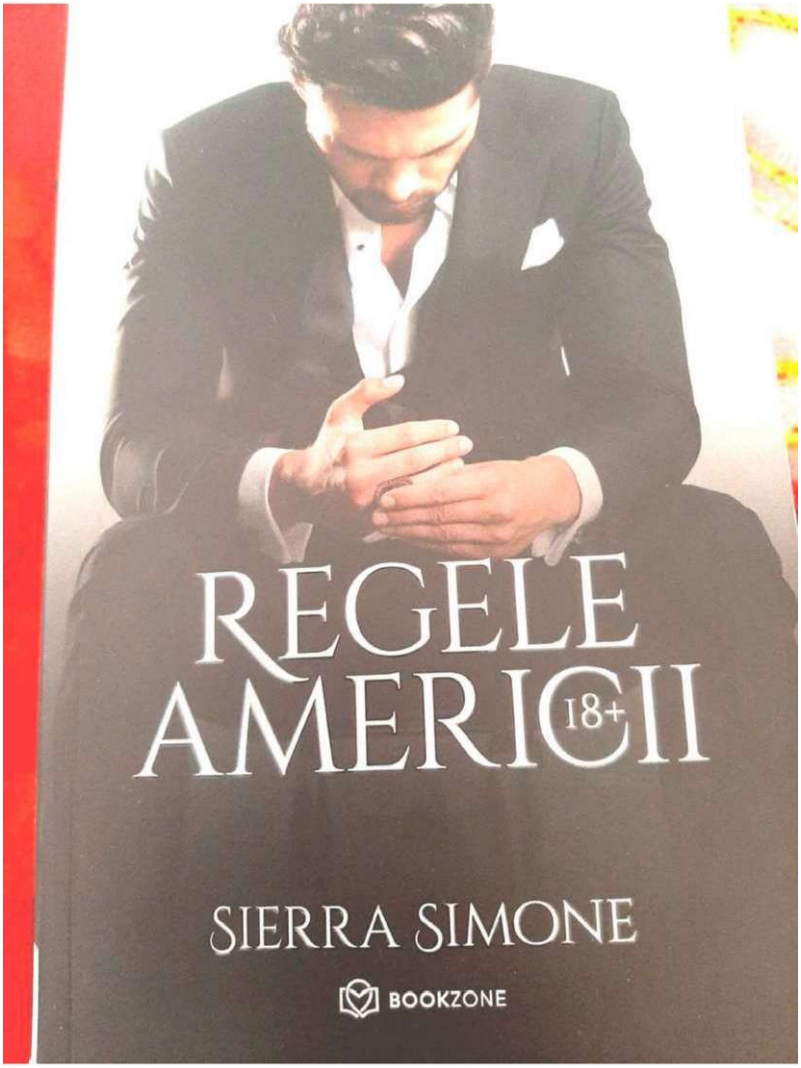
REGELE
AMERICII
18+
SIERRA SIMONE
BOOKZONE

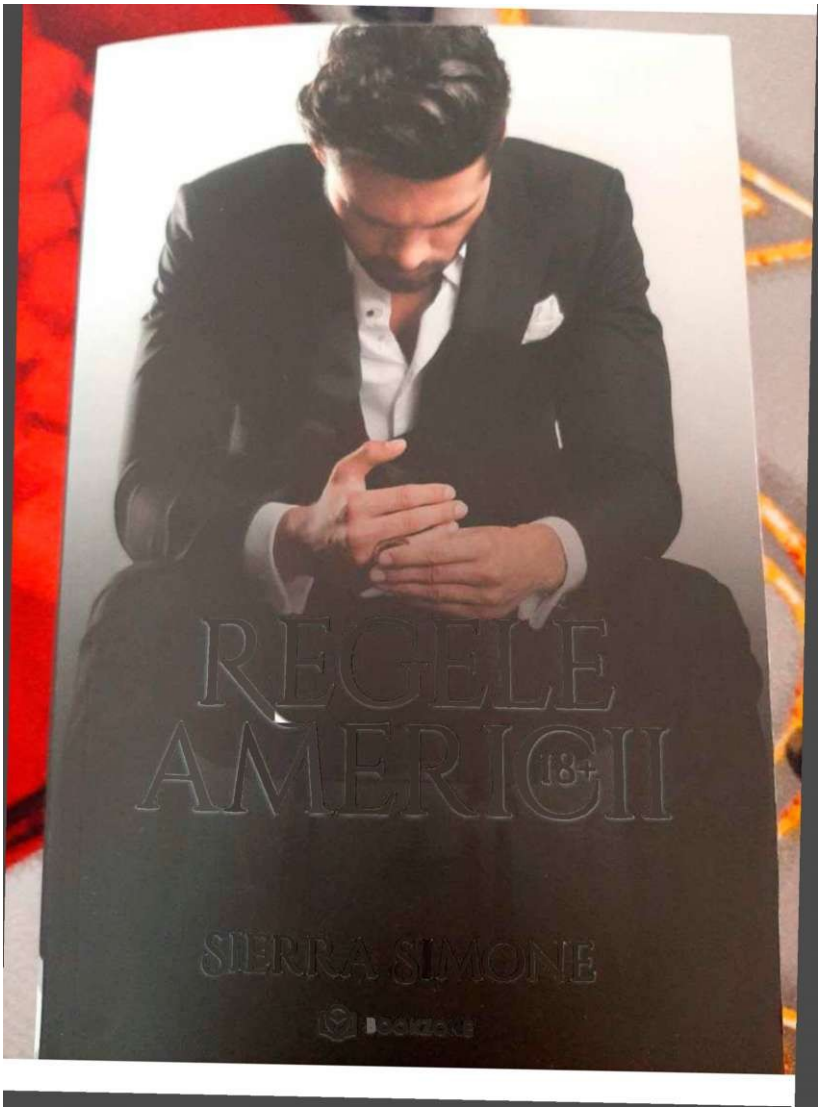
REGELE
AMERICII
18+
SIERRA SIMONE

REGELE AMERICII

SIERRA SIMONE

© BOOKZON

EDITURA Sierra Simone

REGELE AMERICII

Traducere de Maria I. Dosei

Bookzone BUCUREŞTI, 202

1PROLOG

ASH

Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil şi aveam logica unui copil.

Odată devenit bărbat, am întors spatele copilăriilor.

Totul pare neclar acum; dar, la timpul potrivit, adevărul mă va privi în ochi.

Intuiesc deja unele lucruri, dar abia mai târziu ochii mi se vor deschide şi mă voi vedea aşa cum Dumnezeu mă vede.

Vechile mituri şi legende conţin o anumită doză de fatalism care mi-a plăcut dintotdeauna. Ideea de predestinare, de drum precălăuzit de o mână, alta decât a noastră, de Dumnezeu, de Univers, de soartă sau de toate trei la un loc. îmi place să cred că de la prima mea respiraţie, toate datele, tot timpul trecerii mele sunt împletite într-o viaţă deja decisă. Habar nu am de ce mă fascinează această idee, dar mă fascinează. Poate pentru că este promisiunea unei vieţi care are sens. Or a da sens vieţii mele este exact ceea ce caut.

Vreau să ştiu că toate acestea nu sunt în van.

Că nu mi-am trăit viaţa în van.

Tot visez despre un lac. Cu suprafaţa ca oglinda, transparent precum sticla, acoperit de vălătuci de ceaţă. Pe lac văd o barcă şi nişte femei, iar eu trebuie să merg undeva.într-un loc mai bun, dincolo de ape.

Sierra Simone

O văd şi pe Greer a mea. Şi pe mama, şi pe Mr r şi, în mod ciudat, pe mama lui Kmbry, Vivienne. P)^"[1] aplecate deasupra mea de parcă aş fi mort, iar bara spintecă lacul ca un cuţit, grabnic, în linişte.

Dincolo de ape există un loc mai bun.

Nu e uşor să ştii ziua. Să oalegi. La naiba cu fatalismul» Oricum am de ales. Voi îmbrăca această armura, pe care eu am ales-o, butoniere, ac de cravată, insigna cu steagul şi tot eu îmi voi alege armele. Voi fi obligat să-l înfrunt pe bărbatul pe care-l iubesc şi pe care-l urăsc, care mă iubeşte şi mă urăşte, la rândul său, voi fi obligat să-mi pun viaţa în joc, cu speranţa că toate lucrurile pentru care am luptat, toate ţelurile fragile atinse de un soldat obosit pe timp de pace vor rezista şi după ce eu nu voi mai putea lupta pentru ele. Nu sunt sigur, nu sunt foarte sigur că toate aceste sacrificii vor avea sens. Că în această zi blestemată, când mă voi prăbuşi în genunchi, o voi face

ştiind că lumea s-a înclinat măcar puţin către pace şi bunătate. Mă voi prăbuşi având certitudinea că oamenii pe care îi iubesc sunt în siguranţă.

Voi muri şi voi merge într-un loc mai bun, dincolo de ape.

Este nedesluşit acum, dar va veni timpul când totul mi se va arăta, iar eu voi fi văzut aşa cum sunt

.PARTEA ÎNTÂI

SPAD

AASM

Atunci

Când aveam doisprezece ani, am extras o sabie dintr-o stâncă.

În oraş sosise bâlciul, tot numai lumini, vată pe băţ şi generatoare zumzăind în căldura verii. Althea ne dăduse, mie şi lui Kay, câte zece dolari de cheltuit. Kay, care trecuse de vârsta la care jocurile de bâlci te mai entuziasmează, şi-a cumpărat un suc şi şi-a petrecut seara flirtând şi lăudându-se cu noile ei codiţe împletite, de culoare albastru-aprins, la care muncise până la miezul nopţii.

Eu, în schimb, mi-am cheltuit până la ultimul dolar la acelaşi joc. între chioşcul unde se aruncau inele şi cel în care se împuşcau răţuşte din metal cu gloanţe din plută se afla o boltă cu şiraguri de becuri colorate care acoperea o bucată de gazon atât de călcată în picioare, încât noroiul se iţea printre fire. Era vorba despre un joc de forţă, asemănător cu cel în care trebuia să loveşti cu un ciocan uriaş pentru a-ţi măsura puterea. Aici, însă, trebuia să reuşeşti să extragi o sabie dintr-o stâncă pentru a câştiga coroana strălucitoare atârnată de tavan. Dacă scoteai spada până la jumătate, câştigai un animal de pluş.

Stânca era, bineînţeles, modelată din ciment, iar spada nu era una adevărată. Era doar o bucată de metal 111 nat, prins în şuruburi, cu nişte şine care o împiedicau s

ă»ierra Simone
iasă complet <iin piatră. Era doar un truc ieftin
de luc ru pe care mama mea adoptivă, Althea RCnU1 acc la
lăsat niciodată să-i cheltuiesc banii, dacă ar fi f„n.U ml ar
•ost ucoio

Dar nu era. Iar eu, nu ştiu din ce motiv, eram H ' s-o fac. Cred că imi plăcea mult ideea de a vedea co S prinsă în codiţele albastre ale soră-mii. Adolescent fi9",? mă mai tenta şi ideea de a reuşi ca să am cu ce mă d mare. Iar o parte din mine, una mai profundă, care se afl3 dincolo dc explicabil, îmi spunea să scot spada din piatra aceea, pur şi simplu. Şi astfel, într-o zi fierbinte de vară cu nori de furtună adunându-se deasupra fluviului Missouri ca maşinile în ambuteiaj, am cheltuit zece dolari pe zece încercări de a extrage spada din rocă.

De nouă ori am eşuat.

La a zecea încercare, spada a ieşit din piatră.

Probabil cedase un şurub, că s-a auzit un zgomot şi o plesnitură ca şi cum tocmai se rupsese ceva. M-am dat înapoi cu paşi nesiguri. în mâini aveam o bucată de metal în formă de spadă, prea grea ca să o pot ţine dreaptă.

- Nemaipomenit! exclamă angajatul bâlciului. Ai făcut jucăria aia bucăţi!

Eram prea uimit ca să răspund. Ţineam spada aceea de metal de parcă mi-ar fi dezvăluit toate misterele Universului. Până atunci fusesem un băiat de treabă, cu totul obişnuit, cu note bune, jucam decent baseball şi mă înţelegeam bine cu mai toată lumea... Dar, cu mânerul acela rece al unei spade ruginite şi tocite în mâini şi cu fierbinţeala aerului pe chip, am simţit entuziasmul posibilităţii. Am simţit în adânc că trebuia să fac ceva, să merg undeva, să găsesc pe cineva. Am simţit cu încântare ca, undeva aproape, se afla o lume mai bună, plină de: posibilităţi, că nu trebuia decât să-mi întind mâna şi să destai vălul acela dincolo de care se afla ceva *mai mult* decât viaţa mea de om obişnuit. Copaci cu mai multe frunze, un soa mai cald, mă rog, pur şi simplu *mai mult*.

Regelt Amcricn

Acum pot privi înapoi la acel impuls sau dorinţă şi pol să-l numesc destin, ori momentul trezirii conştiinţei mele de adult, indiferent cât de pragmatic aş pune problema. Dar pe atunci nu ştiam ce nume să-i dau. Acum eram un băiat obişnuit, care-şi arunca banii pe trucuri ieftine de bâlci şi, un moment mai târziu, devenisem un tânăr bărbat pe marginea unei prăpăstii ameţitor de adânci.

Nu am destăinuit niciodată nimănui ce s-a "întâmplat după aceea.

Tipul de la tejghea, cu o expresie între neîncredere, plictiseală şi admiraţie s-a întins după coroana de plastic şi mi-a oferit-o. Doar că altcineva a apucat s-o ia înaintea
mea.

Un bărbat, mă rog, un tânăr de vreo douăzeci de ani, suplu ca un lăstar sau ca o pasăre. Avea pielea palidă şi părul castaniu-inchîs; şi nu ştiu dacă a fost din cauza trăsăturilor sale ascuţite şi delicate sau a hainelor ponosite, dar elegante, însă lângă el m-am simţit dintr-odată foarte conştient de mine. De faptul că eram un puşti oarecare. De tricoul meu vechi, de blugii şi tenişii primiţi de la ajutoare.

Ţinea coroana de plastic în mână, studiind-o de parcă ar fi fost lucrată din cel mai fin aur.
Îşi plecă gânditor capul.

- Este a ta? mă întrebă după o pauză, privindu-mă pe sub sprâncenele negre. Vorbea cu o cadenţă pe care mintea mea a identificat-o cu greu: era galez. Nu auzisem niciodată până atunci pe cineva vorbind cu accent galez. Ce făcea un bărbat ca el într-o zi toridă de vară în Missouri, habar nu aveam.

- Eu, ăăă, am câştigat-o, i-am explicat intimidat. Am ridicat mâna care ţinea spada din metal ieftin. Am scos-o din piatră, am zis.

Dădu din cap, privind în jos spre coroană cu o expresie care semăna a veneraţie, apoi mi-o întinse

- .Atunci bănuiesc că trebuie să o po$_{n}$i

Am apucat-o cu degetele. Fu un moment în tăcere, urmat de o tresărire. De parcă mai f>^{SCUrt} ^r, exact gestul acesta. Eu cu o spadă în mână si a^{*1}*^{n1} inmânându-mi o coroană pe care o acceptasem^' ^{hărîlh} nimic nu va mai fi ca înainte. ' ^{ştl}^{n}d cj

Dar momentul se destramă sub bătaia ele • a vântului care anunţa furtună. Bărbatul îmi zărohf ^ întoarse cu spatele, dând să plece.

Nu eram pregătit să-l las să se ducă. Dintr-odată am simţit o senzaţie de angoasă pe care nu o puteam defini

- Ce trebuie să fac cu ele? Cu spada şi coroana? l-am întrebat pe străin. Aveam senzaţia că era important să-l întreb, să aflu, şi să fie el cel care să-mi spună.

Bărbatul se opri, ridicându-şi privirea gânditor către cerul întunecat, încărcat de ploaie.

- Lucrul cel mai important, când deţii o coroană şi o spadă, este să ştii când trebuie să le depui.

Cam vag. Şi, cu toate acestea, îmi era extrem de clar.

- Şi până atunci? am intTebat.
- Până atunci, le vei folosi. La revedere, Maxen.

Ştia cum mă cheamă.

Plecă, iar eu am rămas acolo, cu o spadă falsă într-o mână şi o coroană în cealaltă. Apoi se pom. lurtun şi-ncepu să toarne cu găleata.

Acum

Aerul din cameră s-a schimbat când a ieşit Embrv. Moleculele de oxigen, de azot şi argon s-au recombinat într-o formulă nouă, stătută, letargică, ceva ce abia-mi putea asigura supravieţuirea. Trag aer în plămâni o dată, de două ori. dar nu e suficient, nu ajunge. Nu e destul cât să-mi umple pieptul şi să-mi ajungă în sânge. Sistemele incep a se opri. l.umea devine statică, opacă.

Inspir şi expir, simţind cum aerul mă hârjâie pe dinăuntru, fără a-mi aduce alinare, fără urmă de milă. Pentru că sunt singur şi toate greşelile mele l-au îndepărtat pe Embry, iar acum eu şi el nu vom mai respira niciodată acelaşi aer.

Şi nici măcar nu e asta partea cea mai rea.

Nu, partea cea mai rea este c-am aflat că nu am respirat niciodată acelaşi aer pe care l-a respirat fiul meu.

Greer este plecată, Embry s-a dus, iar eu am un fiu.

Pe care nu l-am întâlnit niciodată.

A cărui mamă este sora mea.

Băga-mi-aş!

1

I mi trec mâinile peste faţă, peste părul pe care tocmai il sărutase Embry. încerc din nou să respir. încerc să-mi opresc sughiţurile care-mi împung coastele, încerc să-mi

onrcsc lacrimile care-şi fac loc printre pleoapele strânse Mă doare, mă doare lot corpul, mă dor pieptul, kâu„ ochii. Am fost scobit pe dinăuntru, iar acum sângerez. ' Mă las să alunec dc pe scaunul pe care stau direct pe podeaua biroului, inii apăs faţa în covor şi plâng. p|inı, pentru un tânăr adolescent i>e care il cheamă Lyr şi pc care mi l-am întâlnit niciodată. Plâng pentru Embry, impins de la spate de Merlin să-mi refuze iubirea, şantajat de Ahilene să o rănească pe Greer doar ca să mă protejeze pe mine. Forţat de propria conştiinţă să se lupte cu mine atâta vreme.

Plâng pentru Greer, pentru că nu este aici, pentru că nu ştie, pentru că nu ştiu cu ce ochi mă va privi când va afla că am lăsat-o însărcinată pe sora mea.

Cum *de nu am ştiut?!*

Mă răsucesc pe spate, presându-mi palmele peste ochi. Sub pleoapele închise revăd totul, incendiul din Glein, satul funest din timpul războiului. Corpul fără vlagă al lui Morgan în timp ce o scoteam din biserică. Copilul meu aflat în pântecele ei, salvat din incendiu în ultima clipă, printr-un noroc chior. Dacă ar fi murit, ar fi fost vina mea.

Şi toţi aceşti ani... Cum m-ar putea vreodată ierta fiul meu pentru toţi anii în care nu am fost lângă el?! Cum m-aş putea eu ierta vreodată?

Si nici măcar nu se termină aici. Embry s-a despărţit de mine. m-a trădat... frângându-se şi trădându-se pe sine.
mr, ,, Gr e" şi "mbra aceea nouă din ochii ei, terfelită în »odpubhc ş, luată cu forţa pentru că nu am ştiut să o

Ctwr 'i'e r^r ''am dezamă8''- ᴾe Embry şi ᵏ<iu civili, cetjip... ₍ₘ ᵒrEan- nenumăraţi alţii, soldaţi americani sau săteni din Carpatia. ListaRegele Ameridi persoanelor pe care le-am dezamăgit este infinită, iar eu sunt singurul vinovat.

Rămân acolo pe podea vreme îndelungată, cu palmele apăsate pe ochi, până când lacrimile se opresc şi ii'a-cp să văd stele verzi. Nu-mi aduc aminte când a fost ultima oară când am plâns aşa. Nu-mi amintesc să mă fi simţit vreodată atât de singur. în derivă.

Ce-ar trebui să fac acum? Când bărbatul care ar trebui să mă iubească mă urăşte? Când nu sunt în stare să o protejez pe femeia pe care amândoi o iubim? Când am aliat că am un *fiu?*

Ce-ar trebui să fac acum?

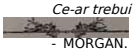

- MORGAN.

La capătul celălalt al firului chemarea mea rămâne fără răspuns. Apoi doamna senator Morgan Leffey vorbeşte, în sfârşit.

- Domnule preşedinte.
- Nu face asta.
- Ce, adică? întreabă sora mea cu voce obosită. Să te tratez cu respect?
- Nu mă trata cu răceală. închid ochii reanim tin- du -mi de Praga. Nu cu voluptate, bineînţeles, dar cu un fel de drag. Ea fusese prima iubită care-mi arătase ce aveam nevoie, şi atunci, şi după moartea lui Jenny. Deşi mă ura, mă ajutase. N-o s-o pot răsplăti niciodată pentru ceea ce făcuse. Mai ales acum, când am aflat că-i datoram chiar mai mult decât crezusem.
- De ce ai sunat. Maxen? ms despre revizuirea legii V.A.? D ₐ ᶜ ă ™ E « ₑ . cei din comitetul meu nu ₛₑ hₐgă ˢʸ »Pus d

O întrerup.

- Te-am sunat în legătură cu Lvr M„ legătură cu fiul nostru.

Mo ^ ₐn. ₅pun ^

O aud cum inspiră scurt, apoi lᵢₙᵢₛₜₑ

- Cine ţî-a spus? întreabă cu <> voce care ar. sune rece ca gheaţa. Nu trebuia să afli. ***«
- Nu e tocmai adevărat, totuşi.

Mă plimb prin Reşedinţă simţindu-mă la fel de precum camerele prin care trec. ⁸

- O dată ai vrut să-mi spui. înainte de Glein.
- Da, recunoaşte ea. înainte de Glein.

îmi frec pieptul în locul unde se aflase inima mea înainte ca Embry s-o smulgă de-acolo.

- La dracu", Morgan, ştiu bine că nu-mi datorezi nimic, dar de ce? De ce nu ai vrut să ştiu?

- Am considerat că așa suntem chit. Tu m-ai lăsat să mor, iar eu am ascuns viața născută din tine. La momentul acela, mi s-a părut corect așa.

- Și acum?

Morgan oftează profund și mi-o pot imagina frecându-și fruntea cu degetul mare, exact așa cum fac eu când sunt plin de gânduri, sau stresat. sau supărat.

- Acum nu știu.

- Am crescut crezând că tatălui meu nu i-a păsat nici cât negru sub unghie de mine. Apoi tu mi ai dezvălui adevărul la înmormântarea lui Jenny, dându-mi certitudinea că, într-adevăr, nu-i păsase de mine. Tot ce mi-am dorit a fost să nu fac același lucru, să nu fiu *ca el.* Iar acum, tu m-ai transformat exact în el. într-un om ca el.

Vocea lui Morgan e tăioasă când imi răspunde.Regele America
_ Te bosumfli că n-ai avut un tată, Maxen' Şi cu
„"ti cum rămâne? Cea pe care ai ucis-o când te-ai
, Crezi cumva că mie nu mi-a lipsit? Că nu m-am
-^v^ copriata pierduta ori deznadajduita când am aliat simpt speria
ca s-a cun.«
moartă (lin cauza asta?

- Morgan pe toţi dracii, crezi că nu ştiu asta? Că eu sufăr că am pierdut-o? Că nu simt greutatea karmică de "mă fi născut în asemenea circumstanţe de rahat?

-Nu mă lua cu d-astea. Ai avut-o pe Althea, ai avut mamă Pe când eu am avut-o pe doamna guvernator
Vivienne Moore, care a fost chiar mai rece decât ar putea fi în mod normal o mamă vitregă. Tata s-a transformat într-o umbră. Am crescut singură.

- L-ai avut pe Embry, remarc.
- Iar tu, pe Kay, replică ea.

Mă opresc să privesc pe fereastra sufrageriei la gazonul verde-inchis. Dincolo de gard, maşini cu faruri aprinse traversează străzile din District în ambele sensuri, lampadarele strălucesc, umplând pătratul ferestrelor de o lumină gălbuie ca pentru a semnaliza locurile în care cele mai luminate minţi din Washington stau aplecate până târziu asupra chestiunilor politice, de lobby şi diplomatice.

Aşa nu ajungem nicăieri, spun. Nu e o întrecere intre cui i-a fost mai greu. Morgan oftează.

- Rine. Dar trebuie să înţelegi de ce mi-am dorit o viaţa diferită pentru Lyr. Vivienne a propus să se ocupe
Nimuedecreşterealui.iarNimueesteopersoanăoptimistă,
" c nealteratăş spre deosebire de noi, Maxen. Este fără 5' itlam că 11 va creşte mai bine decât am face-o noi.
se sfâşie ISCUh^ASCUU dUrerea din V0Cea el Şi ceva în mine

-Ti-a fost greu? Să i-ldaiei?

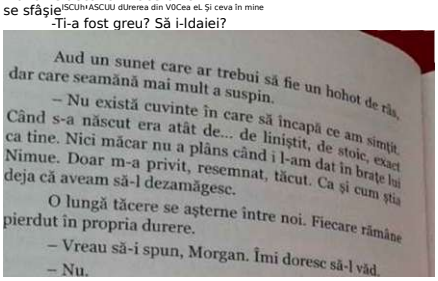
Aud un sunet care ar trebui să fie un hohot de râs,
dar care seamănă mai mult a suspin.
– Nu există cuvinte în care să încapă ce am simţit.
Când s-a născut era atât de... de liniştit, de stoic, exact
ca tine. Nici măcar nu a plâns când i l-am dat în braţe lui
Nimue. Doar m-a privit, resemnat, tăcut. Ca şi cum ştia
deja că aveam să-l dezamăgesc.
O lungă tăcere se aşterne între noi. Fiecare rămâne
pierdut în propria durere.
– Vreau să-i spun, Morgan. Îmi doresc să-l văd.
– Nu.

-Nu?stricaţi pentru că t> el. ştiind cum a

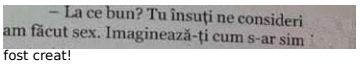

fost creat!

- Şi dacă Abilene dă curs ameninţărilor şi dezvăluie oricum totul? Ce e mai rău pentru el? Să afle de la noi on să afle de pe internet?

- Maxen, tot ce am construit a fost gândit pentru a-l proteja. După ce am aflat adevărul despre noi cel mai important pentru mine a fost să-l protejez pe el. Nici măcar fostul meu soţ, Lorne, nu ştia de Lyr.

Mă îndepărtez de la fereastră, iiulreptându-mă spre dormitor, mă opresc un moment să îndrept biblia cu colţurile îndoite de pe marginea mesei, înainte dc a ajunge în garderobă. Pe măsuţa de machiaj se află o fotografie cu mine când eram mic, cu Althea şi Kav. Nu am nicm fotografie cu Imogen Leffey. Cât despre Penley Luther, nu mi-ar fi luat prea mult să găsesc un portret de-al său pe aici pe undeva, prin Casa Albă, dar preferam să nu catţl-

- Şi mie mi-a fost ascuns adevărul despre părinţi' mei biologici, spun în cele din urmă. Şi faptul că am ati^ despre ei la treizeci şi şase de ani nu mi-a făcui lucruri i mai uşoare decât mi-ar fi fost dacă aş fi aflat la paîsprezec .
Regele Arne rit" ii

_ v„ vreau să poarte această povară, spune ea. Nu

J Cel mai bine e să nu afle niciodată. ' u*ta înseamnă sd mi-l cunosc niciodată,* urlă o ta din mine. Doamne, şi cât îmi dorisem un parte egois ^ braţ(· ()e cr(cscut şi iubit!... Iar acum aflu COP H..H un fiu al meu, pe cale să devmă bărbat... Numai C- *2i* deanu-l întâlni vreodată îmi rupe sufletul. Doar că ᵍ vorba doar de nevoia mea egoistă de a-l cunoaşte,
S'ue * recunosc. E vorba despre ceea ce este cel mai Line pentru el şi, deşi nu sunt de acord cu Morgan că e ?bine Să continue să creadă minciunile care i-au fost spuse inc* de când s-a născut, o parte din mine ii înţelege
preocupările.

-înţeleg, spun. Dar, te rog, încearcă să vezi lucrurile din punclul meu de vedere. Am comis deja suficiente păcate. Nu vreau să mai adaug şi minciuna. Nu vreau să mai pierd nicio frântură din viaţa fiului meu.

Pauză.

Stau aşezat la masa de machiaj, jucându-mă distrat cu colierele lui Greer, trecându-mi degetele peste lanţuri fine şi pandantive delicate.

- O să iau în considerare, spune Morgan, în cele din urmă. Nu este o promisiune. Dar... o să cântăresc situaţia.

îmi incliid ochii, încercând să gândesc din nou ca un preşedinte. Ca un soldat. Nu ca un bărbat care tocmai fusese înjunghiat de cel mai bun prieten, care-i fusese şi iubit. *

-Va trebui să fini pregătiţi şi noi, Morgan. Dacă Ab lene va dezvălui adevărul despre Lyf ^ mod a va afla despre noi. Despre ce s-a întâmplat între noi. Corect, spune, regăsind tonul senatorial. situaţie""^1

t0t reStUl 13 8813 se Price P*-e stăpână p

- eO pot pune în legătura cu Kayşi Trieste. pentru a Silf[8] Şcfa , împotriva atacurilor media °

- Kay nu va mai fi «„fa m.> ^ ^'^is timp. spun privind fotografia noatS „

- Ce te-a apucat? Tonul lui ii ᶜ ᵒᴾᴵˡˢ^ ^ cel mai hun om din echipa ta. ⁰:ᵃⁿ ˢᵘn» irit,, ₜᵥ

- Motiv pentru care o voi numi s explic, la limita răbdării. Sau ai uitat ₑ 11 dat demisia, pentru că vrea să candideze im™ ᵐᵇʳ> * >

-Oh... Mda. "Potrivamt-jv

- Veţi fi o echipă pe cinste.

- La fel ca tine şi Kay, admite Morgan.

- Pare o simetrie frumoasă. Două echipe formate dintr-un frate şi o soră, una împotriva celeilalte.

- Da, şi un frate care-şi înfruntă sora, spune şi-i scapă un hohot mic care, pentru o clipă, imi aminteşte de Praga.

Mă intreb cum ar fi fost viaţa noastră dacă am fi ştiut că suntem fraţi de la bun inceput, dacă am fi ţinut unul la celălalt ca un frate la o soră, în loc să... Mă rog.

Hohotul i se transformă într-un alt suspin.

- Embry e cel care ţi-a spus despre Lyr, nu-i aşa?

- Da.

- îşi dorea atât mult să te protejeze de adevăr. Să-protejeze pe Lyr de opinia publică. Probabil l-ai intimai peste măsură, dacă s-a răzgândit.

închid ochii şi îl revăd în birou - chipul său. ochu albaştri de culoarea florilor sălbatice plini de durere, no de furie şi resentiment în jurul gurii şi pe fruntea mereţ

- Cred că mă urăşte.

- Posibil, aprobă Morgan. Dar nu va înceta ninod»[13] să te iubească. Ai efectul ăsta asupra oamenilor.

Regele Ainericii

. nrivesc în Oglindă. Fire argintii de două »1«

ta tâmp e, o gu^ ᵇᵃʳᵇᵃ, ᶜᵃʳᵉ ʳˢⁿᵉᵍte profund Un fos. soldai oocm ^ ^ ˢᵃQ, ᵈᶜᵐⁿ ᵈᵉ ¡ᵘᵇˡʳᶜa tor. «.menii „ⁱᵐⁱᶜ ᵈⁱⁿ ˌᵒᵃte astea. Ciudat curo pană NU ™ pus niciodată în dubiu ce roerrt ş. ce ¡n scara asia "" ⁿᵘ ⁱᵃʳ »c». ʳfectu, ᵃˢᵗᵃ asupra oamenilor?

, £nm că eu simt ca şi cum i-aş consuma cu Întreb. ᶜᵃʳe i iubesc, până cand nu le mai '"Sm" Nidun^dfnTre persoanele care mă iubeşte Tre parte de un final fericit, ai observat? Apropierea de mine le infectează viaţa cu tragedie.

Nu ştiu de ce ii mărturisesc toate acestea lui Morgan. Si ca este pe lista persoanelor cărora le-am făcut rău, o viaţă pc care am distrus-o prin simpla mea venire pe lume. în plus. cu

excepţia apelului din seara asta, eu şi ea nu mai vorbiserăm decât de serviciu, de când o întâlnisem pc Greer. Nu eram obişnuiţi să ne arătăm vulnerabili unul celuilalt.

- De când te-am întâlnit, am ştiut că se va sfârşi tragic. Cu toate astea, nu aş schimba nimic din ce s-a întâmplat. Absolut nimic.

Cuvintele sale reci ca oţelul sună cumva a sfidare, de parcă ar vrea să mă provoace să-i răspund. Iar eu accept provocarea.

- De ce, Morgan? La ce bun toate astea? Toată *suferinţa* asta... Pentru ce?

toate Ce y? SiHi răspundV mă întreabă. Că viaţa ta, în tSf e"i' 3 ,05t marcată dc coincidenţă, ă toate 6 S au ,ntam plat au fost doar un accident? tatSS/ f°? C oinCiden» că lăsat-o «te dragostea mea mM^incid™ţ» că fratele ei vitreg mea, una dmtre cele două. Coincidenţă că ^tăl meu a fost. la rândul s$_{au}$ ^ dintele său era bunicul soţS ^^"te. * ej

E adevărat că viat ^ „ , ^t*, ^ căzu, meu sunt. to^^S * '

- Nu, răspund. Nu vreau să'
- Atunci trebuie să accepţi 3', ^ ^ au fost şi că nu poţi schimba **trecut** "p$_{utul}$ **^6 au** «o««, ce contează. Pr <-v.e$_{mu}$, e«

- Hm, prezentul, murmur. Prezentul în care micul meu prim s•a !n , mine, dec.zand să candideze *împotriva mL* ^^ care aş putea pierde tot. Poate pe bună dreptate h

- Maxen, eu..., inspiră adânc. Dacă are importanţă, vreau să ştii că nu am pus niciodată la îndoit faptul că ai fi un tată minunat. Eşti un om de treabă. Un mare om. Printre cei mai buni.

Strâng între degete colierul lui Greer, iar vocea mi-e sugrumată când răspund. încă văd chipul lui Embry. Cuvintele sale îmi răsună în urechi.

Diferenţa dintre mine şi tine e că mie nu mi-e frică să fac ce trebuie făcut. Şi cred că ţie îţi este.

- Nu mă simt deloc un mare om.
- Este exact ce ar spune cineva care este un mare om.

Nu ştiu ce să-i răspund. Pentru că mi se pare şi greşit, şi corect. în acelaşi timp. Că bărbaţii ş. femeile mar, sunt, de obicei, plini de îndoieli şi smerenie.

- Vei şti ce vei avea de făcut, spune. în lega Lyr. cu Embry, cu Melwas. Vei găsi o cale. ^

-Ai cu adevărat atâta încredere în nune. urăşti. . .. saU ură,

încredere mea merge dincolo de wo vom Maxen. E adevărat că voi face echipă cu LmoryRegele Americii
ti,la împotriva ta, aşa cum este adevărat că mă voi , cu dinţii să inving, pentru că aşa sunt eu. Îmi place "rea şi i">i P.ace câştig. Dar nu ° fac crej-and că tu pU.e 6 un bun preşedinte sau un om bun. Şi nici pentru că "nipărtăşesc dezamăgirea lui F-mbry cum ca te-ai teme de
luptă.

Dau drumul colierului şi mă ridic în picioare.

- Atunci de ce crezi că mă tem? Morgan râde drăceşte.
- Embry crede că ai căzut pradă pasivităţii, dar eu, micul meu frăţior, ştiu adevărul. Nu doar că nu ai căzut pradă pasivităţii, ci eşti atât de activ, încât planurile tale par a-ţi inota prin minte ca nişte rechini. Dorinţa ta de luptă este atât de puternică, încât teama te ţine treaz în miez de noapte. Nu teama de conflict, ci de ce se va întâmpla dacă vei intra în luptă. Ţi-e frică de tine. Şi cred că, atunci când armura ţi se va frânge, în sfârşit, vei dezlănţui o furtună cum nu a mai văzut ţara asta de ani intregi.
- Nu o voi face, jur. Nu voi permite să se întâmple asta.
- Există mai multe moduri în care armura controlului tău se poate crăpa.

îmi îngustez ochii, deşi n-am în faţă decât un rând de cravate, şi nu chipul soră-mi.

- Ce vrei să spui cu asta?
- Nu este o ameninţare, spune, ci pur şi simplu o observaţie.

Kătnânem în tăcere pentru un moment, apoi îi spun că trebuie să închid.

-în legătură cu Lyr...

- Am să mă mai gândesc.
- E tot ce-ţi pot cere, recunosc. îmi pare rău, Morgan. Pentru Praga, pentru Glein, pentru toate.
- E prea târziu sa...
- Poate... Dar vreau oricum sa slii M noapte în caro ce s-a întâmplat la Glein s',, ' .re cc , gândurile... în care sft nu simt greutatea răzi»î"n,.J bim«C dezamăgit atunci. Dar nu am vrut, am încercai ri' ^"^ puterile, insă am eşuat. Mă simt responsabil p',.„i întâmplat şi n-o să mă iert niciodată. Cu atât i^'ccsna acum, când am aliat despre fiul nostru. 41 m"U

Vocea îi sună liniştită când inii răspunde.

- **Bine, Maxen.**
- Bine?

Bine, subliniază.

- Mulţumesc.

Noapte bună, fratele meu mai mic.
Noapte bună, Morgan.ASH

Acum

N-am dormit în noaptea aceea. Nu că m-aş fi aşteptat . „ruşcsc, dar când apar au un gust amar Insomnia, ac. Se pline de angoasă. Sentiment« de vinovăţie Rumeg la nesfârşit aceeaşi întrebare şi *daca. cum ar fi fost dacă. numai ducă...*

Cum ar fi fost. dacă aş fi reuşit să-i salve/, pe toţi în Glein?

Cum ar fi fost, dacă aş fi găsit un mod de a ucide mai puţini inamici?

Cum ar fi fost. dacă aş fi reuşit să o protejez, pe Greer de Melwas?

Apoi dubiile schimbă ruta şi se îndreaptă spre viitor.

Cum ar fi dacă l-aş implora pe Enibry să vină înapoi? Cum ar fi dacă l-aş ataca pe Melwas chiar acum? Sau cum ar fi să dau dracului tot şi să mă urc în primul avion spre Seattle, ca să-mi întâlnesc fiul?

Dar toate întrebările se dezintegrează, se transformă >n praf şi se duc înapoi în trecut. Un nesfârşit ciclu de îndoieli. Nu cunoşteam decât un mod de a face dubiile să meeteze, de a despărţi sentimentul de vină şi grijă de mine ca pe o mare biblică, dar nu-mi era accesibil. Micul meu Prinţ fugise, iar mica mea

prinţesă era în alt oraş. Nu avea

mou cine mă lupta, pe cine biciui ori săruta. Nimeni' mă adâncesc şi să-mi alin durerile. [111] ^fe sa

Băga-mi-aş! Aveam nevoie, aveam nevo'. Momentele acelea cu Embry, care precedaseră ih-im '[ăiit] rea că pleca, reverele hainei sale mototolite în pumnr"^'' degetele calde testând locul acela |H- care i-l negaM.,,,' "-''' amar de vreme... [ati]W

Doamne, ce n-aş da! Regatul meu, sufletul din n ' doar să-l am |)e Embry acum, aici. L-aş apuca din nou"d' revere şi l-aş împinge pe jos, cu faţa pe covor. I-aş [sms]„[e] pantalonii de pe el. Cum îndrăznise?! *Cum dracului <).,„■ permis, eh?!* i-aş şuiera la ureche acoperindu-l cu corpul meu. L-aş bloca la pământ cu braţul pe gât şi l-aş f[ace să] simtă mai mulţi centimetri furioşi din mine. L-aş regula până l-aş rupe în două.

¡N DIMINEAŢA următoare, Belvedere mă găseşte în sala de forţă, transpirat şi gol până la brâu.

Belvedere are vreo douăzeci şi cinci de ani, este de origine latină; tunsoarea perfectă, cardiganul mulat, ochelarii la modă trădează atenţia pe care o dedică stilului şi tuturor detaliilor în general, ceea ce face din el ajutorul nepreţuit care-mi este. în plus, preţuiesc faptul că rămâne imperturbabil, indiferent de situaţie; nu face nicio remarcă la adresa faptului că sunt tras la faţă şi asudat.

-Bună dimineaţa, domnule preşedinte, spune.

Mormăi un răspuns, termin ultimul set de patru tracţiuni, las bara jos şi mă întind după prosop.

- Avem agenda plină azi, continuă calm.

Rvan Belvedere m-a văzut în toate ipostazele posibile, transpirat şi dezbrăcat, îngrozitor de obosit, moţăind în vreo•ntr un ungher al unei şcoli gimnaziale

, Închiriată, pnntr-un omu) meLii

S-S» — rri '-n.ea meaşise duce laculcare i^nen desurt- Se t r ^ sun, ^^ lui. ,rml gestionează '''.dt»'\Una în.âln rik împreună cu secretara mea Se călătoriile ş> in ; '",„ so^sc de la spălătorie la hotelul figură j i n trei oraşe diferite. îmi potrivit cand mţ ^ au fc la mikîngun, im. ţine la inmânes?s de schimb, răspunde la telefon când eu nu pot âS« mea şi. după noaptea trecută, prietenul meu cel

'"""gine eu şi Embry nu am fost niciodată cu adevărat „rieteni Când ne-am întâlnit prima dată, el m-a considerat a-i fi duşman, iar eu l-am considerat întruchiparea perfecţiunii. Apoi m-am îndrăgostit de el şi de atunci n-a făcut altceva decât să-mi frângă inima.

îmi întind mâinile o singură dată, suficient de tare cât să simt că oasele şî tendoanele protestează. Fac asta ca să-mi amintesc că încă mai simt. Că mai simt şî altceva, decât pe el. Micul meu prinţ.

- Ce-avem azi? întreb, aruncând prosopul lângă coş şi luând dosarul pe care mi-l întinde Belvedere. Conţine programul meu pe ziua respectivă şi nişte note pe care membru cabinetului meu trebuie să le revizuiască.

Belvedere'^"* ^ W*» la °P« treizeci, spune SăTJr5U"m,s d0SarUl din mână Penm> "-mi nouă jumătate ÎrîT' ? *T* ° ^ rec«tor. La Gawa^e Ocon vorh "f ^ ^ tema durităţii, cu Marii Britanfi Sâr f°n,Că CU n oU' P™-™ nistru al Pine Rid^ SÎ Pâ' ap0' %i2ita televizată la »ceul * vă folosiţi dei" 3 SpUS Să vă amintesc că trebuie 'nfiastmcturTd^n r^ervaţii3111 ' trecut a legii privind Sierra Simone

Merlin. O altă rană deschisă cu care va trebui să de-a face azi. Pun dopul sticlei, goale de-acum, şi 0 arun®f> coşul pentru plastic de reciclat. Cln

- Nu am de gând să-mi concentrez discursul asu unui lucru care ar fi trebuit făcut cu zeci de ani în urmă face să mă simt corupt.

- I-am spus lui Merlin că veţi zice asta. Răspunsul luata* să o faceţi oricum.

- N-o voi face.

- I-am spus şi asta. Mi-a zis să vă spun că modestia nu vă va ajuta nici pc dumneavoastră, nici pe Embry să fiţi realeşi.

Embry.

Când ii aud numele din gura lui Belvedere, mă face să mă simt expus ca un pacient deschis pe masa de operaţie, îmi trec mâna peste faţă, rugându-mă ca arsura sărată din ochi să fie de la transpiraţie, nu de la lacrimi.

- Ce altceva? întreb cu mâna încă pe faţă.

- Bakewell vrea să vă vadă ca să discutaţi legea sancţiunilor împotriva Carpatici prezentată Camerei. Am programat-o la ora unu. La unu treizeci avem întâlnirea cu membrii Cabinetului în Biroul Oval. Sesiune de strângere dc mâini la trei, la patru avem chestiunea cu poliţia, Merlin vrea să profitaţi de oportunitate pentru a face nişte

fotografii care să contrabalanseze acuzaţiile republicanilor cum că aţi avea ceva cu poliţia.

- Ce mă-saL. şoptesc, lăsându-mi mâna să cadă. Partidul meu sponsorizase şi promovase cu succes legislaţia care obliga urmărirea ofiţerilor implicaţi în atacuri armate Si pusese la dispoziţie fonduri federale pentru achiziţionarea de camere video corporale şi cursuri menite să sensibilizeze poliţia în legătură cu chestiunile rasiale. Legea fusese sensă în colaborare cu Ordinul Frăţia Poliţiştilor şi cu mai

şef. de poliţie din toată ţara. Este genul de alegere peUri Katz este cel care-mi scrie discursurile. Face o treabă excelentă. în mod normal, mă consult cu el asupra tuturor punctelor cheie ale discursurilor. Dar azi nu este o zi ca toate cclelalte; azi, mai mult ca oricând, resimt ironia amară a situaţiei: trebuie să ţin un discurs la Centrul Luther, o fundaţie dedicată promovării artelor şi ştiinţelor care a debutat cu dotări asigurate de tatăl meu mort, preşedintele Penley Luther. Un bărbat despre care doar câteva persoane din lume ştiu că este tatăl meu.

- Ai vreo veste de la Berlin? întreb. Ar trebui să aflăm ceva azi sau mâine, pe canale neoficiale.

Belvedere neagă din cap.

- Nu încă, domnule.

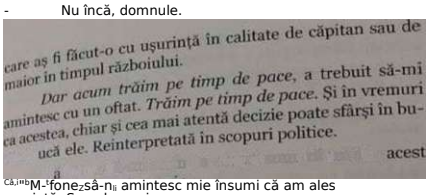
care aş fi făcut-o cu uşurinţă în calitate de căpitan sau de maior în timpul războiului.

Dar acum trăim pe timp de pace, a trebuit să-mi amintesc cu un oftat. *Trăim pe timp de pace*. Şi în vremuri ca acestea, chiar şi cea mai atentă decizie poate sfârşi în bucă ele. Reinterpretată în scopuri politice.

acest

Că;mbM-'fone$z$â-n$_{ll}$ amintesc mie însumi că am ales ,...,viată. Sau el pe mine.

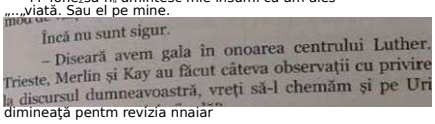
Încă nu sunt sigur.

– Diseară avem gala în onoarea centrului Luther. Trieste, Merlin şi Kay au făcut câteva observaţii cu privire la discursul dumneavoastră, vreţi să-l chemăm şi pe Uri

dimineaţă pentm revizia nnaiar

- Bine.

îi înapoiez dosarul.

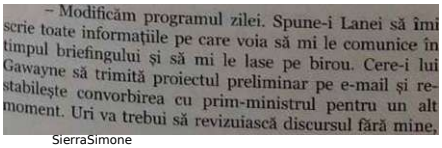
– Modificăm programul zilei. Spune-i Lanei să îmi scrie toate informațiile pe care voia să mi le comunice în timpul briefingului și să mi le lase pe birou. Cere-i lui Gawayne să trimită proiectul preliminar pe e-mail și re-stabilește convorbirea cu prim-ministrul pentru un alt moment. Uri va trebui să revizuiască discursul fără mine.

SierraSimone

■ r«l în el- *o* să-i arunc un ochi mai târziu, daci twută ₍ₑ₎-a întâmplat ceva foarte im$_{port}$ * prioritatea acum este intalnirea cu membn, Cabinetul

Este totul clar?

- Desigur, murmură Belvedere butonand deja pe telefon.

-Rămân neschimbate discursul de la liceu ₍,j chestiunea cu poliția, tot restul trebuie amânat pe $_{m}$ă$_{ine}$ te rog Voi participa la gala de diseară și aș putea telefona prim-ministnilui de pe dram. dacă stau să mă gândesc.

Omul meu de încredere dă din cap continuând să tasteze pe telefon.

- Altceva?
- Cheamă-l pe Merlin la Reședință, urgent.

Privesc pe fereastră dincolo de aparatul de ridicat greutăți; rozaliul zorilor se transformă în portocaliu] care anunță dimineața.

- Sigur e treaz. -E ca și făcut.

teșim împreună din sala de forță, indreptându-ne spre scările care duc la etajul doi.

- Și, Belvedere...
- Da, domnule președinte.

-Vreau să fiu anunțat imediat ce avionul cu care sosește soția mea aterizează.

- Da, domnule.

ii pun o mână pe umăr, iar el mă privește; chipul lanăr exprimă onoare, vulnerabilitate și îngrijorare. îmi amintește atât de mult de Embry când era tânăr, încât înghit în sec.

- Mulțumesc, Ryan, spun încet. Pentru ajutor. Nu wu ce m-aș face fără tine. Ai fost de neprețuit în timpul campaniei și ești și mai mult acum.

M

Regele Americu Domnule—, ^{se} bălbâie el, știți foarte bine că nu e

*".^plecimi încep prima zi fără prințul meu.

ÎL SIMT PE MERLIN APROPIINDU-SE.

Intuiția, simțitul acesta, fusese atuul meu princ.pal în „ i$_{a}$ Nu se reduce la a vedea sau auz., nu e gh.c.t, mc. Sr capacitate de deducție. Aveam abilitatea de a **Râs,** calea corectă prin păduri, prin satele tăcute pline de och. ascunși după perdele și de guri sigilate în tăcere. De a mă ghida în timpul luptei.

Iar când am ajuns la Capitol, m-a ajutat nespus de mult. Știam deja cum să rămân calm în fața porcăriilor, a zgomotului, detectam minciunile și planurile pe care oamenii din jurul meu le puneau la cale. Nu e vorba de o luptă în adevăratul sens al cuvântului, și-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta. Am luat destule vieți, am ucis prea mulți inamici, am privit prea multe clădiri în flăcări. Uneori, când membrii Cabinetului meu se lasă pradă panicii sau euforiei care definesc viața de la Casa Albă, le amintesc că acesta nu este un război adevărat. Că ceea ce facem este important,

dar că nimeni nu-şi pierde viaţa. Avem timp să reparăm lucrurile, avem timp să ponderăm.

Ceea « ᵈ¹ ⁰ʰⁱ_ᶜᵉ ?ʰᵉˢᵗˡᵘⁿᵉ_ ᵒʳⁱcât de teribilă, are rezolvare. ᴸᵉᵉᵃ <* ⁿᵘ ˢᵉ mtampla în Carpatia.

aceea ᵗ'^-"?⁸* ®ᵁ ˢⁱⁿᶜᵉʳˡᵘⁿ ᵖⁱᶜ "™> «Pseşte provocarea duşman nn -l" Tᵐⁱˡ ° ᵖᵉʳˢᵒᵃⁿᵃ era fie prieten, fie prieten? i" .ᵃˡᵗᵃ Dar aici, duşmanii sunt

' ᵃʳ pneten" urzesc. Nimic nu este alb sau negru, vorbele lor an dedesubturi, subînţelesuri iₐᵣ i întotdeauna nuanţate. Ca să ţin în frâu situati", ᵗⁱˡᵉ ˢunţ de fiecare neuron, de fiecare strop de percepţie ^ ⁿᵉᵛᵒ'<' ᵢi de tot controlul de sine. Mă menţine puternic f

Iar acum încerc să-mi reactivez **capacl** percepţie şi controlul de sine ca să chituiesc toat ffi* ⁽ˡᵗ' noi din suflet. Vechiul meu prieten le va observa orie ˡᵉ cum pare a observa şi cel mai mărunt amănunt """'"Vi să nu-i uşurez lucrurile. ' ᵃʳ P^w

- Nu va dura mult. îi spun imediat ce intră pe **Avem** o şedinţă cu membrii Cabinetului în mai puţin df oră.

Merlin dă din cap. studiindu-mi cu ochii săi întunecaţi chipul care, cu siguranţă, arăta obosit, părul încă ud de la duş, faptul că încă nu mă deranjasem să-mi iau haina de la costum.

-la loc, Merlin, te rog.

Eu rămân în picioare, în vreme ce el se aşază. Mă dor muşchii din cauza antrenamentului, penisul mă chinuie pentru că rămăsese erect şi furios toată noaptea, mă doare pieptul de dor de Fmbty Şi Greer. îmi iau un minut să mi-o imaginez îngenuncheată la picioarele mele. mângâindu-i părul auriu de mătase, faţa ei alintându-se de coapsa mea şi ceva în mine se liniştşte.

Iau loc, la rândul meu.

-Embiy şi-a dat demisia aseară. O vom primi oficial azi, prin intermediul biroului său.

Merlin nu pare surprins, deşi îi scapă un sunet pe care o persoană mai puţin atentă ar putea-o interpreta ca fiind şoc.

-Ce veste teribila. Bănuiesc că se pregăteşte să candideze împotriva ta, nu?

-Da.

Cine îi va lua locul?Regele America

• • «trâng nasul intre degete simţind cum durerea de

'rX l"spatele globilor oculan.

t'bmeinU'les. Şi a, vrea să o rog pe Tneste să

tii de ŞefS de Cabinet

P şTcine va fi noul tău secretar de presă, dacă ea

acceptă? ^ ^ eg(e interesat> dar ¡, voi întreba mai

pI Dacă refuză, căutăm oameni care nu fac parte '("cabinet

Vreau pe cineva tânăr şi inteligent; avem suficieS caucazieni printre noi. deci să ţinem cont de asta în procesul de recrutare.

- De acord, spune calm Merlin.

- Ştiai deja că se va întâmpla asta?

- Desigur că nu, răspunde el.

Minte bine. dar nu îndeajuns de bine. Percep omisiunile din cuvintele sale, expresia studiat inocentă. Ştiuse ceva. în ceea ce privea politica, nu-mi ascunsese niciodată nimic, dar F.mbry era undeva la mijloc între politic şi personal. Iar când vine vorba de viaţa mea personală, cred că Merlin mi-a ascuns multe de-a lungul anilor. Schimb subiectul.

- I-ai spus lui Kmbry că nu putem fi împreună. Merlin işi ridică bărbia.

-Era vreme de război, Maxcn. Sacrificiile erau necesare.

- Chiar şi sacrificiul acela?

Se aude zgomotul aerului condiţionat punându-se ■jt funcţiune. Dincolo de fereastră, districtul este acoperit ah.,ri J» căldură- cauzată de metalul încins şi asfaltul

wi. ? h f tUda ValurUor de aer rece «-'are Păt™nd prin

să Ita^cnSr',fimt de Parcă de aiiK^ust ar incerca

misură de omenit ^^ Mă ^ P«*

sicrra Simone

_ Nu i-am spus nimic care să nu fi fost adevărat . Merlin simplu. A avut libertatea de a alege ce să facă cu ** adevăr.

- fi cunoşteai foarte bine. Ştiai că, dacă-i spu ncii trebuie să mă protejeze, avea să o facă. <*

_ par trebuia să fii protejat.

- Pe toţi dracii, Merlin, de ce anume trebuia să fii, protejat?

Trag aer în piept încercând să-mi controlez mânia

- Nu am cerut nimănui să aibă grijă de cariera mea Aş fi acceptat consecinţele faptului că-l iubeam pe Embrv indiferent care ar fi fost acestea.

-Trebuia să fii protejat de tine însuţi, răspunde Merlin. Exact de genul ăsta de atitudine. Tu ai fost făcut pentru războiul acela aşa cum eşti făcut pentru asta. Degetele ii coboară deliberat pe braţul fotoliul, indicând în jur. Pentni clădirea asta. Pentru oraşul ăsta. Îmi pare rău, dar ou era o ocazie de ratat.

- De ratat, repet în schimbul a ce? Iubire? O viaţă fcriritâ? Ai iubit vreodată, Merlin? Ştii măcar despre ce vorbeşti?

Spre surprinderea mea, ochii lui Merlin mă străfulgera ca o furie de culoarea onixului.

-Am iubit, spune cu precauţie. Dar am ştiut întotdeauna că sunt destinat singurătăţii. Am făcut ceea ce trebuia făcut, astfel încât să putem lucra împreună pentru viitor. Pentru tine.

- Dea Embrv a fost modul tău de a te răzbuna pe [illegible] ounţat la dragoste pentru mine, prin urmare »» «J nu puteam avea dreptul la iubire?

acuz Ki|E5t|I0boSit 51 rănit' că voi trece cu vederea numTrf cum că aş fi dorit să-ţi distnig fericirea. Ş'. avut^eG 6 căsătorit cu Embry atunci, azi nu ai fiVo^^^trfce^8' l-ru, aseară, zic, , Embiy ^ dreptate amândot.
privindu mint^Av^P ^ ^ n-ar fi. Greer
Merlin se ndică.
.Asta este tot?
Nu deşi mi-aş fi dorit să fie.
, fi dorit să mă fi trezit în dimineaţa asta cu soţia iubitul meu de cealaltă parte a patulu,. SS:: Comele greşelilor mele şi ale tatălui meu sâinccteze să-mi dea tărcoale.
-Fiul meu.
Merlin înlemneşte şi, pentru prima dată în dimineaţa asta, îmi dau seama că l-am prins cu garda jos.
- Spune-mi că nu ştiai, zic pe un ton aproape rugător. Spune-mi că nu ai fi fost capabil să-mi ascunzi aşa ceva.
Merlin este în dificultate, o văd pe chipul său. îi simt gândurile, în voia vântului, ca frunzele uscate căzute dintr-un copac. Şi simt cum ia decizia de a-mi spune adevărul.
-Nu sunt mândru de asta, spune elin cele din urmă, intalnmdu-mi privirea.
vechi ^ ƒ "esri de corb văd ceva mai mult, ceva mai wre deP*se$te cei patruzeci şi ceva de ani ai săi
Păcate^cute^f6"1- binC' SP™m- ^ nu repet
ate trecute. Să nu ma. repet greşelile din trecut
- Păcatele trecute? Te referi la tatăl meu? Clipeşte, redevenind el însuşi.
w - Da, răspunde, dar minte din nou şi nu ştiu exact de
I^ejeZ' de 8re*elile
Ce 83 nu ,e repet la rândul meu.
- Nu ai fi ajuns prea departe cu un în afara căsătoriei, nu în politică, or eu n ăscu,
oprim sa-ţi - Pe otulin
Nu răspunde imediat şi simt un fior
pentru tine chiar şi atunci, spune Merlin Te^"1 amlll>i de dinainte de a ne intâlni oficial. Morgan si ^ '"^m ascundă adev ărul, iar eu şi Vivienne nu ani vV/ni putut folosi vreunuia dintre voi doi, nu aveam
oUm ar fi oprim să-ţi ascundă adevărul. molt'v să „
- Pe atunci nu ştiam că Morgan era sora m,.., , fost totul 111 regulă.
,ea- Ar fi
Pe şira
spinani.
- Merlin?
Respiră adânc, iar ochii aceia negri par străvechi
- Eu ştiam de dinainte, Maxen. Ştiam de foarte multa vreme.
- Isuse Hristoase!
Această nouă trădare e ca o suliţă infiptă în coaste.
- De unde ştiai?
Imediat după facultate, am lucrat la o firmă din Manhattan care se ocupa de anumite măsuri indicate în testamentul lui Luther. Printre altele, prevedea o sumă pentru fiul cel mai mic al lui Imogen LefTey. Când te-am găsit, nu mi-a fost greu să-mi dau seama că şi tu eşti fiul lui. Aveai culorile ei, dar trăsăturile, alura... erai Penley, clar.
- Când m-ai găsit..., repet cuvintele sale privindu-l ţintă.

- La bâlci. îţi aminteşti? Tocmai extrăseseşi spada din rocă.

Mă gândisem la momentul acela aproape în fieca* zi de când se întâmplase, la străinul acela înalt care* cum mă cheamă, dar timpul estompase detaliile. Î¹''¹*¹'^ momentul de parcă nu fusese real. Devenise ceva semăna mai mult a vis.

- Tu ai fost.

• -„Hi ut* tine, apoi pe Althea şi i-am
_ Te»-am R*siţ mannU»^ un pe ^^ maodată
Ê » fi existat o bursă... mă poticnesc-,
par fi^itu. Şi Peni«'-
n!r dacă ştiai de atâta vreme, de ce nu mi-ai " fn P ne ce nu m-ai avertizat? De ce nu mi-a. SSată cu cineva care poartă numele spus s3 nu ¡..u
d e ' A m considerat, în mod greşit, că erai prea tânăr să nuzi un avertisment atât de cumplit. Să ştii adevărul despre părinţii tăi. -Aşa că a devenit prea târziu. Ca întotdeauna. Zâmbeşte amar pentru sine, ca de o glumă.

- Şi cum ai aflat despre el?
îşi îndepărtează privirea, îndreptând-o spre fereastră, pierdută.

- Nimue. M-am oferit să o ajut cum puteam, împreună cu Vivienne m-am asigurat că tutela asupra lui Lyr a fost transferată discret şi legal. De fapt, chiar eu am sugerat numele copilului. Este galez, îmi explică, cu ochii fixaţi undeva în trecut. *Venit din mare*. M-am gândit că daca tot repetam greşelile trecutului, puteam măcar se le fac cu eleganţă.

- Nu înţeleg.

Ochii i se întorc la mine, limpezi.

- Vei înţelege. La momentul potrivit
Mi se Pune un nod în piept şi mă opresc.
^ata cu secretele.

aprobă Merlin.cn excepţia unuia._ Ţi-l voi dezvălui, promit. Dar nu acum

Ridic braţele spre cer.

- Dar când? Săptămâna viitoare? Peste o lunj-,

- Peste doi ani şi jumătate.

Pentru o clipă, cred că glumeşte şi începe să râd nu râde şi are faţa foarte serioasă. ' Uar el

- Doi ani şi jumătate, spun, nevenindu-mi să Crezi că-ţi datorez asta? După ce ne-ai făcut mi$_{e}$ 7f: Embry? <* nu mi-ai spus despre fiul meu?

-Nu îmi datorezi nimic. Admit că am făcut l$_{ucn}$i teribile, că tt-am manipulat pe tine şi pe oamenii din viat" ta, dar am făcut-o doar spre binele tău, spre binele tuturor Motiv pentru care trebuie să aştepţi. Nu pentru că mi-ai datora ceva, ci pentru că nu ai de ales.

Mă ridic în picioare.

-Cura aş mai putea avea încredere în tine, spune-mi? Cum să mergem la întâlnirea cu membrii cabinetului meu şi să pot conta pe sfaturile tale?

Merlin imi zâmbeşte trist.

- Vei avea încredere pentru că îţi stă în fire. Pentru că nu ţi-am dat niciodată un sfat care să se transforme într-o decizie dăunătoare pentru ţara asta şi cetăţenii ei. Adevărata tragedie a vieţii tale, Maxen, este că nu vei înceta niciodată să ai încredere în oamenii din jurul tău, chiar şi atunci când te răne sc de nenumărate ori.

Merlin pleacă. Trag aer în piept.

A'u vei înceta niciodată să ai încredere în oamenii duijurul tău, chiar şi atunci când te rănesc de nenumărate ***ori.***

Parc-ar fi un blestem.

îmi iau haina şi-l urmez pe scări.ASH

Acum

Şedinţa cu membriiCab ",¡£¡5

afiunadificilâ^am^'^e üor mei,

und e eram Bel vedere. la distanţă de

"2*5 Lamar afară în dreptul ferestre,, de pază, şi Merfin

supraveghindu-ne. Toate subliniază exact absenta cuiva.

A prinţului meu.

Fusese întotdeauna ceva ce împărţisem cu el, calea spre visul de a candida pentru preşedinţie. Cei mai mulţi dintre candidaţi îşi aleg vicele în funcţie de cerinţe, pentru a-i învinge pe moderaţi sau ambele. Eu nu. De la bun început am stabilit foarte clar că nu voi face un pas fără Embry alături de mine. F.ram cu Jenny pe-atunci, prin urmare nu se putea... nu puteam avea ce avusesem. Dar am avut nevoie de el oricum. Era tovarăşul meu de arme, fostul meu iubit, prietenul meu cel mai bun. El crescuse >ntr-un mediu politic - mama lui era un guvernator puternic

discutiii ecât mine strategiile şi discuţiile aparent lejere, dar pline de substraturi.

de el. ^^ P" Şi simplu, aveam nevoie

lar acum nu este aici.

Sierra Simone

Kay acceptă poziţia pe care i-o ofer, la f e| . Uri refuză, pentru că se simte mai în largul |u, ^^ monitoare şi hârtii şi nu vrea în gura lupului, a report ""i* adică, aşa că discutăm despre abordarea potrivită a ne găsi un nou secretar de presă. Kay şi Trieste să contacteze imediat cabinetul lui Embry pentru i" i dacă pot obţine o copie a declaraţiei oficiale înainte d e s publicată, pregătim strategia media de după plecarea v' cădem de acord ca discursul de la gală să nu includă ni*" referinţă la demisia lui Embry. deşi va ocupa toate titlul principale. Probabil pe durata întregii luni care urmează Nu vom încerca să ocolim povestea, dar nici nu vom arăta cu degetul, desemnând culpabili. îmi dau seama că jh- Trieste o roade această abordare; ea ar prefera să incerte să controleze povestea de la bun început, dar eu nu-mi conduc aşa administraţia. Embry şi presa pot spune ce vor, noi vom rămâne oneşti, reţinuţi şi demni.

- Trebuie să luăm în considerare alegerile care vin, spune Kay foarte clar, notându-şi detalii pe tabletă.

Lumina soarelui se scurge prin ferestre dinspre Grădina cu Trandafiri, adăugând note de bronz pielii sale de culoare inchisă şi subliniindu-i cârlionţii. Costumul ii cade perfect, fiecare linie reflectă pometii înalţi şi maxilarul delicat. Pentru o clipă îmi amintesc de fetiţa cu care am crescut, cu codiţe albastre şi blugi lălăi. Sora mai mare care mă apărase de atacurile celorlalţi copii, de fiecare ridicare din sprâncene la adresa băieţelului alb adoptat, de fiecare ghiont primit de Althea în limpul liturghiei, de la mamele mult prea băgăcioase, pentru a se asigura că mă învaţă rozariul şi rugăciunile. Mă simt copleşit de sentimentul de recunoştinţă şi îndatorire. Pentru afecţiunea şi loialitatea sa, nemeritate de altfel. Pentru pasiunea, inteligenţa ei şi pentru munca neobosită.

Mă ridic şi o iau în braţe, întrerupând firul şedinţei. Nu-mi pasă. Totul se destramă, dar Kay mi-a fost aproape eram un băieţel de patru ani. aşa că am nevoie

. ne fixează cu
, n ce î^c ne "
• «e op resc.....«referată-
Mi se pune un oficială.
»^Bănuiesc că - f^mV P«*** spune MerUn, rid.candu Sc.
CSSSSEaîî— ova., cu telefonul
care sună. ” ’
Ridic receptorul cu mâna tremurând.
- Colchester. .
- ştii bine că sunt eu. aud la celălalt capăt al firului vocea iritată a lui Embry.

Absorb fiecare consoană ascuţită şi fiecare vocală tărăgănată. Nu trecuseră decât doisprezece ore şi, cu toate astea, imi lipsea cum ii lipseşte hrana unui câine hămesit. Embry continuă.
- Răspunde la telefon ca o fiinţă normală.
- Vino aici şi-ţi voi vorbi ea un bărbat.
cät..* EmhţV râde şi•ca de fiecare sunetul acela des-
arsun" , T uşăs]1re »nima mea. El şi Greer râd mult,
'ar sunetul acela pare bucurie pură
- Ash, ştim foarte bine amândoi ce s-
dacă am fi singuri în biroul acela. ~ar '"tâmpi,
- Adică?

-Adică ne-am certa, mi-aî cere să nu nl ţi-aş răspunde că nu mi-ai lăsat de ales. Am gâsf 'ar nou de a ne răni. Şi nu ar fi unul drăguţ. Un ">«<1

- Să găsesc modalităţi noi de a te răni este • deauna foarte plăcut pentru mine, micul meu prinţ 'rnl(lt~

Singurul răspuns pe care îl primesc este o sc respiraţie. îmi imaginez ochii aceia albastru-ghe"ţ* umbriţi de dorinţă, buzele ferme umflându-se uşor d poftă.

Stau la birou şi mângâi suprafaţa de lemn de parcă ar fi spinarea iubitului meu.

- Lasă-mă să-ţi spun exact cum ar decurge lucrurile dacă ai fi aici. Ai intra aici şi ai rămâne în picioare, ca să discutăm ca de la egal la egal. Pentru că nu-ţi vei permite să te relaxezi în prezenţa mea. Iar eu te-aş lăsa, pentru că nu are nîcio importanţă.

-Crezi?

- Am mai puţină putere când stau jos, decât atunci când stau în picioare? Sunt un bărbat diferit?

-Nu ar fi vorba despre tine, spune Embrv pier- zându-şi răbdarea. Ar fi vorba despre mine. Despre a-ţi demonstra că suntem diferiţi acum.

- Dar nu suntem, iubitul meu Patrocle. De câte ori n-ai fost gata să te lupţi cu mine, să te împotrivesţi Ş> te rănesţi, doar ca să-ţi demonstrezi că nu mă vrei şi sa ajungi, într-un final, să mă rogi să te regulez?
- Şi crezi că asta s-ar întâmpla şi acum?
- Nu cred, *ştiu* că aşa s-ar întâmpla, spun cu voce joasă.
P^Te'a* rTreptate^f-l ;e_aş face
.itions' ai jo5ı. hczi ş" mbiy
pentru fiecare dată când m-ai părăsit.
- Mi-ar plăcea să încerci, spune Enibry, şi respiraţia sacadată îl dă de gol.
l-ar plăcea să mă vadă încercând, în aceeaşi măsură în care mi-ar plăcea mie, adică foarte mult.
- M-ai obliga să te blochez în poziţia în care eşti. Şi probabil vei reuşi să scapi, dar eu te-aş prinde şi-am
SrZs - P? ^ CU corpurile înnodate. Apoi te-aş cu sperma_până te
I Idt,?bă Embry CU VOCe su8™mată.

,^St~r,m-
aiimpiorasâmă o presc_

<Sră suflu. dl firu>ui. Embry pare a fi râmas
enis»'
-mâi a^. * pido-încl al m e u , *
| s - P^Sfrânl inima
„ş, vei--
S* -Sj1» îmi cen mătase.
g«nU" răspunde cu o voce
Embty ,r trebui să-ti cer'ertare
_ şi cum ar "

— niciodată săteopreşt.

Sierra Simone

- Apoi aş intra în tine şi aş continua n" termina. Tc-aş face s.1 pleci din Biroul Oval „ li"<l « mototolit şi cu sămânţa mea incă fierbinte în tine °Sl."""î
- La dracu'. Ash. geme el.
- Te masturbezi?
- Da. Tu?
- Aproape, spun, desfăcându-mi cureaua

Când ii scot din pantaloni, penisul inii doeor ca de piatră. îmi poziţionez scaunul departe de f$_{er}$7$^{U+1'}$ din spatele meu, deşi ştiu că agenţii de la Serviciile sT^" nu ar încălca niciodată protocolul şi nu ar privi înăunt" fără motiv.

- F. rândul tău acum.
- Să ce?
- Să-mi spui ce mi-ai face, dacă ai putea. Ce s-ar fi întâmplat aseară, dacă nu te-ai fi oprit.
- Doamne, susură Embry.

Aud zgomot de piele alunecând pe piele, mâna aceea palidă şi aristocratică strânsă în junii jienisului său frumos.

- Aş fi... Tu m-ai fi lăsat să...

Mârâi cu mâna strânsă pe penis. O mişc puternic de câteva ori.

-Da.

- Şi eu te-aş fi pus aplecat peste birou, doar că... se poticneşte de parcă ar avea nevoie să-şi tragă respiraţia. Nu te-aş lori. Ţi-aş despărţi fesele şi te-aş săruta în lotul acela pe care il doresc. Aş folosi limba în locul penisului. M-aş juca cu limba pe tine, pe testicule, ţi-aş acoperi fiecare fesă cu săruturi. Apoi te-aş întoarce cu faţa spre mine şi aş face aceleaşi lucruri pe abdomenul şi pe coapsele tale^

t^{ne} mâna înfiptă în păr, pentru că, deşi toate ast* ar trebuie să fie pentru plăcerea mea, tot ţi-ai dori să-"»

Regele ^ «ti cel care a decis controlul- Că tu e*. c

«*, -SE» altfel risc să «n»* ca

^^ îmi OPrESC . ia spate?

Tjre ş, Lăcios. H^'ă^ă priveşti în ochi, să te JiMntiruare? Sau "JU geamăt care-nu .nis.ţ,$^{lem-}$, de tcaSată când te mişti în nune? ^^Sse »Sie: exclamă Embry gâtuit. Totul. în ambele feluri. în toate felurile.

- Mi-e mi-ar plăcea să-ţi văd chipul. Să mi-l amintesc pentru tot restul vieţii.
- Ash, spune-mi că eşti aproape şi tu. Vreau să te aud când termini.

Ezit. îmi doresc cu disperare să juisez, penisul îmi este umflat şi plin de lichid preseminal, dar ştiu cum m-aş simţi dacă m-aş elibera în mâna mea. Golit. Rănit. Nesa- Usfacut. Puţul acela adânc din vintrele mele va continua să ^{mfo}metat ^{de} ceva mai elementar, mai puternic. Mai "înfricoşător. Mai murdar.

"umiÎpStJ$^{5;5}$ $^{probleme'}$ $^{chiar\ d}$«că iubitul meu

« Plăcut Kn $_{f}$ *D* ^T^T $^{*\ ar}$

<* "u m-aş simţ a. X " ^K*™ $^{1\ ™\ \ CU\ adevărat}$ «« am nevoie * ^'^ut ş, sătul, până nu aş obţine ce

Am promis să am griji de el. Ceea ce

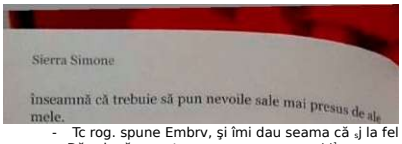

- Tc rog. spune Embrv, şi îmi dau seama că şJ la fel de aproape. Dă-mi măcar asta.

- Nu ţi-am refuzat niciodată nimic.

Oftez cu mâna strânsă alunecându-mi pe l-am dat acestui bărbat tot ce am putut. Ininin mea"'S Greer a mea. Toată viata mea.

- Atunci nu ar trebui să-ţi fie greu să-mi dai Ah, băga-mi-aş! Acum termin, Ash. Ce n-aş da sS fi • tine acum, să te umplu, *aaaahh'.*

Aud un geamăt frânt în timp ce ejaculează şi gem la rândul meu, captiv ¡n fantezia lui. Chipul său crispat di- plăcere în timp ce se împinge în mine, sentimentul că este al meu în întregime acum, că i-am oferii şi ultima bucăţică din mine. Sperma sa pe abdomenul meu după ce l-ara lăsat să înă folosească, să-l pun apoi să mă curețe cu limbi

- Ash. vreau să te aud, şoptește. Este ultima mea ri în biroul ăsta, sunt plin de spermă şi, te rog, vreau doar să te aud.

5i o fac. Îl las să mă audă, ţinând telefonul între umăr şi ureche astfel încât să-mi pot cobori mai jos pantalonii îmi mişc pumnul mai repede, strângându-l în jurul meu şi pompând cu suficientă putere cât să poată auzi. Presiunea se adună, crește, şi nu este ce vreau sau ce am nevoie, dar nu-i voi refuza asta lui Embry. Nu acum, când nu ştiu cc va aduce viitorul.

- La ce te gândeşti? mă întreabă. C'e-ţi vei imagina când te vei descărca?

Cuvintele sale sunt pline de curiozitate, vocea ii este înfometată, iar mie mi-e foame de foamea lui şi suni gelos pe atenţia sa. Îl vreau tot, pentru totdeauna, doar pentru mine, al meu, doar al meu.

so
ele/«"
- te regulez d i n m ar h indu-ne. cu . ¡ina8 . x plăcere,
P , ţ a,
EmbTy& . ,,-pon- din nou.
Tfi, Mi ^ Tu ¡n păsărică strâmtă a
Şi terminăm aşa, toţi trei
^Oreer.iareu.în tme- rf, Embry se
sunet umed »n. da
„as.urbează face abdomenul
TlSSSffAmi ia foc, parcă. Prin minte m 2S3S Z* ■<>' felul de imagini murdare. Penisul gros al lui Embry, plin de spermă, senzaţia anusului său strâmt în jurul meu, fermitatea feselor sale pe care o simt de fiecare dată când mă imping în el, păsărică lui Greer atat de udă încât aud zgomotul provocat de alunecare, sfârcurile ei rozalii, dornice, întărite, spinarea lui Embry frecându-se de pieptul meu în timp ce orgasmul ii sm ulge

buzunar e " , ' ' ⁎⁎ limi»ă. Reuse.n °ⁿ'' Pᵉ Pavată

- Da' ᵣ ' Sür' ᵘ> dracu'i p ? ᵍ ° mătasᵉ- ᴰ°ₐ™»e,sin„ ᵈᵉ Satuit. nₐ?

•aşVreas:^iaici5ăve2,Sierra Simone

E ca şi cum nu s-ar sfârşi niciodată s contracţie pe şira spinării cu o plăcere neruşinată '"^'"f imi vibrează, tremură cu fiecare jet. ' • Wnij^

Atât tle mult, atât de mult şi vreau sA nu si., niciodată, să împart pent ru totdeauna cu Embry m'^ ^9^5 acesta lipicios şi murdar, doar noi doi, cu penisiirii'1" de nevoie şi inimile pline de o nevoie şi mai mare ' ° '

Dar totul se sfârşeşte prea repede; penisul d--' flasc, batista e distrusă, Embry încă respiră sacadau' celălalt capăt la firului. Senzaţia apare chiar mai curând dc cât m-am aşteptai, nelinişlea nesatisfacutâ, sentimentul de gol, căldura crescându-mi în vintre ea şi cum ar vrea să-mi spună că dorinţa va rămâne acolo panii imi voi potoli foamea cu adevărat. închid ochii şi mă las pe spate pe scaun, încercând să-mi potolesc respiraţia pentru a-mi recăpăta controlul. *Este în regulă să nu-ţifie suficient,* îmi spun mie însumi. Fusese vorba despre nevoia lui Einbry, nu a mea. Dumnezeu ştie că nu mă mulţumesc niciodată cu puţin.

- Sunt incă erect, spune Embry, readucându-mă în prezent. Zici că faci vreo magie. ceva.

- Nu sunt magician, spun cu blândeţe. Sunt regele corpului tău. iar corpul tău ştie asta. Şi nu va avea pace până nu va fi al meu din nou.

Aşa cum nici al meu nu va găsi pace.

Suspină lung, cu durere.

- Motivul pentru care nu m-am pre^ntatpe^ este că nu am vrut să sfârşesc- umilit şt phn de propn spermă, replică Embry. Şi cu toate astea...

-Şi cu toate astea... .

- Sunt convins că fac ceea ce trebuie ficuu As^ fac cu cele mai bune intenţii. Te pot don ş. te po
în acelaşi timp.
5î
n co tri5
ştiu, 5P n0j îmi
^^¿^ii'^'tâspund. inclusiv
fnl" nK lc di" U n în momentul ăsW- ^
^¿^ovat tu m»
furios- .»■ £ ¡¿S"J -'^ntm că mă crezi aş, râmt.,'sta r u e Mă părăseşti pentrc tn asa fcl s a
^ o iube şti mal
K^^SKS»^nevinovate
mult pentru ca eşn ■ i
care l-am (intuit de peretele acela, acum mulţi am.

-Te crezi nobil şi al dracu' de stoic. când. de fapt, alegi calea onoarei ignorându-ţi sentimentele de fiecare data când începi să simţi ceva.

- Tocmai am confesat o întreagă listă de sentimente, Embry.

Oftează.

^i^InerabU T ™ ^ VreaU Să SPun că eşti W <le SSi

că uneori eşti

«doram «ocma ţ de * * obicei, te
implor Nn m'
aş tace orice.
- Nu pleca. Nu pot f„.
Nu an, **putui** niciodată" Ifc** **ti«,** , meu. Ş, am nevoie dc tine " 6s,J
~ Nu pot, spune Emh„ Să o fac, altfel nu'aş mlp^Tn^ i„ ^ '
Cred ,n decizia pe care am £-o Mui
-înainte, eu eram cel în cr» ,
pronunţând aceste cuvinte simt cum^i,8ptt.Mi<fc mine. um cev a nou ^
tV)»
Nu realizasem până atunci căi pentru mine faptul că Embry credea în ¿t im. dorisem ca el să creadă în mine. Simt c aş Zt"" fiu demn de el, d,n nou. Orice. Dar mi-amim« ^ Că nu pot spune *La dracu'cu tot* şi să-l recaştie «X doar pentru că îmi doresc asta. Responsabilitatea securitatea unei întregi naţiuni, a celor care au crezut 1» mine şi a celor care nu au făcut-o, nu pot isca războiţi moarte de dragul unei singure persoane.
Esle singura idee bună pe care o am pe mnmenl.
- îi spui rămas-bun lui Greer din partea mea? întreabă el, rupând tăcerea. Nu cred că va dori să-mi mii vorbească, după ce va afla că voi candida împotriva ta.
- Şi că te vei căsători cu femeia care a pus la cale răpirea ei.
Oftează din rărunchi, de parcă uitase.
- Şi asta, da.
-Nu.
- Ash... Embry.
-Nu voi vorbi cu ea în numde «■»• ^^
voi spune de ce: în noaptea nunţi, ^Ţ fomis că w»
legăminte. Toţi trei. împreună Ne am 1
încerca şi că nu vom da bir cu fug.»- ştiunuU"
- Iar eu am adăugat că va '^'"^^gjnai funii*0"®* celălalt din momentul în careva înceta sa
Rcg«^ /

^Si.-SSSR--'

- Iîrîisi'r-siÎiS:
Je spermă şi sudoare. d nu te voi
. Dacă încă o iubeşti pe Oreer, ce 0
.libera de jurămintele pe care i le-a făcut ei. M i ¡n continuare dator să încerc,. ᵖ Nu eşti custodele jurămintelor mele, spune murmurat.
- Bine. Atunci sunt cel care-ţi aminteşte de ele. Vrei sa te dezlegi de jurământul de a o iubi? Eşti liber să o faci. Dar eu nu mă dezleg de promisiunea de a te iubi şi mă îndoiesc că Greer o va face. după ce va accepta tot ce s-a întâmplat.
întâmplat.
Ce vrei se spui?
v-c vili sc syuir
- Vreau să spun că poate acum nu mai suntem trei SI poate nu vom mai fi niciodată. Dar tu şi Greer aveţi bi- 52-" mca vă i^iţi unul pe celălalt exact ca
- Vrei să spui că accepţi să-ţi fim infideli?
s* SS inS 5 PiÎT de «-e încât mă «■«lui Embw M™ T P e n t r u
^ este atât de tm, pot imagina Tară nici cel mai
"Mc efort och"
considera i n fi d ţ * « u n v <
' Ştiu ce am " 01 ad^ra7Vn ,
cand răspund:

Perso^TT Pr0rn^ *
~ Şi noi?
încerc să-mi menţin vocea fermâcâ
- Ce-i cu noi?
- La dracu'. ştii bine ce întreb.
- Iubirea mea pentru tine nu va înceta niciodată ratrocle.

Embry nu răspunde, dar nici nu trebuie s-o facă. Nu am spus-o pentru a obţine un răspuns, ci pentru ca el si ştie. Celularul îmi vibrează în buzunar. îl scot să verific.

Avionul *doamnei Colchester tocmai a atentat.* ***Ajunge la Casa*** *Albă în patruzeci de minute,* spune mesajul lui Belvedere.

Greer.

Undeva, în adâncul meu ceva ^".^ prima dată după seara trecută, deschid^JJ ^ care nici măcar nu ştiam că le I*» onestitatea şi tandreţea pe care le t-nusem ^ acum câteva minute, dm cauza durem, on

^^^ - Mâ aflu

. Al^W6 * îşi dâ
cuV^Pjazi este
■"Oftice Aiarda „„,-e-l fac
fi ultimul lucru pe care
iface chiar dacă va 6 ultun O voi ta<* >■■ , face
yTC o diferenţa- Aş n astea.

S^ŢRS.ÎIS^««'--4--

despre noi doi.
- La revedere, Embry.
" t1.1 La revedere ;; .. .

Îmi privesc mâinile, mari. pline de semne, aşezate pe biroul lucios din faţa mea. Sunt lucruri pentru care n-am cum să mă scuz şi el ştie că 11-0 voi face. Doi oameni de bună intenţie despărţiţi de o mlaştină morală, fără un care să-i unească. Nici măcar dragostea mea pentru el puternică şi profundă, stabilă ca o fundaţie, nu poate crea un pod intre noi. Tot ce pot face acum este să mă lupt pentru amândoi, să fiu în acelaşi timp rege şi regele lui, şi sper să-nu reuşească.
ivvvuere.

—1. cre-mi

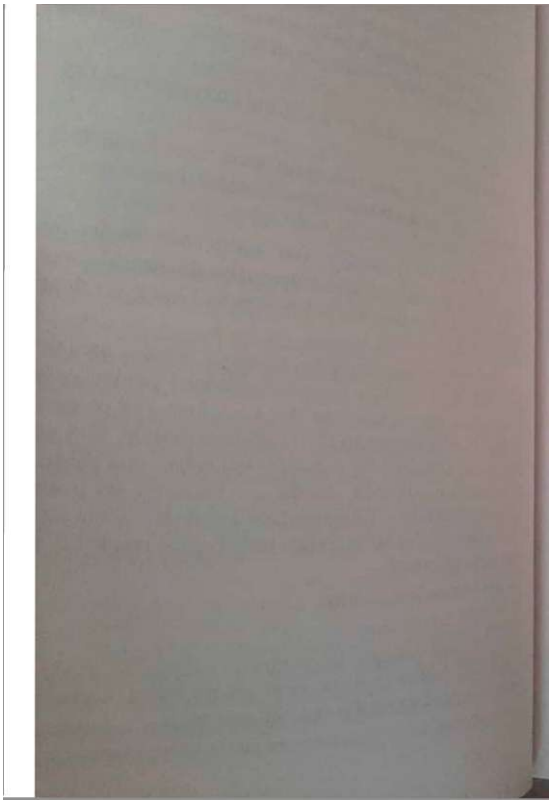

ASH

Atunci

,»p liunEe cineva **să** iubească **două persoane?**

să o descifrez, iar ea cu ochi limpezi, gura **rozalie şi atat de** puternică, o combinaţie intre **delicateţe şi voinţă de her.**

Copil fiind, m-au fermecat amândoi. Dar, când am revăzut filmul la treisprezece ani, vârsta aceea bizară a descoperirilor, am simţit cum amândouă personajele mă înfierbântau cumva. Mi-amintesc cum mergeam în subsolul acoperit cu panouri de furnir, plin de scaune vechi şi de canapele şi mai vechi, şi mă lăsam pradă acelei fierbinţeli, după ce mă asiguram că eram singur.

Noaptea târziu, singur în camera mea, mă rostogoleam pe burtă şi-mi împingeam şoldurile în saltea, trecandu-mă de aşternuturile moi fără a înţelege prea bine u'taceam. În mintea mea confuză ideile se amestecau cu S" Kanduri: lin»le corpului suplu şi incitant al lui roz şi drăguţă a lui Jennifer Connelly.

di" 1986 Ro,Urile Prin°P^ ^ fost inter- Bov ™ şi Jennifer Connelly. (n. tr.

)Sierra Simone

Dar, mai presus de orice, o scenă anume î minte, o replică. O parte în care Jareth ii J'" *teme-te. iuheştc-**mă,fii ce-(i spun... u₀i d ˡᵘˡ Vu'** tău.*

Cuvintele acelea au vibrat în mine trezind la viată ceva nou. ceva nedezmorţit "ⁿ K'm». o dorinţă. îmi doream să-l ating şi să fiu ati,,, a dar acela era punctul de început al voluptăţii m l ˈᵃʳᵗ"' să fiu ca el. îmi doream să găsesc o fată cu guraY" ᵛᵒⁱ*ᵀᴼ căreia să-i cer supunere şi afecţiune, la schimb r""""*¹ mea. Voiam ca lumea să-mi aparţină aşa cum r.'!' Jareth ii aparţinea, voiam să fiu atât de puternic"¹'" să pot face pc cineva să zâmbească, sau să plân«i""" să danseze cu mine, fără să exercit presiune asupra C ci pentru că mă iubeau atât de tare încât să-mi îndure capriciilc în schimbul afecţiunii mele.

Iar de-ar fi făcut-o... aş li fost înfrânt. Al lor. Inima mea în mâinile lor pentru totdeauna.

La asta mă gândeam când am **experimentat, în** singurătate, primul meu orgasm.

CA ŞI EMBRY, am ştiut de la o vârstă fragedă *ci* doream în aceeaşi măsură şi fetele, şi băieţii.

Spre diferenţă de Embry, însă, eu nu am trăit într-un oraş care să vadă bisexualitatea cu ochi buni, cel put"¹ ⁿ" în anii '90. prin urmare au trecui mulţi ani în care nu ani *tiut ce să fac cu dorinţele mele. Nu că m-ar fi chinuit; simţeam totul prea clar. mi se părea totul *natural,* şi ᵐⁱscuz dacă folosesc un ton spiritual în acest context. Nw»¹ în casa lui Althea sau în mine nu m-a făcut vreodată să-n» consider dorinţele aberante sau imorale.

cât V ⁱᵉ\tc, bâi«*¹¹ˈ viaţ»- T iarei«¹ˈ

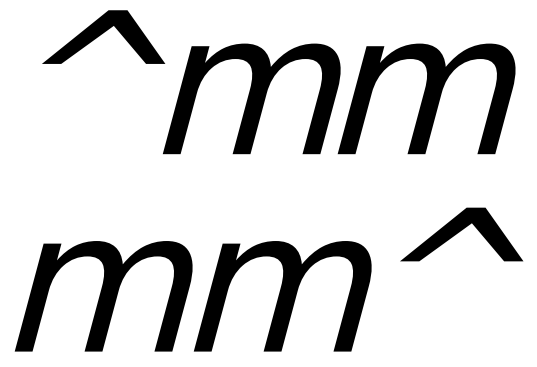

ₛă nu ** locuiam nu

effpW^ f C oânâcând P^¹ˈ* ₛă ᵣᵢₘeg sau

tarile bărbi, sale i>e piele în timp ce ne sărutam striviţi de rafturile de cârti. Uneori, vreme de câteva săptămâni, se năşteauscurteconexiuni, ceva ce putea semăna cu o relaţie, dar nimic nu se lega. Am inceput să cred că poate nu eram capabil să iubesc, să creez o legătură

romantică, dar că puteam, în schimb, să mă joc, fără să simt, să-mi petrec ore Rurâ m gură eu cineva fără a avea nicio curiozitate despre

^ ^SZîlT defeCl¹ᴴ ⁰rkum¹ ¹^iierent

---------- ampe,recul ace, an, s.ngur, cu excepţia unor (iMr)¹ᵛᵏᴵᵐⁱⁿ⁹ ᴴ^^"Shrew, WUtiam Shakespeare, 1623, First Folio.

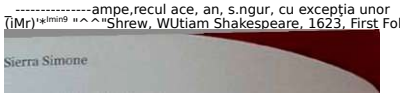

fulgerătoare, impersonale momente d nătoare unei lumini tle lanterna, care se facându-mă să mă întorc în întuneric. ¹ ^"»«u

Poate sună sumbru, dar nu era ne nici deprimat, nici singur. Am avut prieten"¹¹ °ă ᴴᵘ Ta pe cinste şi nu am simţit lipsa pasiunii c a ' n ·ʲ·ˢ C i sau o povară. Doar noaptea, cu ochii obosiţi)' ᴿʳᵗ¹ᴹᴴc faccam temele, îmi răsunau în minte cuvintel' |'ᴵᴾˢ fâcându-ină să mă intorc la *teme-te de mine şiii.!ˡˡᵃʳᵉˡᵗᶠ.* 5i./o *ce-(i cer.* îmi doream să posed, să rănesc'cu'T aspre o carne doritoare de aşa ceva, să pun ₚᵢ. ᶜⁱ "îngenuncheze în faţa mea şi să rămână acolo. ᴴᵁᵛᵃ ˢ³Voiam să reprezint pentru cineva lumea sa toată La cursurile de sexualitate umană, am învăţat termenul de *indisponibilitate romantică*, şi-am cre^t că asta era, că găsisem răspunsul. Eram un tip bisexual indisponibil din punct de vedere romantic, şi puteam trai perfect împlinit, având prieteni şi scopuri, altele decât iubirea romantică, şi-mi era foarte bine aşa. Desigur, nu am mărturisit nimănui că nu m-am îndrăgostit niciodată cât am fost la facultate. Cu siguranţă trebuia să fie un semn faptul că singurul lucru care îmi făcea inima să bată mai tare, care mă făcea să mă gândesc la lucruri precum jurămintele, aveau de-a face cu îngenuncheatul şi gâturi arcuite, dominare printr-un fel de disciplină plină de acte păcătoase. Or asta nu era deloc romantic, dar era ceva la care aveam nevoie să mă gândesc pentru a putea atinge climaxul când mă masturbam singur la duş.

Problema era că cele două lucruri au fost, şi sunt, strâns legate unul de celălalt: capacitatea mea de a iubi şi dorinţa de a domina. Iar aceste lucruri erau şi sunt legate, la rândul lor, de biscxualitatea mea. M"»™zbenguit cu mai mulţi băieţi decât cu fete în studenţie, pentru că le plăceau chestiile mai dure, deşi nu atat " dure şi nemiloase pe cât mi-aş fi dorit. M-am frecventa

! ! „am licean pentru ca se preta" felele r'JStii de dominare? Cine alege *i* "cor *»»or* mia
cilu- plăteşte nota?
¿s.....-—
T»MC wtodScum ar trebui să se comporte bă.eţu S -r trei,Ui Să se comporte băieţn cu fete.
^S^teo, simţeam adânc înrădăcinate -n m.ne atat ¿mu/te, o *incikeali* pe care nu reuşeam s-o descâlcesc, ¡nrf n-aş fi încercat niciodată să descopăr adevărul despre mine cu preţul disconfortului sau al siguranţei partenerului sau partenerei. Poate părea de tot râsul pentru un catolic devotat să fie atât de indulgent cu propriile dorinţe dezmăţate opunându-se, în acelaşi timp. schimbului de *forte insă am* considerat dintotdeauna că miezul eticii sexuale catolice erau consimţământul şi respectul Astfel mi'am da< «»•» silinţa, cu orice partener să m - • respect aceste două condiţii NeJ-ZT
S+gUr că

respivtandJimitelt-partenerilor Ch tor,s«'"t«ini;nitul şi
™ "«frânate în,âlnin J™ "tai fierbtnp,
raspunsuri. tarndt e începeau cu întrebări şi
Este A,'..,'j
tete bine? Oh, dμ.
^ >
ca? "-cest

^sîSgaS^i Sierra Simone

Considerând, însă. consimţământul importanţi, rar am lăsat frâu liber părţii ₐcJ? ?[arte] aij, , din mine. De fapt, niciodată. [eia] "•tur,,,.^

Pană la Praga.

Simultan cu toate acestea, caracterul nie o caracteristică definitivă, ceva la fel de însistem "-^»l rezistent la presiunea externă precum bisexualii,' [Sr¹lu] * ideea desuetă de onoare. Sentimentul că exista de respectat precum bunătatea, cinstea şi moraluV''[0]'' era nevoie de dreptate, că era important să fii ^[cS] siguranţa nu trebuia să reprezinte un privilegiu des^' '' în funcţie de culoarea pielii sau de sex. Am spus deşi? dar nu pentru că aş considera dreptatea şi siguranţa cev departe de contemporaneitate, ci pentru că eram plia d* zel, naiv, aproape victorian când era vorba de acest c^ al meu. Consideram că onoarea este o valoare pe care coi care făceau, spuneau şi credeau în binele general o puteau atinge. Că doar aşa poţi deveni o persoană onorabilă. Că doar aşa te poţi simţi înnobilat.

Dar ideea aceasta a rnurit în văile din Carpatia. insă nu despre asta e vorba acum. Practic, având convingerile pe care le aveam, nu puteam scăpa de ideea că nu ar fi fost onorabil din partea mea să mă culc cu cineva, decâl dacă o făceam cu onestitate. Dacă trebuia să pretind că sunt altfel decât eram, sau să-mi doresc alte lucruri decât cele pe care mi le doream, sau să tiu nevoit să închid ochii şi să-mi imaginez altceva, ca să pot să termin. îmi dau seama acum că ideile mele erau mai aproape de normele heterosexualităţii decât realizam, în ciuda faptului că dorinţele mele bisexuale erau centrate pe dorinţa de penetrare, deşi sexul presupune un spectru de activităţi care depăşesc cu mult limitele simplei copulări. ' ᵖᶜ fᴵ..ⁿᶜⁱ credeam că există o mare diferenţă intre ° acelea transpirate şi a te culca ⁱⁿᵗʳ~adevăr ᶜᵐᵉᵛᵃ> "nindu-ţi corpul cu el sau cu ea. Şi. oricât de ^ȷaP»«« ⁿmnTa mer^rfeî.aiTâjî.™ ⁿᵘ ⁱᵐⁱ ᵐaȷ ᵖᵘⁿ ˢᵉᵐⁿᵉ

« p r i m a mea dată să fie exactas **;„,rci«re.** permită să fiu eu aşa cum sunt şi, dacă

''^„Mmaveaasta. atunci preferam să mă abţin. "" '"'si' astfel. am ajuns virgin într-o zonă de război.

în line, vă povestesc toate astea, despre Labirint «i catolicism *şi* despre băieţi şi onoare ca să înţelegeţi de ce *mi* transformasem într-o constelaţie de dorinţe neîmplinite, insă o constelaţie cu o formă precisă. Ca să înţelegeţi cum cie am cultivat acest gol în mine. cum de am păstrat ceva pur *şi* neatins fără ca măcar să-mi dau seam i de ce. *Ti* neam deschisă o uşă către un ungher din miné de care nu eram conştient. îngrijeam o grădină secretă

:::::;r^ca forma—■ ^.rfi

¡ am CUnoSCUt Moore. Şi pe Greer

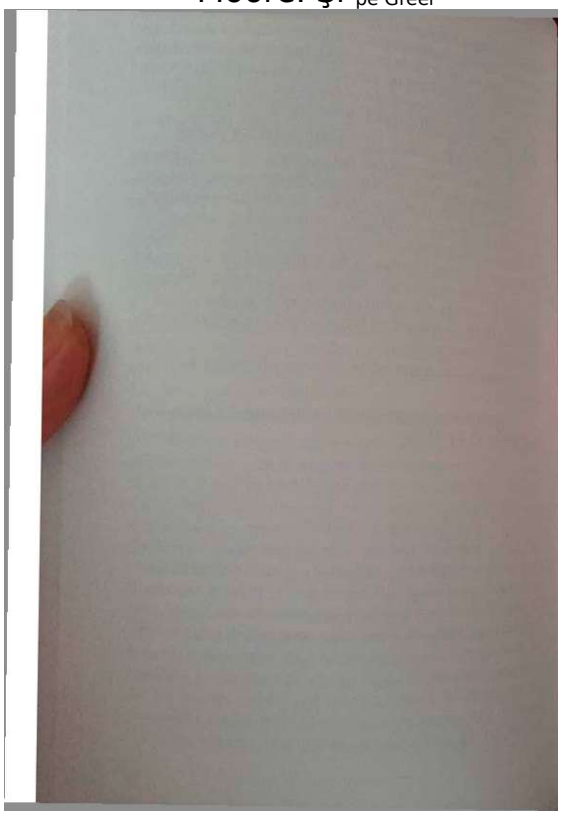

ASH

Acum

N„ ar trebui s-o f a c - ^ r e ^ u ' ^ ^ ^ à

ves,, ar trebui « taJ^™ p^nun Dar nu facmrmc
doar gândind aşa ceva. pentru
ca **nu,** nu **trebuie** să-mi permit aceste lucrun nu nu-am permis niciodată să mă comport astfel. Nu nu-am permis zile de concediu medical sau de odihna în timpul războiului, eu siguranţă nu mi-am permis să-mi iau pauze în timpul campaniei, cu excepţia celor două săptămâni care au precedat moartea lui Jenny.

Să-mi neg aceste lucruri îmi dă un fel de satisfacţie profundă, de catharsis. Nu sunt masochist. Nu-mi place durerea de dragul durerii, ba chiar mai mult, nu am nevoie de durere ca să pot simţi vulnerabilitate, sau emoţii, sau conexiune. Durerea însă este dovada disciplinei mele, sutennţa este dovada controlului de sine. Când mărşăluiam ffnul? strângeam mâini în
morman soţiei mele era încă un moman^de pământ proaspăt răscolit... fiecare moment
am perseverat, fiecare secundă în care am ales
Puterea în locul
nu PuteSfei^u mi-o construisem rT «m "n -vestit.
păstra. .n^S,^;
înainte de seara , că forţa interioară era s,,fi se ţându-mi sBbtonffSS^
anume că era vorba de creoli» "M *A* control. Poate că nu sS^^ft, I toate celelalte puncte de
modestie, dar din disciplină ,i din s & motiv de mândrie. >ramij*

Găseşte o soluţie, imi bubuie durerea <1, spatele ochilor. *Găseşt, o soluţie.* îmi spun, inii ^ ca o nebuna după Embry şi ochii lui albaştri. GW *soluţie,* inii murmură pulsul, În ritm *staccato*l amim,-! du-mi că sunt viu şi puternic şi că sunt dator să impîedk prăbuşirea regatului meu.

Dar, vedeţi, nu este la fel de simplu ca a renunţa la mândrie. Căci, de-ar fi fost. Embry ar fi din nou în braţele mele chiar acum. Problema este că ştiu sigur ca am dreptate. Că războiul nu este un joc, nu poate fi confunda cu o declaraţie de iubire, cu dovada devoţiunii. Un rfcta care putea fi evitat este cel mai mare păcaft p.= ««« - il poate comite, pentru că nu se hnutt* reprezintă irosirea absolută. Este moloz
vieţi întoarse pe dos pentru totd» t care oamenii au noroc, or e. nu au noroc

Pe micul meu prin uneori şi-o dorea intens, dec. £^.sşi;d înţelege reticenţa mea. Nu va înţelege

3 sacadat (it. în original), (n. red

Regele .\mericii

..femeilor şi [al<]! ,,„ de f^tJentsr mai mult
„jatA [^nlr P] uTasem ci' mâinile acesw . [min]teşte
I» ? Ca ^[râzboiu1,] fî mîifi[vmt] sâ-1
Se în care l-am f ^J[,roteam] să-i
sfofi bucăţi.[cu] ¿¿¡îg ^fi &st următorul avanpost.
---"^^e^devictonesaudeentuziasm.
^^rL'Tl Reşedin^ prizonier "intre [lai] acum ma atiu ?
fi,cut, iar.

^Se^Sinostn, fac singurul lucra de care mjf simt capabil.

M5 apropii şi îngenunchez în fata ei. -Ash? spuse cu dulceaţă în glas, trecându-şi mâinile prin părul meu. Simt şi aud surpriza din glasul ci, satisfacţia delicată. Nu mai făcusem asta niciodată, niciodată nu simţisem nevoia, dar în momentul de fată era, indubitabil, singurul lucru corect de făcut. Cu braţele în jurul picioarelor sale şi cu chipul apăsat pe dulcea linie a şoldului ei, mana sa pe capul meu ca o preoteasă dându-şi binecuvântarea.

uni ridic faţa spre ea şi mă gândesc, într-un moment deo lunpezime cristalină, că aş putea trăi astfel la nesfârşit. Aclapandu-mă din ochii ei de argint cu gene lungi şi negre, aunte la fiecare vârf. ca şi cum şi-ar fi amintit prea târziu
âmoasădSr' ^ [b'ondeı Nu e] __[11] P* mai St?,^[inidᴐ femeie nu exis,ă]
combinaţia CS^r [reRalăı abm,âţi secrete]- f-gilitate şi mea pnnţesă, cu frumoasa ei gură roz şi cu

^ bion **^XsRRDĂ**

^rinta de mai d^" "" ^
condiţia să o am ne ea ^
Putea
doresc să mă aline, an nevoieT"" [să] «« £ *** tatea sa, le vrea,,
^eA^TT[3]^^ * să-, pretind aşa ceva ¿and^S * « Cfe* bunicului său defunct, în locS e., cum mi-aş dori. o strâng ^ a"[8] '» w£
privesc chipul. [6 ? maı tare]- ^'muar^

- Cum te simţi? întreb. Pot să te ajut eu cev[a], Degetele i se răsucesc absent în părul [meu s, m]
răspunde cu un zâmbet trist. Mi se rupe inima sl^d gura curbată de atata melancolie. Când am văzut-o [¡0] octombrie anul trecut, după atâţia ani, cel mai mult nw frapat să o văd atât de tristă. De singuratici Trăsăturile chipului compuse într-o expresie de durere rezervata,de parcă se împotrivea cu toată fiinţa ideii de a căuta vreo alinare; am avut impresia că nu mai zâmbise sau răsese de ani, că gura ei frumoasă rămăsese îndelung nealiniaţi de sărutări

O forţă interioară m. am tânjit încă de ™ -ânetiri*. gen,,, *tânji*. Cu Darul ars,a 'a car!" ' dc mir,

sau de atingeri posesive. Mă încântase peste măsură să-î fac surprize, să o mângâi, să-i fac to* plăcerile, să o răsfăţ în fel şi chip. De răsese, simţisem că pot să morîmpăcai că ^ bucurie în viaţa ei, făcând-o sa se simtă în g fericită şi iubită. **niomeni** de - Sunt bine, îmi răspunde, dup u dar - ecas[1] reflecţie. Sunt tristă şi mă doare că nu ma . ^ Toate cum moartea ar pune cumva lucruri em - - futilităţile dispar, mânia, durerea sau ^ ^ lăsând în urma doar ce contează. lar sunteţi tu şi Embry- e--Maia.escMHu P-bine o las sâ termine- . .,uţin trist, dar mai amar. ?«i«n>b^edinnou.m^ tdespărţn. .nuiparerâucâdmcau a -eată ^^ iar iB ultimele S.*^-"'.^[1] f s °pun ţa ce folos. Pedeps.n- .....ţf^n" m pedS pe toţi, iar tu, dintre du-l pe Embi>. 2 ,unie meriţi cel mai puţin aşa ceva. ^Snîai^'-- noaptea nuntii noastre? Că K m sâ nu ne mai doară înseamnă că trebu.e să ară celălalt? Aleg să mă doară Ash. o vot face întotdeauna. Ne aleg pe noi trei. once-ar fi.

- Greer. spun cu vorbele înăbuşite de corpul ei, iin- brâţişând-o şi mai strâns.

Şi. în sfârşit, cedez dorinţei întunecate muşcând-o de coapsă, nu prea tare. însă suficient cât să simt că degetele i se strâng în părul meu. O iubesc atât de mult!... Şi-mi doresc să-i ofer totul, orice îşi doreşte, orice are nevoie, orice visează, i-aş da şi ce nu ştie eă-şi doreşte incă, or ea uni cere singurul lucru care nu mai stă în puterea mea să i-l ofer: pe noi trei.

de n o U• Tă S ™ 1 apăsat de P°vara greşelilor mele. sab e Îeâr- * " Că * COreCt * —bil. E ca puni £ de jim,t în ^nă, o coroană prea greu de

IZ aSÎSr[ia]- N u_mi P"[1] P-de inima măcar de daA asta" 1 ,rt•b"ie• Trebuie S"o n^va[ţa];Ld[e m]t[a]^ Urerea Pe Care ° Vf.i

Mă ridic şi-mi sărut soţia.

7tEşti sigură mtre palme. Spun" ' B .
»<* topi cu atingereS^e?"1
îşi ridică ochii spre mine '< l
sus pe pieptul meu. Din obişnuî'n* . I
şi-i duc braţele la spate Sim ri 3pucde''S " Dintr-odată. toată Loia'S
^ fc deoparte mai devreme se întoarce ca u n \ n ' ^ Mi
se întăreşte. Când o simt aşa. blocată Sd'^1 mă simt stăpânul
lumii. 'S prtCl^

- Care este cuvântul tău de siguranţă? intrth înlaşurând o mână în jurul antebraţelor sale pentru a o putea apuca cu cealaltă mână de bărbie.
- Maxen, spune gâtuit.

în ochii eî văd teamă, încredere, văd toată lumea. Este prea bună să fie adevărată. Perfectă, dcci aproape ireală.

Sunt al ei. Pentru totdeauna.

Şi-atunci simt absenţa lui un curent rece de aer. o adiere de va w
său ar trebui să se afle; ar tremura de donn ^^ noi. cu ochi sălbatici, nărăvaş ca trn ann^ ^ţ, cit, aşteptând mâna potrivită sa-l frângă pan totală.

Mâna aceea obişnuia să fie a mea. ^ t
sexualitate
lar gândul acesta îmi cât să-mi amintesc cine sunt. O como
^ ^ inset n
numesc vin».---------- or ;

împinsă la limite şi onoare.

, Trebuie
. necondiţionat
.. Respect" „fectează P^ &ţo acee«>
ce u ,,ot

P" ca'¹' ᵐ,ˢ „est de curtoazie _ Vă TOLH-'h'

nimeni nu o « ea. zâmbind retcent
ani de ales.

Trebuie să vorbim, iubito.

Şi nu putem vorbi după? Domnule?

În momentul acesta toarce, pur şi simplu, phmban- du-şi degetele pe pieptul meu ş. pe curea şt pe nastun cămăşii, deşi nu-mi exprimasem permisiunea sa o taca şi tot ce vreau pe lumea asta acum este să mi-o trag în poală, să-i ridic fusta şi să o pălmuiesc pe fese pentru neobrăzare. Dar nu pot încă.

Cu o mişcare iute mi-o pun pe un umăr, cu fundul în **mis**, iar ea dă din picioare fără niciun rezultat; o duc pană la scaunul de lângă fereastră şi o las jos. Pocnesc din ™ ea cade în genunchi cu graţie şi plină de recunoştinţă, cu un zâmbet de uşurare pe chipul său plecat Ma aşez în faţa ei, pe scaun. -Poţi să te uiţi la mine, o informez.
¡«cep să SuteS°F ^ * ³par Pᵉ Prăjii care

'urnea ZZtî^ asta şiDar lumea e pe dos acum şi ea nici nv atlat încă, ceea ce însemnă că dorința mea trebui^-n" a 1 aştepte. Stilul nostru de viață nu se reduce la p„|'c f m,i fund şi la sex. Dacă amândoi avem nevoie de alin'a **** care deghizările şi rolurile pe care le jucăm ne-o J? '* atunci mai există şi altă cale.

- îmi place să te am aici, aşa, îi spun. Mă liniştește Drept răspuns, se apleacă şi-şi sprijină capul genunchiul meu cu un oftat mulțumit, iar eu ii permit această mică impertinență. Mă bucur de ea, de contact, du mulțumirea şi încrederea ei, de faptul că se comportă de parcă n-ar exista un loc mai bun pentru ea decât acolo, la picioarele mele, sprijinită de mine. îmi trec degelete prin părul ei magic, privind cum şuvițele sclipesc în soare. S-ar putea afla oriunde acum, ar putea ține un discurs la o conferință academică, s-ar putea întâlni cu membrii partidului bunicului ei, s-ar putea ocupa de obligațiile de marketing şi binefacere care sunt datoria Primei Doamne, dar ea alege să lase puterea şi aplauzele deoparte pentru a îngenunchea în fața mea.Un asemenea gest este îmbătător pentru un bărbat.

-Mi-ar plăcea să stăm de vorbă aşa, spun, continuând să mă joc în părul ei. Şi cred că şi ție.

Simt pe pulpă cum dă din cap că da şi continui:

- Dar vreau să ştii că te poți ridica în orice moment, să vorbeşti cu mine de la egal la egal. iți esle, de asemenea, permis sa vorbeşti când vrei şi să pui întrebări.

Ridică fața spre mine. începe să suspecteze ceva.

- Domnule?

îi trasez linia buzei inferioare cu degetul mare

- Azi m-a părăsit Embry.

Pot vedea cum creierul ei înregistrează cuvi cum ele se transformă în ceva teribil. nlele S>

- Ceee? şoptește.

• „. nit de moi, iar locul unde pielea roz
"uz<"'i^ ^suportabil de mătăsos, seunrf>ˢ ·|Seară să-mi transmită personal. Dar
-A ve¡"j lâ a fost făcută în dimineaţa asta. A declarat'« ° " m a trece la Partidul Republican; va Sa împotriva mea la următoarele alegeri.

Clipeşte o dată, cu gura căscată şi ştiu că vede deja foate **consecinţele** politice **şi** administrative pe care le **implică vestea asta.** Relaţiile publice, strategiile, socotelile **voturilor statelor şi** sondajele. Se pricepe la asta mai bine **ca** mine. Are **o viziune mai** clară, înţelege mai bine, or eu. în **clipa de fa(ă. tot ce simt** că pot să fac este să stau nemişcat.

- Kay şi Merlin au aflat? întreabă ea. Apoi, vorbind mai mult pentru sine, continuă. Desigur, Kay ştie. I-ai propus ei să preia rolul lui Einlirv, sunt sigură. Ceea ce înseamnă că i-ai cerut lui Trieste să devină noua şefă de cabinet. Şi Merlin ce spune despre alegeri? Va trebui să ne...

Nu va trebui să facem nimic *noi,* spun cu voce blândă. F.mbry s-a despărţit de mine. Greer, nu de tine. Nu trebuie să devină duşmanul tău şi nu ţi-aş cere niciodată sa mă ajuţi în campanie împotriva lui.

Mă priveşte fix în ochi.

- Cred că glumeşti.

-Chiar deloc, răspund apăsat. Am spus foarte serios. F.mbry te iubeşte şi tu il iubeşti pe el, iar eu vă iubesc pe amândoi. Intenţionez să onorez acest lucru în măsura posibilului.

- Dar vei candida, da? Nu te retragi din \~reun exces de al tău de noblețe, da?

Zâmbesc fără convingere.

- Nu, nu mă retrag, chiar dacă fac exces de noblețe, cum zici tu. Mă tem că eu şi Embry suntem în dezacord în privinţa unor chestiuni fundamentale.

Sierra **Simone**

İşi muşcă buza gânditoare.

- Este vorba despre mine?

-Da.

Aşteaptă, crezând că voi comin detalii, dar nu vreau s-o fac. Nu trebuie d5"(1'H ,,

îţi va spune F.mbry. Va trebui să * argumentele, ou o voi tare în loc„U„i 7"?m^m,ru »•orbesc în numele său. ' Ar " greşii ^

-Oh, Ash, murmură apăsându-şi fatn , meu. încetează să fii bun măcar pentru o i P'eionj cu mine. l.pa vorb^,.

- Nu încerc să tiu bun, ii explic. Dacă as fi f, , acceptat demisia Iară să-l provoc.

- Dar nu m-am putut abţine şi... noi...

Trag aer în piept.

- Treburile s-au complicat.

- Cum adică?

Pisicuţa mea curioasă. în ciuda tuturor lucrurilor care s-au întâmplat, tot mă încântă fascinaţia ei când vine vorba de Embry şi dc mine.

- Ne-am certat, apoi am ejaculat, nimic ieşit din comun, spun. Nu m-am comportat corect. El voia ca momentul să aibă o anume demnitate, pe când eu m-am asigurat că nu va fi aşa.

- Şi-a dorit ce ţi-ai dorit şi tu, spune, ridîcându-şi privirea la mine. Iar tu nu ai fi făcut-o dacă nu ai fi fost sigur că şi el vrea acelaşi lucru.

- Este un gând liniştitor, dar nu sunt sigur că e ş adevărat. îi dau la o parte părul de pe chip. Lucru cel ma important este să ştii că i-am dat binecuvântarea mea lu' Embry să fie iubitul tău. Şi iţi dau şi ţie aceeaşi binecuvântare. Şi nu mă aştept ca acest transfer de loialitate al Un să vă despartă. Cu siguranţă, nu voi pune limite relaţiei mele

- ,»re
„e vreo "piedica sa
, dineul
că «îi ca ªP°'
,ᶻ reu^tn
I»'"""¹ ,ntele- * ... trădez. . atn

ᵢ,ₐᵤ CU cu EmbO'. la finalul

DU '"î I i" Pªtul mel * ^„ si stăpânul
uni vei
S^^dne itipennrt să regulez
întretăiată şi cu ochii larg

- Da. spune cu voce ᴵⁿ pliabil, implo- deschişi. Corpul ei deven.se incandescent, p
rându-mă practic să-i fac ce vreau.

Ignor toate astea pentru un moment, ignor pulsaţii e furioase ale penisului în materialul pantalonilor de la costum.

- Nu e trădare, Greer, ne-am făcut promisiuni unul celuilalt în noaptea nunţii şi le vom respecta. Asta înseamnă că tu şi Embry aveţi acordul meu deplin şi permisiunea mea de a fi împreună, că nu eşti obligată «hm h alături în campania împotriva lui ori să faci orice

ˡᵉ P"ⁿ tntr-o asemenea situaţie râni. ^Z™ ᵂᶜᵃᵘ ˢᵃ -nesc,

insista ea. Iar asta te va
ᵃˡᵉᵍ ■ -bita mea. Am

Sierra Sinione **- far**
Orice-arfi. ..... '" «>mp$_{anie}$ $^{SPn\,nc}$ »a
Mă emoţionează loial;,« hrăneşte în cel«- mai g, JZ ' $^{a\backslash ea\ ei}$- mai •n schimb, ii spun c ă ^ £ J*. ^ Embry. înainte de a lua o decizi $^{PrC\ s\ddot{a}}$ ^.»t,.

- Poate vei fi de acord cu el $_{si\ v}$„ ** ^ ment să mai fiu preşedinte. ^{nsi}dcr$_{aca}$
- Niciodată, spune. Nu există vreun să mă convingă că tu nu meriţi să fii »■ • ^{rRU,n}«»tca,. funcţie. $^{Cl\cdot}$ ^ ai $_{acea}$^

- N-am ştiut să te apăr de Melwas. Colţurile gurii ii coboară.
- Despre asta este vorba?! Nu-i răspund.
- Ash.

Dau din cap că nu.

- Trebuie să-ţi .spună Embry. Nu mă voi băga intre voi doi. Nu ar fi cinstit.
- La dracu' cu cinstea, protestează, ridicând vocea. Cum rămâne cu ce e corect faţă de tine? Ori de mine? Vrei să spui că-mi pierd dreptul de a vorbi cu tine despre Embry doar pentru că vrei tu să te comporţi onorabil? Ne-ani promis, cu mult înainte de nuntă, că vom vorbi despre el, că nu ne vom abţine. Că nu ne vom ascunde şi cl totul trebuie să fie deschis şi onest.
- Prinţesa mea, spun, înfăşurându-mi o şuviţă în jurul degetului şi trăgând cu blândeţe. Atunci era vorDao dorul de el. nu de furie. Nu de durere. E o diferenţa cer la pământ. . .
- Dar incâ îţi este dor de el, subliniază ea. Chiar a^ il deteşti în acelaşi timp. Şi ştiu sigur că şi lui 1> va

tine. Pentru că te iubește.Regele Amerieii

ₒfₜ„. dând drumul **şuviţei.**

Asia mi-» ⁵ᵖ/⁵ î' Moiţan aseară.

I Sorbit cu Morgan aseară? A aflat despre a.sta '""T vocea ei se simte o umbră de nesiguranţă şi , " iVa ruşine, că uitasem de înfruntarea dezas- ᵐ' ¡Î'd ntrc ea şi Morgan de anul trecut... Şi s.mt chiar '""""mulţi ruşine când mă gândesc că încă nu i-a,n spus jartea cea mai urâtă a povești«.

- * aflat chiar şi înaintea mea. Greer. Va candida alături de F.mbry pentru funcţia de vicepreşedinte.

¡mi trag soţia în braţe, făcând-o mică până încape toată în imbraţişarea mea, cu genunchii la piept, picioarele pe scaun şi capul pe umărul meu. O mângâi pe păr cât de drăgăstos pot.

- Trebuie să-ţi mai spun şi altceva.

-Despre Morgan?

Îi simt îngrijorarea din voce, şi aş da orice să o scutesc de ce urmează, pentru că e prea devreme, abia a aflat de faptul că Abilene este însărcinată cu copilul lui Embry. abia a aflat că ea încă nu-mi poartă un prunc în pântece. Dar Greer este puternică; n-are nevoie să fie protejată de adevăr.

- Este despre Morgan, recunosc, strângând-o şi mai tare. Despre un copil, un băiat. Crescut de mătuşa ei Nimeni nu a ştiut că băiatul este al ei. nici măcar Embry
Nici măcar eu.

Greer înlemneşte, are corpul pregătit pentru ovitură, şi aş da orice să-i pot spune altceva decât ce trebuie să-i spun.

-Este fiul meu, Greer. Al meu.

Mă aştept să devină de gheaţă, să se înfurie, să mă njure 111 fel şi chip, aşa cum eu însumi mă-njurasem: eşri *un bastard păcătos, pervers, bolnav, incestuos!* Dar nu
o face. Ridică spre mine ochii de culoarea de lună şi-mi pune pe faţă o mână rece "vf'' ˡᵘ'niₙ sărut palma şi simt gust sărat. Îmi curăţ ⁰¹'« si'¹' care nici măcar nu realizasem că le vârsasem ' ᵃᶜʳⁱⁿ'i ,„!

- Oh, Ash, murmură. De-asla te-ai pus I mei când am intrat? ^""nchi,

închid ochii.

-Am îngenuncheat pentru că nimic nu real. în afară de tine. ᵐⁱ» pare

- Nu ai ştiut, Ash. Nu poţi să te superi pe tjₙ, ceva ce ţi-a fost ascuns. ᵉ Pentru

- Ar fi trebuit să ştiu. spun, cu ochii încă în W înainte de tot ce s-a întâmplat la Glein, a venit - : vorbească, a insistat atât de mult. nu a vrut să tf "." înainte de a discuta cu mine, iar eu am interpretat ere? insistenţa ei... Nici nu ştiu. Poate pentru că n-aveam vreme de infatuarea ei. Nu mă interesa, pentru că eram prea îndrăgostit de fratele ei pe-atunci, şi războiul se declanşase, şi-

Deschid ochii.

- în tot timpul ăla, ca încercase să-mi spună că vum avea un copil. Iar eu nu ra-ara deranjat să-i ofer nici măcar cinci minute din timpul meu.

- Te luptai într-un război, îmi aminteşte Greer. Iar ea ar fi putut să îţi scrie, să te sune, să-ţi bage sub nas un test de paternitate, orice altceva decât tăcerea cu care a acoperit totul după Gleîn.

- Cred eă după toate câte s-au întâmplat acolo, nu mai era nicio speranţă. Am dezamăgit-o prea tare, şi pe ca şi pe copil, ca să mai poată avea încredere în mine.

-Dumnezeule! explodează Greer. Cum să nu if spună aşa ceva?! Nici măcar nu fusese vina ta!

- Nu contează, spun cu voce întunecată. La urma urmei, orice om este judecat pentru propriile alegeri, de

i t$_u$ si ce s-a întâmplat . $_{de}$ Dumnezeu. ᵈ® "^nior melc. Eram lipsit '^Un a fos> consecmţa alegen $_{să\ fac}$ $_{faţă}$ ¡'X^- ^^cu^egerile$_{P}$e care

-U «m.n, f-P^. $_{Morgan}$ $_{că\ mă}$ ura,te.

….....pupă **puf'u stc. îmi este clar că Greer nu e de**

Mila'sa mea tânără şi atât de loială! spun. spriji-

„indo-mi fruntea **de** a **ei.**

Anoimâ retrag şî-î caut pnvtrea.

Dacă toate astea vor schimba sent.men e e tale **" mtne voi** înţelege. Una e **că** am regulat-o pe r^în ne**^noştinţl de cauză, dar** acum există un fu**păcat mult** mai **grav.** Este perfect de înţeles **dacă vei don să divorţezi de nune.**

Se îndreaptă, încă în braţele mele, cu obrajii roşii de furie.

- **Nu pot să cred că poţi să spui aşa ceva!**

0 mângâi pe coapsă, încercând să-o **liniştesc.**

- Nu e vorba doar de existenţa lui Lyr, Greer. Mai sunt multe de spus. Nu eşti curioasă să ştii cum a aflat F.mbry, deşi Morgan i-a ascuns adevăml atâta amar de vreme?

Falca i se încordează a încăpăţânare.

- Nu contează.

Ba, din păcate, contează. Verişoara ta a fost cea care t-a spus lui Embry. De fapt, s-a folosit de Lyr pentru iuh*h'i-^{ia} 1, $^{ma.1'}$P^{ula} P$^{e\ Embf}$y. astfel încât să devină unitul ei. El te-a rănit pentru a mă proteja pe mine şi ■magmea mea. Măcar pentru asta. mă poţi detesta.

acum $^{draCUi\ Ash'\ .ul\ sunt}$ capabilă să te detest. Nici meu rLunT* "ĩ^{3}- ^ ţ$^{k'^{Bk}}$ $^{brate,e\ în}$ ¡$^{'v\ ™\ 1}$ gâtului frinţile ^{POa,a} $^{'Hea\ până\ când\ ne\ atin}$S^{em}

Sierra Simeon, sunt furioasă pe c| ta. Nimic din toate astea. ' dar nu e ^

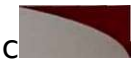

- Vei vedea că Embry nu e de acord Morgan. Şi sunt sigur că nici opinia publică C" ''nit Nw

Greer se încordează, dându-şi scama la

- Opinia publică? ' * °e ma 'eter.

- Abilene ameninţă că va dezvălui totul d

Cu Embry prins în capcană şi ştiindu-te nefericiţi'LIR- probabil pe moment se simte mulţumită. Mai ale - i*.in<:' şanse să-ţi ia locul la Casa Albă. Oricum, exista n,' arp tea ca situaţia să o tenteze, să dezvăluie informaţi L>T pentru a-mi distruge şansele de a fi reales. Putem1?"6 să sperăm că e destuJ de înţeleaptă să înţeleagă că fV J asta, ii vor scădea şansele şi lui Embry. dat fiind că Morii este partenera sa de candidatură.

Ridic din umăr.

- Nu o cunosc aşa cum o cunoşti tu sau Embry, dar mi se pare extrem de imprevizibilă. Prin urmare, acum poţi înţelege de ce vreau să-ţi dau ocazia să alegi. Una e să-mi ierţi în privat un păcat ca ăsta, alta e să stai alături de mine când lumea întreagă ştie adevărul. Vei fi defăimată prin asociere.

- Sunt deja defăimată, spune cu obosealâ în glas. Ori ai uitat de filmuleţul cu mine şi Embry? Nu contează cu câtă forţă vom susţine că nu e adevărat, va rămâne întotdeauna o umbră de dubiu.

- Dar trebuie să putem alege, atunci când e posibil. Şi **sper** că |i-am explicat suficient de bine ce ne aşteaptă Aşa cum sper şi mă rog la Dumnezeu în secret ca pentm tine **să** nu existe decât o opţiune. Să rămâi cu mine. **Pentm** câ, în **momente** ca acestea, mă simt pierdut **fără** tine.

Mă strânge tare, tare, incolăcindu-se şi mai aproape de mine, apăsându-se şi mai tare pe ercctia mea.

, mea e deja **«cută, susură. Ţi-am spus ^ vni aîege întotdeauna calea cea mai grea. mol devreme, vo,** aleg

PUrf rorpul ¡mi răspunde la cuvintele sale. la loialitatea

JSSdde **Căldură si nevoie disperată. s " ' K s i i sigură de ceea ce spui? murmur, aplecan- , mi'Jpul pentru a o putea privi în ochi.**

Cu Lyr? **Fără** Embry? **Cu tot ce ţi-a făcut Mclwas şi toate relele care ne-ar putea aştepta?**

| i trete buzele peste ale mele. Lumea mea întreagă se reduce la mirosul pielii eî, la privirea sa ca o mare de argint.

- Da. Le **vreau pe toate.**

imi vine să plâng. **Aproape c-o fac, strângând-o cât pot** de tare. Nu **merit durerea ei, nu merit încrederea ei** şi, eu toate acestea, ea **oricum mă alege pe mine. Mă simt** umil şi recunoscător, atât **de recunoscător, de parcă am** reînviat, corpul **imi tremură de dorința de a o răsplăti cum** știu cel mai bine **pentru devoțiunea de care a dat dovadă.**

Probabil **se gândește la acelaşi lucru, pentru că îmi** susură, în **vreme ce-mi depune săruturi pe maxilar:**

- **Azi folosește-mă. vindecă-te în mine. Fii stăpânul**
meu. Frânge-mă.
întotdeauna şi pentru totdeauna, regina mea.

ASH

Acu ni

- Domnule, *Fiara* este pregătită.

Fiara este maşina mea, maşina prezidențială, deşi există mai multe vehicule cu acelaşi rol. E timpul să mergem la Gala de la Centml Luther. Dau din cap către Belvedere că am înțeles şi că sosim curând, iar el dispare din sufragerie pentru a ne aştepta afară.

îmi pun butonierele mergând către dormitor, unde soția mea geme şi se zvârcoleşte pe scaun, încercând să nu o audă Belvedere de pe hol. Rochia ei de seară este ridicată în jurul coapselor, pieptul înroşit, iar încheieturile degetelor albite sunt încleştate pe mânerele scaunului. Vibratorul care-i bâzâie intre picioare provoacă un sunet continuu în contact cu lemnul, iar ea **încearcă să** se îndepărteze de el.

- Vă rog, domnule, gâfâie.

Mă uit la ceasul de la mâna; era pe scaunul acela de douăzeci de minute, obligată să stea cu vaginul apăsat pe

vibratorul fixat cu bandă adezivă pe scaun, fără să termine. Asta, după ce mi-am petrecut o oră jucându-mă şi alintând-o cu limba, după care petrecuserăm vreo treizeci de minute la duş iubind-o anal, lent, până când nu au mai
ţinut-o picioarele. Nu a avut permisiunea să termine nici
atunci. Pe scurt, în momentul de f„«
am de gand să o iau la gală aşa. -«.„„,,

-Po(i să te ridici, o anunţ.

O face imediat. Din g„ra frumoasă îi de uşurare amestecată cu fru„t rare R"f^ng*^ imaculat aplicat, clasic, exact cum este . rc".u IX' b, i-l întind pe toată faţa. Dar nu acum...

- Ajută-mă cu papionul, te rog. ij ordon . mine cu picioarele încă tremurând. Rochia d *"** tul cade la loc spre pământ, acoperindu-i păsa ^^ * umflată. Ah, cât de bine mă voi simţi mai târzii?13-udl Si intra în vaginul acela pufos şi ud!... Iar când va"e,^ nd VDi sfârşit, o voi privi expunându-se până-n miezul sufleu Una este să frângi pe cineva prin durere, unii ar spunea de-a dreptul evident, dacă nu chiar uşor, şi cu totul altceva e să frângi pe cineva prin plăcere. Este nevoie de un alt tip de pricepere, e nevoie de un alt fel de atenţie pentru a păstra pe cineva stârnit atât de mult timp.

- Nu ai cerut tu să-ţi fiu stăpân? îi spun amuzat soţiei mele care trebuie să se ţină cu o mână de mine pentru a-şi menţine echilibrul.

- Am presupus că o să foloseşti cureaua, admite râzând fără suflare. Sau că o să fie vorba de sex oral. Nu eram pregătită pentru aşa ceva. F. aproape mai dificil decât loviturile.

-Chiar este mai greu. Iar tu ai fost impecabil ii spun, ridîcându-î bărbia cu un deget pentru a o p privi în ochi. Şi încă eşti. Sunt foarte mândru[le je primit în funduleţul tău şi de modul în care te-ai _ ^ jucăria aceea. Şi sunt chiar mai mândru că ai pu toate astea fără să mă obligi să te leg.

Se înroşeşte de fericire, iar eu mă bucur i

***m ne** bună **dreptate. E greu să suporţi douăzeci de** s 1 **, cova. ,l,iar şi atunci când eşti legat, incapabil** „„nutc **< ^** (**în alaa faptului că rochia ei de seară** * '»vea **mâneci, am**

Regele Anieritii

decis să nu o leg pentru a nu lăsa "" semn **vizibU. Ceea ce însemna că trebuia să rămână** ^scaunul acela **ajutată doar de voinţă, fiecare clipă** ^trecută **în poziţia aceea însemna suferinţă, însemna** să ' ,'iporte efectele **vibratorului de dragul meu. Pentru mine.**

Braţele sale fine şi palide, fără urme de legături sau frânghii, **sunt dovada diferenţei dintre a forţa şi a alege CU toate că ambele sunt. în aceeaşi măsură, un deliciu pentru mine, în momentul de faţă a alege are mult mai multă însemnătate pentru mine. în realitate, jocul nostru este oricum bazat pe o alegere; chiar şi atunci când pretind că o forţez, ea are, de fapt, cuvântul de siguranţă şi alte moduri de a-i pune capăt, lucru de care amândoi suntem conştienţi. Dar într-un exerciţiu ca cel de mai devreme, pe scaun, rolurile sunt demascate, expunând adevărul gol-golut al jocului.**

Este întotdeauna vorba despre a decide. Despre **dorinţa de a ceda. O** dovadă de iubire.

Şi. simţind-o cum îmi înnoadă papionul cu mişcări **nesigure din cauza stării de supra-excitare, azi** mă **regăsesc pe mine pentru prima dată.**

Sunt un bărbat care iubeşte. Un bărbat a cărui iubire **pretinde mult, în schimb.**

Şi voi supravieţui acestei furtuni. Îi privesc genele atingându-i obrazul când clipeşte, sprâncenele uşor încruntate a concentrare în timp ce îmi aranjează panglica de material în jurul gâtului. Este "îngrozitor de frumoasă tot timpul, dar acum, eu ochii strălucind şi cu obrajii îmbujoraţi, cu toată atenţia concentrată pe ce am rugat-o să facă, mă simt atât de îndrăgostit, că-mi pierd minţile. Tânăra mea soţie,

Termină cu papionul ;, „ colţuri, apoi zâmbeşte soro aranJeaig tr5 . Mă ani«- o „„„... ^ mine, r uj ,,,,,„ .'%u„l poţi respira decât pe mine. Dar ^

- Am putea anula, sugerează cu „„ „ Un 7ambet p*^ timid. Ne dăm bolnavi.
- Dezmăţată mică! Vrei doar să f ăci dra,os.„ - repede. uldK°ste(.al mai
- Nu mi-aş permite niciodată, domnule ,„„„„ un ton care vrea să însemne exact contrariul pc'

O ridic în braţe, cum fac însurăţeii în luna de „,ier şi o scot pe sus din dormitor.

- Pantofii mei! protestează ea dând din picioare p t sub cantitatea enormă de tul. De asemenea, şi-a uitat şi chiloţii, dar e prea isteaţă să menţioneze asta.
- J'î-i aduce Belvedere, îi spun cu un zâmbet. îmi place prea mult să te am în braţe, nu te las jos pentru atâta lucru.

Oftează, lăsându-şi capul pe umărul meu. Simt toate aromele ei de femeie, săpun, parfum, miros de piele ş. cel al excitării.

, . , .. „

- Te iubesc, Greer a mea, îi spun. Tu-l rata* pe domnul tău?

Dă din capul încă sprijinit de umărul meu.

- îl iubesc pe domnul meu din toată mima.
- Chiar şi în seara asta?
- Chiar şi în seara asta.

Apoi face o pauză. : iaca să termin'

-Cât mai am de aşteptat până mă vei lăsa sRod şi o ciupesc de fund pentru întrebarea imper- , iienlS apoi pornesc cu ea în braţe pe hol şi mai departe, spre limuzină.

E **CAPTIVANT** să regulezi o femeie îmbrăcată în **rochie de seară. E ca şî** cum ai avea un secret de care **absolut nimeni** nu **ştie,** un păcat invizibil altor ochi. Nu că **nc-ar putea vedea** cineva dincolo de geamurile Fiarei, dar **chiar şi aşa, să** fiu în ea, sub straturi de material, tot imi **dă o senzaţie** de ilicit. Savurez imaginea din plin, părul **perfect coafat,** machiajul impecabil, rochia fabuloasă şi **ea, atât de** fierbinte pe dedesubt, strânsă în jurul meu, cu clitorisul întărit, un bulb de carne apăsat pe vintrelemele. **Primise** ordinul strict să nu termine şi să nu scoată niciun **sunet, şi e** vizibil cum amliele îi pun la grea încercare disciplina în momentul acesta. Ţine degetele infipte în **umerii mei şi** dinţii mușcă atât de tare din buza de jos. **încât** mă întreb dacă nu cumva simte gust de sânge.

Mie imi place la nebunie aşa.

„...iar acesta reprezintă un an în plus la putere, datorită coaliţiei", imi spune noul prim-ministru britanic în ureche.

Vorbim la telefon, aparent pentni a-i prezenta felicitările mele pentru victoria sa şi a partidului pe eare-l reprezintă, dar am depăşit de mult faza felicitărilor, trans- formandu-se într-o digresiune plictisitoare despre ţelurile sale; am nevoie de un surplus de control de sine pentru a continua să-l ascult. Nu în ultimul rând pentru că soţia mea îmi stă în poală, mişcându-se repetat şi adânc (ic penisul meu.

De ascultat cu atenţi* telefonul, ii $_{ridi}$c rocht & ** eâ$_{nd}$ - imaginea corpurilor noastre unhe ^^u^ dispar ,n vaginul ei atât de străinl ^{U,tand}«-mă ^{Cu} carnea roz care mă îmbrăţişează ^LP^®*^{1} <''n nu ar vrea să-mi dea drumul Mă S * ^{ridiea}- d """ Privesc câteva minute. « J^rnE^^^ în ea acum sau să mai aştept, să savuS^f *^{â} dec,d că az, a fost o so,ie $_{a}$,ât de bună încâtt^' ^i premiată mai târziu, chiar la $_{gâ}$| $_{ă}$. Ne vom fi $^{â\ sâ}$ printr-o baie de la etaj şi o voi regula până T ""^{devi}> plăcere. Şi-atunci voi termina în ea, exact în '' "$^{Pa\ de}$ în care va fi complet rătăcită în propria pliu-,, J7n'''<^{mul} satisfăcută. ^{s,ar}5't

- Sus, spun, dându-i una peste fese. Terminăm asta mai târziu.

La rădăcina firelor de păr i se vede o urmă uşoară de umezeală. Greer, încă năucă, se dă jos de pe mine şi se întinde după poşetă.

- Nu te curăţa, spun. Vreau să te ştiu udă.
- Da, domnule, susură.

Mă excită să-i neg îndelung uşurarea climaxului, dar pe restul drumului care ne desparte de destinaţie ii **las** timp să-şi revină, să-şi limpezească mintea... inii place **să** provoc, uneori s-o pun la încercare, dar nu i-aş pune niciodată în pericol capacitatea de a-şi face treaba. Asttei, **până** ajungem la Centrul Luther, Greer zâmbeşte din noi **şi face cu** mâna mulţimii când coborâm din maşm **traversăm** covorul roşu. ^{mă}

- N u uita, îi şoptesc la urcche înainte M ^ **îndrepta spre** coordonatorul evenimentului, **te** $_{..o}$

și pregătită mai târziu. Dacă **imi** place ce gases , **voi premia pe iubita** mea ascultătoare. **iritată.**

- Dacă nu? răspunde ea tot **în** şoaptă, **un** ₚDacă nu, o să urmeze o noapte lungă pentru tine.
.„sărutând-o uţor pe tâmplă.

spunw ^ va fi Nu sun, nemilos, dar mă ţin

întotdeauna de cuvânt. întotdeauna.

Greer ridică uşor bărbia.

- ¡ţi va plăcea ce vei găsi.

- Deci mica mea regină este hotărâtă să-mi facă pe plac. spun, zâmbind.

Iar eu sunt la fel de hotărât să-i ofer tot ce are nevoie ca să se simtă o femeie fericită.

Se opreşte şi se întoarce cu faţa spre mine, îmi îndreaptă papionul şi-mi netezeşte haina trecând cu palma, insesizabil, peste erecţia ascunsă de pantaloni.

O prind de încheietură.

- Ah, ce fată îndrăzneaţă şi desfrânată!

- Grăbiţi-vă, domnule preşedinte, murmură privindu-mă printre gene. Sunt atât de excitată. încât simt că aş putea termina la simpla dumneavoastră comandă.

La auzul cuvintelor sale, penisul, incă greu. tare şi ud îmi pulsează sub fermoar. Mulţumesc lui Dumnezeu că haina de la smoching ascunde acest detaliu, dar tot mă presez uşor de ea cât să simtă pe vintre cât sunt de tare.

- îmi place foarte mult această idee, răspund murmurând. Să termini la comanda mea.

- Te-aş prefera în mine, se tânguie uşor.

- Mmm. Şi eu. Eşti sigură că trebuie neapărat să ţin discursul ăsta?

Hâde şi oftează simultan.

- Bănuiesc că da.

îmi mai aranjează încă o dată papionul, apoi se ridică pe vârfuri şi-mi depune un sărut uşor pe buze.

- O să-i faci praf.

Osămt la rândul meu şi plec să-l caut pe coordonator.

discursul decurpp n

la Centrul Luther ar fi ₚS Pfob

artă şi Ştiinţe, dar decis^ cu tr ^ «5.? * 4

paragrafe educaţiei, antic^ft tt^Z^

şcolară pe care speram să o nrrl 'nit-a«vă dc

acestui an. Ce a urma. a fost ^ 2 "1ai

de mâini, fotografii şi C^TZ?*'^

ele personaje puternice care înceam-.

uc personaje puternice care încearcă ob^n

una, alta la ureche... Pe scurt, este o JÎT 5"p,e* din

Washington şi, în mod normal ar tTh -.Pică efort enorm

de memorie să nu o confund ™ ! n fac Un identice.

tu mult* alte|e,

Există, însă, trei elemente distinctive.

Primul este, în mod inevitabil şi dureros, Embrv

Dacă azi la Casa Albă am reuşit să mă ţin ocupat şi să stau ascuns cu soţia mea, cu excepţia câtorva şedinţe dc la care nu am putut lipsi, am stat în mod voit departe de telefon şi de discuţiile membrilor cabinetului meu. Dar pe măsură ce seara trece, devine clar că lumea politică explodase după discursul oficial de demisie pe care-l ţinuse azi Embry.

- Ştiaţi? întreabă unii.
- Aţi vrui să plece? L-aţi obligat să demisioneze?

Nu şi nu şi dracu' să t-â ***ia*** dacă vă gWM « vrea vreodată să-l fac pe bărbatul acela **sa** p ece, pot spune nimic din toate acestea, nu-mi pot P ^ răspund onest, nici să le arăt cât mă doare. ^^ . ^ interjecţii politicoase, dau explicaţi» vagi aa. J^ Je nll pumnii... Mă întreb cum de nu-ş. dau seam d văd că inima îmi sângerează, cum de nu ^ ochii mei. cum de nu aud **fiecare** rugammt

,v sughiţ de plâns care au ieşit din mine în ultimele douăzeci şi paln.de ore?

jn cele din urmă mă salvează Merlin, băgându-se **vorbă şi** lansând speculaţii ori curiozităţi imposibil de **' hrificat** de vreo declaraţie din partea mea şi indepărtân- lu mă **de** mulţime cu scuza că trebuie să discutăm ceva **confidenţial.** însă. de cum ajungem la marginea "încăperii, **¡a un** pahar de şampanie de pe una dintre tăvile care **circulau prin** mulţime, mi-l întinde şi spune:

- Bea.
- Sunt bine, insist.

-Nu, spune Merlin. îţi *joci rolul* bine şi faci o treabă **excelentă,** dar dacă te mai lăsani acolo cinci minute, toate cusăturile cu aţă albă ar fi devenit vizibile. Ia-ţi un minut să**-ţi** tragi sufletul.

-Mă simt bine, mi-am luat un minut să-mi trag sufletul azi, toată ziua. Sunt pregătit să-mi ţin sufletul tras şi să incep să repar lucrarile.

-Cred că ţi-ai tras sufletul în mod exagerat, observă Merlin cu finețea de percepţie care-l caracterizează. Şi ai rămas cu el tras de aseară, prea tras. Motiv pentru care acum trebuie să te opreşti. Să-ţi cauţi alinare în regina ta. Putem discuta despre strategia electorală preliminară în cursul acestei săptămâni.

Tonul natural pe care ii foloseşte mă pune în faţa unui nou, oribil adevăr: Embn' a plecat, iar plecarea lui a devenit permanenta şi publică şi un fel de exerciţiu de rutină. O chestiune obişnuită. Un detaliu în plus de calculat în cadrul strategiei. Ce contează că în pieptul meu se aude ecou de gol, haide să întoarcem pagina, să trecem la punctul doi...

- Bea, spune Merlin. Fă-o pentru mine dacă nu vrei s-o faci pentru tine.

9.1

Nu mai am putere să mă opun rv şi-l aşez pe o masă din apropiere. Meri i n P ^ h ^ H I momente să-ini revin, apoi întreabă- acor<ią,

- Mai bine? '

în realitate, nu eram deloc mai bine , nefericirea sau disconfortul meu nu t r H • ^ Pr<*l « o problemă pentru altcineva, în afară de m* ** d«vittt mincinos nu sunt, aşa că răspund simplu- ' Dar «¡ci

- Voi fi.
- Da, vei fi.
- Mă simt stânjenit să recunosc asta, spun -

în gol spre sala de bal, dar, indiferent cât de mui^m*"n impus să vorbesc cu precauţie, indiferent de câte ^ mi-am repetat că sunt pregătit să pierd, în profunzime nu m-ain îndoit niciodată că voi

câştiga din nou alegerile Si abia acum îmi dau seama că există probabilitatea să pierd

Merii n scoate un zgomot sceptic.

- Sper că dubiul asta nu e cauzat de Embry.
- De ce să nu fie? Este un soldat decorat, a devenit un politician priceput, are toate relaţiile necesare. în plus, e mai fermecător decât mine.
- Îl priveşti cu ochii dragostei, spune Merlîn cu toată francheţea. Şi nu te priveşti deloc pe tine. Părerea mea este că realegerea ta va fi dificilă din punct de vedere personal, dar destul de uşor de obţinut din punct de vedere politic

-Chiar şi aşa, spun, băgându-mi mâinile în buzunare şi căutând-o pe Greer prin mulţime. Intenţionez să mă întâlnesc cu Kay şi cu Trieste să discutam catom planurile noastre poate fi realizat până la sfârşitul a mandat.

- Maxen, planurile au fost calculate tocmai ^ ^ două mandate. Chiar şi aşa, rămân prea ^{a},^{mb}!^$_{ceea}$ niciun caz nu ne vom putea atinge ţelurile din w>

în timpul care ne-a mai rămas.fârsit pe Greer, un şuvoi de păr blond O văd hUnile de pe ringul de dan,, deschis- strl nterpretează un vals şi muzica e ca o Orchestra t o c m a i m i ^ sUânsesem Embry "„epâturâ *>>«»*£ pot să „umăr toate ocaziile m care în braţe datând ^ jdodată? sunt sigur că vreau sa nU voi nu» tlans incerC7 u strauss şi aseară când a venit la mine ■ d S Î^I uşii biroului meu. fn.rnos şi cand l-am vaz k Doamne, cat il iubesc!

f [rde^sTs^ră privire a ochilor săi albaştri să mă hidrept spre el, să mă apăs de pieptul acela ferm ş. nlatghidâttdu-i degetele lungi şi elegante către locul care ¡1 aştepta. O singură privire albastră, de atât a fost nevoie să mă deschid, să mă simt infrânt de Embry Moore, exact cum s-a întâmplat din ziua în care îl cunoscusem, răsfăţat şi dispreţuitor, în munţii unui tărâm bizar. Aş merge cu picioarele goale pe fiecare piatră ascuţită din ţara aceea blestemată, dacă asta mi l-ar aduce înapoi pe Embry. M-aş târî.

-Aş fi nebun dacă aş face planuri pentru un al doilea mandat. Nu l-am câştigat încă. îi spun în cele din urmă lui Merlin. Nu am dreptul la nimic în plus faţă de ce am câştigat azi, acum. Trebuie să fac tot ce poate fi făcut pentru a realiza cât mai multe înainte de a pleca.

-Sărăcie, agresiune sexuală, educaţie, schimbări climatice, stabilitate peste ocean, crezi că aceste schimbări sunt doar o chestiune de voinţă şi putere de concentrare? ; *cestea sunt Proiecte care necesită o uriaşă influenţă "'partizana, cooperare şi favoruri, nici măcar Penlev nu ar 6 putut să facă acest lucru.

... L r.,Eu nu sunt tatăl meu, spun mai aspru decât era probabil necesar.

np„t lar CU " mulţumesc 'ui Dumnezeu în fiecare zi i ""u asta, răspunde Merlin cu blândeţe. Dar chiar şi aşa.

este imposibil. Renunţă la ideea de a de muncă în doi şi concentrează-tu as ""lpritia realegere. ' Upra ^am^ »H

¡1 privesc pe Merlin şi sunt surprins | sale: e ca şi cum m-ar îmboldi, ni-ar ataţa ţ^^'afet provocare? ' ln,i 'anse^

Dar parcă nici asta n-ar fi... Seamănă a D în acelaşi timp, e ca şi cum ar recita un rol iiintr^"^11^'^ Modul în care insistă asupra faptului că nu e posT fcenHriu aproape matematic. Vorbeşte repede, artificial c **Cevn care citeşte nişte replici care nu necesită emoţie s"" ICIor efort. Ca şi cum ar şti deja că trebuie să spună ţoale lucruri pentni a mă provoca să spun contrariul... **Îhs-h**n6 indiciile acestea dispar când îi examinez fata este H;„°at<il ufh "ou politicos, rezervat şi calm, ca de obicei. Nu rezist nici eu tentaţiei de a urma scenariul şi mă trezesc răspunzând exact aşa cum ar fi fost scris pentru personajul meu:

- O voi face, Merlin. Chiar dacă asta mă va ucide.

AL DOILEA ASPECT remarcabil în această seara este soţia mea. Rochia ei, un amestec de auriu şi alb. o transformă într-o viziune strălucitoare, o rază de soare jucându-se pe suprafaţa apei. Atrage oamenii existau . fiind ea însăşi, sublimă şi suverană. Mergând prin spre ea, îi surprind frânturi de chip, când amabila, ia serioasă, uneori chinuitor de fermecătoare. îmi arm ^ de o pictură a lui John Collier pe care o *văzusem* ^ demult în Anglia: *Regina Guinevere culegând Jo'i zi de mai**. La fel ca în tablou, este îmbrăcată în alb şi

⁴ Queen Guinevere gathering (lowers on May Day. (n.tr.)

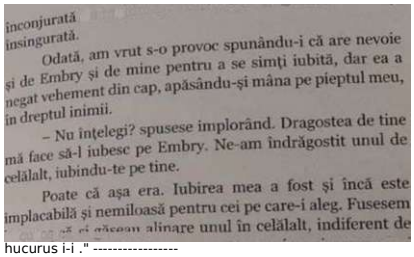
înconjurată
însingurată.
Odată, am vrut s-o provoc spunându-i că are nevoie
și de Embry și de mine pentru a se simți iubită, dar ea a
negat vehement din cap, apăsându-și mâna pe pieptul meu,
în dreptul inimii.
– Nu înțelegi? spusese implorând. Dragostea de tine
mă face să-l iubesc pe Embry. Ne-am îndrăgostit unul de
celălalt, iubindu-te pe tine.
Poate că așa era. Iubirea mea a fost și încă este
implacabilă și nemiloasă pentru cei pe care-i aleg. Fusesem
să ni găsesc alinare unul în celălalt, indiferent de

hucurus i-i ." ----------
gelozia pe care mi-o provoca. Așa mă simt și acum, deși chipul soției mele îmi amintește că, probabil, nu va găsi alinare în Embry prea curând. Absența sa lăsa un gol în mariajul nostru, exact așa cum făcuse din trei, doi.

Oricum, când ajung lângă Greer și o apuc de încheietură în vreme ce ea discută cu guvernatorul din New York, expresia însingurată dispare, înlocuită de ceva atât de cald și atractiv, incât o sărut direct pe gură și la naiba cu rujul și guvernatorul.

- Domnule președinte, exclamă, pe jumătate râzând, pe jumătate gâfâind sub buzele mele.

- Doamnă Colchester, răspund, ridicându-mi capul dar ti ăgându-mi-o aproape. Mă scuzați, doamnă guvernator •larrett, v-o pot fura pe soția mea câteva momente?

Doamna guvernator dă din mâna amuzată.

^ Dar, te rog, salvează-mă de creatura aceasta încân- atoare! spune ea. Oricum a fost o companie insuportabilă.
Radem, ne luăm la revedere, ne mai cerem o dată cuze, apoi ne îndenărtăm nrin ₘ₁,,in₍ₘₙ ɑ.i i

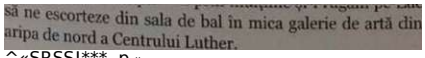

^«SRSS!***. p,,iispun,
inexp~ş[v]eS,gljr+d0inn^.răspundei

& pat cu palma pe umSr ^^

- 7 Eştl un I'P de treaks
închizând uşa i„ un„:i ŞP"n, şi 0 ^

Galeria este o lumo . Gre"
acoperii de ferestre cu vede e soit Vl"^ Un r, şi copaci bătrâni; dincolo de ^H ^ în «C către cerul purpuriu fornÎ, lui Washington. Imense picturi albi, umbrele se scurg prin ferestre pl„ ea2i 1**1« de culoare deschisă,
amintire estompată. Ş Parf o

Suntem, în sfârşit, singuri. Când Greer îmi aude paşii, se întoarce spre mine; luminile oraşului i se joacă în auriul rochiei şi-i licăresc în păr. în vreme ce mă apropii de ea, se lasă în genunchi, într-un nor de tul şi mătase, cu gatul graţios arcuit ca o lebădă şi cu privirea plecată.

Mă opresc un minut să mă bucur de imagine, plim- bându-mă în jurul ei cu mâinile în buzunare, admirandu-i linia elegantă a gâtului şi a umerilor, postura perfect.
curba delicată a claviculei. Cercul **alb-aunu** fo^aUnjuml genunchilor. Modul în care sânii i se ridica dui co - ^ excitare. Inelul sclipindu-i pe deget, «« 0 ™ născin a mea decât orice zgardă*. Mii de p o s i a « ^ ^ minte, o văd cu penisul meu în gura. pani m S • ^ podea, legată de mâini cu dresuri. Sunetuhoc» du-se răsunând intre pereţii din camera pustie.
-„-„■¡că bondul
5 fn universul BDSM, practici sexuale «ue *m* inlr-un *Jomfnare* şi *su*r.....^^¡Sî SeV** sau
cuplu doniinator-submisiv echivalentul verighetei, (n.tr.)

Regele Americii „ ..„rhâ ¡i pun o mână sub cap, aşezat

^«SPSSY P" >5UIPA MEA NU MAI *t*

lă"8» ea.' 5ı. L freacă de mine ca mai devreme ci iş. ţine
''iS"",.aSnlobucurându-sc de contactul simplu. Mă bucur cnpul acoto. b u u
^ de ^ cu m5ndne ş, plăcere.
„ "nd" i '-râm «cact unde trebuia să fim, cum trebuia să
ani. rj .

Oar cc n-aş fi dat...

Ce n-aş « dat să fie şi prinţul meu aici.

imi permit să mă simt îndurerat, despicat, dar refuz tă-i transmit aceeaşi stare lui Greer. Ce n aş da să he F.mbry aici Ce n-aş da să fim toţi trei în această galerie, cu intrarea păzită cu intimitatea noastră în siguranţă. L-aş lăsa să privească cum imi regulez soţia şi aş tace-o lent, alunecos, frecând, astfel încât să poată urmări fiecare mişcare, să mă vadă în ea, să vadă fiecare freamăt al abdomenului ei, fiecare gâfâit care-i iese printre buzele frumoase şi să ştie că eu îi fac toate astea. Apoi l-aş pune s-o lingă după mine. L-aş face să implore, ca un câine, l-aş face să plângă pentru mine. l-aş lăsa câte o urmă pe corp pentru fiecare minut în care eu l-am iubit şi el nu mi-a răspuns pe măsură.

L-aş desface şi aş săruta fiecare centimetru al corpului său. I-aş despleti părul lui Greer pe abdomenul plat şi musculos doar pentru a mă bucura de contrast, l-aş gâdila în tălpi până ar râde, mi-aş apăsa şi plimba nasul pe toate unghiurile sale, pe coate şi intre degete, la subsuori, până aş fi sigur că fiecare părticică a lui îmi aparţine. Aş ţine-o pe Greer intre noi şi am iubi-o împreună aşa cum avea ea nevoie să fie iubită, i-aş desface picioarele şi l-aş iasă să-şi ,a plăcerea aşa, iar după ce ar termina în ea, aş pnvt cu inima împlinită.

Alături de mine, Greer oftează incet.

-Ce se întâmplă, pisicuţo?

Se uită în sus spre mine.

-Mi-e dor de el. L-aş vrea aici.

~ Si eu, iubito

Oare nu vede urmele [rală,uri]? [4] Rănile stacojii care-mi acoperrco°m$^{e}_{1}$,^{n,p,c} * *ub bărbat ca mine când se târăşte ¡m^[7 Cear] ca mă târăsc? Nu-mi vede p^^^W^ degetele m vene, dacă mi-ar sta iu put^"!?^^ demn de sacrificiu, sufletul meu, viitorul meu, atunci jur pe toţi sfinţii, £ fₐ«-a' * Orice, orice, orice.

Mă las în genunchi în faţa soţiei mele. Rămâne şocata când vede că-mi deschid palmele spre tavan şi mi l< p_{un} pe coapse, aşezându-mă pe călcâie în ceea ce reprezintă, indubitabil, o poziţie submisivă. Şi nu este acelaşi lucru cu gestul spontan pe care-l făcusem la Reşedinţă în aceeaşi dimineaţă, din nevoie şi pentru că o adoram, aceastaesteu postură deliberat submisivă pe care nu o afişasem niciodată în faţa lui Greer.

Psalmul cincizeci. Psalmul adulterului Psalmul unu. tată care-şi plânge fiul ce nu ar fi trebuit să fie **conceput.** Asta îmi vine să spun.

- „Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi dat..." Greer mă priveşte în întuneric cu ochi. e, dea 8

_.....arderile de tot nu le vei **binevoi** contin ^
lui Dumnezeu: duhul umiilit; imn« ^ [pe] obra^ Dumnezeu nu o va urgis. . O lacrimă co „
reginei mele. Nu i-o şterg. O las să cada pe [bli]a

mâinile deschise şi goale. „Fă ^J^***** voirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidunie

, rin,', se scurge pe chipul cel mai iubit din ° a,,5lTmi« strânjd^durere împărtăşită. Multe lllimt''

^I'hu Te X şi ei dar nu o voi mai tace. Nu o vo, le-am greşit' » **^ de mu„ incât stelele vor arde, mai de^maş«- atărnate pe cerul Tară lumină.**
consumanciu
.^îrT^nu'lui'u plac doar ^nficMculedin
repet, f
n, t'răi dacă toţine-am abandona martiriului; ce momeală ademenitoare **de muşcat,** ascunzătoarea perfectă în care **sâ te complaci şi să simţi. Doar** că lumea nu a fost făcută să **sângereze, să cadă pradă** apatiei, iar toate aceste **momeli sunt capcane** seducătoare pentru cei superficiali şi **vanitoşi. Lumea** trebuie **să** continue să se învârtă, bătăliile **trebuie purtate, cărările şi** ţelurile trebuie urmate, căci nu **se urmăresc singure. Oricât** de ispititor ar fi un sacrificiu de **dragul** Lui, **oricât de** tentantă ar fi autoflagelarea şi **melancolia, oricât de** tentat m-aş simţi să mă las pradă **tristeţii, şi nevoii, şi** nostalgiei, niciuna dintre aceste lucruri **nu** ar reprezenta un sacrificiu potrivit. Pentru că ar fi doar în **folosul meu,** or **eu** am jurat să-î fiu cel care-i serveşte pe **cei mulţi.**

Lumea trebuie să continue să se învârtă. Şi totuşi...

Şi totuşi, măcar pentru o clipă, mă întreb cum este de partea cealaltă. Mă întreb cum e să nu trebuiască să-i serveşti ţie cei mulţi, cum ar fi să-mi urmez slăbiciunile, să ara ţeluri egoiste. Cum ar fi să cedez. Să mă prăbuşesc. Să-mi arunc coroana şi spada pe podea şi, măcar cât o clipire din gene, să-mi ţin în mâini inima.

Încerc să le ţin în frâu cât pot. Dar mi-e că nu-mi reuşeşte cine ştie ce în momentul ăsta. Dar trebuie, Greer, trebuie, chiar de mă va mânca de viu. Chiar dacă uneori îmi imaginez cum ar fi să n-o mai fac.

¡ve rară de prihană, în ce lume sângerândă, apatică

- Lasă-mă să o fac eu. mă imploră. Lasă-mă eu în locul tău, să le ţin în frâu. Loveşte-mă, regul„à"V' fil° iâ-mi orice ai nev oie. '-a-nw,

Orice am nevoie. Oare îşi dă seama că acest pentru mine înseamnă *totul,* în momentul de faţă?"?* nevoie de lot. Sunt o gaură neagră plină de nevoie.

- Putem încerca ceva? întreb.

Inima îmi bate în piept dureros în piept, gura mJ s usucă. Mi se incleiază. Mă simt ca un băiat care işi găsesT" curajul de a invita pentru prima dată o fată la întâlnire. ' c

- Vrei să... vreau să spun... vreau să...

îmi dreg glasul privindu-mi mâinile sprijinite pe coapse.

- în seara asta vreau să-ţi fiu eu supus, spun. Ştiu că tot ce am făcut azi te-a pregătii pentru contrariul şi mă voi ţine de promisiune, dacă asta vrei. Doar că... şovăi, nereuşind să-mi găsesc cuvintele. îmi dau capul complet pe spate privind tavanul. Aş vrea să simt cum e. Cum e să nu fiu cel pe ai cărui umeri se sprijină tot.

Un fâşâit de rochie. Respiraţia lui Greer devine mai agitată.

- Pot încerca, se oferă. Dar nu voi şti să fiu ca tine, Ash. Mi-e teamă că va fi ciudat. Că aş părea un copil care se preface.

îmi îndrept capul s-o privesc.

- Eşti perfectă, îi spun cu blândeţe Orice vei face, va fi perfect.

işi mușcă buza şi-i văd în ochii de lună argintie toate nesiguranţele. Se teme că va fi neîndemânatică, on că voi evalua, fără să-i dezvălui nimic, modul în care-şi va juca rolul, că nu va reuşi să mă satisfacă. Şi o înţeleg, să domini este mult mai complicat decât să te laşi dominat Dominatonil nu doar că trebuie să plănuiască, ci trebuie să evalueze, să înţeleagă nevoile persoanei submisive în timpSă ajusteze a se adap[le] [l1ure]re Ş[1]

» » ' S - » <[nA n nEst] M4,p ^Ss fruntea Pij«-
răspunde nevoii de obedienţă. Nu e ceva ce pot controla.

îndepărtez împunsătura de gelozie pe care o simt la auzul numelui său. Ne-am promis să nu avem secrete, prin urmare ştiu despre întâlnirile lor, în Carpatia şi în biroul ei de la Georgetown, printre altele, şi ştiu că dinamica dintre ei doi este una midt mai convenţională. Dau şi iau în aceeaşi măsură, negociind tacit trecerea de putere de la unul la celălalt, aşa cum se iubesc doi oameni egali. Ar trebui să fiu fericit pentru ei, fericit că găsesc unul în celălalt o sexualitate şi intimitate normală, fără a apela la umilire ori suferinţă. Şi Z « P™ ! ™ [ei_dar] Şi trist- Invidios. Mi-am îndeplinit S ul I[aduleSCenţă de 3] deveni ae^e Goblin, dar [«a i s m o a r t e a SOţiei mele au ^ mă -mtş unTon^ur™ ^[' lar CU DU eram] ^işnu.t să le Urăsc ideea căTuhii ° ^ [luCrurile de] «« am nevoie.
că îubiţu me, nu au nevoie tot timpul de ce am
- Atunci prefa-te că iţi ordon să faci ast

nevoie eu. Mă doare că-nii doresc să-i răne
de cealaltă parte şi o vreau chiar acum. S<" Vre°u să ft$u

tău iţi ordonă să preiei controlul, deci nu faci $_{a}$lt $^{1)o"ln}$ul să-mi asculţi ordinele. ' ^{tCev}a decât

- Bine, spune de deasupra mea.

Apoi respiră adânc şi spune cu voce li$_{mn}$, puternică: ^{npcde} Si

- Da. domnul meu.

Văd cum norul de material alb şi auriu se plimbă " jurul meu, o aud cum se aşază şi-şi dă jos pantofii cu u^ aud zgomotul picioarelor goale pe podea. Apoi linişte. '

Rămân nemişcat, cu ochii ţintiţi pe parchetul de lemn; corpul meu experimentează disconfortul poziţiei cu care nu sunt obişnuit. Probabil asta simte Greer. Aşteptarea. Liniştea totală. Incertitudinea. Am nevoie de foarte multă voinţă să stau pur şi simplu nemişcat, să nu reacţionez, când, în mod normal, rolul meu este tocmai cel de a reacţiona şi de a mă mişca.

La clubul pe care l-am frecvcntat după moartea lui Jenny, toţi Dominatorii trebuiau să se supună unor exerciţii. Le-am făcut pe toate de bunăvoie, pentru că-mi doream să învăţ, să adu cum pot face în siguranţă toate lucrurile pe care mi le doream. Şi pentru a reuşi, trebuia să înţeleg ce efect aveau. Am fost lovit, biciuit cu tot felul de alte obiecte, legat, mi s-a pus căuşul în gură şi, o dată, una singură, m-am lăsat regulat cu o jucărie.Plus multe alte lucruri, dar momentul acesta mii aminteşte de prima dată când a trebuit să-mi asum rolul de submisiv ca parte din antrenamentul meu, şi situaţia era foarte asemănătoare cu aceasta. îngenuncheat, cu fruntea presată de podea aproape două ore, în timp ce **Donunatoi** rare mă antrena stătea şi mă privea. Abia câştigasem H™,mT$^{să\ fiu\ liderul}$ ^{ıutn}ii libere şi-mi petreceam cr lăsandu-mă cotonogit de un bărbat pe nume **^.^ISSSSSGGSA**

Mark' vârâte. "^{1L} $_{ır}$a $_{n}$u insei"' .

* i s a u pâmt un

Cele doua o r e $_{d\ e\ m\ i\ c}$. Eramj®» . $_{in\ C}$at

^"'^ amoise fiecare P'^J.^ **vedea şi percepe din**

SSHF»^NIDO CLIPÂ CA PE UN

Po^^eî- Nu fusese real. **-I:R;R**$_{d}$eee,etare.U,,$_{jo}$c.

^SSTJÎ^.^ridecon^ă

, • S atingere a rochiei sale se transforma într-o binean**'ântare** Sunf observat. Sunt atins. Fiecare atingere **a materialului** rochiei este o „atenţie", un cadou. Şi când, **în sfârşit,** binevoieşte să-şi treacă degetele peste materialul **hainii de la** smochingul întins pe spatele meu, respir de **uşurare.**

- Vreau să-ţi văd chipul, murmură. Ridică-te înapoi **în genunchi.**

Mă aşez în genunchi, nu-mî ridic privirea până nu mi

nevoie eu. Mă doare că-nii doresc să-i răne
de cealaltă parte şi o vreau chiar acum. S<" Vre°u să ft$_{u}$

Un m^^faC Şi"mi a¥e6la loC Palmele în su*. Pe coapse.

ent^nlÎ SUPU"enie_ TOtUI Pare cumva forţat, dar
"a^K$_{n}$ ^{o} $_{n}$ $_{u}$ T PI<CUt_ E PlăCUt Să nu trebuiască grija. Să nu fiu responsabil de mine
^feţa înGhhe CU 8reutate_ Vreau gura ta pe mine.

Aprobă din cap absenţi • de ea şi ¡au in considerare
i r * * * * * * « dină m '"ti) Pe care l-an,
mea nu am niciun motiv î"fe. S^«**
cauza nebuniei mele. dar apoîse ap£¿T să roch,a ş> mă pune faţă
în faţă cu păsări^ ^^ vis. înconjurată de material fiÎ alb uriu '

-—ÎARÎFFIARS

altcuiva.6123" ^ Şi PlăCUt" Ca Şi CUm ai tonduce maşina

- Linge-mă, spune. Îmi ţin ochii ţintiţi într-ai ci cal pot de mult şi-mi las mâinile să alunece pe partea din spate a coapselor ei, să o ţin în poziţie. Simt instinctul de a avea grija ei. să mă asigur că este în siguranţă şi e zdruncinătur să realizez că pot face asta din genunchi, poate la fel de bine ca atunci când stau în picioare.

îmi apăs buzele pe labiile moi, pe care, la cererea mea. le epilează întotdeauna complet, apoi îmi deschid gura şi-i ating uşor clitorisul, cu vârful limbii. Simt că genunchii îi cedează şi că o să se prăbuşească doar pentru că am atins-o, zâmbesc în sinea mea şi repet mişcarea. Are o piele atât de moale'.... simt satin pe limbă şi mirosul delicat al săpunului de lavandă pe care-l foloseşte. O desfac cu nasul şi inhalez. Şi-atunci simt că miroase a ea, dulce şi cald, dacă e posibil ca un parfum să miroasă a cald.

Mi-apăs faţa şi mai tare pe ea. inclinând-o astfel tncat să-mi pot trece limba peste pliuri şi o aud cum îmi g$^{en,t'}$ numele. Savurez acest semnal de plăcere, lunecându-i cu mâinile pană sus. pe fese şi apoi din nou jos, pe coapse. Simt piele mătăsoasă, jartiera, dresurile, apoi mâinile-mi ajung în faţă. O deschid cu delicateţe. Are carnea udă şi dornică. Carnea cu care m-

---

6 o privesc direct în Albesc pentru a o lin^T * nU faCă Ceva greşit, şi-i
doamna mea, răspund.

nevoie eu. Mă doare că-nii doresc să-i răne
de cealaltă parte şi o vreau chiar acum. S<" Vre°u să ft u

aiu jucat şi căreia ¡-am
negat eliberarea toată ziua.
Simt ci-mi pierd minţile
numai la gândul

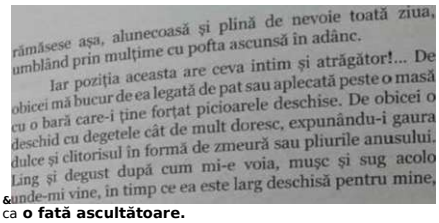
rămâsese aşa, alunecoasă şi plină de nevoie toată ziua,
umblând prin mulţime cu pofta ascunsă în adânc.
Iar poziţia aceasta are ceva intim şi atrăgător!... De
obicei mă bucur de ea legată de pat sau aplecată peste o masă
cu o bară care-i ţine forţat picioarele deschise. De obicei o
deschid cu degetele cât de mult doresc, expunându-i gaura
dulce şi clitorisul în formă de zmeură sau pliurile anusului.
Ling şi degust după cum mi-e voia, muşc şi sug acolo
unde-mi vine, în timp ce ea este larg deschisă pentru mine,

& ca **o fată ascultătoare.**

Dar aşa e mult mai intim, mult mai plin de **disperare.** Fiind în picioare, chiar şi ajutându-mă cu **mâinile, sunt** nevoit să-mi folosesc nasul pentru a ajunge **în locurile ei** cele mai secrete. Practic, **tTebuie** să-mi hag **acolo toată faţa,** ii simt pulpele pe ohraji, nasul îngropat **în carnea ei, barba** mi-e udă şi alunecoasă... Şi-i simt mâinile **în păr, împingând** şi trăgând, freacându-se de mine, de **faţa mea. Ea şi Embry** au făcut asta, îmi amintesc. **în** biroul **ei de la Georgetown.** Am pus-o să-mî povestească totul **în timp cc o regulam,** chiar în seara aceleiaşi zile, i-am **cerut să-mi povestească** exact cum arăta Embry cu faţa **între picioarele ei, cum i** se întindea costumul scump **pe el stând aşa, în genunchi** pentru ea, cât de intens şi-a **dat drumul pe limba lui. Cât de** udă era faţa lui Kmbry, **după.**

Nu vreau să admit nici pentru mine câtă plăcere **geloasă îmi dă să** rescriu experienţa asta pentru ea; **simt un nor toxic de** satisfacţie că de-acum înainte, **ori** de **câte ori va avea fantezii cu un** bărbat în genunchi în **faţa** ei. **va trebui să se gandească** la amândoi, la acest **moment. Nu există ceva ce lui ii** poate da **şi** mie **nu,** nîcio plăcere **|x- care să nu o găsească şi** cu mine. Chiar şi **acum, cu acest crater care s-a format în** viaţa noastră, tot sunt **gelos pe ei. Mă simt atât de** posesiv când e vorba de Greer **că simt cum îmi crapă oasele în** mine. **li** a mea. **E** mea când **stau cu gura pe ea. a mea când** o ling, a mea când **o regulez, o lovesc sau o preţuiesc aşa** cum orice om preţuieşte **gardianul propriului suflet.** dominatorul din mine învinge. Mâinile încenS? unde şi cum vor, infundându-se să creeze omtbA** * în carnea moale, găsind toate locurile în c a r e ™ ? ' şi împinge, toate locurile care-mi răspund cu ¡¿K? Labnle vaginului ei, pielea de mătase dintre linia ei despăr ţitoare şi anus, cordoanele tendoanelor care îi leagă persul de coapse. Pubisul umflat şi carnea pluşată a feselor ei.

Tremură deasupra mea, un fior de durere o face să se apese şi mai tare pe faţa mea, să se ude şi mai tare sub limba mea, cu tot corpul parcă înfăşurat în jurul meu, prinşi ca într-o maree din momentul în care ne atingem. Se deschide complet când o tratez aşa, şi nu e doar durere, deşi este adevărat că substanţele chimice

eliberate generează o astfel de reacţie. Doar că ea nu răspunde reacţiei chimice, ci mie, faptului că o posed. Dorinţei mele care se revarea asupra e. ca **o** cascadă, precum întunericul inimii mele despuiate $ pline de nevoie alături de a ei, pretinzând-o la schimD.

Sfârşim astfel sprijiniţi de o vitrină, ea ***cu*** un ***P>**** pe umărul meu. abia rezistând atacului meu. mnmp^ ^ gust şi o ating exact acolo unde ştiu ca are n are nevoie să-i fac toate astea în felul meu, uşor puţin autoritar, foarte egoist... adică egoist m mŢ imperial şi încrezut care-i place atât de mult. 1 -am .n **pliurile** şi o ţin deschisă aşa să o ling după plăcere-« ^ ^ adâncime, să-i simt gustul, până jos. la anus, sa > . /.bată **de** ruşine, şi înapoi sus, la clitoris, să o fac sa Şi-alunci **aud** cuvântul de care mi-era frică. **- Maxen.**

ASH

Acum
Cuvântul de siguranţă.
Ieşirea ei de siguranţă.

Totul se opreşte. Gura mea, limba mea. Inima mea. îi **dau jos piciorul, asigurându**-mă că işi poate ţine echilibrul, **apoi cad la loc pe călcâie,** cu palmele deschise spre tavan. **Simt un gol în stomac.** De vină. Am stabilit un cuvânt de **siguranţă pentru a-l** putea folosi, dar gândul că am făcut **ceva care a forţat-o** să-l folosească imi mustră conştiinţa. **Aş prefera să-mi** tai o mână decât să-i fac ei rău! De obicei **sunt atent,** când jucăm vreun scenariu, ii citesc semnele **corpului,** chipului. Cred că am pierdut ceva, un semnal...

- Ash, uită-te la mine.

Când imi ridic privirea, nu văd chipul unei femei în suferinţă. Dimpotrivă, ea pare cea îngrijorată, de parca eu **aş fi cel** rănit. îmi mângâie tâmpla dreaptă cu degetele.

- Ai cerut să fii dominat, spune încet Dar acum **câteva** clipe nu erai tu cel care se supunea.

Sunt în genunchi, cu barba şi buzele încă unde de ea. Are dreptate.

Nu mâ lăsasem dominat.

- Hoaţe funcţiona doar dacă vrei *si ' "" f °nc Jt* - spune, răsucindu-şi degetele în părul meu şi trăgând
»ierra Simone
instinct, îmi întorc cannl „
-Vrei să funcţioneze? asă'

Dacă îmi doream să funcţionezi **a** poate greşisem. Poate că-mi este imiSihtZ'T^ <lar a capăt ceea ce reprezintă un
fel de rcnpt i ?" ^ unei scene, la o scară mai largă. Poate Smi??⁰^³ fiu altceva decât sunt. e ImP°st bilsă

Doar că gândul acestei limite mă irită până „ maduva oaselor. Pentru că nu cred în imposibilei' nu este imposibil dacă eşti curajos, sau disciplinat, sau onorabil, sau binecuvântat, iar eu îmi doresc cu disperare să fiu toate acestea.

- Vreau să funcţioneze, şoptesc. O iau din nou de mână, dar nu pentru a o muşca de data asta. cî ca să-i sărut degetele, întârziind pe fiecare câte puţin, jucându-mă cu dinţii, cu buzele, până o fac să tremure şi să-şi strângă picioarele pe sub rochie.

- Dar trebuie să mă ajuţi. Mi-e greu să fiu altceva decât ceea ce sunt.

Motiv pentru care am nevoie să experimentez asta, mă gândesc, privind-o. sperând că poate vedea angoasa nelinişte a de pe chipul meu. *Trebuie să aflu cum e. măcar o dată.* Cum să conduc, dacă nu ştiu cum e să fii condus

Greer îmi examinează faţa din nou, cu buza jos, roşie, strânsă intre dinţi. Văd în ochii ei gândunle deciziile cristalizându-se. S-a hotărât.

- Bine. spune. Ridică-te și dezbracă-te pentru inine-
O fac.

Este un sentiment străin să mă dezbrac în faţa ei la comandi, pentru plăcerea ei. În timp ce-mi dau jos geaca şi şosetele,unt repet în gând că asta este ceea ce am cerut. Est" imaRUH-j în oglindă a vieţii noastre, a mariajului nostru: ca pnvmdu-rvu, cum ma dezbrac. în momentul acesta, ea>x hp n armură de mătase, în vreme în picioare acupen^e ^ ^ scot bu tonhcu **e eu o abandonez încet, p** deliberat concentrat, **^emanare şi** ^J^ascultător. îmi iau timp **papionul. Gtonce** frumos, dar mă mişc suficient de'^l^de ^ât **să**-mi mulţumesc doamna.

Când îmi **dau** cămaşa jos şi-mi expun torsul nud, **ceea «St** este plăcerea ei. Se vede pe gura e. când .nu **X pantalonii:** penisul se iţeşte, împingând pr.n brad **de la smoching, încă** tare. întunecat şi gros. I. vad corpul **traversat de dorinţă** privindu-mă aşa, în picioare, cu **aproape** fiecare centimetru al trupului expus.

-Suntem căsătoriţi de trei ani şi încă simt că tc-am văzut gol de prea puţine ori, spune cu un zâmbet, muşcându-şi iar buza. N-o să mă plictisesc niciodată.

Face un pas înainte şi-mi apasă mâinile pe muşchii **abdomenului** plat; îşi trece degetele prin şanţurile dintre **muşchi. îmi depune** sărutări pe linia curbată a claviculei **Si pe sfârcuri,** fâcându-le să se întărească. îşi trece o **palmă** provocatoare pe pielea de sub penis, facându-l să **se îngroaşe şi să** se umfle şi să se mişte, ceea ce o încântă. **tace din nou. şi din nou,** şi din nou, până când vârftil **se** anat., s» plcură Nu f^,^,,, niciodatfi tachina t în felul **asta. nu aşa Eu sunt cel care** tachinează. Simt dorinţa de a **apuca de braţ, de** a o întoarce cu spatele şi de a-i despărţi **luoarele Vreau s**-o regulez pe această adorabilă imperti**nentă acum.** pe **loc, s**-o învăţ minte. llu ° ſac. Rămân perfect nemişcat. **Mă forţez** să ' cedez senzaţiei de a fi atins **fără** să **ating** la **rândul neu. Sa cedez** faptului că nu am **dreptul** să **spun nu. că nu** am **niciun** drept asupra corpului **meu. Mă şochează cât este** de dificil. Câtă îngrijorare **generează.**

- Eşti atât de frumos, **spune Greer, pipăindu-mâ pe** peste tot. şi cu **mâinile,** şl **cu ochii. Pe şolduri, si pe** fund, şi pe coapse, şi **pe umeri. Mă faci ... mă simt at.it** de mândră... Sun. mândră că eşti al meu Ată, , şi de..., îşi trece un deget în jurul penisului „I pu.ten.i« imediat după. lăsându-mă fără suflare,... atâtde^ri"^11 Cuvintele ei ajută, atenuează'sentiment de a sta complet nemişeat. pasiv şî perfect conştL T ce se întâmplă. E greu să nu te simţi inutil, fraier chi, stand aşa, un munte de om, mut. masiv în comparaţie cu ea; modul în care-mi vorbeşte, însă, ¡mi aminteşte că singurul meu scop, singura mea grijă este să o satisfac pe ea acum, or pe-asta o mai făcusem, fiind pur şi simplu eu insumi. Este o povară binecuvântată să ştii că simplul fapt că exişti face pe cineva fericit, şi nu ar trehui să fie, pentru că acelaşi lucru il simt şi eu pentru Greer şi pentni Embry. Niciunul dintre ei nu trebuie să facă nimic pentru a-mi câştiga iubirea şi afecţiunea, izvorăsc din mine, pur şi simplu. Le-au câştigat deja, doar fiind ei înşişi.

Nu m-am gândit niciodată că cineva ar putea simţi acelaşi lucru pentru mine.

-Pe bancă, spune Greer după ce termină cu mângâierile şi alinturile. întins pe spate.

Mă mişc exact cum îmi comandă şî aerul im) dă o senzaţie ciudată pe piele. Mi se întâmplă foarte rar .-a fiu gol puşcă, poate în pat sau la duş, dar în timpul un^ scenariu, de cele mai multe ori. sunt încă îmbrăcat ■< acum. indreptându-mă spre banca **Iată, mă** simt vulnera şi expus. Tânăr. Mic. Şi eu nu sunt nici tânăr, mei nuc.

E ceea ce *(i-ai dorit. Savurează momentul.*

Şi cumva, intinzându-mă pe bancă, cu lemnul reee sul) spatele, sub fundul şi picioarele goale, cu penisul sprijinit de buric, reuşesc să găsesc şi să savurez

libertatea de dincolo de conştiinţa de sine. Ştiusem că era acolo, desigur, din adolescenţă ştiusem că aşa trebuia să funcţioneze şi, odată devenit bărbat, asistasem de mai multe un decât puteam număra la extazul pe care iubita sau iubitul meu il experimentau. Ştiusem exact **ce fel de**

_. „_.vn,. cum să le amestec, plăcere şi ce « * 3- o

Regele Americii

persoană,

S * '"Tauo ;U-hiar experimentasem direct
;;ITa°ci, dli pentru un timp extrem de scurt ş, de la
""trTume diferit. Simt aerul mai greu pe piele **sângele mi circulă altfel** prin vene. Poate pentru că sunt **cu soţia mea. şi nu cu o** persoană complet necunoscută. **Poate pentru că mi-o doresc,** pentru că o caut şi vreau să **simt. Poate pentru că** Embry mă redusese la atât de puţin, **inc.it puteam fi suflat de** vânt **ca** o grămăjoară de cenuşă.

Şi-atunci mă scufund, mă las dus de vânt, iar când **Greer se apleacă peste mine** şi îmi pune delicat mâinile **deasupra capului, legându**-mi încheieturile cu dresurile **sale, ating punctul acela.** Plutesc, sunt în derivă. O frunză **alunecând pe oglinda lacului,** cu bucurie şi teamă.

-**Stai nemişcat,** îmi ordonă susurat **când termină delegat încheieturile,** apoi simt cum mătasea îmi **gâdilă abdomenul ş,** coapsele. Greer se **aşază peste mine. Apoi coDoară. Ar trebui** să-mi **fie** imposibil să **nu mă infig în ea, Har** SenZatᵗa vaginului **"d care** mi **se freacă de penis.** eL" T' ˢuᵖᵒʳᵗ' **Rămân nemişcat şi obedient**
De din».¹⁰!® - 7 Spiʳa mai mult imi **împunge coastele pe umăuntru, cand penisul erect mă doare de nevoia de si ,h !r'¹" ,ᵉᵉticule ˡᵉ complet ridicate. Rămân nemişcat**
Uâ„T Cand' în sfârsit **P™e capăt supliciului, "gandu-ş, o mână sub rochie şi poziţionându-mă la urarea în vaginul ei. Rămân complet nemişcat când mă s liuează în ea, deşi mi se pare că trăiesc cel mai intens şi mai ud vis.**

- **Ahhh. Doamne, susură.**

Este atât de umflat«, încât trebuie să insiste şi să se **apese tare în jos, pe penisul meu. Pentru o clipâ. mă gândesc că nu va reuşi să niâ primească înăuntru complet**în starea asta, dar îşi desfac capul pe spate, se **adancesto în** k',ar**8 dâ**nH lasâ de tot, umplând^:^^^^ de un fnson, cu pielea pieptului şi bZZ-T ^ eu trebuie să-mi înghit un geJăt iar şt căldură cu care mă cuprinde. Păsărică ei ete?.ZMla minunat, mai dulce şi mai strâmt loc pe care I amT™ vreodată şi este o revelaţie să o am aşa, deasupra meâ

îi pot vedea perfect chipul şi gâtul, roşeaţa care i se întinde dincolo de corset, şuviţele care se desprind din coafură. Simt mişcările pline de nevoie ale mâinilor ei pe mine, strânsoarea înfometată a coapselor ei pe şoldurile mele. Pot vedea şi simţi exact ce ar face corpului meu dacă i-aş da acces nelimitat, şi este înnebunitor de erotic să o văd folosindu-mă cu neruşinată ferocitate. îmi pierd minţile gândindu-mă că, probabil, aşa ar vrea mereu să fie: liberă să-mi muşte sfârcurile, să mă zgârie pe abdomen sa mă reguleze sălbatic, rotindu-şi şoldurile ş. mfigandu- . glandul penisului meu adânc în stomac. Im, pi^g imaginându-mi cum ar fi să o las aşa, neie tremurând de dorinţă. ,„„patj.

Eşti atât de mare. îmi spune, torcând cuddee £ **continuând** să se mişte. Ash al meu, atat de puternic. . DUtcrnic

Cuvintele ei mă fac să mă simt m®r® Sl'aPde data **într-un mod care-mi** este **complet** nou. p e n i w • Nu **asta, nu trebuie să**-mi folosesc nici mănmea, nic ^ **trebuie să justific aceste calităţi,** nu **trebuie** sa u» n()U **le contrabalansez cu tandreţe** şi **delicateţe, iuni** mj o **frunză care alunecă pe oglinda** unui lac, mişca **"încotro mă duc cuvintele ei. şi-mi pot permite** sa ou ^ **o limpezime plină de încântare cât** de mult se bucur **dimensiunile mele. de puterea inea şi de corpul meu. trebuie sS mă preocup să-mi folosesc atributele pentru oferi plăcere, pentru că şi-o ia ea singură; nu trebuie să mii preocup de bine sau rfiu. nu e nevoie să tiu nici puternic.**
h..ie să mă îngrijorez de **nevoie.**

Fste magie-
reparâ, ^^ .raţională mag^ ^^^

Nu **mai există n.c-o ţară de c°n ^ ^ ^^ niciun**

război de ^lITNumÎeSSdecât **Greer care**

niciospadă?. maocor^Numa, bărbatu, ei> şi

mS Sboară în adâncuri, iar

Snd'inîi sSundulascâ puternic pe mine. cerându-mi să termin, o fac.

Mă supun. Cedez. O las să mă domine complet.

Şi simt că eu sunt nimic şi **ea este** totul, ceea ce, **într-un fel, mă face şi pe mine să fiu** din nou totul, doar **pentru că mă aflam acolo, sub ea,** transformat ca prin **alchimie dintr-un om de plumb într-o** fiinţă din aur, in**candescentă şi pură, care se predă.** Orgasmul mă cuprinde **aşa cum lumina soarelui** cuprinde globul pământesc, **strălucitor, puternic, rapid,** pulsaţii extatice reverbere**ză din pelvis, în** încordarea muşchilor abdomenului, în **mişcările scurte ale** şoldurilor şi coapselor, cuprinzân- **du-mi, la final, tot** corpul.

- Lasă-mă să te simt, murmură, călărindu-mi valurile de plăcere cum îşi călăreşte o regină armăsarul. Îmi ţine degetele încleştate în şolduri şi călcâiele înfipte în coapse şi, pentru un moment, chiar mă simt un armăsar, mândru şi puternic, dar complet îmblânzit în acelaşi timp. Ochii săi sunt plini de blândeţe când mă golesc în ea. Mă eliberez, nu doar mă descarc. Tiinp de câteva clipe dulci, nu exist, nu sunt real, simt exact cum or fi să las deoparte morala, etica şi practica şi să mă abandonez. Asii ou maiexistă. Preşedintele Colehester n„

Deci aşa ar fi. *,nai mult.*

Cuvintele se formează ca picăturile de w5 ■ , gravitaţiei, plutind în negrul minţii J ţ '"^»!» teietoare. [6] Umpezt Ş) scâ$_{n}$-

Aşa m-aş simţi dacă aş *ceda cu adevărat.* Sălbatic. Primar. Egoist. Muritor. Apoi revin la suprafaţă.

Clipesc, cu corpul încă traversat de pulsaţii ocazionale. Mă simt satisfăcut şi greu. Ochii închişi, muşchii relaxaţi. Aş putea adormi pe loc dacă nu aş simţi un gust amar, o scăpărare slabă de nefericire sau nemulţumire. încerc s-o îndepărtez, să mă las cuprins în întregime de acest moment.

Greer îmi zâmbeşte, răzând uşor şi depunându-mi un sărut scurt pe maxilar.

- Ce? întreb cu voce adormită. -Nu te-am văzut niciodată aşa, întins tot, 51 satisfăcut, şi puţin ameţit.

Mă sărută din nou, pe **obraz de data asta.** - De obicei, acum mă **curăţai,** îmi **dădeai să beau** apă şi mă întrebai cum mă simt. îmi place **să** te **văd** . regulat atât de bine încât să nu te **poli** mişca. **Măgu** cred că e mai potrivit.

Îi prind gura cu a mea când se apropie să-mi sânite din nou maxilarul.

— **Ce te măgulește, mai exact? O sărut pe gură.**

- **Mmm, murmură, răspunzând sărutului meu. Mă simt flatată la gândul că eşti în starea asta datorită mie. Mă simt bine să te privesc şi să ştiu că eu ti-am făcut asta.**

Regele pricii , westia acea^a »nalta ş P de somn.

cS'aşa.cu

ş e întinde, uu faţa. Este u ilaru lui mă elibere^. ° jSnti, lima **^f^ra buzei**
S^^-nau-iaegetui^
peste buza de jos.

- **Eu...**

- Nu mă minţi, iubito. N-are rost.

Se ridică şi oftează. Mişcarea ne anunteşte amândurora că sunt incă în ea, semierect şi pe cale de a mă intări din nou.

- **imi place să mă laşi să te călăresc aşa. spune. Şi-am fost atât de aproape, dar n-am reuşit, pur şi simplu. Voiam, dar parcă imi tot aluneca printre degete.**

Mişc din şolduri testând situaţia. Păsărică ei, încă udă şi umflată în jurul meu, se strânge drept răspuns. O mai fac de vreo două ori până când penisul mi se întăreşte complet din nou, o cuprind de mijloc şi mă ridic în şezut. O mişc în poală, inclinând-o astfel încât clitorisul să i se frece de pielea mea la fiecare mişcare, cu penisul atingând-o exact în punctul acela dulce şi aspru din interior, sus.

- Aşa, ii spun, ridicându-i bărbia cu un deget pentru a o face să mă privească în ochi. Mişcă-te odată cu mine.

- Eşti din nou domnul meu? - Sunt.

Roşeuţa îi revine pe pielea gâtului. începe să se frece de mine, iar eu continui să o ţin de bărbie să nu-şi poatăîndepărta privirea. îi urmăresc chin,,. - să se mişte mai repede, să se lasep gandu-mă m ea cu forti. Văd plăcerea ^^' precum umbra norilor pe câmpie. «pJ^Jj** vad uşurare când îi trec o mâna pe spate, Cjfe m.şc m acelaşi ntm cu ea. pătrunzând-o adânc S uter. Ştiu că aşa poate termina, dar ceva incâ o bî<XLâ înlănţuind-o de realitate. Cu o limpezime care-mi frânge inima, îmi dau seama despre ce e vorba.

- Opreşte-te, spun cu răsuflarea întretăiată, răstur- nând-o pe spate şi începând să mă mişc în ea cu cruzime. Se zvârcoleşte, geme şi se arcuieşte.
- De asta ai nevoie ca să termini? întreb puţin răutăcios. Vrei să fii regulată aşa?

Dă din cap înnebunită, cu degetele încleştate în materialul rochiei. Are vaginul atât de ud, încât mtenoml pulpelor îi alunecă pe pulpele mele, şi se udă şi rn râu când îi strecor un braţ sub spate, lăsându-m. toa greutatea deasupra ei. Cu cealaltă mână o «pue««^ continuând să mă mişc în ea, pretinzand-o intru cu mâinile, şi cu ochii. ^ întreb

- De ce nu ai putut termina mai devreme? o >n cu blândeţe, în complet dezacord cu mişcările nen ale corpului. ^ w

Vreau să vadă tandreţea şi răbdarea de pe laU [1]să vadă iubirea etemâ pe care o simt pentru ea, h astfel încât să ştie eă nu întreb pentru a o face să se si ' vinovată. Vreau să ştiu cu adevărat, deşi intuiesc motivul.

tşi găseşte cuvintele cu greu.

- Nu mâ simţeam liberă, spune în cele din urmă cu

un geamăt, mişcându-se sălbatic sub mine. orna că e În pragul

Regele Anierícii

r

^^-^ap.ăcea.ic.arn.-ap.ăcut,

sub ea: că nu era sufic **^ts-^** ^ ^ .

ss ^ÎTiSSS nemulţumire pe care o SÎS« ejaculasem definise, de fapt, a<S*i, dacă avusesem vreun dubiu, acum d.spăruse.

lAsându-mă dominat, mă minţisem. Nu aşa u sunt **de-ajuns.**

Nu sunt de-ajuns, dacă aleg să cedez. Nu sunt **dc-ajunsdacâ mă** predau, dacă renunţ. Poate că nu fusese **niciodată** în **firea** mea să mă simt satisfăcut de pasivitate, **dar acum îmi** dau seama că, de fapt, nu contează. Faptele **mele sunt cele** care-mi aduc iubirea, prin urmare nu **mă voi putea** opri niciodată.

Lumea trebuie să continue să se învârtă.

Poate, cine ştie. într-o bună zi voi **afla care este** «cnhciul potrivit, un act singular de **martiriu care să-l** mulţumească pe Dumnezeu şi **să**-mî **salveze sufletul, dar** Până atunci, trebuie să mă ridic şi **să acţionez, să-mi câştig** onoa$_{ne}$ integritatea. Stomacul **m. se strânge de gelozie când Ł** Că GrCer "u a avut nidodată **aceste probleme nîtnic m ^** CU Embry' că ,lu 11 **trebuise niciodată "m. m** mUU deCât Ca el să fic **Or cu mine va avea** $_{n}$**;:::';';;**$^{ma\ nevoie}_{0}$ **^ mai** mult. Va **avea întotdeauna rănit H** ^{U}**."** $.^{re}$**8°- 'm' Permit pentm o clipă să mă simt** ^{e}**."**>vicl,e^{re}**de '"echitatea situaţiei, apoi las totul să se** lui« OCeanUl de dra**8**°5"**-' p« care-l simt pentru ea. O "xsc prea** mult ea **să**-i **neg ceva. Sunt deasupra micimii** sentimentului **de invidie.**Şi poate lucrul cel mai i™ destinat sâ fiu bărbatul de c^re ar$T^{"3"1}$ ci , peste măsură asta. Altfel. suTn^Î partea mea să-, port pică pentru că ar ¡ ¿"^i. lucru de care eu însumi am nevoie. e de ac^si

Apäs cu grijă degetele pe gâtul ei evart , n sim, pulsul, dându-i senzaţia Lorie k suf^^ pune sub presiune căile respiratorii, aşa eum un Domi^ începător ar putea face.

-Ahh, da, suspină, dându-şi ochii peste cap Doamne, da!...

Măsor fiecare bătaie a pulsului, pupilele dilatate, fiecare fior care-i trece prin corpul tensionat, având grijă să fie în siguranţă în vreme ce o conduc la marginea incon ştienţei, menţinând orgasmul la distanţă de o respiraţie Apoi ajungem acolo amândoi, eu cu mâinile în jurul gâtului ei şi ea înfiptă în mine.

- Eşti liberă acum, îi spun. Deschide-ţi aripile.

Când îmi îndepărtez mâinile, creierul i **seinundăde** sânge proaspăt oxigenat şi îşi **dă** drumul **cu atâta pu e ^** încât corpul i se arcuieşte complet, **desprinzându-'.e ^** bancă, iar gura i se deschide într-un **O** mut. **lorpu** descătuşează cu toată plăcerea adunată după o **zi într ^** de şicane şi provocări, zvârcolindu-se în delir, îm drumul odată cu ea. lăsându-mă cuprins de

alunecos, de sentimentul intoxicat pe care nii-l P'oV . greutatea corpului meu peste al ei. umeri largi umbrim ^ **pe** ai ei, mâna mea atât de mare şi aspră pe arcul . al gâtului ei... tar de data aceasta, în timp ce mă golesc ^ ea. orice urmă de nemulţumire sau vid dispare. Ma M'« întreg şi **complet,** iar zâmbetul satisfăcut al femeii de **SUD** mine imi întăreşte acest sentiment.

Da. exact aşa trebuie si fie.

- Mulţumesc, spune visător, priviiidu-mâ. A fost pertcct. Mă stăpâneşti atât de bine.

rte câteva şuviţe de pe tâmple.

O ^ f 'TTnt u US unde rujul roşu s-a

b-$_{K}$.or.v$_{a}$dunl^or «ncolti. ^ cand

SiKiîvtSfi-ntare intre sprâncene.

-Ce e, prinţesa mea?

Simt că **nu ai obţinut** ce aveai nevoie, spune, puţi.» intristătl**^u** ai **fost un** submisiv perfect, iar eu nu am **reuşit să fiu** o **Dominatoare** satisfăcător de bună.

- Ai fost minunată, o asigur, sărutând-o din nou în timp ce o ajutam să se ridice. Singurul motiv pentru care mi-a plăcut a fost pentru că erai tu, şi am învăţat de la cel mai bun Dominator pe care ţi-l poţi imagina, ceea ce înseamnă mult.

-Tu eşti cel mai bun Dominator pe care mi-l pol imagina, spune, puţin mai relaxată.

Râd. ridicându-mă să-mi adun hainele. îi intind o batistă monogramată să se cureţe. Mă curăţ şi eu.

...ine Ksw* "ª!ª!' dar Să ştii cS Mark mă s**P**^{erf}e Ş' pe

CnSu^{8}StEr^{ă} tare aleareă după t,,ie dacă

- A alergat vreodată după tine? întreabă.

-Eu nu fug niciodată.

- Normal că nu.
m ca. **gZTZV^T'** ārm,Zat dar mi ^at de modul
i ^ mtunecăCet ă .t^manf ^ de cu1" Pivirea ««Pare sub imbrăe^.^ ^ Că
«oală
'"comparație cu ce «Z.ț ăkă¹ ⁰ toată
Păsărică folosită cu , **Ă** ^ ,ș Cobo;1 ™ ".chia peste "-Sărata; ^ ă ș putea oe, 'U
mea de

m Regele Americii

W:

camera asta. PC,rece restul Vieţii închis cu ea înSierra Simone

- în plus, nu aveam motiv să fug **a fost** meu, menlorul meu vreme de şase luni Toate T*^ pe care mi le-a făcut erau parte din antrenamentul nu erau scenarii adevărate. Dar l-am observat adewa tn timpul unor scenarii reale, cu submisivi adevăraţi şi cred că nu am întâlnit niciodată pe cineva mai plin'de compasiune şi de cruzime în acelaşi timp.

Ultima dată când l-am văzut pe Mark, toamna trecută, era în mijlocul unei scene cu o tânără firavă pe nume Isolde, îi săruta omoplaţii după ce îi umpluse de răni cu un bici greu. Tocmai aflasem că urma să-i pună zgarda[7] în săptămâna care avea să vină. Nu am participat la ceremonie, dar am trimis flori şi o lesă de piele lucrată manual, cu numele lor.

- Să ştii că nu am uitat întrebarea iniţială, spune Greer, cu părul şi rochia aranjate de acum.

Se apropie de mine şi mă ajută să mă închei a nasturii cămăşii.

- Ai primit ce aveai nevoie?

Mă gândesc la sentimentul fals de fericire, la odată revenit la realitate, mi-am dat seama că Greer era ^ satisfăcută. Mă gândesc la sacrificii necesare. Mă gande. la bărbatul care sunt şi care voi fi întotdeauna.

Nu voi renunţa niciodată la coroana aceasta Plini când nu voi fi lăsat în urma mea o lume mai bună.

îmi trec mâinile peste braţele lui Greer, strângandu-i-le apoi pe ale ei în ale mele.

- **Am văzut ce aveam nevoie să văd.**
- **Adică?**
- **Ce am de făcut.**

ţm raţie l^în fericlre^e întâmplă adesea să fiu nevoit fS evenimente în curs, prin urmare nimen. nu pare a considera suspicioasă dispariţia mea. cons.deran- du-mă, probabil, ocupat cu vreo chestiune de stat. oricum, rămăsesem în galerie doar vreo oră.

Meritase riscul. Mă simt mult mai bine, mai limpede, mai puţin rănit. Ca şi cum, în sfârşit, încetasem să sângerez. De parcă respiram din nou. Iar când Belvedere se apropie discret, informându-mă că primisem, în sfârşit, mult aşteptatul apel de la Berlin, iau telefonul şi mă gândesc, Pentru prima dată în ultimele douăzeci şi patru de ore,

situaţiei*163 ^^ Chtar mat mult decât să supP«vieţuiesc
PrinţulinapoT^°1UmeS1KUră1 Mi1«aşputea

7 A pune /«arda, în contextul BI>SM. echivatcaxi cu a w lagudi MU a se cositori. În.U.)

deincSnăc!une[deVeni "oU "" "*e atot]PUtemic, dernn

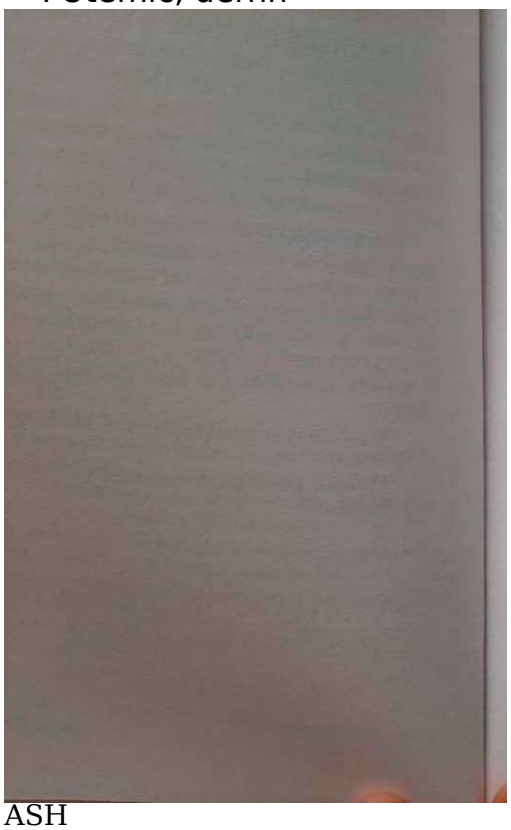

ASH

Atunci

Când aveam douăzeci şi doi de ani. am întâlnit prinţ. Părea exact opusul a tot ceea ce reprezenarneure gălăgios, eu tăcut, el zâmbitor, eu încruntat, el lipsit dc grijă, pe când eu îmi făceam griji pentru toate. Embry se înrolase pentru că mama lui, Vivienne Moore, dorise ca fiul ei să-şi creeze un CV perfect pentru un viitor politician. Eu mă înrolasem pentru că părea locul perfect pentru a-mi continua aventura în căutarea onoarei, pentru că la mine în cartier uniforma de

W:

ofiţer avea însemnătate, pentru că mă simţeam cumva dator karmic să o fac, în semn de mulţumire pentru bursele care-mi fuseseră acordate, pentru că mă atrăgeau structura rigidă şi disciplina pe care le presupunea viaţa de militar.

Dar, mai presus de orice, m-am înrolat deoarece Ştiam că ţara aceea, Carpatia, era considerată ce/ mai periculos loc din lume la momentul acela, iar eu *simţeam,* într-un mod greu de explicat, că trebuia să fiu prezent acolo. Mă tenta atât de mult ideea, încât mă simţeam strivit ca de presiunea barometrică ori de câte ori încercam să-i rezist. Ştiam că trebuia să fiu acolo, aşa cum ştiam *că* Dumnezeu există şi că eu sunt bisexual. în sensul că era o stare de fapt, deşi invizibilă ochiului.

Şi, după toate astea, mă mai trezesc şi cu acest locotenent care refuză să oprească o bătaie! Când noi

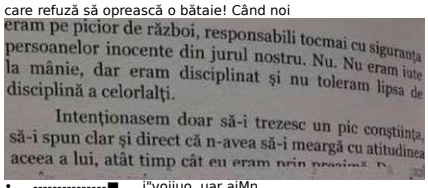
eram pe picior de război, responsabili tocmai cu siguranţa persoanelor inocente din jurul nostru. Nu. Nu eram iute la mânie, dar eram disciplinat şi nu toleram lipsa de disciplină a celorlalţi.

Intenţionasem doar să-i trezesc un pic conştiinţa, să-i spun clar şi direct că n-avea să-i meargă cu atitudinea aceea a lui, atât timp cât eu eram prin

• . . ----------■.....i"vojiuo. uar aiMn
s-a întors spre mine şi i-am văzut chipul.

Şi totul s-a dus de râpă. M-am pierdut.

O singură privire în ochii aceia albaştri de gheaţă, către buzele delicate, şi m-am pierdut. O singură privire către trupul suplu, inalt şi m-am îndrăgostit. Tot corpul meu devenise căldură, roşeaţă şi o dorinţă sfâşietoare, de parcă pe dinăuntru cineva trăsese în sfârşit un zăvor, elibe- rându-mă. Singurul mod prin care simţeam că-mi puteam afla uşurare era să mă aflu aproape, cât mai aproape de el.

4

4
.-»ierni Simone

Nu văzusem niciodată un tânăr atât de frumos. Trufaş cum era şi răsfăţat, desfrânat, în mod evident, si lotuşi cea mai încântătoare dintre persoanele pe care e întâlnisem vreodată, bărbat sau femeie.

Bine. asta nu m-a oprit să dau cu el de perete. **Soarta** i-a fost decisă din momentul în care l-am ţintuit de perete < acela, cu braţul înfipt în gât. blocându-i corpul cu a me ^ ti sufocam, dar el m-a privit de parcă aş fi fost toată lume
lui.

AR FI UN EUFEMISM si spun ci eram ***interesul*** **de subofiţerul meu trufaş. Devenise pentru rnine obiect de meditaţie; noaptea. înainte să adurm, ii desenam trasaturile chipului cu ochii minţii. Ziua, În timpul**

antrenamentelor luată atenţia mi-ern ocupată de el.
Corpul supl

useama cât adevăr se ascu
apropourilor sale sau dacă
apropou""«* ---------- , ,
dincolo de care nu reuşeam sa vad.

Dar, ah, ce n-aş fi dat să fie adevărat! Deşi nu ma. vorbiserăm niciodată de când dădusem cu el de perete, deşi mi-era destul de evident că mă evita şi că era încă supărat pe mine, tot imi doream să-i placă şi bărbaţii. La facultate păruse totul atât de uşor de identificat, ca un limbaj comun făcut din zâmbete şi atingeri care semnificau interes şi disponibilitate. Aici, însă, totul era tulbure, ascuns sub strălucirea uniformelor militare, ascuns printre straturi şi straturi de subînţelesuri.

F- adevărat, imi aruncase privirea aceea când l-am împins la perete, dar durase atât de puţin, încât era foarte
posibil să mi-o fi imaginat doar.

m Regele Americii

gât când alerga-
iuM

şi ademenitor, sudoarea care-i aluneca pe
Naturaleţea cu care zâmbea şi şarmul firesc, generos.
chipul unui erou din romanele de dragoste şi personalita-
tea unui personaj din perioada anilor '20 -'30. Sebastian
Flyte la Oxford. Gatsby, în conacul său. Expatul american
la Paris, aruncând bani pe băutură, mâncare şi femei...
sau, poate, bărbaţi. Uneori, spunea poante triviale care-i
făceau pe ceilalţi soldaţi din unitate să râdă în hohote sau
să ridice din umeri de jenă, dar era imposibil să-ţi dai
ndea în spatele glumelor şi al
doar se ascundea după o mască

Apoi a venit ziua în care **echipa mea a anihilat-o** 1 ctic P^ a sa în timpul **exerciţiului din pădure, când** am avut plăcerea să-l împuşc **chiar eu. îi văzusem ochii** "aiucind de durere când **glonţul** ii **atinsese pielea şi,** mat apoi, strălucind iarăşi, dar **altfel, când îi prinsesem** încheietura **sub** talpa **bocancului. Nu făcusem altceva** oecat să zâmbesc **continuu, pentru** *că* **mi se păruse mai** natural deeăt orice uit gest **pe care ¡1 făcusem vreodată.** ApSsâtura aceea de bocanc **fusese întâia expresie şi cea** nun apropiată de **ceea ce eram cu adevărat când mă în-**drăgosteam. **Nu-mi doream doar să-mi pun bocancii *pe* încheieturile cuiva. îmi doream să o fac cuiva care-şi dorea** --.u oimonc
asta. Şi nu-mi doream doar să-l domin ***a***- apăsând talpa bocancului pe pielea sa mi d PoZiţia apoi urma pe care o lăsasem. Îmi doream ^"1 Să sânc! ondulat sub degete, îmi doream să-şi dorească *Ti,* şi-apoi să-mi apăs palma deasupra inimii sale « du-l să-şi deschidă buzele şi să mă lase sa-iS^ gură. 1

Voiam să fac dragoste cu el. Iar gândul mă speria în aceeaşi măsură în care mă excita. Petrecusem ultimii şapte ani evitând în mod deliberat să fac dragoste cu cineva, pentru că-mi doream ca în acel moment să pot fi exact ceea ce sunt. iar acum dădusem de un tânăr prinţ decadent pe care abia U cunoşteam, şi tot ce-mi doream era să fac dragoste cu el.

Dar momentul s-a disipat, iar el mi-a spus ***Ar*** *trebui să-mi faci mult mai rău de-atât ca să mă auzi* ·*mP*^r^""". Şi nu sunase a provocare, ci a invitaţie. Şi sunase e p m-ar fi urât. . , |a

Tonul său, ura aceea, vibrase în mine. adu»^f^w suprafaţă simţul onoarei şi dorinţa mea de a-mi m ^ sexualitatea numai şi numai cu consimţăman u ^ nerului. Nu-i puteam ccre acelui soldat să mă ui ^ ^ camera mea şi să mă lase să-l leg de mâini cu curea puteam cere să-mi facă loc în el când el. în n^10d 1 „ ţjn simţea că eram... Că eram cum? Un fel de agreso • rival lipsii de inimă? ^

M-a durut să-mi dau seama cu ce ochi mă **vedea, poate de aceea am reacţionai cum am reacţionat în acei., seară, când am intâlnit-o pe sora lui în baracă- Nu aş i nici acum să spun dacă o făcusem pentru că mă simţise[111] rănit sau din nevoia de a fi cumva aproape de banbry, chiar dacă asta însemna sa mft apropii ţi de Morgan. Sau poate fusese din ambele cauze, dar am decis chinr atunci, pe loc. că voi lua sora. dacă fratele nu mă voia Pusese o decizie amară, luată într-un moment amar şi chiar şi ucuni a**

mH râu mie decât lui. %
s^u transformat
convingerea^ **elei decui**

sSSts^-—

alte o mie.

-Î L DOREŞTI pe fratele meu?

întrebarea venise prea direct ş. pe neaşteptate.

nu-mi lăsase timp să-mi cosmetizez reacţia.

Morgan mă privi şi spuse:

- Aşa, deci.

m Regele Americii

Era prima noastră noapte la Praga şi, spre de/amâgirea mea. Embry dispăruse imediat dupa ce ne cazasem la hotel. Ştiam că nu mă voia. dar asta nu mă împiedicase sâ-l doresc, chiar dacă ar fi însemnat să stau să-l privesc fumând şi să-l ascult citându-i şi pe Colendge. Şi pe Keats, şi pe Eliot sau pe alţi poeţi studiaţi la şcoala lui de oameni bogaţi, până când ceaţa ar fi înghiţit tot oraşul, acoperindu-l cu linişte, lăsând să se audă doar vocea lui.

Mi-l doream cum îşi doreşte o persoană dependentă drogul; dorinţa-mi pătrunsese în sânge, neobosita, periculoasă. Nu mă îndrăgostisem niciodată de vreo fiinţa omenească, aşa cum mă îndrăgostisem de el. Şi eu. care mă credeam indisponibil sentimental!... Iată că aflasem nu doar că eram extrem de disponibil sentimental, maţ mult, eram sentimentul în stare pură. măcinat de«, şi de dor. Mergeam pe străzile pietruite sperând să-l va apărând.

Dar el nu voia să auarî **m** era în Ora,ul Nou

r e g u l â n d ţ » ' fund cele mai scumpe băuturi de pr '^ * * 1101 do1 * Probabil, aveam să rămânem ! ***** săptămâna. Doamne, ce junghi ^Z^

- Nu-ţi face griji. Nu voi spune nimănui.

-Mă urăşte, am spus, Încasând împuns^ tonului ei rece, în timp ce în mine ceva se prăbuşea Asacă nu contează.

Morgan zâmbi, un zâmbet misterios, aproape felin

- Nu ştiu nici măcar dacă ii plac bărbaţii.

- Oh, spuse ea aruncându-mi o privire evazivă, lui Embry îi place totul. Bărbaţi sau femei.

- Oricum, i-am spus, luând o gură mare de berc autohtonă din paharul din faţa mea, realizând că eram puţin cherchelit, nu m-am culcat niciodată cu nimeni. Aşa că dorinţa asta a mea de a mă culca cu el **nu înseamnă** a ştie ce.

Ochii ei verzi se măriră. De **surpriză.**

- Eşti virgin?! . am

- **Embry ar râde ore întregi de mine dacă** ar ş . **• spus, pe jumătate mucalit, pe jumătate nefericit.**

Morgan scutură din cap. - Nu înţeleg. Şi pe-asta trebuie să mi-o explic să pleci virgin la război?

Mă jucam cu sticla ei de bere, Învârtind-O P<? „ "' în cercuri mici.

- Eu... îmi doresc să fac asta într-uu anumit nlt». Nu mi-e ruşine de

Sierra Simone

ceea ce sunt. dar refuz s-o iac altfel decât **cum imi doresc s» tie. Şi nu mă voi culca cu nimeni pana Când nu va l. în modul acela, pentru cft ...» se P»^'n>°rfll să fac dragoste cu cinev» dacă nu pot fi or.«t... lecturii eu**sunt Dacă trebuie să închid ochii şi **să-mi imaginez** SS^-P-^; ^modvoitvagă,din respect ^"ícTrea^ocunoscusem. Nu era oportun pentruMorgan^pecare asupra eî şi, oncum. nu ^JT^^rinţelor mele şi nu eram sigur S^ e "ă mă exprim fără echivoc. În plus, nu avea cum Să fie interesată de dorinţa mea de a retrăi scenele din Labirint pentru a-i putea explica mai bme.

Cu toate acestea, Morgan a înţeles imediat la ce mă refeream. Acum ştiu că ea flirta deja de câţiva ani cu acel tip de sexualitate, dar, la momentul respectiv, mi s-a părut incredibil cât de repede percepuse ceea ce voiam să spun.

- Are cumva de-a face cum modul în care ai atins în tren vânătaia de pe braţul lui Embry?

I-am răspuns cu ochii lipiţi de sticla de bere.

- l)a.

- Te-ai excitat când ai fâcut-o? Nu i-am răspuns. chip. ^ 'ăSă Pe Spate cu un zâmbe* satisfăcut de pisică pe

- **Maxen Colchester. Dominator începător.**

~ începător şi mai cum?

ea. Si ceeîtfe,ş ti"Tu ,̂ re * * d°reŞti au un —ni căroraTpt^r^" ° ^ * eleganTşi^nd n^ Spreeaa Picio arele lungi,*gâtul* BUraplină^ra foart"^, °Ch" dc U" verde * cu aceeaşi Zl? . chiar dacă nu o dorcanl Embry mă simt Groasă cu care-l doream pe

° • ha simţeam, totuşi, atras de ea.

precaut.i'"" U"U' dintre acei am întrebat

ML

Zâmbetul i se adânci.

- Sunt, da.

- înţeleg.

Se apleci peste masă. zâmbetul lransformâiidu-i.sl) în ceva serios.

- Vrei să-ţi arăt ceva în seara asta?

-Ce vrei să-mi arăţi?

- Cum poate fi. Iar dacâ-ţi va plăcea, îţi voi arăta mai multe.

N-am ştiut imediat cum să-i răspund. Pentru mine tot ce era legat de sex trebuia sa fie natural, autentic, profund, or, ce se întâmpla acum, semăna foarte mult a tranzacţie, a aranjament. Nu exista intre noi intimitatea aceea emoţională care să ne conducă unul spre celălalt, or asta, pentru mine, fusese întotdeauna important.

Dar apoi. cu un gust amar în gură, mi-am amintit că Embry era în Praga şi că în acest moment se bucura de tot felul de tranzacţii intime. Mi-am amintit de chipul său, în tren, când il întrebasem dacă mă urăşte.

Da, spusese.

Ştiţi cum e să doreşti pe cineva care urăşte? Este Infernul pe pământ.

- Arată-mi, i-am spus lui Morgan.

Zâmbi ca o pisică. Spatele i **se arcui în timp ce "întinse să**-şi **dezmorţească braţele.** Materialul **rochiei** i se **mulase pe sânii mici, ridicându-i-se** şi **descoperind p*** fină a **picioarelor. Trecuse multă vreme de când** nu ma văzusem **o femeie în haine de civil** şi **trebuia** să **admit** ca-n ^ lipsise. **Rotunjimile, nurii, golurile îmbietoare** ale un^ corp **de femeie: spaţiul dintre sâni, despicătura** delicio **dintre fese, locul ascuns** şi umed **dintre coapse-** ' meu a **răspuns** exact cum **vă puteţi imagina.**

ţ3s

^aumâ^frpîto^i" "tâ^SÍSZ întunecate pe mcrga"^p îorei cu umbrele gene â nu ma •i du-i umen'^ prinde cu fire dc Ka/Í,amărâta ^e^Pres ^ văd ^S^SS— ndu-sesub pri-a Ş^^-^imre.

Mi-am întins mâna, acopennd-o pe-a et.

- Aşa?

Aţa. Acum, însă, apueă-mă de încheietură. Mi-am lăsat mâna să alunece peste a ei. apoi am strâns cu degetele încheietura delicată. în clipa aceea, ceva s-a modificat în mintea mea. Ca un mecanism care alunecă
brusc în locaşul potrivit.

- Oh, am exclamat.

- Exact, răspunse ea.

suficie'ÎLf^"5 T°Ti nu cât Să'i rămână semn, dar Sa T^r C3t Să simt rezistenţa pe care o opunea
neaşteptată *

-Inveţ, repede. Să continuăm.

Pi r de ,a restaurant la bar
ai^aversatstra da d Tn?nTdat Pentru ea de băut; când rf ei. dar ea mi[d] "LT[1] a?eZat bra^ ^'Pă
n2 T° prima da ă pe î[1] "T* Spre ceafă" Când am
â set;"' ^ lânBă bar, mina «P™
lichid" artăîn jurul meu pln ,°' ,ar 'ume a a început
[a] Ratul ui ei. **Căldura din ^ ^ in carn^** Cl,n anSe **mă făcea** să mă
simt înfrigurat, în delir, iar ea gemea şi se **tâng,lia** muşcăturile mele. Apoi im-a luat mana şi a **bâg al-o ¡J** fustă. întrebând:

-Vezi? Vezi ce udă sunt din cauza ta?

I-am gemut adânc pe găt. cu degetele **ude de dovari** dorinţei ei dc mine. îi plăcea, işi dorea să **facem asta ms** dorea aşa cum eram. Toate părţile acelea **din nune, pt. Mr°** le ţinusem atâta amar de vreme ascunse, **din decenţă** din teamă.

-Acum vrei să-şi arăt restul? mă întrebă fără suflare

-Doamne, da, vreau!

Gândul de a-mi băga penisul **în** locul **acela umed şi** fierbinte unde se aflau degetele mele acum **mă făcea să-mi** pierd minţile.

-Ne trebuie prezervativ?

- Iau anticoncepţionale, răspunse **ea. Şi nu am nicio** boală. Cât despre tine, ştim amândoi că nu **ai cum să ai**
ceva.

- îmi pare rău dacă **o** să te **doară, i-am spus, cu** mâinile deja pe curea. Râse din inimă **auzindu-mă.**

-Nu, nu-ţi pare.

Am râs la rândul meu. pentru că era adevărat. Sentimentul de libertate pe care îl experimentam **era vast. imens, ca cerul albastru rulând** pe **botul unui avion. Aveam pe cineva ca mine, care**-şi **dorea ce**-mi **dorea eu. Fără limite, palpitant.**

Morgan era o femeie înaltă, peste medie, nu-a fo^j **"?or să-i pun un picior pe braţ şi s-o deschid comp*** Pentrn **mine. Era întuneric şi tot ce puteam** vedea e 'W'l acela **şi mai întunecat dintre picioarele** ei, ceea l, **su,.clem să mă facă să gem iar.** Cu **mişcări ne«P»**

f" reuşit să-i **găsesc despărţiţii» cu P**[en'] j ®|unecand **cu** glandul **pe ea. frecând** şi explorând **P<" m** [ince]P[ut] **amândoi să tremurăm.** Presiunea aerul»" r„ [ca] **si cum atmosfera s-ar fi îngroşat piele era prea m<"**[a·ca] **^** [ase· Trăia]**m aceeaşi senzaţie c şi ^ ^îenîsem la bâlci, când scosesem sabia pe care o «P^Xânâ-^măduva oaselor că se întampla din P**[iatrá'ŝ]**S'**[ţ·n]**a** [v]**a rămâne un moment marcant în viaţa** ^S^a'clde-ntoarcere.

m Z **momentul respectiv, am interpretat ceea ce • tpam ca** pe **o confirmare, şi nu ca pe o avertizare.** Am plătit^**cump pentru acea greşeală, dar toate aveau** să se **întâmple într-un viitor de care pe atunci nu aveam** habar în **momentul acela nu simţeam decât tentaţia de a** pătrunde în ea şi **faptul că de data aceasta nu mai trebuia** să mă opresc. **Bucuria de a auzi pe cineva cerând** *mai mult, mai tare, tot, dă-mi tot.* **Ceea ce am şi făcut. I-am dat tot.** Pentru prima **dată în viaţa mea, am pătruns în corpul altei** fiinţe, găsindu-**mi plăcerea acolo.**

nenumărate ^ TIMPULU1' întrebat de luMennv dela'Î, [a]PTOape doi ani de la funeraliile soţia şi an [a]fl[a]t?,T[a] "!tUnecatăcă"d mi-am îngropa, urmare al ! 'f™ Să şUu' [co]ntisescm incest. Prin L™*[bm].P [la] dispoziţie să reanalizez eve- * « trebuit să bănnip[ar ?' 'ar'] Ar fi trebuit să «bserv ceva?

Omiliar |[a] eaTs" f^ f [Slmt subc™] ştient că era """ce că suntem A, [al] ADN-ului, ceva care să-mi [, ul de] aceeaşi mamă?

"ar n-am simţit nimic.

Po^tfi »

'ntelept, aş fi ftcutnisi* " ^ ".[ai a]? [fi] *[y]* mai [cevă] **<* nu ... n^âpâraf [a]j[o]neX1Un'' [H] «[fan]«[it că] "e lega** eapărat atracţ,e sexuală. Sau, poate, dacă n-aş ti fost virgin, ci deja experimentat, ieşit în lume „[oal] atunci aş fi fost capabil să mă opresc puţin şi să reflé[cte] Poate nu m-aş fi culcat cu ea deloc.

Dar nu eram nici copt, nici scos în lume. Eram t,în - şi nerăbdător şi înflăcărat. Eram ca un animal în căldu ' şi. odată ce am simţii plăcerea sexului, nu ra-ara mai putut gândi la altceva decât la a face dragoste din nou. Şj [din] nou. Şi din nou. Morgan răsese de mine săptămâna aceea de apetitul meu, care creştea cu cât îl hrăneam mai mult de dorinţa mea plină de nerăbdare de a face orice voia ea atât timp cât asta însemna că puteam intra din nou în ea.

Săptămâna aceea, insă, nu redusese la a face sex. Mă învăţase cum să o pălmuiesc. cum s-o ţin în poală şi să alternez mângâierile cu ciupiturile pe clitoris. Mă învăţase cum să leg pe cineva de cadrul patului, cum să-mi împing penisul în gâtul ei deschis, cum să plesnesc fesele cu o perie de păr. îmi arătase cum să fac o femeie să-şi dea drumul în timp ce o călăresc, mă învăţase să iubesc o femeie stând şezuţi, sau în picioare, sau întinşi în pat.

0 dată, eram în baie, Morgan cu mâinile sprijinite pe chiuvetă şi eu în spatele ei. Mă mişcăm în ea privind în oglindă cum îi alunecam înăuntru, intrând şi Şi-a ridicat ochii spre oglindă şi privirile ni s-au întâlnii. Ne-am privit reflexia. Imaginea era frapantă, nu doar în carnalitatea ei, cât, mai ales în modul în care ne potriveai- Pâr negru, ochi verzi. Buze pline, pomeţi înalţi, nasul [e] aceeaşi formă.
I - Ne stă bine împreună, spusese ea.

Poale acela ar fi trebuit să fie momentul în cate& . dau »eama. Momentul în care ar fi trebuii să mă >«' ^ ot.i nu cumva existau alte motive care ne făceau s- Potrivim atât de bine. Dar apoi Morgan adăugase: % - Să ştii că mă poţi pâlmui şi când eşti în m"'1'

v«iivase ca o un balon de săpun, Culcarea urmat [dată] săptămâna [Pe] **F-mbry** l-am Jă ^ ^ [dansez d]ar mă aceea, în seara m are [când mă jub]eam cu [gAnd]^c nd o ^m[U]iam si o mușcam, gândurile mele Morgan, and o pa. [atum], de partea cealalta a "35 regulând pe cineva agăţat [p]rin vreun club? Era Im'Tărbat sau o femeie? Şi dacă era un bărbat, oare-ş.
imagina că e cu mine?

Se gândea la micul nostru vals la fel de mult cat ma gândeam eu? îngâna Strauss când se îmbrăca, îşi atingea umărul amintindu-şi de mâna mea acolo? Simţeam că înnebunesc de dorul lui. că înnebunesc la ideea că nu exista viitor pentru noi, iar Morgan îmi oferise alinare. îmi oferise corpul şi atenţia ei. îmi oferise ocazia de a cunoaşte o parte din mine cu care nu mă mai întâlnisem, şi pentru asta ii voi fi întotdeauna recunoscător. Chiar ştiind ceea ce ştiu, nu pot să nu-i fiu recunoscător pentru asta. Mi se daru.se cu generozitate, în mod altruist, ştiind în tot acest 'mp că nu voi simţi pentru ea niciodată ceea ce simţeam pentru tratele ei.

cel^mai 7 mfmplat ce s"a ¡"tâmplat la Glein. Primul S-a deSî rr* tCSt 31 Calităţilor mele de l^ler. '»drăgostit ¡1 Jpiî Pe P.inţUl răsfă<at de ca'e eram ocolea. Dar /t? $1 aveam ¡mpresia clară că mă vo^cuelsăe,, ™ ne re, Vedeam!- Când reuşeam să (ii Şq1 W/maceW?' 311,18 SUb Pretextul fraternită- ace'a albaştri tmfas! f "i* păreacă din ochii

* * »'ta la mine'când rrTf^ U"e0ri aveam ¡"gresia '*hii P''ţin C'\nu-' «hsen-, că închidea

aspiraţia Ztct '?^' ?te °ri 11 Că-şi

hecare dată cand îi spuneam pe numeŞi-am început să sper. Să sper că nu nr simţea măcar puţin din ce simţeam eu, că şi el ave J Üri1 Cs acelaşi ciob de gheaţă ca mine, strălucind, **bine ini" init„ă**

în ziua în care a plecat, intenţionasem doar să"3 că-mi va fi dor de el. Că speram să rămânem în leg',' Sp.U" că ne vom revedea într-o bună zi. Dar, cumva, am p S' prin a-i spune teribilul adevăr.

Da. imi doresc să-mi a părţii.

îmi doream să fie al meu, să-l ştiu în siguranţă să disciplinez, să-l preţuiesc, să fac dragoste cu el. Mjr turisindu-i ce simţeam pentru el, am simţit că ceva se desfereca. Bunul meu simţ ori simţul proprietăţii, nu ştiu Astfel, m-am trezit peste el. Şi, dacă vreodată avusesem dubii dacă mă doreşte, toate au dispărut în clipa aceea. Şi-a deschis gura sub gura mea, cu spatele arcuit de dorinţa smintită, îşi frecase penisul erect de al meu. Mă sărutase cu o aceeaşi fervoare cu care-l sărutam eu. Şi când, timid, ¡-am spus că nu mai simţisem niciodată pentru alt bărbal ce simţeam pentru el, voiam să spun că nu simţisem niciodată asta pentru nimeni, că până atunci trăisem cu convingerea că-mi lipseşte acea bucată de suflet care-i facea pe oameni să se îndrăgostească, iar acum ştiamica nu era aşa. Pentru prima dată în viaţa mea, simţeam cu să fii consumat de iubirea pentru cineva. El era atr ,ʊ meu. şi dacă m-ar ti părăsit, lumea s-ar fi slins ,^Jal5. de întuneric, şi primăvara nu s-ar mai fi întors n Iar el m-a părăsit. Şi umbrele au coborât'.

GREER

_ N-ai ce căuta aici.

Verişoara mea se află în pragul biroului meude, la Georgetown, aranjată şi strălucitoare ca totdeauna imbricată cu o rochie turcoaz care-i sublinia silueta subţire şi abdomenul uşor umflat în care purta copilul nenascut al lui Embry. Prezenţa ei este ca împunsătura unui cuţit care-mi pătrunde carnea încet, mai adânc cu fiecare minut care trece în prezenţa ei.

- N-ai ce căuta aici, spun din nou. Am crezut că ai inţeles asta clar, dat fiind că nu ţi-am mai răspuns la niciun apel.

Abilenc se rezumă la a zâmbi, intră şi se aşază într-un scaun din fata biroului meu.

- Am inţeles foarte clar, dar este vorba despre ceva important. Iar dacă într-adevăr nu mă voiai prin apropiere,
n avertizat agenţii tăi de la Serviciile Secrete să nu mă las>e să trec, or ei m-au lăsat.
lelefon l' P o l ch ma acum ° avertizez, trăgându-mi nu' aproape. în clipa asta. Nu-mi pasă că eşti gravidă.

- a, ai putea, dar n-o vei face.
»ta as,"o i" ™ a a inlinsă P telefon. Ce joc joacă de • a- Înainte de răpirea mea din mai, nici prin cap

nu-mi trecuse că juca vreun joc. Aveam încrede **• Verişoara mea, prietena mea cea mai bună. Mâvâ'V³' lui Melwas. Şi toate doar pentru că avusesem îndrăzn i de a mă căsători cu bărbatul de care** ea **era** obsedată şTnu **fusese suficientă răpirea mea, îl mai şi şantajase peEmbrv să o ia de soţie, iar acum ne ameninţa pe toţi că va facc public adevărul despre Lyr.**

De dragul lui şi al lui Ash, mă înmoi. - Bine, spun. Nu-i chem. Spune-mi de ce ai venit. Abilene scoate din poşetă un plic de culoarea untului şi-l pune pe masă.

- Voiam să mă asigur că imitaţia nu se va pierde pe drum.

Ah, du-te *dracului,* aş fi vrut să-i spun.

- Mă tem că nu voi reuşi să ajung, spun, în schimb.

- Ce păcat, răspunde ea blând. Mi-aş fi dorit foarte mu\t să-mi fii doamnă de onoare.[7]

încerc să-mi controlez tremurul din voce şi ra>P cu toată răceala de care sunt în stare:

- Abilene, n-am nici cea mai mică intenţie s-o Ar trebui să ştii asta.

Ridică din umeri.

- Ar da foarte bine după ce-şi anunţă candidatura tmbry, ştii asta. nacă tu şi Maxen aţi fi prezenţi la nunt • O studiez un moment. M-am priceput
dintotdeauiia
Şi Otese oamenii, şi pt Abilene o cunosc mai bine decât pe oricine, dar ceva în ca s-a schimbat şi mi-e greu s-o înţeleg sau să prevăd ce are în cap. Kste un satelit cu orbita neregulată destinat să se bălăngine de colo-colo, până se va ciocm de o altă lună.

" Mutron *of honor* mu echivalentul tltminlv>arck Ju onuuri- ,, ..Mira «ccU«i tul ,i *mc* aripati iiiduloriri in cudi.il cctvmonlui ,l'»r .X (emile <le)» rS-.Muriia (en. tn .intimii) Cn.lr.)

obţii din toate acestea? întreb. Vrei ***să*** *nlă ve* • *SffiSTJ că* Embry s-a înstrăinat? Sau să

^^1 - *ida*]*ie*,*un* ,*zH*[*mbet* *tatp,ocori*" *tor* dar 'ând vorbesc din nou, zâmbetul d.spare.

- îţi doreşti să te iubească Ash? întreb.

Clipeşte şi-şi mută privirea, iar pentru o fracţiune de secundă o revăd pe fata pe care o ştiam. Cu care crescusem, încăpăţânată şi egoistă, dar nu rea. Nu fiinţa din faţa mea. Şi, văzând-o aşa. imi dau seama că am dreptate. Toate astea au legătură cu faptul că i l-am luat pe Ash. Embry este o victimă colaterală, doar un mijloc de a mă răni. Tot ce-şi dorise, incă de când eram la liceu, era Ash. Iar acum. o parte din ea îşi dă seama că nu-l va mai putea avea niciodată, nu după tot ce făcuse. Şi-mi doresc ca această stare de fapt să o ducă sla agonie.

Fusesem învăţată din fragedă copilărie cum să identific şi să apăs punctele slabe ale oamenilor, dar nu vreau să o fac acum. Nu vreau, pentru că nu sunt sigură de repercusiuni. Nu-i mai cunosc limitele, nu ştiu cât de departe ajunge dispreţul ei faţă de mine, nu ştiu ce ar putea spune sau face pentru a mă putea adânci în ape întunecate Şl reci. Nu sunt sigură că nu va decide acum. pe loc, să facă publică existenţa lui Lyr. chiar în faţa turnului cu ceas din apropiere.

Aşa că schimb tactica, spunând:

- A fost îngrozitor, ştii. Când m-a răpit .Vlelwas,

îşi readuce privirea spre mine, iar vulnerabilitatea îi dispare de pe chip.

- Bine. spune. Exact asta mi-am dorit.
- Ţi-a părut rău că am reuşit să evadez?

-îmi pare rău eă ai supraviețuit, răspunde pe un ton neutru, de parcă am discuta de programul de la serviciu sau despre vreme. Nu plănuisem *si* scapi.- Regret că te-am dezami să-mi stăpânesc amărăciunea din ' răspund. ¡W **supraviețuiesc.** **ᵈ ᵈ,ⁿ 8¹«- Că mi-amgJ'J**

Scutură din cap.

stupid **Şl** de nedrept este totul? Cât de ridicol, când £ deja preferata bunicului? Când deja avuseseşi parte de copilăria perfectă?

- Abi, părinţii mei au murit, spun. aplecându-mă în faţă, pe scaun. Am rămas orfană. Nu am avut nici pe departe o copilărie perfectă şi, dacă am fost preferata bunicului, asta s-a întâmplat pentru că nu a avut de ales şi a trebuit să mă crească el.

- Ai avut ***totul,*** spune ea furioasă. Iar Maxen Colcbester a fost singurul lucru din lume pe care mi l-am dorit cu adevărat, iar tu mi l-ai luat.

- Să mă scuzi dacă n-am ţinut cont că-ţi căzuse ţie cu tronc în adolescenţă, când m-am îndrăgostit de e .
frecventa'

- Nu mi-a căzut cu tronc. Maxen a fost smftjr" meu obiectiv, dintotdeauna, insistă ea. De fiecare
când m-am culcat cu un congresman sau m-am
cu vreun lobbyist, am facut-o doar pentru a ajunge ^ aproape de el.

Ştiam mai multe despre el decât ştM însuşi. Asta ca să-ţi dai seama cât de mult l-am >ᵘᵇˡ * l-am dorit. Mi-a fost greu şi mî-a luat ani de zile să-i ᵃˡ ¹ toate secretele, dar am reuşii. îşi ridică bărbia de parcă <'ʳ aştepta aplauze sau ceva asemănător.

- Felicitările melc, spun. Te-a ajutat foarte mult să-l şantajezi.

- Nu am avut niciodată intenţia de a-l şantaja pe el, spune, de parca ar face vreo diferenţa. L>e fapt, nu am avut
‘„ᵖᶻ ^ nimeni. Când am găsit scrisoarea .n simţite, no, ionată.atât.
"â s-. curioasă. în ciuda situai.

_ Ce scrisoare? .

Zâmbetul ii revine pe buze. E fericită să ştie ceva ce frin dar de data asta nu se preface. Se luminează fa"faţă în timp oe^mi spune, şi-mi dau seama că se simte mândră. Mândră că făcuse toate conexiunile, ajungand la adevăr.

-Acum mai mulţi ani, eram acasă la bunicul. Era plecat, ocupat cu ale lui, ţi-amînteşti că nu era mai niciodată pe-acasâ, aşa că am început să-i scotocesc prin
birou.

- I-ai scotocit prin birou?!

Nu ştiu de ce, cu toate câte tăcuse deja, gestul ei încă mi se părea un sacrilegiu. Biroul bunicului Leo era sfânt, de neatins, un altar închinat politicii şi afacerilor, de care nu ne era permis .să ne apropiem. Chiar şi atunci când eram foarte mici. dacă eram prinse în apropierea biroului, ne lua pe sus şi ne ducea altundeva. Ne spunea întotdeauna că ecosistemul acela de rapoarte, şi note, şi scrisori era prea delicat pentru a ti deranjat.

-Greer, bunicul nu lăsa pe nimeni să se apropie de biroul acela pentru că acolo avea cele mai incredibile lucruri. Dosare despre aproape fiecare politician la care te Poţi Randi. Registre cu trasee de bani, care conduceau în tot felul de locuri interesante. Şi scrisori. Scrisori de la atât de mulţi oameni... inclusiv de la Penley Luther.

Piesele încep să se unească şi să întrevâd adevărul.

-l.uther i-a făcut mărturisi bunicului Leo despre aventura pe care o avusese?

Abilene dă din cap că da.

-tn ultimele zile de viată, sentimentul de vinovăţie ¡1 tortura, spune. Ştia că va muri şi că abandonase acel *copil.*

ca o dezamăgise pe iubita sa, Imogen în . , a avut curajul sâ-l caute pe Maxen V
r,

Încă îşi făcea griji din c⁸£ " ˌⁿᵗᵃˡ<«*5 J

Doamne... Crescusem auzind vorbind,, ca de un sfanţ ce binecuvânta fie un poliS"« ᵁ⁽ʰ" Bunicul vorbea despre el ca despre un om S canonizarea. Mă tulbura să aflu că acel erou nu era aTe^ decât un om plin de slăbiciuni. Inima mi s-a strâns pe,«™ Ash, peutru mama lui decedată de atâta vreme, care murise pentru ca el să vină pe lume. Doi oameni pe care Lutherii dezamăgise în feluri care nu puteau fi iertate. Abîlene îmi citeşte gândurile pe chip. - întocmai. Era o persoană reprobabilă. Iar bunicul i-a spus asta, i-a spus că trebuia să aibă grijă de fiul său şi că nu va fi împăcat nici după moarte dacă

nu va găsi un mod de a repara răul făcut. Pentru Luther. a repara lucrurile însemnase să lase moştenire o sumă de baiu pentru „copilul cel mic al lui lmogen", o sumă de tot rasui. date fiind dimensiunile averii sale.

- Deci asa ai aflat despre fiul secret pe carelm^n Leffey îl concepuse cu Luther. Dar cum ai aflat ca ace era Maxen Colchester?

· (ji

Zâmbeşte, aşa cum ar zâmbi o profesoară, satist l că pusesem întrebarea corectă. lui

- Bunicul a fost numit executorul testamentara ^ Luther. El ştia că fiul mai mic al lui liuogen era» ^ lui, aşa că «lupă moartea lui l.uther a angajat o tim < ^ avocatură. Firma respectivă a angajat la rândul sa tânăr pe nume Merlin Rhys.

Deci •>, el ştiuse de Maxen în tot acest timp. Dinainte să ştie cei mai mulţi dintre noi Mă las pe spate în scaun.

- Bunicul nu a sulta, nicio vorba nimAmii despre toate astea..., spun. adresându-inA mai mult mie.

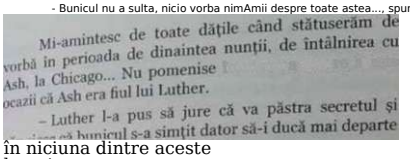
Mi-amintesc de toate dăţile când stătuserăm de
vorbă în perioada de dinaintea nunţii, de întâlnirea cu
Ash, la Chicago... Nu pomenise
ocazii că Ash era fiul lui Luther.
– Luther l-a pus să jure că va păstra secretul şi
că bunicul s-a simţit dator să-i ducă mai departe

în niciuna dintre aceste
banuicac v« -------
moştenirea politică.

- Iar tu ştii asta de ani de zile?
- Da, spune. Cam la un an după Chicago.
- Şi nu mi-ai spus o vorbă.

până anul trecut, Abilene îmi încredinţase toate secretele ei. Mă şochează gândul că mi-a ascuns ceva atât de important.

-Mi-a plăcut să fiu singura care ştie, recunoaşte, lăsându-şi ochii în poală. Faptul că ştiam ceva atât de Insemnat, uri secret, mă făcea să mă simt specială. Şi, în acelaşi timp, era incitant. Parcă vedeam titlurile în jurnale: *Frumosul erou de război nu este altcineva decât fiul veneratului lider...* Adică, are ceva epic, nu? Ca din telenovele.

Sau din Thomas Malory[8]. murmur eu. Bine, dar cum ai aflat despre Lyr? Sigur bunicul nu avea habar de asta.

-Nu avea. nu. Despre asta am aflat mai târziu, ac um vreo doi ani. Am decis să-i spun adeyărul lui Morgan l effey. Şi. nu ştiu. a reacţionat ciudat. Maj intâi, era ceva pe chipul ei. De parcă i-ar fi fost greată. Şi fricâ. Nu era deloc ce mă aşteptam Mă gândeam *ci* va folosi informaţia Pentru a obţine nişte beneficii pe plan politic, că şe va înfuria pe Penley t.uther sau pe mama ei. Dar nu a fost aşa. Se comporta de parcă văzuse o mortăciune .sau ceva la fel de îngrozitor- "«nune a*^"' Permit sâ-mi de, "<:'• 1« »»Ha 1*«*«

În schimb, o întreb: ei. u» ¡opiltre,"" * " ded"s a -'»-Ml „«, dar «i&fSZXŞF ^^*-»

- Nu, am dedus că era ceva bizar în legătură cu ea şi Maxen. Vreau să spun că da, toată lumea ştia că fiisesert rivali în campanie şi că drumurile lor se incnicişascră în repetate rânduri din cauza legăturii ei cu Embry, dar chiar şi aşa, expresia aceea de oroare nu avea niciun sens. Am încercat să o trag de limbă, să o fac să-mi vorbească de Maxen. Dar ea a ales să mă dea afară din birou, refuzând să-mi mai vorbească vreodată.

Chipul lui Abilene se întunecă de furie. - De parcă aş fi fost vreo nebună oarecare, nu nepoata lui Leo Galloway. De parcă ar fi trebuit să-mi fie mie roşu«, când, de fapt. meritam toată recunoştinţa ei, dat fim dezvăluisem ceva atât de important!

Nu am răbdare, vreau să aflu restul poveştii.

- Dar dacă nu a fost ea cea care ţi-a spus, atunci c[111.1] ai aflat?
- Ah.

Chipul său exprimă o profundă satisfacţie acum

- În realitate, a fost destul de uşor, odată ce am dec: să sap în trecutul ei Am inceput de la ea. Cu ajutonJ «W« lip drăguţ, angajat la firma de lobby a tatălui e.; Am<4uW prin registre contabile vechi, cheltuieli şi aşa mai departe Şl ghid cine fusese de două ori în Ucraina în aceeaşi perioadă în care şi Maxen era detaşat acolo?

J j
din Manhattan.

- Aceeaşi la care lucrase Merlin? încerc eu sâ ghicesc.
- Exact. Merlin a aranjat totul prin ei: transferul de tutelă, registrele naşterii, a ascuns totul, şi a facut-o atât de bine, că nici măcar eu nu am reuşit sâ aflu mai multe de la ei. Â trebui să zbor până la Seattle şi să mituiesc un asistent administrativ pentru a obţine vechile registre şi să verific personal. Am găsit asistenta care fusese prezentă la naştere. Nu credeam că-şi va aminti ceva, dar merita să încerc şi, ghici ce? iţi amintea ceva neobişnuit: mama îşi dorise să numească băiatul Maxen, ca pe tatăl său. dar apoi se răzgândise după ce un prieten de familie sugerase să-l hoteze Lyr. La vremea respectivă, asistentei i se păruseră ciudate numele acelea, de aceea îşi amintea.
- Dumnezeule! spun.

Ascultând-o dezvăluind lieeare detaliu sordid era Şocant, în ciuda faptului că ştiam deja adevărul.

- De acolo, a fost uşor să dau de Lyr şi să-l văd cu Ochii mei. Din momentul iu care l-am văzut, orice urmă de dubiu a dispărut.

Işi ia telefonul, îl deblochează, derulează imagini cu degetul pe ecran şi se opreşte la o fotografie cu un tânăr cu păr negru. Apoi întoarce telefonul spre inine, să pot vedea mai bine.

Mi se taie respiraţia.

t

– Morgan.
Şti ...
Morgan !
apoi ea s. I

- Dar copilul?
- La vreo

m deia partea aceasta a poveştii, despre cum |î Ash se^intălniserâ, făcuseră dragoste, despre cum »"întorsese şi aproape îşi pierduse viaţa la Gle.n.

- La vreo toate cheltuielii cincisprezece m

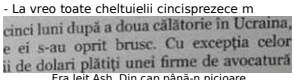
cinci luni după a doua călătorie în Ucraina,
e ei s-au oprit brusc. Cu excepţia celor
ii de dolari plătiţi unei firme de avocatură

Era leit Ash. Din cap până-n picioare

Mai tânăr, desigur • P-ul lui Lyr era mî Z^iZ'^"* P« ici ^ vârfuri într-un fel caresieurT^"'[încurca]'3Si* ^ [să] »»»Pine.

[de°] frumusețe neluSeascîspTdS^

era mai masculin şi exprima mai 2

ca ş. cum mă uitam la o fotografie din al?'

meu. Părul negru, buzele pHne c e a î

ochii verzi ca verdele de la sticlele vechi ^^

Înţelesesem deja ce însemna pentru Ash să aibă „ tiu. înţelesesem ce însemna pentru noi. pentru Morgan şi chiar pentru tânărul acela, eram toţi prinşi într-o tragici pânză de păianjen ţesută

în jurul lui. înţelesesem câ Ash făcuse un copil cu o femeie pe care eram geloasă şi câ nu aveam încă un copil al nostru. înţelegeam că

gelozia mea în privinţa lui Morgan avea să se înteţească la infinit, pentru că putuse, accidental, să facă ceva ce eu nu reuşeam, deşi încercam.

Dar, văzându-l pe acel tânăr, atât de frumos şi de înalt, exact ca tatăl său. m-a făcut să înţeleg un adevăr şi mai tulburător, care era unul şi acelaşi, dar mai profund, m greu, mai teribil şi care imi strivea pieptul, mă sugruma.

Ash are un copil.

Embry va avea un copil.

Iar eu nu sunt mama niciunuia dintre aceşti cop"-

ă i

Iar acum nu mai contează că Ash nu a >ub'<° niciodată pe Morgan sau că F.mbry probabil o dispreţ^» ne Abile ne. F.i vor rămâne pentru totdeauna legaţi de ac . femei într-un mod care pe mine mă exclude complet, m şterge cu buretele. Vor avea o legătură în care eu nu am niciun rol. cu care nu an, nimic de-a face, şl voirămâne în etern exilată din acea parte a fiinţei lor. Bărbat,ipe care. iubesc nu-mi vor mai aparţine niciodată... total Uite Pentru i numele altor femei. Şl, chiar dacă voi avea

că au marcat în ei rcopii **ai mei. voi** fi întotdeauna **obligată să împart titlul de** '"^^osTi'.nu-ia^spuneAbi.ene.

„rea târziu că am rămas holbandu-mâ

inervat tumultul din mintea mea.

-Este. într-adevăr. spun, restitu.ndu-i telefonul. Seamănă cu tatăl său.

- Acum înţelegi de ce am ştiut imediat ce l-am văzut, spune AbOene luând telefonul şi aruncând o privire lungă fotografiei. Mult timp mi-a fost suficient faptul că ştiam. Nu am folosit asta pentru a mă apropia de Maxen. Uram ideea că oamenii vor transforma totul într-o poveste sordidă gen V.C Andrews."

- Dar apoi nu ţi-a mai displăcut aşa mult ideea. Eşti împăcată cu gândul că le poţi distruge vieţile? Pe lui Ash, Lyrşi Morgan?

Privirea ii devine tăioasă.

- Nu i-aş distruge niciodată viaţa.

Furia mă cuprinde din nou. încerc să mi-o ascund ri- dicându-mă şi mergând la fereastră, astfel încât să nu-mi mai poată vedea faţa.

- Şi ce anume crezi că faci în momentul ăsta? Trebuie să îşi dea seama că-l iubesc necondiţionat,

spune plină de încredere. Apoi va înţelege. Când toţi îl vor părăsi, când toată lumea îl va abandona, eu voi fi acolo. Şi nu-mi va păsa ce a făcut cu Morgan, nici că au conceput un copil. Voi fi singura care-i va ierta orice. Deci, după cum vezi, nu îi minez nimic. Ci îl conduc spre cea care-l iubeşte eel mai mult.

sub numele de V. C. Andrews sau .[ginta q. Andrews, autoare «Ic romane devenite bcstsolli-r (n.tr)

4

Mă-ntorc spre ea, intenţionând c* • pierdut minţile, dar nu apuc să deiţ"' Spun tf-a ei mă blochează. Nu o Ji S Î ^ J într-un zâmbet visător, ochii strălucind de „ obrajii înroşiţi de entuziasm. Undeva, în subconş^ declanşează o alarmă veche de când lumea, o alarn " ^ mă avertizează să am grijă, că *este periculos,* **că persoana** *aceasta este periculoasă.* **Şi, pentru prima dată, îmi dau seama că Abilene nu acţionează din pură răutate sau din dorinţă raţională de a ne manipula. Pare a fi cuprinsă de o febră, ceva se petrece în adâncul minţii ei, şi nu mai contează dacă a fost întotdeauna acolo sau dacă e ceva nou.**

Şi-a pierdut simţul raţiunii, alunecând pe o cale pe care nicio fiinţă nu ar trebui să calce.

Este clar că orice discuţie cu ea e inutilă. Nu contea/a câte argumente logice i-aş aduce, cu ce fapte mi-aş putea sprijini spusele, Abilene este pierdută în fantezia ei cu Astv Este convinsă că sunt menită să fie împreună. Ca îubir lui pentru mine este un fel de greşeală aberantă şi că, a moment dat. el îşi va da seama de asta. Pare a nu vedea faf.e insistând în a-l tortura, în speranţa că şi-l va apropia n altceva decât să-l îndepărteze şi mai mult.

Cu un fior rece care-mi ajunge până-n oase, um ^ ^ seama că e capabilă de mult mai rău. Că nu s-ar luni. ^ încerca să mă ucidă cu ajutorul altora. Mî-ar putea tace ^ şi. mai important decât atât, le-ar putea face rău lui A* lui Embry. Sau copilului care-l poartă-n pântece • convinsă că este capabilă de orice gest, doar pentru a-l <>xt' pe Ash şi pentru a mă pedepsi pentru că i l-am luat.

- Şi Embry? spun, încercând să nu-mi trădez niciun Rând, încercând să mă prefac că această conversaţie nu-mi dezvăluise nimic din ce se întâmpla în mintea ei bolnavă.

— Ai făcut toate astea pentru a mă pedepsi? Pentru 0-l izola pe Ash?

Abilene dă din cap a nulă

Kegeie r^'

bun, eu voi fi acolo să-l alin. Eu.

Nu ştie nimic despre Ash şi Embiy, îmi dau seama. Mulţumesc lui Dumnezeu, secretul ăsta nu-l aflase. Dacă ar şti că Ash il iubeşte pe Embry la fel de mult ca pe mine... s-ar sfârşi prost pentru el. Poate că pentru moment Embry este în siguranţă, în măsura în care poţi fi în siguranţă lângă Abilene.

Aşa că nu o ameninţ când dă să plece, nu spun nimic care s-o provoace. îi spun ceea ce cred că vrea să audă, astfel încât să plece satisfăcută, măcar pentru moment, iar eu să am timp să reflectez. Să remediez situaţia.

- Ştii. ai reuşit. Să mă rănesti. Dincolo de Mehvas, gândul câ limbry s-a culcat cu tine, chiar şi sub ameninţarea şantajului, m-a

durut mai mult decât orice altceva mi-ai acut. Spun adevărul şi sinceritatea mea pare a ajunge la ea.

amândoi, nu-aşa? ¡ntşi nici nu vreau s-ofac.

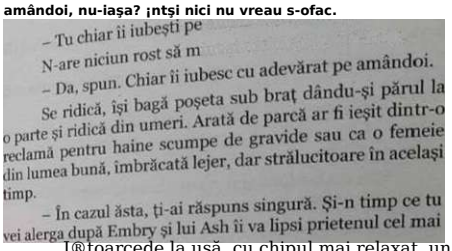

– Tu chiar îi iubeşti pe

N-are niciun rost să m

– Da, spun. Chiar îi iubesc cu adevărat pe amândoi.

Se ridică, îşi bagă poşeta sub braţ dându-şi părul la o parte şi ridică din umeri. Arată de parcă ar fi ieşit dintr-o reclamă pentru haine scumpe de gravide sau ca o femeie din lumea bună, îmbrăcată lejer, dar strălucitoare în acelaşi timp.

– În cazul ăsta, ţi-ai răspuns singură. Şi-n timp ce tu vei alerga după Embry şi lui Ash îi va lipsi prietenul cel mai

. J®toarcede la uşă, cu chipul mai relaxat, un pic mai "nişţită. Pare a se căi de ceva.

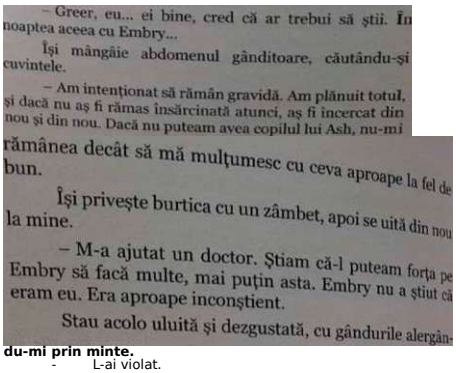
– Greer, eu... ei bine, cred că ar trebui să ştii. În noaptea aceea cu Embry...

Îşi mângâie abdomenul gânditoare, căutându-şi cuvintele.

– Am intenţionat să rămân gravidă. Am plănuit totul, şi dacă nu aş fi rămas însărcinată atunci, aş fi încercat din nou şi din nou. Dacă nu puteam avea copilul lui Ash, nu-mi rămânea decât să mă mulţumesc cu ceva aproape la fel de bun.

Îşi priveşte burtica cu un zâmbet, apoi se uită din nou la mine.

– M-a ajutat un doctor. Ştiam că-l puteam forţa pe Embry să facă multe, mai puţin asta. Embry nu a ştiut că eram eu. Era aproape inconştient.

Stau acolo uluită şi dezgustată, cu gândurile alergându-mi prin minte.

- L-ai violat.

- Dacă vrei să-i spui aşa, răspunde ea ridicând din umeri. Şi cred că am făcut-o cu delicateţe, dat fiind cum au decurs lucrurile. Nu e ca şi cum m-aş fi prefăcut că erai iu, acolo, în întuneric. Nici măcar nu a trăit sentimentul că te-a trădat.

Mă holbez, pur şi simplu. Am rămas fără cuvinte, tari gânduri. Sunt îngrozită.

- M-am gândit că poate asta iţi va aduce un pic de alinare, spune Abilene cu generozitate, de parcă mi-ar h făcut un cadou, în timp ce tocmai admisese că violase o persoană. Apoi pleacă, fără să se deranjeze să închidă uşa în urma ei.

Nu ştiu câtă vreme am rămas în picioare lângă hirou. cât mi-a luat să ies din desişul gândurilor negre, de cât timp voi avea nevoie pentru a transforma totul în acţiune, tntr-un plan. Începuse să se întunece când răspunsul dorit a sosit-

Trebuie *sti-l sun pe Embry.* T rebuie *să o opresc pe Abilene.*

EMBRY

Acum

Şase săptămâni mai târziu

Eliot spunea ca aprilie este luna cea mai crunt㠹. Mie insă imi rin în minte altele, şi mai cninte. Ianuarie, pentru că trec sărbătorile şi e ger de-ţi ingheaţă dinţii. Noiembrie, când cerul este plumburiu, de parcă ar uita cum să mai fie şi albastru. Martie, noroios din cauza dezgheţului, cu crengile goale ca nişte braţe scheletice.

Dar nicio lună nu e mai cruntă decât octombrie. Pentru că octombrie este luna în care mă voi căsători cu o femeie pe care nu o iubesc, din motive pe care nu le cred în întregime. Octombrie este luna când voi păşi pe o cale fără întoarcere, în care va trebui să ţes pânze care nu vor mai putea li distruse. Dar nu am de ales. Nu am avut niciodată de ales. Singurele opţiuni care mi-au rămas sunt ori să stau cu mâinile în sun, ori să fac ceva şi, pe toţi dracii, n-am cum să rămân impasibil, aşa că aleg să fac ceva. Prea mult timp am stat cu mâinile în săn.

■53
: «A

tste o noapte rece şi este atât de linişte. încât îmi pot auzi tigara arzând. Ii atâta nemişcare, încât până şi fumul refuză să se împrăştie, formând în jurul meu un fel de ceaţă toxică.

"'T.S. Elllol, Tarô *Puitio(The Waste Land),* poem e|>ic. Horace Live- ri*lit. iyii2. (n. tr.)

Ştiu. nu ar trebui să fu$_{me7\ B}$. care m-am pricopsit din timpul SbS¡í °,$^{apu<á^}$ c din nou m războ,, dar de data ÎS^U iubesc, iar prima victimă colateí^ va ^ * ^ mea. Peste doisprezece ore mă voi „fl$_a$ l? i. Tăcând jurăminte pecare »«Sí^* promisiuni pe care probabil le voi încălca v ^ mască (acuta din minciuni şi vorbe goale, exact cumEle o acuza pe Ofelia că ar face.**

Toţi cei care au apucat să se însoare mai demult o să trăiască, afară de unul. Ceilalţi să rămână aşa cum se află".

îmi amintesc că-i citisem Hamlet lui Ash. cu voce tare, când eram la Berlin, într-o vacanţă furată. în timpul războiului. Stăteam cu capul sprijinit la el în poală, picioarele goale îmi atârnau din pat şi recitam pe voci. făcându-11 pe Asb să râdă de Polonius şi să ofteze din cauza sort" Ofeliei. Exact ca Hamlet, Ash nu poate înţelege motívele care p«' împinge pe cineva să nu facă ceea ce trebuie făcut imedia.

-De-aia nu se scriu tragedii despre persoan^« tine, î-ani spus, întorcându-mă să-l privesc. I n erou i moralitate necomplicată ar fi plictisitor.

Ash păru amuzat.

- Definește .moralitate necomplicată".

- Știi bine. Greșeli fatale și tot restul. Pasivitatea ' Hamlet. Ambiția lui Macbeth. Mândria lui Oedip.

- Oedip încerca să facă ceea ce trebuia părăsin Corintul, spuse Ash. Asta nu contează?

Mă uit la el.

- Nu fi cretin. Faptul că a plecat din Corint a declanșat intreaga tragedie. S-a crezut capabil să-i iufrângil pe zei. Nu l/ se pare că merita un sfârșit tragic?

[11] WUltim Shakespeare, *Hamlet. urmi III. temo I* (n. U.)■ atunci în hohote care-mi făceau capul să [A r3S] •Lomenu său. M-am intors si l-am sărutat se mişte pe abdomenul sa ^ ^ [pg care] j [,•all1] acolo, pătraţi ca cu • r cum era de aşteptat, '^r^utSat M? felatie. mâinile sale SX meu jar după ce s-a descărcat înfipt adânc „ ¿ml meu, m-a lăsat să mă aşez peste el şi să-nu găsesc „surare frecându-mi penisul de pulpele sale musculoase. Şi chiar din acea poziţie patetică, am terminat în cateva secunde, după care a trebuit să-l curăţ în cel mai umilitor mod posibil, bineînţeles.

Ceea ce mi-a plăcut la nebunie. Cu toate astea, după un duş şi cina în cameră, mintea lui Ash rămăsese incă la subiectul de mai devreme. Când m-am pus din nou cu capul în poala lui, începu să se joace iar cu degetele prin părul meu şi mă întrebă:

-Să inteleg că tragediile au de-a face cu un sfârşit nemeritat?

Am spus .moralitate necomplicată", nu am vorbit Ile pedepse. Cei mai mulţi dintre eroii tragici nu merită cu adevărat dimensiunea evenimentelor prin care trec. . , ~ [Dar ,acă fa]ci totul cum trebuie, spuse Ash încet, p [4 faci lot ce]-fi stă în putere să te comporţi onorabil? Keuşeşti în cazul ăsta să eviţi sfârşitul tragic?

Am rămas pe gânduri, răsfoind în minte tot ce citisem Pe la facultate. Concluzia era una singură.

- Nu. Cred că e vorba de destin, nu cred că au de-a ■aoe calităţile persoanelor respective. Beowulf era fără pată : [lolu]$' [a] fost [mar e] P[arte]- un conducător just şi corect, însă un păcat comis ui tinereţe este suficient să-l distrugă.

- Ce păcat? întrebă Ash. cu degetele încă în părul meu.

Inu închid ochii, atât moleşit de senzaţia atât de plăcută, încât mă tem că o să adorm.

-S-a culcat cu sora lui

- **Noroc că eu m-am culcat cu £**
- **Du-te dracu'! am murmurat**

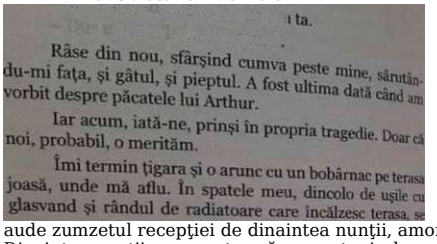

ı ta.

Râse din nou, sfârşind cumva peste mine, sărutân-
du-mi faţa, şi gâtul, şi pieptul. A fost ultima dată când am
vorbit despre păcatele lui Arthur.

Iar acum, iată-ne, prinşi în propria tragedie. Doar că
noi, probabil, o meritäm.

Îmi termin ţigara şi o arunc cu un bobârnac pe terasa
joasă, unde mă aflu. În spatele meu, dincolo de uşile cu
glasvand şi rândul de radiatoare care încălzesc terasa, se

aude zumzetul recepţiei de dinaintea nunţii, amortizat de geamuri. Dinaintea nunţii *mele,* pentru că eu sunt mirele, pentru că mâine mă însor cu femeia care m-a agresat sexual şi care a pus la cale răpirea lui Greer.

Scot portţigaretul de argint din buzunarul gecii şi mai aprind una. Nu mă simt pregătit să mă întorc înăuntru.

- Nu trebuie să faci asta, aud o voce de după umăr.

Mă întorc. Era sora mea vitregă. îmbrăcată doar cu o rochie decoltată, imună parcă la frigul de afară. Ceea ce probabil şi e. Imună. Dintotdeauna am bănuit că ar fi[n] parte reptilian.

Reptilă, dar loială, deşi se întinde şi-mi fură o pg»™ din porttigaret. îi întind bricheta, îşi aprinde t'B[ar] * închide la loc capacul cu un clic eficient şi elegant.

Nu trebuie să faci asta, repetă, privindu-niă li" dincolo de vârful incandescent al ţigării. Nu e prea târziu-

- Morgan, viitorul nostru, al tuturor, e în mâinile ei acum. Dacă fac asta, vă pot proteja pe tine, pe Lyr şi pe Ash. Ca să nu inai zic că imaginea mea va ti curată pe timpul campaniei.

Morgan oftează, scuturând delicat scrumul.

— Nu sunt sigură că putem face campanie cu ea în echipă, nu la cât s-a dovedit de periculoasă. Poate iir fi mai prese' , folosind ocazia pentru

SinRUri' Este de neiertat ce ţi-a făcut. Nu poţi fi sigur că nu o va facedirfnou. Ai de gând să bei exclusiv din sticle sigilate, când eşti la tine acasă?

- Ştiu să am grijă de mine, Morgan...

Ochii ii scapără de furie. Seamănă atât de mult cu Ash, incât simt nevoia să-mi întorc privirea.

- Are vreo legătură cu ego-ul masculin? mă întreabă pe un ton calm. Pentru că ceea ce ţi-a făcut nu te transformă într-o persoană slabă, şi nici nu înseamnă că eşti slab dacă încerci să te protejezi în viitor.

- Ştiu asta...

- Nu, nu cred că ştii, insistă ea. Uite care e treaba, termenul de prescripţie în D.C. este de cincisprezece ani, avem timp suficient să...

- În niciun caz.

-Dacă îl convingem pe Dr. Ninian să depună mărturie, continuă ea privind înainte, sau dacă facem rost de dovezi împotriva ei, Abilene ar putea fi condamnată.

-Şi cu imaginea mea cum rămâne? Ce se întâmplă cu copilul meu, dacă ea intră la puşcărie?

- Eşti absolut sigur că e copilul tău?

îmi studiez ţigara înainte de a trage un fum adânc 111 piept. Dumnezeu ştie cât de mult sperasem, mă rugasem, deşi trecuseră ani şi ani de când plecasem ultima oară fnintea în faţa divinităţii, *le rog, Doamne, fii să nu fie copilul meu* implorasem. *Să fie al oricui, chiar şi al lui Melwas, ilar, le rog, să nu fie al meu.* Dar nu puteam ignora singurul lucru pe care Abilene şi-l dorea cu adevărat, adică să fie mai aproape de Ash. Or eu reprezint pentru ea locul
este copilul meu. NimicXl ' altfel!
în afară de a concep?^

Dumnezeu, la el nu poate S

- Am făcut testul de DatemitM» i, j aleşi de mine. Mai sigur de-S.™ ^t fi. ' an,bii

Apoi vocea mi se înmoaie.

- Este băieţel.

Morgan mă priveşte scrutător.

- Ai putea obţine custodia dacă ea ar fi la închisoare ştii asta, da? Tot al tău ar fi.

- Da. Dar nu voi câştiga alegerile cu mama copilului meu după gratii. Nu funcţionează aşa.

- Ţi-l doreşti? Copilul, vreau să zic.

Bănuiesc că întreabă pentru că ştie mai bine dccat oricine ce uşor este să ascunzi originea unui copil, dar este prea târziu pentru asta. în plus...

- Mi-l doresc, Morgan. El nu are nicio vină, iar eu mi-am dorit întotdeauna copii. Şi poate că. având un top^ cu verişoara ei, este pentru mine cel mat apropiat moo a-mi împlini dorinţa de a face un copil cu Greer.

Morgan clatină din cap ducând ţigara la gură.

- Sper. spre binele tău, să semene cu tine. ^

- îl voi iubi necondiţionat, nu contează cu cine ^ semăna, spun. De fapt. cred că îl iubesc deja. adaug, I surprinderea mea.

- în cazul ăsta, vei fi obligat să-l protejezi de marna lui. după ce se va naşte, spune soră-mea. Abilene se va toi de el, mai ales dacă-şi dă seama că-l iubeşti. Cum o să pop trăi aşa. Rmbry? Departe de oamenii pe care. de fapt, [1] iubeşti, "încercând să-ţi protejezi fiul de propria mamă?

îmi privesc mâinile, cu maxilarul tensionat şi mă simt obligat că recunosc că habar nu am.
tiu este că asta e singura mişcare bună pe
„ **piesele** pe care le am pe tablă.
mi înspăimântă, spune Morgan un minut . pvnrima în cuvinte.
îmi termin ţigara strivind jăratecul cu pantofii mei
FCIldi- Urmează să câştig alegerile. Urmează ca Greer să fi în siguranţă. Şi-abia atunci voi simţi că tot ce am făcut şi-a atins menirea.

IN DIMINEAŢA URMĂTOARE, toată lumea este ocupată, mai puţin eu. Fiind planificator de evenimente, Abilene pregătise un spectacol care avea să dea clasă până şi familiilor regale, ceva foarte diferit de nunta elegantă şi restrânsă pe care, la insistenţele lui Geer. o organizase pentru ea şi Ash. Această nuntă este gândită pentru a sublinia avuţia şi puterea familiilor din care provenim, iar atenţia la detalii, trebuie să recunosc, este pură măiestrie.

Păcat că totul este o farsă.

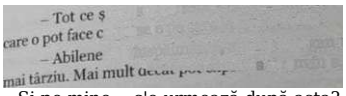

_ Şi pe mine. - c'e urmează după asta?

Ziua când Ash şi Greer s-au căsătorit a fost cea mai urată şi cea mai frumoasă din viaţa mea. Combinap'a ameţitoare dintre sentimentul că inima mi se frânsese. ora petrecută făcând dragoste cu mireasa, urmată de altă oră, cu mirele, care m-a umplut de sărutări şi muşcături. Trecuse aproape un an de când eu şi Ash nu ne mai atinsesem, cu excepţia sărutului de sub vâsc, şi şase ani de când nu o mai atinsesem pe Greer iu felul acela. Simţeam în tot coipul că aveam să explodez, iar, când Ash mă ţinuse de peretele din camera mirelui a micuţei biserícii, corpul chiar inii explodase.

Ash, oprește-te, **o** *să... Descarcă-te, micul mp* **îmi alunecaseră pe covon.l** j**,"** f™*.'*Vreau faci* p **Peste tot, linRând fSSÎîî mea, îşi împingea şoldurile ^ putere în^lenfT ' '1'' ^ penisul masiv, incredibil de gros şi i„ie cW ^ straturile de haine cu care eram îmbrăcaţi aşa, direct în pantaloni, frecandu-ne unul deceX**

Ash era încântat, continuase să mă ţină blocat h jarete, cu dinţii încă pe mine, coapsele lipite de ale mele gemând la fiecare geamăt al meu de parcă era el cel care îşi dădea drumul, nu eu.

- Vreau ca penisul ăsta al tău să-mi aparţină din nou, murmurase gâtuit. Nu vreau să mai pierd niciunul dintre orgasmele tale, niciodată.

Eram ameţit, inundat de prea mulţi hormoni ca si pot gândi limpede.

Ash. azi te căsătoreşti. .

Asta înseamnă promisiuni, am spus evaziv. dupa care el mi-a ordonat să mă curăţ. Şi. astfel, am sta « el în timpul ceremoniei şi am indurat petrecerea, titudinea că ziua aceea era ultima mea zi în para™^ m, care aveam să fiu alungat din grădina raiului, n ^ aveam că grădina fusese acolo tot timpul, aştep ^
iar în noaptea aceea, când mă primiseră în <camera n când ne legasem prin jurăminte şi carne că vom n la modul cel mai elementar, dar şi cel mai importa"'. ^ dădusem seama că Ash plănuise totul de mult. aon „ue lege într-un mod care se potrivea cel mai bine cu noastră. Ca de obicei, găsise cel mai generos, cel • vulnerabil mod de a avea grijă de oamenii pe care ii iubea- Şi-acum, iată-m». gata să arunc toate astea la gunoi. E ciudat, mi gândesc, în timp ce scot smochingul (lin plasticul de la curăţătorie, cum, deţi suni conştient că eu sunt cel carc distruge tot ce ne-am dorit .şi promis în

ikl

pea tot eu urăsc şi ideea de a fi singur înainte de
noaptea aceea, toi ^ ^ ajd chiarşl mustrandu-mă,
n,.,"-a-Ht mine muşcându-mă până la sânge, aş accepta I^Km^imt îngrozitor de singur Oră el ş, fără îwjn!» tem de ceea ce urmează să fac az,.

Dar *o foc pentru Greer. O fac pentru noi tofi. mi.* repet. Am motive foarte bune să fac ceea ce fac.

însă... mă doare.

în timp ce stau aplecat să-mi închei şireturile, uşa se deschide fără nici ciocănit. Nu mă deranjez să-mi ridic privirea. Dintre toate femeile din viaţa mea, singura care ar ciocăni ar fi Greer, ceea ce înseamnă că persoana care a intrat esle ori maică-mea, ori soră-mea, ori viitoarea mea soţie. Şi n-am chef de niciuna dintre ele.

- F.mbry, spune Vivienne Moore.

Oftez şi-mi ridic privirea spre mama.

-Da?

Sc îndreaptă spre un fotoliu cu tocurile păcănînd pe podeaua de marmură. Este perfectă, ca de obicei. într-o rochie argintie acoperită de paiete, cu părul castaniu, bogat, strâns într-un coc sever. Fire argintii strălucesc cu graţie prin castaniul închis, iar ridurile tine din jurul ochilor o fac sa arate mai statuară şi niaî plină de graţie Nu are riduri >n iuml gurii pentru că. bineînţeles. Guvernatorul Vivienne Moore zâmbeşte doar |>enrru camerele de luat vederi şi pentru donatori.

- Mamă, ar trebui să vin cu la tine să te conduc la locul tău, aşa funcţionează.

Maică-mea se uită la ceasul de perete.

- Mai avem cincisprezece minute. Voiam să discut cu tine, singuri, înainte să ieşim.

Termin cu încheiatul şireturilor şi mă ridic.

Dacă ai venit să mă convingi să nu fac pasul ăsta, nu te obosi. A încercat deja Morgan.¿r

—.ivac

- Nu aş fi atât de nesăbuită, spune cu «i Acesta este singurul mod de a face ordine în h i 'nan,a l-ai creat şi cea mai bună şansă să-ţi protejezi SS^ înainte, am nevoie să ştiu câteva detalii.

- Nu e nimic de ştiut...

Vivienne Moore ridică din mână, fâcându-mă să toc

- Te rog. în primul rând, trebuie să ştiu că vei trimite copilul la mine în momentul în care simţi că nu mai este în siguranţă. Şi da, văd că ai scos deja ghearele şi nu, asta nu înseamnă că insult capacitatea ta de a avea grijă de fiul tău. Vreau doar să subliniez că, la cel mai mic semn de pericol, cel mai sigur loc pentru copilaşul acesta este de cealaltă parte a ţării, cu bunica lui. Ai "înţeles?

Are dreptate, indiferent cât de mult m-ar deranja gândul. Dau scurt din cap.

- în al doUea rând, vreau să ştiu. din pură curiozitate filmueţul acela cu tine şi Greer Galloway Colchester... este adevărat?

Roşesc, urând gândul că, în ciuda faptului că am treizeci şi şase de ani, maică-mea tot mă face să mă simt i. un adolescent.

- Mamă, e o chestiune personală.

Mă fixează cu privirea aceea la fel de albastră ca a mea.

- Bănuiesc că mi-ai răspuns, în cazul ăsta. Mi-a f»st destul de uşor să-mi dau seama că eşti îndrăgostit de ea. dar nu eram sigură daci faptul se consumase sau nu. A treia întrebare, care este şi cea pe care mi-o pun de ani de zile. Ş' cea mai importantă. îl iubeşti pe Maxen Colchester?

- Mamă.

Pe amândoi, în acelaşi timp?

Mama;; Ridică din umăr.Nu e de neînchipuit, am întâlnit situaţii ş, ma.

Regele Americii

I /are" Dar cum Dumnezeu de plănuieşti sâ candidez, împotriva bărbatului pe care-l iubeşti?

Mă proptesc de tocul ferestrei privind spre frumoasa curte a bisericii.

-Pentru că trebuie.

- Nu sunt de acord, răspunde ea. ridicându-se. Prea mult haos pentru gustul meu. Prea confuz. Nu sunt sigură că vom ieşi din asta nevătămaţi.

îşi întinde braţul iar eu i-l trec sub al meu.

- Indiferent de situaţie, spune în timp ce ieşim din cameră, ai toată susţinerea mea. îţi pun la dispoziţie tot ajutorai şi toate resursele mele. O să o scoatem la capăt, Embry. Cumva.

NU ASCULT aproape nimic din ce se spune în timpul ceremoniei nunţii mele. Pentru că nu are nicio importanţă, nu înseamnă absolut nimic. Este un simplu act Scut din nevoia de a supravieţui, şi-l iau ca atare. Ca atunci când ucizi mămici în timpul războiului sau când ataci un oponent politic care este, de fapt, o persoană de treabă. Nu-mi aduce nicio satisfacţie, mi se pare dezgustător şi respingător chiar, dar orice altă opţiune dispăruse acum multă vreme. .Am de ales intre asta şi un viitor asupra căruia nu voi avea niriun control. Şi m-am săturat de asta.

Viitorul trebuie să fie în mâinile mele.

Singura parte a ceremoniei care mă trezeşte din starea de stupoare este vocea lui Morgan în timp ce citeşte din Sfânta Evanghelie după Matei un fragment care se spune de obicei la nunţi.

- De aceea, **rosteşte M** *vu lăsa omul pe tatăl săi* **siZ" cu "<** ** **delihera1** *sa. $ vor fi amândoi*
*lucrul acesta părea cândva un parado*x, *2*
azi ii *dau dreptate. Te-am iubit odată...*

Degete în părul meu, abdomenul tonic pe obrazul **meu.** *încă* **o** *iubeşte pe Ofelia.*

De unde ştii?

Pentru că a fost nemilos cu ea. Degetele se încleştaseră în părul meu pentru a sublinia punctul său de vedere. *Iubirea cea mai profundă este însoţită de durere.*

Doi tineri soldaţi îndrăgostiţi. Prinţesa pe care o doreau amândoi. Cât de aproape fuseserăm de finalul nostru fericit, la o întindere de braţ. Iar acum...

Spun jurăminte fără însemnătate şi nici măcar nu încerc să mă prefac că ar fi altfel. Chipul meu este inexpresiv în timp ce pronunţ cuvintele, vocea mea e lipsita de orn^ inflexiune când o privesc pe Abilene în ochi şi cânii pro ^ să o iubesc la bine şi la rău, până când moartea ne • despărţi- Pentru că în ea stau şi binele, şi răul. Arata pe ^ • îmbujorată, radioasă cum nuinai maternitatea le tai femei, însărcinată în cinci luni. silueta subţire sublim ^ cuibul rotund unde creşte copilul nostru, pielea stra toare, la fel şi părul, chipul frumos luminat de un zam fericit... Dar ochii o trădează. Trec de la o expresie lipsiw de viaţă, la exces de entuziasm, de la răceală, la emoţie M calcă pe nervi.

Eu nu simt niciun entuziasm. încep să cred *Ci* ani plictisit-o, că ura adâncă ii esle rezervată lui Greer, că obsesia ei rămâne Ash, şi că tot ce voi obţine de în ea de-acum incolo va fi o leneşă satisfacţie că a învins într-o bătălie crucială.

iL

;ma dată când mă gândesc la .roma situaţie..

NU 6 fTtsh pen.n, a mă asigura că Greer este în l-am părăsit pe A ntpe storindu.mă cu persoana care nS mare amenin̦are la adresa ei. Iar asta reprezintă eea mai ^ de a Q ţinl, pe îi suC-^re. Atât „mp cât este aproape pot îeS pe ea Şi o pot împiedica să o rănească pe Greer

dm ' când se aud notele imnului, ingenunchem, luăm împărtăşania, ne ridicăm şi apoi ne sărutăm. Aud sunetul obiectivelor dcschizându-se pentru a surprinde momentul când buzele mele le ating ţie ale ei. Are pielea caldă, buzele moi rujate cu cine ştie ce ruj, respiraţia este plăcută, cu aromă de mentă. Nu am niciun motiv să urăsc fiecare clipă în care buzele mele sunt peste ale ei, şi totuşi asta simt. Mă retrag prea repede, văd o scurtă umbră de iritare pe chipul ei înainte de a-şi rearanja expresia într-un zâmbel perfect. Probabil mă va pedepsi mai târziu.

Restul zilei este la fel de detestabil ca ceremonia, dar reuşesc să ating o stare de nepăsare care-mi permite să mă distanţez de tot. un fel de absenţă a emoţiilor de orice fel,

care-mi permite să rămân sobru şi disponibil cu fotograiii care ne fac poze la biserică. Apoi ne îndreptăm spre locul unde va avea loc petrecerea (o barcă imensă, pe Potomac. unde va curge şampanie şi vor fi prezente persoane pe care aş prefera să nu le întâlnesc).

Abilene nu este cu nimic deranjată de atitudinea mea nepâsătoare. Dimpotrivă, pare amuzată, interpretând-o ca pe un fel de victorie, probabil. Nu-mi pasă. Nu-mi pasă ce crede nici ea, nici oricine altcineva şi nu-mi pasă nici de eventualele bârfe.Tot ce-mi doresc este ca această zi odioasă să se încheie.

O singură dată. iri timpul primului nostru dans, am ocazia să-i văd masca alunecând. Îmi pune mâna după gât şi mă trage mai aproape.

- Am văzut că ai rezervat „
tine la Four Seasons. **' ° camer ă separa« ,**

- Nu-ţi **face griji, răspund** Voi fi Ai **aranjamentele de peste** noapte.' în
leSătur áni

- Ştii că nu este nicio nevoie, da?

îşi ridică privirea spre mine,' ochii aceea de ol

- îţi port deja copilul în pântece. Ai pierduta ne Greer. De ce să nu profiţi şi să te bucuri de plăcere, dacă poţi? Nu dădeai impresia că te interesează prea mult, când te culcai cu cine apucai, acum un an.

Era adevărat. Pe când Grcer şi Ash se regăseau, în- drăgostindu-se iar unul de celălalt, am avut grijă să-mi ţin patul cald cu o înverşunare care aducea a disperare. Dar nu-mi adusese nicio alinare pe-atunci, prin urmare, sunt sigur că nu mi-ar aduce nici acum vreuna, pentru că nu este ceea ce am nevoie. Ce-mi trebuie este amestecul acela mitologic, dureros şi sfânt, de voluptate extatică, doliu şi eternitate, pe care doar Ash şi Greer mi le pot oferi. Iar daca nu îi pot avea pe ei, nu mai am niciun interes în copulaţii e impersonale cu care-mi ocupam înainte timpul. Nu m-aş simţi mai bine, nu m-ar ajuta cu nimic, dimpotrivă, ar pute fi chiar mai rău. o tranzacţie ieftină, sordidă şi fără niciun gust în comparaţie cu amintirile glorioase pe care le am cu Ash şi Greer.

- Nu, Abilene. Ai câştigat suficient. Nu vei obţine Ş>
asta.

Oftează.

- Bine. Fie cum doreşti, dar nu uita că am la dispoziţie toată luna de miere să te conving de contrariu.

Dumnezeule, sună insuportabil! Tehnic, sunt şomer în momentul de faţă şi mă gândesc ce scuzi inventez să scurtez călătoria. Cum să fac ca, dup.i şedinţele fotografice menite să hrănească apetitul presei în legătura cu vcrijoaia
åx

ne si cu mine. să dispar înapoi acasă, petre- S^^Sp^nd lacul de la conacul mamei, nu pe
ncvastă-mea^ spre uşurarea mea. şi pornim
Petrecere Seasons. Abilene, cu telefonul
fSr^ve^£°S de pe social media la nunta zzşi pare satisfăcută. Eu rămân tot drumul cu ochn pierd u ti pe fereastră, promiţându-mi o mtreagă st.cla de gin imediat cum ajung la destinaţie. Nici măcar nu mă voi obosi să folosesc un pahar.

Asistenta lui Abilene avusese grijă să îndeplinească procedurile de check-în. iar un lacheu al mamei inii pasase cheia de la camera mea. Ne lăsăm văzuţi intrând împreună în lift. dar ne despărţim după vreo două etaje.

- Eşti sigur? mă întreabă Abilne când uşile se deschid şi eu dau să păşesc afară.

îmi întorc privirea spre ea. Nu toarce la mine, pisi- cindu-se sau folosindu-şi nurii, nimic atât de evident. Mă întreabă de parcă s-ar adresa unui partener de afaceri sau unui coleg. Pe ton indiferent. însă sclipirea stranie din ochi îmi aminteşte că motivele ei vor fi mereu, dar mereu prea alunecoase pentru mine ca să le înţeleg. Indiferenţa ei aparenta ascunde întotdeauna un pericol.

Aşa că iî răspund pe un ton politicos:

- Sunt sigur, da. Somn uşor.

Şi părăsesc liftul.

- Abla du Pă ce aud alunecarea delicată a uşilor închi- ntiu-se clinchetul liftului părăsind etajul, reuşesc să respir din nou normal pentru prima dată de când m-am trezit azi-dimineaţă.

Dar durează puţin. După colţ il văd pe Rvan Belvedere sprijinit de tocul uşii mele, glisând cu degetul pe ecranul telefonului. Mi-c atât de dor, de foame de Ash şi Greor. încât ini-e de-ajuas să-l văd pe asistentul lui personal şi respirap'a mi se opreşte.

•vs,

- **Mă simt măgulit** dar n„
mirele să reguleze un fost coleg ta **.^.¿i f**** «

Belvedere ridică privirea si T^ mea Bretonul aranjat se-ncurcâ £ p^T ,a ochelarilor. îşi dă la o parte părul de i faţă. iritî *ram"

- **Felicitări, domnule Moore...** 3

- Despre ce felicitări vorbeşti când, de fapt te afli în faţa camerei unde voi dormi singur?

- **Corect. îmi pare rău că nu am putut** asista la **ceremonie.**

- Ai un şef pretenţios, încuviinţează din cap.

- El m-a trimis aici.

Speranţa îmi umple pieptul, refuzând să-şi închidă aripile.

-Te-a trimis Ash? ,

- Da. Dorește să vă însoțesc să ridicați cadoul nuntă. . nrofund, Speranţa mă sfredeleşte acum undeya mai P mai adânc. Am mai experimentat ce înţelege Asn cadou *de nuntă.*

- Şi unde mergem? «rile de Belvedere zâmbeşte şi indică din cap spre sc urgenţă.

- L-A CASA ALBĂ.EMBRY

Acum

Casa Albă e cuprinsă de linişte. în vreme ce noi urcăm scările către Reşedinţă. Liniştea devine si mai deplină când Belvedere dispare discret, lăsându-mă în faţa uşii de la sufragerie.

Se aude muzică de Strauss, destul de încet cât să aud râsul lui Greer însoţit de clinchetul cuburilor de gheaţă în frapieră. Un râset mai aspru, bărbătesc, mă face să simt cum inima mi se strânge şi pieptul mi se umple de căldură. În pragul sufrageriei mă opresc înainte de a intra pentru a privi scena încântătoare care se desfăşoară sub ochii mei.

Greer şi Ash dansează.

Ea este îmbrăcată cu un tricou simplu alb şi o fustă de culoarea caramelului care-i lasă descoperite pulpele lungi. Este în picioarele goale, iar părul ei alb-auriu este prins într-o parte, într-o coadă împletită lejer. El poartă o cămaşă albă şt pantaloni negri. Mânecile suflecate ii lasă la vedere antebraţele musculoase Nu ştiu de ce, dar modul în care antebraţul i se subţiază spre încheietură pentru a se lărgi ajun în mâinile acciea mari mă fascinează. Poate pentru că pe toată durata războiului rămăseseră ascunse sub mânuşile tactice. Sau poate pentru că arată perfect masculin, muşchii, oasele, firele de păr. Forţă adormită. **Urmăresc mâinile acelea lui Greer pentru a lua apoi poziţia p^ectă un braţ extms, celălalt pe mijlocul ei hm urmărind cum lumina cade pe părul lui c dans W culoare se schimbă de la auriu la mi ere ^V^1 închis, aşa cum i se întâmplă în fiecare toamnă L T aminte cum arăta răspândit pe perna mea, în hotelul d 7 Chicago, cum strălucea sub lumina lunii când am salvat-o de la Melwas, şi respiraţia mi se opreşte.**

Pentru amândoi. Sunt atât de frumoşi, atât de imposibil de frumoşi!...

După câteva secunde de stat acolo, în prag, privindu-i, devine evident de ce râdeau. Ash nu reuşeşte să ţină ritmul, mişcările sale sunt la fel de stângace şi rigide ca ale unui soldat. N-a reuşit niciodată să prindă ritmul, să-şi elibereze mintea şi să-şi lase corpul să urmeze muzica^ Mă încrunt ca un profesor privindu-l cum ¡nceana s danseze, incurcându-se în picioarele delicate ale lut t>re . cu coapsele înguste abia mişcându-se.

Am *impresia* că *toate lecţiile acelea de* da*' timpul *războiului au fost complet inutile*, ma Dar apoi îmi amintesc sentimentul atingerii cU noastre, muzica la volum mic făcând ecou w rn ^ copacii golaşi şi cum cel mai adesea mă trăgea în ^ ^ lui, sărutându-mă feroce, posesiv. *Dă-t naibii de* <■ ^ murmura, şi câteva minute mai târziu tot ce simţea dinţi şi sudoare şi degete înfipte în carne. Cred ca a acum semne în genunchi de la toate dăţile în care. ac în munţi, lecţiile de dans sfârşiseră într-o partidă de se- • numai Dumnezeu ştie de câte ori cerusem, roşind, să-nij fie reparaţi pantalonii la genunchi. Iar eu nu sunt genul care roşeşte prea des.

Timp de un minut, inii permit să uit ziua de azi. să uit ultimele două luni. Nuntn, şantajul, verdele rănit al ochilor lui Ash când îi spusesem cA-l pSr&Kcsc. tmi permit

11

* hratei

I7Q

■nez că mă intorc de la semciu, la soţia şi să-mi imaginez ca ^^ ^ şj vesejă este ceva ce soţu| meu, şi ca_ atunci când dau cu ochii de rCgăS mă'cfpeî d^ări, unele ferme, altele dulci. m»ne în miea mea fantezie nu e nevoie să-l intreb pe Ash de ce m-a chemat aici. în fantezia mea, m-a chemat aici de dor.

M-a chemat aici din iubire.

Rotindu-se, Greer mă vede, în sfârşit, şi zâmbetul ei încântat mă face să simt o plăcere dulce-amăruie în piept, încerc să-i răspund cu un zâmbet, inima imi bubuie în piept, apoi imi întorc privirea spre Ash.

Chipul i se luminează încet într-un zâmbet plin de căldură.

- Embry, spune el. Ai venit. Răspund simplu:
- M-ai chemat. Zâmbetul îi devine amar.
- Ce n-aş da să fie aşa de simplu mereu.

^ ^ Înainte să pot răspunde, se apleacă şi-i şopteşte ceva

Du-te şi întâmpină-l pe oaspetele nostru, mi se pare că aud.

Ea îşi ridică ochii spre el, întrebători, el dă din cap *că* ' ,la at°'e de pe ea şi o priveşte traversând spaţiul care ne desparte.

Intru în transă. Nu e greu să intri în transă când e vorba de Greer. E ceva în atitudinea ci, expresia rezervată şi chipul ei rafinat. Ca şi cum, indiferent cât ai deschide-o, oricât ai răsfoi-o pagină cu pagină, aura de mister rămâne neatinsă. Nu vei putea niciodată citi

fiecare secret al ei. pentru că vn rămâne întotdeauna ceva imposibil de atins, pus deoparte. Ţi-ai putea petrece întreaga viaţă încercând

sa-i înveţi fiecare bătaie a inimii ₙtot va rămâne ceva de „eatinZ ±',T ^ ** ^ Au trecut două luni de 1, *insuC1

eu ea. Şi uitasem. UiCm™e pISl?^^ pnvirea e, de lună argintie ₛi pSTöiTZ 5

Uitasem cum reuşea să mă aprindă de d la oase să-mi facă sângele să d£2iÎH*» privire. Toate nopţile pe care le net™,? ruşine după ce AbTne'mă drogₐs? SᵣTᵣ, încălzit doar de amintiri, căut/nd^S^Kt bandu-ma privind fotografiile lui Greer. totul este nesem- nincativ în comparaţie cu ce simt având-o în faţa mea, în **carne şi oase.**

Rămân nemişcat pe măsură ce ea se apropie, sângele imi vâjâie în vene înfierbântând locul acela care simţise cel mai mult lipsa lor, a lui Greer şi a lui Ash. Nu prea ştiu ce să spun sau ce să fac, nu ştiu sigur nici măcar de ce mă atlu aici, ştiu doar că vreau. Indiferent despre cc este vorba, vreau. Abuz, reproşuri, pedeapsă... Chiar de şi-ar petrece următoarea oră urlând la mine, tot mi s-ar părea ce3 mai dulce dintre simfonii. Dacă m-ar lovi, n-aş simţi altceva decât mângâieri pline de iubire. Sunt hămesit după ei.

Greer se opreşte în faţa mea. încet, îşi pune palma pe pieptul meu, exact deasupra inimii. îmi dau seama că suni încă îmbrăcat în smoching, cu papionul atârnându-m| desfăcut, după gât. Mi-e ruşine, mi-e ruşine de costumul meu de mire, mi-e ruşine să mă aflu aici îmbrăcat aşa, m felul ăsta care reprezintă exact ce ne desparte.

Dar Greer se apropie şi mai mult, se ridică]ie vârfuri, şi-şi îngroapă nasul în gâtul meu. Mă miroase.

Gestul este atât de carnal, încât cu greu reuşesc să-mi înăbuş un geamăt. A[>oî il privesc pe Ash cum se uită la noi. cu braţele încrucişate pe pieptul puternic şi cu erecţia împungând vizibil şliţul pantalonilor şi nu mai rezist.

„a. De maxilar, iar eu stau

Greer **mă sărută pe ga ^ P** este permjs să

„em^cat. **pentru ca «u«J »|** de ce ₐe **;ntămpla.**

EfcSStt^-^1îăraâsărute'

apoi **ridic capul spre Ash.** *Pot?*

- Roagă-mă, **răspunde.**

- Te **rog, spun fără nicio ezitare.**

Ash dă din cap şi nu am nevoie de altă permisiune, ₍mi trag regina aproape, n.i-o lipesc de corp un. aşez **un** braţ după mijlocul ei şi pe celălalt după ceafă ş.-m. apăs gura înfometată pe a ei. pentru prima dată după o veşnicie.

- Doamne, cc gust bun ai! mormăi pe gura ei. Băga-mi-aş!

Drept răspuns, îmi pune ambele braţe după gât şi-mi înconjoară mijlocul cu picioarele. O prind din instinct şi tot din instinct, îmi las mâinile să alunece sub coapsele ei,
să o pot susţine.

Curiozitatea este însă cea care-mi face mâinile să alunece mai sus, pe fundul ei. Nu poartă chiloţi.

Băga-mi-aş! *Băga-mi-aş!*

Mâinile îmi sunt la fel de flămânde ca gura, umplute acum cu delicioasa carne a feselor ei. Apăs şi strâng şi palpez pe sub fusta ei în vreme ce buzele melc le găsesc, în starşit, deschise pe ale ei, despărţindu-le şi mai mult. Abia acum u pot simţi gustul cu adevărat, dulce, a şampanie şi •i curat, gustul ei curat, *al ei.* Este primul sărut adevărat de cand... nici nu mai ştiu de când. Din noaptea aceea în birou cu Ash? Când mă strivise corpul său ghidându-mi mana acolo unde îşi dorea el?

Şl de când nu mai fuseserăm toţi trei împreună? că de atunci, de la Camp David, după cc o adusesemacasă pe Greer, înainte să Dl, . o cinci luni. eSapllec>aSeattle.Adică^

Cinci luni Si ţ„„t pentru că **Greer** m-a sănîtatCum^o să[3] [Un] ea tot restul vieţii? Fără **el? ° să**

O sărut îndelung, cât durează un vals înti-w» * de îndelung cât muşchii să-mi amintev^Z??**" **braţele mele îi susţin greutatea, sufi gura mea să se familiarizeze din nou cu rotunjimile • curbele guni ei, cu bolta micuţă dintre dinţi şi limbi, arcurile mătăsoase ale buzelor, cu căldura, cu gustul, cu** *gustul.* **Geme şi se împinge în mine, cu miezul căldurii ci presat pe stomacul meu. Urăsc fiecare fibră de material care-mi desparte pielea de a eî.**

- Şi cu mine cum rămâne? întreabă Ash, într-un final. Pe mine nu mă saluţi? Grcer îşi desface picioarele din jurul meu şi se **fosa jos, strângându-mî mâna şi indepărtându-se.MiWJ» încurajator, voluptuos. mă priveşte într-un fel pe <w** ? _n **merit, dar cumva am sfârşit într-o lume cususul.J-^ care asta nu contează. Eu sunt aici, şi e. sunt aici ***

nu există. icioarede

îi întâlnesc privirea lui Ash. aflat 'ncă'' t'' Văd cU m cealaltă parte a camerei, încă delicios de ei . • ^^ colţul gurii i se ridică insesizabil, cat un ro**esaj**

gropiţa ascunsă, apoi ridică bărbia puţin, ^ clar: nu va veni el la mine. Trebuie să merg eu ^ ^ Nu ar trebui s-o fac. Din nenumărate 'j10" ^ ,pUs sunt bărbatul care îngenunchează 111 faţa **lui.** (n)

direct că autoritatea sa nu mai are valoare moraw ^ mine. Şi nu ar trebui să o fac pentru că acum şnu, r deosebire de anii trecuţi, că hârjoneala de dormitor inc balanţa puterii în viaţa de zi cu zi.

Nu ar trebui si merg la el. Dor o fac.nr «re el, cu muzica de vals pe fundal, ZZtÎ^ nu-, iar când ajung aproape
covorul gros y ^ m atinge.
mâ°Pr Cum ¡-ar P«*- să te salut? Întreb. Tară să ştiu riTouns îmi doresc, fără să fiu s.gur de n.m.c, ^ a apmld că a, vrea sâ nu mai plec niciodată de aici Aş vrea să trăiesc noaptea aceasta la nesfârşit, pe *repeat.* Să rămân prizonierul ei pentru totdeauna.

- Oh, cred că un sărut ar fi perfect. Simţindu-mă uşurat, fac un pas înainte, dar mâna sa
mă blochează, apăsată pe umăr.

- Nu pe gură, spune. Gura va trebui să o câştigi. Mă holbez la el fără să înţeleg, aşteptându-mâ sâ mă
impingă în genunchi şi să mă pună să-i desfac cureaua. Dar nu face nici una, nici alta, şi cu coltul ochiului observ câ-şi mişcă piciorul. Privesc în jos, suspicios.

- Sper că glumeşti, spun.

- Nici pe departe.

Mă uit din nou la el şi văd gropiţa reapărând.
vnj; 7 '' d°ar în->oacă> mic"l meu prinţ, spune liniştit. Nu voi interpreta asta altfel decât ceea ce este.
~ Bine. spun. Pentru că nu va schimba nimic.

- Nimic, aprobă Ash.

Pip. Atunci "'ngenunchez, mă aplec şi-i sărut piciorul.
eiea este caldă şi curată; sub uşoara presiune a buzelor Simt tijele subţiri ale oaselor, rotunjimea venelor şi frânghiile rigide ale tendoanelor. Cum e posibil ca un Picior sa emane atâta putere? Atâta forţă pur masculină? S' totuşi, aşa este. l-aş putea săruta piciorul muJt mai mult decât câteva secunde, o mai făcusem, dar el se îndepărtează.
M
spre

- Mulţumesc, mi-a plăcut, spune i_{ndr} . barul de lângă fereastră. Rămân' pe w s genunchi, atingându-mi buzele. Nu sunt pregătii '"f '"treacă senzaţia pielii sale pe gura mea. Sj s 84

-Vrei ceva de băut? mă întreabă. Am pus „ist, şampanie la rece pentru tine, deşi Greer a avut deja grij de prima sticlă.

- Şampanie sună bine, spun, încă replicând în minte senzaţia buzelor mele pe piciorul său. Într-o bună zi va trebui să desluşesc de ce dracu' imi place atât de mult sentimentul ăsta.

Greer trece graţios pe lângă mine să-l ajute pe Ash la bar, iar eu mă sprijin cu spatele de canapeaua din apropiere, încercând să recuperez măcar în parte controlul asupra emoţiilor care m-au copleşit.

- la loc. spune Ash peste umăr. Ţi-aducem imediat şampania.

Mă aşez şi-mi umplu ochii de frumuseţea acelui tablou domestic: Ash deschizând o sticlă, Greer căutând Vrei pahare pe sub măsuţa de băuturi. Tresare puţin can sare dopul sticlei, Ash râde, ea scoate limba la el şi ochu u> se umbresc într-un fel pe care-l cunosc prea bine.

- Atenţie, prinţesa mea, murmură. Rişti să te bagi în bucluc.

Judecând după zâmbetul pe care nu şi-l Poatc ascunde, în ciuda privirii aplecate sfios, buclucurile sunt exact ce Greer îşi doreşte. Cunosc sentimentul acela.

Curând, mi se alătură amândoi. Ash imi întinde un pahar de şampanie, iar Greer se aşază pe canapeaua de lângă mine. Dacă aş întinde mâna, as putea s-o ating. Ash rămâne în picioare în faţa mea.

— Hai să toastăm, sugerează. Pentru ce?

Dun dându-mi seama că
-Nu pentru nunta mea, ^ ^^ urechilor îmi

'^ceva. adaug, ^^id, Întru seara asta. Pentru no. tre,
'^Pentru seara aceasta, spune Greer, aplecându-se
cu paharul întins.

- Seara aceasta, repet.

Paharele noastre se ciocnesc cu un sunet vesel, luminos, pe care nu-l merit.

Ash şi cu mine bem până la fund. Greer ia o gura şi pune paharul pe masă. Apoi Ash se aşază pe canapeaua din faţa mea, lungindu-şi un braţ pe spetează şi punând un picior lung peste celălalt.

- Mi-a fost dor de tine, spune direct. Mă bucur că ai
venit.

- Şi mie, recunosc. A fost o zi lungă. De fapt, au fost două luni foarte lungi.

- Abilene şi copilul sunt bine? întreabă el.

-Da.

Şi eu, şi Greer tresărim uşor. Mă sunase cu vreo şase săptămâni în urmă, după ce Abilene ¡şi făcuse apariţia la ea la birou tăcând ce ştie ca să facă cel mai bine: să tulbure oamenii. Greer m-a avertizat că. după părerea ei. Abilene este instabilă psihic (nicio noutate) şi s-a scuzat, şoväind, l>fntru că mă acuzase că o trădasem. Am lămurit lucrurile, cu durere. Oricum, adevărul nu mai avea puterea de a schimba realitatea. Era deja pe drum un copil. Şi aveam toate intenţiile să candidez împotriva lui Asb Recunoscuse cât de mult işi dorea să fie şi ea însărcinată, câtă gelozie ii cauza faptul că Abilene o lipsise de acest privilegiu... Iar eu, împins de dorinţe neonorabile, aş fi vrui să o implor să mă luse să o fae, să se culce cu mine, să o facem de câte

ori ar fi fost necesar ni un copilul al meu Să ms i reuşeam să fac să rr dintotdeauna cea pe c a e * o "

COPUUI meu, incă r„: ^ssss^s'

. Nu am spus nimic din toate ace^ ^ bineînţeles. într-adevăr. Ash spusese „art? l" Vöce şi Greer puteam continua să ne vedem d hn pedecs« cât şi ea. ştiam şi ştim şi ^Zlt^X^T * consecinţe amare în timp. 1 va avea

Or trăiam deja adânciţi în suficientă amărăciune.

I-am explicat de ce eram nevoit să candidez împotriva lui Ash, de ce, mai exact, eram convins că el nu o va putea proteja şi ce aş face în locului lui dacă aş avea puterea necesară. Nimic nu sunase mai îngrozitor decât tăcerea ei la celălalt capăt al telefonului în timp ce vorbeam şi tonul inexpresiv cu care spusese *înţeleg.*

***IM** ce te gândeşti?* **o întrebasem, urând nesiguranţa din vocea mea.**

- îmi ceri permisiunea? **întrebase la rândul său. precauta.**

l-o ceream, da. ruşinat şi indignat în acelaşi timp. De ce să nu? În definitiv, făceam toate astea pentru ea. ^

- *Da. Greer. Vreau să fiu sigur că înţelegi de ce Jac tot ce fac.* .

- *Umbri/, te iubesc necondiţionat. '"'0 ^ <UU ™ d c6 voi iubi. Dar voi rămâne mereu alături de Ash. <■ greşeşti.* . ^

Nu ne rnai rămăsese nimic de adăugat, l-am spu* o iubesc şi am închis.

Nu mai vorbisem cu ea de atunci.

La naiba cu **toatei** în definitiv, seara asta este oricum o fantezie irealii, de drogul distracţiei, aşa cum «pusese Ash. aţa ci nu vA<l de ce nu ar trebui să întind mâna după manii

rn Nu spun nimic în timp ce
S« abia schiţat- nicio vorbâ. **Şi**
SA dar nu este ^
deja la un nume? ^ cp răspund,

^'jszsSaes»** o d a r p a r e

^^ITevreacevacaresâsuneandc.spun.Percn-al, Alistair sau Chauncey. ceva de genul ăsta. Am încercat să o conving să alegem ceva mai cu priză la public, ştii. cum ar li John. Sau Jacob. Dar bănuiesc că ea doreşte ceva care sa sune cavaleresc.

- Mi-a plăcut dintotdeauna numele Galahad, sugerează Greer. Este cavalerul care găseşte Sfântul Graal. Mai cavaleresc decât l.ancelot, Percival sau chiar Arthur însuşi.

- Ce ziceţi de George? propun. Sau Gary? Şi astea încep cu G.

Greer râde, strângându-mi mâna.

-Ar fi un nume neobişnuit, recunosc, dar ce aspiraţie mai mare poţi avea pentru copilul tău. decât să-i doreşti să întâlnească chipul lui Dumnezeu pe Pământ.

Are dreptate, eu nu sunt aşa spiritual ca Ash şi ureer, pnn urmare nu simt nevoia ca fiul meu să alerge I mc,un Braal. sfânt sau altcumva. Dar imi doresc lumea toată pentru el, cu tot ce are ea şi vreau să-l cresc astfel incat să o merite.

„I ţeCe mintc eă voi avea Parte de un privilegiu ZuZTr a avut niciodată: acela de a-mi cunoaşte d«ri » nasUire_ şi> chiar dacS nu '_a"> întâlnit încă. ueţ. maică-sa mă sperie mai rău decât Scaraoţchi, simt

cum stomacul mi se strânge de H du-mi cum ar fi să pierd chiar Cre im, viaţa lui.

P Chiar «« "n sing Ur '

Şi cat de mult suferă Ash din
Â-J **cauza lui Lvi**

- **A, dreptate, îi răspund lui Greer uitând**

la Ash care-ş, pri veşte gânditor JS ^T™ spus că încă analizează cererea ,a de a-l inta „ n i ^ spun. im Pe L> T, ii

încuviinţează din cap.

- îmi doresc foarte mult să îl întâlnesc, răspunde. **Şi** respect dorinţele lui Morgan, deşi am convingerea că ar fi mult mai uşor

pentru el să ştie deja adevărul, în cazul în care Abilene decide să facă totul public.

- Voi face tot ce-mi stă în putinţă să o împiedic să facă asta. Pentru tine, şi pentru Morgan, şi pentru Lyr.

Mă gândesc la băieţelul cu aer solemn, care pe vremuri era pasionat de şah, şi la adolescentul inteligent şi plictisit în care s-a transformat. - Merită mai mult de-atât.

-îţi mulţumesc, spune Ash. apoi zâmbeşte^ > scuză-mă. Nu te-am chemat aici să discutam desp lucruri care ne rănesc. Mai vrei un pahar?

- Te rog, da. j

Se ridică, ia paharul meu de pe masă şi, în timp[1]^ umple cu şampanie, Greer îşi împleteşte degetele i mele.

- Mi-ai lipsit, spune, uitându-se la mâinile noastre împreunate. Nu ştiu de ce m-am obişnuit atât de repe cu ce am avut noi trei, deşi a durat atât de puţin, dar ăsta este adevărul. Şi m-am obişnuit să te am aici, cu noi. deja de dinainte de nuntă.

înghite cu durere.

- Mi-c dor mereu de line. În fiecare zi.

, . răspunde, când ea ¡şi expune la modul Ce aş P"'ea răiP"" sunt cel care i-a cauzat cea mai acesta toată djjjj^ care trece şi sentimentul ■nnre parte ^.^^^ecos precum uleiul. Dar nu de vină mă copleşeştej

asigur că este în

'•am ît^nim u - va mai putea face rău vreodată ffiS mi se par acum doar teorie şi mi-e greu să ma

explic. Mă simt jalnic.

Şi mă intreb de ce. Poate ar trebui să-i mărturisesc toate astea. Poate că aflându-ne aşa, unul lângă celalalt, nu la telefon, va înţelege. Aş putea s-o privesc în ochi şi sa-i explic... Dar mă tem că, probabil, nu voi reuşi să o fac să se răzgândească. Că va continua să creadă că greşesc.

Şi mie îmi este dor de tine. în fiecare zi, spun, în schimb, ca un laş. De fiecare părticică din tine.

-Cred că ştiu la ce părticică te referi, râde ea.

- Vorbesc serios, insist. Mă las la picioarele ei, apăsându-i buzele pe mână. Vreau să ştii că eu... hmmm... că nu m-am culcat niciodată cu Abilene. Nici cu altcineva. Dar nu la asta m-am referit când am spus că-ini lipseşti. Nu-mi lipseşte doar carnea ta. îmi lipsesc vocea ta, privirea ta, atingerea ta. Chiar şi markerele şi bileţelele ale împrăştiate peste tot. Sunt îngrozitor de nefericit fără tine.

Oar voi suporta, pentru că ştiu că aşa vei Ji în siguranţă.

-îmi pare rău pentru tot, spun, la final. Dar te iubesc şi aşa va fi întotdeauna.

îşi închide ochii, iar genele îi mângâie obrajii.

-Şi eu, Embry, pentru totdeauna, spune Iară să mai adauge altceva.

ti sărut mâna, apoi îmi apăs fruntea de ca. Nu există o mare suficient de mare, sau suficient de adâncă, în care să încapă sentimentele mele pentru această femeie.

Ash se întoarce la noi cu pahar», > îndepărtez Tară tragere de i n i m i d e « la locul meu. Ash îmi întinde pah^i"« spatele canapele, pe care stau şi pot iura mpan,e din atingere aproape insesizabilă a degetului său^?!!° cand mă întorc, el nu mai este acolo. Corpul luf^ Dar se aşază din nou pe canapeaua din fata mea Si mU seama, din strălucirea privirii sale de aventurii, verde* auzise conversaţia mea cu Greer. Şi că interpretase corect ruga mea la picioarele ei.

Şi că noaptea avea să se schimbe. - Cred că nu sunt o gazdă suficient de primitoare, spune cu glas întunecat şi jucăuş, politicos şi ironic în acelaşi timp. Ţi-am oferit de băut, dar sunt sigur că un călător obosit ca tine are nevoie de mai mult.

- **Mi-e bine aşa, spun automat, privindu-l cum pocneşte din degete. într-o clipă, Greer se aşază sfioasă la picioarele lui.**

- Eşti sigur, mă întreabă cu o sprânceană ridicata, după ce se face comod pe canapea. Poate îţi este foame, ro suna imediat la bucătărie să-ţi aducă ceva. îşi lasa m să cadă şi-ncepe să o mângâie absent pe Greer. «ni cap. când pe gât. îi urmăresc cu ochii degetele şi sun. ^ gelozia îmi cuprinde mintea. Sunt gelos pe a,na"°. te Ash pentru că o atinge pe Greer, şi pe Greer pentru că sim atingerile lui Ash.

Este un nod fără deznod, o ghicitoare^ neghicit; ce pol să sper este că voi supravieţui cu sutle încă întreg.

- Nu, nu mi-e foame, răspund într-un final. Deşi ">'' gândesc la căldura pe care o simţisem pe abdomen când Greer mă cuprinsese cu picioarele şî as adăuga: *mă rog,* nu *mi-e foame de mâncare.*

Cuat\ vcnte. <n If I... .rec ându-i vârful
x,dL obraz-
Uoară „aine mai comode? Un duş?
" j, o* scap de haineie u r ^ şi să-„i
m
cu un zâmbet. **satisfăcut** **nostr u are nevoie**
^SSSSffi'^ i^ăsesi.ntăb.nepnn.t.
^ D, domnule, răspunde ea fără umbră de ezitare reticenţă ¿au timiditate, ridicându-se cu graţie d.n genunchi pentru a se apropia de mine.

Gura mi se usucă privind-o cum se apropie. îşi muşcă uşor buzele şi-mi zâmbeşte, apoi se intoarce cu spatele. Cu mişcări elegante şi cu un fluturat seducător al fustei, se pune pe masa din faţa mea, sprijinită în genunchi şi palme. Am nevoie de câteva clipe să procesez ce văd. Tălpile roz Şi curate, pulpele tonice. Pielea fină a coapselor, tivul fustei abia acoperind păsărică goală de dedesubt. Fiori îmi explodează pe toată pielea, iar penisul mi se umflă cu repe/.u mne şi foame în pantalonii de la smoching. Nu pot să respir.
siml/^î1 SC ridicsk' P rivirK'u-mă pe deasupra spinării iar™ - hKepe din """" s"o mângâie, distras,
pisică "„Pmge ChipUl PC coa psele lui. frecându-se ca o
gazdă **cu"m ide"** Embry' s pune Ash Vreau să fiu o sa/.ua cum se cuvine.
cuccs* mS Ca\- ",in,ea incă nu reu?eşte să tină pasul
o dmă pe Grcer si'^ 5T " oWva asta« o mai

pe G.eer ş, se „„dreaptă spre mine, intinzându mimana. O privesc o clipă lâră să fiu încă sieur, băga acceptânil-o. Dar când am refuzat eu vr T' m* Voi întinsă a lui Ash? îmi apăs palma de a sa stS!!,mâna în timp ce el mă ajută să mă ridic.

îşi trece degetele peste tivul fustei lui w ndicand-o puţin şi lăsând-o să cadă la loc. o dată, de 2 ori, de trei ori... Mâinile noastre sunt încă strânse una în cealaltă şi niciunul dintre noi nu-i dă drumul celuilalt.

Ce bine este să-l ţin pur şi simplu de mână! Ce sentiment electrizant să ne atlăm în spatele femeii pe care amândoi o iubim.

- A fost ideea lui Greer, spune, cu acelaşi ton întunecat şi ironic, politicos. Iar mie mi-a plăcut. Ţie îţi place?

- Eu... Simt gura atât de uscată încât mi-e greu si vorbesc. încă nu ştiu despre ce este vorba, mai exact.

Degetele sale se plimbă din nou pe tiv, ridicându-l mai mult de data asta şi, chiar de acolo, din picioare, se văd pliuri de carne şi o licărire de roz. Mi se întăreşte de mor. Nu mai simţisem altceva decât mâinile mele de atâta vreme... Nicio păsărică moale şî alunecoasă, nicio limbă pricepută, niciun pumn masculin plin de lubrifiant şi cruzime... Nici măcar părul sârmos al coapselor unui amant, cum se întâmpla înainte.

— Ei bine, îmi explică Ash pe tonul acela rece Şl politicos, de parcă ar vorbi despre ceva perfect obişnuit, am vrut să vii aici, în seara asta. după nunta ta, şî când i-am spus lui Greer, ea a fost cea care mi-a amintii de nişte obiceiuri străvechi de ospitalitate.

Cu un gest expert, dă pe spate fusta, astfel încât fundul în formă de inimă să tie complet expus privirii. Ca şi despicătura încitantă dintre picioarele ei. Şi din nou mi se taie respiraţia.

■s-t

. -mi dă drumul la mână şi simt cât de neplăcut [,■ ieruîreTecareoîrdocuieşte. Apoi îşi trece uşor mâinile m-ste fesele soţiei sale.

Zice că în vremuri biblice, obice.ul era sa inviţi oaspetele într-un cort privat. Iar acolo aşteptau fie soţia, fie sora sau fiica.

Degetele lui Ash i se adâncesc uşor în carne, despăr- tindu-i fesele şi vaginul ca să văd mai bine. Este deja udă. Iar eu mă simţeam de parcă primisem un pumn în stomac.

-Apoi femeia ungea cu unt picioarele şi pulpele oaspetelui. Dar la asta a trebuit să spun nu, înţelegi tu. Unele covoare de pe aici sunt antice.

işi trece un deget pe despicătura ispititoare a lui Greer, intinzând umezeala pe labii.

După partea cu unsul picioarelor, oaspetele avea dreptul de a-şi găsi uşurare cu femeia pe care gazda i-o punea la dispoziţie.

îşi ia mâinile de pe fesele ei şi umezeala ei este din nou ascunsă privirii. îi aplică o palmă uşoară pe o coapsă Şi o strânge.

- Mi s-a părut... se poticneşte, căutându-şi cuvintele. Apoi scutură din cap. pentru că nu le găseşte şi spune, zâmbind, că i-a plăcut ideea, că şi-a dorit asta.

- Am vrut să se întâmple, pur şi simplu.

Din spusele lui, pare că gestul de a-şî oferi soţia j»ltui bărbat are ca scop plăcerea lui, nu a mea şi singurul lucni pe care mă simt capabil să-l fac este să mă holbez. La femeia aceasta pe care mi-o doresc mai mu/t decât pe oricare altă femeie, şi la bărbatul acesta, pe care mi-I doresc mai mult decât pe oricare alt bărbat.

- Ash, Greer, nu pol accepta cadoul ăsta. Noi... nu

Chiar şi acum mă doare prea tare să pronunţ vintele, aşii că prefer să spun:Sierra Simone

- Nu mai putem face asta.

- Da, lucrurile sunt diferite acum recun motiv pentru care Greer a sugerat să-ţi f a m , a 9e Ash. ca formă de ospitalitate, nu ca ceva ce-ti ^»j"**cadou spune. închizând ochii, de,, vtSS^Sií^ * mele, corpul meu. Inima soţiei mele şi inima mea K aparţin.

Simt cum pleoapele imi ard şi clipesc repede încercând să-mi blochez lacrimile, să blochez durerea care mă sugrumă.

Greer se ridică în genunchi şi se intoarce spre mine, cuprinzându-mă de mijloc şi apăsându-se strâns de mine - Sunt conştientă de toate motivele pe care le avem ca să nn facem asta, spune, ridicându-şi ochii la mine. De aceea, e mai uşor să ne prefacem că este un joc Nu mă aştept **ca** lucrurile dintTe noi să se schimbe după ce pleci de aici, nu pretind să schimbi nimic. Am aflat, şi eu, şi Ash. că ţi-ai luat **camera** separată la Four Seasons. Ash voia să te vadă. iar eu simţeam nevoia să te ating, si amandoi **oe dorim** să-ţi **oferim** asta drept... hm, *cadou* nu pare **ccvanrul potrivit,** considerând cât de egoist este: gesm **în ane, aşa că** mai bine zicem că am vrut să iţi oten» *rtoap'.e* **O noapte în** care să ne jucăm, să ne prefacem ? **transformăm durerea în plăcere,** măcar pentru cateva^

Bazele meie sânt deja în părul ei şi *o* strâng atât tare, că aş putea s-o frâng, dar nu contează. ?

-Eţri «gură? întreb. Sunteţi siguri? Amândoi. **Pentm că imi <foresc asta cu toată fiinţa mea. dar nu nien** Nn mau *i fio **tratat ca** un **oaspete.**

- Embry. tr-am trata ca pe un prinţ dacă ne-ai lăsa, ffMC oree» la pieptul «ne®. Te rog. te rog. Doar pentru xjrjtpje* asta. I» joaeă.
jjfri <T

Si-apoi. brodi **lovitura de graţie Îmi la mânji şi şi « ■*ii via* fustă- Etóe inc» ud4 şi dornică v- dupi modul în**
, .liu sigur că în curând, foarte
as,a_ **încredere că..., mă întrerup**
rcvendic drepturile **de oaspete. V ă rog.**

Ash inspiră profund. La inceput. am impresia ca o face pentru a se calma, dar, judecând după erecţia care abia mai avea loc în pantaloni şi după pupilele dilatate, realizez că, de fapt. se controlează cu greu. Iar când Ash este aproape de a-şi pierde controlul, devine mai mult decât periculos, mai mult decât excitant. îmi umple sângele cu tot felul de hormoni febrili.

Greer îşi reia poziţia pe masă, ridicându-şi singură fusta cu o privire obraznică apoi, ca o submisîvă perfectă, stă nemişcată, ascultătoare, cu chipul plecat.

- îmi dai voie? întreabă Ash plimbându-şi mâna pe betelia pantalonilor mei de la smoching.

Degetele sale îmi ard pielea prin material şi vocea-mi tremură când răspund *da. poíi.*

Dar apoi observ că şi lui îi tremură degetele, exact ca ^ocea mea şi că-mi deschide aşa, tremurând, şlitul panta- onilor. lăsând la vedere materialul fin al boxerilor şi pata Qe "mezeală lăsată de penisul ud şi neglijat.

- **Da, reuşesc să răspund cu voce la fel fle ca, ■ testiculele care mi s-au ridicat, gata să-si H», a ttca orice clipă. ' Kaia să d«> dmmulin**

- **De când n-ai mai regulat pe cineva? Ash întreb pe ton măsurat, de parcă aş fi la doctor, de parca** ar **fi,. control de rutină.** n

- **Camp Da\-id, spun cu un fir de voce. Un degei mare, cald, îmi testează carnea din spatele testiculelor şi uit tot. Uit ce s-a petrecut inainte, uit toate cuvintele în afară de *piele* şi *mângâieri* şi *căldură.***

- O perioadă de abstinenţă prea lungă pentni un bărbat, spune Ash, şi nu aş putea zice dacă tonul său sună a reproş sau compasiune.

îşi mişcă o dată leneş mâna strânsă în jurul meu. Simt că îmi cedează genunchii, iar el pare satisfăcut de reacţia mea.

- Cred că ai foarte mare nevoie de asta, Embry. Lasă-ne să te facem să te simţi mai bine.

-Da.

Nu ştiu ce accept, nu ştiu la ce spun da, dar nici nu contează. *Da* la tot. *Da* la orice. *Da* până la moarte sau pană mâine-dimineaţă, indiferent care va sosi prima.

9 ^.ostul meu re8e fafe totul cu infinită grijă, •ragandu-mi jos boxerii suficient cât să-mi elibereze mai 'ntai glandul, apoi penisul gros brăzdat de vene. Sunt atât "»cât li pulsez în mână imediat ce mă eliberează, iar ^•ruaţia nu se compară cu nimic altceva. Gem. Cu cealaltă mană uni cuprinde testiculele, strângând şi aplicând presiunea perfectă. Închid ochii de plăcere.

E bine? mă întreabă Ash.

Ash îşi ia mâna de pe mine, iar sentimentul este insuportabil, dar apoi le pune pe fesele lui Greer. deschi- iând-o pentru a-mi arăta cea mai frumoasă privelişte din lume.

- Are un vagin uimitor, spune în ton lejer, de conversaţie, de parcă chiar aş fi un oaspete, de parcă nu aş şti exact cum e să o am pe Greer -sub mine. Înfipt în ea. zvârcolindu-se, udă.

- Ai vrea să încerci să vezi cum e? Să guşti? întreabă pe acelaşi ton politicos, amabil, de parcă m-ar invita să gust un scotch fin sau să mă bucur de o privelişte spectaculoasă printr-o fereastră.

Jài n *ran* că (la, şi-atunci el mă apucă de gât. mă
Da"n lunchi. «ea ce mi se parc lucrul ce. mai împinge ge ^ ie

gura de păsărică soţ.e.
M^Cte indecent, recunosc, obscen şi. probabil, ,naccep- L iUn ^ii lu, Dumnezeu, dar aşa suntem făcup no. tre., ar în acest moment sunt pregătit să mă lepăd de toate lucrurile în care cred. doar să stau aşa pentru totdeauna.

Simt cum respiraţia lui Ash îşi modifică ritmul în momentul în care buzele mele ating carnea ca de piersică dintre picioarele lui Greer, mâna i se strânge pe ceafa mea. apoi lărgeşte degetele şi mă apasă mai tare de ea. Greer geme adânc când imi deschid gura şi-mi trec limba infometată peste carnea ei, hotărât să explorez din nou, să recuceresc fiecare pliu moale, fiecare secret umed. Mâinile mî se duc pe coapsele ei. Dau de mâna lui Ash şi degetele ni se împletesc, apucând-o mai strâns şi strângându-ne unul pe celălalt, în timp ce cu cealaltă mână îmi ţine faţa pe vaginul ei.

Greer se dăruieşte toată, tensionată ca un arc, cu păsărică moale deschisă pe gura mea. picioarele şi braţele mlădioase tremurând în timp ce o mănânc. Lângă mine, Ash este un vulcan pe cale să erupă, clocotind, cu tot corpul încordat şi tare ca piatra de obsidîan. îmi doresc să-i văd hsurandu-se şi apoi explodând. îl vreau gol. poruncitor şi înfometat, vreau să se piardă în sine, să uite de control, sa-i văd ochii plini de voluptate, să simt cum disperarea sa incinerează tot, mai puţin pe noi trei. Vreau să-l provoc. conducându-l dincolo de limitele controlului şi apoi să mă îmbăt cu toată nefericirea pe care vrea s-o dezlănţuie asupra mea. să-mi umplu plămânii cu toate plăcerile sale violente şi să beau fiecare picătură la final.

Înainte de a-mi da seama cum să fac asta. Ash mă îndepărtează de Greer. trăgându-mă în picioare de spatele

- Gata cu gustatul, spune r„ . CU ochii furtunoşi ş i corpul tension t ^ ocoleşte şi m. se aşază în spate cu o mân!' nur;md **M meu. Pe cealaltă mi-o trece dincolo d^mfiloc"™' ?enisu'u i pe Greer de şold.** ,Jloc_casă **oap»w**

Privesc în jos, fascinat de imaeinen nn™ ć Ash mă masturbează şi-mi freacă ^C»»
S»lpe ^ rnoaîe a soţtei Senzaţia provocată de degetele sale pe mine şt de intrarea alunecoasă a lui Greer pe g nd face toata căldura şi fiecare picătură de sânge să-mi coboare în partea acea a corpului. Ash mă împinge cu şoldurile şi, înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, mă ghidează în Greer, strângându-mă o ultimă dată cu mâna înainte de a o îndepărta de tot. Carnea lui Greer mă strânge complet.
în faţa mea, o aud respirând greu, simt cura mişcă pe mine degetele de la picioare încercând să-şi ajusteze poziţia. Ştiu ce simte, pentru că, la rândul meu, strâng din degetele de la picioarele încă încălţate, cu bărbia în piept, încercând din greu să-mi controlez respiraţia şi să nu termin imediat. Reuşesc cu greu, pentru că nu e vorba doar de două luni de abstinenţă, nici de senzaţia unui vagin contractându-se pe mine. E vorba Greer, care îşi împinge pulpele în mine, de modul adorabil în eare-şi strânge degetele de la picioare, de rotunjimea şi suplețea mijlocului său de sub talia fustei, de lumina aurie din cameră care-i face părul să strălucească precum nimbul unui inger. E vorba de Ash, aflat atât de aproape de nune, de vocea sugrumată şi incandescentă cu care mă întreabă:

- E bine în ea?
- Inimaginabil, răspund, cu respiraţia sacadată.

Mă retrag doar puţin şi mâ-mping inapoi înăuntru.
Nu cred că reuşesc să mă controlez, cu atât mai mult dacă m-aş uita la ea sau la el.
Ash se retrage, aşezându-şi elegant corpul puternic pe canapeaua din spate, fără să-şi dezlipească ochi, de la

a

, . rfjDteste un cot pe braţul canapelei şi capul în noi. îşi P^°P7 iţia relaxată a unei persoane care cealaUă r S interesant. Har pantalonii întinşi şi ochii urmf-„H snun o cu totul altă poveste şi n-am niciun 2S ve — mea favorită de Ash, bestia sălbatică,
seva elibera curând.

Gândul mă excită şi am nevoie de şi mai multă concentrare pentru a mă controla. Cu ochii pe Ash, încep, în sfârşit, să mă mişc în Greer, lăsându-mă sărutat de carnea ei, după atâta amar de vreme, pe toată lungimea penisului. Vreau s-o savurez încet şi, în acelaşi

timp, nu. Vreau s-o regulez, s-o transpir, să mă mişc repede până-o fac să suspine de plăcere şi să se strângă în jurul meu. juisând.

Să savurez. Nu ştiu când voi mai putea face asta. Dacă voi mai putea vreodată.

Privesc în jos la Greer, mângâindu-i apreciativ fundul şi coapsele cu mâinile. încercând să memorez fiecare secundă care trece, fiecare centimetru de ea. Noaptea în care regele meu mi-a permis să-i iubesc regina, în vreme ce el ne privea.

- Nu e nevoie să te mişti aşa incet, spune Ash. ctindu-mi gândurile, ca întotdeauna. TotuJ este iientm tine.

Este pentru mine, dar şi pentru el. şi pentru Greer Şi mă intreb dacă nu cumva şi ea, şi el îşi doresc să mă vadă eliberându-inâ complet, sălbatic, exact aşa cum eu ii vreau pe Ash. Mă vor neîmblânzit, cu mintile rătăcite de voluptate? Mă întreb dacă Greer se gândeşte vreodată la cât de dur şi nechibzuit am fast cu ea atunci, în Carpatia, şi dacă o excită asta. Dacă lui Ash ii lipsesc vremurile când mă tăcea să mă zbat ca un câine, lipsit de orice urmă de ruşine, orbit de nevoie.

Reuşesc să-mi regăsesc, în sfârşit, vocea.- iţi place să te uiţi la noi aşa? întreb.
mine cum îţi regulez soţia?

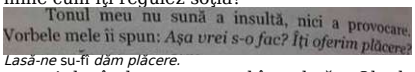
Tonul meu nu sună a insultă, nici a provocare. Vorbele mele îi spun: *Aşa vrei s-o fac? Îţi oferim plăcere?*

Lasă-ne su-fi *dăm plăcere.*

Ash zâmbeşte cu capul în palmă. - Oh, da. îmi place foarte, foarte mult. în faţa mea, Greer şi-a pierdut glasul, probabil pentru că aşa fusese gândit scenariul, dar se unduieşte şi se împinge în mine, iar eu îmi amintesc că e un joc. Că sunt oaspetele, iar Ash este gazda şi Greer este băutura cea mai fină a casei, de care îmi este permis să mă bucur. Tot ce e mai preţios pentru el, la dispoziţia mea, pentru plăcerea mea, de dragul ospitalităţii.

*h*iţi *h*

Mi-e uşor aşa să mă las purtat de fantezie, s-o regulez pe
Regele Ainericii

această femeie superbă în timp ce soţul eî ne priveşte. Să uit de zilele de singurătate şi de nopţile amare, să le dau dracului, să le uit, pur şi simplu. Nu mai există decât Greer, aici, în fata mea. Obedienţa începe să cedeze odată cu controlul când priveşte peste umăr. mai întâi la mine. apoi la soţul ei care se uită la noi. Scenariul o fură, înfier-bântând-o. Nu mai există decât Ash, cu chipul mult prea frumos cuibărit în palmă, linia tensională a maxilarului perfect, mâna liberă închizându-se şî deschizându-se încet lângă pulpa sa, de parcă s-ar abţine cu greu să nu atingă ceva. Să nu se atingă sau să nu ne atingă. Iar în momentul de faţă nu contează, pentru că nu există decât un *noi* făcut din trei. Indiferent de configuraţie, indiferent cum ne unim mâinile, picioarele, corpurile, suntem mereu trei. Un noi trei. Ash se află în Greer în aceeaşi măsură în care cu mă aflu în ea, chiar şl aşa, la distanţă de câţiva paşi, ştiu că simle fiecare mişcare a mea, simte alunecarea mea în ea ca şi cum ar face-o el însuşi. Şi mă întreb, într-un ungher al minţii cuprins de delir, dacă se gândeşte cum ar fi să fie el în locul lui Greer. aşa, aplecat, tremurând, cu sudoarea«nate în vreme ce eu mă mişc în el încă pe jSeSK^ochingul şifonat.

T^'säte j- PUP" - grisul ei. când
ŞUu din e^nentă ^rn e^Pen ^ ^

LW -sta.

SÎn cT^ă mi încasez drepturile de oaspete, .ar dincolo de joc. dacă asta este ultima mea noapte cu Greer, vreau să o fac să mă simtă mai mult ca niciodata, uni doresc ca trupul ei să std'ere şi să flămânzească după mine.

îi trec mâna peste fund, urmând curba suplă a coapsei, coborând până jos, acolo unde coapsa întâlneşte corpul. în clipa în care degetele mele ii ating clitorisul, spatele i se arcuieşte şi dintre buze ii iese sunetul acela al ei intre geamăt şi mieunat de pisicuţă. De fiecare dată când îl aud. sunt nevoit să strâng din clinti cât pot de tare ca să nu-mi dau drumul instantaneu.

La cIracu, imi spun. Dacă aş fi într-adevăr un oaspete şi ăsta ar fi dreptul meu, atunci pot să o iau oncum doresc, iar acum vreau mai mult. O vreau pe toată. îi bag un braţ pe sub mijloc, sub sâni, şi o ridic sus. cu spatele pe Pieptul meu.

M âinile o ating cu lăcomie, îi palpează şl strâng tare sann prin tricou, trecând cu vârfurile pe talie, pe pulpe pe umeri şi pe claviculă. Peste tot, vreau să o ating peste tot ŞI în curând tricoul de pe ea mi se pare cel mai oribil lucru care mi s-a întâmplat vreodată, un blestem, o pedeapsă. 11 trag de pe ea cu gesturi disperate, nerăbdătoare. Apoi trag jos de cupele sutienului, o prind de sfârcuri, desenez cercuri, răsucesc, provocându-î lui Ash un geamăt de aprobare.

Greer se zvârcoleşte, suspină de plăcere şi am nevoie »-o văd, să-i văd chipul, aşa că o iau pe sus şi merg spre **canapea. O aşez pe mine astfel încât să ne 1« smulg sutienul şi f_{usta}. s_a-i fi_e £ ^ES?'»* pentru gura mea, pentru ochii mei, pentrX i*^^{1}o sorb în mine... Greer începe să se mi^T '^ rapid, ondulându-şi corpul ¿ânduTÎtS^ ne încordăm şi să transpirăm după doar căLa dÎ'^ aplec înainte să-i sug vârfurile sânilor în timp $_{ce}$ ea se,ine cu braţele de spatele meu, apoi îmi înconjoară gâtul cu un braţ ca să mă ţină pe loc, dar eu o apuc de încheietură şi i-o duc la spate, forţând-o să-şi expună sânii şi mai mult şi să-şi încline şoldurile spre mine. La un moment dat, Ash vine şi se aşază lângă mine, murmurându-mi vorbe înnebunitoare în ureche:**

Se vede că eşti aproape, că te ucide să te abţii.

Nu-i aşa că-i sexy?! Nu-i aşa că-i incredibil de frumoasă?! Nu-i aşa că o simţi îngrozitor de bine?

Nu vrei să termini în ea? Te las, să ştii. te las sa termini în ***ea cât de mult ai nevoie.***

li apucă încheietura, ţinându-i-o la spate, astfel m«
să fiu liber să mă joc cu clitorisul ei mic şi u m i l a ' $_{d\ (}$, de atenţie. Buricul degetului mare se mişca pe ea . ^ vreo două minute, când pielea abdomenului încep roşească dc plăcere, ridicându-se spre piept, una ^ transformându-se în frenezie. Şi nu mai trece (lei $_{sa}$ie minut până când căldura se transformă într-o corn delicioasă care o lasă fără suflare

şi tremurând dea*y inea, în timp ceAsh îmi repetă în ureche: *Aşa. umi ^* umple-o *toată.* Mă împing puternic în ea de trei on |. un strigăt sugrumat însoţit de un fior dureros, în adun trupului, mă eliberez, pulsând şi ejaculând toate cele tu luni în care am aşteptat femeia pe care o iubesc.

EMBRY

Acum

Cred că am murit.

La un moment dat, ochii mei nu mai văd, auzul mi se estompează şi singurul lucru pe care îl simt este greutatea dulce a persoanei pe care o iubesc prăvălită peste mine şi nimic, nici măcar o bătaie de inimă nu ne desparte. Pentru câteva clipe, în care nu respir, nu gândesc, pentru mine nu există decât ea.

Apoi trag aer în piept şi revin la viaţă. Sunt eu. Şi Ash lângă noi, cu o privire care. după ani de experienţă, am invăţat să o recunosc. Înseamnă cel mai dulce dintre pericole.

- Acum ce părere ai de un duş? mă întreabă.

Sună a raiul pe pământ. Şi i-o spun. împreună, ridicăm din poalele mele o Greer moleşită şi fericită, ca să mergem la duştd prezidenţial, ruşinos de extravagant, renovat de predecesorul lui Ash. Asceticul Maxen Ashley Colchesţer e capabil să facă duş şi într-o cutie de plastic, fără să-i treacă prin minte să se vaite.

O ducem la duş pe prinţesa beată de extaz sexual şi o lăsăm sub jetul cald pentru a ne dezbrăca la rândul nostru, îmi arunc neglijent hainele într-o grămadă, pe jos, în vreme ce Ash le netezeşte şi le împachetează frumos pe ale sale. inclusiv şosetele. Ultimii care dispar sunt boxerii; când măpnnde uitandu-mă lung la liniile ferme ale f, , şi la erecţia grea, începe să râdă. Nu râde nr î Ui 5âu ochii plini de amintiri frumoase, provocator ?» . ª*ª,cu înfige direct în inimă. ᵒ ᵣ ᵢ ᵣRasul mi

- De câte ori, Embry? întreabă cu gropiţa din oh la vedere. Nu te-ai plictisit de mine până acum?
- Dacă mă întrebi de câte ori ar trebui să te văd dcz- brăcându-te înainte să mă plictisesc, spun cu blândeţe, ştii deja că nu există un număr suficient de mare.

Râsul i se estompează, gropiţa dispare dar gura rămâne curbată într-un zâmbet fermecător.

- După atâta amar de ani... Cred că ştiu fiecare liniuţă şi adâncitură a corpului tău. Iar acum îmi spui ce-mi spui şi mă simt ca şi cum m-aş îndrăgosti din nou pentru prima dată de tine.

închid ochii. Trebuie, nu-l pot privi şi asculta în acelaşi timp fără să simt că mă dizolv.

- Ash...
- În seara asta ne jucăm, micul meu prinţ. Nu uita.

Deschid ochii.

- Lasă, că ştiu eu, spun cu voce sugrumată. Cu lotul a fost real încă de la început. începând din clipa i care m-ai trântit de peretele ăla, totul a fost real.

Ochii lui se aprind, devenind verde-strâlucitor. Ş> e un miracol că nu sunt deja în genunchi chiar acum, nu-mi plimb limba pe fiecare linie a gâtului şi pieptu'u său.

- Dacă e real..., spune, apropiindu-se cu un pas. Atunci ce?

Dacă e real, spun, şi nu-mi vine nici mie să cred în timp ce pronunţ cuvintele, atunci este doar pentru seara asta.să-i dăm Şl mai muiia ior^. •
ucide, atunci nu ştiu ce ar putea-o face.

- Dacă e pentru seara asta, spune Ash calm, atunci vreau să mi-o spui.

îmi trec mâinile peste faţă. Cum, după ce m-a privit iubindu-mă cu soţia lui, când mă aflu aici, gol puşcă, cum mă poate face să mă simt chiar mai vulnerabil decât sunt deja? Cum? Dar a făcut-o şi o face, şi e adevărul gol-goluţ, şi-mi doresc să i-l spun. Pentru că dacă am fi trăit într-o altă viaţă, o viaţă în care doi tineri soldaţi ar fi fost liberi să se iubească, să se căsătorească şi să cumpere o fermă de cai, atunci ¡-aş spune-o de-atâtea ori. incât ar ajunge să mă mage să încetez.

- Te iubesc, spun.

Aerul ii şuieră afară din piept de parcă ar fi încasat pumn în stomac.

-Şi eu te iubesc.

- Ahile.

- Patrocle.

Apoi mă sărută fierbinte, febril, trântindu-mă de Peretele duşului.
tămP« lacap.^;^-^

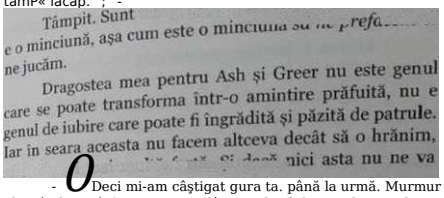
Tâmpit. Sunt
e o minciună, aşa cum este o minciuna su ne prefa
ne jucăm.
Dragostea mea pentru Ash şi Greer nu este genul
care se poate transforma într-o amintire prăfuită, nu e
genul de iubire care poate fi îngrădită şi păzită de patrule.
Iar în seara aceasta nu facem altceva decât să o hrănim,
nici asta nu ne va

- *O*Deci mi-am câştigat gura ta. până la urmă. Murmur pe buzele sale, cu mâinile alergându-mi înfometate pe adânciturile abdomenul musculos, pe pieptul plat şi mă surprinde că durează atât până să-mi prindă mâinile şi să mi le blocheze deasupra capului. Işî apasă cu putere coapsele de ale mele, penisul său erect se fi» « apoi îmi dă drumul. Se de al m<ill

- în duş, spune sec. Te aşteaptă o prim«* trebuie să ai grijă.
Pnnţesă de care

Când mă întorc şi o văd pe Greer privindu ne voluptate lipsită de orice urmă de ruşine simt că pentS îmi pulsează. Ţine o mână apăsată de geam şi pe cealaltă intre picioare. În spatele meu, îl aud pe Ash scoţând un sunet de plăcere.

-lar eu, adaugă, am o prinţesă de pedepsit pentni că s-a atins fără permisiunea mea.

ASH SE ŢINE DE PROMISIUNE. O pedepsim minute întregi, sărutându-i gura pe rând, până când fierbinţeala şi aburii o fac să-şi piardă complet respiraţia. Apoi se aşază pe marginea faianţată, şi-o pune în poar. îi dă palme la fund pentru că fusese neascultătoare şi. linal, se joacă cu degetele în ea până o aduce, strigând i plăcere, la orgasm, drept recompensă. Privesc şi o sărut şi o alint pe toată durata scenei, erect şi tare ca piatra, exac ca Ash.
Apoi ne spălăm cu adevărat, trecându-ne stiile care se deschid cu clicul lor obişnuit, întinzându-ne după burete şi aşteptându-ne rândul sub jetul de apă, şi totul este intim exact aşa cum ar trebui să fie. Ne spălăm unul pe celălalt, ne săpunim şi frecăm, şi ne clătim, iar eu încerc să-mi marchez cu foc în minte fiecare secundă din ce se petrece. Senzaţia mâinilor lui Greer pe torsul meu, clâbucul alunecând spre coatele lui Ash în timp ce-şî clăteşte faţa, sclipirea apei din buricul lui Greer când se înclină pe spate să-şi clătească pârul... Felul în care ne împingem unul î

n• -i nlini de spumă, fiecare atingere e o celălalt. aluneco^P buretelui

Regele Ainericii

trece pe pielea
^Xtbicen uTA.sh.gropiţeledeasuprafundulu,
cuiVa' ^ Bâ ulu ei spre umăr. pe care aş manca-o. dara
Si^p^-icoboarăluiAshdelaburicsprepems.

U final Greer se ridică pe vârfuri şi-i şopteşte ceva l„i Ash la ureche, privindu-mă ştrengăreşte.

Ash dă din cap în vreme ce ea ii vorbeşte, cu ochii plecaţi şi gura tremurând într-un zâmbet mic.

- Bineînţeles, îi spune când ea termină ce avea de spus. Ai permisiunea mea.

Ca urmare, Greer se întoarce spre mine cu o faţă pe care n-aş putea-o descrie altfel decât dezmăţată.

- Embry, începe ea, ai plecat înainte să apucăm să facem ceva împreună. Şi-mi doresc să o facem în noaptea asta.

-Ce anume? întreb răguşit, destul de -sigur că ştiu despre ce e vorba.

îmi pune mâinile după gât. iar sânii ei alunecân- du-mi pe piept mă fac să-mi pierd concentrarea.

-Vreau să facem sex anal, spune, cu privirea ţintă la mine.

Penisul meu se ridică, atingându-i buricul imediat ee u aud pronunţând cuvintele. Iar ea râde.

- Bănuiesc că nu trebuie să te rog s-o faci.

- Niciodată, îi răspund, aplecându-mi capul până reuşesc să-i capturez gura într-un sărut lung, în timp ce mâinile îmi alunecă pe fundul ei mic începând să exploreze. Văd cuta unde rotunjimea fundului î se uneşte cu coapsele, locul delicios unde pulpele şi fundul întâlnesc păsărică ei şi apoi umbra întunecată dintre fese Pielea fină şi fierbinte, rotunjimea ademenitoare a anusului strâns, aşteptând.

- A devenit foarte priceoută c noi. P PUtă' Spune Ash delâng5

între pulpele lungi, penisul îi pu,sea,ă întunecat şi sunt extrem dc conştient de faptul că ^ şi dintre noi nu-şi dăduse drumul, de când iS Ţiunul De fapt, el nu terminase nici m^tt" ^^ ş. se vede pe venele umflate şi pe tresăririle m^l sau. Ştie să-şi controleze expresia feţei şi tonul vocii dar erecţia lui vorbeşte de la sine.

Şi îmi spune că aşteaptă ceva, că se păstrează pentru momentul potrivit, iar asta mă pune în alertă, umplându-mă de bucurie în acelaşi timp. Orice ar însemna această aşteptare a sa, sper să se transforme într-un moment obscen dincolo de limite, sper să mă frângă în bucăţi.

- Aşa este? o întreb pe Greer gură în gură. Te pricepi acum?

Drept răspuns, se întoarce cu spatele la mine astfel încât erecţia mea să-i ajungă între fese.

- De ce nu încerci să vezi? răspunde. O voi face, o fac, abia aştept s-o fac, sigur o fac. . mai întâi trebuie să reuşesc să-mi iau ochii de la miagin . penisului meu încadrat de fundul ei în formă de mini de la gropiţele de deasupra feselor.

Ash îmi întinde o sticlă de balsam de păr. Iar ^ mâinile ni se întâlnesc în jurul ei, simt fiorul unui deja-* - Ca în vremurile bune, comentează iubitul meu. Şi chiar este ca pe vremuri, tn perioada aceea de aproape un an de la moartea lui Jenny şi până la apariţia lui Greer, ne destrăbălasem în fel şi chip, juisând şî re- gulându-ne prin toate colţurile întunecate, ori de câte ori aveam ocazia. Ziua în baia Biroului Oval. noaptea în duşul în care ne atlam acum. Multe nopţi la Lyonesse. clubul lui

iu orcan şi Ash, când Ash învăţa cum să ofere r^icS şi ^ând, şi lovind, şi torturând.

' Pe mine exersase. Pe corpul meu.

I)ar scenariile acelea regizate nu se comparau cu îmbrăţişările frenetice, stângace, când eram doar no,. Şapte „ de voluptate înăbuşită arzându-ne cum arde incendiul pădurile. Uneori mă pierdeam în mine regăsind sub mâinile sale brutale liniştea, ştiind foarte bine ca, odata intors la realitate, nu voi mai fi acelaşi om. Anul acela inu făcuse lucruri de neînchipuit, mă luase bucată cu bucată şi totul se încheiase cu a doua cerere în căsătorie, moment care m-a frânt în două, la propriu. M-a despicat aşa cum se despică buştenii pentru foc, transformându-mă într-un altar închinat sentimentului de vinovăţie, voluptăţii şi politicii.

Am murit a doua oară spunându-i *nu.*

Dar îndepărtez gândul. De la cererea lui, de la refuzul meu. Tresărirea sa, durerea pură din privirea lui. Şi mă intorc la amintirile de dinainte de acel moment. La nopţile în duş, la parfumul de curat al balsamului de păr. pentru că eram prea nerăbdători să ne

cumpărăm lubri- nanţu potriviţi, la liniştea care cobora asupra mea după ce mă supuneam voinţei lui. Uimirea din vocea sa când terminam pentru el.

Deschid capacul sticlei de balsam şi las să-mi curgă o cantitate suficientă pe penis şi pe mâini, apoi i-l inapoiez lui Ash.

- Mâinile pe geam. ii spun lui Greer. picioarele desfăcute.

Se supune imediat, expunând privirii mele şi a lui Ash fundul somptuos şi păsărică roz şi gaura aceea mică în care aveam să intru. Şi eu şi el gemem la unison văzând-o aşa. Ash strânge din nou pumnii pe lângă coapse, de parcă s-ar abţine cu greu să-şi apuce penisul cu mâna. Sau pe noi. Cel mai probabil a doua variantă. Imaginându-mi-1

cum se dezlănţuie asum-* şăgeatădecăMurăincermaiaT'?⁸^^-",

la care nu,nai Ash şi Gre^ ¡^Jocuri. a

şi pură conexiune SDirin.als ş.tsâaJungă. Pur fl ^

Nu mai irosesc nicio clină „ sunt atât de tare, încât pielea e oerf^ T de fapt. Din două mişcări VnJ^S^*^ tul improvizat, de la vârf. la bază. Apoi S- un ea. suficient cât să simt cum pidoiiXÎ« bag degetul mtre fese până găsesc marginile ferme 1 anusului.

- Ash, spun.

-Da?

îl privesc peste umăr, încercând să găsesc cuvintele potrivite în timp ce desenez cercuri cu vârful degetului în jurul găurii lui Greer. Atât de multe se întâmplă intre noi în mod spontan, fără să vorbim, fără să le stabilim, insă fiecare are cumva un rol prestabilit. Greer, submisivă. Ash, stăpânul. Şi eu, iubitul schimbător, care azi e într-un fel, mâine într-altul, uneori trecând de la o stare la il'J în funcţie de zi, oră, minut. Acolo, în sufragerie, to|i ne potriviserăm cu rolurile respective, dai aici, nu mai sun sigur. Mi-e permis să regizez scena? Sau Ash este cel care ne controlează?

Nu e necesar să spun nimic, pentru că el simte ce vreau să întreb.

- În seara asta, scena este a ta, micul meu prinţ, spune.

Apoi privirea-i cade pe degetul meu adâncit în soţia lui şi ochii î se întunecă.

— Deşi nu promit că mă voi putea abţine sau că voi rămâne pe tuşă.zâmbind. y murmură, şi arată de

sincer mulţumită. încât ^imt SoaÎ j - a t f u , martorul acestui moment. Iubirea lui atât de pură pentru ea.

Şi-mi dau seama că acelaşi lucru îl simt eu pentru ei, acelaşi sentiment mi se ridică în piept văzându-i zâmbind, sunt fericit să-i văd fericiţi. Iar asta mă face să sunt ca orice rană, tăietură, orice fractură meritată, doar să-i văd aşa.

-Sunt fericit că te simţi aşa, spune, sărutând-o la rădăcina părului. Iar prinţul nostru te va face să te simţi şi mai bine. Eşti pregătită?

-Sunt, murmură visătoare.

Iar eu sper să fiu, la rândul meu, pregătit. Cu Ash şi Greer, uneori simt că sunt pregătit dintotdeauna, iar alteori simt că înfrunt un val de maree pe care nu-l aşteptam. Şi nu ştiu niciodată exact care dintre cele două situaţii mă aşteaptă.

Ash ii scoate cu grijă elasticul din păr şi i-I pune Pe încheietură, iar eu îmi fac din ce în ce mai mult loc în ea, apăsând peretele interior care comunică cu vaginul [el]

cununе

niişcându-mi degetul până aud un mmm copleşitor leşindu-i de pe buze. Adaug atunci un al doilea deget. Privind-o cum se unduieşte şi se-nfioară, privindu-i reflexia geamul aburit. Sexul anal nu este pentru oricine, iar Ash are dreptate, Greer a devenit priceputa. Spre deosebire de virgina pe care a trebuit s-o liniştesc, s-o fac să se relaxeze Şi să se deschidă, femeia aceasta se împinge în degetele mele, gemând de plăcere ca o sirenă... bueunlndu-se în mod evident de fiecare secundă în care mă mişcăm în ea.Aşa că am adăugat şi [a] treilea nemişcat ş, lăsând-o pe ea să preia conţ„fc unduirile hipnotice ale fundului. i„ [t]2°[bs]^nd„ despleteşte cu atenţie, având grijă să nu tl?H [U'] **• încurcate, netezindu-le între degete si «Z valuri umede şi lucioase pe spate [aran]J»<în-fc î„

Este atât de tandru cu ca. atât de grijuliu să nu sima nici cea mai mica durere, chiar şi când e vorba de cevaau, de banal cum ar fi desfăcutul părului. Iar eu il înţeleg îl înţeleg perfcct. O iubeşte. Singura durere pe care Greer ar trebui să o simtă este doar cea pe care el alege să i-o ofere. Mâinile sale mari pe şuviţele mătăsoase arată atât de seducător şi de primitiv, fizic şi spiritual, reprezintă exact ce iubesc mai mult la Ash şi Greer.

Aş putea să-l privesc jucându-se cu părul ei o eternitate întreagă. Până când Soarele ar înghiţi Pământul şi vântul s-ar transforma în foc.

- Ridică-te pe vârfuri, ii spun, scoţând degetele din ea şi luându-mi penisul în mână.

M-a excitat atât de tare să-l privesc pe Ash descur- cându-î părul, încât mă tem să nu termin acum, P[e] j[01'] în mâna mea. Nici înăcar nu ştiu dacă voi putea rezis .1 strâns acolo, în locul ei cel mai pervers, mai mult de dolli mişcări. Care două?! Nici măcar una!

Greer se ridică pe vârfuri, muşchii gambelor se transformă în două grămăjoare rotunde şi coapsele 1 [SJ] încordează. Anusul ei se află acum la înălţimea perfectă, trebuie doar să mă împing în ea. Ash o mângâie o ultimă dată pe păr. apoi ii cuprinde obrajii între palme şi o sărută- Gura lui o devorează pe a ei, tare şi apăsat şi, dezbrăcat fiind, pot vedea cu ochii mei ce efect are sărutul acela asupra lui. Abdomenul "încordat, toţi muşchii tensionaţi. Penisul întunecat, pulsând, cu vârful îndreptat spre tavan. Şi din nou mă las dus de fantezie, imaginându-mi cum ar

Sul rece. dorinţă. O să vrea sa mă

[M]S trece un fio , care-i face ochi.

domine lascív? **Oare pentru mine se abţine?**

verzi să ardă ca jand ^ ^ acumuLătă?

inrrunevreasăehbere ^ ^ ^ u₄turor

.^r^-Tntâmplat intre noi şi care se vor

întâmpla peste doi ani, în noiembrie? Bineînţeles că da.

[Vsh] pune capăt sărutului, părând satisfăcut de expresia ameţită de pe chipul lui Greer. şi se retrage ca să ne vadă mai bine. îmi dau seama. Să vadă cum îmi trec glandul de locul unde, cu câteva secunde mai devreme, se aflau degetele mele.

impinge-te în el, ii spune lui Greer. Deschide-ţi fesele pentru el. Embry vrea să vadă unde va intra.

Greer se supune, dezechilibrându-se uşor şi reve- nindu-şi aproape imediat. Ne premiază pe mine şi pe Ash, expunându-şi fără nicio urmă de pudoare cele mai ascunse părţi. Deja vizibile înainte, acum sunt complet la vedere, deschise, la dispoziţie, niciun detaliu ascuns. Niciunul.

Şi Ash şi eu privim concentraţi în jos, acolo unde glandul meu gros îşi face loc în ea, provocând cu apăsări uşoare care o fac să scâncească şi o anunţă că urmează *să* bag în locul ei micuţ ceva mare. Deschisă aşa, reuşesc să trec uşor de primul inel, intrând şi ieşind, cu mişcări scurte, abia simţite. Doar atât cât să-mi poată înghiţi glandul, cât să o fac să geamă. Aş putea termina deja, regulând-o cu doar o bucăţică din mine. La dracu'. aş putea termina doar uitându-mă la capul meu gustând-o şi la roza încreţită a anusului ei.

Nu mai pot aştepta nici măcar o secundă, decid. îmi despart picioarele larg. o prind bine cu mâna de şold şi

începsă-mping adânc în ea. Scoate un sunet de I- amestecată cu durere, o senzaţie pe care am exneri ^ tat-o la rândul meu de multe ori şi-mi trec palma [In] cem^ pe coapsa ei mângâind-o, liniştind-o.

- Este în regulă, iubito, o alin. Sunt aici. Sunt aici Simt cum pielea i se înfioară când intru mai adânc în ea, şi Doamne, cât de bine e, e atât de bine! E strâmt, alunecos, fierbinte, ca un pumn care mă strânge, iar penisui dispărând înăuntrul ei în vreme ce palmele lui îi ţin fesele deschise pentru mine este atât de excitant, încât are gust de pedeapsă. Simt nevoia să respir pe nas continuând să mă împing, centimetru cu centimetru în corpul ei lacom.

Apoi intru, intru tot, şi continui să respir pe nas, pentru că simt că termin, că sunt prea aproape şi nu sunt pregătit încă să renunţ la plăcerea pe care o simt. Greer tremură, şoldurile i se mişcă scurt, respiră întretăiat şi părul lung, ud. lipit de spate, pare de aur. Senzaţia pe care mi-o dă canalul acela atât de alunecos şi de fin, atât de strâns pe mine, se simte de parcă vrea să mulgă orgasmul din mine. Mişcările şi contracţiile ei, jar şi presiune pe fiecare terminaţie nervoasă a penisului meu.

- Poţi să-ţi pui mâinile pe geam acum, îi spun cu voce răguşită. O să ai nevoie de sprijin pentru ce urmează.

- Bine, spune ascultătoare, proptindu-se cu mâinile de geamul duşului.

Mă aplec peste ea şi o sărut pe umărul gol, apoi incep s-o regulez cu adevărat. La început mai încet, să-mi pot recăpăta eonUolul. Intru şi respir. Ies şi respir. Fiecare mişcare măsurată şi precaută, până reuşesc să mă ajustez modului fierbinte în care se freacă ea de mine. Până sunt sigur că e pregătită pentru mai mult.

Curând, începe să se-mpingă în mine, cerând mai mult iar eu îi răspund cu

blândeţe, unindu-i picioarele oentro a o face ş. mai strâmtă şî-ncep să mă mi₅c tare. cu C regulat. Ash pare a străluc, de plice«, se n„,ca în
. A
20b
ld
adăugăimed^' ^ ca un soare în timp ce îi regulez soţia,
et Pălmuieşte-o în timp
^ Preia controlul din nou. Nu ştiu dacă-şi dă seama ,, aJa da eu da, şi accept, pentru cft mu place a nebunie când e aşa. Puterea sa înseamnă mb.re ordinele Se înseamnă tandreţe. Şi oricât im. place de obicei să-i rezist, să mă lupt cu el pentru a mă libera, oncat aş savura dinamica jocului dintre mine şi Greer care face din mine dominator, tot ce-mi doresc este ca Ash să preia controlul. Toţi ne dorim asta. Regele nostru, faeându-i pe prinţul şi prinţesa sa să îngenuncheze la picioarele lui.

Lăsându-mă comandat astfel, devin înlocuitorul său. *Repede. încet, adânc. Mâinile pe sânii ei, apoi pe păsărică ei udă, înfometată. Dă-i pulme la fund, trage-o de pur.* Cuvintele sale plutesc ca o melodie deasupra noastră. Greer îşi dă drumul din nou, strângându-se tare în jurul meu, gemând pe geamurile care-i răspund, reverberând.

Iar cand efectele climaxului se potolesc şi priveşte spre el cu ochii mari, lichizi,
".«ia timone

părul blond lipit de faţă şi '" sani, Ash mârâie cuvinte fără sens şi se aruncă asupra noastră, muşchi şi nevoie sălbatice. Este înspăimântător şi Palpitant în acelaşi timp să vezi un bărbat ca el, înalt, cu umeri laţi, mişcându-se spre tine în felul acela. Inima îmi ubuie în piept. O secundă mai târziu, mă trezesc trântit de perete, încă în Greer. amândoi prinşi intre braţele sale. Ne împinge aproape de margine şi-n momentul în care-mi dau seama de ce se întâmplă, piciorul lui Greer este deja ridicai şi proptit pe marginea aceea, iar penisul lui Ash împinge şi apasă la baza penisului meu. Şi cu un geamăt al lui tireer pe care ini-l voi aminti în fiecare noapte, pentru tot restul vieţii mele. intră nemilos în vaginul ei gol şi ud.E nebunie curată Aţin«, presat de al meu prin membra'n T'ª nebun,e curată. îl simt mişcându-s7 ş? 1«f^B «na, strâmt, mult mai strâmt deeă, m '* face * imagina, testiculele sale se freacă indecem vreme ce o regulează şi. pe toţi sfinţii^ *
cum aş putea vreodată descrie ce înseamnă aU ng? ş S
S^FV Lj amând? Sn fUmaUl1 Păsărică lui Gteer?! E cald şt grosolan şi atât de bine. că aş putea mun de plăcere chiar acum. Ne poziţionăm şoldurile astfel încât să ne simţim şi mai mult unul pe celălalt, în timp ce amândoi ne mişcăm în regina noastră.

Greer termină aşa. între noi doi, căţărându-se cu mâinile pe pieptul lui Ash, descătuşându-se într-un orgasm care ne face pe amândoi să gemem din cauza pulsaţiilor pe care le simţim. Din ea nu mai rămâne nimic, decât părul de aur, pielea udă şi moale, sunetele neajutorate. Sfârşim prin a o susţine amândoi pentru că plăcerea orgasmului 11 înmoaie genunchii, făcând-o să cadă moale, cu capul pe spate, pe umărul meu. Dar nu ne oprim nici eu, nici e, mişcându-ne la unison.

- O să termin din nou. scânceşte, parcă văitându-se. Nu mai pot să... nu mai...

îi capturez gura într-un sărut, înghiţindu-i cuvinte e, plîmbându-mi limba pe limba eî. Gura eî atât de dulce înfometată pe a mea şi orgasmul care o cutremura ş frânge pe buzele mele, făcând-o abia să se mişte în l>"t. noastre, ii declanşează pe al meu. Simt mişcările putern, ale penisului lui Ash pe al meu prin membrana fină care n desparte şi anusul ei strâns şi alunecos, şi atunci termin-

Gem agonizând de plăcere crescândă; o ultimă mişcare a lui Ash mă trimite dincolo de limită. Apoi simt prima contracţie delicioasă în vintre. Urmata de a doua, nsotită de un geamăt adânc. Mă golesc şi mă scurg în Greer cu jeturi fierbinţi care o umplu de căldură umedă.

• s în stomac. Pulsez şi pulsez,
„isatiîle în coapse, pana m pieptul meu,
Simt P" j gl eu tatea femeu satistăcute ^ F F că
susţinând greuw so ţ u lui ei. Îl prnesi ■ . . ,
amândoi P n ^\ n ,e f i termina din nou. acum. Chipul ''^^m^nevoie primară, nemascatâ, ochi, întunecaţi, f C ,fdSu e maxilarele încleştate.
buzele desfăcute, pulsaţiile orgasmului
S'. nu ştiu cum 'mediat «P?^. ^
^ffinSşfK. Fără să termine. Şi dacă nainte mi se păruse că era enorm, acum rămân fără 3. Fiecare parte din el, penisul, postura, chipul, emană o nevoie violentă, obscenă, înspăimântătoare şi nici nu vreau să mă gândesc la tensiunea pe care o simte acum în vintre, la durerea din testicule.

Dar ochii i se îndulcesc când îşi duce privirea la Greer. Ştiu că poate fi violent cu ea, l-am văzut regulând-o tară milă. lovind-o cu cureaua până la lacrimi, dar cred că avea un plan pentru seara asta, iar planul era ca Greer să se simtă aşa. Ochii i-au devenit tandri pentru că reuşise să o copleşească de plăcere şi de bucurie, să o facă să simtă că Plutește, că nu mai are oase. Şi asta potolește bestia din el.
uscăin" Ha' ^ "e mai clătinl ° dată, spune, şi-apoi ne
cu „ Î.V nu ai termi nat incă, murmură Greer,
endorfi !'ª,e Şi obrajii îmbujoraţi. Este plină de este «,,n^r' P'erdUtă U"deVa 'ln Spaţiu... şi nu ştiu dacă a L!r ª?ªCă eu i_am făcul as.a > o" bucuria simplă de t ',3',ubit femeia până la extaz, dar scena mi se atât df u seducătoare. înţeleg de ce lui Ash îi place aiat de mult sa domine, dacă rezultatul este ăsta.

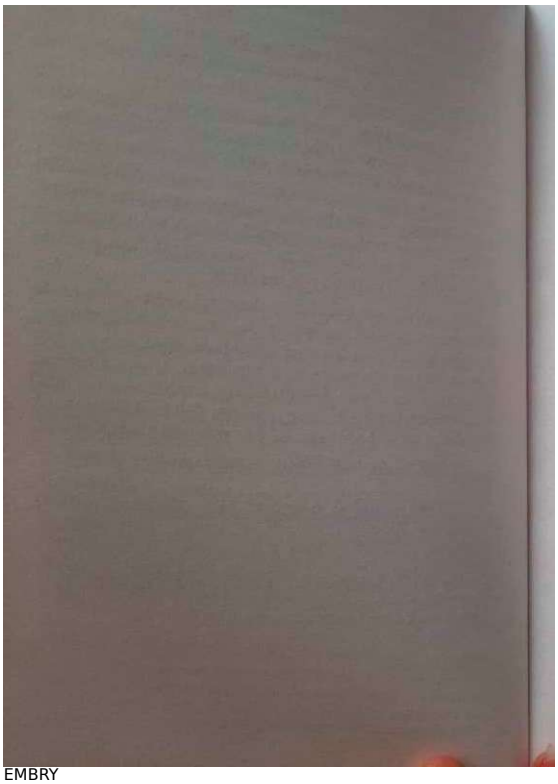

EMBRY

Acum

În dormitor şi abia aştept să mă bucur de pnvehşte de fundul tonic al lui Asb şi de curbele muşchilor de pe spatele său, de liniile delicate ale gambelor lui Greer atarnand moale... şi, poate, de privirea ei argintie îndreptată spre mine de peste umărul soţului ei.

Însă Ash se întoarce spre mine.

- Ai onoarea.

Greer e încă nemişcată, cu ochii opaci şi pierduţi, pradă unei forme de comă sexuală, îmi zâmbeşte somnoros eu capul ghemuit pe pieptul soţului ei. Fac un pas înainte Şi o iau în braţe, pieptul mi se strânge de fericire când o aud oftând şi când îşi propteşte capul pe mine exact cum il ţinuse pe Ash. Simt că s-a născut să stea în braţele mele sau că braţele mele sunt făcute să o ducă pe ea; mă gândesc cu tristeţe că poate asta este ultima dată când am ocazia să ° ţm aşa. Că aş fi putut avea partea de toate astea în fiecare noapte, iar acum nu mai este posibil.

încă mă lupt cu acest gând când ajungem în dormitor tavusesem parte, până la urmă, şi de priveliştea fundului perfect al lui Ash) şi o aşez cu grijă în pat pe Greer. Se rostogoleşte pe partea ei, privind,, „ , aceia gri-perlat. l ll<ĺ,Mu' lan$_{gUr08\ Cll}$, „ ^{u} °chii

- Ti s-a întărit iar. murmură trtcâ„ , în sus. pe coapsă, şi apoi jos, ^{pe} er^Î"!! ^{Un} sublima vorbele. $^{v\ med'}$ Patrii $_{a\sim şi}$

Mi s-a întărit din nou. Nu mă pot abţine „ simplu nu pot. Pentru că sunt cu ea şi cu el s în ? ^{5i} iubirea mea pentru ei s-a manifestat dintotdeaunaşt? Cu alte cuvinte.,, iubesc cu toată fiinţa mea. trup rf sufle' cu fiecare părticică din mine. fiecare părticică de Embn' Moore îi iubeşte. Dar am decenţa, totuşi, să mă simt jenat, în seara asta am avut deja parte de multă plăcere şi, în ciuda faptului că aş avea scuza abstinenţei prelungite, tot mi se pare puţin ridicol. Ca şi cum, după ce am mâncat toată noaptea ca un hapsân, mi-aş auzi maţele chiorăind în faţa gazdei care mă hrănise.

După cinci orgasme şi două ore de hâijonealâ intensă, e normal ca Greer să se simtă sătulă şi adormita. Mi se pare egoist să-mi doresc mai mult. Lipsit de eleganţa şi plin de lăcomie. Dar ea nu pare a fi de acord cu mine. îşi plimbă în continuare degetele pe toată lungimea mea erectă.

- Greer, iubita mea.

O prind de mână şi o privesc în ochi.

- Nu trebuie să faci nimic. Ai făcut deja suficient pentru mine în seara asta. Rezolv rapid masturbându-m

Sau aş putea minţi, spunându-i că mă voi aşeza lângă ea şi că, după o vreme, se va înmuia de la sine. dar ştiu că nu e adevărat. Nu cu Ash lângă mine. incă erect Ş> plin. Nu cu Greer moale şi leneşă, întinsă ispititor în pat

-Nu, spune, făcând botic, cu o mică dungă de încruntare intre sprâncene. Vreau să termini din nou în mine. Te rog.

Penisul îmi tresare uşor auzînd-o.

Hcea la nebunie, dar nu vreau să te doara. m doară, serios, spune. desfăcându-ş
' °ma Z V sărica ei e puţin înroşită, umflată peste măsură, mai ales ştund că eu
^.g^inasem deja în ea în seara asta, apoi Ash o iubise
IlTindus cu sperma mea încă în ea, acopenndu-l

alunecându i pe penis, amestecată cu umezeala ei şi a ^ma^nÎî^ resp,raţia. Băga-m.-aş! Băga-mi-aş! Băga-mi-aş! Incredibil cât de deşănţaţi devenim cand suntem toţi trei împreună!

Apoi simt încă o mână pe mine, o mâna masculină, aspră, mare. De data asta nu-mi mai cere nicio permisiune, nu ne mai prefacem, nu mai este un joc. îşi pune mâna acolo unde ii este locul, iar când imi ridic ochii spre el, simt cum inima mi se prăbuşeşte la picioarele lui. Unde îi este locul.

Faţa sa exprimă un amestec de violenţă şi de tandreţe. în lumina moale care vine din colţurile camerei îmi amintesc de ce mi-a trebuit atât de mult să înţeleg ochii aceştia. întuneric şi lumină, când jad deschis, când smarald inchis, când verde ca lacurile adânci, schimbători, uneori profunzi, alteori luminoşi, când sclipitori, când acoperiţi ca de ceată, ca frunzele care se transformă din verde în culoarea flăcărilor.

Buzele i se întredeschid când ochii noştri se întâlnesc şi mă simt bântuit de amintirea gurii lui pe piele. Buzele acelea sunt atât de ferme, frumos conturate şi pline încât, indiferent de starea lui, serios, trist sau chiar furios, se aşază într-o expresie incredibil de frumoasă şi dc masculină, de care el nici măcar n-are idee.
Priveşte spre mâna în care mă ţine şi văd o strălucire de dinţi albi cand îşi linge buza de jos, din reflex. Apoi mă strânge, ca şi cum ar vrea să vadă cât sunt de tare, că

tmă excită, şi îşi linge din nou buza iar m- geamăt din adâncul gâtului. ' mie_>ni s capj u

- Ce-i? întreabă, îndepărtându-şi o suvi,5 corvin de pe frunte. şuv.!j negru.

- Esti mult prea arătos, îl acuz. Aproan* . enervează. "Proape că mă

- Hmmm, mormăie el, încă ţinându-mă în pumn si apropnndu-se şi mai mult.

Picioarele goale aproape le ating pe ale melc şi penisul la doar câţiva centimetri de şoldul meu. Chiar şi de la distanţa aceea simt căldura pe care o emană.

- Cred că vei descoperi curând că tu mă enervezi şi mai tare.

- Te enervez, adică excit, corect? îi şoptesc pe când mâna sa coboară să mă apuce de testicule.

"în faţa noastră, Greer este încă trântită leneş în pat, plină de endorfine, o femeie satisfăcută şi sinuoasă ca o panglică. Continuă să-mi plimbe degetele pe pielea descoperită, cu expresia aceea de dorinţă lascivă în ochi pe care o ador (şi care mă excită peste măsură).

- Da, mă enervezi, adică exciţi, confirmă Asb iar mâinile sale mă cuprind acum cu nevoie, posesiv. Ma exciţi foarte, foarte tare.

Se apropie şi mai mult, punându-mi gura la ureche. Mâna şi-o îndepărtează de pe testicule şi-mi pune toata palma pe penis.

- Şi vrei să mai ştii ceva? întreabă pe un ton coborât, ceea ce mă face să simt că ini-e imposibil să mai gândesc raţional când el se apasă pe mine în felul acela, strivin- du-mî penisul între palmă şi abdomen. Pielea mi se umple de lichid când glandnl mî se freacă de piele şi dovada aceea umedă a excitării pe care o simt este la fel de copleşitoare ca senzaţia de a-mi simţi penisul blocat aşa. _ ce? reuşesc, în sfârşit, să spun.Sunecuvoceam^ este palma unei

" Aferente şî abdomenul tău. Cred că am irosrt multă e'ne^^matil în toţi anii ăştia cu tine.

Şoldurile mi se mişcă fără ruşine. împmgandu-se in mâna lui şi nu mă interesează deloc că nu e urmă de demnitate în ce fac. îmi place lipsa de demnitate. o vreau, mă simt lihnit, deşi am refuzat întotdeauna să recunosc asta cu mintea limpede.

-Palma ta nu este deloc indiferentă, ticălosule, îi spun. gemând.

Râde, apăsând şi mai tare, pedepsindu-mă pentru neobrăzare. Sau, poate, premiindu-mă.

Câteodată, cu Ash e greu să-ţi dai seama.

- Ce voiam să spun, înainte să te murdăreşti în halul ăsta, încântător de altfel, murmură Ash. este că bănuiesc motivul pentru care nu te simţi încă satisfăcut, deşi ai avut parte de două runde cu regina mea.

- Şi care ar fi, mă rog, motivul ăsta?

-Motivul este că.... spune, mişcându-şi buzele pe maxilarul, urechea şi gâtul meu. încă nu te-am regulat eu. Are dreptate.

- Ba pe dracu', spun.

ceal„iM Ba P ţ dra CUı cd de „ »"Pteşte el, coborându-mi t, uita mană pe şira spinării. Penisul imi pulsează fără rîT Ş†ᵐ Simt Zimbetul acc†a satisfăcut până-n vârful negetelor de la picioare.

,1 .„ " fracul Embry. Sărăcuţul dc tine. fără nimeni care te reguleze. Nimeni care să te facă să te simţi bine.

desfacpfcioarek"¹¹ ^ ⁶ PC ᴴ88e+e me+e?>»din obişn,,^

- Sărăcuţul Ernbrv. Să nu fie el în . să mă simt bine... continuă şoptit :să "» 'aci degetului pe anus. Nu-i aşa câ^placeTnÎ ""¹ı virfᴴl faci să mă simt bine? Că mă laşi de cate ori am nevoie? ul ăsta ori

Degetul mă pătrunde şi un fior ascuţit mi-aiun, direct în penis, direct în locul acela de jos. din X Fiecare senzaţie pare a izvorî din locul în care mă atinge e\ mă împing în mâna lui, încercând să-l fac să mă penetreze mai adânc.

- Uită-te la tine, mă ironizează el. Te freci de mineca o curvă înfometată. Nu-i aşa că te excită? Că eşti disperat să mă simţi în tine?

- Nu joci corect, mârâi. Ash imi ţine penisul cu o mână, iar cealaltă se află în spatele meu, iar Greer îşi plimbă degetele peste tot,

prin fiecare loc secret şi plin de dorinţă şi simt că o să mă prăbuşesc în pat cu faţa în aşternuturi, pentru că picioarele nu mă mai ţin.

- Şî de ce aş juca corect, mă rog? spune Ash, împin- gându-şi degetul în mine până la prima articulaţie.

Nu foloseşte lubrifiant şi simt că mă arde, dar primesc cu bucurie senzaţia şi durerea. Pentru că sunt dovada vie că bărbatul pe eare-l iubesc este în mine.

- Habar n-am, murmur ameţit, cu capul în jos Şl cu ochii aproape incluşi de voluptate. Oricum nu-ini pl»<-'e când joci corect.

- Spune-mi ci vrei, imi cere el.

Nu mai murmură, nu mai glumeşte, liste din nou Dominatorul, soldatul care demult m-a regulat în vreme ce sângeram, plin de morfină, pentru că aşa voise el. De fapt. pentru că i-o cerusem chiar eu.

Hai, fie, pentru că îl implorasem «-o facă.în seara asta, nu plănuisem să

^XSÎeS tn adânc, sperasem să se [ajl,ng]T. M agăţasem, spre ruşinea mea, de speranţa că l[a]'t,7meu iubit mă va provoca să mă supun voinţe, sale.

F ienat şi nesăbuit şi nu-mi pot scoate din minte ¡deea că e lipsit de masculinitate. Şi nu are mc,o legătură „ penetrarea în sine. ci cu faptul că va trebu, să-, fiu oponent, să-i provoc public autoritatea... or eu, după doar câteva ore petrecute aici, simt că-mi ies din minţ, de dorinţă de el, simt iubire şi loialitate şi că sentimentele mele nu se vor schimba niciodată.

-Vreau, recunosc. înfrânt. Am nevoie de tine. Ash, te rog. Te rog.

- Ce vrei, micul meu prinţ? Ce anume ai nevoie?

îşi ia mâinile de pe mine şi de îndreaptă spre o măsuţă de lângă pat. Ştiu că vrea să fiu mai precis, să-l implor, să fiu clar. întotdeauna vrea aşa.

-Te vreau în mine, murmur, urmărind fascinat situaţia paradoxală care se desfăşoară sub ochii mei: pe un colţ al mesei se mişcă o Biblie, în vreme ce el caută în sertar după lubrifiant.

-Scuza-mă, ce ai zis? Nu am auzit bine.

Am spus că vreau *să mă regulezi,* mârâî cu voce tare. Ticălosule, adaug apoi încet.

Se uită strâmb la mine.

- Nu ţi-o căuta cu lumânarea, mă avertizează, aruncând sticla de lubrifiant pe pat şi închizând sertarul.

Isuse. Când nu mî-o căutasem eu cu lumânarea?

Ash ii dă la o parte părul de pe frunte lui Greer, ne-tezindu-i-l.

O să avem nevoie de tine încă o dată, regina mea. Apoi te IflsAn, să te odihnești.. ~ Trebuie să term; . ª"«niia «na, pat. * tern»n Şi eu? P

Doar cu Ash r> "***

uşor din cap.

Î^WÎIWSS

nemişcaţi preţ de o clipă.

Părul blond, sclipitor, împrăştiat pe pernă. Abdomenul plat şi gaura mică a buricului. Sânii perfecţi, numai buni de ţinut în palmă, sfârcurile ridicate şi tari şi partea de jos a corpului plină de semne de muşcătun drăgăstoase. Chiar şi cele mai obişnuite părţi ale trupului ei, genunchii, degetele de la picioare, subsuorile, toate sunt perfecte. Este aceeaşi femeie care se dăduse în roata panoramică din Chicago cu un bărbat complet necunoscut, care se regulase cu el în cel mai ameţitor mod posibi. într-un amestec de durere şi respingere, o femeie care vorbeşte trei limbi moarte şi recită din memorie poezie medievală, o femeie care a privit cu răceală reporterii care o acuzau de adulter şi care a dominat Întreaga încăpere cu demnitatea sa rece. Reprezintă un amestec paradoxal de calităţi: fierbinte şi stăpână pe sine. deschisă şi rezervată. Eleganţă lustruită şi carnalitate brută. Greer a mea.

— O iubesc, îi spun lui Ash.

- Ştiu, răspunde Ash. Du-te şi demonstrează-i.

- „o» «a aiunc la ea, savurând modul în

ᴹ^Se'Xur;n miİare şi savurând, în acelaşi «re-mi priveşte c *y* ^ ^ de „e.nsemnat, să te timpi ae tul m s.i ■ ·Idăncituri în ştiltea acolo unde al5tUn CnTmLi e fp cToarele şi să vezi că eşti privit cu dlcere antiripată voluptate şi familiaritate şi. totuşi, plin de semnificaţie *acum*. Este ceva ce nu vo. avea m noua mea viaţa, nu mă voi mai căţăra într-un pat în care sa mă aştepte cineva iubit, care să se arcuiască pentru a mă primi în timp ce pe piele simt mângâierea aşternutului moale, înregistrez în memorie fiecare mic detaliu în vreme ce mă |K>ziţionez cu grijă peste Greer. Mişcările mici pe care le facem pentru a ne ajusta corpurile, deranjând cearşaful. Clipa în care pieptul şi abdomenul meu le ating pe ale ei. Atingerea interiorului coapselor ei pe exteriorul alor mele. Plăcerea de a-i aranja părul pe pernă astfel să-i pot băga o mână sub cap.

- Te iubesc, îi spun, privind-o în ochi.

Vreau să văd, să mă asigur că ştie, să fie sigură că este vorba de acum şi pentru totdeauna. Că tot sufletul meu arde pentru ea şi că aşa va fi mereu.

-Şi eu te iubesc, murmură. E atât de moale şi docila, încât mă aplec şi o sărut. Buzele i se deschid cu un l Are ßust de sex Şi un pic de şampanie, şi ling tot, " to'- Sub vintrele ei, penisul îmi picură impudic *pe* pielea epilată a vaginului ei. Greer întinde o mână şi mă cuprinde. Îmi

propteşte glandu] exact pe centrul ei. Mâ înconjoară cu picioarele,
apropiindu-mă şî mai mult. ‹ ~ 'ntră în mine. mă îndeamnă şoptit. Te rog.

Regele Americii

încă o

-încă o dată, repet, şi o penetrez adânc, complet.
Doamne, păsărică asta a ei! Înroşită puţin şi

fierbinte după atâta iubit. încă udă de mai devreme, când îmi încasasem

drepturile de oaspete, eliberându-ină în ea. Cea mai intensă combinaţie

de alunecare şi strânsoare.~ *MM*

îmi

Merra Simone

Stomacul mi se strânge doar ^ strâng pumnul în perXfc$_5$T mă in$_{ea}$, tremură de plăcere SUb ei_ - ¡ar pfc^J^

Se arcuieşte şi unduiestP «,k • apăsat din nou pe al meu. Făcându-m^-'V**««<* Dm instinct, mă dezlănţui în ^tZT^T Greutatea mea o apasă la loc pe pa soldS $_m$î adanc' puternic, repede. Ş°'aunle nu se mişcă Doamne^ 3"" 311' 86016 P"""ndu"mă * ochi. Ah.

Mai vreau. O cuprind în braţe şi-mi îngrop faţa în gatul ei şi intru în ea tare, constant, la nesfârşit, ochi închişi, gura deschisă... Şi o sărut pe gât, şi-i sărut umărul... Mâna i se strânge într-a mea şi încetinesc pentru că ii simt degetele pipăindu-mi verigheta.

Mă blochez, îmi ridic capul şi o privesc cum se întoarce şi priveşte strălucirea metalului în întuneric.

- Greer...
- Nu este adevărat, spune.

Apoi îşi pune mâna care poartă inelul trădător direct pe piept, să-i simt respiraţia şi bătăile inimii.

- Asta, spune ea, ridicându-şi privirea spre muie şi continuând să-mi ţină apăsată mâna pe piept, asia este adevărat. Noi. Ce avem noi.

închid ochii pentru că e prea mult: eleganţa ei. iertarea ei, puterea ei de a înţelege. Generozitatea ei. Nu sunt demn de ea şi mă ustură gândul că niciodată nu vo fi. Poale... poate dacă voi câştiga alegerile, infrângandu-l pe Ash, poate dacă reuşesc să sting tensiunile din Carpatia odată pentru totdeauna, asigurându-mă astfel că Melwas n-o să-i mai facă niciodată rău. poate atunci voi ti demn de ea. Poate atunci voi merita cadoul pe care mi l-a oferit.

Regăsindu-mi respiraţia, deschid ochii din nou şi o sărut îndelung, fierbinte, li cuprind gura toată, prctin- . $_p$ -j $_{buze}$le, şi limba, şi dinţii, trasându-le zând-° P$^{6"}$!™ "^rtp'cu hmba mea şi furându-i respiraţia, pe fiecare u> par» c o i ¡$_{ncet}$ $_{,n\ ea,}$

« - « cînd o fa" S geamă din nou pe buzele

$^{"m}$r$_s$înTo acÎt timp. veriqheta mea odioasă.stă caldă mele. Şi-n tot «« *f* $_m$ultc minute în care ne

^SSim aieÎ nîfmaisimt aşa grea pedeget.Nu ITÎp- Î ahceva decât o bucată prelucrată de metal $_{un}$^$_{bieet.}$ ceva ce $_{nu}$ seva putea compara

niciodată cu inelul care ne unește inimile. Cu verigheta fragilă care ne mcercu- ieşte pe loţi trei, legându-ne indisolubil unul de celălalt. Este singura verighetă adevărată, în graba de a-mi iubi regina, am uitat de regele meu, care dădea târcoale prin cameră şi de sticla de lubrifiant care se odihnea lângă şoldul care se mişca în soţia sa. Pare inofensivă acolo, albă, tară însemnătate şi-mi amintesc cum unele dintre cele mai dezmăţate, desfrânate nopţi din viaţa mea începuseră exact cu o sticluţă inocentă ca aceea. Fuseseră şi alte nopţi, desigur, la fel de desfrânate, destrăbălate şi violente în care ne iubisem folosindu-ne de ce aveam la îndemână. Ulei de măsline, balsam de păr. aloc vera sau doar salivă însoţită de un Doamne-ajută-sper-să-nu-doară. fuseseră printre cele mai frumoase nopţi din viaţa mea.

Mă uit după Ash, aşteptându-mă să-l simt căţărân- <lu-sc în pat, în spatele meu. în schimb, el stă în genunchi. Pe podea, lângă noi, cu capul sprijinit pe braţele unite. Ne priveşte şi chipul său...

Expresia sa.

Nu mă întrebasem niciodată cum arată ochii unei persoane când se umplu de tot ce iubesc mai mult pe lume. lua prin minte nu-mi trecuse. Har aşa ne privea Ash pe noi acum, în genunchi, cu toată lumea sa în ochi. Priveliştea îmi laie respiraţia.

Are ceva aproape dumnezeiesc în ea. Sacru.

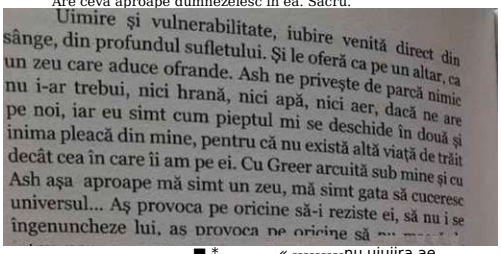
Uimire şi vulnerabilitate, iubire venită direct din sânge, din profundul sufletului. Şi le oferă ca pe un altar, ca un zeu care aduce ofrande. Ash ne priveşte de parcă nimic nu i-ar trebui, nici hrană, nici apă, nici aer, dacă ne are pe noi, iar eu simt cum pieptul mi se deschide în două şi inima pleacă din mine, pentru că nu există altă viaţă de trăit decât cea în care îi am pe ei. Cu Greer arcuită sub mine şi cu Ash aşa aproape mă simt un zeu, mă simt gata să cuceresc universul... Aş provoca pe oricine să-i reziste ei, să nu i se îngenuncheze lui, aş provoca pe oricine să

■ * « ---------nu uiuiira ae iubire pentru Maxen Colchester şi Greer Galloway.

Pe oricine.

Greer întinde mâna spre Ash, iar el i-o ia şi o trece pe obrarul său nebărbierit privindu-ne aşa asudaţi, mişcându-ne alene.

- Vino şi tu, îi spune ea.

-Vin imediat, răspunde el. Dar vreau să vă mai privesc puţin.

- Privitul nu e la fel de distractiv ca simţitul. subliniază Greer ţuguind buzele într-un mod care l-ar topi instant pe orice bărbat.

- Cred că subestimezi priveliştea de care mă bucur, spune Ash, fără să se mişte, continuând să-şi manga obrazul cu mâna ei. .

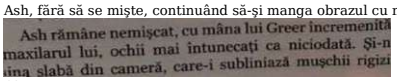
Ash rămâne nemişcat, cu mâna lui Greer încremenită maxilarul lui, ochii mai întunecaţi ca niciodată. Şi-n ima slabă din cameră, care-i subliniază muşchii rigizi

pe

Iun—

Cunosc bine foamea teribilă care-l macină dinei) o de onoarea şi Regele America moralitatea sa catolică şi ştiu cum sa fac aduc în pat cu noi. Cu bună ştiinţă, desfac piciorul lui ţ.ree poziţionându-l astfel încât el să poată vedea carnea ei cun se strânge în jurul erecţiei mele. alunecarea uidolenta şoldului meu pe al ei. Sclipirea umezelii ei pe penisul meu când ies si când intru la loc.. i„r si ai umerilor, tensiunea din maxilar, foamea şi 3i bra îhile nccare le exprimă gura sa brutală, mă întreb

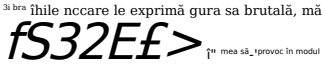

ţ" mea să_ţprovoc în modul acela Sâ zgândăr bestia în poziţia din care ne pnvea. Simt în stomac fiori de teamă şi de excitare.

Cu un mârâit, Ash se ridică şi pune un genunchi pe pat Tonii în clipa asta este brutal şi incredibil de frumos la el. Nu doar gura, ci corpul desfrânat, penisul nemilos, modul în care se târăşte spre noi, ca un prădător glorios.

Apoi o mână violentă mă prinde de păr şi organul lui de mascul imi umple gura. invadând, fără tandreţe, fără măcar să-mi dea timp să-mi deschid buzele sau limba sau dinţii pentru a-l putea primi. Se impinge cu o mişcare bruscă şi apasă până-mi ajunge în gât şi sunt sigur că a simţit zgârietura dinţilor mei, pentru că mă luase pe nepregătite, rezistenţa pluşată a limbii şi strânsoarea neprietenoasă a gâtul închis, ceea ce, insă, pare a-l provoca şi mai abitir. Scoate un geamăt adânc care pare a-i veni de undeva din piept, în vreme ce se împinge şi iese fără scrupule, în vadâ nd. Si il regăsesc, îmi regăsesc, în sfârşit, stăpânul întunecat din coşmarurile mele cele mai intense şi mai delicioase.

- la-l, spune. Deschide-ţi naibii gâtul şi inghite-l!

încerc, jur, dar e prea mare, se mişcă prea repede, prea tare, iar Greer îmi distrage atenţia trasând cu degetul conturul gurii mele care-l suge pe .Ash. şi e prea mult pentru nune, ceea ce pare a fi perfect în regulă pentru Ash, care continuă să se mişte brutal în gâtul meu scoţând sunete aspre. Simt că mă sufoc, complet umplut, iar el strânge şi mai tare mâna în părul meu.

- Aşa, murmură, apăsând şi mai adânc, până ajung cu nasul la pel visul său unde părul care-i coboară de la buric fusese scurtat cu grijă. Asta e. la-I pe tot. Pe tot.

Mă pătrunde complet şi încerc să trag aer pe nas ru pehii în lacrimi, iar mâna brutală imi eliberează părul. Ash îmi apucă faţa cu ambele mâini

- .Eşti îngrozitor de frumos aşa îmi Apoi ieselăsându-mâ să trJ V SPUne"

Se apleacă şi-mi «opJSX^-m*^ noi mangaindu-ne piepturile şi braţele l ^ *ub strălucind de plăcere, privind cumneS*^

Ash se retrage. Gura îi este umedă, la fel „ ^ Are o expresie satisfăcută.

Persul.

- Toată noaptea am aşteptat asta.

Sunt prea ocupat să-mi regăsesc respiraţia pentru a-i răspunde şi ***eu,*** dar o citeşte oricum pe faţa mea şi-mi răspunde cu un rânjet întunecat, care îmi dovedeşte că ştie. Apoi se târăşte în spatele meu, picioare cu păr aspra pe ale mele, prezenţa sa în spatele meu ca un soare dătător de viaţă.

- Continuă să te mişti în ea, imi ordonă, trăgându-mi o palmă pe o fesă. îmi întorc privirea spre Greer şi încep să mă mişc din nou.

îmi zâmbeşte într-un mod pe care nu l-aş putea descrie, dar despre care pot spune că reprezintă veriqheta de iubire care ne leagă pe toţi trei şi. în acelaşi timp. legătura pe care eu şi ea o împărtăşim, aceea de a fi iubiţi de

un bărbat ca Ash. în zâmbetul ci văd înţelegerea, simpatia amuzată, pasiunea şi gelozia pe care le simt când îi privesc pe Ash şi pe ea împreună şi care-mi aminteşte cu toata forţa de ce o iubesc atât de mult. Şi ea, şi eu suntem făuriţi din acelaşi metal, croiţi din acelaşi material complicat, iar iubirea care ne uneşte va fi pentru totdeauna legată de iubirea pe care o simţim pentru Ash şi el pentru noi.

Te iubesc, mimează ea mut, în timp ce-i trasez cu un deget forma surâsului.

Şi eu ie *iubesc,* răspund tot mut. poziţionându-mă astfel încât să-i ating clitorisul când mă împing din nou în ea. Te iubesc *pentru totdeauna.*

, «• ■ „,» „nvesc strălucind, cu reînnoită dorinţă. .

JtcliSTfac în locul ce. mai preţios apU, Idu-mTcaPul pentru ai suge sfarcunle care nu se freacă

W

U P'Tn spate aud deschizându-se capacul sticlei de lubrifiant urmat imediat de două degete reci care mă pipăie nerăbdător intre picioare. Şoldurile îmi rămân nemişcate, respiraţia mi se întretaie când degetele îmi găsesc anusul si încep să marcheze cercuri pe margine înainte de a mă pătrunde amândouă deodată. Icnesc din cauza presiunii, din cauza durerii ascuţite şi primesc, drept pedeapsă, o altă palmă pe coapsă de la bărbatul din spatele meu.

Apoi degetele dispar, înlocuite de glandul fierbinte al penisului său. ¡1 simt bont şi rotund, apâsându-mâ. Uitasem cât este de mare, pentru că *mare* în gură este foarte diferit de *mare* în anus, şi trecuse multă vreme de când ii simţisem în mine, şi, ah, Doamne, ce fac?! Ce fel de joc mă amăgesc că am juca? Cu siguranţă, nu e un joc la care în mod obişnuit câştig, chiar dacă se rezumă doar la noaptea asta; dacă-l las să mă reguleze acum, mâine-dimineaţă. când voi pleca, îmi voi lăsa inima aici şi-i voi fi dăruit totul, deşi jurasem să nu-i mai dau nimic.

Intru în panică.

- Opreşte-te, spun dintr-odată. Stai!

Ash se opreşte.

- Ku... respir cu greutate, îmi simt membrele grele, "ii reuşesc să-mi adun gândurile, nici cuvintele şi totul devine un amestec furtunos de teamă şi dorinţă. Asta nu schimbă nimic, clar? Nu reprezintă un simbol, nu înseamnă că am capitulat sau că...

- Ştiu, spune Ash.

Vreau să spun, este capitulare, dar pentru că mi-o doresc şi aleg asta, înţelegi? Şi este o alegere pentru o noapte, şi oricum nu este o capitulare adevărată, este doarsex şi dacă îmi doresc să fac asta cu tino - revizuiesc deciziile. " Une nu 'nseamns PS ^-mi

– ' hmbry, spune Ash. Ştiu.

- Şi nu înseamnă că sunt din nou al noaptea asta schimbă totul, nu înseamnă n^. nu sj^

- Embry, taci, spune Ash împingându-se puternic în P ™ c în mme. Ah, pe toţi dracii şi sfinţii!

Mă invadează cu atâta brutalitate încât îmi taie respiraţia şi nu mai văd nimic. Este bestial, pătrunzător, animalic. Sunt ca un peşte prins în harpon. Simt bătăile inimii coborându-mi în penisul care incă pulsează în Greer.

- E în tine acum? mă întreabă ea pe un ton curios şi indecent.

- Eu, ah, da, gâfâi. în spatele meu, penisul lui Ash e nemilos şi brutal, apăsându-mi carnea cea mai adâncă, şi, ah, aaah, aaaaahhh, sunt atât de tare, încât o simt până-n dinţi. Aş vrea să-l uit, dar cum aş putea, vreodată, când Ash, aşa, nemilos, pervers este cel care mă face să mă sunt viu, mai excitat ca niciodată, mai eu însumi ca niciodată. Se apleacă în faţă, apăsându-mă mai adânc în Greer şi-nu ordonă:

- Când intru, intri, ai înţeles?

Dau din cap că da, ameţit, deloc surprins să simţ dej.' picături fine de transpiraţie pe toată pielea. $i-atunci Aşn începe să se mişte în mine, cu putere, impingându-mă m Greer. Senzaţia dublă de a fi penetrat şi de a penetra pe cineva la rândul meu este ameţitoare, este euforie pură. mă face să-mi pierd minţile de plăcere şi patimă şi vreau să continui, să continui la nesfârşit.

Ash işi bagă o mână pe sub mine, mângâind cu degetele adânciturile dintre muşchii abdomenului şi întinderea plată a pieptului. Apoi "uni cuprinde Râtul intre degete, arcuindu-mă spre el.

• "mi mârâie la ureche, că asta nu CreJcăVu ştiu, de fiecare dată când mă uit

^Tri-TÎntru nu Încetează să se miş te

Gem drept răspun P delicioase pe brutal, m^ngand^mă a*ujt ,apicioare. Şi pentru KÎT^ al^ lungeşte prin mine în Greer, mt rii^m se zv'ârcoleşte

înnebunită, trăgându-mă de par, SSe şi întinzându-se pe la spatele meu să ajungă la Ash.

- Doamne, dacă te-aş putea aduce înapoi la mine doar regulându-te..., mormăie Ash. Dacă ar fi suficient să te regulez cât pot eu de tare, doar pentru a te face să rămâi aici pentru totdeauna, aş face-o, ştii că aş face-o.

Şi o face deja, încearcă deja, iar eu nici măcar nu încerc să-î răspund pentru că am uitat ce sunt cuvintele. Le-am uitat pe toate. Prins intre penisul lui Ash şi păsărică lui Greer, corpul meu riscă să se dizolve, să devină nimic. Sunt în extaz şi simt că mă apropii de un orgasm masiv, titanic, căruia nu cred că-î voi supravieţui.

îţi place să ţi-o trag prin el? işi întreabă Ash soţia. îţi place să ştii că penisul meu e în el şi al lui în tine, în acelaşi timp?

- Daah, geme ea.

Greer îşi coboară mâinile şi mă apucă de fese. Şi mi e desparte, exact aşa cum îi cerusem eu ci mai devreme, ţn duş, să facă. Sunt complet expus, deschis, la vedere. Mişcările lui Ash încetează şi ştiu că în momentul ăsta se uită jos, acolo unde soţia lui m-a deschis pentru el. Iar Greer îl Priveşte privindu-mă şî, dintr-odată, mă simt dezgolit până la suflet. Totul este la vedere, ca o rană deschisă, pură şi sângerând, pentru că ei doi sunt totul pentru mine şi *să* ne iubim aşa reprezintă ritualul prin care dragostea noastră se manifestă, iar Ash pare a realiza acelaşi lucru, în acelaşi moment, pentru că îşi pierde complet controlul. Nebun.Sălbabc Mă împinge complet peste , rândul lu, peste mine, cu Som^ UpS la şoldurile conducându-i penisul adâîc lf^mi adânc, simt cum tot corpul lui este co^Tra ** « regulandu-mâ ca şi cum ar \xea să "mS^ "Pra doar toată plăcerea, ci viaţa însăşi pSAt^ "u aşternuturi în căutarea unui punct de snriiin săi desfac coapsele larg ş, mie,Pşi lui G^fiXS Strangpeaşternutun, în păr, în carne. Este ca un S în caiduri, copulează cu minţile pierdute, transformat în nevoie pură de a se descărca în cineva, mormăie aspru, eu abia mai am suflu, iar Greer icneşte de plăcere de fiecare dată când penisul meu o pătrunde împins de forţa lui Ash.

Asta. Asta aşteptase toată noaptea, de-aia nu terminase până acum. Voia momentul acesta în care să ne pierdem toţi trei, revenind la instinctul cărnii, regăsindu-ne într-un mod atât de elementar, încât nimic să nu ne mai poată despărţi. Ne-am transformat în unul singur, iar t rupul meu arde şi ingână acest adevăr simplu. Ash mă domină cu focul acela secret pe care doar el ştie să mi-l aprindă acolo, în josul şirei spinării, cu devoţiunea pe care amândoi o simţim pentru femeia electrizantă şi copleşitoare de sub noi, care murmură. împingând şi excîtându-se în acelaşi timp-

Ash. mişcă-te în el, nu te opri, nu te opri până nu termină.

.

.

Vreau să-ţi văd chipul când termini în el, vreau sa i umpli.

— M -F

Ah. simt cum U regulezi, şi este aşa de bine. în ciuda faptului că-şi exprimase dorinţa să [nU] termine încă o dată. Greer este prima care-şi dă drumul, cu gura deschisă într-un O uimit şi corpul său se strânge atat de tare pe mine, încât mă duce de la *aproape acolo* la *acolo acolo acolo,* iar apoi Ash se împinge o ultimă dată în mine, cu putere. îl aud mormăind ca pentru sine tufa *e. da. acum, asta c* şi mă prăbuşesc. Detonez ca o trambă de două tone.

At> nutemic, încât am impresia ca sperma [erup]ând atatde Pu ernc,[re] ^^^ [eiîbe]andu-mă aceea se acumulase [mu]lt încât se scurge [in] Greer cu putere Si atatoe ^ [illspate]l[em]eu,Ash ri^ ^ ^, osâ... Apoi şoldurile îi 'C^T^ioneaL, penisul ii pulsează palpabil şi rlpledecăldură. Scoate un geamă, strangulat.

- Micul meu prinţ, este tot ce spune, golindu-se în mine pe când eu mă golesc în Greer şi Greer tremură de plăcere sub noi. Momentul durează o eternitate, clocotind de presiune, fricţiune umedă şi bubuit de inimi. Pentru un moment, ritmul contracţiilor noastre se sincronizează, se aliniază şi aş putea să jur pe orice Dumnezeu cunoscut că terminăm împreună, că împărtăşim acelaşi orgasm, să tremurăm pe cresta fiecărui val de plăcere, uniţi, aşa cum ar trebui să fim, legaţi, aşa cum ar trebui să fim, împreună, împreună, uniţi într-un singur trup.

Un bărbat, un alt bărbat şi o femeie.

ESI K ora patru dimineaţa. O ceaţă rece de ouomhne s-a aşezat în colţurile ferestrelor. Afară, cerul « e de cerneală; pe fundal se vede strălucirea obosită luminilor oraşului, vântul se strecoară prin fiecare frunzei" fi [Pº]ı ^ ° [imâlne*kte] suflă cu zgomot în înăuntru, însă, este cald, un întuneric confortabil care te tace să-ţi doreşti să dormi pentru totdeauna. Dar eu nu dorm, nu vreau să pierd nîcîo secundă din timpul petrecut cu ei, vreau ca totul să-mi rămână gravat în memorie ca i>e metal, nepieritor şi de neuitat.

Sjetra Simone

După scena intensă Ash ' intimă oră ingrijindu-ne. Ne-a curtj^!^ [0] „ ne-a dat apă rece să bem. ne-a ă'S^i ^pate. sămtând fiecare centin^^^** zăceam, satisfăcuţi, sub el. Dupâ ce Jin~f * vână taie, de fiecare loc Hpidos d^ceTl? ^ vorbe de laudă si de iubire,

nponkSJl'SSSZ este de noi. cat de fericit îl facem, cât de preţioş, ^ pentni el. s-a mtms. la rândul său, în pat lângă mine fta să spună nimic, Greer şi-a făcut loc intre noi, şi-a pus un picior pe şoldul meu. şi-a tras mâna lui Ash pe piept şi a adormit imediat, cu gura de roză uşor deschisă şi cu părul strălucitor, pe care Ash tocmai i-l pieptănase, întins pe pernă.

Eu am rămas treaz să o privesc, şi Ash la fel. Nu facem altceva, o privim. Ash îşi desprinde uşor mâna de la pieptul ei şi o trece peste bicepşii mei. Apoi îmi ia mana. Nu s-o muşte sau să şi-o strângă pe penis. O ia şi o ţineaşa. iar atingerea aceea simplă mă copleşeşte, făcând să cadă şi ultima bucăţică rămasă din armura mea.

- În noaptea asta, spun.
- tn noaptea asta, concordă.

Mă gândesc că mă aflu aici cu ei. că mă simt ala! de îndrăgostit şi de deschis, până la uitare de sine. . gândesc la Greer în braţele mele. la cum îngenuncnez faţa lui Ash şi. mai ales, la zilele lungi care vor veni nimic din toate acestea. Doar un pat gol, o inimi sing" • despărţit de singurele persoane pe care mi-am dorit di totdeauna să le iubesc... Seara aceasta a fost o binecuvântare dureroasă, fiecare moment minunat înmuiat într-un sentiment de amară disperare.

- Mi-ai făcut un cadou crunt.
- poate.

Şi minunat.Degetul mare i se plimbă în palma mea-
-Da.
pentru că mă iubeşti.
Ochii îi sunt umbriţi de întuneric.
_ Pentru că te iubesc.

Degetele i se mişcă pe verigheta de pe degetul meu, o roteştermângâind pielea din jurul ei.

Nu ştiu ce să simt când degetele sale ating inelul acela. Pentru că ştiu ar fi trebuit să fie inelul de la el. Din- totdeauna ar fi trebuit să fie inelul lui şi nici nu vreau să-mi imaginez ce simte acum, când atinge ceva ce ar fi trebuit să fie de la el.

inghit cu greutate.
-De ce m-ai invitat aici, Ash?

-Ai spus-o chiar tu, răspunde el, continuând să se joace cu verigheta de aur. Ca să fiu crunt şi să fiu tandru. Pentru că te iubesc.

-Dar de ce tocmai în noaptea asta?
■Ash oftează, luându-şi mâna de pe inel şi impletin-du-şi degetele cu ale mele.

- Nu e aşa greu de ghicit.

-Din gelozie Pentru că noaptea nunţii mele trebuia să fie cu tine.

-Da. -Şi?

îşi propteşte capul în cealaltă mână. privindu-mă ţintă.

-Şi ce, Embry? Ce-ai vrea să mai admit? Bineînţeles ea am fost îngrozitor de gelos. Bineînţeles că orice noapte a nunţii a ta trebuia să fie şi a mea.

Se poticneşte, strâns ,r ochii îi strălucesc de emJL dinţi- toghite controlul. Clipeşte^*

- Dar gelozia mea nu conteaz-, « trecutul, aşa că am vrut să-ţi pot ofe,i "U 1X11 ^¡mba nu ar trebui să-şi petreacă sing^not eT' ^ micul meu prinţ. ptea nun^'- Maia!«

Gâtul mi se contractă de emoţie. Nu not vn-k t ce reuşesc să fac este să-i iau mâna şi să i-o^tS sa simtă lacrimile care-mi alunecă pe faţă. Nu contead gelozia sa, nici cât de posesiv, amar şi sadic s-a comportat ştiu că, de fapt, a vrut ca noaptea aceasta să fie cadoui pentru mine. A ştiut că ar fi fost cea mai singuratică dintre nopţile mele, când, de obicei, pentru majoritatea oamenilor este cea mai fericită. Şi a dorit să mă facă să mă simt bine. A vrut

să mă ajute, să pună un umăr acolo unde povara era cea mai grea, şi ştiu, fără umbră de dubiu, că dacă i-aş cere-o, ar duce-o singur pe toată. Dacă i-aş spune că nu o pot face singur, că nu pot trăi cu atâta greutate pe suflet, mi-ar pune inima şi viaţa sa la picioare, doar să ma ştie fericit.

Mai mult, sunt sigur că ar face-o chiar în timpul campaniei în care voi candida împotriva lui. M-ar prin braţele sale noaptea, după ce m-am luptat cu el ziua, • iubi şi m-ar vrea chiar dacă am refuzat să nu canoi ^ împotriva lui. Tot ce ar trebui să fac ar fi să-i cer acestea şi ar accepta. M-ar ierta, m-ar pnnu la locui de la picioarele sale şi în patul său.

Dar... nu pot. Gândul este pe cât de amar, pe atat de adevărat; mă doare inima asta, deja plină .le cicatrice, «l nu o pot nega. Nu pol face asta, pentru că nu ar fi cinsu . N-ar fi cinstit să iau grija şi iubirea sa cu o mană şi sa rănesc cu cealaltă. Nu pot avea protecţia " "
timp ce-l defăimez când nu suntem împreună Nu- cinstit să-1las să mă iubească tocmai cand încerc să-i fu. totul.

• „.-(car eu nu sunt chiar atât de egoist.

Nu mina peste obrazul meu plini de lacrimi

^Twba ^S umbreşte maxilarul aspru, apoi -^laîdS-o la buze. Nu inteleg ce vrea sâ facă,

id că deschide buzele şi scoate puţin limba afara. ?ᴾ°!™,â lacrimile. L-am văzut făcând asta de nenumărate ori! dar de fiecare dată este mai senzual, mai tandru şi mai teribil decât ultima.

Nu mă pot abţine, îmi scapă un geamăt privindu-i limba şi buzele apăsate pe mână.

-Mă faci să-mi pierd minţile, susur. Şi spun asta în toate sensurile - bun, rău şi tot ce încape între.

Se opreşte, mâna nemişcată pe gură şi ochii sclipind în întuneric. Văd cum din nou înghite cu greutate, are maxilarul încordat încercând să înghită o emoţie prea intensă. Şi ştiu deja, pur şi simplu ştiu, ce urmează să-mi spună.

- Embry, începe el.

- Nu, spun eu. Nu o face. Te rog.

- De ce? întreabă în agonie. De ce nu mă laşi nici măcar să ţi-o cer.

Aş putea să mint. Ştiu că aş putea, şî ştiu că şi-ar aa imediat seama că e o minciună şi mai ştiu şi că s-ar lăsa minţit doar ca să-mi permită sâ salvez firmitura de demnitate care mi-a mai rămas.

Dar nu mint. F. aproape dimineaţă şi adevărul se naică la orizont odată cu soarele, gata să ne acopere cu o lumină slabă, aproape obosită.

- Pentru că, spun, încercând să-mi înghit lacrimile, dacă mi-ai cere-o, n-aş avea puterea să-ţi spun nu.

Îşi freacă palmele ţie chip. apăsându-şî îndelung degetele pe ochi.

- De când te ştiu, nu faci decât să-mi spui nu. Aşa că nu văd de ce ar fi diferit de data asta.

23aAmărăciunea sa mă rănește.

- Bănuiesc că mi-o merit, spun.
- Scuză-mă, spune cu voce obosită îsi ,a • de pe față și mă privește. Te vreau, vreau să fii a l m "mk' rămâi al meu, tot încerc asta de cincisprezece ani s'' știu dacă cel mai potrivit mod de a te iubi este să încerci te prind sau să te las să pleci.

-O să -mi doresc întotdeauna să fiu al tău, spun Ar trebui să fie jenant să recunosc așa ceva, să mă facă să mă simt slab. Dar nu aici, nu cu lacrimi pe obraji, nu cu Greer a noastră între noi.

- întotdeauna. Dar... mă opresc.
- Dar nu-ți permîți ție însuți, termină el în locul meu.
- Așa trebuie să fie lucrurile, Ash. Știi de ce.
- Bănuiesc că da.

Apoi tace. în aer plutește un sentiment de neliniște, de durere, și tocmai când încep să mă gândesc că este timpul să plec, Ash se dă jos din pat, îl ocolește, se bagă sub așternuturi lângă mine și își strânge trupul lângă al meu. Genunchii săi în spatele alor mei. brațele după mijlocul meu, vintrele apăsat de fundul meu. îți bagă fața în ceata mea.

- Trebuie să mă săruți de la revedere înainte să pleci, murmură.
- Da, Ahile.

Și, în ciuda zorilor care se apropie, adorm in brațele lui, știind că după ce mă voi trezi și-l voi săruta de la revedere, va fi de-adevăratelea și. probabil, pentru totdeauna.
Iar asta mă va ucide.PARTEA A DOUA
COROAN

sierra Simone

A

i:

ASH

Acum

Doi ani mai târziu.

- Domnule președinte, spune Belvedere, venind în spatele meu.

Mă întorc de la jurnalistul care mă intervieva şi dau din cap spre Ryan.

- Mai am nevoie de zece minute.

Ne aruncă o privire jenată apoi se uită la ceas.

- Mai aveţi doar cinci, domnule. Regret, ii spune jurnalistului. Vă stăm oricum la dispoziţie şi, dacă e nevoie «le alte informaţii pentru articol, putem stabili o discuţie telefonică.

Reporterul, mic de statură şi cu fălcile lăsate, ca de buldog, reprezintă revista *Times*.
Oftează când îl aude pe Belvedere, dar nu se retrage. Când buldogul îşi lasă privirea pe notiţele sale, îi fac cu ochiul lui Belvedere, care-mi răspunde cu un zâmbet scurt. Este îngerul meu păzitor, are grijă de mine. de timpul meu, mai ales. Joacă rolul poliţistului rău ori de câte ori trebuie -să mă scape de mulţimi nerăbdătoare şi de reporteri curioşi şi-şi joacă rolul scuzându-se, rămânând insă ferm, un rol pe care În timp l-a dus la perfecţiune

.Este vorba desnr« vor însoţi, inevitahil *A* profil de cam (lupii cc lrec Sfiî^j«. " mă strecor C" personal, care mă implorase săm*r^ T^'^ mine în situaţii obişnuite, în avion. cateva cadre cu

Rămânem singuri în biroul meu iar RpK^ înmanează un dosar, ieşind apoi **să** **t** de apa minerală rece şi prânzul obişnuit: pui kale. E uşor să te laş. pradă tentaţiei de a mânca porcM în timpul campaniei, când călătoreşti de colo-colo, iar mare parte din echipa mea a cedat serviciilor de room-serviee şi deliciilor unsuroase. Dar eu refuz, aşa cum refuz să renunţ la exerciţiile fizice din fiecare dimineaţă sau la serile mele doar în compania lui Greer; Belvedere pare a găsi satisfacţie în provocarea de a-mi furniza hrană sănătoasă oriunde ne-am afla, iar eu profit din plin de disponibilitatea sa.

Răsfoiesc un dosar când el se întoarce cu prânzul meu şi cu al său, un castron de fulgi de ovăz şi un smoothie. încep să mănânc în timp ce-mi vorbeşte.

- Sunt ultimele note de la Uri şi Trieste pentru dezbaterea de joi. Te întreabă, de asemenea, dacă pre erJ domnul să te pregătesti mai mult pentru înfruntarea cu Moore sau dacă vrei să te pregăteşti şi pentru cea cu Harrison Fasse.

Fasse este democrat şi candidează împotriva mea şi a lui Embry, un tânăr inteligent, deşi uneori vulcanu- şi încăpăţânat. în linii mari, este un candidat bun, dar sondajele ne dau pe mine şi pe Embry foarte aproape unul de celălalt, aşa că Fasse nu este preocuparea mea principală.

Regele ru.i insăEmbry.da. ^ ^ ^^ rtă Furculiţa m. se op * Du atata timp, —• ap0i ÎS^bui să tresar din reflex ori să simt teoretic nu ar ma. ^ ^ g aşg N]CJ macar dupa împunsătura *aceea,apwp^* ^^ ^ *sufent dln* * ^ D NU avem nevoie să ne pregătim împotriva lui Fasse, îi spun lui Belvedere. Spune-i lui Uri să se concentreze pe Embry.

Belvedere ia notiţe.

- Mâine-seară, atunci. Am putea face o şedinţă de repetiţie şi în ziua următoare, cea a dezbaterii. Ce spuneţi?

Termin de mâncat şi-mi întorc atenţia la dosar. Dezbaterea are ca tematici energia şi economia, două aspecte în care administraţia mea a excelat, dar care reprezintă, în acelşi timp, două puncte asupra cărora eu şi Embry ne-am găsit în dezacord. Strategia stabilită de Merlin şi Trieste în ce privea dezbaterea era să subliniez aceste diferenţe, venind cu exemple concrete despre aspecte deja implementate. Nu ar trebui să fie prea dificil.

Partea cea mai dificilă va fi Embry însuşi... şi cei doi ani care apăsau greu asupra noastră.

Doi ani. Doi ani de când plecase din patul meu într-o dimineaţă rece de octombrie, fără să mai privească vreodată înapoi, fără un mesaj, nici măcar după începerea campaniei. Nici un cuvânt, spus sau scris, nici o întâlnire accidentală de priviri într-o cameră aglomerată, nimic, pentru că, desigur, făcuse tot posibilul să nu ne aflăm în aceeaşi încăpere.

- Nu e necesar, spun. Sunt sigur de argumente şi cunosc bine poziţia lui Embry. Singurul lucru dificil **dezbaterea asta va** fi să [illegible]

P^^asta ,ina**FA;RDTR**[illegible] Belvedere încuviinţează [illegible]

Numele lui Embry îl afectează şi pe eî el. **

M-am bucurat când **î**-am **v£u**pe**¿Sîf- f¹*"** du-se mototolit şi îmbujorat
muşcătun pe corp.

Fusese înlocuitorul meu la propriu, un dar pentru Embry, dat fiindcă micul meu prinţ nu voia să vină la mine. Aflasem, din discuţii ocazionale cu Morgan, că Embry alesese abstinenţa strictă de la ultima noastră noapte împreună, refuzând orice formă de uşurare care i-ar putea aduce un amant sau o amantă şi, oricât mi-aş fi dorit să vină la mine, nu suportam ideea de a-l şti aşa singur. Ideea că trupul lui suferea după simpla atingere a unui partener sexual. Iar Belvedere se demonstrase dornic, nerăbdător, excitat când îi cerusem să facă asta pentru mine. Aşa că s-a dus la el, iar când s-a întors, câteva ore mai târziu, bine regulat şi strălucind, l-am pus să ne povestească, mie şi l"[1] Greer. toate detaliile sordide.

Nu fusese corect din partea mea, din tot telul de motive. în primul rând, pentru că, deşi cu un an înainte îl dusesem pe Belvedere, la cererea lui, la clubul Lyonesse şi încă se forma ca submisiv, nu era submisivul *meu*, deşi. cumva, simţeam că şi-ar fi dorit asta, ceea ce complic[11] ulterior lucrurile. în plus, date fiind privirile pline de ardoare pe care-l surprinsesem că i Ic adresase lui Embry, presupunea o oarecare cruzime clin partea mea s ă i cer să facă asta. Şi să-i cer lui limbry să accepte acest cadou, ştiind bine că nu va fi capabil să spună nu. Una e si menţii**Regele** Americti

****»£!£*&>*D;;RET** ' e ^ c u i v a .

aproP'^'d" gura. de mâinile ş. a bat nimic

„n este mârtuna hdelităţ" h tdeauna, .ar el

intre Afecţiune şi cu acelaşi respectam ^ ^

SlâttSdată —ijSt L-am întrebat

evenimentul nu -a ^Pe. ^ ^

dt' mai ^ ă°eumva regreta noaptea respectivă sau daca verificând daca cumva regre Ê asc asta Era forma

"(^Brîjă'^pe'carc uîî Dominator trebuie să o asigure, dar a?o formă reală de grijă, afecţiune. Nu.-aş ficeru^o niciodată, dacă nu aş fi avut certitudinea ca l-ar plăcea, iar el mi-a confirmat-o în mod clar şi plin de dorinţa în seara aceea. Dar totuşi... Nu se întâmplă în fiecare zi să te regulezi cu fostul iubit al şefului, cu atât mai puţin să faci genul de cadouri pe care eu şi Embry obişnuiam să le schimbăm. Dar instinctul nu mă înşelase în ce-l privea pe Belvedere, şi amândoi eram acum mai bogaţi cu o experienţă.

- Deci, veţi ateriza la Portland într-o oră, apoi avem întâlnirea cu asociaţia pescarilor şi vânătorilor, ceea ce înseamnă ca va trebui să ne mişcăm rapid după, pentru a ajunge la întrunirea... Belvedere tocmai îmi întinde o nartie, dar se opreşte la jumătatea gestului. Telefonul său vibrează pe birou odată cu al meu.

Se aude un ciocănit la uşă. Greer intră şi închide m urma ei. Chiar şi după doi ani de căsătorie sângele se st "Ua m' SC înfierbânte doar când o văd. inima mi , 0 'mensă iubire şi un puternic sentiment de lecl.ls"e'în Cl›Pa 3Sta› o ilm în fa <a mea pe Greer cea inte" m . . h c versiunea pe care o iubesc aproape cel mai aintre toate: cu părul strâns într-un coc dezordonat xat cu un creion]n pj cioare e goale încfl tin ând în P un marker. îşi luase concediu tot semestrul de la ■corgetown pentru a mă putea însoţi în campanie, dar **era în faza de editare cu cane, ■ •** moment liber lucrând la mânu" £ ^ ^

Insa nu conceptele occidentale A. putere ,n Evul mediu o aduc în Zn'ZV^^

^ - Iubito? b întreb, privind cum se sp^ de tocul

- Ash, spune cu blândeţe. Ai aflat?

¡mi cobor privirea spre telefon şi văd un apel pierdu, de la Merlm şt cateva mesaje necitite. Derulez rapid si-l aud pe Belvedere înjurând printre dinţi. Prind doar câteva cuvinte. *Lyr*:

Declaraţie publică. Presă. Maxen, e de rău, foarte rău.

- A făcut-o, spune Greer. Abilene a dezvăluit totul în legătură cu Lyr.

ÎNTR-UN FEL. ar trebui sâ-i fiu recunoscător^ Abilene că aşteptase atâta vreme înainte să aie' adevărul. Mi-a dăruit, astfel, în

ultimii doi ani în r u i t libertatea de a mă concentra asupra listei mele am« l de realizări, pe care am reuşit să le duc la bun s ^^ Merlin spusese că era imposibil, provocându-mă, pra ■ Şi iatâ-mâ acum, doi ani mai târziu, triumfător. <-n dacă voi pierde alegerile, ceea ce obţinusem era delm" • Tara mea era mai sigură, dotată cu mai multe soim inteligente, mai bogată, or nimic din toate acestea nu ar fi fost posibil dacă scandalul legat de Lyr s-ar fi declanşai mai devreme.

. ₍ip₎iₒc recunoscător.

alegerilor. Morgan ^esă ^ ^ imp.l₀rat-o.

ⱡₙ,f)nipefinlmenₐNu .spUₐ ^ logica. să-nu

m-am plocon«», a m : a ^ Nu voia ca el s ă

ᵖˡᶜᵈc-Tck nu ervorba doar despre mine, despre a-, SufcLste fiul lu Morgan va li ob.igată să-i explice alegerea ri dea-l da spre creştere altcuiva si dubiu că-l va durea să afle că mama sa renunţase la el pe când era un bebeluş, deşi rămăsese în viaţa lui sub numele de verişoară.

Oricum, de faptul că Lyr a aflat acum adevărul despre el de la ştiri, în loc să-l afle de la noi, mă temusem mai mult.

Băga-mi-aş!

Ţin discursul cu pescuitul, merg la întrunire. Reporterii suni agitaţi, curiozitatea li se vede pe chip. Şi nu doar pe al lor, ci pe al tuturor persoanelor cu care mă întâlnesc. Este adevărat? Nu e o invenţie? Oare chiar sunt nul lui Penley Luther, fratele lui Morgan *şi* tatăl unui copil născut dintr-o relaţie incestuoasă?

Merlin mă instruieşte prin telefon să nu fac nicio I w f' ᵗa fel Şi Trieste_ ᵃ$ᵃ că "o ˢPun nimic despre k" sau Morgan şi rămân la subiectele stabilite. Belvedere ma însoţeşte în timpul evenimentelor, apoi, din nou în Air 'orce One, stau alături de Greer, strângând în mână uri Panar de scotch, în vreme ce avionul decolează în beznă, cu destinaţia Seattle.

Pentru că nu mai vreau să aştept. Peutru că am dreptul de a-l privi în ochi pe fiul meu şi de a-i explica totul.după căţelul cand mă gândesc că

«mşi an, de zile să fi$_{m}$ amândoi
îată-ne, acum, fiecare cu un fiu pe cale n u C o p i l «
îmi lipsesc enonn toate momentele pe *M* T ^ T cu Lyr şi toate momentele în care nu^^E pe Embrv transformându-se în tată. Nu i-am văzut ochn cand şi-a luat pentru prima dată copilul în braţe, am pierdut momentele de încântare, de fericire pură! oboseala şi grijile.

Există acum o parte din Embrv definitiv separată de mine, o parte care s-a născut împreună cu fiul său. Pe de altă parte, este foarte posibil să sufăr atât de mult şi pentru că n-am avut şansa de a trăi ce trăieşte el. Nu am pierdut doar experienţa lui Embrv de a deveni tată, ci şi ocazia de a o trăi eu însumi.

- Domnule, spune Belvedere cu o expresie de scuza, apărând în încăpere, este Berlinul.

Să le spun că nu este momentul potrivit?

Berlin. La dracu'! Hezetele

Tot ce-mi doresc este să beau şi să-m. «ca » ^ prin părul soţiei mele. Tot ce-mi doresc este ca. ^ ,$_{a}$ să reflectez la ce mă aşteaptă în Seattle. sa nw 6 ceea ce ii voi spune fiului meu când va h în taţa n $_{ş}$.

Dar nu pot refuza niciodată un apel1 de la1« . ^ aşa sunt rare. iar ce se va întâmpla peste două săpl* va reprezenta piatra de temelie pentru tot ce "" it
să realizez în ultimii doi an. şi jumătate. Şl am con totul cu prea mută migală şi răbdare, ca să las situaţia n personală să distrugă totul.

întind mâna după telefon.

şi ne întoarcem la treabă.

i<5 F, PREFERAT Să-mi laşi mai mult timp. spune

_ *A*$ FU Ktt _lirpaua de a pardesiu, 111

Morgan rete^t J^tSesoniptuoase din casa r$_{p}^{p}$cTac^{eU}a'lu « Moore. Aproape de miezul nopţi, casa^trăluceşte palid, iar lacul din spatele nostru sclipeşte într-o lumină de dincolo de lume, plină de secrete.

-Mâine-dimineaţă se trezeşte să meargă la şcoală, are nevoie de odihnă.

-Chiar crezi că doarme? o intreb pe acelaşi ton retezat. în seara asta? După toate câte s-au spus despre el pe internet şi la ştiri?

-Ce ştii tu despre el?! şuieră ea drept răspuns. N-ai niciun drept să-mi spui tu mie la ce crezi că se gândeşte sau ce face el! Lângă mine, Greer se tensionează din cauza furiei, dar, înainte să-mi poată sări în apărare, uşa se deschide V ivienne Moore, guvernatorul statului Washington şi mama a doi dintre foştii mei iubiţi ne întâmpină în prag.

Resele America

Este în bibliotecă, spune, indicând din cap cu un gest regal. Nimue, sora mea, este cu el. Vă aşteaptă.
Imi eliberez cu un tremurat aerul din plămâni, iar Morgan imi urmează exemplul. Deşi suntem despărţiţi de campania în derulare, de ani lungi de bătălii şi amărăciune, când ne uităm unul la celălalt, tot ce văd este fata cu ochii verzi care, odată, mi-a cerut să o străng de încheietură, nu de mană.liniştitor.

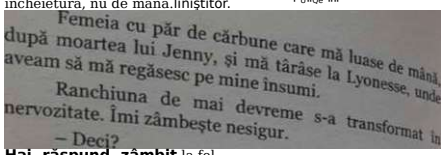
Femeia cu păr de cărbune care mă luase de mână,
după moartea lui Jenny, şi mă târâse la Lyonesse, unde
aveam să mă regăsesc pe mine însumi.
Ranchiuna de mai devreme s-a transformat în
nervozitate. Îmi zâmbeşte nesigur.
– Deci?

Hai, răspund, zâmbit la fel

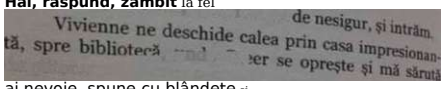
de nesigur, şi intrăm.
Vivienne ne deschide calea prin casa impresionan-
tă, spre bibliotecă, [illegible] ser se opreşte şi mă sărută

ai nevoie, spune cu blândeţe şi
mâna pe obraz.
- O să fiu aici, dacă ai i căldură, punându-mi cu drag îi studiez chipul

.Eşti sigura că nu vrei să intri cu noi? întreb, sperând în secret că va spune da, deşi ştiu că prezenţa ei ar tac» totul şi mai copleşitor pentru Lyr. în mod egoist, insă, mi-aş dori ca ingerul meu să fie acolo, să fie acolo pentni mine, să mă liniştească şi să mă îmbrăţişeze.

Discutaserăm despre asta în avion, venind de la Portland, după ce luasem decizia că voi merge la Lyr în seara asta, orice ar fi. Fusese ideea lui Greer să ne lase doar pe mine şi pe Morgan cu Lyr, o idee bună. de altfel.

Doar că... O vreau cu mine.

- Eşti absolut sigură că eşti bine? o întreb, aşigu- rându-mă că mă aude doar ea. S-a întâmplat totul atat "e repede...

- Sunt bine. spune cu convingere. Te iubesc şi t"lui este în regulă, iar mai târziu vom avea suficient timp » discutăm despre toate astea. Sau să găsim alte moduri de a rezolva lucrurile.
Accentul pe care îl pune când spune *alte moduri* aproape îmi distrage atenţia de la mâna care coboară şi se opreşte pe vintrele plat. gol, aşa cum a rămas timp de doi ani, în ciuda tuturor eforturilor noastre

.Regele Americn

l-o acopăr cu

burtica ei. ta? întreb cu voce joasă.

_ cui corpul i se relaxează uşor.

0ftenZ P voit A domnule preşedinte.

" " oht Sper Să nu o rănească prea mult « Care »»

este şi fiul ei.

Morgan deschide uşa către bibliotecă şi păşim înăuntru împreună. În ciuda tensiunii, remarc luxul rafinat al încăperii. Pe două etaje, cu pereţii acoperiţi de cărţi, cu şemineuri şi scaune masive, grele, din lemn. Mi-e foarte uşor să mi-l imaginez aici pe Embry al meu, un tânăr adolescent răsfăţat. Citind cu picioarele atârnate dezinvolt peste braţele scaunelor, strecurând înăuntru pe furiş băieţi şi fete, ca să facă prostii în faţa şemineului... Privind pe ferestrele căscate dinspre lac, pierdut în tot felul de gânduri negre născute din mintea aceea de Embry.

Doar că el nu fusese singurul băiat care crescuse mtre zidurile acestor încăperi. Şi Lyr sălăşluise pe aici, convins că mama lui este Nimue. că Vivienne îi este mătuşă şi Morgan, verişoară. Şi că tatăl său era o fantomă, un trântor, un nimic. Şi. în vreme ce mă apropii de el pentru prima dată n şaisprezece ani, mi-e greu să nu ii dau dreptate, în uehnitiv, tăcerea mea i-a distrus viaţa.f n^T CStc uşor 85-l identific, în ciuda umbrelor pe care locul le desena pe pereţi şî prin unghere. Eca şi cum inima mi-ar fi atrasă ca de un magnet... Intru în alertă imediat ce-l observ, aşezat pe o bancă de la fereastră, cu capul plecat asupra unei cărţi, cu profilul conturat de contrastul dintre pielea palida şi negrul nopţii de afară Ms - cum de nu mi-a dat seama până ac$_{Um}$. Trecui , mlreb ori pe lângă portretul de familie masiv pe careî^4 avea în biroul vicepreşedintelui, cum d$_{e}$ nu obst™ din postările de pe reţelele de socializare cu EmbryS la casa de pe lac?! Lyr fusese pentru mine doar o persoană din clanul lui Embry, un alt vlăstar care avea să urmeze şcoli scumpe, să poarte haine de marcă şi să se pregătească, la rândul său, să conducă lumea.

Cum fusese posibil să nu remarc de atunci? Părul negru. Pomeţii înalţi. Nasul roman, gura plină, sprâncenele negre deasupra ochilor verde-strălucitor? îmi seamănă atât de mult, încât e ciudat să-l privesc, e stânjenitor. Este reflexia mea, cu unele umbre şi unghiuri uşor diferite, insesizabil diferite. O văd în el şi pe Morgan: trăsăturile lui sunt puţin mai rafinate, mai elegante decât ale mele, limpezi, îngereşti, iar mâinile cu care închide cartea sunt subţiri, delicate. Ridică privirea spre noi.

Ne priveşte în ochi, mai întâi pe mine, apoi P<- Morgan. Nu spune nimic, dar parcă aud toate cuvintele ca fac presiunea asupra buzelor sale pentru a fi toate întrebările pe care le ţine pentru sine, pe limba- ^ expresia sa nu este ostilă, iar când începe să vorbe tonul este cald, dar precaut.

- Bună.
- Bună, îi răspund.

Morgan se limitează la a da din cap drept răspuns.

Nimue se ridică de pe canapeaua din apropiere, subţire ca o salcie şi la fel de înaltă ca mine. E cu doar CU câţiva ani mai

II

mică decât mine, dar arată mult mai tânără. Are ochii strălucitori, pielea curată şi părul lung. negru, ii curge pe umeri. La gât îi luccşte un cristal. Merge ca o dansatoare, mlădios, cu pas lejer, chiar daca nu se aude nicio notă muzicală, inleleg acum de ce o lubeşte M..riin

• ᵣ, «¡nune Zâmbeşte uşor către Lyr, dar
Vă las smgun, spune ^ ₛᵢₜᵤ,ᵣUa
e'-^rîfi^n -Smue. Lyr simte, probabil,

«*ſ^ſpecare~' ş

dintotdeauna, ţi n-aş putea să-l contrazic Era adevărat. Toată lumea il minţise. Eu si Morgan ne aşezăm pe scaunele din apropierea ferestrei Pentru un moment, mă aştept ca Lyr să rămână acolo unde este. Şi nu l-aş învinovăţi. Banca de la fereastra este acum pentru el probabil cel mai sigur loc din lume: are doar şaisprezece ani şi înţeleg motivele pentru care ar dori să tină distanţa. Să rămână într-o poziţie care să-l facă să se simtă în siguranţă, un loc familiar.

Dar el se dă jos graţios de pe banca de la fereastră şi se aşază într-un scaun de lângă mine, cu un curaj şi un stoicism pe care le aplaud şi pe care le respect profund. ■Sunt mândru că e aşa arătos, puternic, sănătos, serios şi sobru. Mă face mândru să-i văd expresia de bărbat, deşi nu-aş don să nu fi fost obligat să şi-o asume.

Morgan vorbeşte prima, cu vocea tremurând.

-Bănuiesc că ai multe întrebări să ne pui.

¡ncă din cap, cu expresia de pe chip

-Am.

de ᵘⁱᵗ Tᵉ ᴹᵒʳ8ᵃⁿ exact când ea se uită spre mine, Drim. i ■ᵃʳ ᵁᴵSă dtcidem ᶜᵉre dintre noi să vorbească SÌhiaHo r Twᶜⁿᵗᵘˡ ᵈᵉᵛⁱⁿᵉ ᵃPᵣₒₐPe Mai. parodiind o ândl ʰᵃˡˡ ᶠᵉᵃˡˡ_ ᴰᵒⁱ ^ fi"' 'or adolescent, **n** ' ; ⁱᵐPʳᵉᵘnă, ca o familie. Ar fi amuzant dacă n-ar fi atat de sordid şi de teribil. Încep eu.

¡ₙ 7 ᴺ˙ᵤ ʰᵘ_ᵃᵐ cunoscut părinţii biologici, spun, 5 1 , 7 ⁸ãŠCSC ᶜˡᴵᵛᵗntele potrivite. Acum ştiu că t.uther a avui o relaţie cu Imogen I-efTev şi că ea

J murit dându-mi naştere ᴀ f«st prea ruşinat sau ni ᴬᶜᵘ,ⁿ că p. , Crescând, insa^! ᵉᵍᵒⁱˢᵗ * ^fe ^, lepădat. încercat să-mi desluşesc trecuIî ' ' ³ᵐᵃʳ'

- lar eu am ştiut că ₐ existat .mo •.

intervine Morgan. Dar nu-i^Iffi^** că era nevoie de ani şi ani de zile de căutări ₙ ᵍᵃⁿᵈᵉⁱᵐ de e . Nu n,-am gândit, nu m-tuS t^ffi'* întâlnesc pe Maxen în circumstanţele în careSfffi Lyr ascultă, iar chipul său nu trădează nimic.

- Şi apoi? După ce am fost conceput? întreabă el.

- Am dat greş. Am dezamăgit-o pe mama ta, spun, pentru a o scuti pe Morgan de a povesti ce se întâmplase. S-a întâmplat într-un loc numit Glein. A avut loco bătălie iar Morgan aproape şi-a pierdut

viaţa. Tu aproape ţi-ai li pierdut viaţa odată cu ea, atunci.

-Nu i-am spus tatălui tău despre tine. spune Morgan, ridicând capul pentru a-l privi pe Lvri dreptul de a mă uri pentru
simţeam... oh. nici măcar nu mai £». OJ e« ^ ^ nu ştie despre Une. pentru că am fi a« de v. ^
fi salvat în ultima clipă. Am crezut că-l urăsc pe

Îşi întoarce privirea spre mine. asta.

M-am minţit multă vreme ta le^ <elei Bănuiesc că acum sunt **suficient cte** mamră ^ . fl
că exista lucruri pe lume pe care nu le poţi con
ys^r-riss«^!.....
trăsni, **deja** un fulger până acum. timJd
Mă lasă să-i strâng mana ne amândurora

m 0 n>

Regele Amencu

^ vivienne, a fost de . s,s o cunoşti pe mamă,

JÎFTFR-SÎÎTF- A5

Lt numai şi numai pentru asta.
tu nu ai ştiut nimic până acum? mă întreabă
el. Până să aflu eu?

toată durerea sau mama sa. şi-i spun aoevai atâta lucru îi datorez.

- \m aflat adevărul acum doi ani. Abilene. soţia vărului tău Embry, a fost cea care a aflat adevărul scotocind prin documentele personale ale bunicului său. S-a folosit de acest adevăr pentru a-l şantaja pe Embry să-i devină iubit, iar Embry a acceptat, de dragul tău şi al lui Morgan. Dar până la urmă mi-a spus.

- Maxen a vrut să-ţi spună. A vrut să te vadă, spune Morgan dintr-o suflare, şi mi-aş dori tare mult să-i spun cat de mult apreciez onestitatea de care dă dovadă în momentul acesta. Imediat ce a aliat. M-a sunat chiar în seara aceea cerându-mi să te întâlnească. Iar eu am spus nu.

Lyr tresare. Este primul semn de emoţie pe care ¡1 afişează de când suntem aici.

- Dc ce? susură.

***-'v «r »uşura.**

- Pentru că..., Morgan îşi strânge buzele şi-şî ridică ochii spre tavan, pe punctul de a începe să plângă. Pentru Că tot ce mi-am dorit a fost ca tu să creşti liber, să nu duci greutatea felului în care ai fost conceput. Pentru că te iubesc şi nu am vrut să suferi. Şi-mi dau seama că toate acestea pot suna abstract şi fără sens pentru tine acum.ştiu că la vârsta ta tot ce veri este .,n j Şi toate modurile în care te-am ri, adcvăr «rå echii - ^zi greşelile adulţilor d i n W motivaţiile lor Şi p„ate J dre^^ să »" strâmbi din nas la asta -, când a " * ştiu o j talumea se întoarce cu sns'ul ¿ᵖ.o*U^ în 4 motivele pe care înainte le considerai semn^H u,* sau necinstitedevin dintr-odată extrem ZL si5h.c»«" vreau să spun că motivele mele au fatZ^ Nᵗu cu ochii plini de lacrimi de-acum, dar «T«^? iubesc ş, am vrut să te protejez de păcatul pTc^,^ şL cu mine l-am comis. "'ᵉ'atâitau

Lyr nu răspunde. Procesează tot ce i-a spus Morea„ cu privirea în jos. ' ‹?an

Şi. din nou. mă simt mândru de el. îmi place că se gândeşte înainte să răspundă, că preferă să asculte, în loc să vorbească. Este exact cum mi-aş fi dorit să fie fiul meu, dacă l-aş fi crescut eu.

- Te-am dezamăgit. Lyr, spun. Şi poate încă o facem. Nu ţi-am spus adevărul, nu te-am protejat de Abilene şi ne este ruşine amândurora. Sper să ne poţi ierta, deşi eşti pe deplin îndreptăţit să n-o faci.

- M-aţi minţit amândoi... atâta timp! Şi voi, şi mătuşa Vivienne, şi mama mea, vreau să zic, Nimue.

Vocea ii tremură uşor când pronunţă cuvântul mamă, pentru că a devenit ceva complicat pentru el acum. | - Si Embry. Şi aş fi dat orice să nu faceţi asta. Să nu mă minţiţi. Era mai bine dacă..., şi inima mi se frânge când îi văd chipul chinuit de emoţii |>e care nu le mai poale controla. Era mai bine dacă nu mă mai născteam.

Focul trosneşte în spatele nostru. Afară, luna străluceşte pe oglinda apei pentru o clipă, apoi dispare di" „ou după nori. Cuvintele lui Lyr sunt mai dureroase decât orice reproş sau insultă, mai dureroase decât orice lovitură

Sierra Simone

pe carearfi decis să mi-o dea. Eram pregătit să suport tuna eric"

ReseleA"1'

JŢSSSS^{55}

SSJRSI-'"'^

„.«»»rac»,

S C ^ R — - *

«T^STTÎÎ«?"-

.„temet despre mine.Că suntnăscut d,n incest.

Simt că Morgan mă priveşte şi ştiu exact la ce s gândeşte, pentru ca ş, eu mă gândesc la acelaşi lucru. Ni ştiu cum să repar asta. Cum să repar modul în care a tos conceput iar acum, din cauza mea, este expus şi cântărit p< toate părţile şi insultat. Sentimentul că mi-am dezamăgi fiul în halul acesta este dezgustător, visceral, mă

depăşeşt complet, inii umple fiecare parte a fiinţei. Niciodată n am simţit o ruşine mai greu de spălat, niciodată nu m-ar simţit atât de viciat.

egipteni s-au căsătorit cu propriile suro degeţel d S^ri brii familiei rega ^ b cZrl a™h ^re vana; ^'inportanienteselective' Tk^ Nimue «mana uetectă, mai puţin vaW^s - * tu eşti ta iu eşti Puţin valoroasă decât to

a m

celelalte pentru că modul în care ai f considerat tabu. Pentru mine, tu eşti totul' ^'^t

Emoţia din glasul ei este p a i privirea m încercarea de a-şi stăpâni lacrimii«.'*

-Şi oricum ţi-am văzut degetele d , ' i spune, tuşind să-şi limpezească vocea şi « «ah. stăpânirea de sine. Sunt normale. Tu eşti no "^P«' elev de zece pe linie, complet sănătos, absolut" ^ " eşti cel care trebuie să aleagă ce înseamnă toM""*^ pentru tine, ce te defineşte... Nu-mi pasă dacă vei T^ mă urăşti pentru totdeauna, atât timp cât niciodla®f niciodată, nu te vei uri pe tine.

îşi ridică timid privirea spre amândoi, printre genei lungi, cu ochii verzi umezi.

- Nu ştiu ce pol promite în momentul ăsta. spune după câteva minute, pe un ton încă vulnerabil şi precaut Dar pot promite că voi încerca.

- Mulţumesc, răspunde Morgan cu vocea înecaţi de emoţie, ştergându-şi cu grijă ochii, ca să nu îşi întindă machiajul. Este suficient.

- O să..., vreau să zic... îşi muşcă uşor buza de jos pe interior. O să încercaţi să fiţi părinţii mei acum? O să te pol •edea, domnule preşedinte Colchester? Mă strâmb un pic la auzul titulaturii.

- Spune-mi cum vrei tu, Lyr, dar nu aşa.

- Asta înseamnă că trebuie să-ţi spun *tată?*

Percep nota defensivă din vocea lui, amărăciunea care risca să rupă bariera pe care o ridicase sa se aper ^

- Nu ţi-aş cere niciodată asta. deşi m-ar face * fericit. Dar îmi poţi spune Maxen, dacă vrei, s

ele apropiate îmi spun Ash. Ash, spune încet. Cred că îţi pot spune aşa.

fi lângă tine, în măsura în c* despre ^ Xp etine, în măsura în care

„ i m . v e i e - ' cu ^e, Lyr

fe ml stârnesc în el un val putermc de CuT„ â^t?tacepe să plângă.

vn fi aic cât de mult sau cât te puţin mă vei, voi. 7iăuatâ? demult sau atât de puţin cât mă vei don. Ve-im permis sâ facem prea multe alegeri în locul tău. da?fo ce mâ priveşte, ai toată libertatea de a alege.

Înghite cu greutate, incă plângând, şi se ridică, iar eu jtrn exact ce-şi doreşte. Mă ridic la rândul meu şi, pentru prima dată în viaţa mea. îmi strâng fiul în braţe. Pentru fiecare clipă importantă din viaţa lui pe care am ratat-o, pentru fiecare îmbrăţişare pe care i-a dăruit-o altcineva şi nu eu. pentru fiecare moment gol şi amar pe care l-a trăit azi. cand a aliat adevărul şi a trebuit să-I suporte singur

^^S^t^^Jr infTd chipul în

pentru această **S^C** ,Ui Du™ **eze**U

milostenia nemeritat<L **neaşteptată. Pentru**

Mulţumesc.

Mulţumesc. *Mulţumesc*

.

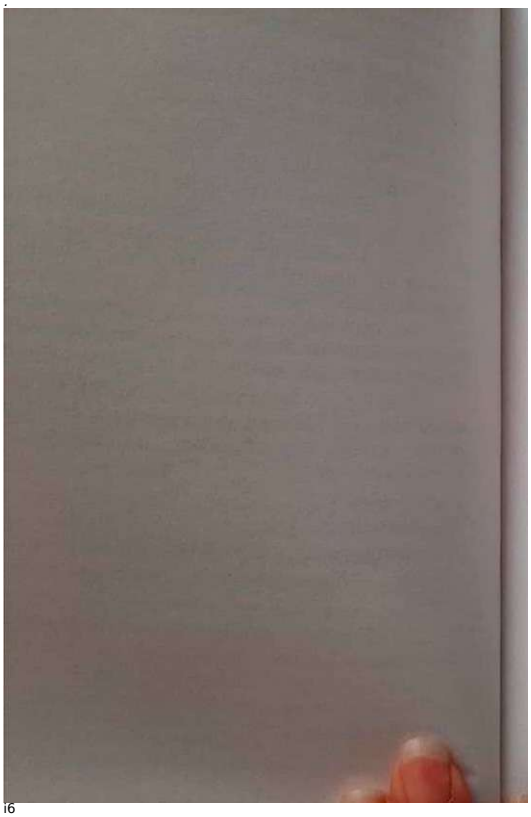

i6

ASH

Atunci

Belvedere îmi spune că lucrurile s-au **schimbat de pe** vremea când eram eu de vârsta lui, dar la începutul an, or 2000 am avut de înfruntat această idee că b,sexual,tatea ar fi o fază, o perioadă tranzitorie. O fază confuza **şi** bizara. Şi că, odată cu trecerea anilor, îţi aflai înclinaţia sexuală reală, fie homosexuală,

fie heterosexuală, încetând astfel cu experimentele şi mergând înainte cu identitatea ta reală, oricare ar fi fost aceasta. Ideea de a rămâne bisexual odată ajuns la maturitate mi se părea mai degrabă o posibilitate teoretică. Până la urmă, David Bowie însuşi s-a stabilizat şi s-a căsătorit cu Iman. Şi dacă David Bowie însuşi îşi putea ţine în frâu sexualitatea, atunci. în mod clar, oricine putea. Sau, cel puţin, asta părea a spune mesajul subliminal.

Dacă eşti homosexual, atunci fii homosexual, iar dacă eşti hetero, atunci fii hetero.

I ot ce se afla la mijloc însemna negare şi închipuire.

Desigur, aceasta este o normă absurdă, iar Paradigmele au fost redefinite pentru a da un spaţiu real inclusiv hisexualităţii. Dar, crescând cu MTV. cu VHt şi cu toate elementele culturale ale anilor '80 şi '90, în creierul meu şi-au tăcut loc multe cutume vechi, aşa că, după ce Embry m-a părăsit în Carpatia, m-affl trezit într-o stare de nelinişte care nu-mi era în fire. Embry a fost prima persoană pe care am >ubit-o, ceea ce era extrem de i_{mnfl}„ mine. Poate că bisexualitatea chiar fuseso ?"" ' Poate că, de fapt. eram homosexual, cineva c' ° ^{13,4} perioadă într-o stare de confuzie şi care, dup$^{w6\ lrnise,J}$ ani de încercări, ajunsese la o concluzie Poat"$*^{1}$ $^{ma^{1}}$i' convingere puternică pe care o simţisem în adouîî** avea de-a face cu certitudinile tinereţii, pentru eă J^{8}**!^{1*1} în vreme ce-l urmăream pe Embry plecând de la balr'' lumina cenuşie a zorilor, că îl voi iubi până la moarte s entru că el fusese primul, am presupus că va fi şi singurul «tfel, am căzut la înţelegere cu inima, acceptând situaţia 1 atare. Prin urmare, nu eram bisexual.

Pentru că nu-l puteam iubi decât pe Embry.

Iar acesta a rămas adevărul meu vreme îndelungat! Până la Londra.

Până la Greer.

M-AM TÂRÂT de colo.olo cu^$_{r}$ ^2

$_{de}$ trei ani. Mi-am cărat-o aş . «» ^ $_{aB\ pi}$ 3 şchiopătând şi sângerând, spre o $_{neati[v}$S. A* aoropiată, dar care s-a demonstrat ^{a} ^{i}n $_{T}$ pansat-o, ^.«¡¡^îl- impărtăşisem eu şi Embry $_{fi}$ e j $_{0}$ dată? Un sărut în P dure- C ^ $_{ce\ mă}$ ^ $_{4}$ de Putin, ca să sunt 0 dj» ^ ^ ^ $_{Senl\ tOC}$T,^{a}$_{T}$ot ce Embo' ^ ^{o}fense ^ $_{â}$,

Cu toate acestea, fase^ ^{ingn} ^dat4 elaşacumsemgnjeşte , _$_{e}$ ¡ntemet, ceream $_{hil}$ ciutam n o u « « i a v e a m ocazia.

de experienţa cu $_{lui}$

SISo Pentru că ^»' ^^en, cu senti- ZZ "r el "" $^{mă\ Vo}$l^{a} ¡lteles că sexul fără emoţie nu are

rmentele lu. Mo^n am mţe.« ^{ă} ^^ ^ $_{dar}$

S^^$_{SfeCtiVSăStatreSPeCtPentnl}$

Patte Z'Z trei ani de „le în care Embry nu dăduse niriun semn de viaţă, după toate bârfele despre aventurile sale sexuale care ajungeau de peste ocean, ceva a început să sesfarămein mine. mi-am pierdut controlul şi am cedat. Nu ci aş ti încetat să-l iubesc, în niciun caz, dar aveam douăzeci şi şase de ani şi nici măcar nu mai sărutasem pe cineva de când Embry dispăruse din viaţa mea. Mă masturbam de prea multă vreme, refuzând bărbaţi sau femei disponibili, doar din principiu. Iar principiul a devenit din ce în ce mai abstract odată cu trecerea timpului. Şi mă simţeam singur.

deerah^ T* VOrba de sinKurătate. Era, mai

: e * hămeseală. Eram blocat

lumtr«3^ Vreme.încât trupul meu urla după celular. Aflasem' oi\t> PC Care ∘ la nivel

dm mine. *tilZITITz T* să eliber- bestia

^•i fac orice doresc invăT Iubil ✳iind că «* - ^sa •'»'ereadorinţeisi m. Sem ∘C inseamna intimitatea, mi∘e. nici uitare m3ı Cale de-ntoarcere pentru

*Z ITZTT^* **de la Ce«mi doream,**

3n««8^ «mm«reâ încM fcsiCit dere«gam, în plus

ZTT" şi n ti^ar ta Pûrtă de San,e * noroi

'^»du-mă^f und*lnu at arnau amândouă de gă

tAveam o pauză de o lună între Cr detaşare în Carpatia şi mi se pfiruse ',COv>ª şi o mă duc acasă. Mi-era dor de mama si de K ? se»s ■/, în Europa se găseau tot timpul lucruri noi de f văzut, or, dacă m-aş fi întors acasă, aş ti cedat? 5td(' şi apatiei care părea a mă urma oriunde m-aş fia "' bine mă ţineam ocupat. ' Us' Mai

Dar a apărut Merlin. M-a cules dintr-o static d autobuz din Cracovia, invitându-mă în maşina sa supli i neagră. Dădu jos geamul.

- Nu ar trebui să fii însoţit la aeroport? l-am zâmbit deschis. în ultimii ani, Merlin devenise o prezenţă constantă în viaţa mea, îmi scria, mă vizita frecvent, dându-mi uneori sfaturi foarte utile, înţelepte. Îl consideram mentorul, dar şi prietenul meu.

- Le-am spus că iau autobuzul spre oraş. am zis. Aş vrea să mai văd puţin Cracovia, înainte să plec. Şi mi bucur că te-am întâlnit.

Merlin dădu din cap.

- Şi eu mă bucur să te revăd.

Mă privi înclinând uşor capul.

- C'e-ai zice să vii cu mine la Londra?

Şi uite-aşa am ajuns eu în Anglia.

Merlin m-aduslaîntâlniri, şi la dineuri,şi la pet«¹^ ' prezentându-mă uneori drept asistentul său, alteori ^ prieten de familie sau o cunoştinţă din cadrul arm am losindu-se de orice scuză care se potrivea situaţiei: ajuns, pentru prima dată în viaţa mea, să văd cum n"". onează războiul la nivelurile înalte. Am văzut cum oani imbricaţi în costume scumpe luau decizii în restauran scumpe m legătură cu soldaţii obosiţi, îngheţaţi, aliaţi mii de kilometri distanţă, am usistat la modul impersonal în care se socoteau victimele sau răniţii şi am realizat ca nimeni nu lua în seamă situaţia reală, urletele şi sângele'

jOit

vat curenţii marginali şi subtili ai diplomaţiei în Ani oll-ser\t di, puternic influenţau o replică la o cină sau mi5C"cală într-un raport vieţile bărbaţilor şi ale femeilor rare'luptau, de fapt, pe front.

Mă deranja.

Merlin era conştient de asta şi. când rămâneam singuri, mă lăsa să-mi descarc sufletul, incurajându-mă să identific raţiunile nevăzute care stăteau ascunse sub motivele pe care le expuneam; luna aceea petrecută la Londra a reprezentat pentru mine adevăratul început. Am fost obligat, pentru prima dată, să observ cum funcţionau politica şi războiul şi-atunci s-a născut în mine dorinţa de a le îmbunătăţii pe ambele. Înţelegeam, pentru prima dată, cine trăgea sforile puterii la nivel naţional şi internaţional, descifrând răspunsurile ascunse în tot acel labirint.

Bineînţeles că pe atunci nu m-am gândit că acela era începutul.

Tot ce ştiam era că petrecusem ultimii patru ani din viaţa mea printre gloanţe, în noroi, şi că de trei am nu mai ştiam nimic despre bărbatul pe care-l iubeam. Şl nici măcar Londra fremătând neobosită nu reuşea să transforme nelinişitea mea în ceva productiv sau bun. Tot ce simţeam, în timp ce asistam la maşinaţiile lui Merlin, era o durere surdă cauzată de singurătate şi zero speranţe în ceea ce privea viitorul acestui război.

Apoi, într-o seară, am simţit că nu mai suport. Războiul, lumea lui Merlin. dorul ucigător de Embry. devenit, de acum. familiar... M-am dus la un bar de pe strada unde locuia Merlin şi am decis că n-o să mă ridic de-

acolo până nu mă-mbăt criță. Că n-o să mă opresc din băut până 1111 dispar și Embry. și războiul.

Cel puţin astea uii-erau intenţiile în momentul în care un bărbat s-a aşezat lângă mine. la bar. Era unul dintre localurile acelea la modă. impersonale, specifice cartierelor de blocuri de lux din Londra, care, cel maiprobabil, fusese deschis pentru a satisf, itorilor tineri din vecinâute. Iar bărbat^"^ ton cu peisajului, ca toţi londonezi când ^ ¡n parcă ar fi simţit nevoia să dovedească prkT*" ^ ^ că erau atât de ocupaţi să muncească până tâ^"*"*** bani. incât nu mai aveau timp să se schimbc'i^h ^^ ieşit în oraş). <W

Sau poate chiar lucrase până târziu şi simţea ncw să se relaxeze în faţa unui pahar de gin, înainte de a " întoarce la apartamentul său cu balcon de sticlă dm blocul turn în care, probabil, locuia. Oricum, era chipeş plin de încrederea pe care o capătă bărbaţii care reuşesc să facă bani cu lopata inainte de treizeci de ani. Iar modul în care costumul i s-a întins pe braţe şi pe spinare când s-a-ntors spre mine, trebuie să admit, m-a surprins plăcut.

îmi zâmbi. Era de origine indiană, cu pielea de culoarea lutului ars, ochii aproape negri şi o tunsoare îngrijită.

- Zi lungă? spuse ca să se bage în vorbă.

-Mda.

Ochii ii străluciră de interes.

- Eşti american?

Am dat din cap că da.

- în vacanţă?

- Ceva de genul. . ^

Mi-am coborât privirea pe paharul meu de g'n pere, scump.

- Sunt militar. între două misiuni.

- Ooo, un soldat, spuse el, plimbându-şi neascun* privirea pe cămaşa mea, pe pantalonii cu croială dreap • întârziind pe locul în care materialul se întindea P coapse.

_ Prima dată în Anglia? Prima dată când am stat o perioadă mai îndelungată.

-Turist?

j-am intors privirea cercetătoare, iar el mi-a răspuns muşcându-şi buzele.

- Poţi să spui şi aşa, am răspuns, într-un final. Pot să-ţi ofer ceva de băut?

Se aplecă spre mine, proptindu-şi mâna cu degete lungi pe partea din spate a scaunului pe care stăteam.

- Am o idee şi mai bună. Vii la mine să bem ceva? Mi-am privit iar paharul, cântărind în minte
situaţia. La dracu'! Şi ce dacă va da bir cu fugiţii când îi voi spune că îmi place să domin... Eram în străinătate, probabil n-aveam să-l mai revăd vreodată şi, în plus. el nu era Embry, aşa că nu avea importanţă

- Mi-ar plăcea, da, am spus precaut. Doar că trebuie să ştii că eu... ei bine. imi place să deţin controlul. Te deranjează asta?

Rânji cu dinţii albi în contrast cu buzele maronii şi

ceafa închisă la culoare.

- Eşti începător, nu-i aşa?

Nu m-am pus în defensivă, dar voiam să clarific lucrurile.

- La ce te referi?
- La agăţat bărbaţi într-un bar. La agăţat bărbaţi, în general.
- Sunt militar, am subliniat. Nu prea sunt baruri pe unde mi atlu eu de obicei.

Începu să râdă.

- Ai dreptate. Să ştii că sunt datat să tiu primul bărbat agăţat de tine într-un bar. dacă are vreo importanţă a*l

9

asta. şi nu, nu am nicio problem, ■ situaţia. De fapt... ™ ă în a ^sa sfi ^

Întinse mâna şi mi-o p ^^

jur care ne-ar fi putu. privi arău ÎS' Pctl^cei, umăr. dar eu simţeam m'odui musculatura. Dacă vrei să ştii, domnuljZ^ " momentul asta nu-mi doresc nimic m Z ?<{«»■ ir, las să preiei controlul. muU de«t să ,f

Partea aceea deja fragilă din mine p|csni . aruncat cateva monede pe bar şi m-am ridicat - Condu-mă la tine.

Şi o făcu. Locuia în apropiere, într-un apartament cu balcon de sticlă, exact cum îmi imaginasem. Şi chiar m-a lăsat să preiau controlul. S-a îndreptat spre bar să ne pregătească de băut, dar eu l-am urmat imediat şi m-am lipit de el, trăgându-l uşor de haina de la costum. S-a aplecat spre mine cu un geamăt care mi-a plăcut foarte mult. Aproape le fel de mult cât mi-a plăcut să-i simt corpul maleabil şi modul în care-şi freca fesele de mine.

Ne-am sărutat, apoi am băut, apoi ne-am pipăit cum se cuvine, ne-am scos pantofii, ne-am desfăcut cămăşile, ne-am trecut mâinile prin păr unul celuilalt, ne-am trântit pe pat şi apoi i-am tras cravata de la ga'

- Aş vrea să-ţi leg încheieturile, am spus. Dar nu e voi strânge de tot, astfel încât să te simţi liber, dat hin nu mă cunoşti.
- Eşti îngrozitor de politicos, domnule *s'u"' *militar.* Fă-o, spuse. întinzându-şi încheieturile.

Şi am făcut-o. Apoi i-am pus palma pe P^n's' frecând şi mângâindu-l pe toată lungimea, până jos " tot, până începu să se zvârcolească sub mine.

I-am descheiat pantalonii.

- E în regulă?
- E în regulă, mi-a răspuns.

Apoi i-am eliberat penisul şi l-am cuprins cu gura.

Sentimentul era cunoscut şi nou în acelaşi timp. Nu ■nun la prima felatie, dar era prima dată când un bărbat ,,'f, lăsase să-l leg în timp ce-o făceam, prima dată când controlam scena, când nu era o luptă care pe cine. Ca să nu mai zic câtă vreme trecuse de când nu mai avusesem niciun fel de contact sexual.

I-am dat pantalonii jos, începând să-l mângâi în zona de sub testicule, de-a lungul liniei de carne care ducea spre anus.

- E în regulă? am întrebat.
- Dah, gemu el.

Şi apoi, cu degetul meu în el, legat la mâini cu cravata, ejacula în gura mea, gâfâind şi gemând. Când m-am ridicat, mă privea cu un zâmbet ameţit.

- Găseşti lubrifiant şi prezervative în sertar. Şi aş vrea. adică... pielea maronie ii ascundea roşeaţa, dar eram sigur că dacă i-aş fi atins obrajii, i-aş ti simţit irigând, nu mă deranjează dacă mă laşi legat şi pentru ce urmează. Ca să ştii.

Mi se întărise. Mi se întărise şi aveam în faţa mea un bărbat arătos şi doritor, cu buze pline, deja legat, pregătit pentru mine.

Şi cu toate astea.

Nu era Embry.

*

m

Regele
Americii

Trecuseră trei ani, iar eu încă nu puteam face asta. N-am reuşit. Şi, da, deja la vremea aceea începusem să înţeleg că structura mea interioară construita în jurul conceptului de onoare îmi punea nişte piedici când venea vorba de sex cu penetrare, dar în momentul acela faptul că înţelegeam asta nu-mi era suficient. În momentul acela singurul lucru la care mă gândeam era cât de mult îmi doream să fie Embry primul bărbat cu care să fac sex şi că nu conta cât de supus sau arătos sau disponibil eraträinul acesta. Nu era Embry Nu i n * străin prima mea dată. Ştiu că 'toată treah« d3rui »n„, dâţi e desuetă, dar pentru mine era¿^»Pc mine au fost şi sunt importante, aşa că 1 »„h'U Pcn,r* frumosul străin fără să mă apropii de sertar 831

- Cred că mi-e bine aşa. Dar iţi **mulţumesc** он i-am spus. Şi mulţumesc pentru că m-ai lăsat si Um Să preiau controlul.$hl

îmi zâmbi trist.

- Eşti sigur că eşti bine?

-Da.

Apoi m-am întors la apartamentul lui Merlin. cu penisul erect şi cu inima nefericită.

Ce dracu' aveam? Găsisem un tip senzual, respectabil şi, pe lângă faptul că arăta bine şi normal, şi doritor. îşi dorise ***inclusiv*** acea parte din mine. Şi-atunci. de ce mi s-a părut că era totul greşit? Procedasem exact cum ar proceda un bărbat homosexual, sănătos emoţional, dar, când ajunsesem la momentul cel mai important, tot simţisem că-mi lipseşte ceva.

Ceea ce însemna că nu era vorba doar de a satisface dorinţa mea de a domina. Şi-atunci, ce?

Nu ştiam. ,

Şi nu am ştiut nici în dimineaţa care a urmat, câni m-am trezit după un somn agitat şi plin de c0$mV ^ cu penisul rigid şi enervat că ratasem ocazia care oferise. M-am masturbat gândindu-mă la Embry, _ cum făceam mereu, mi-am făcut un duş, m-am imM ^ şi l-am găsit pe Merlin citind ziarul în propriul balcon sticlă, asemănător cu al străinului din noaptea trecu ■ Merlin m-a privit într-un fel pe care nu l-am pricepu • o privire plină de nelinişte şi îngrijorare, pe care am respins-o pentru că Merlin nu trebuia să-şi facă 8nP pentru mine.

îsi împături ziarul şi-l puse jos. Undeva, pe lungul ! nişei se auzeau zgomote specifice de şantier în lucru. Va avea loc o petrecere la care vreau să participi. îmbracă-te în uniformă.

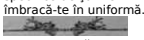

TOATĂ SEARA respectivă am avut senzaţia că ceva era în neregulă. Sau, poate, nu neapărat în neregulă. *Diferit*. Aerul era parcă mai greu, şi nu era vorba de luna argintie, nici de răcoarea bizară, umedă, de vară care se împingea în geamurile taxiului. Am pus-o pe seama serii precedente, pe tentativa mea nereuşită de a cunoaşte pe cineva nou. Am pus-o pe seama frustrării acumulate în legătură cu politica şi din cauza bărbatului pe care-l sărutasem o singură dată.

Abia mult, mult mai târziu am realizat că avusesem exact aceeaşi senzaţie atunci când mă culcasem cu Morgan şi când îi prinsesem încheietura lui Embrv sub bocanc. Acelaşi sentiment pe care-l trăisem când extrăsesem spada aceea din piatră. Senzaţia că ceva, undeva în adâncul meu. se

transforma, ca prin alchimie, sentimentul că avea să mi se întâmple ceva ce va rămâne cu mine pentru totdeauna.

însă la vremea respectivă am presupus că era vorba despre libidoul meu sufocat şi de plictiseală la gândul întâlnirilor care mă aşteptau, alături de Merita. Presupunere confirmată de petrecerea în sine, la care erau prezenţi politicieni de seamă, toţi la fel de obtuzi şi de ignoranţi în ceea ce privea urmările deciziilor pe care le luau şi, deşi ştiam că Merita mă adusese aici ca să mă prezinte mai multor persoane importante cu care să fac conversaţie, nu am putut suporta ideea. Nu mai suportam să mai stuu nici măcar o secundă lângă oamenii aceştia,
eram satul de ignoranţa lor, de $_{in}H_{if}$m care nesocoteau viaţa omenească"*
K d_e „, sa caut o cameră liberă care duSS^Î!^ unde să pot respira liniştit pentru' ? ^{6} ° ^ «ut la luna răsărindă şi să mi $_{n}£_{b\,ee}$ ^ tt în momentul ăsta.

$^{e\,0\,h}$ ^când r,,,^

Se uita şi el la lună? Se gândea şi el la mine?

Să crezi tu, am auzit o voce interioară ,- sarcasm. ***Cum*** să ***nu...*** ^{noară} Plina ***i$_e$***

Un râs de femeie m-a smuls din gânduri „ de o voce masculină, melodioasă şi persuasivă,2 italian. I-am auzit inghesuindu-se în camera prinTa« abia trecusem şi zgomotul inconfundabil de buze care se sărutau, străbătând până pe terasa unde acum eram blocat, ascuns de un zid de piatră şi de o grădină drăguţă.

Ah, pe mă-sa!

Am băgat capul înăuntru, după colţ, să verific dacă nu cumva m-aş fi putut strecura afară, pe lângă ei. Dar nu. Biblioteca era plină de mobilă şi singura cale de acces spre ieşire era ocupată de unul dintre diplomaţii de care încercasem să scap şi de o fată care arată suficient de tânără cât să fie fiica lui. Era foarte drăguţă, păr drept, roşu, picioare lungi acopcrite parţial de o rochie albastră. Nu părea deranjată de atenţiile diplomatului, aşa că nu-l puteam acuza de lipsă de politeţe.

Cu un oftat, m-am întors pe terasă, resemnat. Şi-am mai stat aşa, cu ochii la lună. Poate când cei doi vor ti terminat, Merlin va fi deja plecat sau măcar nu va h deranjat de absenţa mea timpurie. Prezenţa mea aici nu avea rost. Aproape nimic n-avea rost, cu excepţia războmlu,. care părea singurul loc d.n viaţa mea unde

$^{n}t^{RJ}$, cineva ceva. Păcat că tot războiul era şi motivul pentru care nu puteam dormi.

privindîunTck^ a''f • $^{Să\ \ ''lă}$ *

când am auz.t uşa bibliotecii deschizan-. cineva păşind ezitant
Regele Ámenen

înăuntru. O persoană j„-se şi P bibjiotecă> deranjând cuplul care se giugiulea, intrase ^ ^ fi sjngun,i pu-s în situaţia asta jenantă v^'a mai puţin de un minut. Se auzi o voce feminină spunând în ton ascuţit şi tare:

_ Cine dracu' te crezi?!

Şi-am realizat că situaţia mea tocmai devenise ,i mai jenantă şi că ascultam ceva ce aducea a ceartă extrem de încinsă intre două tinere femei. Din câte părea, bărbatul părăsise scena, şi nu-l puteam invinui de asta. Mi-am întors privirea spre grădina bine îngrijită, căutând o ieşire secretă, o uşă, ceva ca cea din dulapul din Narnia.

Nici urmă de ieşire. Cearta continua şi-mi era imposibil să nu aud, oricât mi-aş ti dorit să nu fie aşa

- Nu le poţi repara, a şuierat vocea ascuţită. Stai departe de mine!
- Nu am de gând s-o fac, *nu pot* s-o fac...
- Lasă-mă în pace!

Urmă sunetul unui pahar care se făcu ţăndări pe podea, într-o ploaie de cioburi care m-a surprins mai tare decât un foc de armă. Ce naiba avea fata aia? Să trânteşti cu paharele de pământ, când te afli la o petrecere...

Apoi am auzit-o pe a doua fată. cea mai liniştită, susurând ceva, urmat de ticăit de tocuri şi de uşa trân- tindu-se. Una dintre ele ieşise din cameră sau poate amândouă. Oricum, am simţit impulsul de a merge să curăţ mizeria pe care o făcuseră. Aşa era corect. Căci. deşi făcusem atât de multe lucruri rele în Carpatia încât nu reuşeam să pun geană pe geană noaptea, imi plicea să încerc totuşi să fiu o persoană cumsecade. Care face lucruri corecte, cum ar fi să cureţi cioburi de pahar la o petrecere.

Doar că, dând coltul să intru, am văzul că cineva mi-o luase deja înainte.

DOUA LUCRURI AM OBSERVAT X

acele două lucruri m-au pus în genunchi ^ s

Primul a fost cascada de păr de pe um- i

de culoarea platinei albe, cum nu mai văZ? ' Promitea abundenţă, catifelare. strălucire-T mine era convinsă că, de l-aş fi atins, aş fi ^ pământ, mort. Părea genul de păr de care **muritorii nu 1** parte, ceea ce făcea din ea o zeiţă sau ceva **asemănător** Mişcându-se să adune cioburile, lumina caldă **din** cameră se mişcă prin părul ei ca apa. Sau poate chiar avea părul de apă, aur şi alb. ondulat, fluid.

Al doilea lucru care m-a lovit direct în plex a fost faptul că stătea îngenuncheată. într-o piscină de cioburi de sticlă.

Era ca o fantezie pe care nici măcar nu ştiam că o puteam avea; dar, odată ce am găsit-o acolo, sub ochii mei. am ştiut că viaţa mi s-a schimbat pentru totdeauna. Mă simţeam ca şters cu guma şi rescris de la capăt, remodelat, sau, mai mult, eram remodelat în forma care fusese întotdeauna a mea. O uşă s-a deschis larg în mine, o cheie a intrat uşor în încuietoarea ce o aştepta, iar aeru s- umplut de greutatea senzaţiei de predestinare.

Făptura aceasta minunată, în genunchi. Sufenn .e pentru cineva la care ţinea. Durere şi forţă în fiecare lin[1] a corpului, în graţia cu care-şi apleca

V

fruntea intinzan mâna pentru a strânge cioburile, unul câte unul.

Simţeam că mâ înec în ea. Nu-i văzusem faţa. nU ştiam cum o cheamă, dar am simţit pe loc că o CUJIOSC. Ca şi cum. alunecând uşor, ar fi ocupat locurile goale dinDoar cu Embiy mai simţisem aşa. A trebuit să trag t,r profund în piept realizând ce însemnau toate acestea, penisul mi se îngroşa încet la vederea fetei aceleia îngenuncheate. Eram erect din cauza unei femei. Pieptul mi se strângea pentni o femeie. Mintea imi vuia, imaginân- du-mi toate modurile în care aş fi putut-o face a mea pe această micuţă, pentru totdeauna.

Nu aveam timp să evaluez implicaţiile personale şi culturale pe care toate acestea le aveau, şi chiar dacă aş fi avut, n-aveam nevoie. Rapiditatea cu care convingerile mele s-au aranjat la locul lor coincidea cu fascinaţia crescândă pe care o simţeam pentru ea. Şi am decis, pe loc.

Am intrat în cameră.

- O să te tai, dacă nu eşti atentă, i-am spus.

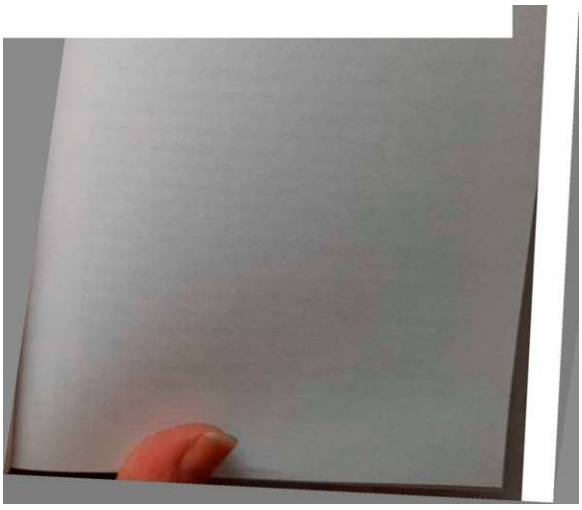

EMBRY
Acum

V

- Nu, tati, mă ceartă Galahad, luându-mi din mână mărul de lemn şi punându-l înapoi în valiza deschisă de pe podea. *Ai(a,* spune, satisfăcut. *A iţa,* tati.

Are doar doi ani şi vorbeşte stâieit. ***Ai(a, tati.*** Simt că mă topesc când îl privesc, atât e de drăgălaş.

Mi se frânge inima de aşa minunăţie. Zi de zi. Minut de minut. Din clipa în care l-am luat în braţe la spital, înfăşat ca o păpuşă de pe vremea mea, un mic burrito adormit, cu obraji mătăsoşi şi părul negru ieşit pe sub căciuliţa de spital. Dacă fusesem convins că nu voi putea trăit fără Ash şi Greer, greşisem. îl aveam pe Galaliad, fiul meu care purta numele ales de Greer. Din prima clipă în care l-am văzut, atât de dulce şi de curios, am ştiu că este cavalerul care va găsi Sfântul Graal, exact cum spusese regina mea, copilul al cărui destin va fi binecuvântat de Dumnezeu, indiferent cât ridicol sună ceea ce spun acum. Mi s-a părut corect să fie Greer cea care ii alege numele. Necesar. (Abilene nu ştia asta, bineînţeles; a presupus că am ales numele eu insumi, şi nu m-am deranjat să o corectez.)

- Dar dacă iau mărul cu mine. nu-l vei mai avea aici, ca să te joci cu el, ii explic. Eşti sigur că vrei sâ-l ia tati cu
el

?«««»«» să plece din dormitorsT^ P'".
un pas, întorcându-se cu faţa spre valiii ■ degeţelul. *M(a, tati.* Mesajul era clar- *LnS*
unde l-am pus eu! ma^

Şi pentru că este atât de drăguţ, cu mocasini' fundul pantalonilor de reiat umflat de scutec al T el, îl iau în braţe şi-mi bag faţa în burtica lui nânSW râdă, şi să râdă...

- O să întârzii, spune Abilene în timp ce-şi fi cercelul pe lob, ieşind din baie. Eşti sigur că nu vrei să iei un zbor mai târziu şi să vii cu mine?

Mă opresc din giugiulit burtica lui Galahad şi ridic capul.

— Prefer cazanul cu smoală, spun vesel, întorcân- du-mă la gâdilat şi giugiulit. Galahad râde plin de bucurie.

Abilene dă ochii peste cap. Sperasem că naşterea copilului nostru va trezi în ea măcar o urmă de instinct matern, dar mă înşelasem amarnic. Rămăsese aceeaşi Abilene, preocupată de sine ca întotdeauna, deşi, spre marea mea surprindere, se dovedise extrem de responsabilă în ceea ce-l privea pe fiul nostru. Chiar dacă era clar că nu reuşea să simtă afecţiunea care în mine se născuse natural, se dovedise de la bun început organizată şi hotărâtă să-i ofere fiului nostru siguranţa de care avea nevoie. Când era bebeluş, se asigurase că avea parte de cea mai bună îngrijire, angajase cea mai căutată dădac din District, o femeie pe nume Enid, pe care nicio suina nu ar putea-o răsplăti cum se cuvine pentru căldura şi înţelepciunea de care dădea dovadă. Dincolo de răceala sa incurabili, Abilene nu pusexe nicio clipă copilul în pericol, nu-l otrăvise emoţional, nu ridicase vreodată vocea în prezenţa lui.
Galahad dă din cap cu convin
rp mtnarro c5
^Preşl

Sunt conştient de faptul ci toate acestea sunt lucrun normale pentru orice părinte, dar eu mă simţeam recunos- , ajutorul lui Enid pot nutri speranţa, deşi slabá, fiul meu va depăşi teafăr vârsta copilăriei. M ,v fi o ocazie bună să mai penezi donatorii de la miletul Naţional Republican, spune Abilene terminând "cercelul şi plecând apoi spre camera ei. de cealaltă parte a băii comune. Banii în plus nu strică niciodată.

- Am strâns deja suficienţi, spun, lăsându-l jos pe Galahad şi privindu-l cum trage de uşă în căutarea lui Enid. în plus, ţi-am spus deja că vreau să profit de seara de dinaintea dezbaterii, pentru a mă pregăti.

O aud bombănind în dormitorul ei.

Merg spre camera unde se afla, trecând prin baia comună şi mă opresc în prag cu braţele încrucişate. Nu intru în camera ei de regulă, şi nici ea într-a mea, de obicei. Iar faptul că mi-a acceptat limitele este unul dintre motivele pentru care nu am luat-o razna în ultimii doi ani, deşi din când în când tot încearcă să mai tatoneze terenul.

- Apropo, spun cu dulceaţă, sper să ajungi direct în lad pentru declaraţia de presă de ieri.

Ridică ochii spre mine cu o expresie prefăcut inocentă.

- Nu înţeleg ce vrei să spui.

- Faptul că ai trimis informaţiile sub forma anonimatului nu schimbă nimic. Atât eu, cât şi Morgan ştim că ai fost tu. Şi sunt sigură că ştiu şi Ash, şi Greer. Tocmai am vorbit cu Morgan, e furioasă.

- O să vă treacă, şi lui Morgan, şi ţie. Va afecta campania lui Ash mult mai profund decât pe a noastră.

- Nu mă îngrijorează campania, spun uluit. Sunt îngrijorat pentru soră-mea. Pentru nepotul meu. Le-ai distrus viala dintr-o singură mişcare. Chiar te doare în papuci de asta?

*

m

Regele Americii

- Era timpul. O să le treacă.
- Băga-mi-aş!

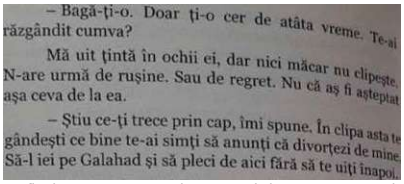
– Bagă-ţi-o. Doar ţi-o cer de atâta vreme. Te-ai răzgândit cumva?

Mă uit ţintă în ochii ei, dar nici măcar nu clipeşte. N-are urmă de ruşine. Sau de regret. Nu că aş fi aşteptat aşa ceva de la ea.

– Ştiu ce-ţi trece prin cap, îmi spune. În clipa asta te gândeşti ce bine te-ai simţi să anunţi că divorţezi de mine. Să-l iei pe Galahad şi să pleci de aici fără să te uiţi înapoi.

-Ar fi minunat, recunosc. Şi aproape ci simt uşurarea, sentimentul dulce de libertate...

Am visat cu ochii deschişi atât de des la asta, încât aş putea umple un caiet cu toate scenariile pe care mi le-am imaginat. Părăsind-o în public, ori noaptea, pe ascuns, tri- miţându-i actele de divorţ prin curier sau aruncându-i-le în farfurie, la masă. Nu există scenariu posibil pe care să nu-l fi plăsmuit în imaginaţie, gustându-l cu o nesănătoasă desfătare.

Abilene înclină capul într-o parte, cu expresie de falsă milă.

- în acelaşi timp, însă, te gândeşti la toate motivele care te forţează să n-o faci. Nu poţi câştiga alegerile în plin divorţ, mai ales ştiind bine că nu aş alege să o facem discret, nici să-ţi uşurez lucrurile. Aş face un tămbălău public cum nu s-a mai văzut. Şi nu doar că ai pierde alegerile, dar nu ai mai avea niciodată acces la vreo funcţie publică. Nu exist minciună pe care nu aş fi capabilă s-o spun în faţa judecătorului, Embry. Droguri, alcool, prostituate... Prostituate adolescente. Pe care le-ai drogat chiar tu. Pe care le-ai plătit să avorteze. Nu e chiar aşa greu de creat dovezi, dacă e necesar.

- Isusc, Abilene!...

Ridică indiferent din umeri intorcându-se spre oglindă să-şi ciufulească elegant părul. Aceasta se mişcă pe umerii ei în valuri perfecte de culoarea cuprului.

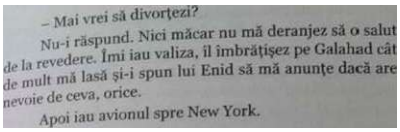
– Mai vrei să divorţezi?

Nu-i răspund. Nici măcar nu mă deranjez să o salut de la revedere. Îmi iau valiza, îl îmbrăţişez pe Galahad cât de mult mă lasă şi-i spun lui Enid să mă anunţe dacă are nevoie de ceva, orice.

Apoi iau avionul spre New York.

ASISTENTA MEA, o tânără pe nume Dinah, se ocupă de formalităţile de cazare, se asigură că am toate notiţele cu mine, apoi ne despărţim. Ea în camera sa, eu în a mea. Când apropii cârdul de incuietoarea electronică a uşii, imi dau seama că mai e cineva pe hol.

Nu-i recunosc faţa, dar recunosc atitudinea, costumul. casca bluetooth: este un agent de la Serviciile Secrete. Ceea ce înseamnă...

Deschid uşa cu sufletul la gură; nu mai pot respira, gâfâi ascuţit, nerăbdător.

Greer e aici.

Greer este aici, la mine în cameră, privind prin fereastră orizontul din Manhattan. Respiraţia mi se opreşte. Nu pot gândi. Se întoarce cu faţa spre mine şi-mi zâmbeşte. în spatele ei. oraşul licăreşte de parcă ar iubi-o cum o iubesc eu, de parcă s-ar întinde s-o atingă cum m-aş întinde să o ating eu

- Pare un déjà-vu, mă tachinează ea. Tu intrând într-o cameră de hotel, eu la fereastră...

Regele Americii

La auzul cuvintelor sale. toată căldura, şi dorinţa, şi nerăbdarea imi coboară direct în vintre. Pentru că are dreptate, este un déjà-vu. Ultima oară când ne întâlniserăm aşa, Greer. îmbrăcată în rochia de mireasă, sfârşise

aşezată pe gura mea, iar eu terminasem ce soţul ei imi linsese de pe buze gustS ei T^'Si albă **şt** acum, tncotată. scurtă, şi **ctj** '^« care-, fac p.c.oarete lungi să arate kilometric! v[80]"""'^ sunt în jurul mijlocului meu, să-mi bag cam, ' reau * |ţ. intre ele, să-i ridic rochia, să-i descopăr ţv .acum»colo, muşca. "

"casă-ipot

Dar rămân pe loc, lăsând valiza încet jos în ti uşa se închide singură în urma mea. mp w

- De ce eşti aici? o întreb reuşind cu greu să menţin un ton neutru, ca **să** ascund cei doi ani de **singurătate** şi dor.
- M-a trimis Ash, răspunde ea.

Bineînţeles că o trimisese Ash. Şi nu ştiu de ce, dar mă simt în acelaşi timp excitat şi dezamăgii.

Excitat pentru că, dacă a trimis-o Ash iar ca a acceptat să rină, ştiu deja cum se va sfârşi seara asta.

Atunci, de ce nu este şi el aici? De ce nu venise, de ce nu eram aici toţi trei?

- în noaptea asta este în Seattle, mă lămureşte Greer cu voce blândă, de parcă-mi citise gândurile. Lyr i-a cerut să rămână, iar Ash ar face orice pentru el.

Dezamăgirea se dezumflă puțin, înlocuită de o durere ascuțită. 11 iubesc îngrozitor de mult pe [1,ârbat] acela. Normal că prefera să fie cu fiul său în momentele acestea, normal că era capabil să sacrifice orice pentru u său.

Greer își mușcă buza, urmărindu-mă cum procesez informațiile.

-Au trecut doi ani, șoptește. Dacă vrei să p[«c›] spune-o.

- Şi dacă nu vreau să pleci?c$_{in}$,t cum sângele îmi fierbe în vene, bubuind,

cum „i^d împinge în fermoar de parcă ar încerca să rupă
'îfnţii metalici.

Greer încetează să-şi muşte buza, o hnge uşor şi zâmbeşte larg.

- Atunci cuvântul meu de siguranţă este Maxen. M-arunc asupra ei. Trebuie să fac câţiva paşi lungi să acopăr distanţa dintre noi. dar ajung acolo, mă lipesc de ea. strivind-o de perete şi-i acopăr gura cu a mea.

- Nu pot s-aştept, ii murmur pe buze. Atunci n-o face, răspunde.

O răsucesc şi o imping pe pat, nu-i dau timp să se ridice spre perne, nici să respire. Mă aplec asupra ei cu mâinile bâjbâind pe fermoar. Cu partea opusă palmei simt piele udă.

- Nu porţi nimic sub rochie, rnârâi, oprindu-mă să-mi desfac fermoarul şi să-i ridic rochia, ca să văd cu ochii mei. Aşa de mult mă doreşti?

Se arcuieşte drept răspuns, încercând să ajungă la mine cu şoldurile, dar i le blochez pe pat cu putere, limitân- du-mă la a o *privi.* Dcspărţitura elegantă dintre picioare, forma rotundă şi umflată a pubisului care modelează materialul tricotat al rochiei, unghiurile şi curbele acolo unde vaginul ei întâlneşte coapsele şi locul unde coapsele se unesc cu fesele. Anusul în formă de rozâ şi clitorisul ei ca de zmeură ivindu-se dintre labii. E deja udă, atât de udă încât s-a scurs pe-afară; carnea ei cea mai intimă este atât de umflată, de dornică.

- Embry, geme ea. Intră în mine. Te rog... Nu mai pot.

La dracu', nici eu nu mai pot!

- O să termin imediat, iubito, murmur încet, scuzandu-mă.

Mă sprijin cu o mână pc „ăl pantaloni cu cealaltă. O să termin ată.T^{1} $^{1>cnl}$«ul ,1 m.-e ruşine s-o spun cu voce tare. Kmbrv Moo^""' 4 de-a lungul coaste, de vest pentru perforZ '^{f}$^{Jn''}$*u pat, va termina de la prima alunecare în $_{oa}$ $^{1\ sal}$* 'n repede. A trecut mai bine de un an de când ^{am}>»' alinare fuseseră mâna mea şi o jucărie de sllT"^{8}*"* o cumpărasem din frustrare, de pe net în tim°" ^{Petar}* mi se umpleau de lacrimi şi chipul mi-'era lunilnat H^'' de ecranul laptopului. Singura pauză de la abstinomj fusese noaptea aceea cu Belvedere, ceea ce face din mine practic, un fel de călugăr. Iar acum, când mă aflu în (aţ„unei femei doritoare, cu picioarele desfăcute, habar nu am cum să fac să nu termin pe loc. Testiculele îmi sunt deja ridicate, pregătite să o umple.

O ating cu glandul şi trag aer în piept. Chiar şi atingerea aceasta simplă mi se pare imposibil de suportat.

- Pot să intru fără prezervativ? reuşesc să intreb printre dinţii strânşi.

Greer râde de mine ca o ştrengăriţă mică, mă apucă de cravată, trăgând jucăuş.

Apoi devine serioasă ca păcatul.

- Umple-mă, spune cu vocea aceea semeaţă pe care o foloseşte uneori, vocea ei de regină. Vreau toată sperm pe care ai strâns-o pentru mine. Toată ziua m-am gancm asta. la cum o să mă simt când mă vei umple. La cu picura din mine.

Aaah, bâya-mi-aş, da... N-a spus *vreau să te complet* sau alte lucruri banale pe care şi le spun iu ^ când fac sex neprotejat. Fără prefăcătorie,

fără pretenP doamnă. Doar dorința pură. biologică, eliberarea n?-<LM ■
scopul natural al împerecherii.

*

m

Regele Americii

Unghiul e chinuitor, picioarele ei atârnând I* jumătate din pal în timp ce pulpele mele sunt blocate de pantalonii strimţi, dar nu-mi pasă. îşi ridică şoldurile spre.«. în ca un centimetru, apoi mă adâncesc tot, mine«ând puternic, o singură dată Este atât de udă, încât imPi o mi blochează alunecarea. îi apăs mana pe stomac """moiedic să se mişte în timp ce cu mâna cealaltă incerc *?"\ ,rag în jos testiculele, în tentativa de a opri orgasmul care deja mi se prelinge prin muşchi şi vene, prin fiecare canal din corp.

în ciuda mâinii cu care o blochez, se arcuieşte, iin- pingându-se în mine, şi contactul direct, după doi ani. este imposibil de descris. *Doamne, ce (lor mi-a fost de tine, cât de dor mi-a fost, cât de dor mi-a fost.* spune, iar eu ii dau drumul şi ies aproape complet.

- Mie mi-a fost şi mai dor, gâfâi şi mă infig din nou în ea; pe toţi dracii, vederea mi se umple de licurici, de stele, de supernove şi de pitici albi şi de pulsări care eliberează raze de energic pură de simt că orbesc, apoi o pătrund de tot, aplecat peste ea ca un adolescent, împiedicat de haine, minunându-mă de senzaţia pe care mi-o dă atingerea testiculelor de fesele ei de parcă ar fi a opta minune a lumii.

Fiecare muşchi din corp este atât de încordat încât am impresia ca voi plesni, dar prefer să plesnesc decât să pierd senzaţia asta, cadoul acesta neaşteptat de care aveam atâta, atâta nevoie. O iubesc, o iubesc...

- Te iubesc, murmur, sărutând-i sălbatic gura. muşcând-o de maxilar. Te iubcsc.

- Embry, îmi şopteşte, avem timp. O să stau cu tine toată noaptea. la-mâ repede, apoi eu te voi lua încet, dar nu te abţine. Nu trebuie să te abţii niciodată cu mine.

Mâinile mi se mişcă peste tot, deşi stau nemişcat ca o statuie, ca un stop-cadru. Cea mai mică tresărire m-ar putea duce dincolo de limită şi nu vreau încă, deşi vreau, dar vreau să şi dureze pentru totdeauna şi vreau şi să eliberez înăuntrul ei toată presiunea care s-a adunat în a8i
mine, să-i arăt cât de cast am fost <5s • mi-a fost de ea. .arâle*act<*,d

Simt nevoia să-i ating flecar* ■ fiecare părticică la care a avut arce* *a* P rt,cic5 din ^ ^.^eisu^s^Sleii^ increaiDUi. trebiue să ating, să prind. să strâno' Umcri' ei

Umerii ei.

îi mângâi părul, trecându-mi degetele nrin ,

ii cuprind faţa în palme şi o sărut o sărut o J ^ nu păsărică ei udă este cea care îmi provoacă ci atingerea de mătase a limbii el ude pe a mea S' intimă, de autentică. ' de

- O să termin, ii mârâi la ureche.

Drept răspuns, ea mă sărută şi mai apăsat şi. la dracu , asta e, acum, primul meu orgasm adevărat după ce-l regulasem pe asistentul preşedintelui în urmă cu un an. Simt cum presiunea îmi apasă furios în testicule, apoi gem din adâncul gâtului, umplând-o pe Greer cu spermă caldă. Mă simt de parcă cineva sau ceva m-ar smulge din propriul trup, cu forţă, trăgând, iar fruntea mi se propteşte de a ei în vreme ce restul corpului imi este cuprins de o furtună nemiloasă. Ejaculez şi ejaculez, mă simt aproape jenat de cât de mult se scurge din noi, dar ea nu, nu e deloc jenată. întinde mâna şi o bagă acolo, m locul care ne uneşte şi mi se pare prea mult de suportat, prea multe. Cad cu toată greutatea corpului peste ea. terminând de juisat cu abdomenul şi pieptul apăsat pe ale ei, mişcând din şolduri neputincios ca un tinerel lipsit de experienţă.

Apoi, în sfârşit, după ce pare a fi o oră sau mai mult. se termină, mă

simt golit. O apuc de mâna care pipă* impudică şi curioasă intre noi şi ¡-o duc la gură ca să lingă dezastrul pe care îl făcusem. Ochii îi sclipesc precum argintul topit cand o fac. provocându-mi fiori fierbinţi din

-iţi place asta, deşănţată mică? o intreb cu răsuflarea întretăiată.

Da din cap că da, cu degetele pline de sperma în rå ochii larg deschişi şi nevinovaţi şi ah, la dracu!...

- Eşti îngrozitor de indecentă, ii spun. ieşind din ea .j ijsându-mă să alunec din pat în genunchi fără să mă deranjez să-mi ridic pantalonii. îi apuc fesele cu palmele ş, mi-o ridic la gură, simţind atingerea cizmelor de piele pe umeri. O ling lung, dintr-o singură mişcare, de la anus până la clitoris, simţind gustul nostru amestecat, amărui şi dulce, iar totul pare atât de natural şi de potrivit, gustul acela de noi. Dulce-amărui, pervers, amestecat, exact ca viaţa noastră, exact ca iubirea noastră.

Pulpele i se strâng în jurul capului meu, simt împunsătura tocurilor pe spinare în timp ce o sărut şi sug. ling şi împing cu limba, gust totul, o gust pe ea toată, şi nu trece mult până când mâinile i se încleştează în aş-ternuturile patului de hotel, cu verigheta sclipind sub lumina veiozei pe când ea geme şi mi se zbate sub limbă, în timp ce plăcerea ei creşte, nu reuşesc să-mi iau ochii de la sclipirile de aur şi diamant, apoi privesc verigheta mea şi-i trec braţul peste coapsă apăsând-o pe osul pubian pentru a o ţine nemişcată. Sclipiri gemene de aur mat, sigilii care declară că suntem ai altcuiva. Ea este soţia altui bărbat, iar eu, soţul altei femei şi Doamne, gândul ăsta nu ar trebui să fie atât de greşit şi de palpitant incât să-mi provoace din nou erecţia.

Dar este. Şi-mi provoacă erecţia.

Mâinile i se împletesc în părul meu, ţinându-mă apăsat cu gura pe ea. lini mişc limba şi dinţii, mâncând-o de parcă n-ar mai exista altă femeie de mâncat şi termină cu atâta forţă, incât picioarele ii tremură pe obrajii mei, tocurile mă zgârie pe spinare şi ştiu că mi-o va decora cu semne şi vânătăi.

Iar **gândul este ca** o **lim caniculă. Uşurare. Doamne, te™ĸfe ** m,ᵣ.₀ . _ am dovezi că noaptea aceasta a fosi "^he^**

Te **rog.**

încet, incet contracţiile i se potol şi-mi desprinde mâna din păr. Q Zj]^ ^ picioarele ei. fericit să-mi simt buzele si h k dimr* obrajii uzi de ea. Greer se infioară văzând«™ ʰ Chʲar picioarele încălţate cu cizme îi alunecă simultan n!*' cu un zgomot camuflat. ^ covºf.

- Doamne, da!
- Chiar că da.
- Dah.

Râde iară suflare, iar eu mă caţăr la loc pe ea. ridicând-o pe perne şi trăgând-o la piept, strângând-o cu putere, cu picioarele, hainele şi părul ei incâlcindu-se în jurul nostni.

- Mi-a fost îngrozitor de dor de tine, spun, cu gura pe părul ei şi cuvintele voalate de contactul dintre noi. Atât de îngrozitor de mult.
- Ştiu, oftează ea, cuprinzându-mă cu braţele de mijloc. Are faţa îngropată la pieptul meu şi mi se pare că este perfect, că totul este perfect şi mâ-ntreb cum de am supravieţuit fără toate astea. Mă întreb ce fel de

dragoste este asta: supravieţuieşte unei perioade de castitate de doi ani şi mă devorează cum mă prinde.

Bănuiesc că şi ea se gândeşte la acelaşi lucru pentru că spune:

- Începusem să cred că felul în care mă faci să mă simt era o invenţie, că-mi înfrumuseţam amintirile, dar...

îşi ridică fruntea privind în sus la mine cu un zâmbet care ar face şi pietrele să cânte.**A FOST** exact ca la Chicago, exact ca în noaptea "mele ca în Carpatia. O să fiu întotdeauna fata care """ndrăgosteşte de cavalerul ei în armură strălucitoare. [50] - O să fii întotdeauna, mormăi, aplecându-mă să o sărut. Mă voi asigura de asta.

NE-AM IUBIT DIN NOU în duş şi, de data asta, mulţumesc lui Dumnezeu şi tuturor sfinţilor, am rezistat destul cât să termine ea prima şi să mă pot privi din nou în oglindă. Apoi am iubit-o lipită de fereastră, privind cum luminile oraşului ii sărutau pielea încă udă, apoi ea m-a folosit, aşa cum promisese, impingându-mă pe un scaun şi călârindu-mă până am asudat şi rămas fără suflare amândoi. A terminat în timp ce degetele de la picioare mi se încleştau în covor şi unghiile ei zgâriau mânerele scaunului, apoi am ţinut-o de şolduri şi m-am mişcat în ea până am făcut-o să urle de plăcere, cuprinsă de alt orgasm, în vreme ce eu juisam puţinul care mai rămăsese în mine.

Ceea ce a făcut necesar un alt duş, fără sex de data asta, doar spălat cu blândeţe şi mângâieri de iubiţi satisfăcuţi, după care ne-am strecurat în pat. imbrăţişăn- du-ne în întuneric.

-Mă bucur că Ash te-a trimis la mine, spun, strângând-o în braţe, cu bărbia sprijinită pe creştetul ei. N'u pot... e... Sunt bucuros, chiar sunt. Şi recunoscător.

Greer imî desenează cercuri cu degetele pe spinare.

-Cât timp a trecut? De când nu ai mai fost cu cineva?

- De la Belvedere, mărturisesc, şi-i simt uimirea.

a8s

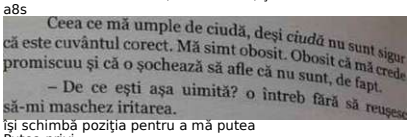
Ceea ce mă umple de ciudă, deşi ciudă nu sunt sigur
că este cuvântul corect. Mă simt obosit. Obosit că mă crede
promiscuu şi că o şochează să afle că nu sunt, de fapt.
– De ce eşti aşa uimită? o întreb fără să reuşesc
să-mi maschez iritarea.

îşi schimbă poziţia pentru a mă putea

Putea privi.

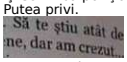
Să te ştiu atât de
ne, dar am crezut

- E dureros, spune cu blândeţe singur. Ştiam că nu te vei culca cu Abile sperasem... că nu ai rămas singur de tot.Oftez. Atitudinea defensivă se potoleşte şi m- calmez.

- Vechiul eu nu ar fi stat singur. Şi, la inceput, cu campania şi cu Galahad, mi s-a părut mai înţelept aşa. Să-mi văd de ale mele şi să-mi ţin penisul în pantaloni. Nu aveam nevoie de alte schelete în dulap în timpul alegerilor.

- Şi apoi?

îi mângâi linia sprâncenelor şi apoi a nasului.

- Apoi am avut ocazia să mă culc cu cineva, la modul discret şi sigur, dar m-am trezit că nu pot. Nu doar că nu vreau, ci că nu pot, fizic. Mă lua cu rece numai gândindu-mă. într-un final am realizat că tu şi Ash:m-aţi stricat, că nu mai puteam fi cu nimeni altcineva. Odată ce devenisem trei, nu mai puteam fi altfel. Noaptea în carea venit Belvedere la mine a fost singura dată cand am pui să mă culc cu cineva, pentru că am simţit că sunteţi voi, şi Ash.

- A trebuit să te prefaci că era Ash? mă întreabă.

-Nu, spun scuturând din cap. E greu de descris- l-am regulat pe Ryan Belvedere, nu a fost nevoie sa prefac c-ar fi altcineva. Pentru că voi eraţi cei care t- trimis la mine. Şi-atunci, era ca şi cum eram cu voi.

Fac o pauză, reamintindu-mi noaptea aceea. Plină de sudoare, aspră, lungă.

- V-a povestit apoi Ryan ce s-a întâmplat?

Ne a povestit, răspunde Greer cu un zâmbet. Ash .„citat atât de tare. incât n-a mai avut răbdare nici nîăca^să se închidă uşa în urma lui cand a plecat. " ' Deşi obosit, simt cum penisul mi se contractă.

_ Ash mi-a tras-o direct pe podea până m-a făcut , Hp Apoi m-a pălmuit la fund şi mi-a tras-o din nou. Ne am gândit tot timpul la tine cu Belvedere. Gem.

- Mă doare prea tare ca s-o facem din nou, dar sunt erect.

- Te ajut eu, spune Greer cu dulceaţă, căţărându-se peste mine, punându-şi păsărică umedă pe faţa mea şi cu- prinzându-mă cu gura. Şi din nou rezistenţa mea e zero, dar. de data asta, din fericire şi a ei. Nu-mi trebuie decât câtcva mişcări ale gurii ei să termin din nou şi ea să se contracte de plăcere pe limba mea.

Apoi mi se strecoară la loc în braţe de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, băgându-şi nasul în pieptul meu. Dacă aş fi fost o pisică, una mare, aş toarce acum. Încălzit şi somnolent, satisfăcut, cu femeia mea lângă mine. la fel de somnolentă, şi caldă, şi satisfăcută.

- Embry, o aud spunând pe când alunecam spre somn. Trebuie să iţi spun ceva. Despre Abilene.

Pofta de tors imi dispare pe loc. -Ce?
Nu-i pot vedea faţa pentru că şi-o ţine pe pieptul meu, dar simt că ezită.

- Acum ceva vreme, am avut o discuţie cu doctorul Ninian.
Doctorul Ninian. Doctorul Casei Albe, cel care a ajutat-o pe Abilene să mă drogheze în noaptea în care a fost conceput Galahad. Ash o concediase discret, deşi ar fi dorit să facă mai mult, dar l-am convins să se limiteze l

atât. Pentru ci» nu voiam sA am campaniei.

- aApoi Abilene a dezvăluit totul în legătură cu anticipez eu. W

- Trebuie oprită cumva, Embty. Şi chiar dacă tu refuzi să depui plângere, falsificarea dosarelor medicale si complicitatea la un act ilegal pot fi suficiente pentru a o trimite la închisoare. Sau cel puţin să o defăimeze suficient cât oamenii să nu mai aibă încredere în ea.

- Nu contează, îi spun lui Greer. Indiferent dacă merge la închisoare, dacă va fi umilită public şi toţi prietenii ii vor întoarce spatele, va continua să reprezinte un pericol. Nu e mai sigur dacă facem în aşa fel încât să se simtă în continuare mulţumită?

- Nu-ţi cer părerea despre asta, răspunde Greer. Doar te avertizez că seva întâmpla. Probabil în următoarele două săptămâni. Nu vreau să-ţi afecteze campania, dar nu am de ales, nu ştiu ce mai e în stare să facă... Uneon mă tem că va ajunge la un gest extrem. Că va face rău cuiva aşa cum a încercat să-mi facă mie, folosindu-se de Melwas.

O strâng şi mai tare în braţe.

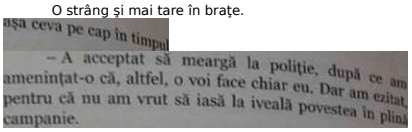
aşa ceva pe cap în timpul
– A acceptat să meargă la poliţie, după ce am ameninţat-o că, altfel, o voi face chiar eu. Dar am ezitat pentru că nu am vrut să iasă la iveală povestea în plină campanie.

-Nu voi permite niciodată să se intâmple asta. _0 tin sub supraveghere, Greer, toate liniile ei posibile comunicare sunt urmărite. Nu va putea răni pe nimeni atât timp cât eu sunt aici.

Greer nu răspunde şi sunt conştient de faptul că nu mă crede. Mă gândesc la ce alte argumente aş putea folos' pentru a o linişti, dar şi pentru a o face să se răzgândească în privinţa mersului la politie, când ea spune:

- Am văzut protestatarii din fata hotelului, aseară. Mintore pe spate şi-mi ţintesc privirea în tavan.

- Ştiu.

Embry. ai grija, te rog. Extremiştii carpatieni sunt periculoşi.

Părinţii ci fuseseră ucişi de extremişti din Carpaha „e când ea era doar o copilă, are toate motivele să o sperie prezenţa lor. Şi aş vrea să-i pot spune ceva care s-o liniştească, dar nu găsesc nimic. Am adoptat în mod intenţionat o platformă agresivă anti-Carpatia. Este atitudinea pe care o cred necesară, motivul pentru care candidez, deşi sunt conştient că-mi va crea duşmani şi în ţară, şi peste hotare. Protestatarii de aici, din ţară, insă, nu reprezintă o problemă reală, sunt doar oameni înarmaţi cu pancarte şi lozinci antibeligerante sau împotriva industriei armamentelor ori a xenofobiei şi alte chestiuni similare, insă extremiştii carpatieni pot reprezenta o problemă reală.

Nu că aş fi foarte îngrijorat, în primul rând pentru că de mâine voi fi protejat de Serviciile Secrete, în al doilea rând, e cale lungă intre nişte ameninţări primite online şi un pericol real. Mi-am petrecut mulţi ani printre gloanţele şi bombele lor, prin oraşele lor în ruine, pline de lire capcană. Nu mă îngrijorează câţiva cretini care mă ameninţă pe Twitter.

-Te rog, Embry, spune ea plimbându-şi degetele de-a lungul tâmplelor, pe lângă urechi şi ajungând apoi la obraz. Nu eşti invincibil.

- Ştiu că nu sunt.

Pufneşte.

- Am uitat că nu e vorba de pericolul de a li rănit, ci de faptul că, pur şi simplu, nu-ţi pasă dacă eşti rănit.

- Vorbeşti ca Ash.

Simt în tonul cu care mi se adresează cum temperamentul ei începe să se manifeste.

- De ce? Pentru că îndrăznesc să mi Pentru că îndrăznesc să te vreau în viaţă* PeSe de «ne?

- Ai fi singura, murmur, şi nu pentru căarfi , ci pentru că atinge puncte sensibile care n u d e v S t a t fie atinse şi mi-e mai uşor să mă ascund în **SDMT** Sl_ni' sine. P e urii de

- Oh, mai taci, spune ea, pe jumătate plictk;,« jumătate amuzată. Nu încetează nimeni să te iub .' ** doar

pentru că faci bot. Nu funcţionează nici cu mine ^ cu Ash, şi nici cu Galahad.

Mă înmoi când aud numele fiului meu. Pe buzele lui Greer. Simt o dorinţă înnebunitoare, şi dureroasa, şi egoistă ca ea să-mi cunoască băiatul. Să-l ţină în braţe, să-i citească, să-l facă să chicotească. Vreau să văd dacă o face să se lumineze aşa cum mă face pe mine, să văd dacă şi pe ea o atinge până în inimă dulceaţa şi curiozitatea lui timidă, aşa cum mi se întâmplă mie.

- M-ai... o să mă poţi ierta vreodată pentru el? o întreb cu gura uscată.

Brusc, simt nevoia să ştiu, să aflu chiar acum.

- O să-l ierţi vreodată că are mama pe care o are?

-Nu e nimic de iertat, spune ea cu voce limpede. plină de căldură şi de onestitate, de adevăr.

îmi duce mâna pe abdomenul plat. pe talia îngust

- îmi doresc, vreau să spun, n-am cum să explic«» de intensă este dorinţa mea de a avea un copil cu un ş ^ Ash, cât de mult il vreau. Am aprins toate lumananie Sf. Thomas Becket, m-am rugat la fiecare sfanţ ocr<w al femeilor şi copiilor. Nu pot să spun că nu sunt ge < • când mă gândesc la el, pentru că sunt. Simt asta. dar si şi că-mi doresc să-l iubesc, că nimic nu mă va impiem[1] vreodată să te iubesc pe tine. Indiferent ce a făcut, Abile'» este verişoara mea, ceea ce înseamnă că Galahad face pa» din familia mea.

n «A fac în aşa fel încât să-l cunoşti. îi promit. „aTesă-cunoşti. Eu... simt nevoia să îl cunoşt, * Mi-ar plăcea, spune Greer. Şi ar trebu, să-1 cunoască şi Ash.

Mă ard pleoapele şi clipesc repede.

-Da.

Îţi aminteşti prima noastră dată după ce m-ai salvat si m-ai dus înapoi la Camp David? Noi trei împreună?

- Da, desigur.

-La un moment dat mi-ai spus că mă iubeşti, îţi aminteşti? Ai spus-o astfel încât să te aud doar eu.

în mintea mea rulează încă imagini cu Ash strângându-mi fiul în braţele puternice şi nu înţeleg imediat ce imi spune. Dar când, în sfârşit, înţeleg, faţa imi ia foc de mşine. îmi amintesc bine momentul respectiv şi nu sunt foarte mândru de ce am făcut.

- Da, îmi amintesc.

- De ce?

Imi strâng buza intre dinţi în căutarea cuvintelor potrivite. Vreau să vorbesc deschis.

- Voiam să ştii că te iubesc, că iubirea mea pentru tine, că sexul cu tine, sunt independente de sentimentele mele pentru Ash... şi am vrut să ştii, pentru că eram gelos pe el. Pe modul în care l-ai privit în ziua aceea. Deşi eu eram cel care te salvase, părea joacă de copii în comparaţie cu grija pe care ţi-a arătat-o el după aceea. De parcă era el cel care te salva cu adevărat. Iar Ash este... totul, e ca apa care umple orice spaţiu, iar eu am avut un moment în care mi-am dorit un lucru doar pentru mine. Să te iubesc.

Trag aer în piept.

Ştiu că eu şi Ash, povestea noastră, durează de mulţi, mulţi ani şi că din cauza asta poţi crede cu uşurinţă că tot ce simt pentru el este mai important decât ce simtpentru tine, şi a trebuit să-ţi şnur, i parte din mine era doar a **ta.** numai **a ta** si ■°u ^ o Oftează, încuviinţând din cap. ş °

- Ştiu, îmi răspunde. Adică m-am • voiai să-mi spui. Bandit ca as(

- Atunci de ce întrebi?

Se gândeşte îndelung înainte de a-mi dn , Apoi o face, cu blândeţe. ' rds Puns.

- Pentru că uneori mă întreb dacă relaţia n în trei ar fi durat şi dacă tu nu plecai. Ne iubim atât d' mult, suntem atât de legaţi, încâlciţi unul în celălalt încât mă întreb dacă am avut vreodată vreo şansă reală să funcţioneze.

- Ash, spun. Ar fi funcţionat, pentru că el este Ash, şi noi suntem noi. Cred cu tărie asta, Greer. Chiar cred. Indiferent cât de geloşi am fi fost, cât de frânţi sau cât de încurcată ar fi fost situaţia, am fi reuşit.

- Şi dacă am fi reuşit, atunci ce?

- Atunci m-aş fi aflat în acelaşi pat cu tine în fiecare seară, spun, zâmbind. Şi ţi-aş fi adus cafeaua în fiecare

dimineaţă, te-aş ti trezit în mângâieri. Iar apoi, când toată treaba cu politica s-ar fi încheiat, am fi găsit un loc undeva la ţară pe care să-l umplem cu copii, un loc unde să îmbătrânim împreună.

- Copii, spune ea, zâmbind. Ce frumos sună.
- Poate te-am lăsat însărcinată în seara asta...

Abia îndrăznesc să-o spun, dar sunt prea captivat ile ideea posibilei noastre vieţi impreunâ pentru a mă putea opri.

- Poate se întâmplă chiar acum.
- Oh, Embry, spune ea rostogolindu-se peste mine-

Părul ei este întins peste tot pe noi, moale, mirosind a dulce.

ser din toată inima- usăm
tspc rbim mult fiPa ile unite,
speranţa s* ,„ -in„un«at ^ ^ jlul în brate, unde
'"eoiubcscîmipoateţ'necop ^^ laf ^

de iubirea care

""^Spatia nu există. Nic Abilene.

Sd alegerile, scenă. aş cădea în
Nici
teama că, oca a - el măcar să apuce să
genunchi în fata lut Ash. ma.nte
Í s i K s r s i S i «- - ' -
folosit, pentru a-mi reaminti că nu a fost un vis. Nu există
teama că mâine voi fi singur. Şi înfrânt

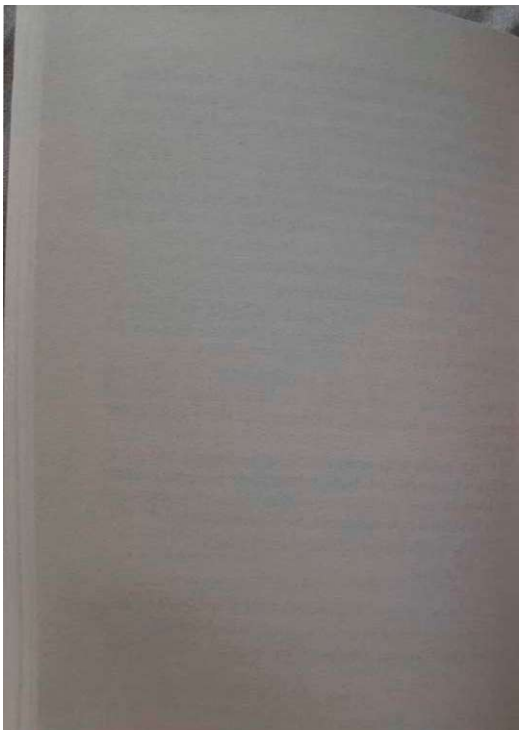

EMBRY

Acum

Dar mâine sosește și eu sunt singur. Și înfrânt.

Nu sunt surprins când mă trezesc singur, iar faptul că sunt conștient de asta nu face singurătatea mai puțin dureroasă. Dar sunt surprins că Ash nu doar câștigă dezbaterea, ci mă strivește. Mă distruge.

Mă înjunghie și-mi pune leșul și inima la vedere, să afle întreaga lume.

În definitiv, el este regele, iar singurul vinovat că am uitat asta sunt eu.

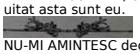

NU-MI AMINTESC decât fragmente din timpul dezbaterii. Scena de la Universitatea Hofstra. plină de freamăt, de oameni care aranjau cabluri audio și-și reglau camerele de luat vederi certându-se în legătură cu conexiunea Wi-Fi. Mă uit după Ash, în weme ce o persoan.1 se ocupă de machiajul pentru camera

Sierra Simone

.Nu strica tutui.

îmi amintesc că am intrat pe scenă primul fără cu mâna şi zâmbind grupului restrâns de oameni prezent" Apoi mă întorc. Şi-l văd.

în carne şi oase.

De aproape.

Ochii verzi. Buze pline, conturate. Părul negru pudrat de câteva fire argintii, atât de îndepărtate unul de celălalt, încât ai impresia că sunt doar efectul luminii. Un costum croit atât de perfect pe trupul său masculin, înalt, încât cred că cel mai probabil croitoml a plâns şi a ejaculat în timp ce tăia materialul cu foarfeca. O prezenţă de sfânt, de cuceritor sau semizeu, o prezenţă care umple spaţiul precum căldura, pornind de la umerii laţi, şoldurile înguste,şi chipul acela insuportabil de frumos.

Mi-amintesc că ne-am dat mâna, a sa uriaşă mtr-a mea, aspră şi puternică. Că ne-am strâns mâna de parc am fi fost doi străini. Nu ne strânsesem mâna nici nia »Ţ prima dată când ne întâlniserăm, decât, poate, da ^ antebraţ infipt în gât se poate considera o strângere mână. Ni se întâlnesc ochii şi uit mereu că suni pui^ mai înalt, dar, cumva, cu Ash nu se simte aşa, ci nw ¡> de parcă m-aş afla la picioarele lui Zeus, privind în s • a rugăminte. Este efectul prezenţei sale, sunt comp neajutorat lângă el sau aşa am fost întotdeauna. Ap[>1' * mă prinde de cot, se apleacă spre mine şi-mi şoptește ' ureche:

- Te iubesc, micul meu prinţ.

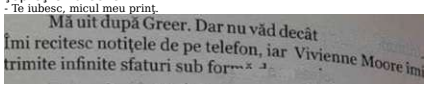
Mă uit după Greer. Dar nu văd decât
îmi recitesc notițele de pe telefon, iar Vivienne Moore îm
trimite infinite sfaturi sub for

1lla ue mesaje: Priveşte direct în cameră. Vorbeşte
să tn i»i fi irîo
lăsa să te înfurie.
strflini lumini
>ᶜ$teclar.Nu.,
Nu mă insultă.

iubirea care ne lega.

Dar nu.

Mă retrag şi-l privesc în ochii verzi ca sticla.

- Ahile..., reuşesc să murmur înainte ca publicul să erupă în aplauze politicoase. Moderatorul ne invită să ne aşezăm la locurile noastre. Inima i se frânge când mă aude. I-o văd în ochi.

Iar eu mă frâng, la rândul meu. în bucăţele. Care dispar, transformându-se în nimic.

îmi amintesc că iau notiţe în timp ce el şi Harrison Fasse vorbesc, imi amintesc că mâzgălesc puncte şi greşeli, că desenez linii aiurea pentru că am nevoie să nu mă uit spre chipul regelui meu, să mă concentrez pe ceva ce nu e vocea sa parjolitoare şi

*

m

Regele Americii

melodioasă. Dar n-a funcţionat. N-are cum. E vocea lui. E el. N-am cum să nu-l privesc.

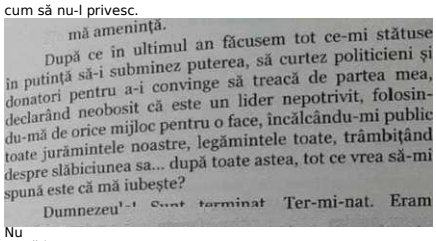
mă amenință.
După ce în ultimul an făcusem tot ce-mi stătuse în putință să-i subminez puterea, să curtez politicieni și donatori pentru a-i convinge să treacă de partea mea, declarând neobosit că este un lider nepotrivit, folosindu-mă de orice mijloc pentru o face, încălcându-mi public toate jurămintele noastre, legămintele toate, trâmbițând despre slăbiciunea sa... după toate astea, tot ce vrea să-mi spună este că mă iubește?
Dumnezeu'-t Sunt terminat Ter-mi-nat. Eram

Nu pregătit pentru o ic: ^.....— dezbatere bazată pe ce ne dezbina, nu pe

Îmi amintesc că mi-am prezentat argumentele destul de bine. Sunt un bun orator, zâmbesc frumos. Sunt convingător. Provin dintr-un stat liberal, mania mea face Parte din partidul Democrat,sunt, de asemenea, un veteran decorat, practic amestecul perfect de albastru şi roşu, *cu să* nu mai spun că sunt şi tânăr, şi arătos, şi inteligent. Sunt candidatul ideal, moderat şi inofensiv. Dacă aş fi candidat împotriva oricui altcineva, care să LUI fi fost Ash, aş fi avut victoria în palmă.

Dar candidez împotriva lui Ash
Iar Ash este regele.

Are un răspuns mai potrivit la fiecare W u contrapunct mai hun la fiecare punct. Şi „ e U elocvenţa sa, deşi efectul nu este de neglijat ci ar.J<! de limpezimea sa, de onestitatea care se rev'arsT'r vorba lumina - Ash iradiază seninătate şi forţă. Sunt îV v. Ca până şi pentru mine, şi ştiu că publicul simte, se **SC|MI^** ele, se hrăneşte din ele pentru că este vorba de sentiment"! acela că puterea politică se află în mâna unui om hun Câ au în faţă un om bun, care încearcă să facă lucruri bune care nu va precupeţi niciun efort, care va lupta iientni binele comun, cu condiţia simplă de a crede în el.

Partea îngrozitoare este că mă face să par excesiv de nerăbdător şi de lipsit de experienţă, nepotrivit, deşi ştiu că nu intenţionează asta. Şi mă simt stângaci, ca un băieţel care probează costumul tatălui său.

Iar la sfârşit, imi amintesc lovitura finală a lui Ash.

- Domnul Moore a fost camaradul meu de arme, vicepreşedintele şi prietenul meu cel mai drag. **Nu** pot să simt pentru el altceva decât respect şi afecţiune. Dar trebuie să vă mărturisesc că, deşi a jurat să**-mi rămana** aproape până la sfârşitul mandatului, a demisionat **pentru** a'-şi urma propriile ambiţii. Puteţi avea încrede ca nu va **face acelaşi** lucra şi cu

încrederea dumneavoastra. Avey **încredere că va jura** să servească ţara şi că **nu-şi va urma apoi ambiţiile personale?** .

încăperea se umple de o tăcere grea, iar moderatorul *st* întoarce către mine.

- Domnule Moore, doriţi să replicaţi? îmi amintesc ci am bâlbâit ceva despre conştiinţa **mea şi Carpatia, un subiect care nu fusese atins în** timp"[1] **dezbaterii -i** *d am* **simţit sâ** mâ **retrag de dragul** ţin[1] **niefc. din aceteaşi motive care mă împinseseră sâ o apâr '"timpul războiului.**

m hiat prin surprindere, deşi regele Şi. desi ^Xân$_t$ şti" că răspunsul meu a fost meu mă pusese ·ta* să p,rășesc scena cu suficient de bune sem Că descris ese demisia mea demnitate. Par F iar par tea proastă era ca nu în ce| maiurai ^ ^ adevăr djn cuvinte le sale SSon^gă Pe votanpi indecişi. Nu că mi-ar fi păsat de cei indecişi. Dar îmi păsa că vorbele sale găsiseră ecou în mine. îmi amintesc c-am părăsit scena, că Dinah mi-a intins o sticlă de apă rece şi că mi-am scrântit gâtul uitându-mă după Ash, încercând să văd unde se dusese. Mi-amintesc că Morgan s-a apropiat şi mi-a spus:

- Ce dracu' s-a întâmplat acolo?!

Mi-l amintesc pe Belvedere, aşteptând răbdător în spatele amândurora, până când a reuşit să se apropie suficient cât să-mi strecoare în mână cârdul de la camera unui hotel.

- Dacă sunteţi disponibil, preşedintele Colchester ar don să veniţi în camera sa, în această seară.

Şi-mi amintesc că l-am înjurat şi am băgat cheia în nuzunar rugand-o pe Dinah să-mi pregătească maşina care ma ducea la hotelul unde stătea el

ÎN DRUM SPRE MANHATTAN, telefonul nu s-a °Pnt din sunat. După ce a apărut în *Post* ştirea că Ash câştigase dezbaterea şi după şaizeci-şaptezeci de mesaje de la Vivienne Moore, l-am aruncat pe canapeaua de 'angă mine, apăsându-mi degetele pe pleoape, ignorând prezenţa agentului de la Serviciile Secrete de pe bancheta din spate.Umilinţa mă frige i„ vene îmi dă înţepături în gât inăhi.J. pârjoleşte totul, în afara **sentimentul,T**

ruş,ne

Am pierdut.
Am făcut tot ce am putut şi am pierdut.
Ash a câştigat.

Ie^im din Hempstead, trecem de Q Ueen dincolo de East River, indreptându-ne spre hotelul este cazat Ash. Privesc oraşul din beton şi oţel derulând la fereastră, cu dezaprobarea tipică oamenilor născuţi * Seattle, iar gustul de smoală incinsă se întetęşte, cu cât mă apropii mai mult de omul care mă pusese în dificultate în faţa întregii naţiuni. Omul care m-a zdrobit cum se zdrobeşte o navă de stâncile ascuţite. Ironic că agonizez în halul ăsta. că mă simt dezonorat, deşi l-am lăsat să mă lovească cu tot felul de bice, să mă reguleze până la leşin, să mă excite şi apoi să mă batjocorească până la ejaculare, să-mi folosească inima şi sufletul cu toată brutalitatea cu care-mi folosea corpul, nu?!

Dar prefer să fiu biciuit. Să fiu regulat până la sânge, să fiu legat de penis şi plimbat de colo-colo, decât să mă pregătesc atât. şi totuşi să fiu învins cu atâta uşurinţă, şi am fost ***hun,*** ştiu că am fost. Ştiu că aş fi părăsit scenaca învingător, dacă ne-am fi aflat acolo doar eu şi Ham Fasse.

Dar Ash va fi întotdeauna mai bun.
Băga-mi-aş! Băga-mi-aş!... .

Cum poate să mă strivească, dacă mă iubeşte? Ce e de iubire e asta?!
toatrri^n«.

Este felul lui de u *iubi. mi* gândesc cu amărăciune- lubirea lui seamănă cu iubirea Dumnezeului său Catolic, nemilos. Dumnezeul care-ţi pedepseşte păcatele S' sângerează apoi ea să fii ierta,. î „ etern iubitor şi judecător.
nreţuiam şi pe care acum am ajuns
ncontradictieP^«re °c°ă nl.a făcut să mă urăsc.

AutomobJul ^ ^ cameră pentru noapte şi sa î'spun5 Îoi împreună eu agentul care-mi fusese se relaxeze, apoi. *v* trecând prjn

intrarea
incrediniat.ne mjeptăm^^ ^ ^ ^ ^ ^ ^
j52ide plastic care reprezintă, metaforic, cei
^¡jed de arginţi' Dar pe cine trădez?

PeAsh? Pe mine?

Pe niciunul dintre noi? Pe amândoi?

Sierra Simone

Agentul care mă însoţeşte, o femeie cu figura dură pe nume Leonella, nu spune nimic cât liftul urcă, iar eu ii sunt profund recunoscător pentru asta. Chiar şi cea mai mică întrebare, cea mai scurtă remarcă ar fi turnat gaz pe foc, iar pielea mea este deja plină de băşici şi cojită de ruşine. Când ajungem la ultimul etaj şi uşa se deschide, mă simt bolnav ş, tremur de umilinţă. Agenţii lui Ash mă aşteaptă.

Îmi sunt familiari. Le ştiu feţele, numele, chiar şi numele copiilor lor.

filn e↑ SUnt °P°/antul 'n vizită la preşedintele în nrrfr; , pe care '"am abandonat, care tocmai mă făcuse PŢa la elevizor. şi sunt aici singur, să-l văd. Iar sexul ar fi motivul cel mai puţin bizar dintre toate motivele care m-ar putea aduce aici. Mă trezesc că le evit privirea în timp ce cârdul pe cititorul uşii şi intru.

Primul lucru pe care il observ este că Greer nu e acolo. Absenţa ei se simte, e aproape palpabilă, ca şi cum ar h lăsat un gol, un mulaj al corpului ei.

[1] c<inform Noului Testament, luda Iscariolranul l-o vindul *pc lms* um Nauirt pentru trriavi de arginti, pentru a fi judccoi în. tr).

JOl

AJ doilea lucru pe care îl rp dumnezeieşte şi mă urăsc că **I c este <-â** A.k deşi nu sunt decât un v^'^««^^ picioarele sale. Stă la fereastră ^ah atarnandu-, nepăsător între degete dar ' dc «5 vorba de nepăsare, cu Ash nu^ t^ * i nepăsare, ştiu că-l ţine bine. aşa cum ţine hin?-'*^ d" sale once. Nu poartă haina, cravata e desfăZV" mâinil" cămăşii suflecate, iar expresia sa. când se imnl"^ mine, este deopotrivă furioasă şi flămândă. Spre

- Ţi-a luat ceva să ajungi, spune.
- Am venit direct aici.
- Nu mă refer la azi.

Nu ştiu ce să-i răspund, iar el e conştient de asta. Lasă paharul jos şi se îndreptă spre mine cu pas de prădător. Totul în mine urlă să fac un pas înapoi, ori să alerg spre el, ori să fug, ori să sar la atac.

Nu fac nimic din toate astea. însă percep uşa din spatele meu ca pe o barieră de fier, mă simt încătuşat, în lesă, doar stând aşa, în faţa lui, şi urăsc că încă iubesc această senzaţie, că mi-a lipsit, că mi-o doresc. Mă urăsc îl urăsc. Urăsc veiozele din cameră care-l ilumineză de parcă ar ti un înger. Urăsc cât de bine arată cu cravata desfăcută şi luminile oraşului pe fundal. Urăsc intensitatea cu care ochii săi verzi ard pentru mine la fel de puternic ca atunci, în pădure, în Carpatia, când işi pusese bocancii pe încheietura mâinii mele.

- De ce m-ai adus aici? întreb de parcă n-aş şti

*

m

Regele
Ameri
cii

De parcă nu l-aș provoca în mod deliberat.

- Tu de ce crezi?
- Să mi-o tragi.

Chiar crezi, spune pe un ton periculos, apropii"* du-se de mine, că meriţi să fii regulat?c „ii ni Greer, aseară, subliniez. Ce alt

- Altfel, a> Jd^rinţa de a mă regula? "'l0tival" fi fost aseară cu Greer la tine. azi nu a. fi

' S staS a. fi rămas erect până acum. Nu fi făcui dacă aş fi fost acolo, dar .ţi garantez că în Sta nu vei mai fi aşa obraznic cu mine.

îmi vine să pufnesc în râs. Tocmai petrecuscm o ora • iumătate discutând cele mai importante chestiuni care privesc lumea noastră azi, şi el mă face obraznic? Dacă până acum nu mă simţisem dezorientat, acum eram. Toate eforturile mele şi toţi banii investiţi de Partidul Republican erau doar o *obrăznicie* pentru el? Mă mir că nu mă face *puşti.*

- Nu reuşesc să decid dacă-mi doresc mai mult să-ţi trag una sau să te sărut, ii spun deschis.

Face un pas mai aproape. Pantofii săi ii ating pe ai mei şi, preţ de o clipă teribilă, mi-amintesc fiecare dată când s-a mai întâmplat acelaşi lucru, atingerea intimă de piele pe piele. în armată şi în timpul primei campanii. La nunta şa cu Jenny, când m-a rugat să-i aşez floarea de la butonieră, iar vârful pantofilor mei i-a atins pe ai săi şi a trebuit să mă prefac că nu văd cum îmi priveşte buzele în timp ce-i fixam porcăria aia de floare.

- Ha, mă gândeam la acelaşi lucru, spune într-o singură respiraţie.

^ - Ai câştigat, ii arunc în faţă. Cum ai putea să gândeşti exact ce gândesc şi eu?!

-Am câştigat? întreabă. Zău? Vreme de un an zile te-am ascultat improşcându-mă cu mizerii, şi tu numeşti asta victorie? Să mă lupt cu tine în seara asta poate fi numită victorie?

Pe vremuri iţi plăcea sâ te lupţi cu mine. spun cu voce întunecată. Ştiu că mă comport de rahat în mod deliberat, dar nu mă pot abţine, nu pot să trec peste, nu reuşesc să mă opresc. Nu ne mai văzuserăm de doi anişi tot ce am făcut în seara asta a fost să ₙ public, şi în privat. E o prostie. Sunt „„ ^"■"¡n că nu mai devreme de aseară imi dorisem rt ᴾᵉⁿᴵʳᵉ singuri, fericiţi, iar acum tot ce îmi doresc e..ᴾᵘᴵᶜ'ᵐ fi mâna-n gâtul lui. Sau el într-al meu. ˢᵃ~ᵐ» baₛ îi freamătă nările. Maxilarul e tensionat Mi se face pielea de găină, ca şi cum aş intra în st de alertă, dar continui să ţin barba-n sus şi ochii mijiţi - lar acum ai câştigat cinstit în faţa tuturor, fără măcar a face o cută la costumul ăla impecabil al tău. Eu zic ca e destul, nu?

N-ar fi trebuit s-o spun, îmi dau seama imediat. Cuvânt *destul* a fost întotdeauna un fel de factor declanşator pentru noi, un cuvânt care aducea cu sine amintiri cu dulapuri, cuşti, limite, era cuvântul pe care care-l folosisem ca să-i spun că era destul de bun de regulat, dar nu cât să mă căsătoresc cu el, şi era o minciună, bineînţeles că era. dar minţisem cu pricepere nemăsurată.

Prima dată când îl folosisem, mă pălmuise de văzusem stele verzi. Dar de data asta e şi mai rău.

Pentru că nu face nimic.

- Hai, îl provoc. Trage-mi una. Bate-te cu mine. Regulează-mă. Ai câştigat, deci ai dreptul, nu?

- Deci aşa ai fi vrut să fie? spune cu voce rece, scăzută.

.

-Nu am vrut să fie în niciun fel. preşedinte, spun cu un ton între zâmbet şi mârâit- doar obraznic.

-Tu, spune el sumbru, ţi-o cauţi cu lumânarea.

- Şi te deranjează?

- Nu ai un cuvânt de siguranţă.

- Mi-aiintesc.

„1 j se înfige în perete exact lângă capul meu puinnui i ■

< '^^Itulacum, Embry, mârâie. Acum. Imediat. ' ,„ nil a fost necesar.

' r⁵ Sne icind în sfârşit ultimul pas care ne

-ᴱᵘ - ¹ " h oe toţi dracii, e atât de excitat şi tot ᵐ³ⁱ STmană căldură, e atât de delicios de ferm...

¡şi plimbă nasul pe maxilarul meu şi-mi propteşte buzele de ureche. ^

- Cu tine nu am avut nevoie niciodata, pana acum, de un cuvânt de siguranţă.

- De ce?

¡1 simt inhalând, adulmecându-mi pielea; penisul i se umflă, il simt tare pe pulpă. Al meu este o cauză pierdută, atât de tare încât simt că o să sară singur din pantaloni ca un arc, picurând peste tot.

- Pentru că până acum nu a fost necesar să ştiu că ai un mod de a mă opri.

Mă înec cu aerul pe care îl respir. De teroare, poftă Şi senzaţia de posesie: O voce subţirică îmi spune să nu stabilesc niciun cuvânt de siguranţă, pentru că doar aşa nu se va atinge de mine. în ciuda mâniei, e prea iubitor (din nou, exact ca Dumnezeul său Catolic). Dacă îi spun *nu,* ma va asculta, şi chiar de nu spun nu, dacă tac. tot va face "n pas mapoi, işi va ţine respiraţia, işi va strânge mâna în Par Şi-mi va spune cu voce sufocată să plec. Dacă nu-i dau "" cuvant de siguranţă, mă pot târî gol puşcă în faţa lui, punandu-i orice orificiu la dispoziţie, penisul picurând, şi tot n-ar ceda.

Şi-l urăsc că nu-şi doreşte să niă pună în pericol- *Că* este atât de bun. Urăsc gândul că ar avea grijă de mine, 'n ciuda faptului că simte nevoie să mă facă bucăţi, imi dorcsc să mă distrugă, chiar dacă asta mi-ar da un motiv în plus să-l urăsc.

- Stabileşte tu unul pentru m

cuvânt de siguranţă şi va fi a| meu Spun- Alege-m. Ochii i se aprind. "m

- Ar trebui să fii tu cel care alege
îi răspund cu ultima urmă de rezista* , capabil.
rezistenţă de ca rc sUn,
-Nu.
- ***Nu?*** Nu e deloc original, dar merge.
- Ştii foarte bine că nu asta am...

Dar e prea târziu. Pumnul său e deja strâns pe gulerul cămăşii mele. Mă-mpinge în genunchi, iareu m-aşteptsă-i văd cealaltă mână desfăcându-i fermoarul, să-mi înfigă penisul direct în gură, mă aştept la orice, dar nu mă aştept să o văd pe Greer intrând, frumoasă ca zâna toamnei din seara trecută, regală cum doar ea este. Poartă o pereche de pantaloni negri ţigaretă care-i strâng pulpele şi fesele şi o cămaşă neagră asortată, cu revere, descheiată până în dreptul despărţiturii sânilor. Piciorul fin este încălţat în sandale cu toc cui, părul blond îi unduieşte pe un umăr, iar buzele sunt acoperite de ruj roşu ca păcatul.

Pentru o clipă, şi eu, şi Ash ne holbăm ridicoli la ea. Ridicoli nu pentru că Greer nu ar merita să te holbe/.i la ea, ci pentru că eu mă aflu în genunchi, iar Ash îmi ţine mana în gât, amândoi roşii de o furie plină de foame. îşi P. ^ poşeta neagră pe măsuţa din apropiere şi vine spre no chipul luminat de plăcere carnală.

- Ce fac băieţii mei aici, fără mine? întreabă.

*

m

Regele Americii

Nu pot vorbi. Sunt plin de adrenalină şi D[umne®U] ştie ce alţi hormoni. Şi de ruşinea şi furia de mai devre Ash vorbeşte în numele amândurora.

- Am câştigat, spune simplu. Prin urmare, pot [fact] ce vreau cu el.

Oh, exclamă ea plină de interes şi obrajii i ˢᵉ acoperă de culoare. O să-l regulezi?te foloseşti de gura lui.
Nici asta nu mentă.
„Î mi dreg glasul, dar nu la modul *hei, „ Xrl ZeVparn-, n-aşfi aici,* ci pentru că "" ' Tns ienat sunt speriat, şi furios, şi excitat şi ⁵**vTmTcarnu** reuşesc să înţeleg care dintre sentimentele mă domină. Sunt toate amestecate, strivite şi tocate mărunt, ca într-un smoothie.

Dar zgomotul pare a-i aminti lui Ash că sunt încă aici, încă îngenuncheat la picioarele sale, cu ceafa prizonieră în mâna lui. îşi mută privirea în jos, către mine.

- Cred că ştiu, spune încetişor. Cred că ştiu exact ce trebuie să fac cu tine.

- Du-te-n mă-ta! răspund.

- Hm, nu asta am în minte, micul meu prinţ, să ştii. Apoi mă trage spre pat ca pe un câine. Prea jos pentru a-mi da timp să mă ridic, prea repede să mă pot târî şi ştiu că o să mă aleg cu vânătăi în genunchi şi aud cum cusăturile costumului îmi pârâie şi mă fulgeră gândul că aş putea să ma ridic şi să-l pronunţ.

Nu.

Nu, n-am chef să mă joc cu tine în seara asta. Nu, nu sunt animalul tău de companie, jucăria ta. Nu sunt iubitul au. N u sunt prinţu) tău Sunt duşmanu) fău Mi¯ai spus '' iubesc şi apoi m-aî sufocat cu puterea ta, m-ai strâns de ʷᵗ lˢână m-ai făcut să mă lupt cu degetele tale în căutarea aerului, m-ai lăsat să explodeze sângele din mine şi să simt că are gustul tău.

Ar fi aşa uşor să spun cuvântul ăla. Atât de uşor să-l opresc.

Şi-atunci? De ce n-o fac? De ce il las să mA arunce pe pat? Să se târască spre mine? Să-mi smulgă şi haina, şi cravata, şi pantofii de parcă i-ar fi făcut ceva?

Era mult mai uşor când nu aveam • siguranţă, cândI nu eram obligat să **** voiam sau nu să fiu umilit. Când puteam s« ^ ştnnd că va învinge oricum, dar având scuz* K ᵐᵖˡ el de ales. Or acum am la dispoziţie unul dintre ⁿ"ᵐⁱ ⁱ⁵ˢ* mai uşor de rostit, *nu,* şi simpla sa existentă' . ᶜ·ᵉ«*l ca un ţăruş bătut în inimă, care mă face să sân " "ⁿ ᶜᵘⁱ' asud. Nu mă poate ucide pentru că sunt deja mort** ''⁸⁵ puţin, respectul meu de sine este. pentru că aş put«"'⁰⁶ˡ totul. Dar nu vreau. ᵒᵖⁿ

Nu vreau, nu vreau.

Sunt dezgustat de mine.

Sunt dezbrăcat la piele, iar în momentul în care penisul mi se eliberează din boxeri, Ash îl plesneşte, drept pedeapsă, fiicându-mă să strig de durere şi să mă arcuiesc. Penisul meu însă răspunde în cel mai jenant mod, umflându-se şi udându-se bucuros, testiculele mi se ridică de parcă ar fi gata să se descarce în orice moment.

îl pălmuieştc din nou. Erecţia sa devine masivă, drept răspuns. Şi-o aşază în pantaloni fără să facă prea mult ca/, de ea, prea ocupat să mă umilească, spre plăcerea

'"Spaimă. Burta mi se acoperă de lichid pr**min£ degetele de la picioare mi se afundă în aşternu . ^ Greer se dezbracă lent lângă pat, cu ochii l>pH> ^ meu pedepsit.

- De ce faci asta? îl întreb răguşit.

- Pentru că e posibil să fi uitat după doi ani despărţire că îmi aparţii. spune.

Altă palmă. Penisul mi-e plin de semne roşu. . > tremur din cauza şuvoiului de endorfine cauzate de du

- Ai putea spune nu, îmi zice. Chiar în clipa a- Spune-mi că nu vrei să te ating. Că nu vrei să-ţi vorbei Să te privesc.

nu-te dracii'! murmur.

cuvântul tău de siguranţă.

^^palină. mai încet de data asta, însă pe testicule. Trebuie să ţi-l amintesc? începe cu n şise termină , ¿ mi nu, Embry. Spune-mi acum. Nu .-a fost niciodată greu până acum să-mi spui ***nu.***

- Te urăsc!

- Eu te iubesc şi te voi face să plângi în seara asta, dacă nu-mi spui *nu.* îmi răsucește sfârcurile sălbatic, apoi mă întoarce pe burtă şi-mi trage o palmă exact în locul moale unde fesele se unesc cu picioarele şi loveşte atât de tare, încât simt cum lovitura reverberează prin foliculii perilor de pe corp. Probabil şi-a spart vase de sânge în palmă din cauza forţei cu care m-a lovit.

Strâng din dinţi cu faţa în aşternuturi. Mă doare ca dracu'; mă poate bate până urlu, dar nu voi plânge pentru el. Nici în seara asta, nici în vreo altă seară.

- Pe toţi dracii, Embry, spune cuvântul, şuieră Ash. Palma sa e ca o ploaie de foc; nici Moise n-a pomenit focul pe care Ash l-a dezlănţuit asupra feselor mele, şi nu se opreşte, nu vrea să se oprească până nu-mi va smulge din gură cuvântul de siguranţă, dar nu i-l voi da, aşa cum nu-i voi da nici lacrimile mele, n-am să-l las în seara asta să acopere cu victoria sa şî ultimul ungher al sufletului meu. În niciun nenorocit de caz.Te urăsc, mormăi din nou în aşternuturi, apoi simt degetele lui Greer, răcoroase şi fine, pe gâtul meu, Prin părul meu. Simt cum se curbează peste mine, cum părul ei mătăsos îmi mângâie pielea şi, ca prin cea(ă, îmi dau scama că şi ea este goală şi că-mi murmură blând la ureche, în vreme ce Ash continuă să mă pălmuiască aşa cum n-a mai iăcut-o vreodată. *Totul e în regulă, iar tu eşti aşa curajos, atât de bun cu el că-l*

atât de frumos în clipa asta şi eu

te văd aşa. Embry, atât de udă.
dracu', spune-1!
- N-o să reuşeşti să mă faci să-ţi spun să t icnesc, şi nu mă poţi face să plâng.
- Iar tu nu mă poţi face mincinos. O să plângi
- Ai minţit deja, spun cu ultimele forţe şi lipită de pat. Ai spus că mă iubeşti, chiar înainte £ dezbatere.

Se opreşte din pălmuit; patul se scufundă de la greutatea corpului său când se caţără spre mine, iar materialul pantalonilor săi mă zgârie îngrozitor pe fesele sensibile.

- Te iubesc, îmi murmură la ureche.
- Minţi.
- Tu crezi că nu te pot iubi în timp cec sunt furios din cauza ta?
- Ce vrei de la mine?

îşi trage cravata de la gât şi o aruncă amenin ţător lângă faţa mea. Simt cum îşi desface cămaşa şi o dă jos. Cum desface fermoarul pantalonilor şi ii trage jos pe coapse, apoi mă întoarce cu faţa în sus şi mă încalecă. Oem când se apleacă înainte. Penisul său se atinge de al meu. făcându-l să zâmbească răutăcios.

- F.xact ce am spus mai devreme, îmi susură aple- cându-se să-şi treacă nasul pe maxilarul meu din nou. Să ştii că, indiferent cât de departe ai fugi. indiferent cât te vei lupta cu mine sau cât de convins eşti că mă urăşti, vei fi întotdeauna al meu.

Mă muşcă de lobul urechii, apoi se îndreaptă şi"«' freacă penisul de toată lungimea penisului meu dureros.

- La dracu'! gâfâi. Băga-mi-aş!
catifea fierbinte peste catifea
nÎcum carnea penisului meu cântă, jelește fierbinte.
z. Durerea şi plăcerea m. se
^îhSnăriL Pielea îmi străluceşte, prelingP®^ du-
mi capul cu braţele şi.

, n.ibTse freacă cu tot corpul de mine. tmşcandu-se ca un bărbat care regulează alt bărbat, doar că pe min e nu mă regulează, mă provoacă. Penis pe penis, căldură freeându-se de căldură, carne tare pe carne tare. Băga-mi-aş. n-ar trebui să fie în halul ăsta de plăcut, dar este. la naiba, chiar este!

Greer stă lungită lângă mine, cu picioarele întinse într-o parte, aplecată puţin într-o poziţie adolescentină plină de indolenţă care nu ar trebui să fie atât de seducătoare, dar este. Sfârcurile tari trec dincolo de perdeaua părului lung care-i acoperă sânii. Strânge aşter- nuturile cu mâinile.

- Da, răspunde.
- Dă-mi cravata.

l-o întinde ţinând în mână un capăt. Ash se ridică de pe mine, făcându-mă să gem cu părere de rău. Apoi masoară şi studiază lungimea cravatei, penisul meu şi testiculele, mai

concentrat şi mai serios decât un croitor sau un arb'tect. Nu trece mult până simt atingerea mătăsii rece pe interiorul coapselor, pe testicule, pe gland... Mă
zvârcolesc şi tremur.

- Ştii ce-ţi voi face cu asta, Embry, da? Spune-mi să n-o fac.

- Du-te-n mă-ta! gem, ridicându-mi şoldurile Pentru a simţi mătasea cravatei mai bine.

E prea mult, prea moale şi-mi place mult prea tare, Şi este atât de înjositor şi. Isuse, o să juisez dacă mă mai atinge o dată cu cravata aia...

Dar Ash se opreşte. Şi se ţine d, îmi lege penisul şi testiculele, într-o We1H. milă, ceea ce înseamnă că orgasmul TIT, liP*We crescând în m.ne a fost blocat neîndurător A ,Simţi^ şi strânge din nou, şi-mi spune pe un ton râ Sîrân& mirare şi plăcere că aproape termin. în ciud^f"' Pîîn penisul mi-e legat. .aPtuluî eâ

- Priveşte-te. Priveşte-te.

Şi mă privesc. îmi privesc penisul îngrozitor de umflat, roşu-mchis, tnst. 11 pnvesc pe Ash, care 5 domină cu prezenţa sa, cu pantalonii mai jos de coapse atât de erect şi gros încât glandul pare a indica direcţia tavanului. Pieptul îi urcă şi îi coboară în respiraţii adânci, febrile. O privesc pe Greer, aşezată lângă noi, îmbrăcată doar cu rujul ei roşu şi cu obrajii îmbujoraţi.

- Ash, îl implor. Nu mă lăsa aşa. Te rog.

- începi să te apropii de cuvântul corect, dar continui să greşeşti ţinta. Este nu, ţi-aminteşti? Trebuie să spui nu, *Ash,* nu-mi *lega penisul,* nu *mă mai tachina.* Ori spune *da, domnule,* dacă nu.

- Altfel ce-mi faci?

- Altfel, spune cu o privire răutăcioasă, apropun- du-se de Greer, n-o să ai voie să-i guşti păsărică.

îmi las capul să cadă pe spate şi gem.

- Nu e corect.

Ash o ridică pe Greer în genunchi, fără să-m» răspundă. în schimb, o întreabă pe ea:

- Care-i cuvântul tău de siguranţă, iubito?
- Maxen, răspunde ea prompt.
- Şi ai vrea să-l torturăm pe Embry împreună?

Cu un zâmbet prefăcut timid priveşte spre mine Ş> spre penisul meu. Gem din nou.

-Nu -mi doresc nimic mai mul

t' Mă aşeze peste mine şi o clipă mai tarz.u
0 ajuli' mPlângă capul meu. cu mâinile sprijinite
genunchiieiseaflâ^^ p ^ ^ ^ ^
de pat«'" . ^ ^ capu, să Q atinG,
deasup« fetei ^ acop erind-o cu palma. Degetele Se ierme intre gura mea şi vaginul
ei îmi blochează orice
acces.

Mârâi.

_ Spune-o! Spune *da, domnule* şi păsărică asta va fi
a ta.

- Embry! imploră Greer şi numele meu picură de pe buzele ei ca mierea.
Te rog, linge-mă. Te rog.

Sunetul neputincios şi dulce al nevoii sale împreună cu modul timid în
care parcă împinge în palma lui Ash pentru a ajunge la gura mea mă fac să cedez.

Ash m-a învins şi ştie. Avea dreptate mai devreme, ii aparţin, vreau
să-i aparţin, şi-l iubesc la fel de mult pe cât ¡1 urăsc, or eu îl urăsc doar pentru
că este mai bun decât mine, pentru că este a treia latură a inimii noastre în
formă de triunghi, pentru că nu pot trăi fără el. *Monstrul* de el.

- Da, domnule, spun. Apoi mă sfărâm în bucăţi, pentru totdeauna.

Ash scoate un sunet adânc, satisfăcut că m-a distms, S'-şi ia mâna de pe păsărică lui Greer. Mai iute decât <1 scânteie care sare din foc, mâinile mele se înfig în şoldurile ei, aducându-mi vaginul acela aşa frumos la gură. O linq lung, obscen, dintr-o singură mişcare, exact cum făcusem cu o seară înainte, apoi trasez fiecare pliu cu limba, apăs cu vârful limbii, mi-o bag în ea, o sug, ţinându-i clitorisul intre dinţi, atingând-o de parcă mă născusem să fac asta. O fac fără urmă de reţinere şi nu mă opresc nici atunci când ea îmi călăreşte gura • orice nu este ea. ' """"^ându-mj

- Aşa, spune Ash. Ştiu că ti , r noastră şi că o noapte nu ţ,-a fost d^S« * PM-

Se pune la rândul său peste piei, n w du-nu mâinile cu ale sale şi. fără nS^'^n, ţionează la intrarea în vaginul ei. impingându • * <**

Greer strigă de plăcerea de a simţi Ash respiră greu când îmi trec limba peste Den ?' sugând-i apoi uşor testiculele. penisul «u,

- Daah, mormăie, Dasah.

Şi ne mişcăm aşa. eu pe spate, cu penisul legat şi picurând, Ash şi Greer peste mine, iar gura mea pe amândoi în acelaşi timp.

- Linge-mă, Embry, mă imploră Greer gemând. Linge-mă, linge-mă. Fă-mă să termin, ah. te rog, te ruooj.

îşi dă drumul cu Ash în ea şi pe limba mea, simultan, în timp ce eu, cu nunţile pierdute, mă mişc în aer, cu fesele, penisul şi coapsele încordate până la durere. Se laşi în jos privind peste umăr la Ash. care priveşte punctul acela care le uneşte carnea unde, de pe dedesubt. îmi trec limba aplatizată peste penisul lui de fiecare dată când iese.

- Ai spus că nu merită să-i intri în gură. spune Greer cu voce de miere şi plăcere. Dar poate a făcut suficient ca să-ţi merite sperma.

Ash îşi ia mâinile de sub fesele lui Greer şi mi le P^une după gât.

- Ţi-ar plăcea?

Unde s-a dus acum ruşinea de a admite? A câştig³' eL

A câştigai el, a câştigat el.

Drept răspuns, imi deschid gura larg, cu toată lin'[1]« afară şi |*nisul pe cale să-mi plesnească doar la ideea că eram folosit în modul acela.,„, ^h la vederea gurii mele BJga-mi-«- ^lenîte cu putere în Greer, *i* ii[turepe] v. în care mă aflu, pot vedea "Stf ^ ° U 5d Sculptate, abdomenul

".e Ce P'^^la e vtd'biologia actului, inhm.tatea *it.* penis"[1] Ş[ros].^[r]se în jurul lui. mişcarea balansată a S^ ^f^cîea c^, umede de exctare [leuo]culelor, a. geme ^ leşmd

îăStf a lui Greer ca să-mi pătrundă în [d]r[a]S Până în gât. erupând cu un geamăt gros pe StuSot corpul, un geamăt pe care nu cred să-l uit vreodată. Primordial, masculin, triumfător.

Sperma fierbinte mi se scurge în gât. Juiseză atât de puternic încât ii simt, pur şi simplu, carnea pulsând când strâng buzele înjurai lui, îi simt contracţiile şi încordarea şi lot ce se întâmplă în penisul ăla al lui, pe care-l ador.

-Ah, ce gură frumoasă ai, mormăie, trecându-şi degetul mare pe colţul gurii pentru a aduna o picătură de spermă care se scursese şi pe care o linge apoi de pe deget, continuând să-şi mişte şoldurile în ultimele răbufniri ale orgasmului. Atât de îngrozitor de frumoasă. Aş regula-o în fiecare zi.

Iese din gura mea, dar rămâne nemişcat. Îşi ia penisul în mână şi ¡1 trece pe conturul buzelor

- Greer, spune. Ştiu ce-ţi doreşti. Fă-o. Iar tu, spune, apăsând cu degetele glandul înapoi în gura mea din nou, **curăţă-mă.**
mele.

Greer se-ndreaptă spre penisul meu ca un iepuraş encit şi-ncepe să se mişte şi, ah, e peste mine, mă atinge, adancindu-se pe penisul meu abuzat, cuprinzându-l cu tot **corpul.** Nu mă pot abţine, mă arcuiesc şi împing, gemând cu gura plină de el şi ii place, ochii îi sclipesc de excitare Şi amuzament, de iubire, afurisitul! şi Greer *se* adâncește în mine repede, cu putere, mnngâindu-şi clitorisul cu

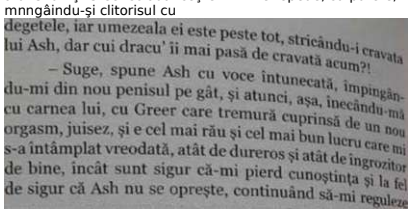
degetele, iar umezeala ei este peste tot, stricându-i cravata lui Ash, dar cui dracu' îi mai pasă de cravată acum?!

– Suge, spune Ash cu voce întunecată, împingându-mi din nou penisul pe gât, şi atunci, aşa, înecându-mă cu carnea lui, cu Greer care tremură cuprinsă de un nou orgasm, juisez, şi e cel mai rău şi cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată, atât de dureros şi atât de îngrozitor de bine, încât sunt sigur că-mi pierd cunoştinţa şi la fel de sigur că Ash nu se opreşte, continuând să-mi regulez

gura chiar şi în jumătatea aia de secundă cănd măpicrj apoi iese în vreme ce şi cu, şi Grecr ne înfiorăm, nemişcaţi satisfăcuţi. îşi cuprinde penisul cu mâna aceea masivă masturbându-se cu furie, cu forţă, cu cealaltă mâna înfiptă în părul meu şi termină, marcându-mi chipul cu sperma **sa.**

ETĂCERE ÎN DUŞ.

Ce-am putea spune?

Dar chiar şi aşa. cu umbra alegerilor deasupra noastră, nu ne putem abţine să nu ne atingem, sa nu ne dorim... în tăcere, Greer se apropie de mine şi îşi n piciorul, proptindu-şi-l de marginea înaltă a duşuiuw tot în tăcere o iubim împreună, eu şi Ash, în aceiaşi ; El pe la spate, eu în faţă, iar ea ne primeşte pe a ™ ^ acceptându-nc devoţiunea şi inimile amândouă, i ' ^ pe oamenii ăştia doi atât de mult, încât simt că m:i m. ^ şi o voce inconsolabilă din capul meu se întreaba dai cumva era mai bine să nu ne fi întâlnit niciodată, a nu ar fi fost mai bine să nu aflu ce înseamnă abandon • împreunarea şi nuntirea asta de suflete, pentni că atun nu i-aş mai fi simţit atâl de profund lipsa, nici golul pe «ir il simt de câte ori mă întreb cum *ar Jifost dacă...*

. . ră o dată nu nc ajunge. Când ne-a ajuns

51 '"a ră urmează o a doua. şi o a treia oara, iar vreodată? Aşa c ^ ucig3toare. când toţi trei ne ultima este a bucur,ându-ne de simplul tapt că
suntenTinipreună- Şi atunci plâng.

Ash invmge.

Plâng şi Ash îmi gustă lacrimile, şi Greer îşi baga nas ul în mine. cu faţa plină de lacrimi la rândul ei iar el le gustă şi pe ale ei. Şi e bizar să juisezi cu faţa plină de lacrimi, dar este şi atât de frumos. Să atingi climaxul simţind bucurie este banal, dar să

termini plin de angoasă, suferinţă şi durere, ce bijuterie rară este!... Şlefuită în multe feţe şi strălucitoare. De neuitat.

Exact cum făcuserăm cu doi ani în urmă, o cuibărim pe Greer intre noi, şi adorm legănat de atingerea lină a pieptului ei mişcat uşor de respiraţie, sărutat de părul ei răcoros innodat pe deget şi de ritmul egal, de metronom, al respiraţiei lui Ash. Şi, la fel ca noaptea trecută, adorm visând un alt loc, o viaţă diferită. Noi şi Galahad şi toţi ceilalţi copii pe care i-am putea creşte împreună, şi poate un căţel, de ce nu? Şi fiecare trădare, fiecare tragică neînţelegere, fiecare oportunitate pierdută se disipa pentru totdeauna. Nu mai rămâne decât ceea ce ar fi trebuit să fie de la bun inceput, adică iubirea aceasta a noastră, pe care toţi trei am găsit-o ca un oraş în deşert, ciudat şi sfânt. Gol, aşteptându-ne.

Somnul mi-e superficial şi tulburai, iar când vocea lui Ash mă trezeşte de tot, simt de parcă nu aş fi dormit deloc, cu excepţia senzaţiei persistente a unui loc care nu există, cu copii care nu s-au născut şi cu o bucurie plină de uşurătate care nu va ti niciodată a mea. Se trezeşte şi Greer, ca o pisicuţă atunci când cineva iese din cameră. Se întinde şi cască aruncând o privire leneşă în jur. apoi adoarme la loc.

Ash se află în partea cealaltă a cam germană cu voce joasă ş i nu înţeleg SS Vorı#?t$_{ein}$ l» starea în care mă aflu. Unul este ^ tev f î *gipfelkonferenz,* un cuvânt pe care rămă^Cf &'ah cunoştinţe din vremea liceului ii traduc drcn mcl" ^ întâlnire, şi apoi *nachstc woche. Săptămâna viîu""'ısau*

Săptămâna viitoare, Germania, un fel do sau conferinţă? îmi scotocesc prin minte după detauf n despre programări şi evenimente, pentru că sigur ar t'r h ' să ştiu dacă Ash merge în Germania săptămâna viit^!! ar trebui să îmi amintesc informaţia asta, nu?

Aud că Ash întreabă în germană cum se simte persoana, dacă i-a trecut răceala, dacă e nevoie de ajutor sau altceva, şi ce mă surprinde cel mai tare este tonul său, nu faptul că vorbeşte la telefon în plină noapte. Dacă ar fi fost vorba de afaceri de stat, aş fi recunoscut asta în vocea sa. Puternică, limpede şi prietenoasă, aşa cum se spune despre vreme când e prietenoasă, nu din cauza imprevizi- bilităţii sale, ci pentru că frontul este încă departe. Este atât de uşor să câştigi respectul lui Ash, colaborarea sinceră, afecţiunea şi căldura sa autentice? Dimpotrivă, e ca şi cum ai încerca să prinzi reflecţia lunii pe mare cu mâinile goale. Ai simţi că e o prostie doar să vrei să încerci.

Dar acum, aşa, în întuneric, vorbind nemţeşte, plănuind, vocea lui e blândă şi îngrijorată. Nu cum e ^ prinţul şi cu prinţesa sa, ci cum îmi aduc aminte ca victimele războiului. *VY v bezpetsi, vy v bezpetsi,* eş siguranţă, eşti în siguranţă.

Pe cine dracu' cunoaşte el în Germania care să met i tonul acela blând?Închide telefonul şi rămâne îndelung în P.el°a lângă fereastră, privind spre întinderea oraşului. Şt>u 11 vede. Este o lume nocturnă în mişcare, portari de noapte, taxiuri, gunoieri care vin să strângă munţii de mizerie care se adună pe străzile din New York, după miezul nopţ"- , ST,,t de la acea înălţime, dar vast şi n,inia jUra l.s în acelaşi timp. copleşind chiar ş. cele âind de vnâ^toaoe« ş singurătate pură>

îşi întoarce privirea spre mine.

- Dacă ţi-aş cere să îngenuncheri, nu ai face-o, nu?

îi studiez profilul luminat de luminile colorate ale oraşului, firele argintii din păr şi ridurile fine, abia vizibile, din junii gurii şi al ochilor. Circulă o glumă cum că preşedinţia îmbătrâneşte prematur bărbaţii şi femeile ca re işi asumă această funcţie, dar în momentul de faţă nu mi se mai pare o glumă. Pentru că-mi amintesc tânărul viril din munţi, pentru că în ultimii doi ani nu am făcut altceva decât să mai adaug şi eu ceva la acea povară.

- Simţi nevoia?

- Doar i>entru un moment.

îngenunchez. Simt cum se relaxează în momentul m care genunchii mei ating covorul, când capul meu se pleacă, de parcă şi-ar aminti cum e să respire doar pentru că mă yede poziţia aceea umilă. îşi trece drăgăstos mâna prin pârul meu, o dată. şi apoi încă o dată, proptind-o apoi Pe creştetul meu, grea şi plină de bunăvoinţă. Rămânem aşa vreme îndelungată. Cu covorul de hotel apăsat sub genunchi şi oraşul Manhattan pâlpâind adormit dincolo dc fereastră.

După ce tăcerea devine apropiere şi confort, îmi şopteşte:

- Priveşte-mă.

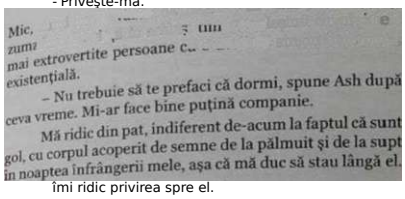
Mic,
zumz
mai extrovertite persoane c...
existenţială.
– Nu trebuie să te prefaci că dormi, spune Ash după
ceva vreme. Mi-ar face bine puţină companie.
Mă ridic din pat, indiferent de-acum la faptul că sunt
gol, cu corpul acoperit de semne de la pălmuit şi de la supt
în noaptea înfrângerii mele, aşa că mă duc să stau lângă el.

îmi ridic privirea spre el.

în lumina aceea, pare aproan(, . masculin şi puternic precum zeul acela I "mbri, pe care mătuşa mea Nimue il î n d r ă g e ş t e 5 * cerb putea spune cu certitudine că Ash nu ar fi mULt' şi "-a. de infuzie păgână de forţă aducătoare de vh.-"' Un ft'I unui bărbat plin de energie şi putere. E o idee cr r TOrpul mult decât cretină, asta aş spune oricui la lu ' 'mai când distanţa dintre mine şi Ash s-ar număraln" ^ kilometri, dar în momentul acesta, la picioarele s!T de oraşul care pătează întunericul cu sclipiri, am o puter ' ™ senzaţie de déjà-vu, deşi n-aş putea spune de unde vii« unde sau când s-a mai întâmplat. Tot ce ştiu este că é real, că am mai trăit scena

aceasta, că am îngenuncheat acoperit de ceaţa propriei trădări în faţa unui rege obosit şi că şi atunci m-am gândit că este ceva mai mult decăi uman, că are ceva dumnezeiesc şi că, dacă cumva nu este decât un simplu om, atunci este cel mai bun om care a existat vreodată printre noi.

Ash mă priveşte privindu-l, şi, nu ştiu ce vede, dar tot chipul său pare a se topi de uşurare. Faţa i se deschide într-un zâmbet atât de frumos, încât inima mi se frânge, mi se pare imposibil de suportat.

Murmură ceva atât de încet, că abia il pot auzi.

- Lumea mea întreagă e aici, spune.

Şi apoi ne lăsăm transportaţi de moment, un rege. un prinţ şi lumea întreagă, până când lumina zilei ne obligă să ne întoarcem la realitatea dureroasă, iar eu m strecor afară din camera sa, plin de semne şi de ruşin^ pentru a mă întoarce la o campanie în care mă poziţw doar la câţiva paşi în urma lui

.în definitiv, niciun om nu poate deţine lumea întreagă pentru totdeauna. De aceea e mai bine s-o distrugi din temelie, înainte de a o lăsa să-ţi alunece printre degete- ASH

Atunci

într-o noapte răcoroasă de vară, la Londra, inima ₘi-a alunecat din piept, rostogolindu-se pe o podea. Iar eu am lăsat-o, în ciuda cioburilor de pe jos. Am lasat fiecare ciobuleţ şi aşchie să mă taie, pentm că experienţa avea ceva religios, plin de devoţiune. Timp de o oră, prinţesa aceea cu părul bălai m-a făcut să simt ceva ce doar Enibry fusese capabil să trezească în mine. Şi însemnase alâl de mult pentru mine, dar şi pentru ea. pentru bărbatul care credeam că sunt şi pentru regele care voiam să devin.

Pentru prima dată în viaţa mea de adult, ra-am bucurat şi am înţeles pe deplin modul complicat şi minunat în care simţeam dorinţă, nodurile şi împletiturile unei inimi care crescuse astfel în timp; pentru că, probabil, mă născusem cu o sexualitate complexă, dar o şi modelasem, I ransformând-o în ceea ce era acum. Şi fiecare descoperire, fiecare fundătură, fiecare prăbuşire, fiecare cărare care se deschisese devenind o cale sau un vârf cucerit, fiecare pas fusese alegerea mea, iar la vârsta de douăzeci şi şase de ani, puteam, în sfârşit, vedea totul limpede, cu ochii şi cu inima. Nu că aş vrea să insinuez că sexualitatea este ceva înnăscut, total sau parţial, dar nici să neg adevărul celor cărora această alegere le-a fost interzisă. Tot ce vreau să spun este că în ceea ce priveşte viata mea. am avut privilegiul de a putea să-mi urmez dorinţele, iar pentru

ca aceasta să se întâmple, a trebuit să • de două ori ca să înţeleg pe deplin ce în J,„ ᵐ₁?ʳᵈ8W8ac vedea dincolo de limite, acceptând

nevoia m i' Penlr" .1 de control, de devoţiune şi de capitulare n e î n f r â n a ^ "

Iar acest nou adevăr tn-a făcut să înţeleg că f!!' era făcută pentru mine, că hrănea cele mai ele . "" mai adânci dintre nevoile mele, că mă făcea ^ m.cntare> nou că trăiesc, ceea ce nu mai crezusem posibil"!/"'* ce-l pierdusem pe Embry. Mă deşteptase după un som îndelungat, arătându-mi soarele dincolo de nori du s săptămâni de ploaie, şi mult mai mult de atât. Pentru prima dată mă vedeam pe mine însumi cu limpezimea cu care-mi dorisem dintotdeauna să mă văd, văzându-i, în acelaşi timp, şi pe toţi ceilalţi cu aceeaşi claritate. Asta a făcut Greer pentru mine. *Când eram copil, vorbeam ca un copil, yändeam ca un copil şi aveam logica unui copil. Odată devenit bărbat, am întors spatele copilăriilor. Totul pare neclar ucum; dar. la timpul potrivit, adevărul* mă va *privi în ochi.*

în clipa în care am văzut-o îngenunchind, în clipa în care i-am lins sângele de pe vârful degetului, în momentul în care ne-am sărutat, am încetat să mă văd ca prmtr-un geam fumuriu, prin oglinzi şi reflecţii. Am văzut adevărul. Şi am devenit bărbat.

TOTUŞI... Greer avea şaisprezece ani. Iar eu două«« şi şase. Sărutasem şi-mi apăsasem penisul înfometat 1 <■ fetiţă de şaisprezece ani.

Ceea ce era greşit. Imoral. Am plecat de la petrece« sperând si nu o mai întâlnesc niciodată, pentru că tentaţi» era irezistibila, insuportabilă.

se Fă-mi ***orice*** *vrei.*

Orice, spusese '

Isuse Hristoase! t sa.j ^ doar

pnrf aş fi revâzut-o.nu ins(.mna *prima*

■ „ sărut, aş fi l"»' **d°;la 't fi** inlănţuit-o de pat ca pe * ^ft^lSi ei şi aş fi venerat o jucărie. m." fni al corpului ei. M-aş fi căsătorit cu ea. fiecare cent.me.ru fi ^ plajele în plci oare cu aş fi constru.t casecu mine Jn ce.e mal - 3^.aieTocuri pe carele cunoşteam, aş fi deschis fiecare părticică a cTpenmi a o face a mea şi aş fi deschis once SSZ mine pentru a i-o dărui, până când .nuna e. ar fi bătut în pieptul meu şi a mea, în pieptul ei.

Ştiam că nu trebuia s-o mai revăd vreodată. Aşa era cel mai sigur pentru ea, cel mai bine pentru ea, măcar până devenea adultă. Deşi oricum cred că aş fi dorit întotdeauna mult prea mult de la inima ei tânără şi deschisă, aşa că era mai înţelept să mă îndepărtez pentru totdeauna de ea.

După aceea, flacăra războiului a izbucnit din nou. Cracovia a fost bombardată, iar eu m-am întors în Carpatia, şi apoi,

Dumnezeule, cât de complicată, cât de încurcată avea să devină loialitatea mea! Embry s-a întors la mine. Imediat după ce mă îndrăgostisem de altcineva, deşi fără vreo speranţă de a o avea. el s-a întors şi, dacă-mi 'J'ai rămăsese vreo umbră de îndoială în legătură cu dorinţele mele. totul a fost măturat în clipa în care Embry nu-a sărutat bocancul.

Încă il iubeam! îl iubeam atât de mult, încât simţeam ca mă sfâşii, bucăţi. Şi aş fi dorit ca el să simtă acelaşi 'ucru, şi el, dar şi Greer, şi voiam să împart totul, totul, totul cu amândoi, şi mă-ntrebam cum e posibil ca atâtea sentimente, atâtea dorinţe să încapă într-un singur om şi dacă iubirea era la fel pentru toată lumea. Eram eu ciudat? Obscen? Sau. pur şi simplu, aşa eram eu, cu această nouă inimă a mea în formă de triunghi? Şi dacă crescuse aşa în mine oare ,nu supradimensionasem voluptăţile, cat să o umple pe deplin eu rav.,ve|, .

Eram, oare, capabil să iubesc o sing Ură n

Devenise, oare, aceasta o nouă proble^?^ pur şi simplu, ceva ce nu ştiusem despre mine - 311 Cra.

Pe Embry n-aveam voie să-l iubesc foarte clar când se întorsese în Carpatia. Nu Ua d aMa mea. nu voia viitorul pe care i le-aş fi putut oferi n808t? de mi-ar fi spus, dacă şi-ar fi apăsat buzele pe pieptul'' gol şi mi-ar fi murmurat *m-am răzgândit, vreau süT' iubeşti, iubeşte-mă*, atunci le-aş fi iubit cu toată inima *mn* în formă de triunghi, nimic n-aş fi dorit mai mult. Şi poatU, mi-ar fi rămas întotdeauna un junghi pentru fata aceea care-mi scrisese toate gândurile ei cele mai luminoase şi cele mai întunecate, dar l-aş fi ignorat din dragoste pentni el, l-aş fi ascuns atât de adânc în mine, încât s-ar fi prăfuit şi ar fi sfârşit acoperite de mujchi verde şi iederă.

Dar nu a fost aşa. Eu l-am iubit oricum, încercând să-mi ascund sentimentele, spre binele lui şi al meu, pentru că durea prea tare să arăt atâta iubire, când nu era dorită. Şi am continuat să mă gândesc la Greer, la ochii e. man cenuşii şi la părul ei ca lumina lichidă. La cat de graţios sângerase, la gustul dulce al sângelui ei pe limba mea, ia cum dorise să îngenuncheze, să fie condusă **şi expuşi** ^ tunericului. Nu am făcut din ea niciodată mai puţin ceea ce era, ardeam pentru ea. Citeam şi reciteam mes ei pe e-mail, le imprimasem, de parcă eu eram ce l ^ avea şaisprezece ani şi nu douăzeci şi şase, le-am ţinu ^ mine ani de zile, ca pe o amuletă şi formă de pornog • în acelaşi timp. Auzeam întrebările ascunse printre rânduri, nescrise, dar murmurând printre cuvintele ei. Te exciţi cărui *te gândeşti la mine? l*ţi *dai drum* ui

Regele Amern."

*?**mele** când termini?*

imis puinvr v,ederea numelui ei pe ecranul

pa. da. da. G-ului din semnătură, r-urtle

la',t"PU ¡Ui âlÍ "numele ei. Şi da, terminam terminam e-unle d.n .nu ^

^ habar nu avea ca un soldat.

innebunil de^P ^ q adora ad()ra amintire a ei folo- **de** cealaltă par ,e şi> da ¡j

pr0nuntam numele cu

^Îl^rinderan, singur sau în gând, când aveam lume

'"""Nu mi-a scăpat detaliul că de fiecare dată mă îndră gostisem în situaţii limită demne de tot râsul, de Embrv după o bătălie de antrenament şi un vals, şi de Greer. d upă un singur sărut. Dar nu-mi păsa. Pentru prima dată, de la adolescentul încrezut care fusesem, am ştiut limpede ce-mi doream şi am acceptat lucrurile aşa cum erau. Poate singurul lucru cu care nu mă puteam iinpâca era să *nu* iubesc pe cine iubeam. Aşa s-au sfărâmat zidurile pe care le înălţasem cu micul meu prinţ. Din vicios, sexul între noi a devenit un schimb intim de forţe, care ne lăsa pe amândoi tremurând şi fără suflare, în micile noastre vacanţe împreună, departe de ochii publici sau de armată, cand puteam fi doar doi iubiţi anonimi. în F.uropa, unde lumii nu părea să-i pese prea mult, am început incet-încet să lăsăm garda jos. Ne luam de mână în Piazza della Mignona din Florenţa, stând la coadă la înghe ţată, eu cu capul sprijinit de umărul său. Comandam şi pentru el a restaurant, îl sărutam oriunde şi oricând doream, mă holbam la el în loc să mă uit la tablouri, la sculpturi şi la clădirile pe lângă care treceam.

Iar el mă lăsa s-o fac.

Mă lăsa, imi strângea mâna când i-o luam într-a mea, se sprijinea de mine când stăteam în spatele lui. Când mă prindea privindu-l insistent, îmi făcea cu ochiul, inurmurându-mi cuvinte provocatoare care mă făceau sa-1 baie. unde ne iubeam fără ni ?a mt>> aDron.

d.n iara nicio frâns P 0Piatj

încet. încet, mi-am dat JZa , *Sa" mă tubea la fel de mult. C:ândTP vf * el iubp oglindit tot ce simţeam eu. vST* **^ arnandoi ni-l doream şi pe care el 7 V1,...,rul pT " îndeajuns de nesăbuit încât să cred că L^' sa accepte dacă ii demonstram cât deprKf Con Î ş. eu acelaşi lucru. Credeam căedoarnLK T ^ de a facc următorul pas, sau ingrijoratYă nu î ,eidt<* implicaţiile sociale ale unei relaţii homosexuale"« m un amestec din amândouă. ' u poa,t'

Am aşteptat multă vreme. M-am rugat să se întâmple, am socotit pe toate părţile, i-am studiat fiecare cuvânt, fiecare zâmbet, iar când a apărut oportunitatea de a fi promovat, am ştiut

apuc de-un braţ şi să_, t

că trebuia să acţionez. Trebuia să-i demonstrez că nu aş fi ales niciodată cariera sacrificându-! pe el, că nu-mi doream *nimic* mai mult decât pe el, nici grade, nici poziţie socială, nici măcar un certificat de la primărie care să spună ca este al meu. Nu-mi doream decât să-l iubesc cu sufletul tot. pentru tot restul vieţii, «toar să mă lase s-o fac. Atât. *Te rog, te rog,* l-am arma la spate, în genunchi pe pământul recdm ^PŞJJ cu o cutie mică de catifea în mână, lasâ-m să^ fiu ^ lasă-mă să rămân lângă tine. Tu lasă-mă, şi eu o vo

lar Embry a spus nu, de parcă ar fi fost absurd simplul fapt de a-i cere asta.

m **p**

- LUCREZ la un inie proiect. îmi spuse ^'"nei-, an mai târziu. Ne aflam în Chicago, unde trăia el f* -teva eram într-o scurtă permisie şi mă invitase pe >a zile. Ne aflam pe balconul elegantului său apartamei vechi Gold *Coast"* în faţa unui sticle de gin lin

Si a resturilor cinei.

enB Despre ce este vorba? am întrebat, învârtind hsent din pahar în vreme ce ascultam zgomotul apei şi al valurilor de sub noi.

_ Vreau să creez un nou partid politic în America şi vreau să câştig preşedinţia în următorii zece ani. Cinci ar fi ideal.

- Asta nu-i un proiect mic, Merlin, am râs, amuzat. Este un proiect imposibil.

- Nu am terminat de vorbit, spuse, foarte serios. Vreau să ii conduci tu.

Am râs.

- Merlin. am spus, sunt măgulit, dar, dincolo de faptul că am deja o slujbă, cu nu sunt politician. Nu am o educaţie politică şi nici nu mă interesează să o capăt.

- Nu-ţi cer să fii politician, răspunse cu blândeţe. Îţi cer să schimbi lumea în mai bine.

- Merlin...

- Când războiul acesta va fi încheiat, America se va alia la răscruce şi avem nevoie de persoana potrivită pentru a o conduce spre stabilitate şi pace. Şi cine poate fi mai potrivit decât un erou de război?

Cuvântul mă stânjeneşte.

- Nu sunt un erou.

E doar un cuvânt, Maxen. Un cuvânt care înseamnă că eşti un bărbat curajos, corect şi bun. Exact genul de persoană de care avem nevoie la Casa Alba.Tot ce simţeam era ezitare. Defensivă. Nu-mi doream să devin politician, nu mi-o dorisem niciodată, genul acela dispreţuind oZT^n ^ ^ ^ războiul şezând Z^Tn VZ^ ^^ Dezgustat de lipsa lor de co ac C«S schimba lucrurile. co»^ve ntă ^¿«"¡¡Î

Nu. Tot ce eram şi ceea ce ideea... ceV 01amsă{}

...totul, mai puţin o deschizătură mi„ undeva adanc, în mine. dincolo de S^**^ *dacă...?* părea a se auzi o voce di„co Tode aceea. Cum ar *fi dacă?* e des chizăiUra

Merlin păru a auzi vocea aceea mică şi spus e-

- Dacă ai capacitatea de a face lumea mai bună «k dator să o faci. *

Mi-am lăsat privirea pe paharul de gin, gânditor.

- Nu trebuie să răspunzi imediat. De fapt, nu vreau să-mi răspunzi prea curând. Vreau să fii absolut sigur.

Cum ar fi dacă?
Cum ar fi dacă?

însă nu-mi puteam răspunde fără să mă gândesc la întrebările care mă bântuiau cu adevărat. Dacă Embiy arii spus da? Dacă aş găsi-o pe Greer Galloway şi ea şi-ar aduce aminte de

soldatul întâlnit în urmă cu patru ani? Dacă şi-ar dori încă toate lucrurile pe care mi le mărturisise în sens.-

Ce sens avea să iau în seamă planurile îndrăznețe ale lui Merlin când, de fapt, singurele lucruri pe care mi l^e doream cu adevărat erau atât de departe de mine?

Când mi-am ridicat privirea, l-am surprins pe Meni" urmărindu-mă.

- Aş vrea să cunoşti pe cineva mâine, spuse

.par pe **mine** nu mă interesa nici cât negru sub unghie „ ,,sc pe cineva, femeie sau bărbat. Eram decis să **""asturbându-mâ** cu gândul la amintirile mele, să-mi '"""ce nopţile cu inima plină de dor şi cu mintea plină de "duri, fericit că măcar aflasem că eram capabil să iubesc **^"i'cum'îmi** doream, şi nu-mi doream alt fel de viaţă.

Dar, în acelaşi timp, n-aveam suficientă energie în **seara aceea să**-l conving pe Mcrlin să mă lase în pace. Aşa **că aveam să** întâlnesc persoana respectivă, doar de dragul **lui, ştiind** bine că voi simţi exact ce simt pentm oricine nu **este** Embry sau Greer, pe urmă aveam să mă scuz şi să-i **explic lui** Merlin că-mi părea rău. dar nu ne potrivisem, că **el. ori ca,** era o persoană minunată etc.

Numai că a doua zi, când am întâlnit-o pe Jenny, chiar am simţit ceva. Nu era întunecat, nici brutal, nici bizar, nu mă transfigura, nu era nici ameţitor, nici plin de ură. Nu am simţit de parcă vălul dintre paradis şi mine **s**-ar fi ridicat, că aş fi fost mai aproape de a înţelege voinţa lui Dumnezeu prin iubirea mea pentru această persoană, aşa cum se întâmpla cu Greer sau cu Embry.

Dar imi era familiar. Cunoscut, dar şi nou, în acelaşi timp. Jenny vorbea şi zâmbea ca orice persoană normală. Hirta subtil, plină de graţie, fără subînţelesuri, foame sau disperare. Mi s-a părut normal să flirtez cu ea în aceeaşi măsură şi m-a tăcut să mă simt din nou eu, după ce Embry sfâşiase o bună bucată din fiinţa mea.

Oare mă va ierta Dumnezeu vreodată pentru că am iubit-o doar fiindcă era mai uşor? Iubirea pentru ea nu a fost altceva decât negare de sine. O negare de sine care mi-a adus alinare după ce mă demonstrasem vulnerabil, onest şi plin de speranţă cu Embry. Uşurare, după ce, acolo, în munţi, ingenuncheasem pentru a sfârşi cu inima frântă. Mă puteam preface că sunt o persoană normală, că dorinţele mele erau aceleaşi ca ale tuturor.

Am zis mai devreme că aveam , amintirile mele şi cu satisfacţia^*8*^ putea ofen. Dar minţeam. Pentr,^, ⁰ "»«"a m ᵛ<" fericit, iar acum, lâneă a.

L. ™ W eram ,!.,,, ' ^
inteligentă, grijulie, £
văzut o şansă.

e absol"< norm^

Şi nu mă refer la şansa de a ti feri i a face fericită o altă fiinţă. Iar singurul ni H ˡᵃ f"¹» ^ fost doar suferinţa mea. După ce am fost ¿2,5*³ʳ ᶠⁱ la Greer. după refuzul lui Embry care amandoi, a avea ocazia de a dărui fericire unei * doar iubind-o aşa cum îşi dorea să fie iubită mi s ₐ un dar. ᵃ P*™

Când m-a întrebat dacă aş vrea să ieşim pe seară sâ bem ceva împreună, am spus da şi, când ne-am sărutat, mai târziu, în

noapte, într-un colţ de stradă întunecat şi ocrotitor, am lăsat-o să-şi apese buzele pe ale mele fârâsâo apuc de păr, fără s-o muşc, fără să mărâi sau să mă înfig în ea. A fost discret şi liniştit, departe de senzaţiile puternice de care mă bucurasem înainte, şi tocmai de aceea, liniştitor. Senzaţiile puternice aduc cu sine prăbuşiri, dacă stai bine să te gândeşti. Or să iubeşti aşa era mult mai sigur.

Delicat.

Fără cruzime. Nicio necesitate brută, deschisa.

în retrospectivă, ar fi uşor să consider că iubirea mea pentru Jenny nu a fost la fel de reală, de adevâra". comparativ cu sentimentele mele pentru Greer şi ᵐ Ar fi tentant să afirm că doar *am crezut* că o iubesc sa dragul de ea a reprezentat o luptă constantă şi d u r e . pentru că nu puteam iubi aşa cum o face un Domin ^ prin disciplină fermă şi afecţiune plină de tandreţe, am iubit-o cu adevărat şi am dorit-o cu adevărat şi nu fost greu decât rar. Ca o durere de cap cauzată de pn*¹"", atmosferică, apărea şi dispărea, amintindu-mi din cana cand că voi rămâne întotdeauna ceea ce sunt. Fără să

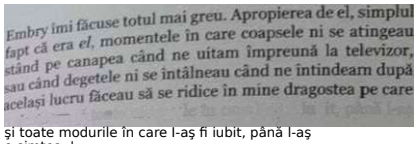
Embry îmi făcuse totul mai greu. Apropierea de el, simplul
fapt că era el, momentele în care coapsele ni se atingeau
stând pe canapea când ne uitam împreună la televizor,
sau când degetele ni se întâlneau când ne întindeam după
acelaşi lucru făceau să se ridice în mine dragostea pe care

şi toate modurile în care l-aş fi iubit, până l-aş
o simţea»' --------
fi făcut să plângă.

însă. în ciuda sentimentelor pentru Embiy, în ciuda chinului prin care am trecut în ziua aceea când am intâlnit-o pe Greer la Chicago, când forţa iubirii pe care o simţeam pentru ea m-a lovit, din nou, direct în plex, în ciuda a tot, pe Jenny am iubit-o cu adevărat. Am iubit-o cu tot ce sunt eu, mai puţin o bucată. l-am fost fidel, nu am precupeţit niciun efort pentru a mă asigura că o fac fericită, iar moartea ei a fost cel mai crunt dintre iadurile prin care trecusem. Iar când a murit, nu doar că m-a părăsit în momentul în care aveam cel mai mult nevoie de iubirea ei blândă, dar a luat cu ea şi acea parte din mine capabilă să iubească din nou în acelaşi mod.

Moartea lui Jenny a reuşit să facă ceea ce nici războiul, mc. refuzul lui Embry nu făcuseră: m-a distrus

m

Regele
Americii

complet.

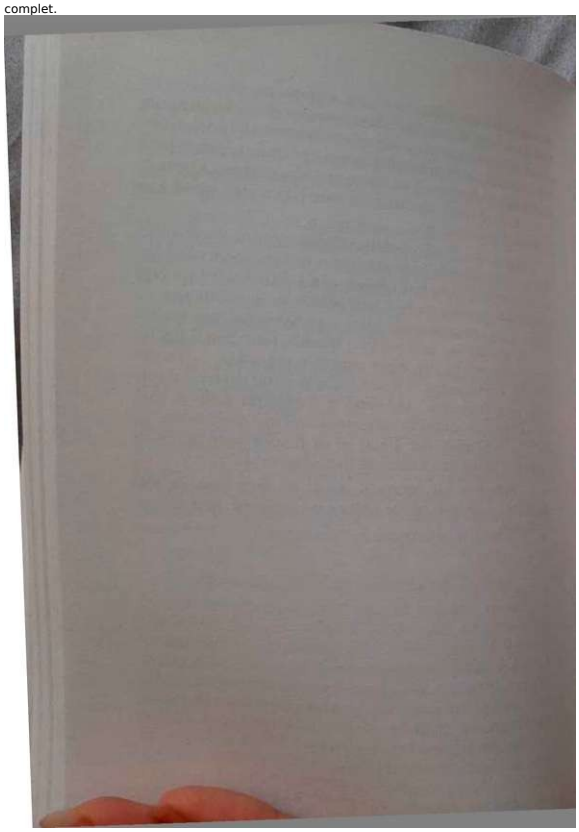

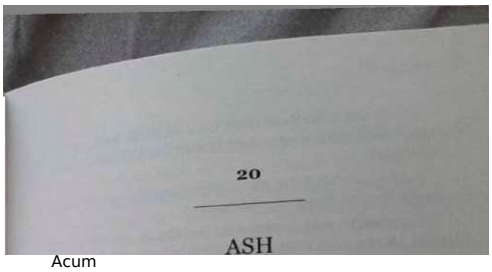

Acum

- Eşti foarte aproape, spune Merlin. Merită să te **mândreşti,** măcar puţin.

Mă uit la vechiul meu prieten. Ne aflăm într-o încăpere care oferă discreţie, într-un restaurant din Kiev, aşteptând doi carpatieni să ni se alăture într-o întâlnire la care nici noi, nici ei nu aveam ce căuta. Dar Merlin pare calm şi stăpân pe sine ca "întotdeauna. Eu, pe de altă parte, sunt obosit ca dracu" şi sigur se vede cu ochiul liber. De parcă tot ce s-a întâmplat în ultimii trei ani s-ar fi adunat într-o povară unică, toate datoriile mele emoţionale au ajuns la termen şi trebuie plătite. Iar eu n-am cum. Oboseala acumulată din cauza funcţiei şi campaniei, singurătatea lui Greer şi trădarea lui Embiy, depărtarea de tiul meu şi multe, multe altele...

Un şir infinit de „multe altele" la capătul căruia simt că nu voi ajunge niciodată.

Odată ca niciodală. tot ce-mi dorisem fusese « fermă de cai şi p„ tânărul soldat pe care-l iubeam, iar acum mă simt blocat în litografia lui Escher[15]. în plină criză, epuizat.

[15] Mtturits Cornel.* Escher, i? iunie 1898 17 mnrtie 1972. cum«"« suh numele de M. *C* Escher. a losi un artist grafie 1.landei, celebru pentru lucrftrije lui care consum din complexe lormiilin ueomem cu o marc incârcJtura tiliiioliel (n. *Ir.)*

- o Să mă mândresc când toh.l * trecandu-mi degetul mare peste frunL ,^ [in.'] heia că e adevărat. [trunte]- încă nu ¿ţ*.
- Ai construit totul cu atenţie ti[m„] .1 linişteşte Merlin. Sigur că e adevărat. [.rei ani]. ms

Cu atenţie este o metaforă pentru în toate că Merlin nu a avut niciodată probleme cu [*cu] eu am. O fi soldatul din mine, dar mie unul toatele şi apelurile în miez de noapte şi călătoriile pe care 1 ţinut ascunse de presă şi de toţi ceilalţi cât mai mult posM

ma obosesc şi mă umplu de dubii. Mi-am dorit să evit un alt război cu orice preţ, dar subterfugiile nu mă reprezintă şi tot furişatul ăsta începe să mă coste scump. Mai ales dacă dăm greş.

Uşa separeului se deschide şi intră un bărbat pe care nu l-am mai văzut până acum, scund şi chel, extrem de blând, urmat de figura de păpuşă a delicatei Lenka Kocur. soţia lui Melwas Kocur. Ea este cea care-i va aduce sfârşitul lui Melwas. Nu eu, nu Embry. Va fi o victorie a eî şi numai a ei.

Mă ridic şi-i cuprind mâinile, sărutând-o pe obraz. Se-mbujorează timid şi-mi zâmbeşte.

- Bună ziua, domnule preşedinte **Colchester,** spu<^ în ucraineană. Permiteţi-mi să vi-l prezint p<- Shevchenko.

îi las mâinile pentru a o strânge pe-a lui Shevcen^ O strânge pe **a** mea **ferm,** uscat, iar chipul sa" e deopotrivă onestitate şi crispare, îngrijorare, i» **motivele** să fie îngrijorat. I**-am** chemat aici pe j> ^ pentru a pune la **cale** o **trădare,** şi dacă nu ar **ti** r ^^ . **gravitatea** situaţiei în care această întâlnire îi punea, avut o altă părere despre el.

- Să luăm loc, spun tot în ucraineană. D°m" >e Shevchenko, presupun că doamna Kocur v-a informai ce ne aflăm astăzi aici

▪„ipază dj" ᶜᵒP'
ncuvunteaza acestea?
, Despre Melwas f ₒᵣᵢcₑ bărbat de Of-- ¡ntr-o sHuaţii' delicată şi dificilă ca
^issssss-» ᶜᵒmună‹cât şi oftatul **ţu imi**
ilSinc edSn el. Când Lenka mi-a povesm despre ÎSeles imediat că era o alegere mţeleapta.

Shevchenko este actualul ministru destat al Carpatiei; are experienţă în guvernul ucrainean de dinainte de război şi a colaborat cu diverse agenţii interguvernamentalc din Europa. Este un birocrat, un diplomat veritabil şi, oricât de banal ar arăta ţinând discursuri naţiunii sale, este aşezat, blând din fire şi ştie cum să conducă o ţară.

- Despre ambele, spun.

Melwas este un **monstru, spune, ridicând din** umeri. Şi accst plan ar putea părea **o nebunie, dar cred** că este nebunia de care avem nevoie. **Carpatia nu va** supnMeţu, sub conducerea sa, iar **poporul ştie asta. Cred**
t i255Ī" d0rnid 53 ^ de d> mai ales «

- **Aveţj** sprijinul **parlamentului? Dar al armatei?**

încredere¹ᵘ" ^ Partea mea‹ **ˢP"«e** Shevchenko. cu ¡mS ? ᶠ ᵉnt‹ Sunt Pᴵᵉsᵃtˈ(i să se pună în mişcare ">ediat ce informaţiile devin publice.

~ vă vor susţine ca **preşedinte interimar?**

‚aₙnbe?ᵣT⁻ʰᵉⁿᵏ0 zâmbeştc trist- şovăind. Recunosc în ki i- . ˢᵃᵘ ᵉˣᵃᶜᵗ reticenţa pe care o simţisem eu când îmi ceruse să conduc noul său partid.

t ■ h ' ³ ᵑ·ᵁᵉ şi la /®ᵘᵉ ˢᵖᵉʳ ˢPᵉne. încă mai cred că ar "'"ui să fie altcineva, cineva cu mai multă carismă.

- **(■ura** i se lasă uşor. într-u expresie care spunea *că* este foarte conştient —wtu uiiiiQijje

de sine.Ştiu că nu am o figură de lider Lenka clatină din cap, acoperindu-i mâr

- Melwas era întruchiparea liderului >aCUasa- am ajuns din cauza lui. Ce ne trebuie acum 'J! UUe ^ inimă de lider. m este cmeva

îi privesc pe amândoi îndelung, apoi mă . Merlin, care stătea sprijinit cu spatele de scaun " peste picior, cu capul proptit în palmă şi o exprese"?"" spune ***ei bine?.*** cart

Trag aer în piept. Poate că fusese o formalitate să insist să-l cunosc personal pe Shevchenko, dar mă bucur că am facut-o, pentru că... mă încred în el.

- Aveţi toată susţinerea mea. spun. Şi a ţării mele, cu condiţia să acţionaţi cât mai curând. Există posibilitatea ca peste câteva luni să nu mai ocup această funcţie, prin urmare nu pot garanta ce urmează. Dar dacă faceţi totul acum, voi face la rândul meu tot ce îmi stă în putinţă să vă ajut.

I>enka răsuflă uşurată.

- în seara aceasta, atunci. O vom face în seara asta.

îmi îndrept privirea spre ea.

- Şi vei fi în siguranţă?

Dă din cap că da.

- Melwas crede că sunt în vizită la familia m^'vo| dar am cerut deja azil aici până când el va fi prins şi putea întoarce acasă în siguranţă.

- Eşti foarte curajoasă, Lenka, ii spun. Faci un ui extrem de curajos.

Ochii ii strălucesc când spune: j

- **Nu aş fi găsit niciodată curajul necesar fără dans acela de acum multă vreme. Vă mulţumesc pentru** râD" **şi pentru pnetenia pe care mi-aţi demonstrat-o.**

Întotdeauna.• care-l vor detrona aranjâm detaliile

• •s•a intâmplat în AP°'ar dușman **al meu. ¹.'hrăcați la costum și** pf cel **,fl3^m^elega nte•cUOamenI ,i?a^tot ce-mi displace**

. .-S Î u toate că ^^ fonvins că am

^tde^amreușitsă evităm robotul.

rn APROAPE TREI ANT ÎN URMĂ, la Geneva am f . H .ns oe Lenka Kocur. Și. în ciuda faptului că eu £SL£ÎE£Înta dată, nl se putea spune același lucru despre ea.

- Școala Bassas, spuse ea încet, în timp ce ne mișcăm pe ringul de dans. Vă amintiți?

Desigur că-mi aminteam. Insurgenții se năpustiseră în Bassas pentru a bloca un drum important, împușcând pe oricine încercase să-i oprească și dând foc la aproape tot ce putea arde, pentru a ne bloca viziunea. Majoritatea locuitorilor orașului reușiseră să se adăpostească în clădirea liceului, iar între mine și superiorul meu avusese loc o discuție înverșunată, pentru că dorea să securizeze întregul perimetru înainte de a evacua școala, iar eu voiam să asigur un pasaj de siguranță și să încep evacuarea imediat. în cele din urmă, m-am prefăcut că n-am auzit ultimul ordin primit prin radio și am evacuat clădirea 13ră a asigura perimetrul din jur, ceea ce a fost un lucru bun, deoarece clădirea a luat foc la doar câteva clipe după ce am reușit să scoatem ultimii oameni de-acolo. .Aș ti putu' ajunge la curtea marțială; dar, în schimb, am fost declarat erou. Dovadă că, în definitiv, relațiile publice cântăresc mai mult, ceea ce m-a făcut să-nu permit un moment de cinism. îmi fusese suficient să știu că făcusem ce treouia făcut și, dacă aveam să fiu **pedepsit** n acceptat urmările cu bucurie, știind că oame?--*81®' ª5 fi în viață și în siguranță datorită deciziei mele " 3Ceia er*u

- Sunt una dintre persoanele care erau hl clădire, continuă. Mi-ați salvat viața în ziua aceea ⁶ 'n

- N-am făcut nimic deosebit, am răspu„ „ stânjenit. încercam să fim de ajutor.

-Pentru mine a fost ceva deosebit, spuse Revoluția ar fi trebuit să ne aducă un trai mai bun. Noi din Bassas, la asta aspiram. însă revoluția a adus cu totul altceva, tinerii care se alăturaseră parcă uitaseră de unde veneau, incendiind fermele propriilor familii doar dacă suspectau că aceștia ar fi putut fi contrarevoluționari.

- Știu, doamnă Kocur.

Chipul ei deveni trist și întunecat.

- N u există justiție care să pedepsească ce s-a întâmplat și, da, avem țara noastră acum, dar jumătate dintre oameni au murit, am rămas doar cu ruine și cu multă, multă durere care încă persistă. Nimeni nu a fost pus să plătească pentru toată suferința cauzată. S-au îmbogățit, au devenit conducători.

- Ca soțul dumneavoastră.

Se uită în sus spre mine.

- Ca soțul meu. ^ ^

- îmi permiteți să vă întreb, "ii spun cu blândețe, ce v-ați căsătorit cu el?

Nu am avut de ales, spuse ea, clipind des pen^ a alunga probabil amintiri teribile. S-au întors în ₁din nou, i-au ucis pe fratele şi tatăl meu. Atunci m-« ^ Melwas, jelind peste corpurile lor şi m-a amenința ^ o va ucide şi pe mama, dacă nu-l urmez. La început eram decât jucăria lui, pradă de război, o amantă pe [eăr] împrumuta ori de câte ori dorea; apoi s-a fixat pe idee*fără să fie căsătorit. Iar eu eram la
_ Vă pot ajuta cumva?
-Cred că da. spuse precaut. Vă amintiți ce s-a [întâmplat] la Glein?
M-am încordat din reflex, .nghițind cu greutate.

M-am -Da.

- Episodul a fost filmat. Un rebel adept al lui Melwas a filmat incursiunea în sat, în speranța că documenta un moment glorios pentru cauză. în schimb, i-a filmat pe Melwas şi pe adepții săi strângând copiii din sat pe o barcă şi condamnându-i la moarte.

Am făcut ochii mari la ea.

- Există dovezi?

M-a privit la rândul ei.

- Dovezi incontestabile.

- Şi le aveți? încuviință.
- Ce s-ar întâmpla dacă le-ați face publice?
Oftă, drept răspuns.
- Nu ştiu încă. Şi nu ştiu nici ce ar putea urma. Dacă [vnne ,a] Putere cineva chiar mai rău decât soțul meu? *Dacă* țara noastră se scufundă din nou în haos?
..pa fi președinte
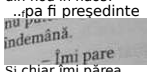
Şi chiar îmi părea.
tare rău, i-am spus.

Trebuie să fiți foarte precaută, i-am spus, deşi ce-mi trecea mie prin cap nu era deloc precaut. Mintea imi lucra cu viteză, calcula. Dacă puteam dovedi că Melwas este un asasin, dacă ajungea la închisoare sau era *pus* sub acuzare, dacă ar fi existat un înlocuitor mai bun... se rezolvau atât de multe probleme!

Dar totul trebuia făcut cu [eltlr] nimeni, niciodată, nu trebuia să afle [că c]?

- Mă veți ajuta? întrebă ea. [ăgat'"]>^
- Vă **voi ajuta, am răspuns imediat Pentru că poți fi precaut şi poți fi** [pasiv o]
sa stau cu mâinile m san. [reh]»im
- Când mai puteam discuta?
- Nu foarte curând, recunoscu ea. Dar peste câtev luni voi merge la Berlin, să-mi vizitez familia. Acolo pot găsi o modalitate de a vă contacta fără a risca sj fiu ascultată.
- Sunați-mă de la Berlin când puteți şi promit că voi răspunde apelului.

Zâmbi, primul zâmbet adevărat pe care i-l văzusem pe chip.
- Mulțumesc, îmi spuse.
- Nu, eu vă mulțumesc.

Ml-A LUAT aproape trei ani să-l distrug P - ^

Se întâmplă chiar acum. în vreme ce eu inii 8 j„

de scotch şi-mi revizuiesc notițele pentru [1 '/arU] avion, la mii de kilometri distanță, Nu proau .
, -i că se inw»i' şi așa trebuie să fie. Așa mi-am dom »<*p„ce

Democrația nu produce zarvă și ⁿ'ᶜˡ l'ᵃᵗ ^¡inJ
înseamnă să muncești, să muncești, să munceș ₙₗₗ
că. dacâ-ți faci treaba cum se cuvine, aproape m
va afla nimic despre ce-aî făcut.
- Asia este motivul pentru care te-am ales, ˢP Merlin «lintr-
odată.

Ce vrei sâ spui?. om ales doar pentru că eşti inteligent şi Cãm' os'tum5«en. Te-am vru. în funcţia asta aşăţi bine în «■> ■ ^ vej face ,ucruri precunl aCeştea.
dăruieşti timpul şi energia pentru lucruri pe meni nu le vede. Nu cauţi laurii gloriei, ci faci ce faci nerdnî că aşa este bine şi asta, mai presus de orice, face din
tine un bun lider. Şi un om de treabă.

- Eşti amabil. Mulţumesc.

Pufãie, exasperat.

-Ai voie să te simţi mândru, să ştii. Să te simţi fericit. Bucură-te. măcar un moment, pentru ceea ce ai
reuşit.

Mândru?

Suni prea obosit să mă simt mândru, să mă laud. deşi aş minţi dacă aş spune că o parte din mine, una mică, nu-şi dorea să se împăuneze puţin, să exprime satisfacţia de a fi rezolvat totul fără pierdere de vieţi omeneşti, fără violenţă, fára Embry. Se indoise de mine. iar eu reuşisem.

Ar trebui să mă simt bine acum.

Dar nu simţeam nici satisfacţie, nici mândrie. Doar oboseală şi o uşoară îngrijorare că. aşa stând lucrurile, pe termen mai lung Embry ar putea fi în pericol. Extremiştii carpatieni il urau şi continuau sâ-l amenințe neobosit în ultimele două luni, iar dacă Melwas era dat jos de la putere, dacă ţara era pusă în mâinile unui birocrat şi extremiştii nu aveau să obţină mult doritul războiu... ce se va întâmpla?

Nu, nu vreau să mă gândesc la asta acum. Că salvând Şi ţara mea şi tara lor de l3 răzlxii ¡1 pusesem în pericol pe Embry.

Doar că nu-mi pot scote gândul din cap.

Iini apăs degetele pe ochi. încercând să caut un mod potrivit pentru a-i explica lui Merlin că nu mă simt nici pe departe *mândru de mim-*

- Am o dezbatere de înfruntat

ore ş, nu am dormit de peste douăzeci?" ,dmiiW tarăş e numele prin noroi chiar în clip ^ C£ al huluişi pe al surorii mele ,i nu reuşim^ u m e » . f c m considerare problemele adevărate pentrf, !acem ««a obsedaţi de incestul pe care l-am comis acum ^ ani. În momentul de faţă, nu ştiu ce se va ¡m-'sPrez<*<' Lenka, cu Melwas sau cu Carpatia. Nu ştiu deS c" dacă am motive să fiu mândru, pentru că trebuie să ved"'' ce urmează. îmi doresc binele oamenilor, dar în clipa & faţă sunt obosit şi cu inima grea, am impresia că nu se va mai termina niciodată. Lista cu lucruri de făcut pare infinită şi la fel pare lista de lucruri pe care le-am pierdut. Am ieşit în pierdere.

- Pierderi? Te referi la Lyr? La Embry?

îmi frec faţa cu mâinile, lăsându-le apoi să cadă.

-Da.

- Poate că Lyr va fi întotdeauna o umbră pe inima ta. dar în ceea ce-l priveşte pe Embry, a meritat să-i suporţi furia dacă ai reuşit să rezolvi aşa problema Melwas.

Aş vrea să ridic vocea, să urlu, dar sunt prea obosit, prea în bucăţi.

-Poate, spun, doar ca să pun capăt conversaţiei. ^

Peste noi cade o tăcere îndelungată şi aş vrea sa-^ pun capul pe birou şi să dorm. Dar mă mulţumesc cu^r ^ undele mici create de vibraţii în paharul meu de slo • care apoi le dau pe gât. Merlin inii urmează exemp

- Maxen, spune, după câteva minute, să-ţi spun ceva. Tonul vocii sale s-a schimbat din ^ şi limpede în altceva. Părea aproape nesigur şi asta. mult decât orice, mă face să-nlemnesc.

- Eu..., râde nefiresc. Nici nu ştiu de unde să '"""'j. dar trebuie s-o fac pentru că e important. Şi aşa ˅"

.., . rrezi insă, dacă vrem să ne ducem planurile LTirlalrebui-

sămacreri.

' Belvedere alege exact acel moment pentru a deschide uşa biroului meu.

Ne întoarcem spre el la unison, şi eu, şi Merlin. _ Domnule, trebuie să vă informez că ştirea despre **Melwas** tocmai a devenit publică. Filmarea de la Glein e peste tot, oamenii din Carpatia au ieşit deja în stradă să protesteze. Se pare că unii ii cer deja demisia. Merlin se ridică.

- Terminăm altă dată. Ryan, asigură-te că domnul preşedinte reuşeşte să doarmă câteva ore după ce a fost informat. Are nevoie.

Nil REUŞESC SĂ DORM DELOC.

Dar insomnia mi-e tovarăş de pat de multă vreme Şi nu mă surprinde. însă mă irită. încerc patul din avion lară succes. Apoi aterizăm la Denver şi merg la hotel. Este dimineaţa dezbaterii şi trag draperiile pentru a împiedica lumina să intre în cameră, apoi mă dezbrac. închid ochii şi meditez, aşa cum m-a învăţat o prinţesă de şaisprezece ani acum multă vreme. Urăsc să nu o am cu mine acum, dar e plecată pe undeva prin California, ocupată cu campania pentru mine. îmi bag picioarele în ea de campanie, o vrenu în braţele mele, vreau să simt cum trasează cercuri pe pieptul meu să mă adoarmă.

Respir. încerc să-mi liberez mintea. Cu Melwas am rezolvat-o.

Am câştigat deja o dezbatere şi sunt bine pregătit pentru cea de azi.Nu pot dormi, nu reuşesc delrv. •
nevoie să dorm. n-am motive să nST*^ .

Ce ***n-aş da să fie Greer aici*** cv> n ***ce n-aş da...***
^ "-o? da, <*

Aţipesc vreo oră, iepureşte şi vise barcă ce mă duce undeva unde trebuie"t^^ apei uni traversează visul, o sabie reflectă o * şi apoi este aruncată într-un lac adânc, nem£a, * ***

Clipesc repede şi gâfâi. încă simt mirosul de de iarba, aroma bizară de sânge... ceaţă

***E doar un vis, Ash,* îmi spun. Mă-ntorc** pe bura **încercând iar să meditez.**

Şi trec orele. Gânduri invârtindu-ini-se în cap nervozitate, respiraţie. îmi dau seama că au trecut aproape două zile, iar eu nu am dormit deloc, şi acum trebuie să mă ridic din pat, să-mi fac duş şi să mă îmbrac pentru că este timpul să merg la dezbatere.

Mi-ar plăcea să pot spune că pe drumul spre Universitatea din Denver am reuşit să mă înviorez, că mintea mi-e limpede şi că oboseala a trecut. Mi-ar plăcea să pot spune că, deşi nu mă simt mai înviorat, tot voi fi capabil să stan alături de Embry şi să fac faţă subiectelor pe care le vom atinge în seara asta.

Aş vrea să pot spune că voi câştiga. Dar nu pot. în schimb, caut cu disperare răspunsuri care e obicei îmi vin imediat. Mă străduiesc să ţin pasul cum ^ fermecător în care Embry îşi prezintă argumentele, ^ nu reuşesc să mă adun, ideile se îndepărtează de frunzele pe lac, îmi scapă printre degete. Vocea . ■una ' xact cum mă simt: obosit şi confuz. Am pr că dezbaterea dureai săptămâni întregi. Aşa e viaţa - luminile reflectoarelor şi bărbatul frumos, tandru, 1 rare tj rnW, devenind sub ochii mei şi mai frumos, f mai «8ur de sine. pe măsură ce înţelege <*

Observ că-mi aruncă o dată sau de două ori ^ în care îngrijorarea pentru mine se suprapune ° tei de sine de parcă ar fi îngrijorat văzând că nu f sunt ¡n forma, şi-i sunt recunoscător pentru privirile glea jertându-l că va câştiga, iertându-mă în acelaşi ¡Tmp şi pe mine pentru că voi pierde.

Apoi totul ia sfârşit, ies de pe scenă şi nimeni nu spune nimic. Nici Belvedere, nici Merlin, nici Trieste. Nu spun nimic nici în drumul spre maşină, şi tac şi eu pentm că, de fapt, nu e nimic de spus. Am pierdut. Călătoria în Carpatia m-a obosit cumplit, la fel şi campania, şi situaţia cu Lyr, şi totul. S-au adunat prea multe. Merit să pierd.

O tânără femeie aleargă spre mine. Este Dinah, asistenta personală a lui Embry.

- Domnule preşedinte!

Ne oprim cu toţii. Cu o mână îl blochez pe Luc care făcuse un pas înainte să o blocheze pe ea. Abia respiră, de parcă alergase până aici, mâna ei este umedă când îmi trece în palmă un cârd rectangular de plastic.

- The Four Seasons, spune, privind spre Merlin şi ineste care se uitau la ea cu ochii mari. O intimidau. A spus că va fi acolo şi mâine.

Apoi, roşind, se întoarce şi pleacă.

Acum chiar că n-o să mai dormi, spune Merlin.

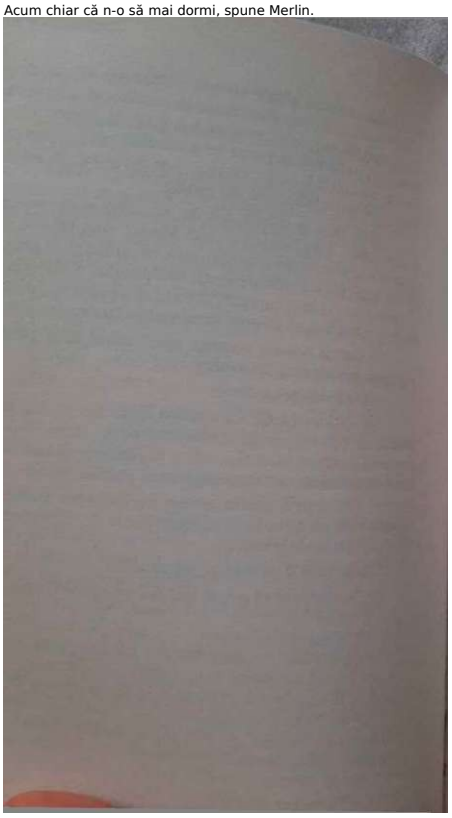

EMBRY

Cred că nu o să vină. De fapt, *sunt sigur* că n-o să vină. Nu ştiu dacă aş face-o în locul lui, mai ales cu veştile care circulă la ştiri în momentul ăsta...

Mă copleşeşte din nou o furie complicată, exact aşa cum se întâmplase când o trimisesem pe Dinah să-l caute, după dezbatere. Nu, trebuie să vină. E obligat, pentru că aşa funcţionează intre noi. aşa a funcţionat dintotdeauna. Nu fugim unul de celălalt şi apărem când unul

il cheamă pe celălalt. Indiferent câtă durere, câtă ură simţim, ne întâlnim când celălalt cheamă.

Păşesc nervos prin cameră trăgând de cravată, când aud sunetul electronic pe care-l face dispozitivul care deschide uşa. Mă întorc şi-l văd pe Ash intrând. Arată ca dracu'.

Nu, arată numai bun de mâncat. Nu, arată ca dracu' Şi, în acelaşi timp, arată numai bun de mâncat.

Poartă urmele insomniei ca un afurisit de HeathelifT" Şi chinul de parcă ar fi Edward Rochester?. Cearcănele ii

Heuthcliff este personajul masculin principal din romanul *La răscruce de cânturi (¡847),* de Etnily Bn.nle. considerat *prototipul* antierouhii (n. tr.)

[17] *EdwardMochestereste* personajul masculin principala! *Jane Eyre* (1847). de Charlotte Bmnle. cinic, arogant P l

fac ochii şi mai verzi, şi mai strălucitori ₚa gurii te provoacă să-l faci să zâmbească săTf^ nbosi«

Părul său ciufulit, mai negru ca s'tyxmw pe Charlotte Bronte să-şi ude chiloţeii ei vie '• şi modul în care puloverul i se aşază pe curbeTT¹ˢ ᵛa fel pieptului, pe abdomenul plat şi pe braţe. Pantabnift aU la comandă îi cad pe coapse de parcă i-ar adora int corp.
La fel şi boxerii. La fel.

Aerul de profundă epuizare care-l înconjoară e toxic. Arată distrus, nesăbuit, înfrânt şi periculos. Simt fiori pt toată pielea, fiori de teamă care îmi susură, mă avertizează.

Dar ignor avertizările.

- Am învins, spun. după ce uşa se închide şi el se-ntoarce spre mine. Prin urmare, pot face ce vreau cu tine.

- Aşa, deci? spune.

Este primul lucru pe care mi-l spune în seara asta care să nu mă contrazică.

- Da, îi răspund. Exact aşa.
- Ce ai de gând să-mi faci?

Ca şi cum n-aş ti avut două săptămâni să mă gândesc la asta. Ca şi cum n-aş fi avut ultimii şaisprezece an. sa gândesc la asta.

- O să îngenuncheri în faţa mea şi o să m.-o > spun. l zâmbet

O urmă de zâmbet ii curbează buzele, primul za pc care l-am văzut la el toată seara. ±

- Dacă asta vrei, va trebui să vii să-ţi mea victoria.

[18] Râul ca« desparte lumea viilor de eea a morţilor, în mitologi» Srf3' ci (n.tr.

p

)E o provocare?

¡" • *rí/ici* bărbia, deja umbrită de o urmă delicioasă a ba bă iar eu "ac un pis în faţă. Şi apoi altul. Şi încă unul^până ' blochez de perete.

- **Este adevărul, spune.**

Mă folosesc de acel centimetru şi jumătate cu care-l **denâsesc pentru** a-! obliga să privească în sus, apoi îmi **pun mâinile de-o** parte şi de alta a corpului său, aplecan-**du-mâ peste el.**

- Crezi că nu o voi face?

Sprâncenele i **se** arcuiesc uşor şi un zâmbet mic îi **modelează buzele** perfecte.

- **Uite** cum văd eu lucrurile, micul meu prinţ. De **fapt, ce** *ştiu,* şi sunt sigur că ştii şi tu. Nu e necesar să-mi **spui** *domnule* sau **.să** îngenunchezi ea să mi te supui. **Eşti oricum** al meu. Poate nu ai o lesă la gât, dar suntem **conştienţi şi** eu, şi tu că, în momentul în care am pocnit din **degete, eşti** al meu. Şi te poţi lupta cu mine la infinit. Nu va **schimba** niciodată lucrurile intre noi.

Cuvintele sale fac aerul din jurul nostru să ardă, iar eu sunt al dracului de excitat, sunt tare şi sunt furios. Furios că am câştigat, dar am câştigat prin suspendare". Furios că are dreptate în ce ne priveşte.

- Acum nu va fi vorba despre asta, mârâi, dar e prea tar/.iu, pentru că în vocea mea se simte un dram de ezitare care nu-i scapă.

Zâmbetul i se adânceşte şi privirea i se face mai intensă. Simt pericolul crescând şi crescând.

-Crezi **că în seara asta, în sfârşit, vei fi tu cel care** mă va domina, **spune, aplecându-se pentru a-mi putea** respira **în ureche. Ilar greşeşti. Crezi că legătura dintre**

jur. avertisment leijal adresat unui ofiţer judiciar pentru a snspen da u proceduri până când opoziţia va ti audiatA (n.tr.,1

noi are de-a face cu titlurile, cu **vorbei*?** n

CUI? Crezi că nu te pot domina în '-o tr„„

Atunci n-a. înţeles nimic. Ascultă-măw™ "»3

regula anal şi cu un căuş în gură, dar tot al m mă Ni

Se retrage, satisfăcut. ,me"v.în.

- Aşa că dezlănţuie-ţi mânia asupra mea p v Luptă-te cu mine, loveşte-mă, leagă-mă şi ree,!^ ca pe un animal. Apoi, când îţi vei da **drumul** să-m' cine aparţine cui. ' spui

Nu-i pot răspunde, nu vreau să-i răspund. Îl urăsc la nebunie pentru că are dreptate. Pentru că e suficient de slab în seara asta cât să mă lase să-mi gust victoria dar puternic în aceeaşi măsură încât să facă victoria mea la fel de insuportabilă ca învingerea. îi bag mâna în

gât şi-mi strivesc gura de a lui într-un sărut care arde şi ne lasă fără respiraţie, care face să dispară distanţa dintre şoldurile noastre. în timp ce limba mea, şi buzele mele. şi dinţii mei se luptă cu ale lui, la fel fac şi şoldurile noastre, apăsând şi frecându-se şi alunecând, masculin şi dur, doar muşchi şi coapse şi penisuri captive în haine.

- Mi-ar fi plăcut să fie şi ea aici, îmi spune gură la gură. I-ar plăcea la nebunie să te vadă aşa. Şi. poate, sa mă vadă aşa pe mine.

. .

Drept răspuns îl sărut şi mai apăsat, imag.nan- du-mi-o pe Greer, mâinile ei mici şi curioase, pi» ei udă şi ştiu că şi el se gândeşte la asta, ceea ce n ^ şi mai disperaţi, mai dornici de ea. O vrem, Ş ^ este aici, avem nevoie de ea. Orice combinaţie fost întotdeauna instabilă, volatilă, pentru ca am ^ întotdeauna nevoia să fim trei şi, cumva, Ştm c asta nu se va termina bine pentru că Greer nu es ^ Fără ea nu suntem decât nişte tlăcări. cenuşă sutla • vânt peste oraşe.

^

îmi strâng şi mai tare mâna pe gâtul lui şi. ah' l.a de bine e! Gâtul acela gros, puternic sub degetele m«r • mi rdul poticnit în care i se mişcă tnâru. lui Adam pe
pa,nia "pe'marginile gâtului, murmură.

-Ce?

Îsi Hdică mâinile pentru a o poziţiona pe a mea, asafel incât degetul mare să-mi stea pe o partea a gâtului ^n Si celelalte pe partea opusă. Este cumplit de erotic sâ-l privesc cum mă invaţă să-l asfixiez, atat de intim, încât simt că-mi dau lacrimile. îi privesc mâinile acope- rindu-le pe ale mele, în jurul gâtului său, învăţându-mă cum să-l pedepsesc.

Apăs aşa cum îmi spune, muşcându-i buzele şi bărbia în timp ce-o fac şi după câteva secunde, văd cum ochii incep să clipească des şi, cum buzele i se deschid. Relaxez strânsoarea privind cum ochii i se limpezesc la loc, cum limba îi trece peste buza de jos de parcă ar aştepta-o pe a mea s-o atingă. Apoi apăs din nou şi-l sărut, simţindu-i gura incredibil de moale pe a mea. îşi coboară mâinile şi mă apucă de cămaşă. Relaxează şi strânge în acelaşi ritm în care eu mă joc cu respiraţia lui, ashxiindu-l uşor, apoi lâsându-l să respire...

Îl privesc înroşindu-se, ameţit de parcă ar fi băut, ™tinandu-se pe picioare, şi mi se pare incredibil de inimos să vezi un rege aşa. Ascultător şi cald, atât de încrezător şi de vulnerabil încât mă simt speriat şi p/în de uimire.

Oare *aşa simte el? De parcă ar fi un cadou? Un* secret?

l.-aş putea privi astfel pentru totdeauna, *fîlră să* mă satur de modul în care chipul său se înmoaie şi *apoi* revine la realitate, dar vreau mai mult. am nevoie de mai mult. Apăs o ultimă dală până când ochii aproape cil i se închid de tot, apoi dau drumul şi-i pun piedică.Cade .n genunchi cu un mormăi,

de a avea t.mp să-şi revină, mâna mi' $_{e}$ T™ ^{Şi}' un, scot penisul $_{şi}$ i-l $_{bag}$ printre^î^ Singura parte din el care cedează sale. Doar ele par dispuse să iubească, nu si T" ***

în momentul în care glandul meu l_{e} ahT"* mtr-un geamăt adânc, apoi penisul trece dincnl a $^{''.p.r}$ şi sunt pierdut, mi-e imposibil să-mi amintesc™ ^{mi} respir. Iar priveliştea. Hristoase, câte nopţi am în pumn imaginându-mi asta, iar acum se intămT armăsarul meu puternic, aici, în genunchi, ochii veniu lacul privind în sus printre evantaiul genelor negre. Ies o clipă, pentru că risc să termin pe loc. - Ţî-ar plăcea mai mult dacă m-ai ţine în loc, se oferă, ridicându-şi braţele şi înţeleg imediat ce vtea să-mi spună. îi încrucişez încheieturile blocându-i-le deasupra capului; poziţia mă obligă să mă aplec inainte, Scându-mă să-i alunec în gură cu şi mai mare uşurinţă.

Şi. dintr-odată, mă simt din nou mânios şi ruşinai şi plin de furie. Cum îndrăzneşte să mă ajute? Cum îndrăzneşte să privească **aşa** în sus la mine, cu ta« docilitate, trădat de privirea aceea arMto^ îndrăzneşte să fie învins?! Cum îndrăzneşte să ne ei, tot ce pot să fiu eu e doar eu?! .

Mă-mping în gura lui cu o mişcare aspră ^ face să-i pătrund în gât, dăruindu-mi plăcerea cum se îneacă puţin. refle*

- Deci până şi marele Maxen Colchester art^ ^ farmjpan. murmur, ceea ce-l face să mă $P^{nve}{}_{ceiia}$ip, reproţ. Ei bine. acum ştii şi tu cum ne simţim noi. L ^ continui pe ton răutăcios, împingând din nou P ^ a-i provoca aceeaşi reacţie, dar, spre uimirea me». . ^{dfcichld*}= gura ca un profesionist şi, dintr-odată, $g^{'a}$ "*-« captiv în strânsoarea gatului său.

. .im înehite în jurul meu, zvâcnind cum n-aş $^{"\ ""'}$ vTsa sS $_{se}$ întâmple, şi strig de plăcere, fi pentru că vreau mai mult. şi mai mult. şi $^{ma'}$ "încerc să simt profund fiecare moment, să mă bucur de gura domnului preşedinte, de senzaţia pe care mi o dăruiesc încheieturile sale încrucişate blocate sub mana mea. de faptul că uneori barba scurtă mă zgane pe penis ori pe testicule, când mă împing până în fundul gărului său. Ah, ochii care îi lăcrimează, părul ciufulit ca Je tâlhar!... Sunetele pe care le scoate, icnete ude, chiar mecanice, alunecarea buzelor sale pe erecţia mea...

Vreau să simtă fiecare gând plin de mânie, fiecare moment în care m-am înfuriat, fiecare imagine care m-a bântuit de-a lungul anilor, fiecare dată în care mi-am dorit să-l rănesc sau să mă rănesc doar ca să nu mai simt atât de mult, atât de multe. îl las să simtă tot ce e de simţit, chiar şi uimirea care-şi face loc prin toată această înverşunare, uimirea de a avea un rege la picioare, cu penisul îndesat pe gât, şi fiecare gest are ceva miraculos, chiar şi trecerea accidentală a dinţilor săi pe pielea mea sau fiorul con-tracţiilor care-l traversează când îi intru pe gât în unghiul greşit.

- O să termin, spun răguşit, privind în jos la el. Şi o sa mă golesc în gâtul tău.

Dă din cap insesizabil, de parcă prea puţin l-ar interesa. Dă din cap cu ochii înlăcrimaţi de efort şi buzele apăsate în jurul meu. Apoi fac ceva ce îmi doresc de şaisprezece ani: ¡1 regulez pe cât de tare mă regula el Pe mine de obicei, îl regulez şi vreau să se simtă sfâşiat, al meu până la ultima fibră, exact cum mă face el să *mă* simt.

Că nu există (ară mine.

Şi vine, vine repede, gem adânc, ah. Doainne, ah. da, de tot, până la fund, da şi simt contracţiile şi crampele în abdomen, în coapse, le simt cum se „H scântei în degetele de la mâini şi coboară an ^rt+Cun> la picioare, şi simt cum Ash abia reuşeşte sa" ce ejaculez, şi privesc în jos la el, iar el priveşte^'1* mine şi-mi dau seama că, nu ştiu cum, poziţia mă"' se schimbase, poate când orgasmul se apropia ¿t nu mai sunt eu cel care-i blochează încheieturile * **

Ci el le blochează pe ale mele.

Mă holbez la mâinile noastre scurgându-mă în gura lui , apoi mă retrag, împiedicându-mă, căutând sprijin pe măsuţa din apropiere.

Ash se ridică încet, ştergându-şi gura cu spatele palmei cu un gest care-mi provoacă din nou erecţia.

- Ai văzut? spune.
- Du-te-n mă-ta!
- Ce gură murdară ai.

Spus de el, poate fi un compliment şi o remarcă usturătoare în acelaşi timp. *Ce gură murdară ai.* Ştiu că se gândeşte să mi-o reguleze acum.

- Nu înseamnă nimic.
- Dacă zici tu...

îşi lasă mâna să cadă, să-şi poată aranja penisul tare într-o poziţie mai comodă. Şi-mi vine o idee, o i nemernică.

- O să te las să ţi-o freci între coapsele mele, spun, cu un rânjet.

Mă aştept să refuze, să-i sară ţandăra, să sc simf jignit de oferta mea, în schimb, îşi dă imediat jos pulove şi-şi aruncă pantofii din picioare.

Amuţesc aşa cum mi se întâmplă ori de câte ori ii văd pieptul gol, muşchii abdominali, fuiorul de P» irâ de la buric spre pelvis... Se dezbracă şi^te

i n i rămânând doar în boxerii strânşi pe muşchi pantalon', ram rotunde.

".ap5Cl0r- d P S boxerii, iar eu înghit cu dificultate Apoi dispar şi

|a culoare, spre roşu penisul său ar*. ^ lichid mina, pe vârful aproape, cu o p ^ ^ ^ ^ sugându_mă şi gan dul Si J» insuportabil de excitant: să am asemenea efect Tsupra unui bir bat atât de puternic, doar oferindu-m.

plăcere cu ajutorul gurii lui.

Mă dezbrac la rândul meu, încercând să ascund cât mă amuză privirea sa înfometată plimbându-se pe corpul meu gol. Mă îndrept spre pat şi el mă urmează. Mă aşez în poziţia în care se aşeza el de obicei, când mă lăsa să-i regulez coapsele, întinzându-mă pe spate. Modul în care se punea pe pat, prefacându-se plictisit, părea atât de condescendent când o făcea el. Mă făcea să mă simt un adolescent dornic, un puştan înfometat care se urca peste iubitul său experimentat, juisând după doar câteva mişcări.

Însă în clipa aceasta, privindu-l pe Ash cum se caţără pe mine. imi dau seama că rolurile se inversaseră din nou. Eu ar trebui să fiu cel condescendent, eu ar trebui să fiu cel care se pune la dispoziţie cu generozitate V Plictis, însă, când el îşi întinde trupul masiv peste al eu, piele pe p.ele, balanţa puterii dintre noi este aceeaşi uintotdeauna. Şi inclină spre el.

lin • "U rămâne multă vreme pe loc. Coboară, cont* s mă P;'nă eând sfârcurile mi se întăresc, şi ne i Să coboare 'infiându-mă pe stomac până când

tenisul meu se 'rezeşte din nou la viaţă, ridicându-se.

rece dincolo de penis până ajunge la coapse. Le sărută

ii te linge îndelung.

Pentru a le uda.

Apoi se ridică din nou pe mine, îşi bagă mina între **noi pentru a-şi** poziţiona penisul intre coapscle melc ş-i *se* **sprijină** ¡11 mâini pentru a putea privi. Privesc şi eu şi gem.E atât de obscenă priveliştea acelui penis picioarele mele penisul meu tare „ ."^«du-sei». să se alăture petreceni. ^ meat fiecare parte a lui să atingă fiecare bagă faţa m gatul meu şi piepturile ne s$_{unt}$. *. ^{mea} * simt abdomenul tare strivi, pe $_{pen}$is şi ^{ah}

mi-l zgane uşor şi nu-mi pasă, dimpotrivă îmi ni ** mai mult tocmai pentru că este un pic aspm ^{Chiar}

Ash îşi mişcă şoldurile ca un bărbat care facedra$_{E}$os,, cu adevărat, ,mi respiră în ureche în vreme ce ochii S£ bucură de priveliştea mişcării muşchilor spinării sale ai feselor şi picioarelor. Fiori care mă fac să-mi pierd minţile îmi ling pielea de fiecare dată când penisul său îmi apasă carnea, alunecând... Apoi îmi apucă lobul urechii intre dinţi şi-mi şopteşte:

- O să termin.
- Da, îi răspund, tot susurat, şi oricât ar suna de jenant, nu sunt prea departe nici eu. Fă-o pe abdomenul meu, spun dintr-un impuls, amintindu-mi prima dală când făcusem asta cu el. Pe abdomenul meu.

Cu un geamăt animalic, se ridică şi-mi strânge coapsele, îşi apucă penisul cu mâna mare mişcând-o furios în jos şi-n sus, apoi, fără nicio avertizare, il apucă 51 pe al meu. Gem şi mă arcuiesc, apoi aaaaah, băga-mi-aş. băga-mi-aş, băga-mi-aş, juisez direct pe pieptul meu şi « face la fel, mormăind şi înjurând în vreme ce se descarci pe mine, pe burtă, pe piept şi pe faţă, chiar şi în **pârul** mc", iar ochii noştri se întâlnesc şi inţeleg. Mi-e dar. **Totu** s întâmplase la cererea şi la ordinele mele, şi totuşi,^{cumv} ' mă domină stând aşa, deasupra mea, în timp ce eu s" acoperit complet de plăcerea lui.

Dar nu este doar atât. Nu e vorba de poziţie. i«$^{c'}$ de urmele vizibile ale orgasmului care-mi spun clar c» avusese dreptate; este felul în care mă simt, meniul în CB* mă priveşte şi $_{în\ care\ cu}$ i, $_{rives(}$. , i· $_{voi}$ aparţine

i $_{a}$ fost din partea mea să cred că $_{intot}$deaana;cesmpdafost$_{ar}$ **lucn**.rile crpul! S-a lăsat cucer $_{jsta}$.,|,rdac , m-arfiap■ ^^ ^ $_{fi}$ ^ $_{pe\ loc}$.

, , „ a $_{făcut\ plă}$cere sa faca $_{fa\ oncc\ mb}$men , şi

M^fi Sat cu el. mereu o fac. pentru că îmi place s-o fac dar tot mi-aş fi dorit ca el să învingă.

' Ash se apleacă şi-mi sărută buzele. Pe buzele noastre se prelinge spermă, nu ştiu a cui. şi parcă tocmai de-asta inii place şi mai mult. Apoi se duce după un prosop umed, ne curăţăm în tăcere, trecându-ne prosopul unul celuilalt aşa cum făceam pe vremuri. După ce mă curăţ, mă acopăr cu un cearşaf sprijinindu-mă de tăblia patului.

Ash incepe să se îmbrace, acoperind penisul pe care il ador şi fesele la care râvnesc mereu. Şi cu cât se acoperă mai mult. cu atât mai obosit şi impenetrabil arată din nou.

- Eşti supărat pe mine că am câştigat? îl întreb din pat.

- Nu. Tu eşti supărat pe mine că am pierdut'

-Da.

contul Chlar 11 Sllrprinde_ M puloverul **pe el.**

- De ce?

'«butesăîirLf mtn îf ^ cel Puterm c- Pentru că nu face **să mă simt! .** 06 ' * "e 'Uptam * * **eu mă**

'lacă există ce\id^spus.Că "" " * SPUD' ""

«m **e, Mra''' tk ril Să lăzti g' chiar n,'-'lm dorit-o. dur** considerat **victoria întotdeauna ca pe** *ceva* **abstract,** • u*or **dorit, dar teribil de obţinut. Şi dacă tu po(x fi** "Irant, **atunci toate lucrurile în care cred sunt** *greşite.*

Pilosofia ta are câteva defecte, spune pe ton uscat, aşezându-se **sa se tncalfe.**

J-A, da? ece«i

- **Ani văzut ştirile despre Melwas azi**

Corpul 1 se tensionează pentn i încetinesc şi ştiu că am pUS punctu^?"1^'

- Eram sigur că tu ai fost! Ea e™ Berlin cu care vorbeai, acolo era planifici,^" de ,a ţi-ai sacrificat energia, odihna, până si canariL Dtti fată dezbaterii, totul pentru ceia ce l^Z^ nimănui. La dracu. Ash! Una era să te **fiC^SS** dar să ştiu că ai pierdut fiindcă erai prea ostenit pentru că tocmai salvaseşi lumea, e de rahat. Este un sentiment crunt.

- N-am facut-o să te fac pe tine să te simţi aşa, spune, în acelaşi ton sec, în timp ce-şi strânge şireturile la celălalt pantof. Am facut-o ca să rezolv problema.

- A fost stupid, spun. Ridicol.

- Ce mai vrei de la mine. Embry?! mă-ntreabă, ridi- cându-se în picioare. Să-ţi cer scuze că m-ai înfrânt? Să-ţt cer scuze că am rezolvat problema Melwas fără să folosesc violenţa?

Obrajii îmi ard, mă pun în defensivă.

- Nu mi-ai spus niciodată nimic despre planu n> secret, care oricum a necesitat ani de zile să se 1 iască şi nu mi-e ruşine de modul în care ne-am co campania.

- Nu contează, spune, scoţând cârdul de la camerei şi aruncându-l pe pat. S-a rezolvat. Şi să-t1 vl h mesajele pe e-mail. Am însărcinat-o pe agenta O» să creeze un dosar cu toate ameninţările care ţ'"»1' adresate de carpatieni. Vei primi informaţii în fi*3, dimineaţă până la „oi ord,ne. Dacă Melwas e dat jos lltere ameninţările **la adresa ta pot deveni reale mai** ievreme decât crezi.

Oftez.

_ Nu sunt îngrijorat, **Ash.**

- Ei bine, eu da! izbucneşte el. Poate ţie nu ţi-o păsa **de ce poţi păţi,** dar mie da! Eşti al meu şi voi face pe dracu' **în patru să** mă asigur că eşti în siguranţă, indiferent cât o **să fugi** tu de mine! îl privesc cu furie şi el îmi întoarce o privire la fel de mânioasă. Nu mai spunem o vorbă. Apoi iese. Pleacă, iar uşa se închide încet în urma lui, pentru că Maxen Colchester nu trânteşte uşi! Are prea mult control de sine pentru a face aşa ceva. Şi, în ciuda discuţiei, în ciuda faptului că făcusem sex, adorm obsedat de un singur gând. Nu m-a sărutat de

noapte bună, înainte să plece.

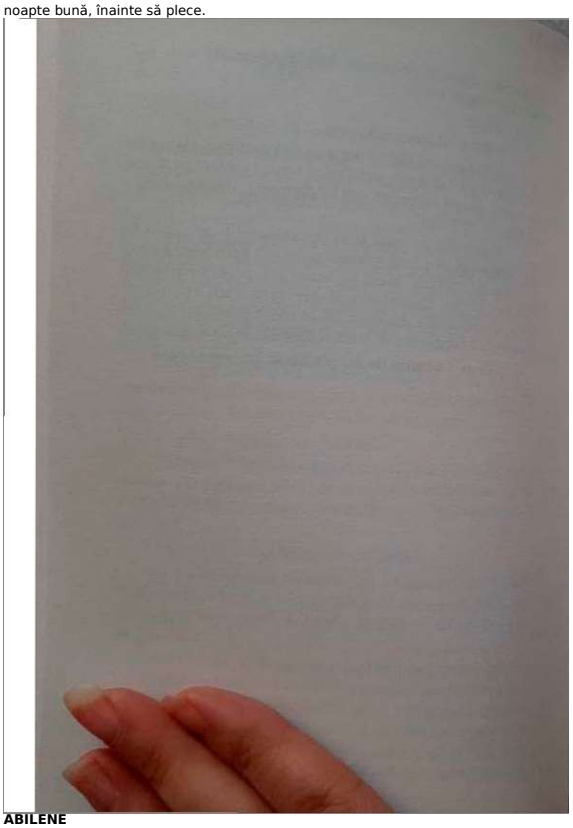

ABILENE

Acum

Ari, auzit că nefericirea are **culoarea gri. O**

u J u n fel de purgatoriu, ca senzaţia **de nor. grei,** ^Sr^mS de aₚă ^ o **stradă umedă** şi rece sub un cer umed şi rece, nu **suficient de ud cat** să sclipească, nici suficient de rece cât **să se transforme** în cristale de gheaţă, nici ieşit **din comun sau frumos.** Doar un drum fisurat, curbe **obosite şi buruieni ivite** prin crăpături. Doar străzi întunecate **iluminate zgârcit** de lampioane bâzâind, estompate. **Doar un jet jalnic de** apeduct ridicându-se ridicol spre **cer.**

De ce mă aflu aici?

Uit

În biciclist mă depăşeşte cu un zumzet, îmbrăcat " cu . Primare, plin de determinare, genul de persoană are se încăpăţâneză să facă mişcare chiar şi în întunericul _ . împins de disperarea rutinei, sau de autodisciplină, u ue aroganţă, şi-l privesc îndepărtându-se, dispărând la ont lotul în jurul meu pare nemişcat şi plat, chiar şi , Ke> - care, la ora patru dimineaţa, nu e traversat de nicio maşină.

Mă caţăr **pe apeduct mergând pe margine. Oraşul** »irginia **priveşte dincolo de râul Potomac, încă somnoros,** licărind de **la luminile de veghe. Am avut şi eu în** *eamrru*

Mă aşez fără Să ba* în o Pâtnmde prin «chieXT^-^P-etr* « aunu, cu o curea

P«rtat^ la petreceri d?r\iUngă- ^iU^"»'

ammtecacum Mr-an, pus cerceii, dar am uitat de pantofi .nca nana cheile de la maşină. Unde e Galahad? Enid- L-am lăsat dormind cu Enid Aşa e. Îmi amintesc acum cum picioarele mi se adâncesc în covor, uni amintesc fâşâitul uşor provocat de rochia de pe nune cand T^3»1 aplecat peste pătuţul lui. să-i dau părul la o parte Pe frunte. O aud pe Enid sforâind în camera alăturată. *Ah ce n-aş da să te fi iubit mai mult,* m-am gândii - ''> aş *da să fi fost al lui Maxen.* Măcar să fi avut părul DU ţastaniu- 5' ochii verzi, nu albaştri. Morgan nu l dTr® fW nu meritâ sâ-l aibă pe fiul lui Maxen. dar eu aş fi meritat.

luat mtr,'^1 ** micul Emb O' la visele sale micuţe, «m

Suî, . . '.lecat'singură, o Priveliste puSjS' mcle- riul Potomac se unduieşte rece. de murdar cit să atrarf SUnete PictiS't°are. e suficient să fie frumos ®K atenlia, nici suficient de curat ca

t**binarelor** goale deasupra apei. M P^ptS o-nnc. Parcă ar fi o scenă interesant-P^ch^ar ^ goa,e ,
^tr-un frumos; aici e prea răcoare să întuneca« Dar

nrivesti iar vântul nu mi se joac în p r st« Pr« ro™' fori îmi biciuie şuviţele în răbufniri bizare, mi intre în ochi şi-n gură. încurcandu-m.-l. Mă trezesc că-l urăsc. îl urăsc pentru că-mi distruge nefendrea. Nefencirea mea ar trebui să arate frumos, S* ar trebui să fie ca Ofelia cea cu miros de floare, nobilă ca Lucreţia şi regală precum Cleopatra. Ce vreme rece şi vântoasă! Cum îndrăzneşte?!

Încă nu reuşesc să-mi amintesc de ce stau aici. E ca un cuvânt care-ţi stă pe limbă, pe care te chinui să-l spui, pocnind din degete, axclamând exasperat, sau ca o melodie care iţi plăcea, dar care s-a pierdut pe undeva prin mintea ta, lăsând în urmă doar o vagă frântură.

Mă ridic şi merg pe unde am venit, cobor de pe SP'T ale? de lă"ğă râ"- cu gândul la rochia mea şi " PrăCUSe lui Maxen" Ştiam ^ aşa avea să fie,
TT CL 06 fapt' ^ el am racut din
Pentr^t eT fă '"am VăZUt prima dată ^P^ "a televizor, la a^as ^USCm ^ de când ^operisem că vom fi câteva săptămâni
a c e e a d a c ă **fi ^nitat pe el în noaptea fivlm ^-d,pl0malul acela? Cum ar fi fost dacă m**-ar **albastniT ^ Pt" mme' corPul meu acoperit de rochia Pe mi -J n C' C"m ar fi fosl dacă m a r fi văzur ?> sărutat hotel'!'** c .1 **ă m'"ar fi st|"ecurat în mâna cheia** sa **de** la i. Sau dacă nu ar fi spus **nimic, dar ar fi visat la mine** ani la rând, cum am **visat eu la el?** Sigur a făcut-o. Aşa **s-a întâmplat, n-are cum altfel.** M-a văzut şi a rămas **captivat, dar ştia că sunt** prea **răniri** pentru el. aşa că a **trebuit sa mă aştepte la fel cum eu ¡1** aşteptam pe el. iar Greer fuse.se sin apropia de mine. aşa cum politicienii cale ■, m-am culcat nu reprezentase^ altcev^S^"* «5 h mai aproape de el. wat 11 n nw«j (1°

Cum puteam să-i explic cât de m 1 Cum dragostea aceea a crescut, şi crescut" '"'^"j1 eram elevă la Cadburv, şi apoi la facultate ca^ ^ L'an'1 cât nu-l întâlneam, cu atât mai mult îl i u b e a m ? c u cu trecerea anilor. însemna din ce în ce mai mul?'™"' mine, fără măcar să-l fi întâlnit vreodată personal Era"'"1 de luminos, atât de perfect, atât de al meu! Orice altbfai din jurul meu părea o copie ieftină, un fals inutil, pe dud eu nu-l aveam în minte decât pe el, pe Maxen...

Şi el se gândea la mine, ştiu că se gândea.

Maxen.

Cum de nu vezi? Pentru că eu văd. Cum de nu simţi; Pentru că eu simt. Ţi-aş fi mai potrivită decât orice aha femeie şi m-ai fi iubit pe cât de mult te iubesc eu, dacă m ai cunoaşte.

Poate că mă iubeşti deja.

Marginea fluviului este îngrozitor de aproape; privesc un borcănel portocaliu de medicamente plutind.

Şi o amintire pluteşte odată cu ea.

Tuburi de medicamente într-o cadă. Un pahar devin sfărâmându-se pe jos şi vocea tatălui meu. furios, ¡u* furios, urmată de zgomot de apă şi de o palma pe ^ ^ mamei. Nu o lovise niciodată până atunci, nici nu ^ lovit-o vreodată după, dar ea aflase singurul lucru putea frânge.

Uitasem de cadă, de pastile. Momentele cand nw ^ zăcea cu ochii în tavan, cu faţa golită de orice expresi , . '"" mS 1J rcam în pat lângă ea să o îmbrăţişez şi fa cum aş fi luat în braţe un cadavru. Crizele de PlanS durau cu zilele. Ce uşor uitasem... Dar cine ar vrea

- ua ceva? A/U se *simte bine astăzi,* era modul ■"'^^«re vorbeam despre mama.
se simte bine.
11 simte bine însemna zile întregi petrecute .n
"lese de furie **atât** de intense meat ardeau ca
T"'Urt ce era în jurul ei, sau ecou de răsete bizare ven.nd focul tot ce era *i*
limn înd holuri e. *Nu se*
de d ncolo de pereţi, camerei ei. umplând holurile. *Nu se* sL/e *bine* însemna că nu va trece mult pană cand ma vor trimite din nou departe de casă. pentru că o supărasem în feluri care nu-mî fuseseră niciodată explicate, pentru *ci* eram altfel decât ceilalţi şi toată lumea spunea că avea nevoie de linişte pentru a se face bine.

Dar eu sunt bine?

Mă apropii de mal şi-ncerc apa cu piciorul. Este atât de rece, incât imi trece prin piele direct în oasele picioarelor. Simt îndoială, o îndoială chiar mai rece decât apa. Aş vrea să-mi amintesc de ce mă aflu aici. acum; ştiu de ce, dar nu pot înfrunta adevărul, pentru că dacă aş face-o, aş înnebuni. Nu mă voi simţi bine.

Nefericirea are culoarea ochilor lui Greer rând a pronunţat numele doctorului Ninian, în seara asta. Stătea pe canapeaua din sufrageria mea, cu agentul ei secret "minând uşa. când m-a informat că avea să-mi reteze Picioarele cu o sabie care fusese a mea.

Ura pe care o simţeam se estompase, plutind ca o ceaţa uşoară, luminoasă chiar, pentru că eram mândri e ea chiar şi aşa. urând-o. Numai eu o ştiam pe fata ca o umbră palidă care abia reuşea să vorbească cât să fie auzită şi care acum devenise regină. Acum învăţase ***si*** fie Puternică, nemiloasă. Şi toate datorita mie

Aş fi **putut-o suporta pe lireer. .V** *ti putut* **suporta** ceea ce avea **si facă doctorul Ninian şi bătălia** *legală, aş ti* suportat **orice ruşine. M-am luptat şi am inii» în situaţii mult mai rele de-a lii.**

Dar apoi Greer se ridicase, netezind făcuse un semn către agentul de la Ser!? rochi, deschisese uşa făcându-i loc să StreTuf'^^i înalt, şi rece, şi aspru, cxacl aşa cum mi n^ ᴹ«*n totdeauna. Tânjisem după răceala sa dun-, ᵉᵐ «n- pentru că ştiam că se vor transforma int،VT'"¹ˢ³ *> mai specială atunci când avea să mi lₑ ₀fe ⁽ˡᵘⁿᵗ 5> tocmai de aceea se afla aici, să mi le ofere " P⁰³ˢ«

Maxen nu a luat loc. Nu s-a apropiat dimootri * ţmut distanţa, asigurându-se că nu mă atinge.

- înţeleg că tu ai fost cea care a dezvăluit lumii adevărul despre fiul meu, spuse el.

Folosise un ton care-mi spunea clar că nu fusese o întrebare, iar răceala aspră cu care îmi vorbise m-a făcut să mă infior. Sub aparenţa aceea de calm fierbea de furie şi am simţit dintr-odată un sentiment fulgerător de victorie. Reuşisem să-l fac să simtă ceva, să-l fac să simtă ceva pentru mine.

- Da. am răspuns. Eu am făcut-o.
- De ce, Abilene?

Mi-a pronunţat numele. Şi. ah, aerul dintre noi avea exact gustul bun pe care-mi imaginasem ca-l va avea. Vocea aceea rece şi stoică.

Abilene, Abilene, Abilene.

- Pentru că, am spus plină de curaj, te iubesc, ar

Greer nu, nu ca mine, şi acum poţi vedea asta.

Dar apoi chipul său şi-a schimbat expresia w cew nu reuşeam să deslușesc... Iar când, în sfârşit, am m-am simţit dezgustată.

Milă.

îi era milă de mine.

■'mt CUl"

Mă cuprinde o senzaţie de greaţă şi sin c3 organele se îndepărtează de inimă şi inima de erei nişte continente care se scindează îndepărtându-se**, ^ ruşine. Cum** îndrăzneşte **să**-i fie milă *de mine?!* **âe altele « w atâta** tărie? După ce am ajuns atat
pupă ce am aemu.
ă c ' ` Am venit să-ţi spun **că** nu te-aş alege niciodată pe
""' Face o pauză, gura frumoasă i se ascute şi văd chipul unui bărbat care poate răni oameni fără cel mai mic efori.

- Şi că ai pierdut. Nimic din ceea ce ai făcut n-a ştirbit iubirea mea pentru Greer şi pentm Embry.

Ceva în vorbele sale mă irită.

- **Embry?**

Nu-mi răspund nici Maxen, nici Greer. Şi, dintr- odată, înţeleg. Ştiusem. Mă simt bulversată, simt cum lumea se învârte, aruncându-mă când de pereţi, când de
tavan, când de podea.

Îl iubea şi pe Embry.

Asta explica atât de multe. Triunghiul sordid pe care îl formau. Normal că nu aveam cum să câştig împotriva lor, că nu puteam concura cu doi oameni... Cum de nu-mi dădusem seama până acum?! Că toată neliniştea care se simfea intre ei era ceva diferit, ceva... deplorabil.

- S-a terminat. Abi, spuse Greer, ridîcându-sc şi alăturându-se soţului ei. Nu ai reuşit să-l obligi pe Maxen să te iubească şi, indiferent dacă Embry câştigă sau nu alegerile, oricum mă voi folosi de doctorul Ninian pentru a pune capăt carierei tale, influenţei tale şi chiar libertăţii tale. S-a terminat pentru rine.

Mă uit la Maxen şi simt cum mă recompun, cuprinsă ca de febră. El era totul, fără el nu exista motiv să fac tot ce făceam şi ştiam că. dacă va ieşi pe uşă acum. nu voi putea supravieţui.

-Te iubesc, ani spus cu voce şovăielnici. Maxen, fă-mi orice. Orice vrei. Oar nu pleca.

Ţine-te departe de familia mea, spuse calm.Apoi au ieşit. Iar eu m-am ftcul . cuprinse de haos. cut bucăţi, r

Şi am venit aici. Aici unde apa este '''

trag de tivul rochiei mele îmi baR din ^S!^ facand un pas decis, de data asta. Simt pietr lin.M fel de reci ca apa. Apoi şi celălalt picior. Apa noroi13 îmi ajunge la glezne. otom acului

De ce mă aflu aici?

Probabil aţi ghicit deja. Nu ştiu dacă a fost expres« aceea de milă, sau ruşinea pe care mi-a provocat-o ori cuvintele acele reci, severe: *Nu te voi alege niciodată* Nu vede tot ce am făcut pentru el, cât de mult l-am iubit, exact cum au făcut părinţii mei, sau bunicul, sau toate persoanele care ar fi trebuit să-mi dăniiască iubire şi sa mă lase să-i iubesc la rândul meu, dar m-au alungat.

De data asta plec singură, mă gândesc, tremurând. Pe jumătate furioasă, pe jumătate eliberată. Va fi modul meu de a-i pedepsi pe toţi, de a-i răni direct în inimă, pentru ca merită.

A murit pentru că l-a iubit prea mult, asta vor spune. *A murit de inimă frântă.*

înaintez în apă până la genunchi, iar râul trage^ în ce în ce mai insistent de rochia mea. Apoi de la gen • (coapse. Nu mai simt frigul. Probabil buzele mi-au u albastre. Tremur atât de tare, încât dinţn uni i » Până la şolduri. Până la buric. La sâni. Rochia mi-a ^^ alât de grea încât, deşi picioarele mele încă ating râului, simt cum curenţii împing, trag de mine. ^

Vino. *hui, vino,* par a spune. *Pe aici. Vino, că ai treabă cu tine. Pe aici.*

Apa îngheţată îşi Înfige colţii în nervii mei, dar re merg înainte până când părul meu începe să se undui ^ pe suprafaţa

Regele Amuricii

întunecată a râului şi nu mai reuşesc ţm piept curenţilor. Picioarele imi dansează pe lun°. , că nu-mi mai pot ţine echilibrul, mă întorc să apC'' spre mal şi, pentru o clipă, am viziunea unei alte a|te Abilene. Acea Abilene işi croieşte drum 1 "inoi |uptându-se cu puterea curenţilor, se dezbracă de rochie precum o selkie[20] de piele şi, împiedicându-se, cu picioarele amorţite, se întoarce la maşina ei. Poate găseşte „ cale de a-l iubi pe băieţelul cu ochi albaştri şi pe soţul ei cu iK-hi albaştri pe care îl constrânsese să-i facă un copil. Poate această Abilene e capabilă să-l ierte pe Maxen. Poate se întoarce la casa ei şi începe o viaţă nouă, după un Botez dc gheaţă în Potomac care o face să renască.

Dar eu o dispreţuiesc pe Abilene din acea viziune. O dispreţuiesc pentru că acceptă să trăiască fără Maxen. fără speranţa de a-l avea într-o zi, iar eu sunt blestemată, exact ca Doamna de Shalott din poemul pe care il predă Greer.

Blestemul a cănit asupra mea. spune doamna de Shalott când se îndrăgosteşte. Iar eu sunt ca ea. Blestemată Dragostea pe care o simt *nu-mi/ace bine.*

întorc spatele malului şi, nu ştiu de ce. tot ce imi vine în minte este chipul mamei sub oglinda apei din cadă. flacoanele de medicament plutind ca nişte peşti morţi, ciudaţi, şi curba elegantă a paharului de vin abandonat. Strigasem după tata, "încercasem cu ţoale puterile mele de copil să o trag afară, la aer, îi salvasem viaţa, şi drept răsplată, fusesem alungată din nou, ca o insectă îngrozitoare pe care o îndepărtezi cu un bobâmac.

Or acum nu e nimeni aici care să strige pentru mine. Oricâte greşeli am coinîs în viaţa mea. măcar il scutisem pe Galahad de asta.

Este ultima dată când sunt alungată.

[ao] Creaturi imlulogk* din folclorul scoţian, irlandm fi feroci mtv tritanc »uh turtim ile fod În m.irr. iar uscat ¡>1 dau pielea jos şl se translorniA în ««meni («inu: Wikipolia) (n. Ir)Frigul se transformă în altceva acum, niemh sunt grele şi uşoare în acelaşi timp. ' tnbrple îmj

Curenţii trag de rochia mea aşa cum mi-as fi H • o facă Maxen, cu insistenţă şi afecţiune, şi eu îi | °nls?l aşa cum l-aş fi lăsat pe Maxen. îi las să mă

23

afundei mă îndepărteze, îmi desfac picioarele pentm a l$_{asa\ a}$,,l între în mine acolo unde el ar fi trebuit să intre, o la^ să mă tragă de sfârcuri, să se hrănească din mine ca un copil ca un copil pe care l-aş fi făcut cu el, dacă m-ar fi lăsat. Las râul să-mi lingă gâtul şi buzele şi deschid gura ca să-mi atingă limba.

Râul rece devenit iubitul meu şi mă atinge pe peste tot, mă mângâie, îmi ajunge în părţile cele mai intime, şi da, da, da, exact asta mi-am dorit, să mă umple până când eu să nu mai fiu eu, să mă simt dorită, să ştiu că dincolo de porţi mă aşteaptă iubirea unei persoane. Apa este tandră cu mine, prietenoasă.

Eternă.

Şi o las să-mi sărute pleoapele de noapte bună.

ASH

Atunci

Trecuse un an intre pierderea primei mele soţii şi momentul când an, găsit-o pe cea de-a doua intre moartea lui Jenny şi momentul cand am zărit un par lung, blond deschis, atunci, la slujbă, şi am simţit inima rostogolindu-mi-se din nou prin cioburi de sticlă spartă.

Anul acela a fost cel mai dificil din viaţa mea. Nicimăcar războiul nu m-a putut pregăti pentru durerea văduviei, persistentă, care-mi pătrunsese până-n oase dar, mai presus de orice, nimic nu mă pregătise să suport toate acesta în mod public, deschis. Moartea lui Jenny a coincis cu povestea alegerii mele în funcţia de preşedinte, cu instalarea în funcţie, cu primele o sută de zile, totul se învârtise în jurul morţii tragice a tinerei, frumoasei [0]lii şi, exact ca acum, lumea salivase asistând la durerea "'ea. În zilele acelea mă simţisem un fel de ciudăţenie de circ, oamenii se adunau să-mi vadă ochii încercănaţi fOŞii, grimasa de durere din jurul gurii. Mă priveau Pu mine, dar vedeau fantoma unei dulci fiinţe, pe care ° dezamăgisem. Mă dăruisem ei cu tot ce putusem şi. cu toate astea, o dezamăgisem. în acele ultimele săptămâni vedeam cu ochii mei cum viaţa o părăsea picătură cu Picătură, darea rămăsese, până în ultima clipă, un **suflet** altruist şi luminos. încă vizibil în ochii ei de chi»^r lar sufletul acela m-a făcut să mii ruşine/ mai mult un

once. O robisem cu toată tandreţea si ,,
eram capabil şt totuşi fusese atât de n,? [enţia] de ,.
fi meritat! [de] Pe lân$_{a}$

Războiul mă pregătise pentru un lucru î de a-mi face datoria chiar şi atunci cân I [Să'ıace']a lumea mea se sfârşeşte. Eram obişnuit să''[S,m(eani] că tihnă, în mijlocul situaţiilor de criză. în "re [fsrd] şi confuzia care mă consumau după o bătălii -[°tUl] încercau simţurile. Aşa că m-am afundat în m'"^-'"1' după moartea lui Jenny, mă hrăneam, beam şi r^®[8].*'' doar muncă, din noua mea poziţie, renunţând la som™ la pacea sufleteasca şi la plăcere în general. Atât timp cât munceam şi eram ocupat, doliul rămânea acolo unde-i era locul; până într-o zi, când mi-am aruncat privirea într-acolo şi am simţit că nu mai era aşa greu de indurat. Am descoperit că mă simţeam trist, doar trist, şi că mi-era dor de ea, dar nu mai simţeam golul acela întunecat, ca înainte. Mă putea preface că timpul sau munca mă vindecaseră, ori poate ambele, dar ştiam de pe atunci că nu era deloc aşa.

Fusese Embry.

Noaptea aceea, la o săptămână după înmormântarea lui Jenny, când Morgan mă dusese la clubul lut Mm* **întâia dată şi mă lăsase să o biciuiesc, nu se încheiase la club. Se încheiase în patul lui Embry, eu disperat ia el zvelt şi dornic. Jelisem fiecare dintre cet şapteam^ despărţire prin semne de muşcături şi sărutări pe ^ ^ centimetru din pielea iubitului meu. Se încheiat ^ ^ cerându-mi atât de frumos,** *mai mult*

şi mai tare şi J ^ mă doară, fă-mă se te simt zile întregi, **se încheia mine conştient de faptul că era greşit să mă bag m P unui fost iubit la doar o săptămână după** înmormanta ^ **soţiei mele... dar la fel de conştient de faptul că oricum aveam să încetez s-o fac.**

Şi nu m-am oprit.de resentimente care nu
.„diferent de **dorinţa care ne ardea,**
altceva decât să **intensu . , intune cat al nevoii**
21S1. -^ rjb re^birepe^re nu fusesem jorinţă. .nea ^gbil s-o 'năbuş, nu după ce se scursese o Dici0da intSă nu după război, nici măcar după ce ma *^i^scTZatia noastră să devină publică* - mu miram *Haide să le spunem tuturor.* **Pentru ca doream** acest lucru, mi-l **dorisem şi înainte, nu încetasem** niciodată să**-l doresc. Era stupid să negăm a doua** oră iubirea care ne **lega, mai ales acum când relaţiile** homosexuale erau **acceptate de lege. când fusesem deja** ales. Cui ii păsa? **Moartea lui Jenny mă învăţase într-un** mod cât se **poate de nemilos că timpul pe care-l avem cu** oamenii iubiţi nu **este etern, că nu existau promisiuni, că** singurul lucru de **făcut era să ţii strâns ceea ce ai.**

Iar eu nu-mi **doream altceva decât să-l ţin strâns pe** el, în sfârşit, **în sfârşit, în sfârşit.**

Dar el **roşea, se** eschiva şi schimba subiectul, cu ochii plini de **durere, în** defensivă, şi am decis să nu-i torţez mâna, deocamdată. Pentru că aveam de gând să mă **căsătoresc cu el, dar** puteam avea răbdare... pentru o vreme. **Chiar dacă** însemna să ne furişăm exact ca atunci cand eram **în armată,** să facem dragoste pe ascuns, să ne zâmbim **doar când** eram singuri şi să ne ţinem ascunse **sentimentele.** Fiecare **zi** şi fiecare noapte, fiecare moment **de furat,** fiecare tras de cravată să-i aduc gura la a **mea,** fiecare atingere a coapselor când stăteam pe aceeaşi **canapea,** fiecare muşcătură de lobul urechii în aşteptarea momentului când eram singuri... când nimic nu rămânea nedescoperit, nefăcut.

Cu o excepţie.

RELAXEAZĂ-TE, spuse Mark

Am încuviinţat şi am strâns din ochi • rcsp.r sa mă eliberez de dorinţa de avea ¿¡TF*« corpu ui meu, dar mi-era greu aşa. întins n 01 asu P* mâinile încătuşate deasupra capului sl Pe spate. cu gură. $1 cu genunchii l a

Am deschis ochii. Am tras aer în piept Am în, sa mă concentrez asupra spaţiului din jurul meu, Z£ familiar, plin de toate obiecte aducătoare de dureri plăcere imaginabile. Eram într-una dintre camerele de la Lyonesse, în camera privată a lui Mark, de fapt. Decorul reflecta gusturile sale: luxurios, atent la detaliu, decadent. Precum curtea unui rege de pe vremuri.

- Bine, am zis. Cred că sunt pregătit.

Mark îşi trecu plin de admiraţie mâna peste corpul meu gol, rânjind pentru că eram cam încordat. Mâna îi întârzie pe penisul meu flasc, frecându-mi-l pe abdomen şi strângându-l provocator. S-a ridicat doar pe jumătate, **Mark era, în definitiv, un bărbat extrem de** atrăgător, **dar cu dildo-ul[10] acela care-mi apăsa testiculele şi** modul **condescendent în care atingerea sa mă domina, penis continua să rămână moale.**

El, în schimb, era cam erect şi nu mă puteam abţine să simt un pic de mândrie că aveam efectul ăsta asupra ^ Chiar dacă la momentul respectiv eu nu simţeam niciun de plăcere şi tot ce-mi doream era să se sfârşească ou lecţia.

- Ce păcat că nu eşti submisiv sau măcar dispus sainverseri rolurile, oftă el, de/.mierdându-mi înde'""* testiculele. Eşti un bărbat foarte frumos. Mi-ar ₚlS ce

de mult să te regulez. Ca să nu mai zic că nu oricine ^tea lăuda cu faptul că l-a regulat pe preşedintele
ţării.

- Chiar de-aş fi fost submisiv, mă tem că domnul vicepreşedinte mă ţine suficient de ocupat, am răspuns,
zâmbind.

Zâmbi şi Mark, dar expresia sa încă exprima dorinţă.

10 Jucărie sexuală, vibrator, (n. tr.)

- Zilele astea, murmură, strângându-mă cu mâna de mușchii coapsei, va trebui să-mi găsesc un bărbat submisiv care să-ți semene. Să-mi fac pofta.

Îmi cuprinse testiculele în palmă ridicându-le pentru a-mi expune complet anusul.

- De câteva ori pe săptămână îți vei dori, probabil, să faci dragoste anală cu partenerul tău, spuse, revenind la tonul de profesor. Cu ai mei folosesc dopuri[22] în prima parte a unei scene, uneori chiar în public sau acasă, inainte de joacă, pentru a spori intensitatea așteptării, dar, ai grijă, nu trebuie să poarte dop mai mult de o oră, maximum două, chiar dacă îți vor spune că pot suporta. Se riscă rupturi anale, ulcerații sau chiar să compromiți funcția sfincterului. Și dacă tot a venit vorba, acum o *să* aplic presiune cu dildo-ul, așa că te rog să te împingi în el, la rândul tău.

Era rece, tare neplăcut, iar când mi-a alunecat înăuntru, mi s-a părut că făceam ceva ce nu trebuia.

- Am crezut că e ceva plăcut, am spus.

- Nu a intrat decât puțin, spuse Mark. Nu am ajuns la partea frumoasă, încă.

- O să fie și o parte frumoasă?

Gura i se curbă într-un zâmbet auzindu-mă și. din nou. privirea sa trecu peste penisul flasc și peste corpul meu încordat.

aa j$_{uc}$Aric sexuaiâ sub forma de dop (n. tr.)REI-AXEAZĂ-TP C . ^ î n c u v i i n ţ a i resp.r, să $_{mă}$ eliberez de^î ^ ^{din} ochi • **corpului** meu, dar mi era "^ mâinile încătuşate deasnn® " ^{a} ş ^{a} ' ^ n ^ ^ gură. ^{PraCapu,ui}?ieu fc^

A J , genunchii u

Am deschis ochii. Am tras -r - • sa mă concentrez asupra familiar **pl.n** de toate obiecte aduSIT^^{1} plăcere imaginabile. Eram într-una **dtmre cal T^ 5'** Lyonesse, în camera privată a lui MarMe fap t^, renecta gusturile sale: luxurios, atent la detaliu, d«X Precum curtea unui rege de pe vremuri.

- Bine, am zis. Cred că sunt pregătit.

Mark îşi trecu plin de admiraţie mâna peste corpul meu gol, rânjind pentru că eram cam încordat. Mâna ii întârzie pe penisul meu flasc, frecându-mi-l pe abdomen şi strângându-l provocator. S-a ridicat doar pe jumătate, Mark era, în definitiv, un bărbat extrem de atrăgător, dar cu dildo-ul^{11} acela care-mi apăsa testiculele şi mod* condescendent în care atingerea sa mă domina, pen continua să rămână moale.

El, în schimb, era cam erect şi nu măp^eamab^ să simt un pic de mândrie că aveam efectul ăsta as F ^ Chiar dacă la momentul respcctiveu nu suntem» ^ de plăcere şi tot ce-mi doream era să se starşea **lecţia.** disp^{uS}

- Ce păcat că nu eşti submisiv sau mâca $_{g}$ să inversezi rolurile, oftă el, dezmierdandu-m. testiculele. Eşti un bărbat foarte frumos. M.-ar P

, de mult să te regulez. Ca să nu mai zic că nu oricine ^{eX}aM'"tea lâuJa cu faptul că l-a regulat pe preşedintele

$^{Ar"}$ Chiar de-aş fi fost submisiv, mă tem că domnul vicepreşedinte mâ ţine suficient de ocupat, am răspuns, zâmbind.

Zâmbi şi Mark, dar expresia sa încă exprima dorinţă.

Zilele astea, murmură, strângându-mă cu mâna de muşchii coapsei, va trebui să-mi găsesc un bărbat submisiv care să-ţi semene. Să-mi fac pofta.

îmi cuprinse testiculele în palmă ridicându-le pentru a-mi expune complet anusul.

- De câteva ori pe săptămână iţi vei dori, probabil, să faci draROste anală cu partenerul tău, spuse, revenind la tonul de profesor. Cu ai mei folosesc dopuri^{12} în prima parte a unei scene, uneori chiar în public sau acasă, inainte de joacă, pentru a spori intensitatea aşteptării, dar, ai grijă, nu trebuie să poarte dop mai mult de o oră, maximum două, chiar dacă îţi vor spune că pot suporta. Se riscă rapturi anale, ulceraţii sau chiar să compromiţi funcţia sfincterului. Şi dacă tot a venit vorba, acum o să aplic presiune cu dildo-ul, aşa că te rog să te împingi în el, la rândul tău.

tara rece, tare neplăcut, iar când mi-a alunecat înăuntru, mi s-a părut că făceam ceva ce nu trebuia.

- Am crezut că e ceva plăcut, am spus.

- Nu a intrat decât puţin, spuse Mark. Nu am ajuns la partea frumoasă, încă.

- O să fie şi o parte frumoasă?

Gura i se curbă într-un zâmbet auzindu-mă şi, din nou, privirea sa trecu [ieste penisul flasc şi peste corpul meu încordat.

-şt» ceva? Aşteaptă un $_{m}$

Extrase jucăria din mine, ceea / uşurat, şi părăsi camera. în $_{n}$ uhL ,^{mă} să ,. antrenasem la club pentru a învăţa '!. $^{§3pU>}$ hj* dorinţele, transformându-le în joacă hin $^{Co\prime}$HrJi Nu toţi erau de acord cu $_{fi}$,oS£ ^gj* Cj **dominator ar trebui să se supună tuturor«,* °ă u"** care propriii parteneri vor trece, dar eu mă găseT^$^{0\prime1}$*" şi, sincer, majoritatea lucrurilor mi s-au părut desu 1H^ de suportat. E adevărat, nu-mi găseam eliberarea şi oi* ^{U*0r} prin durere, aşa cum se întâmplă cu persoanele submbT* dar m-am bucurat de forţa şi de disciplina pe îare Ic-^ descoperit. Poate că nu

11 Jucărie sexuală, vibrator, (n. tr.)

12 Jucărie sexuală sub formă de dop (n. tr.)

experimentam sentimentul acela ameţitor de eliberare când eram legat, dar toate exerciţiile în care trebuise să mă las legat meritaseră, pentru că urma să i le aplic lui Embry.

Numai că acum era prima dată când exerciţiul chiar îmi displăcea şi, indiferent cât de incisiv săpam în mine să găsesc un răspuns, refuza să mi se arate.

Era din cauza faptului că preferam să domin? Eram incapabil să mă supun unui bărbat ca Mark?

Sau era vorba de penetrare? Dumnezeu ştie că abia începusem să facordineîn felul în care internalizam mesaje e legate de masculinitate şi sex. Dar când mă gândeam Embry în mine, încordarea şi încleştarea dinţilord.spar^ Nu simţeam decât căldură, excitare şi, ah, ce-ar h m __ pentru el! Şi cât de mult ar fi însemnat pentru nun $_{şi}$ el primul, o primă dată din care să lipsească gloan sângele, o primă dată cu ochii larg deschişi, fără în inimă, luându-ne tot timpul de care aveam nevoie. ^ Uşa se deschise şi, împreună cu Mark, într ^ Venise, în mod evident, direct de la birou, cu păru ci de stres, insigna cu steagul american la reverul costu şi tot restul..._ $_{L\ ajn}$ sunat mai devreme, spuse Mark. Am • I -nit că vei avea nevoie de un stimulent suplimentar, p-l"'bineînţeles, eşti liber să refuzi dacă nu vrei să faci asta ¡n 'fâţa partenerului tău.

Embry rămăsese blocat în pragul uşii. În timp ce Mark vorbea, ii priveam chipul iubit procesând ceea ce vedea. Pe mine încătuşat, întins pe spate, cu picioarele desfăcute. Un dildo, un prosop şi lubrifiant.

Am văzut într-o secundă cum i se usucă gura.

- Nu, am spus cu blândeţe. Vreau să stea.

Mark ne aruncă o privire amândurora şi apoi zâmbi ca pentru sine.

- Ştii, cred ca treaba asta ar funcţiona mai bine dacă v-aş lăsa singuri. Pot să am încredere în tine că vei preda lecţia cum se cuvine?

Ultima întrebare îi fusese adresată lui Embry, care se uita la Mark de parcă tocmai îl întrebase dacă îi place felaţia.

- Sigur, da..., se bâlbâi Embry.

- Ca la carte, da? Va trebui să încerce ambele jucării, spuse Mark, indicând cu capul masa de lângă pat. Acolo se aflau dopul pe care-l folosite mai devreme şi un penis de cauciuc cu dimensiuni şi aspect reale.

Embry înghiţi cu greutate. Cu forţa.

- Şi în câteva poziţii diferite, adăugă Mark. Asigură-te că va rămâne legat măcar în una sau două dintre poziţii, ca să experimenteze cum este.

- Embry, respiră, am spus amuzat din pat.

Cu vocea sugrumată, reuşi să răspundă.

- Bine. Bine. Da, legat. Dildo-uri. Poziţii. 0 să mă descurc.

- Aşa mă gândeam şi eu. Pe mai târziu, râse Mark, lăsându-ne singuri.

Embiy se apropie de marginea patului, trăgând de nodul cravatei absent şi clipind repede, în timp ce privirea

i se plimba când la coapsele mele »„-.u .
jucării sexuale. Mă distra teribil să **1 văd** $^{d\ la}$ **«"«s,..**
uitasem să fiu nemulţumit de lecţia care avT' $^{apr\circ}$*PeS

- Nu te mai rânji cu gropiţele alea Z Z ^ Şi-aşa mi-e greu să fac faţă.
$^{a\ m,ne'}$ mom,$_{ai}$

Dar eu nu puteam să mă abţin din râniit Era afurisit de adorabil în timp ce-şi dădea $^{gr\prime ut}$>iţe. haina de la costum cu mâinile tremurând, cu dimi"^{8}«"$^{8\ şi}$ buza de jos de parcă nu ar fi avut încredere în el ni $^{Pt'in}$ vorbească. Era ca un copil care vede cadourile de subh ^ de Crăciun, doar că nu era un copil, ci un bărbat în to r firea, viguros, care vibra de dorinţă incontrolabilă. *

Reuşi într-un final să scape de cravată şi de haină aruncându-le într-o grămadă scumpă pe un scaun din apropiere, îşi suflecă mânecile şi reuşi să respire pentru prima dată de când intrase în cameră. Îşi poziţionă un genunchi între picioarele mele întinse ca să se urce pe pat şi n-aş fi crezut niciodată că-mi va plăcea atât demult să-l văd apropiindu-se aşa, de deasupra, complet îmbrăcat, cu atât mai puţin când eu eram gol puşcă şi legat. Chiar şi aşa, a trebuit să-mi domolesc respiraţia. Poate cu Embry nu conta ce făceam. Sau poate simţeam că făceam ceva cu permisiunea mea, că dădeam ceva, nu că mi se lua ceva. Oricum ar fi, penisul mi se întărise şi îngroşase. În clipa în care-l văzu, se blocă.

- La dracu'! exclamă, închizând ochii.

Cred că număra până la zece. Puteam vedea, chiar ^ din poziţia în care mă aflam, că pantalonii nu făceau decât cu greu presiunii erecţiei sale.

- Să-i dăm drumul, spuse, după circa un minut. Bun.

Se urcă de tot în pat, îngenunchind între mele, suficient de aproape cât să simt atingerea materia hainelor pe interiorul coapselor. îşi puse mâinile în Pª de sus a picioarelor mele, cu degetele mari proptite în sensibilă unde muşchii abdomenului se uneau cu P^vns '

jaii] „eu reacţionă ridicându-se şi căzându-mi înapoi '^urtă. Embiy işi lăsă capul să cadă între umeri. '' - lartă-mă, murmură. Mi-e greu să mă abţin în situaţia asta.

- De ce? Că sunt legat? Sau că trebuie să foloseşti jucării pe mine?

- Fă să dispară gropiţele alea, nemernicule. Bine. Hai că pot. O să reuşesc fără să juisez direct în pantaloni. Cred. Se intinse după dop şi lubrifiant.

- Ai mai făcut asta? îl întreb, privindu-l.

- Te referi la jucării? Se înroşi un pic.

- CTed că nu mi-au rămas multe nefăcute, recunoscu. Da, am mai folosit dildo-uri înainte.

- Şi te excită mereu în halul ăsta? întreb curios. Aveam oricum să pun deoparte informaţia asta, pentru mai târziu.

Dădu din umeri foarte cosmopolit, cel puţin cât putea da din umeri în timp ce aplica lubrifiant, cu mişcări experte, pe capătul unui dop anal.

- Este mereu plăcut, spuse privindu-mă în ochi, dar ştii bine că de data asta e complet diferit.

Mi-am lăsat capul să cadă înapoi pe pernă.

- Mă bucur. Şi pentru mine este.

- Ash, eu...

Mă ridic înapoi, să-l privesc. înghite cu greutate din nou, dar de data asta nu de poftă neruşinată. Am simţit cum gâtul mi se strânge la rândul meu; tot ce-mi doream era să-l implor iar să se căsătorească cu mine, indiferent cât de ridicol arătam, eu gol şi legat, iar el cu un dop în mână. Şi la dracu' cu tot restul!

- Mulţumesc, continuă. Pentru că ai încredere în mine şi mă laşi să-ţi fac asta. Pentni cadoul ăsta.

- Desigur.

- Nu, spuse, închizând ochii Vortv, că nu... merit. îşi deschise ochii făcându m? Serios- Si„„ mai exista altă culoare în toată camera aceeTn S'nit« nii albastru, singura culoare pe care o mai puteam v> ¡'lbas"^

- Vreau să mă dăruiesc ţie complet îi J! ^ Ceea ce nu înseamnă că nu mai simt că eşti'mic S'mplu- făcând ce faci, pentru că tu eşti micul meu printT'^ înţeleg că vreau să te las să-mi faci orice doreşti să" totul cu tine, să nu rămână nimic nefăcut între noi d,', ™ Patl îmi aruncă o privire plină de speranţă.

- Vrei să spui că mi-am câştigat dreptul?

Nu mă pot abţine să nu zâmbesc, văzându-l atât de dornic.

- Nu, îl tachinez.

Nu pentru că nu mi-aş fi dorit, ci pentru că tocmai decisesem că îşi va fi câştigat dreptul în momentul în care-mi va spune *da.* în clipa în care va accepta să ne căsătorim, vom marca acel moment prin această primă dată a noastră, îl voi lăsa să intre în mine.

Penisul mi se ridică doar imaginându-mi, ceea ce-l făcu să râdă.

- Te excită să-mi spui nu?

- Nu, i-am răspuns serios. Mă excită să-mi imagine* cum ar fi dacă ţi-aş spune da.

Embry încremeneşte din nou.

^ Regele Americii

- Isuse Hristoase! murmură. Nu poţi să spui aşa ceva acum, mă face să mă simt penibil. Apoi, nu ştiu cum, ^ mă privi printre gene, de jos, în ciuda faptului ca se deasupra mea.

__ .

- Deci ştii deja ce ar trebui să fac pentru a-mi câştiga dreptul ăsta? Ce o să te facă să spui *da?*

Da, ştiu.Spune-mi da tu, Hmbry, spune da, fii al meu. soţul meu Ş> <">' f[ice tot ce mi stă P"" (â *să nu regreţi niciodată că ai acceptat. Mă noi asigura că vei fi cel mai fericit bărbat de pe pământ, numai spune-mi da.*

Continuă să mă privească printre gene, ca un personaj al lui .Jane Austen care priveşte de dincolo de sala de bal, dacă ar exista un personaj creat de Austen obsedat să reguleze anal un alt bărbat.

- Şi o să-mi spui ce trebuie să fac ca să obţin asta de la tine? întrebă. Sau o să fim doi boşorogi când o să mă laşi, în sfârşit, să te regulez?

- în primul rând, nu e vorba de regulat, ceea ce vei afla şi tu la momentul potrivit. în al doilea rând, tocmai am decis să nu-ţi spun.

Rânjesc la el.

- Cred că oricum o să-ţi dai seama destul de curând.

Şi chiar credeam asta. Eram alât de sigur!... Când ii voi cere, va înţelege cât sunt de vulnerabil cu el, dintotdeauna, cât de mult îmi doresc să-i cedez complet, să-i dau mândria mea şi inima mea şi că aşa este de paisprezece ani şi că nu a fost niciodată altfel. Va inţelege că tot ce-mi doresc de la el este să-mi spună da. Să fie de acord, doar să fie de acord şi i-aş pune lumea la picioare.

Embry îşi îngustă ochii spre mine.

- Eşti cam evaziv în seara asta, spuse. Chiar şi în situaţia asta care implică dopuri pentru fund, reuşeşti să fii evaziv. Cred că e ceva ce vă invaţă la G8.-[3]

Grupul celor Opt (G8) a fost format intre 1997 Ş« 2014 din ţările (77 (Canada. Franţa, Germania, Italia. Japonia, Regatul Unit al Mani Bn- tanii şi al Irlandei de Nord şi Statele Unite ale Amerieii) plus Rusia, care, ulterior, a fost exclusă. Grupul reprezintă un forum internaţional al guvernelor statelor dezvoltate din punct de vedere economic, tehnologic şi militar (sursa: Wikipedia) (n. tr.)

i ----------1 — a m | j c duaomen

- **Expiră şi împinge în jos.**

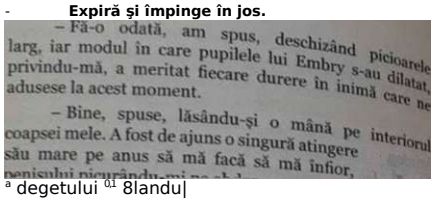
– Fă-o odată, am spus, deschizând picioarele larg, iar modul în care pupilele lui Embry s-au dilatat, privindu-mă, a meritat fiecare durere în inimă care ne adusese la acest moment.

– Bine, spuse, lăsându-şi o mână pe interiorul coapsei mele. A fost de ajuns o singură atingere său mare pe anus să mă facă să mă înfior,

[a] degetului [01] 8landu|

- **Bine.**

rece Şi străin

Vârful tare al jucăriei sexuale apăsa carnea mea.- Uită-te la mine. spuse atunci Embiy cu blândeţe.

lar eu m-am uitat la el.

Ochii precum cerul, buzele aristocratice, pometii şi nasul rafinat, părul uşor buclat, ca în perioada Regency, care părea a implora să fie îndepărtat cu dragoste de pe frunte. Şi expresia sa care spunea totul: extaz, uimire, foame, disperare. îşi dorea asta la fel de mult ca mine. dacă nu chiar mai mult, ceea ce a transformat complet situaţia. O făceam pentru el, de dragul lui, iar momentul în sine a devenit ceva despre noi. Chiar şi acum pot spune cu precizie ce a însemnat, cum s-a întâmplat şi cum plăcerea sa m-a făcut să simt plăcere, la rândul meu. Dintr-odată, de parcă cineva apăsase pe un întrerupător, am început să simt că e bine. Vârful jucăriei care apăsa uşor pe anusul meu începuse să se încălzească, să împingă în terminaţiile nervoase din pielea cutată exact aşa cum trebuia şi când, în sfârşit, m-a penetrat, senzaţia a fost atât de intensă şi de obscenă "încât mi-a scăpat un geamăt.

- Băga-mi-aş! exclamă Embiy, gâfâind în timp « mă privea. Da. La dracu\ Ash. Aşa. '

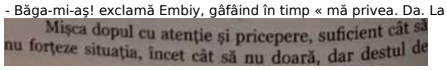
Mişca dopul cu atenţie şi pricepere, suficient cât să nu forţeze situaţia, încet cât să nu doară, dar destul de

^ Regele
Americii

■nede cât să continui să percep un uşor disconfort. Iar disconfortul în sine era fascinant, modul în care îmi forţa „ ıu| să se deschidă, modul în care se împingea în mine, faptul că mă făcea să simt un fel de ruşine pe care nu o mai simţisem de ani de zile.

Apoi dopul s-a poziţionat complet, iar F.mbry s-a aşezat pe călcâie, cu ochii lipiţi pe anusul meu.

- Cum te simţi? mă întrebă.

Mă zvârcolesc în timp ce-i răspund.

- Plin.

Mişcându-mă, penisul mă plesni pe abdomen, plin de vene şi rigid, cu glandul ud.

Embry gemu.

- Nu ştiu dacă pot să te privesc mişcându-te în felul ăsta.

- Simţi nevoia să te atingi?

- Oh, Doamne... da, te rog! oftă uşurat cu mâna deja pe curea, dăruindu-mi o dublă stimulare: dopul din mire şi viziunea penisului său minunat.

Îşi plimbă mâna pe el de câteva ori, repede şi tare.

- Vrei să încerci câteva poziţii noi? mă întrebă după ce nevoia de atingere i se potoli puţin.

- Cred că ar trebui, am reuşit să răspund, deşi mi-era greu să-mi imaginez cum mi-ar fi fost posibil să mă mişc, când abia mai puteam respira din cauza senzaţiei de plin. Dar am reuşit; în timp ce Embry ţinea dopul la locul său, m-am răsucit cu mâinile încă legate, ajungând în genunchi.

În spatele meu Embry gemu şi, din nou, am simţit un fior de mândrie masculină. Că reuşeam să fac un bărbat atât de frumos, de fermecător, de curtat, să geamă doar privindu-mi corpul gol.

- Mă poţi atinge, ¡-am spus pestP , , m-ar ajuta dacă ai face-o. "măr. Cret] ^

Ajunse imediat lângă mine, de ɒ,ᵖ « reuşise să se abţină până acum. Genunchi?ᵌ °ᵘ ᴿᵉu pe interiorul genunchilor mei, îmi mângâie J^ᵒᴴ^ mâna, facându-mă să simt urma umedă a ᵁʳⁱţᵉ cu mişcându-se pe spatele coapselor mele. ᵉⁿⁱˢului său

- Vrei să încerci dildo-ul mare acum' mă în. u şoaptă. ' ntrebă 'n

-Da.

Dopul lunecă afară înlocuit de degetul său, care-m trasa, expert, cercuri în jurul anusului.

- Mai pun nişte lubrifiant, îmi explică. Numai puţin.

Apoi am simţit jucăria nouă şi brusc m-am încordai, dându-mi seama că era mult mai mare decât dopul, iar Embry îmi trecea mâna pe spinare, să mă calmeze.

- La început s-ar putea să simţi durere, îmi spuse, şi va trebui să-i aminteşti corpului tău că nu este durere. Este presiune. Este doar presiune şi îţi doreşti asta.

- îmi doresc pentru că o faci tu, i-am spus deschis, iar el mormăi uşor de plăcere.

- Te rog, *încetează* să-mi spui lucruri d-astea, altfel o să juisez peste tot pe picioarele tale, spuse un pic iritat. Bun, acum expiră şi apasă-te spre mine. Şi nu uita ca mintea ta va avea nevoie de un moment pentru a conve senzaţia.

Apăsă penisul de silicon pe anusul meu, iar eu am făcut cum mi-a spus. Avusese dreptate. A durut la începu şi a trebuit să mă lupt cu senzaţia de durere, respirana adânc, pentru a o

îndepărta. Apoi m-am uitat peste uniar la el. la chipul său, în timp ce mişca jucăria aceea în nu"[1]"- şi durerea se transformă în altceva, într-o senzaţie electrizanta Mult mai interesantă. Până când glandul felusului de silicon atinse un loc din adâncul meu, facându-m

âşi gem. cutremurându-mă; Embry expiră de parcă ar fi primit o lovitură.

_ Da. asta e, spuse cu voce tremurată. Concentrează-« pe senzaţia asta.

- Micul meu prinţ?

- Da?

- Regulează-mă aşa.

- Dumnezeule! Te rog, nu-mi arăta iar gropiţele alea, nu acum, cu jucăria asta în tine! încerci să mă faci să mor sau ce?! O să îl mişc mai întâi incet, şi apoi din ce în ce mai repede.

Şi exact asta făcu, răsucind cu blândeţe şi apăsând şi mânuind jucăria. O mişca lent, provocându-mi fiori, tăcându-mă să gâfâi, apoi mişcările se adânciră, le simţeam forţa şi asprimea, până când siliconul se încălzi de parcă ar fi fost un penis adevărat, iar eu tremuram, acoperit de perle de sudoare. Continuă până când abdomenul mi se încleştă mai rău decât pumnul, până când penisul mi se întări mai mult ca niciodată, ştiam deja că mă voi elibera prin tot patul, cu o cantitate jenantă de spermă.

- Ah, Embry, am gemut împingându-mă apăsat pe falusul de silicon, care devenise o extensie a mâinii sale, adică o extensie a lui Embry'. îmi puteam imagina asta, chiar reuşeam şi i-am spus-o.

- E ca şi cum ai fi tu. Tu, tot.

- Băga-mi-aş! înjură Embry.

În spatele meu se auzea sunetul provocat de mâna stângă cu care se masturba furios, pompând, în timp ce cu dreapta mişca jucăria din mine.

- Te apropii?

- Da, la dracu'!... şi orgasmul fu complet nou, venea dintr-o parte a corpului meu pe care aproape nu o ştiam inainte, mi-l provocase Embry, iar eu îmi doream să-i ofer totul la schimb. Am privit din nou peste umăr.Scoate-mi cătuşele, vreau maj mult dracu'! • ^^au, a|, j

M-a descătuşat, bâjbâind cu mâinile sufle timp cât să începem amândoi să înjurăm Ueıtcleniull prelingându-se; în clipa în care mă eliberă ni Peıisurile în genunchi apucându-i mâinile cu ale mele c" lidical ciuda faptului că dildo-ul continua să alunece în ^ !n ciuda pantalonilor săi care ne încurcau şi a diniens '"6' trupurilor noastre, am reuşit să ajungem exact în SlUnlor în care îmi doream să fiu: pieptul său pe spatele meu^ aşezat pe coapsele sale, el cu ambele mâini strânse pe penisul meu, iar ale mele strânse pe al lui.

De fiecare dată când mă mişcăm în jos, falusul de silicon, cu baza sprijinită de el, mă pătrundea. Simţeam plăcere şi afară, şi înăuntru. Embry, aflat în spate, îşi abandonase bărbia pe umărul meu.

- Nu pot, murmură. O să mă ucizi.

- *Tu* o să mă ucizi pe mine, am gâfâit, pentru că nu aveam cum să supravieţuiesc orgasmului care se apropia şi care avea să mă sfâşie în două. Apoi m-am impins o ultimă dată în strânsoare mâinilor sale, reculând în poala sa şi făcând jucăria de plastic să mă pătrundă cu forţă.

Şi am ejaculat. în mod penibil.

Am erupt în toate direcţiile, în dâre lungi şi groase care i-au acoperit pumnii lui Embry şi s-au împrăştiat în patul lui Mark, dar şi pe coapsele şi pe abdomenul meu. şiroiri de spermă nesfârşite şi Embry care nu se mai oprea din înjurat, de parcă l-aş fi torturat fâcându-l să vadă toate astea, ceea ce m-a stimulat şi mai abitir, m-a făcut să m gândesc la penisul lui tare, dornic în spatele meu şi la cum ar fi să-l las să intre în mine.

Dar mi-atn amintit, în ciuda încleştării orgasmului, că trebuia să-şi câştige dreptul.

Când contracţiile climaxului s-au liniştit, în sfârşit, m-am răsucit pe spate.
- Vrei să termini pe mine? m-am oferit. Freacă-te de mine cum vrei.

Si o făcu, fără vreo ezitare. Mi s-a împins în coapse, trasând cu penisul un cerc în jurul jucăriei care-mi întindea pielea anusului. Apoi, în sfârşit, s-a lăsat peste mine şi. frecându-se pe abdomenul meu plin de spermă, .1 terminat după doar câteva mişcări, schiţându-mi urme noi, albe, pe piele.

Iar apoi. ca doi puşti, ne-am pus pe hlizit. Nu pe râs, ci pe hlizit, cu nasurile în sus disperate după aer şi dureri în maxilare din cauza zâmbetelor largi. La urmă, Embry se lăsă să cadă peste mine, făcând abdomenele să alunece unul pe celălalt pe amestecul lipicios de lichid seminal.

Câteva minute mai târziu, când hlizitul s-a potolit, îmi împleteam picioarele cu ale sale, ghidându-i capul pe pieptul meu. Şi-am rămas aşa un timp, eu mângâindu-i părul, el sărutându-mi pieptul, cu trupurile încă strălucind după această aproape-primă-dată a noastră.

- Îti imaginezi, spun cu blândeţe, cum va fi când te voi simţi cu adevărat în mine? Abia aştept.

Şi-a ridicat privirea spre mine cu lumea toată în ochi, apoi oftă.

- Iar faci chestia aia cu gropiţele. Nu e cinstit.

—

CĂTEVA LUNI MAI TÂRZIU, mă plimbam cu Lmbry pe marginea lacului lui Vivienne Moore, de lângă Seattle. Era o dimineaţă răcoroasă, deşi era septembrie abia, iar ceaţa plutea aproape de suprafaţa apei sau stătea înfăşurată în jurul copacilor din apropiere. Deasupra noastră, aceeaşi ceată cobora din nori ca o pelerină gri-deschis. Îmi amintea cmT"=0 acea din valea Carpaţilor, când îi cerustmaS** ^

Apa clipocea uşor, lovindu-se de rocile .Ti Embry suspină de mulţumire. rtinl, ¡ar

- Eşti fericit aici, spun eu.
- Bineînţeles. Sunt acasă.
- Ştii că te-aş urma oriunde ai vrea să trăieşti

Se opri din mers, cu privirea pierdută pe sUDr,r apei acoperită de ceaţă. ' ^

- N-ai cum să alegi unde vei trăi. Cel puţin ₘ în următorii şapte ani.

M-am oprit lângă el şi mi-am trecut degetele printre ale lui. Nu mă privi. Dar corpul său răspunse oricum apropierii de mine.

- Nu trebuie neapărat să candidez pentru un al doilea mandat, să ştii. Şi nu aş face-o, dacă asta ţi-ai dori.

Pufni.

- Şi de ce să vreau asta?

- Aşa. Din toate motivele de pe lume.

Nu răspunse.

în ciuda tăcerii sale, simţeam că stomacul mi se strânge de emoţie. Fusese aşa toată dimineaţa. Cand ne trezisem, Embiy imi spusese că vrea să ieşim să ne plimbăm. Lăsasem agenţii de la Serviciile Secrete destul de departe în urma noastră, să ne bucurăm de puţina intimitate. Inelul, acelaşi pe care i-l oferisem cu ani în urmă, îmi ardea buzunarul, şi voiam să o fac acum, aici, lângă lacul său mult iubit, cu ceaţa învăluindu-ne ca o pătură de pe altă lume.

Nu departe de malul lacului se afla un buştean mare, uscat, şi m-am dus într-acolo să mă aşez, trăgându- pe Embry de mână după mine. După ce m-am aşezat, fckfe.

■ rele larg desfăcute, i-am făcut semn cu capul, “" ᵖ'- Htocul plin de pietre unde-mi erau pantofii. Embry ncă o privire furioasă, dar în ciuda morocănelii. se Sn genunchi în faţa mea.

- Ce atitudine! i-am murmurat dupa ce s-a aşezat aşa. ridicându-şi privirea la mine.

- Poate într-o zi o să găseşti pe cineva care chiar îşi doreşte să ţi se supună, spuse pe un ton arţăgos.

Am râs uşor, întinzând vârful pantofului pentru a-i atinge pantaloni dincolo de care apăruse o erecţie evidentă.

- Mie unul mi se pare că iţi place destul de mult.

Oftă plângăreţ dar nu i-am mai lăsat timp să adauge ceva. I-am luat faţa în palme şi l-am sărutat uşor. pentru a compensa asprimea pietrelor de sub genunchii săi. Atât de blând, încât l-am făcut să-mi geamă în gură, atât de delicat, încât furia care se dezlănţuia în el de fiecare dată când încercam să-l domin s-a topit, dispărând aşa cum disjiărea întotdeauna.

- Uiţi cât de bine te cunosc, i-am susurat pe buze. Îţi place să te lupţi, dar să fii invins te face mult mai fericit. Asta este locul tău.

Un sunet răuit ii ieşi de undeva din piept, apoi se apăsă de mine, cuprins de emoţie, iar eu l-am lăsat să-şi bage nasul în gâtul meu, în pieptul meu, să-şi frece obrajii de coapsele mele, de penisul meu.

- E adevărat, aici sunt cel mai fericit, spuse cu chipul îngropat în coapsa mea. Dumnezeu să mă ajute.

Am tresărit de emoţie. Acum era momentul şi ştiam că nu va spune nu, că nu este posibil, cum ar fi putut când tocmai mărturisise că eu eram locul lui fericit? Când mai făcuse el ¡ista? Mai ales că relaţia noastră din ultimul an ii făcuse la fel de fericit pe cât mă făcuse pe mine.

Am scos inelul din buzunar fără ca el să observe, într-un moment perfect, exact ca bijuteria din mânamea. Când el încă îşi ţinea chipul proptit d plin de încredere şi devoţiune, în abandon*a***** întrebarea îmi stătea pe buze dar cuvintel ^"d încă pronunţate, când totul vibra de nerăbdare"' fUsestrS

Şi da, o voce interioară mă întreba înce! d ^^ pregătit să mă refuze. Dacă aş fi supravieţuit unui 7 l ruin refuz al lui Embry. Nu eram sigur că aş fi reuşit D d o ' ica cu certitudine că era mai nobil să iubesc deschis decât să stau ascuns de frică, ştiam că iubirea cerer"^'' vulnerabilitate, şi dacă trebuia să-mi expun inima băr'd să-l las pe Embr>' s-o batjocorească de mii de ori pentru" putea câştiga dragostea, atunci aş face-o şi ar merita De un milion de ori. De un miliard de ori.

- Embry, îl chem încet.
- **Da, Ash.**

Ridică privirea spre mine şi, dintr-odată, m-am simţit atât de tânăr şi el mi s-a părut atât de tânăr, de parcă am fi fost doi băieţandri care abia trecuseră pragul bărbăţiei, încă plini de speranţe şi disperaţi după dragoste

Nu m-am putut abţine; l-am sărutat din nou. L-am sărutat cuprins de un sentiment atât de aprig incât gâtul mi s-a uscat şi pleoapele au început să-mi ardă.

- Te rog, i-am murmurat pe buze. Te rog.

Şi i-am strecurat inelul în palmă.

Embry rămase nemişcat şi, timp de o secundă, doar o secundă, când mi-am redeschis ochii să-l privesc, am văzut bucurie ameţitoare, intensă. Drept răspuns, am simţit la rândul meu cum bucuria creşte în mine, cum sângele o ia la goană şi, da, l-aş fi lăsat să mă reguleze chiar aici, cu pietrele rănindu-mi spatele, pentru că ar fi spus . pentru că va fi căsătorit cu mine, al meu, în sfârşit.

Apoi încet, ca o scânteie care alunecă spre pământ, murind, totul s-a transformat în durere.

F.mbry imi puse inelul la loc în mână. Nu voia să mă priveascâ.

_ N-o face.

La inceput, nu am reuşit să scot un sunet. Eram încă blocat de senzaţia de bucurie, auzeam cuvinte de fericire, simţeam sărutările care urmau să vină... Aşa că n-am putut

să spun nimic.

înghiţi în sec.

- Nu putem. Ash. Ştii că nu putem.

- De ce? am întrebat, scoţând vorbele din mine cu forţa-

- Pentru că, spuse Embry furios, ridicându-se în picioare, privindu-mă în ochi, eşti preşedinte, pe toţi

dracii!!

Mă holbez la el fără să înţeleg dacă era serios sau glumea.

- Şi? Nu pot ti homosexual şi preşedinte în acelaşi timp?

- Exact, se răsti el. Mai ales aşa. Dacă erai ales ştiindu-se deja că eşti homosexual, poate ar fi fost diferit.

începusem să mă-nfurii.

- Uite că acum sunt ales. Ce contează cu cine vreau să mă căsătoresc? Nu te pun sub acuzare ca preşedinte doar pentru că eşti homosexual.

- Dar ar putea găsi un motiv pentru a te pune sub acuzare pentru că ţi-o tragi cu vicepreşedintele. Sau oricare altul. Ar găsi ei *ceva,* Ash. Nu ar trebui să renunţi doar la realegere, ci la mandatul actual.

- N-au decât să se lupte cu mine, în cazul ăsta. Şi ştii că eu am câştigat întotdeauna toate bătăliile dacă te-am avut aproape.

ii cuprind bărbia cu mâna forţându 1 a

F.ra ca un animal sălbatic în clipa de fată Prive«scă nărăvaş, ridicat pc picioarele din spate. ' "" ®al "Periat

- Embry. încetează cu rahaturile astea M prima dată, dar nu o să mai permit să se intâm i Pisc3lil oară. *Ştiu* că mă iubeşti, *ştiu* că vrei să fii cu m' a d®u« altceva nu contează. mine. Nitnic

Embry işi trase cu forţă mâna dintr-a mea în„ . să se elibereze.

ea ,ncer«nd

- Totul contează, Ash. Doamne, aş fi dat orice să conteze. Aş fi dat orice să putem dispărea din lumea as?" să nu ne mai pese de nimic altceva în afară de noi doi da nu putem. Am promis..., şi aici se opri, de parcă s-ar fi trezit spunându-şi ceva ce nu ar fi trebuit să spună.

Am lăsat să-mi cadă mâna de pe bărbia lui.

- Ce ai promis, Embry? Cui ai promis?

Am aflat atunci, din privirea sa, mi-am dat seama că era vorba de mult mai mult decât un moment intim pe marginea unui lac. Că privea totul, cumva, şi că, dacă mi-ar fi răspuns, atunci aş fi aflat, aş fi aflat în sfârşit, de ce am suferit atâta timp din cauza lui.

Dar apoi privirea i s-a schimbat, devenind defensivă şi atentă.

-Mi-am promis că nu-mi voi sacrifica niciodată cariera pentru tine, spuse, dar ochii săi urlau că e minciună.

Cu toate astea, nu am reuşit să le răstălmăcesc, pentru totul mă durea, mă ardea atât de rău.

- Mi-am promis că nu voi înceta să-mi urmăresc obiectivul, adică rândul meu, într-o zi, la Casa Albă.1 oaie că lu eşti pregătit să fii un politician bisexual, Ash, dar ei nu sunt. îmi pare rău.

Nu-mi rămânea nimic de adăugat. Lacul vorbi pentru noi, blând şi fără de vreme, măturând malul <■ valuri mici. Bănuiesc că nu-ţi pot ordona să te căsătoreşt. cu . „ arn spus, după un timp.

rmbrv îmi prinse pumnul în mana sa pumnul m ₁ₙᴱcă fineam inelul pe care ar fi trebuit să-l poarte el.

vreaₐₜât de multe lucruri. Ash, dar uneon . ₐ;ᵣ, ᵣₑₛf ₐ|tceva decât să nu te fi întâlnit, să nu fi fost niciodată obligat să-ţi spun nu.

- Chiar atât de groaznic sunt? am întrebat cu voce frântă. Cel mai rău dintre toţi, de nu-mi poţi spune da?

- Doamne, .Ash, nu. ta dracu".

- Aş renunţa la orice pentru tine, Embry. Nu trebuie dccât să o spui. La dorinţa de a domina, la preşedinţie, chiar şi la viata mea. aş pune-o la picioarele tale, doar să ştiu că mă iubeşti la fel de mult cum te iubesc eu pe tine.

Embry îşi lăsă capul să cadă peste mâinile noastre împreunate. îi simţeam lacrimile calde; pe cât de rece apa lacului, pe atât de fierbinţi lacrimile sale.

- Nu este suficient, murmură el în mâinile noastre. Şi am făcut o promisiune.

- Deci este... ca data trecută? am întrebat cu vocea deja sugrumată de durere. O să-i pui capăt, nu-i aşa?

- Cred că aşa e cel mai bine, şopti el.

- Eu...

Dar nu mai aveam cuvinte. Mă simţeam sugrumat, nu puteam vorbi.

Embry se ridică şi îşi curăţă praful de pe genunchi.

- E cel mai bine aşa, repetă, de parcă ar fi încercat să se convingă pe sine. Dar a fost frumos, nu? îmi zâmbi trist. Măcar atât cât a durat.

Mi-am ridicat privirea spre el ştiind că-mi putea vedea suferinţa, n-aveam niciun chef să o ascund de el. N-avea decât să mă vadă suferind şi. dacă tot nu pleca deaici cu inelul meu pe deget, poate avea să plee mea în inima lui. Era mai bine decât nimic. tn

- Ne vedem în casă, spuse, băgându-şi nv" buzunare şi pornind înapoi pe malul lacului. "

Eu am rămas acolo îndelung, până când e dispărut şi soarele s-a ridicat fierbinte, apoi **m-a** rid? ' la rândul meu şi mi-am intins braţul, pregătit să aruT inelul acela odios în lac, de unde nu mă va mai putea ^

vTeodată.ASH

Acum

- Embry, sunt Ash. Ştiu că e târziu... sau devreme, bănuiesc. Tocmai mi-a spus Greer despre Abilene şi voiam să îţi transmit că sunt aici dacă ai nevoie de ceva. Te iubesc, micul meu prinţ.

Am închis şi aruncat telefonul pe masa din faţa mea, simţind moartea lui Abilene ca un pietroi atârnat de gât. Deşi nu regret faptul că, în sfârşit, m-am confruntat cu ea, regret că Abilene a murit. Măcar de dragul lui Greer şi al lui Embry, care vor fi nevoiţi să aibă de-a face cu toate golurile complicate pe care le-a lăsat dispariţia ei. De dragul unui băieţel pe nume Galahad, care şi-a pierdut mama.

Ce ciudată e viaţa..., mă gândesc, învârtind absent telefonul cu un deget pe masă. Şi eu, şi Embry am rămas văduvi într-un moment crucial al campaniei electorale Ştiu exact în ce circ se va transforma totul. într-o oră. maximum două, presa va fi cuprinsă de frenezie, Embry va trebui să facă o declaraţie oficială, va trebui să se arate mai îndurerat decât se simte, probabil, şi va fi hăituit tot restul campaniei. Singurul aspect pozitiv este că presa îşi va îndepărta atenţia de la I.yr.

Mă ridic să-mi întind oasele, privind în jurul meu prin camera de hotel, cuprins de oboseală şi singurătate, cu dorinţa de a mă duce direct la aeroport, să mă întorc acasă.

După întâlnirea cu Abilene, i„ im i pe cânii era încă întuneric, cu pleca?"- <li Creer în alta, pentru a participa t T' -di^> legate de campanie, iar acum sunt în ?* fost prezent la un miting, am ţinut un Jfc Z cu mama ş, m.-am petrecut restul nontü ' C nelinişte. Când Greer m-a sunat la patru ,1 * P'm<£ spună că trupul fără viaţă al lui Abilene '

Potomac, am renunţat să mai încerc să dorm " 'n riul m-am asigurat că soţia mea e bine, l-am sunat rJi[Pă] * iar acum stau treaz şi singur în oraşul meu natal

Deschid uşa camerei şi-l chem pe I.uc.

- Aş vrea să ies la o plimbare, spun.

- Desigur, domnule, răspunde el. de parcă nu [ar] fi nimic ieşit din comun să ieşi la plimbare înainte de zori, pe un frig groaznic. Spuneţi-mi unde şi pregătesc totul.

O oră mai târziu, înfofolit într-un palton gros şi cu fularul la gât, mă plimb pe o alee acoperită de frunze, într-un parc care-mi plăcea când eram mai tânăr. Agenţii stau în jurul meu ca un evantai, lăsându-mi suficient spaţiu. După o vreme, e ca şi cum aş fi singur. [Doar eu,] întunericul limpede al dimineţii şi sclipirile unui parau care curgea exact pe lângă alee.

Apa clipoceşte vesel, plină de viaţă, atât de diferită de răceala râului Potomac... Mi-e milă de [Abilene] a încercat s-o ucidă pe Greer, l-a şantajat pe Kmbrv, m expus fiul unui proces public şi infamiei presei, şi to simt inilă pentru ea. Singura formă de dragoste o cunoscuse era una manipulatoare şi mecanică, nu ^ perimentase niciodată în adevărata sa formă, ca pe ^ divin care este şi, indiferent de câte ori inima nu- ^ frântă de iubire, eu măcar puteam afirma că **nu**-mi **ip** niciodată, dimpotrivă.

- Ştiam că te voi găsi aici, spune o voce în sp

a• torc şi-l văd pe Merlin, suplu şi perfect în

i canin pădurea întunecată. Printre ramuri, lumina "lilnv a zorilor ii aruncă umbre pe chip, ca printr-o . Umbrele se mişcă în timp ce el se îndreaptă spre ᵖ 'si pentru o clipă, am senzaţia că am mai văzut asta """nte 'ca prins vis. Da. trebuie să fi fost un vis, pentru că 'nTmaginea din nă̲ua mea Merlin nu purta un palton de lână şi o eşarfă la modă, cu atât mai puţin ochelari la modă. Purta altceva, ceva de pe vremuri, dar jocul de umbre era identic, iar pădurea semăna foarte mult cu aceasta şi- parcă vedeam o grotă.

Ce ciudat...

Doar un vis.

- Presupun că ai auzit de Abilene Corbenic, spune Merlin, intrupându-mi firul gândurilor.

- Am auzit.

- Trist lucru, spune, foarte trist, şi pornim la pas pe alee, unul lângă celălalt.

- Mi-a spus că mă iubeşte. Şi, într-un fel, asta mă face să mă simt vinovat, deşi nu regret ce am făcut.

- Ce i-ai spus când v-aţi întâlnit seara trecută?

împing o ramură din calea noastră, continuând să mergem.

- Că nu o voi alege niciodată. Şi că nu o voi ierta, l-am spus să se ţină departe de familia mea.

- Era periculoasă, Maxen, şi era vremea să ştie că toate maşinaţiile ei nu funcţionau. Iar tu ai datoria de a-i proteja pe oamenii pe care-i iubeşti, spune. Nimeni nu este responsabil pentru moartea ei în afară de ea.

- Mi-ar fi plăcut să se fi terminat altfel.

- Şi mie, dar nu a existat nicio posibilitate. Nu de data asta.

Felul în care o spuse trezi în mi insistentă de déjà-vu. ne o scnza„

- Nu de data asta? intreh. dorindu-mi ■ următoare să nu o fi făcut. Dintr-odată simt"[1] S∗CUnda vTeau să fiu în pădurea asta, că nu vreau să ti ^ "" nai în dimineaţa asta. Vreau să dau timpul ina" Cl| Merlin trecută sau la ultima dată când Embry, Greer' • Slara fost împreună, să blochez acel moment pentru totd*^ am pentru că presimţeam că în dimineaţa aceasta ' a"na schimba ceva, şi că va fi o schimbare profundă, teribilă '

- Nu contează, spun repede. Nu-mi explica.

-Ah, spuse Merlin cu grijă. Ba eu cred că a sosit momentul să-ţi explic lucruri.

Ajunseserăm la un pod de lemn care se arcuia peste un pârâu lat, cu adâncime mică, şi m-am oprit în mijloc, aplecându-mă peste balustradă să privesc apa de sub noi.

- Este vorba despre secretul acela despre care mi-ai spus că va trebui să aştept doi ani înainte de a mi-l dezvălui? întreb.

- Da. Şi au trecut doi ani. E timpul.

- Secretul ăsta al tău va schimba ceva?

-Vaschimba totul.

- Şi trebuie neapărat să-l ştiu?

- Nu văd altă soluţie. Nu una bună, cel puţin.

Ultimul secret pe care mi-l ascunsese **Merlin** fusese că mă culcasem cu sora mea. Că făcusem un copil- şi existenţa acestuia îmi fusese ascunsă timp de paisprc' ani.

De obicei, secretele lui Merlin înseamnă veşti rele.

îmi sug buza, privind cum apa se ondulează up rocile care îi modelau suprafaţa ca o dantelă şi mă de ^ Este greşit să ne temem de necunoscut, este laş Ş> J^{oS} . Mai arunc o privire apei, inspir ultima respiraţie-$_{ni\ aS}$cunsese, apoi mă întorc cu faţa la el,

Sunt pregătit să te ascult.

... târziu ÎN NOAPTEA ACEEA, ce-m. ,K£nt Părit în minteera pârâul. Clipocitul limpede. ££ frumuseţea a^care-şi urma cursul –, SJd unde voia. Părea atât de firesc, de normal, încât mi-era imposibil să o compar cu lucrurile pe care Merlin mi le destăinuia. Erau lucruri pe care le citeai pnn cârţile scrise prost sau pe care le vedeai prin telenovele. Nu fuseseră încă spuse pe podul acela unde stătusem de atâtea ori când eram copil, nu fuseseră spuse în micul parc din Kansas pe când soarele se ridica deasupra copacilor încercând cu înverşunare să îndepărteze frigul care indica apropierea sărbătorii de Halloween.

Dar nu e încă *mai târziu, în noaptea aceea,* ci se întâmplă chiar acum. îl ascult pe Merlin spunându-mi un secret. Un secret de necrezut. Şi abia aud apa trecând pe sub noi, aşa cum abia aud orice alt zgomot.

- Ştiam de când m-am născut cine sunt, spune, spri- jimndu-se cu spatele de balustradă, într-o poziţie relaxată, destinsă care nu-i era deloc caracteristică.

Ochii săi priveau spre ceva ce nu puteam vedea.

- De cum am devenit conştient de mine, cum se întâmplă copiilor, am devenit conştient de faptul că eram altcineva. Ori. mai bine spus, că fusesem altcineva.

Îl studiez. De-a lungul prieteniei noastre, Merlin a ost definiţia omului pragmatic, cu picioarele pe pământ, interesat doar de detalii practice. Este adevărat că Greer nu-a spus că fusese extTem de criptic cu ea, odată, demult;

am cunoscut-o pe Nimue, mătuşa lui Ei h a lui Merlin, şi mi se păruse normal să fi? ^ iubi,« înclinaţii spirituale ca să iubeşti pe'cin 'rsoan ă atâtea cristale cum făcea ea. Darcu mine Merii ^ ^ întotdeauna un tip pragmatic. Război, politu'ăSt*dov$_{e<IlLse}$ Nu interacţionaserăm niciodată în moduri ab cu mine, şi nu sunt sigur cum să reacţionez acum'^ şi

- Adică într-o viaţă precedentă?? spun.

Ştiu că vocea mi-este calmă şi deschisă, esteocal i pe care mi-am clădit-o încercând să cad la înt 1 cu democraţi şi republicani cârcotaşi, dar ceva pelh^ probabil mă trădează, pentru că Merlin zâmbeşte. [P]

- Da, ştiu cum sună, spune amuzat şi pielea din jurul ochilor i se încreţeşte. Iar ce va urma va fi chiar mai greu de crezut, clar am nevoie să mă asculţi în continuare.

- Desigur, spun. Continuă.

Merlin îşi duce din nou privirea spre finii apei.

- Bunicul meu se trage dintr-un lung şir alcelor ceea ce pe vremuri erau numiţi vindecători, magicieni. Când m-am născut, i-a fost de ajuns o privire să ştie că eram un *dyn hysbys.*[24] Un om înţelept. Un mag.

- Un mag, repet ca un ecou.

îmi surâde din nou.

- Vrăjitor, dacă preferi şi ţi-e mai uşor aşa. În once caz, galezii iau chestiunile astea foarte în serios, [a] puţin aşa se întâmpla în satul meu. Astfel, eram a ^ încredinţat bunicului meu, ca să mă poată înva[1]ţa să-mi antrenez puterea de a prezice. Să o pun ut binelui. Să văd ce trebuia văzut.

[M] Nume utilizat în folclorul britanic atât pentru femei cât Ş' P*"^ bărbaţi, consideraţi înţelepţi, exorcişti, vrăjitori, clarvăzători. [m]

■ eni, practicanţi ai magici albe. (n. tr.)

«■pr

rf«-t calm, perfect normal, deşi vorbea [1] jffîrl magice de parcă ar fi fost chestiuni
banale, de»« ^ ^ [exemplu că era crucia] ca preşe-

■ • „.!e Statelor Unite să ajungă în camera consilierei sale -^"„ noapte de acum patruzeci de ani.

Stomacul mi se strânge când aud de Penley Luther;
este efectul pe care aşa-zisul meu tată îl are asupra mea.

- Ştiai ce se va întâmpla între Penley şi Imogen?

Nu ştiam că se va naşte un copil pe nume Maxen C'olchester, că va câştiga un război şi că va deveni preşedinte la rândul său, asta nu. spune Merlin mucalit. Dar, deşi eram foarte tânăr, ştiam că trebuia să se întâmple. Şi că de nu făceam să se intâmple, toate s-ar fi înclinat, creând dezechilibru.

- Şi-au mai fost multe lucruri pe care le ştiai?

- Da, spune. Da, au fost mai multe. Cu cât creşteam, cu atât lucrurile deveneau mai limpezi. M-a ajutat bunicul şi eu... adică celălalt eu care se născuse odată cu mine îşi amintea lucruri. Sunt conştient că poate suna schizofrenic şi tot restul, dar te asigur că nu este. şi că este real.

- înţeleg, îi răspund încet. Deci acesta este secretul? Că eşti capabil să vezi viitorul? încerc eu să găsesc cel mai puţin nebunesc mod de a reformula ceea ce-mi spusese, de dragul prieteniei noastre şi, de asemenea, graţie anilor Petrecuţi în politică.

Ştiu, Maxen, ştiu. Crede-mă, dacă aş fi găsit o cale de a te convinge să faci ceea ce trebuie făcut fără să-ţi spun toate astea, această conversaţie nu ar fi avut loc. Dar, din păcate, nu văd altă cale.

- Şi ce anume trebuie făcut, Merlin?

Om de acţiune, ca întotdeauna, zâmbi el. Aşa ai fost şi ultima dată. Fascinut de Dumnezeu, dar plin de dispreţ pentru lucrurile pe care nu le puteai vedea.Sunt reticent să întreb, dar cred ¡sin

- Ultima dată? Ce vrei să spui eu a«!?*' * «*

- Sunt sigur că ai remarcat deia -

una deosebită. Extraordinară şi l¡ȷ71rá *T Ma ţa „M niciodată de ce? 5 3rá₁ Nu «e-ai

- Nu am considerat niciodată că cu sau avea ceva extraordinar, spun. Este ceea ce est m(ıa ar ceea ce sunt. ' c areusu nl

Merlin îşi apasă vârfurile degetelor
Pe huit
privindu-mă.

- Faptul că eşti fiul secret al unui lider mondial? s că ai câştigat un război? Că ai conceput un copil cu sora ta" lubirea care te leagă şi de Greer şi de Embry? Toate astea sunt obişnuite pentru tine?

- Bine, orice poate suna remarcabil spus aşa.

- Nu, nu aşa. Nu ţi s-a întâmplat niciodată să ai senzaţia că unele lucruri ţi se mai întâmplaseră? Ca un ecou repetat din altă viaţă a ta?

înainte să pot răspunde cu un nu, Merlin continuă:

- Ai simţit vreodată că aerul devine mai greu? Ca şi cum Universul şi-ar ţine răsuflarea? Ca şi cum ceva ar vibra în oasele tale?

Nu răspund.

- Ca acum, spre exemplu. Nu simţi asta chiar acutn?

O simt. Simt exact cum zice. Senzaţia de gravitat^ca
şi cum Dumnezeu ar fi aici, ca şi cum totul se cnsta « şi fusese şlefuit pentru a deveni un tablou magic, ca cărţile de poveşti.

- De unde ştii tu despre asta? întreb încet. Nu a spus niciodată, nimănui, despre senzaţia asta. Nici m
o dată, nici măcar lui Embrv sau lui Greer, nu pentru « ar fi fost o senzaţie reală, ci pentru că apărea întotdeau în momentele cele mai importante pentru mine, cele n

. mai şi nu mai pot continua, pentru că nu intime, cele iria...

, am sinjit diuiutdeauna ca pe
jtiam cumj»j mjoe şi Dumnezeu, şi nu înţeleg de unde

"¿.firTcacusifispusceva

¡1 privesc pe Merlin cu alţi ochi.

Simt ecouri, Maxen. Şi poate chiar vin de la eu cum ai crezut întotdeauna în sinea ta, iar dacă atunci Dumnezeu le-a permis ca atare. Ancore într-o viaţă pe care ai trăit-o cu mult timp în urmă.

- Nu cred în vieţi anterioare, spun, dar vocea îmi sună ciudat în aerul dens, neîncrezătoare.

Şi, poate, aşa este.

De unde ştia el despre senzaţiile acelea?

- Nu e vorba de o viaţă anterioară, de fapt, spune Merlin. Ci de o viaţă. Una singură.

Aceeaşi.

- Nu înţeleg, spun. incruntându-mă. Aceeaşi ca ce? Ca cine?

- Chiar nu ghiceşti? întreabă. Nu te-ai uitat niciodată peste cercetările lui Greer? Nu te-ai întrebat niciodată?

îl privesc ca şi cum ceva şi-ar face loc spre suprafaţă, ca nişte vise de care-mi amintesc abia acum. .Amintiri care nu pot fi amintiri. Strigătul slab al unui bebeluş, introdus pe funş undeva, într-un loc secret. O sabie strălucind în lumină.

Soarele apunând în spatele unei insule. O diademă de aur aşezată pe capul unei femei cu părul lung, ca de aur.

Şi toate chipurile care-mi sunt dragi, toate chipurile din jurul meu, dar în alte locuri în care sunt sigur că n-am fost niciodată, din amintiri care nu pot fi reale. Greer. Embry. Morgan.

Kay.

Belvedere.

Vi vierme Moore şi Luc. Galahad si şi-
Gaw aync, Niniile

- Stai, spun, întorcându-mă brusc o, apucând balustrada podului în mâini Şi spal ele şi vorbesc cu el sau cu gândurile mele. Aşteaptă"
A ştiu dacS de un minut. ^ nevoie
elegant" °ChiU,Ui " ^ MerHn dinţând

- Desigur.

îmi privesc degetele încleştate pe balustrada de lemn semnată de vreme, privesc cuiele ruginite. Inspir profund încercând să îndepărtez tot ce se întâmplă.

Este puterea sugestiei, îmi spun. *A inceput s6 vorbească despre vieţi trecute şi acum îmi imaginei.* că *aşa e. Este o reacţie naturală, nu?*

Dar o imagine continuă să se ridice la suprafaţă şi simt că nu-mi vine s-o îndepărtez. Embry, Greer şi cu mine singuri, sub un copac uriaş, amândoi iubiţii mei întinşi pe iarbă, arătând şifonaţi şi bine iubiţi. Eu stau sprijinit de trunchiul copacului şi privesc spre un deal cu

vârful teşit, aflat în depărtare. Aerul miroase a mere şi a sex, tar lângă picioarele mele se află două coroane şi două spade, o grămadă de metal aruncată cât colo în graba noastră de a ne iubi. Embry picoteşte cu braţele în jurul lui Greer.iar ea se întinde după mâna mea. Rochia îi este încă ndtt deasupra coapselor, iar Embry nu are cămaşă pe el.

- la-ne din nou, murmură ea. înainte să fim nevoiţi să ne întoarcem. ^

Şi-mi umplu plămânii cu mireasmă de vară şi iubire, şi mă târăsc înapoi spre ei. . ,

Şi atât, atât durează amintirea, sau ecoul, sau
^Şi care mă transfigurează complet. încă îmi privesc main •mmm
.,,1 acela, la dealul teşit şi la picioarele f^Î alfamantului meu, când Merlin
ISe^ o-să vorbeai.
Că^Tpriveso. este atât de instinctiv, de parcă aş răspunde la numele meu. Imposibil să fie real.
- înţelegi acum?
_ Nu nu este real, Merlin. Dau din cap încercând să alung toate falsele amintiri. N-are cum să fie adevărat, este practic imposibil să fie real.
- Arthur... Tresar.
- Nu-mi spune aşa.
- Eşti supărat.
- Nu sunt supărat, spun pe un ton care indică exact cât de supărat sunt, de fapt.
îmi dreg glasul şi o iau de la capăt.
- E nebunie curată. Nu-mi vine să cred că stăm aici şi discutăm despre vieţi anterioare inexistente, când ar trebui să discutăm de campanie, despre ţara asta, despre orice altceva decât...
Nu reuşesc, pur şi simplu, să pronunţ cuvintele alea. Sună copilăros şi caraghios din gura mea.
- Decât faptul că tu eşti persoana la care oamenii se referă ca fiind Regele Arthur?
Mă îndepărtez de balustradă şi dau să plec. Este ridicol. Am stat şi am ascultat ce a avut de spus, adică o prostie lipsită de sens, aşa că acum plec. Sunt prea ocupat să stau să hrănesc fantezia asta.

Mai am ceva de spus. apoi poţi pleca, zice Merlin, interpretându-mi corect limbajul trupului. Un ultim lucru. *Nu, gata cu lucrurile,* „ vre„ şi încuviinţez, trăgându-mi fularul ,)! , ^ dar „ cald, dintr-odată. Mă simt plin d™ * f

-Ce? ^î'mi-tca,^"

- Embty va muri.

Mâna imi cade de p fular si tn»,, . inclusiv clipocitul apei de sub noi. Cuvintoî ^k- sens în capul meu.

Embry.

Mort.

Doamne fereşte!

- La ultima dezbatere, adaugă Merlin. Un terori« din Carpatia se va infiltra la eveniment.

îmi forţez mintea să lucreze, să prelucreze informaţia, să o absoarbă, întotdeauna am ştiut să prind lucrurile din zbor, să evaluez un câmp de luptă într-o clipă dar acum e diferit, atât de diferit, pentru că este nebunesc. E curată nebunie să cred că Merlin poate vedea viitorul, că el, şi eu, şi Greer, şi Embry suntem ca un fel de plantă anuală, care renaşte periodic sub formă de flori noi, dar din aceeaşi rădăcină.

însă în clipa în care-i pronunţă numele lui Embry, ceva se deschide în mine. Sunt dispus să mă înşel în privinţa asta? Indiferent cât de absurd sau cât de mici ar fi şansele ca Embry să moară, aş fi dispus sa refuz sâ ascult? Nu. N-am cum. Pentru micul meu prinţ ascult orice aberaţie.

- Nu pot vedea detaliile, spune Merlin pe un ton de scuză. Nu am putut nici data trecută. Bănuiesc că aşa trebuie să fie. E ca şi cum restul ar fi acoperit de un v ^ pe care, indiferent cât aş încerca, nu reuşesc să-l dau la **parte.**

Oftează, ridicându-şi ochii spre cer.

^^ - Este îngrozitor de frustrant.

_ Merlin?

-Da?

_ Am nevoie să o iei exact ceştii.

Da, da, desigur.

Priveşte balustrada

¡nmânuşate. .

-Ai reuşit să opreşti ameninţarea războiului cu Carnaţia şi pe Melwas, aproape în întregime. Cu excepţia extremiştilor. într-o situaţie

normală, nu ar trebui să fie mai periculoşi decât orice alt disident politic al tău, dar sunt furioşi pentru că l-ai dat jos de la putere pe Melwas. Embry este ţinta evidentă pentru că şi-a exprimat public opiniile în legătură cu Carpatia. Dacă ar reuşi să-l ucidă, ar putea, în sfârşit, obţine războiul mult dorit. Un război ar pune Carpatia din nou în mâinile unui tip ca Melwas, oprind ceea ce carpatienii extremişti interpretează ca fiind influenţa coruptă a integrării europene.

- Nu vom intra din nou în război cu Carpatia, spun printre dinţii strânşi.

Doamne, dacă o fi să reuşesc să fac ceva din viaţa asta a mea păcătoasă, te rog, fă să fie asta! Să fiu eu cel care a adus pace, indiferent cât de puţin va dura.

Merlin ridică din sprânceană.

- Chiar dacă îl ucid pe Embry? Chiar dacă l-ai ţine în braţe în timp ce viaţa îl părăseşte, cu sângele curgând prin cămaşa de pe el, şi ultimul său cuvânt va fi porecla aceea grecească a voastră, şi...

Ridic din mână ca să-l opresc, strângând tare din ochi. N-are cum să înţeleagă în ce hal mă terifiază acea imagine, n-are cum. Exact ca atunci când eram în nenorocitul ăla de iad din Carpatia, când mă tortura gândul că Embry va muri şi că va muri sub ochii mei

de la început şi să-mi explici şi gesticulează cu mâinile

Trag aer în piept. Ascult apa.

- **Nici măcar** atunci, spun cu zile, dar nu aş face-o nici atu^c" " cu H , uşurat? Ca şi cum nu ar fi fost sigur de răs " ^' -1Dar, evident, spun decis, nu ^^^ întâmple nimic. Permite sj j

- Ştiu. Şi vei face tot ce-ţi stă în p asta, aşa cum ai făcut şi data trecută des h,. ""PNft a fost vorba de Embry. ' 5 ata lr«ms „ u

- Dar de cine?

în clipa în care o spun, ştiu exact cine. Un câm verde sub un cer întunecat, cu nori grei de ploaie. Chipul lui Lyr în timp ce ochii noştri se întâlnesc, maxilarul să încleştat, tremurând, dar decis.

- Băga-mi-aş! bâlbâi, trecându-mi degetul pe frunte de parcă aş putea îndepărta imaginea aceea nechemată.

- Ai făcut tot ce ţi-a stat în putinţă. Ţi-ai folosit toată puterea de convingere, ai pledat pentru pace, ţi-ai ofent jumătate de regat. Capacitatea ta de sacrificiu de dragul păcii este nemăsurată. Dar ai dat greş, Arthur.

- Nu mai spune aşa, îi răspund gânditor. Mintea mea se pusese deja la lucru socotind absolut fiecare măsură practică pe care aş fi putut-o lua pentru a-' sa pe Embry. încă nu ştiu dacă îl cred pe Merlin, dar r
să stărui asupra incertitudinii când vine vorba de prinţului meu.

ja

-Schimbăm data dezbaterii. Sau o facem e distanţă, fiecare într-o locaţie sigură, fără public.

- Cu condiţia ca el să accepte, îmi aminteşte e

- Trebuie să accepte, mârâi. Dacă-i... M-a

- Dacă-i ce? Ordoni? Dacă-l obligi? Mă uit la Merlin. pacă-i demonstrez că există o ameninţare cft.dibil.V ^ ^ fără pentru că nu va exista niciodată

lâ palpabilă Poţi schimba data şi locul evenimentu- r^v«,ti securiza totul, poţi aduce o armată de agenţi de la Serviciile Secrete, dar, chiar dacă este de acord, tot nu va fi suficient.

- Vrei să-mi spui, ii răspund cu furie crescândă, că nu pot spune sau face nimic pentru a împiedica să se întâmple? Că ar trebui să mă împac cu ideea că bărbatul pe care-l iubesc va muri?

-Nu, nu asta vreau să pun, replică Merlin. Ci că, la momentul potrivit, ţi se va oferi o alegere.

Îmi ridic privirea spre el. Îi studiez ochii negri, chipul acela încă vibrant şi frumos în ciuda ridurilor fine din jurul gurii şi al ochilor.

- Deci asta e. nu? întreb. Urmează să-mi spui ceea ce, dc fapt, trebuie să aflu.

Merlin mă priveşte plin de compasiune.

- Alegerea care ţi se va oferi, Maxen, va fi tu sau el. îmi pare rău. Aş vrea să-ţi pot spune exact cum se va întâmpla şi de ce şi când, sau cum am putea să facem să nu se întâmple deloc, dar nu văd nimic din toate astea. Singurul lucru pe care il pot vedea este chiar momentul alegerii. Viaţa lui Embry sau a ta.

Mă aşez. Nu-mi pasă cât de ridicol arată, eu pe podul ud, cu paltonul adunat în cute pe piept în timp ce-mi sprijin capul pe balustradă. Am nevoie să stau jos un moment, doar să stau şi să mă gândesc.

- Dacă moare Embry, tu nu vei declanşa un război cu Carpatia şi roadele muncii tale de până acum nu vor dispărea. Dar dacă iţi dai viaţa pentru el şi el va deveni Preşedinte..., atunci probabil va porni războiul pentru a-ţi răzbuna moartea.

Merlin are dreptate. Dacă Embry f,,« lase şi să-şi clădească drumul spre puter H mi răzbuna răpirea lui Greer, nici nu-mi pot ;m ni, în stare să facă dacă aş muri de mâna c a r r a t f* « amar, pentru că mi-a venit rândul să fac â,i pe care a trebuit s-o facă el acum doi ani: naţiune întreagă. Un suflet sau trei sute de mili^a^

Regele din mine cunoaşte răspunsul corect n bărbatul din mine, nu. ' "ar

- Există, bineînţeles, spune Merlin precaut şa ca Embry să nu declanşeze un război. Că s-a maturizat* s-a schimbat suficient în ultimii doi ani. Sau dacă ar şti că ultima ta dorinţă este aceea de a păstra pacea...

- Nu cred nimic din toate acestea, spun cu jumătate de gură, pentru că o mică parte din mine începuse să creadă.

Nu ştiu de ce. Şi nu ar trebui, pentru că e, în mod clar, o aberaţie. Cu toate astea, o mică,

minusculă parte din mine îmi spune că e adevărat. Şi nu ştiu cum s-o fac să tacă. Am sentimentul că are dreptate, indiferent cât de lipsit de noimă, cât de nebunesc sună, că drumul meu în această viaţă este unul pe care am mai umblat în urmă cu o mie cinci sute de ani.

- Nu pot să cred.

Merlin se aşază lângă mine. .

- Închide ochii, spune, iar eu o fac, nu arunca o privire care pe de o parte îl imploră s în pe de alta e disperată să afle mai multe. .

Simt cum Merlin se mişcă în jurul meu, aP°> ^ aşază peste picioarele mele într-o poziţie intima, senzuală, ci mai de grabă vulnerabilă. Apoi îşi P'°P fruntea de a mea.

- Inspiră, spune. Respiră odată cu mine.„, „i apoi îşi apasă buzele pe ale mele, are din nou, nimic senzual, nu este vorba iar gestul n noastre rămân nemişcate în timp ce

unul prin gura celuilalt lar apoi, cortina sau ar fi fost bariera aceea care despărţea mintea mea d'Tlui se ridică şi văd tot. Săbii, arme, castele, cazărmi, „regină frumoasă şi rece şi un prinţ impetuos, Casa Albă şi dealul Ieşit, casa de pe lac a lui Vivienne Moore, un vârf stâncos de un verde-strălucitor care se ridică dintr-un lac transparent, acoperit de ceaţă.

Văd tonii.

Pe mine, toate persoanele pe care le-am iubit, toţi cei cu care m-am luptat, şi cum vieţile noastre s-au replicat. Văd cum am fost prima dată şi cum suntem acum, şi firul strălucitor de argint care ne leagă unul de celălalt firul destinului care leagă şi ancorează fiecare inimă de cealaltă.

Văd începutul. Şi văd sfârşitul.

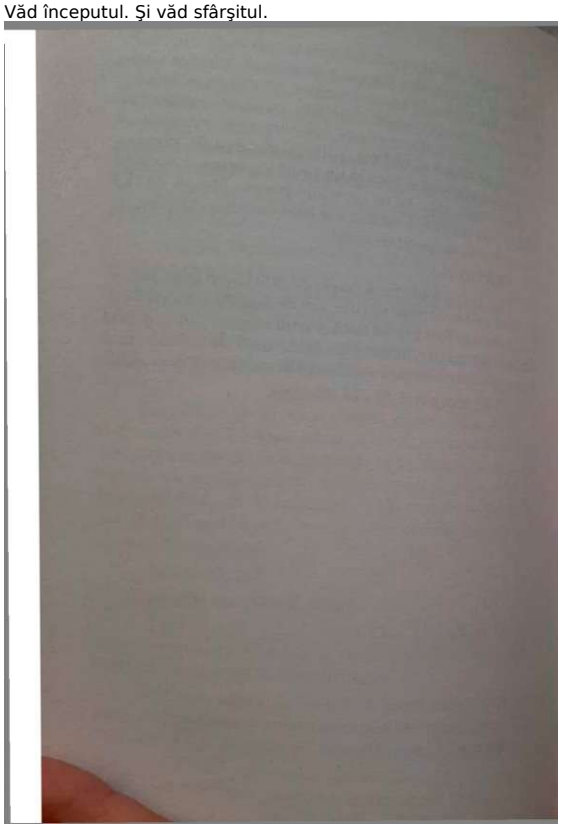

ASH

Atunci

. fi nolitic0S spuse Merlin, să vizitezi şi altă parohie din D.C^dacătot vrei să demonstrezi ceva mergând la slujbă în fiecare duminica.

Mă las pe spate în scaun. Ne aflam în Biroul Oval, discutând strategia aleasă pentru a diminua efectele unei remarci nechibzuite pe care unul dintre senatorii Noului Partid o făcuse şi, de nicăieri, Merlin aduse vorba de obiceiul meu de a merge la biserică.

- Nu încerc să demonstrez nimic, am spus un pic amuzat. Este o chestiune de credinţă şi de cum o practici, încerc să merg de fiecare dată când pot.

Merlin flutură neinteresat din mână.

-Dă bine şi în politică, nu încerc să te descurajez. I>ar slujba e aceeaşi peste tot. nu? N-ar fi rău să mai faci şi alte parohii să se simtă speciale prin prezenţa ta.

-Bine, o să-l rog pe Belvedere să se ocupe, am spus, aornic să trecem la următorul subiect.

Merlin schiţă un zâmbet care-mi spunea că-mi scăpase un detaliu important, că el ştia ceva ce eu nu ştiam.

-Am aranjat deja totul, spuse. Mâine mergi la biserica Sf. Thomas Becket.

Trecuseră trei săptămâni de când p , cererea mea în căsătorie şi uneori mi se nă * refu*** sigur dacă voi supravieţui. Dacă voi suprav^f ră nu »"m care o simţeam pentru el. Dorinţei de el Gâid p^'l* mă iubea şi nu mă dorea pe cât îl iubeam si îl ^ eu. Sau că nu voi afla niciodată motivul real al fteam său, dacă, într-adevăr, mă iubea. Sigur nu era ?k 'ui politică, puteam să jur. Bărbatul pe care-l iubeam nu* ^ ales niciodată ceva atât de meschin şi trivial, renunţând la ceea ce ne lega. Sigur era vorba de altceva, ccva ce nu înţelegeam, nu puteam percepe.

Dar să ştiu că exista o parte pe care prinţul meu mi-o ascundea după paisprezece ani de iubire..., Isuse, asta mă durea aproape la fel de tare ca refuzul său. Eu nu îi ascunsesem niciodată nimic, nimic în afara relaţiei mele cu Dumnezeu şi a amintirii acelei fete întâlnite la Londra, deşi, dacă mi-ar fi cerut-o, le-aş fi împărtăşit cu el chiar şi pe acestea.

Prin urmare, când am mers la biserică în ziua aceea, nu-mi căutam viitoarea soţie, pe fata care privise împreună cu mine statuia fiicei lui Iefta. Măi uitam ia prinţul meu. Cum se ruga, cum îngenunchea, lu deschisese buzele pentru a-i permite preotului să-i cuminecătura. La vederea foiţei albe pe limba sa ^ fusesem nevoit să-mi aranjez erecţia pe picior [ina] de a mă ridica la rândul meu. Era prea mult de supon pentru inima mea frântă şi dornică de el. Aşa că n-am remarcat strălucirea familiară* părului de un blond imposibil de explicat până nu ne- :"*ors la locurile noastre din lojă, de unde priveam cu •ubri ai parohiei se aliniau ordonaţi pentru

Regele Americii

i. „ umeri» i s€
o - -„-¡ì,»»—
PUrt:J rata timidă f«^etrasă în sine. m;rgel Arăta singura. Rece (vă7•ând-ö-
'n,eTam întristat a m-a^ ciodată să văd acea £ra m tnst pentru că
n-aş ti u că voiam
Sitatein-ent mabuş.« ş. ***e V*** ^ Avea
sj tiu eu cel care s ă o « t a c i P de ea, să „ facă
neV0^dern «tă şUubhă, ca să poată înflori din
no^A\"a nc"-oie de cineva care să aibă grijă de
nevoile sale întunecate, să le transforme în ceva real,
vital; avea nevoie să primească palme la fund, să fie
legată şi regulată, dar şi alintată, preţuită şi îmbrăţişată
la pieptul unui dominator.

Era vizibil în fiecare pas pe care-l făcea, în
fiecare oftat, în fiecare mişcare atentă a sa, în modul
în care se ridica de pe banca unde se afla sau în felul
în care întorcea paginile cărţii de rugăciuni. Era
exact ca atunci când o văzusem în camera aceea
din Londra, cu ani în urmă, îngenuncheată într-o
grămadă strălucitoare de cioburi
,mi bă8asem pumnul în părul ei iar ea spusese
cuvintele magice:

Te rog, da.

ca si mPOı ni"am ıntors şpre Embry- Era la fel de răpit
tenii P nvea cu aceeaşi intensitate, cu tot trupul nsionat
ş, înfometat; ar fi trebui să-mi dau seama încă
că ™ 7Cl oar la momenlu' respectiv am considerat era am
cauza frumuseţii ei singulare, atât de regală,
singură ş, calmă. Cine nu s-ar holba la ea? Cine nu
şi-ar

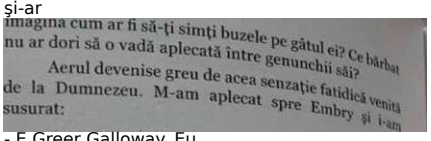
imagina cum ar fi să-ţi simţi buzele pe gâtul ei? Ce bărbat
nu ar dori să o vadă aplecată între genunchii săi?
Aerul devenise greu de acea senzaţie fatidică venită
de la Dumnezeu. M-am aplecat spre Embry şi i-am
susurat:

- E Greer Galloway. Eu..
ea este. Fai,
S de ceva care semăn, ându-so mâna»
scria mesaje pe e-mail.

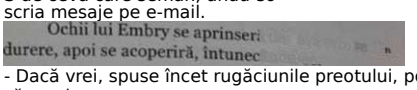
Ochii lui Embry se aprinseri
durere, apoi se acoperiră, întunec

- Dacă vrei, spuse încet rugăciunile preotului, pot
să o cai

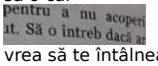
pentru a nu acoperi
ut. Să o întreb dacă ar

vrea să te întâlnească

- .Da, am spus, nedczlipindu-mi ochii de la ea. Da

- E ca şi făcut.

- A sângerat pentru mine, am spus, fără niciun motiv special. Doar pentru că simţisem nevoia să o spun cu voce tare. Adică..., nu a fost chiar pentru mine, ci din cauza verişoarei ei, dar eu am fost cel care i-a scos ciobul din deget. Mi-am trecut degetul mare peste indicator, amintindu-mi senzaţia pe care o simţisem când u scosesem ciobul din piele, ochii ei adânci, picătura sărata şi roşie care-i apăruse pe deget.

- Am scos ciobul şi i-am gustat sângele. Iar ea m-a lăsat. Doamne...

Mi-am lăsat capul în jos să-mi trag suflar^ Uitasem, normal că uitasem, după un an cu Embry Ş ^ mulţi ani de căsătorie, păstrasem amintirea ei tj bijuterie nepreţuită, o moştenire de familie, dar ui ^ puterea pe care o avea, de fapt, asupra mea, vie, P 1 viaţă... ^

- Ti-o voi aduce, spuse Embry' pe un ton fata care a sângerat pentru tine. Nu trebuie decât *si* .ceri şi ţi-o voi aduce

., nă ce s-a întâlnit
sau
Nu am pretenţia de Jar mi era

în .imp cuoate P"" câte am ■ "ıe o întâlnisem, să 0le>\ ,

lutul.

în^S Îmi doream totul.
Şi, în mod mi raci
gândurile U Dumnezeu nici măcar acum Lpo$ibil să nu simt măna sa ghidandu-m viaţa canrt pentru prima dată în atât de mulţi - ani încât le pierdusem şirul; am reuşit să dorm o noapte întreagă pentru că o aveam pe ea în braţe. Se vedea cu ochiul liber cât de bine mi se potrivea Greer. sau cât de bine mă potriveam eu cu ea; apropierea de ea m-a transformat într-o persoană mai bună. Poate că de aceea dragostea este un mister atât de mare. Pentru că şi iubirea care mă lega de Embry era misterioasă, doar că hrănea alte părţi din mine. Ceea ce ma făcea să simt că-i trădez pe amândoi.
încă ii doream pe amândoi, îi iubeam pe amândoi.
amLJi^. bătea pentru amândoi, îi doream pe amândoi din adâncul fiinţei.
lucrurte^I,fr injă, n0aPlC 3 ro St cea care a a?ezat toate «lemonstre, V°r. t0t Ce bănuisem. să fi reuşit să dorea exact cum ^ M doVed,, adevărat' Greer mă unit mto^ ° K Jm eU «* ea' Pa'imile noastre s-au meu TaUi £t?,erfuCl ',n eXaCt aCela^ loc ^în sufletul
* 31 61 U **» don^ să fie împinsă la limită, iar eu
îmi dorisem să o duc acolo ea îsi (iar eu îmi dorisem să i le fac ea k; Set"ne r, picioarele mele, iar cu îmi dorise^ * cu ochii pe fiecare curbă şi adâncitură

Cu Embry nu fusese aşa. n>"lui ei '

Prinţul meu îngenunchease în fata nevoile care mă pâtjoleau, dar ştiam cătnw * Simţis« descătuşa supunerea sa faţă de mine era unui11Smul care Greer îşi ştia dorinţele, se vedea, cu o claritate™ 1"151'081 noaştere care m-au făcut să am imediat încredere"'0^" spusese că îşi dorea tot ceea ce eram şi, pentru că mi ^ evident că se cunoaşte bine, am putut s-o cred. - l-am putut oferi ce îşi dorea. Dar a spune că Embry nu se

cunoştea pe sine cum se cunoştea Greer era cumva greşit. Da, savuram lupta cu el, savuram strălucirea din ochii săi plecaţi când, în sfârşit ceda, dăruindu-mi-se şi cedând dorinţelor sale adevărate; poate o parte din mine îl iubea tocmai pentru că se lupta mereu cu mine. Dar cu Greer, tot ce se întâmpla era un delir consensual, sau chiar mai mult decât atat, pentru că ne ofeream fără oprelişti unul celuilalt. Era de basm... Şi cine, oare, nu-şi doreşte să iubească aşa macar o dată în viaţă? Fără nicio reţinere, când fiecare moment de durere şi plăcere şi obedienţă şi putere se hrăneşte sine, transformând totul în generozitate?

Era chiar aşa ciudat că-mi doream să mă căsătore cu amândoi? ,

Să-mi dau inima şi să iau inimile amândurora^ ^ Bineînţeles că nu. Poate că nu orice băr ^^ doreşte asta, dar eu nu sunt orice bărbat. Eu vr ^ mJ.0 în întregimea ei şi o singură persoană n-ar putea ofere.

^

Şi abia în seara dineului oficial mi-am dat se era posibil să nu pretind asta de la o singură perso

CMBRY SE PLIMBA NEUNIŞTIT în jurul camerei. c„ stăteam pe canapea, bucurându-mă de un pahar de
Macallan vechi de doisprezece ani. După ce ş.-a venficat ceasul a treia sau a patra oară. am pus paharul jos.

-Eşti bine?

Arăta vinovat, de parcă l-aş fi prins făcând ceva ce
nu trebuia.

- Âăă, da. Da, e totul în regulă. Verific cât e ceasul, atâta tot. Mă gândeam că poate ar trebui să cobor fără tine şi Greer, să încep să salut oamenii şi să strâng mâini
pe-acolo.

Mi-am pus capul în palmă, privindu-l. Era ciudat de vorbăreţ în seara asta, aproape agitat. Şi nu prea-i era felul. Or un singur detaliu era diferit în seara asta, faţă de multe altele asemenea.

-Are legătură cu Greer? întreb încet. Ştiu că a trecut doar o lună de la... lac. Dacă e prea mult, prea curând, pot
găsi o altă cale.

Embry oftă sugrumat.

-Mă întrebi dacă mă simt rănit că ţi-ai făcut o iubită după ce te-am părăsit? La dracu', Ash!

-Ce vrei să spui?

îşi trecu mâna prin păr. apoi îmi luă paharul de unde-l pusesem. îl dădu pe gât dintr-o înghiţitură. Ştergând-şi gura cu dosul palmei, ceea ce mă /ăcu să-mi doresc să-l strivesc de perete şi să-i fac tot felul de lucruri, cu paharul rostogolindu-se pe podea.-Trebuie să încetezi să-ti f . ... spuse. Mă face să mă simt şi mai de rahan ,„ n,,„ s-a întâmplat între noi.

'«găturiˆ

- N-o să încetez niciodată să-mi f ˆ

i-am spus. Patrocle. Pentru t,.

- Nu. Doamne... nu face asta.

- Spune-mi dacă este din cauza ei.

- Şi dacă îţi spun, atunci ce? îi , nu sufăr eu. văzându-te cu altcineva? Sau rămâi " ascunzând bucuria pe care o simţi? Nu-mi doresc n" din toate astea. M-ar distruge.

- Şi-atunci ce-ţi doreşti, Embry? -îmi doresc... îşi sprijini paharul de frunte

închizând ochii. Nici măcar nu ştiu. E totul prea încurcai acum. Pe tine. Pe ea. Cu mine. *Ea*.

De ce să-l facă ea să simtă că totul e aşa încurcat? L-am urmărit cu atenţie, mai mult simţind decât văzând cum ceva ieşea la iveală, ca şi cum pardoseala de gheaţă dintre mine şi el devenea din ce în ce mai subţire, crăpându-se.

-Ţi s-a supus? întrebă Embry cu ochii închişi. Când a fost aici noaptea trecută? Este submisivă?

-Da.

Urmează o pauză.

-O face mai bine ca mine?

-E ca şi cum m-ai întreba care ocean e mai frumţ». Modul tău de a mă lăsa să te iubesc este diferit. Ea ntera. Tu lupţi.

Iar eu am nevoie de amândoi, aş fi vrut să adauge dar nu am făcut-o,

-Toată lumea ştie că Pacificul este cel mai fnim°s ocean, răspunse murmurat Embry.

, ,n deveni şi mai subţire.

adevărat ce-ai spus.

Altă pauză.

îmi'desfac picioarele, poziţionându-mi pantofii de ceremonie la "nare distanţă unul de celălalt, astfel meat să fac loc cât pentru un bărbat adult.

Vino la mine, pune-te în genunchi şi spune-mi adevărul.

Puse paharul gol pe masă cu ochii în flăcări.

-Nu.

M-am aruncat pe el înainte ca eu însumi să-mi dau seama ce fac, infigându-mi mâna făcută pumn în smoching, în timp ce cu cealaltă îl ţineam de ceafa. Am continuat să-l ţin aşa pentru a-l împiedica să se elibereze

din strângerea mea.

-Acum spune-mi tot adevărul!

Ridică privirea spre mine cu ochii plini de durere,
înfrânt.

- Mai contează?

-Tot ce te priveşte contează pentru mine. De ce nu
5' gelozia ta?

Nu răspunse.

Se infioră în cel mai minunat mod când i-am trasat linia buzelor.

- Deci e mai mult decât simplă gelozie. Altceva, ceva ce nu vrei să-mi spui. Cc-ar putea fi, Embiy? Ce vrei să-mi ţii ascuns?

Genele i se areuiră ameţitor şi pe obr .. .. două pete roşii, gemene. Şi era atât de friu" " apăn'rft încă al meu, încât, dacă i-aş fi adus gura pe a >S' 3,ât ,le acum l-aş fi putut săruta până mi-ar fi mărh mea ct>iar minciunile şi secretele pe care le avea. Ur'Ml 'oatţ

Cum? Cum era posibil să-mi doresc asta atât rf şi să o doresc pe Greer tot la fel de mult? Simţeam fe"[11] inţeleg, şi simţeam că nu era just pentru ei, dar mie n^ necesar şi că trebuia să existe o cale ca totul să fi e sănătos pentru toţi trei. c°rect,

Embry era pe punctul de a-mi răspunde, iar eu mi aplecasem şi mai mult pentru că încă nu renunţasem la ideea de a-l săruta, dar am auzit o voce de femeie în apropierea noastră. Era Greer.

Când întră în cameră, încă îl priveam pe Embry în ochi. Şi-atunci am înţeles.

Am văzut adevărul.

Nu era gelos pe ea, era gelos *pe mine.* O dorea şi el şi bineînţeles că asta îl chinuia, fostul iubit şi femeia pe care şi-o dorea, amândoi, acolo, în faţa lui. Cine nu s-ar fi simţit afectat? Mintea mi se umplu de imagini nechemate, fierbinţi: ideea de a-l privi mişcându-se între picioarele ei, de a-l privi alintând-o şi mângâind-o. Ideea de a-l privi sa- tisfacând-o la ordinul meu.

Penisul mi se întări atât de rău că nu mai puteam respira.

I-am urmărit în timpul dineului din seara aceea; era prima dată când ii vedeam împreună. Iar ceea ce am văzu m-a fascinat, pentru că nu doar Embry era în mod clar atras de Greer. Era reciproc; se vedea din modul în care roşea şi rădea că era la fel de atrasă de el, şi era norma să fie aşa, pentru că era vorba de Embry Moore, arătos, princiar şi delicios.fu vibraţia care se ma fascină k'f.f^ re ura doar un moment.

r w r " Fr a ceva subtil, careu -ntuneCată, se si^unu' p^e «ţSfiTSIghkinA Dar 0 simp,ă atract,e eC oTo^i'-ţaceva ¿!ualâ obişnuită.

-^tărit modul în care Greer se •^eTnd "¿"estisem. în timp ce dansam, câ imbr'ft Le cel L.re mă învăţase, că ne schimbasem rohuiîe conducând când eu. când el, şi mi-a fost imposibil să **nu** observ fiorul de foame din ochii ei, imaginandu-şi scena.

.Aşa că am luat o decizie. în seara aceea voiam să văd. Era doar o idee, o speranţă, încă neclară şi periculoasă, dar, ah, ar fi fost şi mai periculos să nu o fac, să nu explorez posibilitatea asta, măcar puţin. Nu pentru a-mi confirma bănuielile.

Se văzuse clar pe feţele lor în momentul în care se priviseră, în momentul în care am intrat pe uşă însoţit de Lmbry. Vibraţia dintre ei era evidentă dar, cumva, mă includea. Nu mă simţeam îndepărtat, dat la o parte din

că n aTfi f f re alnea aCeea a lor unul de «"ălalt. Nu dincolo JZ'J - Pemn ı Că eram P«te măsură, dar W Glorios K« ,mrevedeam ceva înspăimântător de Ca e«"t «tte Predestinat- Nu-mi dădeam încă se întâmpla! mpia. dar ştiam că era real şi că mi-o doream tensionat nefericit f T* mă intrebase Kmbry Puţin la omt a"fn,'r /a oriund <-'- mai

™ PăsăricTudă e^î?ederii ngenU chea,ă - ea te vr^" ° ^ m am a Plecat * ¡-am şoptit. Şi că şi Embry oftă cu durere._SU, micul meu prinţ, eu vă vreau pe amâna.., Si vreau ca voi doi să vă doriţi unul pe celălalt. Mi exc,« îngrozitor. Şi cred că ideea de no. tre. .mpreună t, exciu #

'"“într-adevâr, când m-am retras, chipul lui Embr> imaginea dorinţei pătimaşe şi a înfrângerii. Am şti _ " ™ d l făcusem să cedeze, că victor» era a mea. Cc atunci, w ^^ cram ^mcă foarte sigur, dar ori avea să ne "fŞ - „'dus ori avea să ne ardă ca smoala din iad. Şi ^epCÎ'vâdceaveasăfie.

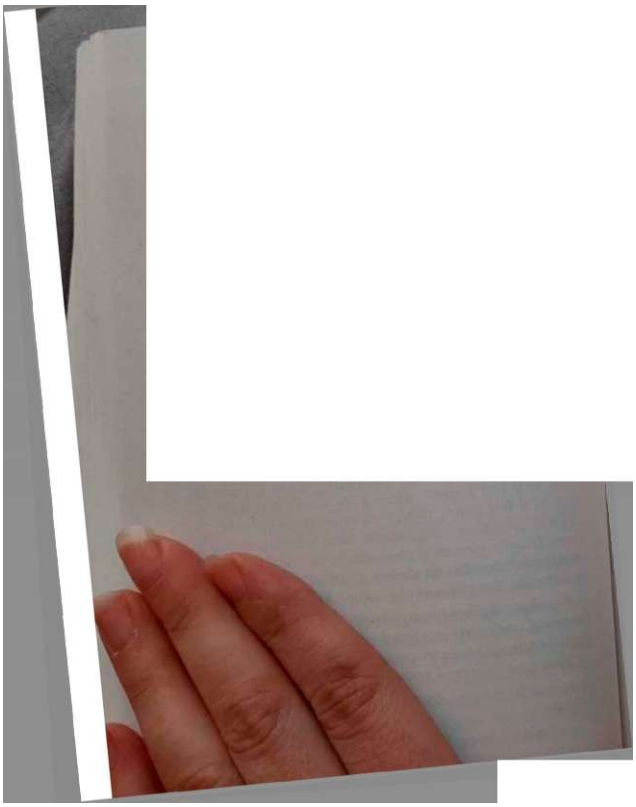

26 ASH

Acum

An, fost norocos de când mă ştiu. în ceea ce priveşte lucrurfimportante, cum ar fi mama şt sora mea, mb.ţ . J. prietenii mei, dar şi în lucruri mărunte, cum ar fi notele bune şi legi pe care am reuşit să le fac să treacă şi, în general, cursul favorabil pe care viaţa mea îl avusese. Bănuiesc că sunt şi unele părţi pe care nu le-aş putea numi tocmai bune, cum ar fi săptămâna mea cu Morgan, când l-am conceput pe fiul meu, dar nu le-am perceput niciodată ca fiind nenoroc. Au fost greşeli de judecată, datorii care în timp s-au adunat şi pentru care am meritat fiecare picătură de durere sau dispreţ care le-a urmat.

însă acum mă simt cu adevărat, realmente, dureros
de ***ghinionist.*** De un nenoroc stupid.

Plin de cruzime.

Merlin avusese dreptate, atunci, pe pod. Voi face tot «MM va sta în putinţă să împiedic moartea lui Embry.

Părăsesc parcul cu mintea plină de amintiri necunoscute şi de multe, multe dubii. Primul lucru la care nia gândesc este să-i sun pe Trieste şi apoi pe Belvedere. Dezbaterea va avea loc exact peste o săptămână. Peste o săptămână, Embry ar putea fi mort.
Nu voi permite ca acest lucru să se întâmple

.«ihj

Belvedere încearcă să mă pună în l„Sl cu Embry, dar nu răspunde nici el nid ^^«nlc campanie, ceea ce are sens dat fiind ce sa fa 8411 it Abilene. însă asta nu-mi potoleşte frustrare lT[Pl]* mesaj cât se poate de clar şî de explicit inct- ,las u» cad, totuşi, în ridicol. ' ercand şi nu

- Embry, scuză-mă că te sun iar, dar am info în legătură cu dezbaterea. Pare că se va înscena ceva e«3t" de periculos. Aş vrea să schimb locaţia sau să găsesc^ soluţie. Sună-mă.

îi pun la treabă pe Triste şi pe Uri să găsească o nouâ locaţie şi să obţină colaborarea televiziunii care va găzdui dezbaterea. îi cer lui Gawayne să adune toate ameninţările la adresa lui Embry şi să facă un control încrucişat în baza locaţiei din Richmond. Solicit ca un număr imens de agenţi ai Serviciilor Secrete să fie prezenţi la eveniment.

Dar lucrurile ciudate încep să se întâmple. Apelurile telefonice sunt anulate. Mesaje din e-mail dispar pe calea dintre servere. Reţeaua de televiziune strâmbă din nas la ideea de a modifica evenimentul. Nimeni nu dă de Bnwy. iar Kay şi Trieste se comportă dc parcă mi-aş h Pieru minţile. .,

După două zile, Embry ne trimite vorbă Pnn.^. de campanie că este de acord cu schimbarea even |uj tului, atâta vreme cât nu interferează cu funera i ^ Abilene, dar tocmai atunci Harrison Fasse incep«! s ^ din picioare, provocând agitaţie în presă, în leg' schimbările care priveau evenimentul, forţându-ne să dezvăluim noile opţiuni. ^

Trieste îmi spune că
evenimentul, dar nu imposibil 'WL^'1
decid""' acfrf»! înnâ»___: J , 1 ''
timp
decidem, astfel încât cei 'de hi' w?"4 ..mâ'ne uJ^irti timp să verifice clădirea. Secret^ *

După trei zile de cercetare, Gawayne nu reU^Ll găsească nicio conexiune între dezbatere şi un eve»

UKayi-^rmesajulpecarenuraărul sPon Embrynuvreasâ m , r P lui

şi ,ocaţ

Reuşim sâ sch.rnhâm dţ (ot ^ ^ d ,a , „ mărim
Sm că Embry a rămas la fel de ^" ^Hnfm suÎeS să încerc soluţia la distanţă, ^ mesaj v(Jtal să•, în,reb dacă e
de acord.

Niciun răspuns.

Decid că totuşi e mai bine sâ fiu aproape de el, nu sechestraţi în cine ştie ce locaţii distante. Vreau să fie lângă mine şi să pot acţiona dacă va fi nevoie.

Îl întreb pe Merlin dacă ar trebui să le povestesc totul lui Embry şi lui Greer. Despre celelalte amintiri. Despre viziunile lui Merlin în legătură cu viitorul nostru. Nu-mi dă un răspuns pe şleau şi nu cred că am unul prea clar nici eu. Să le spun povestea asta nebunească în speranţa că-l voi salva pe Embry? Ori. dacă le spun, Embry va crede şi mai puţin în existenţa unei ameninţări la adresa lui?

Şi, mai ales, sunt cu adevărat convins de existenţa nimÎc? ameninţări? Sau de tot restul. Mă agit pentru nlin* a³" aCeı?.a este începutul sfârşitului? O săptămână în îl i 8reş f'1 StUpide ∗ Pară rost_în care tot ce se putea **ampla pe** dos s-a întâmplat pe dos, astfel încât, singurul a mai rămăsese de oferit Universului era ceasta nesemnificativă viaţă a mea?

Nu ştiu.

Nu mai ştiu nimic.

Şi toată săptămâna visez acelaşi lucru: apă. şi ceaţă. Şi o barcă ce pare a mă aştepta. Patru regine. în aşteptare 5i ele. tar în vis ştiu că trebuie să merg undeva.

într-un loc mai bun, dincolo de ape.

ÎNMORMÂNTAREA LIT. sumbră Biserica se arătase cumva «* slujirea în cazul unei persoane cil entă în W Un" fiind că nu era împotriva doctrină 5 *««beSî> ^dăduseunteleLmie^o^'^ 1

Tristă realitate, însă aceasta e o altă J* Cel mai greu de privit era **GalahadlT*'-** costum, strângând tare mâna lui Embry şi'con* ^ ^ l întrebe dacă mami era acolo. *Ma m i a iţa ?* î nt rehaonT^ I ori privea portretul de mari dimensiuni de lângă cotf"' Greer stă acolo suplă şi regală pe tot parcursul ceremonii cu capul ridicat şi ochii limpezi. Doar cearcănele de I sub ochi dezvăluie nopţile de nesomn, doar încleştarea i mâinilor împreunate arată cât de adânc e sfâşiată de ceea I ce s-a întâmplat. O ţin cât de aproape pot. Aş vrea să pot face acelaşi lucru pentru Embry. Pentru Galahad. Să-i iau pe prinţul meu şi pe fiul său în braţe şi să-i apăr de orice dificultate sau greutate, pentru totdeauna.

în timpul slujbei privesc coşciugul, ţinând-o de mână pe Greer, experimentând tot ceea ce sentimentul de doliu aduce cu sine şi gândindu-mă la dezbatere mâine. La pericolul pe care am făcut tot posibilul sa-ie^-

Nu-mi mai rămâne decât un lucru de încercat şi încerca diseară. Adevărul. renane

Când Greer şi cu mine ne alăturăm cozii de care-
şi prezintă condoleanţele, Embry arată ca [0] strânge
mâinile automat, dând din cap şi zamtn ori de câte ori
e nevoie. Dar când Greer ajunge în văd cum o undă de
şoc îi traversează chipul- .j

Se apleacă şi îl sărută pe un loc care ar putea fi cu multă indulgenţă obraz, dar care este, de fapt-. ¡5i închid6
iofl'-fi .. ntesc Unde vei fi?
^ '"^^^rild-niâ fix- cu buzele întredes-
„ci**, an, impresia că **nu-mi va răspunde,**
pentru o cop»'
dar apoi spune: fiu singur după miezul
_ casa din oraş. ^
n0Ptii Si 1 sărut la rândul meu. indiferent la oricine ar nutea privit dorindu-mi doar să simt pe buze pielea fina. abTbârbierită, a obrazului său înainte de a mă îndepărtă.
- 0 să fim acolo.
ŞAPTE ORE MAI TÂRZIU, când maşina noastră se opreşte în fata casei sale, cartierul lui Embry este întunecat şi tăcut Un ger puternic s-a adunat în crăpăturile şi subfeHnare 0tUarel0r * Ca vcne albe intinse P-
^ÎG^fiTpni:5" o C o leaSCă maiina "

- Cred că ar trebuie să mergi mai întâi tu. Singură.

împreunate'03^ ^ CU sprâncenele frumoase

- Singură?

Şi ii Mă mé<,rC să"• p0i P'rivi chipul, apoi o iau de mâini I nve.se ochii în timp ce vorbesc. Mă gândisem la seara -'sta toată săptămâna care trecuse, la dezbaterea de natne, şi-mi deveniseră extrem de clare două chestiuni. " primul rând, nu voi permite nimănui să se atingă nici măcar de un fir de păr al lui Embry i$_{ar}$ - asta însemna... dacă Merlin arc drenta,!" doil <» ri„ care trebuie să fie sacrificat. Cu alte cu^e t 'w ^ dau viaţa pentru a o salva pe-a lui. trc bui$_{a}$ sj.$_{m}$.

Ceea ce implica o serie de alte lucruri i voiam să mă gândesc, dar, în principiu tot Cart "" să mă asigur că atât prinţul meu, cât şi regină C"ma Cra îngrijiţi cum se cuvine, dacă toate celelalte măsuri" V"m le luasem vor da greş şi va trebui să mor mâine" tar^ ^ din acea *grijă* începea chiar în seara aceasta. par,e

- Tu şi Embry sunteţi amândoi legaţi de Abilene ii spun cu tandreţe lui Greer. Aveţi nevoie să împărţiţi u$_{n}$ moment doar voi doi. Să jeliţi împreună.

- Nu vreau să o jelesc, spune Greer cu voce tensionată.

Dar ochii ei o trădează.

- A încercat să mă omoare, v-a rănit şi pe tine, şi pe Embry.

- Greer, spun, folosind tonul de dominator pentni a mă asigura că mă ascultă. Doliul nu înseamnă să simţi lipsa cuiva. Este vorba despre a reflecta. Despre a examina toate modurile în care persoana respectivă ţi-a atect viaţa. Doliul nu este pentru cei care se duc, este pentn care rămân.

Oftează.

- Da, domnule.

Dar apoi mă fixează cu privirea.

- Dar să ştii că avem nevoie de tine. Şi el, Si^{1} ^

Zâmbesc, dându-i câteva şuviţe la o parte frunte.

- Mă veţi avea, iubita mea. Amândoi. îl "c" după ce îl vezi tu. Apoi eu şi cu tine ne vom petrece ^ nopţii împreună. Dar cred că cel mai bine este ca voi o petreceţi puţin timp singuri.

sunt *egoist, vreau să vă am pe*
SUltl t» *„AnH lIii VOI*

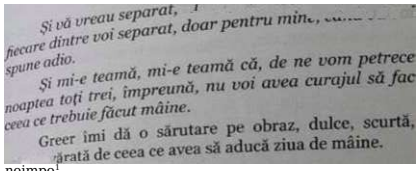
Şi vă vreau separat,
fiecare dintre voi separat, doar pentru mine,
spune adio.
Şi mi-e teamă, mi-e teamă că, de ne vom petrece
noaptea toţi trei, împreună, nu voi avea curajul să fac
ceea ce trebuie făcut mâine.
Greer îmi dă o sărutare pe obraz, dulce, scurtă,
arată de ceea ce avea să aducă ziua de mâine.

neimpo[1]
ntiu'p— . , ...

-0 să mă aştepţi afară.'

- Da.

Apoi agentul deschide portiera, iar ea se îndreaptă spre uşa de la intrare, după care dispare înăuntru. Privesc prin geamul maşinii cum silueta lui Embry trece pe langa fereastra din faţă a casei, apoi văd umbrele lor uiiindu-se, văd capul lui Embry căzând pe umărul lui Greer, văd cum Grecr il îmbrăţişează şi cum. în sfârşit, işi ridică feţele şi se sărută, iar eu simt sărutul acela până la mine, în maşină.

Zâmbesc în sinea mea. cu drag, puţin trist, privindu-i. E bizar să simţi gelozie, dar, în acelaşi timp, generozitate şi iubire. E bizar şi extraordinar de frumos. E bântuitor şi e divin să simt bucurie vâzându-i împreună, să mă simt copleşit de cele mai bune, de cele mai pure sentimente urmărindu-i cum se sărută şi, în acelaşi timp, să simt teama infigându-se în inimă ca mii de ace de gheaţă. Sentimentele se completează unul pe celălalt, dragoste şi frică, cald şi rece, lumină şi întuneric. Poate că acelaşi algoritm care reglează apetitul meu sexual împins dincolo de limite mă face să şi iubesc în acest fel, durere şi plăcere întrepă-trunse.

Privesc umbrele iubiţilor mei îndepărtându-se de UŞS şi îmi imaginez ce vor face în continuare. Vor vorbi? Şuşotind, plini de stânjenealâ, pentru că moartea face vorbele tuturor să fie stângace. Sau poate Embry îşi va apăsa pe inimă cu mâna lui Greer, iar ea, drept răspuns, o va lua pe a lui apăsându-şi-o unde simte nevoia de el?

Va îngenunchea în faţa ei, iubind-o cu
va face să strige de plăcere? Se va urca Grelr -PĂnă
(ıa»<1 „
mişcându-se sălbatic, cu disperarea **intensă** a d

Pentru că amândoi jelesc, deşi amând ? pe Abilene. Nicio viaţă nu părăseşte această? ^ face valuri, dispărând ca şi cum nici nu ar fi ftră 3 dacă Abilene nu a lăsat în urma ei altceva decât "M C hia' cenuşă, cicatricile trebuie îngrijite înainte de a p u t e a * înainte. Mă gândesc mai ales la Embry şi la băieţduT^ Mă gândesc la Greer, care o socotea pe Abilene cea m : bună prietenă a ei.

îmi las capul pe canapea, închizând ochii, ima-ginându-mi-i pe cei doi împreună. Reevocând noile

amintiri bizare pe care Merlin mi lc dăniise. în cealaltă viaţă, plăcerea mea cea mai mare era să-i privesc pe ei doi împreună. Să-l urmăresc pe Embry cum îi provoca râsete lui Greer, s-o privesc pe ea certându-se cu Embry despre politicile de la curte sau despre randamentul culturilor. Ca şi acum, şi în cealaltă viaţă, inima mi se umpluse de o fericire imensă şi de o gelozie pe măsură. Pentni că iubirea pe care o simţisem pentru ei doi era aproape de divin: simplul fapt că existau, că trăiau, fusese suficien sa mă umple de o bucurie fără măsură. Mai mult. faptul erau atât de fericiţi şi atât de îndrăgostiţi mă făcea ^ simt împăcat, pentru că îi iubeam mai mult deca i ^ mai mult ca pe oricine, iar fericirea lor era premiu cel mai de seamă. _

Dar, ca Dumnezeu, eram, de asemenea, iubirea lor, posesiv cu inimile lor. Cred că Dumneze ^ gelos pe poporul său la modul cel mai pur, dar eu, ^ ^ şi atunci, ca şi acum, eram gelos pentru că mi-C^a ^ ^in Un rege, un războinic, un bărbat puternic, care f> ^ secret cu teama că, poate, persoanele pe care le simt mai aproape nu-l iubeau., „3 viată am considerat că gelozia era preţid ÎnCeŢîaI Xî plăîese pentru iubirea extraordinara pe care trebuia sa ^ ^ ^ putea iubi în trei, ani si ani I*°;Ts\e se simtă, chiar şi rar, neglijat sau ruşinat? Ibrâ însemna ca eram dispus să renunţ nici macar ^nTu " moment la dragostea mea pentru ei sau la K-**m** lor pentru mine, dar, în cealaltă viaţă, însemnase 'ă nu chibzuisem suficient asupra viitorului. Nu avusesem grijă de oamenii pe care i-am iubit pentru că mă duruse prea tare să mi-i imaginez continuându-şi viaţa fără mine, fericiţi doar ei doi.

Dar nu va mai fi aşa. De data asta, în viaţa asta, îmi accept gelozia, durerea, las fiecare spin şi fiecare ţep să mi se adâncească în piele, desfătându-mă în fiecare clipă, pentru că-mi aminteşte că incă sunt în viaţă, că încă pot face ceea ce trebuie.
Şi ştiu ce trebuie să fac pentru Oreer şi pentru Embry. Îl sun pe Merlin.

- în legătură cu mâine, spun, după ce răspunde.
- Da?

etaj Urmăresc umbrele mişcându-se în dormitorul de la

- Am nevoie să mai faci un lucru pentru mine.

ohr. - - I °RE MAI TÂRZIU, Greer iese din casă cu oraji, îmbujoraţi şi cu părul ciufulit. îi deschid uşa şi nu a pot abţine, o trag spre mine şi şterg toate urmele de sex Ue pe ea, cu buzele.

¡iling gura, hămesit după gustul ei. îmi trec degetele până sus, pe picioarele ei şi simt că Embry a iubit-o cum se cuvine.

- Ah, ce excitant e, geme în gura mea sa ' atingi acolo unde Embry a fost în mine. S•mt ^ »iâ

- Mmm, mormăi, mutându-mi gura pe muşcând-o. Şi pe mine mă excită. ' ^u,

Şi chiar aşa e, dar mă face să simt chiar mai mă face să iubesc cum iubeşte Dumnezeu, altruist 'n^1111, totdeauna. Plăcerea lor este a mea. ' 111

- Mulţumesc, îmi spuse. Avea nevoie de asta Apoi respiră adânc, ceea ce îmi spune mai multe decât o făcuse ea în cuvinte. Respiraţia îi tremură, de jale şi din cauza hormonilor. Plânseseră şi apoi se iubiseră Mă simt ca un doctor care-şi priveşte pacientul ascultător cum se vindecă, graţie recomandărilor sale.

- E pregătit pentru tine, adaugă ea.

îi mai depun un sărut pe gât, îmi scot degetele din păsărică ei şi i le bag apoi în gură, să le cureţe.

- Mă aştepţi acasă sau stai aici?

- Cred că o să merg acasă. Te întorci în noaptea asta, da?

- Da, regina mea.

Mâ uoi *'întoarce să-mi iau adio.*

ASH

Acum perfect modelaţi, la vedere, şi ştiu că arata aşa pentru că tocmai ii pusese la treabă, regulându-mi soţia.

Simt nevoia să respir adânc pentru a mă putea controla.

Aş linge imediat sudoarea aceea de pe el, mi-aş băga mâna în pantalonii lui să apuc în mână ce îmi aparţine de drept. L-aş trânti pe podea, restituindu-i tot ce el mi-a dat vreodată, toată angoasa, tot dorul, toată fericirea, să le înfig înapoi în corpul său, mişcare după mişcare, până devin ale lui, pentru totdeauna... Dar nu pentru asta mă aflu aici în seara asta.

Am venit să-i spun adio. Indiferent cât de mult ^Per că-l pot salva spunându-i adevărul, indiferent cât de 'are sper că toate măsurile pe care le-am luat în ultima săptămână vor avea succes, trebuie să fiu pregătit pentru ziua de mâine. în cealaltă viaţă nu fusesem pregătit, nu eram gata, iar când am murit, mi-am lăsat regatul în ruine.

Dar de data asta va fi diferit.

-Ahile, spune Embry închizând uşa.

Patrocle.uuuiiune

- Vrei ceva de băut? Vreau, ciudat, dar chiar împreună spre biroul său, unde deschî.t' '»'W, de glob pământesc şi toarnă pen ^ har-n fn sănătoasă de scotch. Se sprijină de ■ Z eu mă sprijin de cadrul uşii, luându-nii „n ' b,rou''n i, a mă bucura de el. Pentru a savura imag^lS încordaţi ai abdomenului, ai pieptului si ai k Mu*hii de bine modelaţi. Dr aţcU)r. ati|

Aşa a fost dintotdeauna, mlădios şi suplu ca o statuie grecească. Avea un corp alcătuit parcă a-mi face inima să tresară. Şi penisul să ardă de (1 Pentni Dacă eu sunt aspru, cu păr negru p e piept, .| aproape deloc; unde corpul meu e plin de curbe şi muş^i puternici, el este suplu şi fin.

Diferenţele şi asemănările dintre corpurile noastre mă fascinează, dar nu pentru că suntem amândoi bărbaţi, ci pentru că suntem amândoi oameni, pentru că trupul său arată într-un fel şi al meu în alt fel şi pentru că ne exprimăm iubirea prin aceste trupuri. Şi dacă fiecare detaliu al corpului său mă fascinează, este doar pentru că toată fiinţa sa mă fascinează. îmi doresc să identific fiecare asemănare şi fiecare deosebire şi să compun imnuri pentru amândouă.

- Nu reuşesc să gândesc limpede când te uiţi la mine în felul ăla, se plânge, sorbind din băutură.

îi zâmbesc, ştiind foarte bine că va apărea grop V care-l atinge la suflet. Embry geme. .

Când mă gândesc că e poate ultima oară cand i ^ necăjindu-se pe gropiţa mea, stomacul mi se strâng teamă şi jale.

Ai putea** Sta **aici holbându-te la** el **pentru ¡',„ mă mustru. Fa ce ai venit să faci. Spune-i adio în ca care totul se va sfârşi mâine.

. L„, vreodată ce trebuia să faci ca să mă

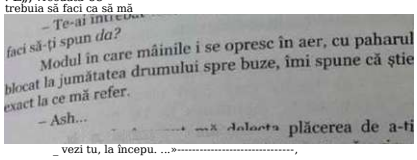
faci să-ţi spun *da?*
Modul în care mâinile i se opresc în aer, cu paharul
blocat la jumătatea drumului spre buze, îmi spune că ştie
exact la ce mă refer.
– Ash...

_ vezi tu, la începu. ...»----------,

„-a ce-ti doreai aşa mult, pentru că, dupa prima neqiA no,rpte în pădure era ulrimul lucru pe care ti-l T'team refuza. Dar intenţia mea nu a fost niciodată să mă'neg ţie atâta vreme. Curând, mă gândeam, se va ivi ocazia perfectă pentru a marca pentru totdeauna şi ce îţi negasem şi aşteptaseşi indelung şi că o să fie de neuitat pentru amândoi. Ştii cât sunt de obsedat când vine vorba de prime dăţi.

Embiy nu răspunde, genele sale clipesc lent, calm, în vreme ce soarbe o gură din pahar, procesând ceea ce ii spuneam.

- Iar momentul nu s-a prezentat pentru că te-am cerut în căsătorie şi te-am speriat. Dar a doua oară, a doua oară a fost o decizie conştientă. Când îmi va spune *da,* m-am gândit Când va accepta cererea mea în căsătorie Părţi, atunci vom trăi ultima noastră primă dată. Asta imi doream să faci ca sa o meriţi. Voiam să-mi spui *da.*

I'ac un pas inainte, iar el închide ochii. Chipul său Pare îndurerat.

- Ash.

Ce nu am înţeles, spun în şoaptă, ignorându-l Prophndu-mă un alt pas, a fost că tu mi-ai spus ntotdeauna doar da.

Aerul dintre noi pare a vibra şi zumzăi. destinul, din nou, soarta, doar că am amintirea unui moment ca acesta, pentru că în cealaltă viată nu făcusem asta 1.H7
niciodată. Acest moment se întâmnlă pentru amândoi, în ambele vieţi Patrii

- Ash.

Vocea lui Embry este sugrumată

- De fiecare dată când mi-ai' oferi, • ta, supunerea ta, capitularea ta De fie «ier te-ai luptat cu mine ştiind că vei pierde âT^ când m-ai susţinut pentru că singur n u » » , ^ fiecare respiraţie şi sărut pe care l-ai împărtăşi reprezenta modul tău de a-mi spune da Mi-ai de multe ori da, încât sunt surprins că am mTl?* aud cuvântul nu.

Embry îşi pleacă fruntea, respirând neregulat

- încetează, mă roagă. Te implor.
- îmi spuneai da, Embry, iar eu nu aveam urechi să aud. Dar acum ascult.

îşi ridică privirea la mine, sunt destul de aproape acum cât să-l pot atinge şi o fac. îi iau mâna dreaptă şi scot din buzunar inelul pe care voiseм să-l arunc în lac cu trei ani în urmă, nereuşind s-o fac. îi strecor inelul pe deget, o versiune asemănătoare, dar mai veche, a celui pe care ii poartă pe stânga.

Se uită în timp ce-o fac, pieptul tremurându-i cu fiecare respiraţie, iar când termin, duc la buze degetul cu inelul meu pe el.

- Eşti al meu în aceeaşi măsură în care este Greer, îi spun. Iar eu sunt al tău la fel de mult pe cât sunt aiie Regret din suflet că mi-a luat atâta vreme să Ar fi trebuit să ţi-o fi spus acum mulţi ani. Să-ţi •> asta acum mulţi ani.

îmi priveşte buzele proptite pe inel,

- Te referi la inel?
- Nu, mă refer la ce urmează.Ultima noastră primă dată? întreabă ameţi - , noastră pnma * du▪mă de cravată ş. ' a asupra mea.

P^{s510n}_n^ad dSioul său. apucând-o o ff^_netmpiedicăm
^{fiec}are treaptă, cu
săn.^;^fometate ¡mbrăcămin-
S& ^ ^{-reaua şi mă face}
S ^{ad} r_ma.na. spune. Apoi scutură din ca£ " /'himbat ceva dacă ar fi fost aici. Aş fi închis uşa ¡¡!£tfSS2SS. Ai idee cât de îngrozitor de mult
¡mi doresc asta?

Rid din nou pentru că îmi cam imaginez cat de mult. Penisul erect împinge în pantalonii de trening, pieptul i s-a Înroşit uşor... ţine pumnii încleştaţi pe lângă corp. Mă ţintuieşte cu privirea.

- Nu e amuzant.
- Un pic este.

Mă priveşte şi mai aţâţat.

- Eşti un bastard şi un nemernic.

^{mnfo}~ Adevărat, spun. deşi înjurăturile nu se ^{potrivesc} contextului. Era mai bine cu băga-mi-aş.
Dacă ' % ^{ri<liCă întI"un fel care"mi} oprite respiraţia. SDunpel ⁶
" ^{0ară când} " ^{văd} «njetul acela care-mi
că, pe ascuns, se amuză şi el?
momentulDeibracEe⁵" ^ ^ ^{SPUnC"} ° 53 Strice t0t
desfSră 5 ^{SCara asta vrei fiu} submisivul tău? întreb, siacandu-nu cureaua şi scoţând butonii de la cămaşă.

- Nu, răspunde imediat, tandru. Nu. Tu eşti şi vei ramane regele meu. Asta îmi doresc.

Simt cum o emoţie caldă mă cuprinde, împiedicân- ou-mă să respir.

- Micul meu prinţ.

Se apropie. îmi ia butonii ^{ir-j} ^{assa7ă} apoi se întoarce să mă ajute să-mi dau că?«¹* ^{Con}>*d_«

- Acum doi ani m-ai întrebat cum îm'!** spuse, după ce sunt pe jumătate dezbrăcat s l ^{Sc} « fie desfacă şireturile de la pantofi. Văzându i ^{jr>Ss}«-tiii cheat la picioarele mele, atât de grijuliu ,n'-⁵f' ^{^nKtrnu}«- un fior, inutil de altfel, de căldura direct înVl* ** ^{!iimt} tare din clipa în care-l văzusem, iar acum def ^ ^{Erwin} Pulsam, plin de nevoie.

P'curam.

Embry îmi scoate un pantof, apoi trece la <■ l-l picior. ^{,alal}>

- Multă vreme am crezut că-mi doresc să ţi-^{0 un} exact cum imi faci tu mie uneori. Să fiu eu bărbatul şi tu tinerelul, să fiu eu regele şi tu cavalerul care îngenunchează în faţa mea, implorând. Dar. după ultima dezbatere, mi-am dat seama, spune, scoţând al doilea pantof şi trecând la şosete, că nu asta-mi doresc cu adevărat. Chiar deloc.

- Şi ce-ţi doreşti?

Se ridică, luându-mi mâna şi ducându-şi-o după ceafa, apăsându-ne frunţile una de cealaltă.

- Să-ţi fiu supus.

Acum sunt eu cel care respiră ameţit; de fapt. cred ca nici nu mai ştiu cum e să respir.

- Ştii bine, Embry, că totul este o înscenare. F^ < părticică, îngenuncheatul, urmele de pe corp, um> un joc. O fantezie.

Şi chiar aşa e. ■■ ,„ «e de
-Mincinosule, şopteşte, ᵃPr°Pᵘⁿᵃ . ᵀ⁻_ₐⱼₗ,m»i astfel încât să ne atingem abdomenul şi pieptul- 1 >" spus deja, cu tine totul a fost real de la bun începu •
Şi chiar aşa e.
• rnulti dintre oameni nu ₛceea cei de sexu alitate.
ᵖSr.e ^"^ fanfe'e, şi realitate, este ¡"tᵉⁱᶠˡⁱ, ^vem dreptate- Este expresie sincera a
si Pᵘⁱᵃ,ᵒˢᵢₚt Hmaginatiei. Este ambele; da Si un joc complex ᵃ«^ₑᵣₛᵢᵤₙⱼ, nu este ^S^n^Sti vulnerabil, fericit
Acesta este esenţa: dorinţa de a te simţi uman.
Mă sărută din nou. tandru de data asta. şi se asigura ₄ JM marginile gurii, locul acela spec.al din spatele urechii, frecându-şi obrazul de al meu. Oftează cLd barba abia crescută ii irită obrazul fin.
- De când te-am văzut prima dată mi-am dat seama *ci* barba iţi creşte prea repede şi că până seara vei părea neras.
- Ar trebui să mă bărbieresc mai des.
- Şi eu unde aş mai găsi sărutări aşa aspre ca ale tale? Să nu îndrăzneşti.
Îmi sărută pieptul şi burta, apoi, cu grijă, imi desface pantalonii, dezbrăcându-tnă cu atenţie, ca un valet, impă- tunndu-mi hainele şi punându-le frumos deoparte, exact cum tmi place mie, în loc să le arunce direct pe jos. Gemem amândoi cand imi dă jos boxerii şi penisul erect mi se euDerează ca un arc, cu glandul alunecos.
el Te rog ** regele meu când vom face asta, repetă
- Vrei să preiau controlul?
^ Expiră adânc, părând a se elibera şi ruşina în acelaşi
-Da.
Hei, spun, luându-l de mână. Putem schimba roiurile în orice moment, ai inteles? Dacă vrei să preiei frâiele, peste cinci minute sau peste o oră, nu trebuie decâ

tsă-mi spui şi o vom face. Mi te n,,t
egali. în noaptea asta. nimic nu eLIT"* Pu,,

Parcă o gheară rece smulgi ^ *

care o sunt doar pronunţând ctnintele ar noaptea asta nu va dura pentru totdeauna *; Penis*>5 chiar sunt definitive. Cum ar fi moartea, ser'

Mă scutur să scap de senzaţia de frică T^ atenţia la Embry.

- înţelegi? întreb. Nu mă interesează în ce înclină balanţa puterii în seara asta. Pentru că nu e v'T de putere, nu e. Ţi-am spus odată că pot fi genul de bărb pe care ţi-l doreşti şi vorbeam serios. Vreau să mă dăruiesc' să-ţi dau corpul meu indiferent cum decizi să-l faci al tău

Embry mă fixează cu privirea în lumina slabă. Camera e luminată doar de lampioanele de pe stradă, de dincolo de fereastră, şi de lumina de pe hol.

- Inima îmi bate tare când îmi spui că vei fi oricum îmi doresc, îmi murmură. Dar, ah, Ash, eu nu vreau să fii orice fel de bărbat pentru mine. îmi doresc să fii bărbatul care eşti deja.

îl sărut pe fruntea iubită, înţelegând.

- Fie, micul meu prinţ. Hai să începem. Dar vreausa ştii că ne putem opri oricând. ^ ^

- E nebunie curată. îmi spui că te pot op vreau, când eu voi fi cel care-ţi va face lucrun P - ^^ inecându-se de râs. Bine, dacă stau să mă gani ■ ^ are sens. Eşti mai periculos când iţi doreşti atunci când îţi doreşti durere. ¡ubire este

Aşa este, are dreptate, e logic, pentru ca «u^. ^ (e ceea ce mi-am dorit de la bun început- c "j a tem privesc de parcă ai fi lumea lor întreagă pent de tine, te privesc aşa doar din iubire. ^ j ¡ntio^

Mă îndepărtez. îndreptându-mă spre palpe perne şi mă fac comod.

îi ordon. Nu mă deranjez
Vreau să-ti văd ^n,sul." or^ ra ^ câteva
mea s/concentrează asupra ^^ în schimb, toată atem
înv oşindu-se de

2 i u,tit tn'a3.oaTălndTvoi privi cum îşi bagă SiliMă E "^a oară ^^ forma de v în

care degetele mar. sub« minali părul negru pubian de la
şfârşesc rnuşcnn de sub buric, liniile înguste
IşoluS. Ugănarea săltăreaţă a penisului său tare.
eliberat.

Se luptă cu sine dându-şi pantalonii jos. Şi asta este tot o ultimă dată. Ultima dată când ¡1 voi vedea experimentând toate nuanţele umilinţei la ordinul meu.

-Ce faci tu acum înseamnă să îţi *expui* penisul. Or eu am zis să mi-l ară fi.

Respiră adânc, apoi îşi foloseşte degetul mare pentru a-şi direcţiona falusul spre mine, perpendicular pe abdomen. Apoi face un pas mai aproape, întorcându-se astfel incât să-l văd din profil - penisul tare şi abdomenul încordat de deasupra. Strălucirea de dincolo de

fereastră h învăluie corpul în argint, fâcându-i părul să lucească. Ce barbat! Pur şi simplu perfect.

- Mmm, fac. Bănuiesc că aşa e în regulă.

O mişcare uşoară a gurii sale mă face să înţeleg că **5 lecejoc** mă voi juca, dar apoi işi apleacă din nou capul, **amintindu**-mi că jocul are o putere a sa, că jocul este real. îmi desfac picioarele.

- Am nevoie să mă cureţi, spun, pe ton de magistrat, aproape plictisit, deşi plictiseală este ultimul lucru pe care-l **sunt** privind cum corpul lui Embry se-nfioară, apropiin- du-se de mine. Se caţără în pat cu picioarele tremurând. Şoldurile i se ridică atunci când se apleacă şi se întinde **să**-mi bage mâinile pe sub coapse.

îi urmăresc capul afundându-se către locul meu cel mai secret.- Nici asta nu am făcut niciodată, murmur, trecându-i mâna prin păr. Cât de multe am pierdut...

îi simt atingerea

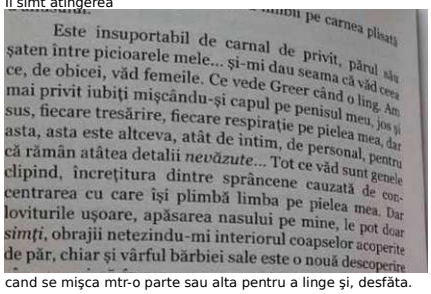

Este insuportabil de carnal de privit, părul său
şaten între picioarele mele... şi-mi dau seama că văd ceea
ce, de obicei, văd femeile. Ce vede Greer când o ling. Am
mai privit iubiţi mişcându-şi capul pe penisul meu, jos şi
sus, fiecare tresărire, fiecare respiraţie pe pielea mea, dar
asta, asta este altceva, atât de intim, de personal, pentru
că rămân atâtea detalii *nevăzute*... Tot ce văd sunt genele
clipind, încreţitura dintre sprâncene cauzată de con-
centrarea cu care îşi plimbă limba pe pielea mea. Dar
loviturile uşoare, apăsarea nasului pe mine, le pot doar
simţi, obrajii netezindu-mi interiorul coapselor acoperite
de păr, chiar şi vârful bărbiei sale este o nouă descoperire

cand se mişca mtr-o parte sau alta pentru a linge şi, desfăta.

Geme aprobator şi simt vibraţiile pe piele, ceea ce imi provoacă gemete, la rândul meu. Este atât de ud. de obscen, de iubitor şi de servil, intim şi pământesc, este tot ce-mi place mai mult când vine vorba de sex, şi Embtyimi face toate astea. Când îi privesc corpul, pe toată lungimea sa, îi văd gropitele de pe fesele care-mi dezvăluie cat de puternic îşi împinge penisul în saltea în momentul ^ Aş vrea să am timp să-l fac să îşi dea drumul peste M aşternuturi mai întâi, să-i văd corpul tremurând cup^ de un orgasm involuntar când îşi bagă limba în nun din păcate...

Poate în următoarea noastră viaţă.

Îl prind de păr şi-i trag gura pe penis pentru măcar să-l mai simt odată. Modul în care buzele i se o maxilarul perfect cizelat care-mi face loc înăuntru negre odihnindu-i-se pe obraji. Gura lui atât de fiert»' numa.lmnă pe pielea mea.
^din capul meu. ^ma
. „ ¡¡aţă- ŞOp[tesţe] *Ultima* ""
M-—i aş fi ce. mai depravat dintre regi, cerând
^vatelucruri proprilor curteni.
penisul ««OM«

Embry » 6[ura de] ^ [iDdD5i'] tfspune. Da, vreau, o să intru în tine,

vreau.

Alunecă din pat, se îndreaptă spre un dulap şi deschide un sertar ascuns. Înăuntru se află un flacon de lubrifiant şi o jucărie de silicon. Nu prezervative, nu şerveţele umede, nimic care să indice prezenţa unui partener sau aşteptarea unuia. Doar o viaţă singuratică.

Dar nu *va mai fi aşa.* mă gândesc împăcat, uşurat. Durerea lui va dispărea uşor. pentru că, aşa cum un bun dominator trebuie să facă, ii voi putea oferi lui Embry grija pe care o merită după toţi aceşti ani. Cea mai completă formă de grijă de care sunt capabil.

Embry este tandru şi atent, işţi foloseşte degetul pentm a mă unge bine pe interior şi pe exterior, cu ochii ridicându-se din când în când la mine, cântărindu-mi expresia. Penisul i se mişcă în ritmul bătăilor inimii în vreme ce mă pregătește, inserând degetul; pulsul i se zbate Pe gât, îşi muşcă buzele ori de câte ori degetul îi alunecă înăuntru până la prima încheietură, simţind cum il strâng din cauza contracţiilor.

- Băga-mi-aş! susură. Ce fierbinte eşti înăuntru! Ca jarul. .

-Dă-mi mai mult. spun pe un ton
nu pot pâcăli pe nimeni, penisul im. p.curâ pe stomac
degetul |ıi
iar şoldurile mi se ondulează îneet Vreau mai mult.

- Da. domnule, spune el bătând renea,. a Adaugă al doilea deget. ^ ᵈᴵᴵ>

Mă arcuiesc puţin din cauza senzaţiei d simţind cum muşchii din jurul anusului p_r<„ * ᴾᴵ·ᵑᴵ Embry îmi Lză o mană liniştitoare pe abdome ^^ curând-o apoi sub penis pentru a mă apăsa pe stomlr timp ce îşi mişcă degetele în sus atingând un pun« car! mă face să-mi încleştez degetele de la picioare de plăcere

- Aminteşte-ţi că nu e durere, spune, repetând toate instrucţiunile pe care mi le dăduse cu multă vreme înainte, la Lyonesse. Şi că ţi-o doreşti, pentru că sunt eu cel care ţi-o provoacă.

- Mi-o doresc pentru că tu mi-o provoci.

Degetele împing, explorând, pregătind. în momentul acesta, perversiunea plăcerii este abia intuibilă, uşoară, ca un cearşaf care acoperă mobila, indicând forma de dedesubt.

Când spun *dă-mi plăcere cu penisul tău,* ceea ce vreau să-i transmit este că vreau să împărtăşim totul, sa *nu mai rămână nicio barieră intre noi.*

Şi când îşi scoate degetele, apucându-şi P^" o mână tremurând iar eu îi spun *ce băiat asculta* ^ ^ ce vreau să-i transmit este *ador să te văd tremura"^* dragoste *pentru mine, pentru că eu tremur dintot ea din dragoste pentru tine.*

Şi când, pentru prima dată în ambele mele vte Embry \ₒ\ ᵃᵖᵃˢᵃ gi$_{am}$i$_u$| pg locul acela pe care ⁿᵘᵐ¹ împărţisem cu nimeni şi îi spun *fă-mă să mă sunt '* ştim amândoi că înseamnă *vreau să-(i dau plăcere, vr* ®ᴰᴵbjy.
&nt

sim{im plăcere, vreau să-(i văd chipul transfigW' plăcere simţindu-mă* şi *terminând pentru mine.*
hü si împinge- Doar vreo doi
■siss^-r-fi—*«—
•fnti^{inf} „ioana vertebrală.
;ırcı ndu-mi pe'o ^ Cu ochii incă închişi, îi
inoi inca
• ' $_{mit}$ (j_e moarte. ^Zl inhalez profund, **simţind că mă** invadează, şi JL abţine, mă arcuiesc **din nou,** ceea ce-l face să Ciochii Şi **Să** mă **privească cu** o expresie năucită. De parcă nu ar mai **şti unde este sau** ce **se** intampla. Se retrage puţin, trecându-mi **palmele** pe interiorul coapselor pentru a mă deschide **mai mult, apoi mă** apasă pentru a-mi apropia genunchii de **piept. Deschizându**-mă complet, ex- punându-mi anusul.
Şi imi alunecă **din nou** înăuntru, penisul masiv făcând presiune dincolo **de inelul** de mușchi ceva mai uşor dedata asta.

<W~ ISUSf **CC mare mărăi el** **«de. ceea ce** mă
doare, aşa că **gem. iar el râde şi ma i** tare
-centuiSi'e^{3}^ * * bu™ ^ P«^
"Servește-ţi regele acum.
'esesi a^^-dOmmUle Şi*mi alunecă înăuntru încă puţin,
î> apoi împinge până la capăt.
gât ¡n timD$^{Ba\ mi\ aŞ!\ mă\ bălbăi}$, strângându-' f mai «arc *de* de sudoare $^{CUn>Ultremură\ bur}$uros şi mi se acoperă
atât $d^{-U\ o}$ $^{ţenzatie\ dt>}$ asemănătoare cu plăcerea, foi' $^{'\cdot pro}$P^{rată}, dar încă nu este plăcere, este ceva fără >a, o senzaţie primari. Şi este pervers, atât *dc* pervers, mă reguleze în timp ce eu ¡1 strâng de gât. privindu-i "'uşehii abdomenului !ncordându-.se şi relaxau du-se, muncind să-l împingă în mine. să atingă dinspre interior spre exterior.

- Ah, cât de bine se simte. $^{\underset{ßn,e\cdot ı,ach}{ŞemW}}$ ochu.

O picătură de sudoare i se prelinge pe i

- Isuse Hristoase. ce strâmt este" Doamne. ma> bine decât aş fi visat ^{vTeoda}^, "Utf hi„^{e}

- Deschi ochii, ii ordon. Priveşte-mi i, $^{mi'a"}$ ce îmi împlineşti dorinţa. ^{Ipul} în timp

Se supune, deschizând ochii cu greu are deschisă, obrajii înroşiţi şi pupilele complet diU„? $^{'ari!}$ ştiu ce vede pe chipul meu, dar orice ar fi il r ^{Nu} dezlănţuie. ' ^{54}«

- Ah, Doamne, Ash, spune cu voce sugrumată si mişcări obscene, delicioase ale şoldurilor. **Ah,** Doamne

Este insuportabil de frumos în starea asta, nu rezist. Este pur şi simplu perfect. îl trag spre mine să-l sărut Fierbinte, neîndemânatic, cu nevoie. Făcând asta, unghiul în care intră în mine se schimbă, trimiţând săgeţi de plăcere până în mijlocul fiinţei mele.

- Ah, gâfâi. Aaah!

Cred că acum înţeleg de ce lui Embry ii place atât de mult. Vreau să zic, la modul abstract am ştiut întotdeauna că trebuie să fie plăcut, şi chiar aşa rn -arn simţit când Embry m-a regulat cu falusul ăla de cauciuc la Lyonesse, dar nu se compară cu ce simt acum, cu a avea un bărbat vin. extraordinar de frumos între picioare, cu a te simţi ump^ de un penis fierbinte care scotoceşte prin locurile ce e ^ fierbinţi, mai vitale din tine. Mai ales când il iubeşti pe^ bărbat de aproape două decenii, iar el tremură dm plăcerii pe care i-o oferi... „^

Încă o apăsare pe prostată şi la coada ochilor n> să văd steluţe.

- Oh, Embry. gem. Ah, Doamne! Trage-mi-o-

îmi câştig, astfel, un alt sărut plin de nevoie ţ>' o sene de
mişcări desăvârşite. Apoi ne pierdem..neaseinaeP^;^',^:! « ce[illa"'
comV« descopen« nev«
^ _D^n[d]«[iperVe]^ mi^pe celălalt sub fund n ea. «^Z^lpoi ne sărutăm aşa
Bjgv ^ Regele Americii

£» nu vom tna. [sa fiecare] mişcare urmată
S ^caS noi, fiecare undă urmată
Je unda creata de c rn ^ ^ ^ [c•rn nou] „
S'SdefoLea celuilalt. însetaţi de setea
celuilalt.

Şi fiecare sărut, fiecare alunecare, fiecare mişcare în mine, fiecare atingere a coapselor una de cealaltă par a spune *ultima dată, ultima dată.* Prima şi ultima dată.
îşi ia gura de pe a mea pentru a putea privi în jos, cu tandreţe, şi lumina retlectă câteva fire albe în părul său, pe la tămple, şi riduri fine în jurul ochilor, şi mă gândesc la prinţul răsfăţat pe care-l cunoscusem cu aproape douăzeci de ani în urmă, la cât de tineri şi înfometaţi de sex şi de luptă eram amândoi. Cât de puţin ne cunoşteam, pe noi ■nşine, lumea, iubirea. Cum ne bătuserăm joc de inimile noastre.
Dar nu aş schimba absolut nimic, nici măcar o secundă din ce a fost. Pentru nimic în lume.
întind mâna şi-i mângâi ridurile mici din jurul ochilor.
- Nu mai suntem tineri, murmur.
îşi apleacă fruntea astfel încât să-mi pontă şopti pe buze:
- Tu mă faci să mă simt tânăr. Şi rămânem fără cuvinte.
Se lasă cu toată greutatea [Pestp] deasupra mea cât de lung erai^ kilogram, fiecare centimclru de d ■
simt greutatea, fiecare bătaie a inimi- [fieci,f*] nL a mea. Şi ne facem să ne T-
ce ar fi trebui, să fi făcut 5^5 împărtăşim ca adulţi, şi [e] dureros U te^aT anii pe care i-am pierdut, şi cu atât mai m!" *>» H că am aşteptat până la aproape patruzecid facem acest lucru. Ne atingem oarecum cu re«"'*[54] uimirea şi recunoştinţa care se nasc din corpurile d"'"" ne-am bucurat şi din înţelepciunea inimilor. '[Ort] Termin primul, cu penisul prins între abdomene'«, noastre, iar el mă sărută pe tot timpul orgasmului, alm. tându-mă, mulţumindu-mi... apoi, când gurile ni « despart, îmi susură toate cuvintele pe care i le-am eu vreodată... *Eşti atât de frumos când îţi dai drumul, cât de frumos eşti acum. mă faci să mă simt atât* de bine Termin de parcă mi-aş da duhul, aproape leşinând dm cauza extazului pe care mi-l provoacă Embry. carnea sa în mine. corpul său peste al meu, în jurul meu, fiecare undă de plăcere udă e mai fierbinte decât cea care a precedat-o. tăindu-mi respiraţia. Până cam apro ^ m pierd cunoştinţa cu adevărat, văd numai »^"«¡J îmi ţiuie, penisul îmi pompează jet după^d«^ 1« amândoi, în vreme dce orgasmul se dezvolta adânc din mine, care nu ştiam că există.
^

Apoi Embry mă urmează dincolo de lin"»»^ las să mă sărute pentru că vreau să-l privesc, o secundă din ceea ce chipul său exprima, net ace. a genelor, buzele deschizându-se, încruntarea W ^ nelor pe când mâraie de plăcere eliberându-se ^ ejaculând atât de puternic încât îi simt pulsațiile simt căldura toridă a spermei sale în mine. - Te iubesc, spune. Te iubesc, spun- indelungat, cu sperma ssrssrr- ™ plcsm 'iidodjc;i' rrâim .

' " "llltinia'noastră primă dată

- ASTA înseamnă că m-ai iertat? întreabă Embry.

Ne-am făcut duş şi, pentru că Embry a făcut la mine ochi de căţeluş înfometat, i-am permis să-şi mai hrănească odată pofta de mine... apoi am inversat rolurile, returnân- du-i favoarea, iar acum ne aflam în pat.

Ceva mic şi tare mi s-a infipt în spate. E una dintre suzetele lui Galahad. Mi se strânge inima şi gâtul de emoţie. Nu voi avea niciodată parte de asta. Suzete prin pat, copii agitându-se şi făcând balamuc prin casă. Mi-am ratat şansa cu Lyr, iar mâine totul se va sfârşi, iar eu nu voi cunoaşte niciodată sentimentul de a strânge la piept un corpuşor cald, nu voi auzi gângurit, nu-mi voi vedea soţia sau iubitul ţinând în braţe un copil care să fie sânge din sângele meu.

Hun suzeta pe noptieră şi mă întorc spre Embry, ^âgându-l la mine în braţe, cu obrazul pe pieptul meu.

Ultima dată, ultima dată.

- *Ce* ai avea să-ţi iert?

- Că ţi-am refuzat cererea. *Ci* te-am părăsit. Totul.

tl sărut pe creştet.

Nu e nimic de iertat. Acum ştiu de ce ai spus nu. De ce ai plecat Şi. Embry. chiar dacă nu ştiam, chiar dacă inima mi s-a frânt în două ştiind că nu mă vrei, nu-ţi potreproşa că aveai nevoie de ceea c mâna avea implicaţii care nu au de-at A* că ne iubim. îţi ceream să îi bisex?i ? cu acum nu e sigur şi. într-adevăr. nu puS »5 ne pierdeam funcţia sau chiar mai ră ^«n Singurul lucru de care te puteam astra l* ^ iubit şi ţi-aş li rămas alături indiferent de m-eh i fi

-Ştiu asta, oftează el pc pieptul Ll -rT" aceea m-am temut că mă crezi laş, pentru că tu e T să faci asta, iar eu nu. Pis

- A fi în siguranţă nu înseamnă să fii laş, Embn m simţeam rănit, desigur, dar nu te-aş fi invinuil niciodau că-ţi doreai să fii în siguranţă.

- Iar acum nu mai contează. Mâine ne vom lupta unul cu celălalt şi toate despărţirile noastre, toate regăsinle noastre vor fi fost în van.

- Nu e adevărat, spun, plimbându-i un deget pe braţ. Ne-a adus aici, în noaptea asta.

- Am avut noaptea nunţii tale.
- Şi noaptea nunţii tale.
- Ce am trăit acolo, în pădure, după Caledonia.
- Noaptea de la Roma cu sticla de vin.

- Noaptea de după instalarea în funcţie. N-a> putu să inergi câteva zile bune, ţi-aduci aminte.

Râde.

-A meritat. tru m»«-

- Toate au meritat, micul meu prinţ- *

îşi apasă buzele pe inima mea.

- Şi pentru mine.

Ultima dată, ultima dată. . bat«

- Dacă ţi-aş cere să nu te prezinţ i mâine a m-ai asculta?

Mormăie şi se rostogoleşte pe spate.

, Am vă/ut dosare • sunt îngroz rt

^ Medin ^ bolnav sau aş inventa o

să amânăm dezbaterea? «^¡¡¡^ dTpLste cap tot programul campaniei. Nu

£ data asta, **e rândul meu să mormăi.**

_ Nici măcar pentru siguranţa ta?

.Am mers prea departe ca să stric totul acum, spune, proptindu-şi capul pe braţul meu şi privindu-mă. imi pare râu Ash, dar nu vreau să arunc pe fereastră şansa de a ajunge la Casa Albă doar pentru că Merlin are un presentiment. Dacă voi vreţi să chiuliţi de la dezbatere, treaba voastră, dar eu voi fi acolo.

- iţi doreşti încă războiul cu Carpatia? Sunt terminaţi, Melwas nu mai e. Greer este în siguranţă.

Embry işi apleacă privirea pe pieptul meu, muşcându-şi gânditor buza, apoi ridică la loc ochii spre mine şi ceea ce văd imi dă speranţă.

- E posibil să ai dreptate în legătură cu Carpatia, spune încet. Şi cu războiul. înmormântarea lui Abilene
e' m'"a amintit că indiferent dacă cel îngropat îţi [' '"'f'iuin, >ot nu e un sentiment plăcut. Şi să-i văd pe alahad întrebând de ea... respiraţia i se taie. Cred că mi**-a** P'ent cheful să umplu lumea de orfani, spune, încercând ** glumească.

Dar eu rămân serios.

- Eşti absolut sigur?

Pot să-mi las (ara jm- mana ta?

Încuviinţează din cap.

- Da. Sunt absolut sigur.
- Dar tocă ¡ti mai doreşti să câştigi alegerile.

... Ktică din umeri şi reuşeşte să n f spnjimt pe o parte.

* să ° facă ele Ran| d

- Chiar dacă nu voi câştiga, e prea * * pas înapoi.

p ea tarzi u ^ fj

; Mă tem că e prea târziu pentn, mul, '"" lucrun. 111 mu" m ai mil,le

Este ca şi cum, dintr-odată, totul împotnva mea. totul a sfârşit prost, iar sin L aranies J care ar putea schimba totul *nu vrea* să asculte

Oare aşa se simte când ţi-e sortit? Toti tragediilor despre care îmi povestise Embry la BeT" aşa se simţiseră când viaţa lor aluneca spre o inevitab,"- moarte?

Embry se întinde să mă sărute.

- Nu e prea târziu să ne iubim.

Când îl aud, mă simt tentat să-i spun. în definitiv, de-asta venisem aici, să-i spun adevărul. Sunt la un pas *de a-i dezvălui toate detaliile halucinante despre această cealaltă viaţă,* care poate fi adevărată, sau poate nu, dar este un secret pe care-l împart cu Merlin şi, nu ştiu exact de ce, dar îl cred. Pentru mine are sens. Este adevărat, reai l-aş putea povesti despre un deal cu vârful teşit şi despre o insulă numită Avalon şi despre regina pe care am iubit amândoi, l-aş putea spune că se sfârşise în cel mu ™ mod posibil - totul sfărâmat, neterminat, fiecare dinir trădat, fiecare efort irosit de ambiţii şi decenii lungi a Dar nu îi spun, deşi pentru asta am venit M> <j şi mie să cred, când mă imaginez povestind totul c ^ tare. Nu m-aş crede niciodată. Şi nici măcar eu n absolut sigur care este adevărul. • ţp

Aşa că-l las să mă sărute, să mă îmbrăţiş«*' ? "întunericul argintat, ne iubim o ultimă dată. El ¡j dar eu o simt în fiecare sărut, în fiecare suspin ai cântând cu puterea unui cor de catedrală.

*Ultima dată. ultima dată.*ASH
Acum
de oatru dimineaţa când ajung la Casa
ndică şi a coboară, micile spasme din spatele pleoapelor.
partea trandafirie a buzelor sale. Lacrimi mi se scurg pe obraz.

Am crezut că o să-mi fie mai uşor să le spun adio separat, că aş simţi mai puţină durere, dar aş continua să mă mint: nu e mai uşor deloc. Cu Embry eram antrenat, după atâtea despărţiri, dar să-i spun adio lui Greer...

Mă simt slab ca un copil în clipa asta, ca un **miel** rătăcit pe câmp după căderea nopţii. Cum să-i spun adio ei? Custodele sufletului meu, al inimii mele? **Regina** cioburilor de sticlă?

Plânsul meu o trezeşte, se întinde încct. minunat, o frumoasă adormită ieşită dîntr-un basm. Când clipeşte Şi deschide ochii, mă vede, se întinde după mine, după domnul ei, ca o pisicuţă, iar eu o las. mi-o trag în "rate şi o strâng cât de tare pot. cu lacrimile căzându-i în pâr.

- Ce se întâmplă? susură pe gâtul meu. Ai nevce de mine?
- Da. Doamne... Te rog.
- Atunci luaţi-mâ, domnule, spune
Cuvintele sale îmi gâdilă pielea ßât„l, •
fata spre mine, căutându-i privirea. 0 întorc cu

Mă întreb dacă ar trebui să-i spun r miturile şi legendele mai bine decât ori?*cJr"Jaş,p deosebire de Embry, stima şi imaginea sa'd* sp"' se bazează pe a-mi opune rezistenţă Di * Sine ou persoanele din lumea, doar ea ar putea cred"1* t0a,e că este de necrezut totul. Însă ce-ar schimba da™ crede? Nu aş face nimic diferit, aş sta oricum ateL'" de Embry mâine şi mi-aş pune viaţa în joc, dacă va fi necesar. Singurul lucru care s-ar schimba ar fi cj s-ar simţi şi ea la fel de mizerabil şi de speriată ca şi mint iar dacă o pot scuti măcar de asta, atunci prefer să dau dovadă de compasiune. Poate că este bine să fiu domnul ei şi în privinţa asta, s-o protejez cât de mult cu putinţă.

Îmi caută privirea, la rândul ei.

- Ce se întâmplă? întreabă cu blândeţe. Ce e cu
tine?

Cred că în cele din urmă am găsit sacrificiul potrivit, aş vrea să-i spun. *Cred că am aflat carc e,* ut *ziua în care mi se va cere să predau sabia* şi *coroana.*

Nu a fost suficient să trăiesc, acum trebuie să mor.

Nu-i spun aşa ceva. în schimb, îi sărut buzele, mai tandru ca niciodată, bucurându-ină de a.tin& mătăsoasă a gurii ei pe a mea, apoi o răsucesc în ţm ^ cu burta în jos, astfel încât mâna mea să a iha ac fesele ei.

O pălmuiesc fără vreo avertizare, fără să o Pre^tf^,După fiecare palmă o mângâi şi-i alin pielea ustura • • ^ nu o las mai uşor, nu mă opresc. O pălmuiesc a ^ ^ până simt o dungă de sudoare la baza bretonuliu fundul ei prinde culoarea vişinelor vara. între lo^1 ' mă joc cu păsărică ei, atât de disponibilă, umflată Şi

Regele America • s ivindu-se din partea de
¿^^S^-riori«-!,,
minţile să te simt atat de
naşă şi răvăşită de Embry.
a'UTn e'e-puternic peste fund.

î ace' it. Place că soţul tău simte cât eşti de udă pentru că^i fos'cu un alt bărbat? **Să-nu** laş, doar resturile?

Greer geme în aşternuturi, mişcându-şi fundul mai sus; ii aplic o ultimă palmă, apoi o trag nedelicat de-a lungul patului şi mă urc pe ea. îi blochez şoldurile cu coapsele şi-mi scot cămaşa de pe mine.

Tot ce mi-am dorit, spun gâfâind, din primul moment în care te-am văzut, a fost să te încătuşez de patul meu şi să te ţin pentru mine, pentru totdeauna. Să-ţi dau inima, la schimb cu a ta, astfel incât. indiferent unde ne aflăm, să fim mereu unul în celălalt.

Imi întinde încheieturile, şi imaginea este atât de mgrozitor de frumoasă în clipa asta, cu sfârcurile ridicate 5' 'ari, pieptul uşor înroşit, părul ei incredibil încurcat tot. Oferindu-se.

- Faceţi-mă a dumneavoastră pentru totdeauna, domnule preşedinte, mă imploră. Vă rog, vă rog. vă rogi

Doamne, cum să rezist la aşa ceva? Cum să n-o ascult şi să o părăsesc mâine?

îmi desfac cureaua şi o scot de pc găici cu un săsâiţ de piele, strângându-. bine încheieturile şi trecandu-i capătul prin cataramă

_Deschid« palma, ii spun, iar ea o face.

O ciupesc de vârful unui de,et . peaei. apoi[it]>ip$_{Un}$

- Strânge-mi mâna. M,tl»

O face, cu ochii sticloşi şi corpul tr mine. ^"^d ^

Fusese una dintre cele mai di 1 ale relaţiei noastre, la început; ştiam ^"^n întunericul, dar încântarea ei pentru amănum"5ı dorf» Dominatorul din mine. Mai mult decât atât ^st'¹*4* în feluri în care nici nu ştiusem că aveam nevoj$_e$ T,"'* cele mai mici atenţii şi mângâieri, iar eu eram încă ? să i le ofer, să privesc cum prinţesa mea singura"^ înflorise într-o magnifică regină în timp ce eu o îngrijeam aşa cum avea nevoie. Fiecare verificare să nu fi păţit ceva fiecare negociere, fiecare discuţie de dinainte de o sccnâ reprezentau anticiparea plăcerii pentru ea, şi fiecare duş, şi noapte dormită îmbrăţişaţi şi dimineţile când am alegeam eu ce voiam să îmbrace, totul reprezenta cea mai tandră formă de grijă. A fi submisiv are tot atâtea nuanţe pe câte are o fiinţă omenească, iar dacă felul lui Kmbry de a se supune era unul puternic şi ameţitor în felul **său.** rămânea incomparabil cu modul complet, intoxicaot, m care Greer mi se abandona.

Greer *vrea* să se supună.

Are nevoie să o facă. (u,

Tânărul care visa la Regele Goblin nu şi-ar» P imagina vreodată că există aşa ceva. ^¡^

Cureaua nu-i oprea circulaţia şi nu exista risc de a-i leza vreun nerv, aşa că, mulţumit, mâna, la rândul meu.

- Mâinile deasupra capului, iubito. ^ ^

Când îşi ridică încheieturile legate, sânii ei, ţ ^ fac să simt apă în gură. se ridică **ajungând** mai ap de mine, cu sfârcurile lor tentante.l
fare este cuvântul tău

■ ' Ma*e"' „ sân cu putere, iar ea se arcuieşte

■ ^"^e ceea ce mă umple de plăcere. Ochii

Regele Americii

■ dedurere^m^ : ^^ de ,a pa,meJe primlte ,a

■ 8 îi £ ¿ simte aşternuturile sub fese de parcă ar l h Mă aplec cu o mână pe gatul ei şi cealaltă

fi -5.n'-?ndu-i părul, S' simt că mă blochez... buzele mele jfli'la un milimetru de ale ei; ne mângâiem vârful

■ nasului.

Mă blochez pentru că e prea mult, ea este prea mul!, prea interesantă, prea inteligentă, prea amuzantă, prea onestă, prea curajoasă, prea îngrozitor de frumoasă *ca* să-i pot spune adio. Mi-aş putea petrece săptămâni în jir doar mângâindu-i părul; mi-aş putea petrece ani aşa, cu mâna pe gâtul ei, simţindu-i pulsul bătând tare. M-am niscut pentru ca trupul ei să stea aşa, intre coapsele me e; buzele mele ar petrece eternităţi aşa, trecând uşor peste ale ei, respirandu-i în gură.

noapte°?""1 ** trebuiască ** *pun adio într-o singură
">ă ^^Pr.:r.rcce ^?i ani_ *ani rara

Lacrimi încep să-mi curgă din nou pe obraz, «re sti ,apăsat> absorbindu-i

toate întrebările pe

0 simte" f • pune şi ,oata îngrijorarea pe care ştiu *ci* Pe m- '|ap01 " aeoPar 8ura cu o mână şi-mi cobor buzele

3X1 ' ^ 8ălul ei- Pe claviculă. Şi fac ce ştiu mai bine

ntru ca acest adio să fie de neuitat, mâna sufocâDdu-i gemetele, corpul blocat de al meu în vreme ce mă *hrănesc* (a sânul ei şi-i ling adâncitura micuţă a buricului. Nu mi ■au mâna de pe «ura ei pană nu ajung la *şoldurile şi* Coapsele ci şi nu laa vreun loc nrsârmai. neatins, nici măcar partea di» 'ípa'c « genunchilor sau degetele *de la* picioare.O întorc cu burta în peste fesele pălmuite, pe gro^'T¹ turui , pană sus la omoplaţi. acoTo und '/ înger. Sărut, muşc, ling si su" ,,? Se asc«nd J5*«» înfometată pe carnea ^VZ^T^Î ej. I, sărut urechile, baza craniuTÎ C c ^ ' ă ale părului e, de mătase, amindndu-mi i,ᵥV^acor°^ durere hecare dată în care mi-am trecut peste părţile melc cele mai intime doar pentru? ^ atingerea moale acolo unde pielea este cel mai seni? înfăşurat în jurul penisului, alunecându-mi pe testicule Gâdilându-mi interiorul coapselor. Ochii îi străluceau de voluptate când îşi punea capul în poala mea iar eu puneam stăpânire pe părul ei. O făceam să se ude atât de tare, încât sclipirea umedă se putea vedea între coapsele ei, încât puteam simţi aroma de miere în aer.

Dar în seara asta, în seara asta gura mea se mişcăin jos pe corpul ei, pe şiragul de perle al coloanei vertebral, coborând până ajung acolo unde voiam. O apuc e ^ şi o ridic, îi desfac fesele şi o ling prelung, cu toatalăţimca limbii, de la clitoris până la anus.

Geme de plăcere, mişcându-se şi ondulandu-se, atunci o ciupesc uşor. mine.

- Stai nemişcată, iubito. Partea asta e pent nu pentru tine. . gemuţi*

- Mmmm, geme ea, apăsându-şi faţa m ^ ^ când eu mă întorc la păsărică ei, în care-
adânc, continuând să o mişc.

-Ahmmmmm! jj-afli

Nu minţeam, partea asta era pentru nun ■ ^^ cum să mor fără să o gust o ultimă dată; nu P Are un viata asta fără să-mi rămână gustul ei pe 1 ■ rnr»« _srnJ0l. gust îngrozitor de dulce, un pic a sare, un P'c a P firt0ce care o face pe deplin fem«*;« «•= ' ¯¯¯¯¯¯¯¯¯¯----------*

„„. şi mă întreb care parte a gustului e doar al ei şi ci1re d°*r al lui ^^ din ea măcar „ dată pe zi de c m căsătorit, dar nu o să fie niciodată suficient. Absolut niciodată.

limba mea continuă pană cand o fac să-şi dea irtimui. O dată şi apoi a doua oară, întorcând-o pe spate, '■a să-i p<>l vedea chipul aşa, de deasupra osului pubian. Nu e o poziţie pe care am folosit-o prea des, în parte pentru că este prea pasivă, un mod prea docil de a mânca n femeie, deşi, aşa cum ii spusesem lui Embry, perversiunea nu are nicio legătură cu poziţia. Are legătură, în cazul ăsta, cu imaginea seducătoare pe care mi-o oferă aşa, muşcându-şi buzele în tăcere, cu ochii gri larg deschişi, plini de poftă. în clipa în care termină din nou, îmi desfac pantalonii şi alunec în ea, acasă.

Savurez fiecare parte. Memorez fiecare parte. Modul gâfâit în care-mi pronunţă numele. Mişcările frenetice ale şoldurilor când eu încetinesc. Tremuratul coapselor când o ciupesc pentru că a fost impertinentă şi s-a mişcat fără să-i fi dat eu voie.

Strânsoarea udă şi dulce a vaginului ei când termină
a treia oară.
Si apoi, privirea ei când mă pun deasupra ei şi-i dau
<ot. tot ce sunt.
Poate că Kmbry a avut întotdeauna partea aceea uin mine care

ţinea spada, dar ea... ea a avut întotdeauna partea care tine coroana.
Mica mea prinţesă submisivă, tutorele şi îngerul
meu.
Regina mea.

Poate, cine ştie. daci i-am găsit pe ca ţi *Kmbry w* a doua viată, ii voi găsi şi într u a treia.Poate că mâine voi închide ochii şi d A din nou, o să fim iar împreună, luând-,, del$?ivoi't$t inimile frânte şi războaiele şi tot restul. C¶ì>%

Pentru că de un lucru sunt al naibii de si timp cât inima mea bate, va bate pentru ei nu"" în care viaţă. ' ^

ÎI VOI GĂSI DIN NOU ŞI-I VOI IUBI DIN NOU. Şi, DAcJ NECESAR, VOI MURI PENTRU EI DIN NOU.ASH

« i , dezbatere- nu m-a lăsat inima O vreau aproape, lângă S; , S n-a§ vrea deloc să asiste la ce urmează n^ consolează ideea că Embry va fi aici. Va avea gnjâ de ea. Ş. ea de el. Mă gândesc la convorbirea pe care am avut-o cu Merlin noaptea trecută şi înghit cu greu.

Ar trebui să mă mândresc cu ce va urma după moartea mea. Chiar să mă bucur. Pentru că este altfel, diferit de orice altă viaţă a mea.

Măcar de data asta doi dintre noi vor avea parte de un final fericit. Şi, poate, scrisoarea pe care i-am înmânat-o lui Merlin azi-dimineaţă să o trimită la Seattle îl va ajuta pe Lyr să găsească împăcare. Nu am putut să-i fiu tată decât pentru un timp foarte scurt, dar vreau să mă asigur « Ştie cât preţuiesc acel timp, că l-am iubit şi că am mare încredere în el şi-n viitorul său. I-am scris toate lucrurile Pc care tatăl meu nu a ştiut să mi le scrie.

Procesul de dinainte de dezbatere este cam acelaşi. - Machiaj, notiţe, agitaţie. Merlin e acolo, tăcut ca şi mine, ' k N Vfeme ce Belvedere şi Kay stau de vorbă. Habar nu au. • Nimeni n-are, în afară de noi doi. şi simt o împunsătură de Sempatie pentru Merlin. Cum a putut duce povara aceasta

uicim ouilOlie

atâţia ani, ştiind lucruri pe care nimeni „u • ştia? Ştiind despre păcate oribile şi un viitor te"T* "U le

Cred că s-a simţit extrem de singur. ant?

Vine vremea. Ureer mă sărută să-mi poart rămâne surprinsă, dar fericită, când o strâng ¡^ ?0roc?i o sărut apăsat, impingându-i limba în gură şi u 5i după pofta inimii. Când îi dau drumul, ii cuprind?"0 stângă cu ale mele şi mi-o apăs pe piept. m,tna

- Te iubesc mai presus de orice, îi spun calm, seri«,, Şi \Teau să te ştiu întotdeauna fericită. Să vă urmăresc ne tine şi Embrv îubindu-vă a fost cea mai mare bucune a vieţii mele. Iubirea mea pentru voi doi există în miezul iubirii care vă leagă. Când vă iubiţi unul pe celălalt, mi iubiţi pe mine. Promite-mi că nu vei uita asta.

- Ash, eu... sprâncenele i se încruntă şi-mi caulă frenetic privirea.

- Spune, *da, domnule, promit.*

Îşi strânge buzele tare şi-mi spune cu un oftat îngrijorat:

- Da, domnule, promit.

O sărut pe frunte şi mă îndepărtez. **Dacă** acestea vor fi ultimele cuvinte pe care mi le adresează pe lumea ast. nu-mi pot imagina altele mai frumoase.

Da, domnule, promit. . .

Mulţumesc lui Dumnezeu. Dacă tot mă deranj«^ mor în seara asta, vreau să mă asigur că EmbiŢ un nu-şî vor petrece viaţa departe unul de **celălalt ^** eronat simţ al onoarei, altfel o să fiu un domn ex furios. Unul mort, dar furios. . -g

Apoi se face timpul să mergem în culise. aşteptăm semnalul de începere. Embry vine lângă "

- Ai adus suficienţi agenţi de la **Serviciile** întrebă discret, astfel încât Harrison Fasse şi
-ducătorului să nu-l audă

.' ^ f^peu-âtate exasperat, pe jumătate
jinuza' u . jetectoarele de metal? Şi faptul
-N-ai observ[13] dete Nu vezi agenţi, care

c* -«flocşor pe-aici? Nu ştii că an9aja1u tele- oameniiÎ Pot

falsifica trecutul astfel incat sa treaca de

eventuale verificări.

- Eşti paranoic.

- Poate.

Trec dincolo de asistentul producătorului, un bărbat cam de vârsta mea, enervat în mod evident de faptul că
il imping şi vorbesc, astfel încât să fac zid cu corpul meu în faţa lui Embry. Astfel încât să nu remarce nimeni că-i iau mâna dreaptă într-a mea, căutând inelul pe care i-1 pusesem pe deget azi-noapte. Dar nu e acolo.

Stomacul mi se răsuceşte de durere, deşi recunosc e ndicol. Ce mă aşteptam? Să-l poarte în timpul unei dezbateri difuzate la nivel naţional? A doua zi după înmormântarea soţiei sale?

Dar apoi el îmi şopteşte la ureche „cauţi pe mâna Rreşita Şi, cş$n<j ridică mâna stângă, observ că a înlocuit înghe1a cu inelul de la mine. Pieptul
mi se strânge de emoţie, nu **pot** *scoate o*
vorbă.

- Aicie locul lui. Întotdeauna ¡1 fost, Ash. **Ar fi trebuit** să port inelul tău de la bun început.
l

- Micul meu prinţ.

putea? De dragul meu? Ai putea să m,
iubesc cu adevărat şi, chiar dacă îmi dn*^ PeW*u «
asta până la capăt, voi îngenunch« * sâ <C„
ţa. Chiar dacă voi câştiga, S^fe^
la picioarele tale. Aşa ne-am iubit nniHgtM.^V
rănindu-ne şi luptându-ne unul cu celălalt s
în continuare... vreau să o facem. 0 pu,em
V

13 de tine, **deşi sunt** aici *ai mi* **înfrunt <**

Dar acesta este sfârşitul, micul meu „nm r . pentru mine.

«'Pufin

În seara asta sunt nevoit să vă părăsea „■„„ şipeGreer. * P* hne,

însă nu i-o spun. Se aude vocea moderatorului amplificată de sistemul audio şi publicul aplaudă politicos

- Promite-mi că o vei iubi pe Greer aşa cum o iubesc eu, că vei avea grijă de ea, spun repede.

Cred că nu mă aude din pricina aplauzelor şi a grabei necioplitului de asistent care se îndreaptă spre scenă. După un minut se uită la mine cu expresie sincer confuză, cu sprâncenele unite şi gura elegant ţuguiată a încruntare

- Ash? Despre ce vorbeşti acolo?

- Tu promite-mi, îl implor, la doar un pas distanta de scenă. Spune cuvintele, să le aud. Te rog.

- Ash, spune încet. Voi avea grijă de ea. Dar, Ash..

Prea târziu; asistentul mă împinge pe scenă, în luminile reflectoarelor şi nu mai e timp de exp u momentul să zâmbesc, să fac cu mâna şi să sper c ^ se înşală în legătură cu ce se va întâmpla azi. în cu totul.

Doamne, te rog, fă să fie o greşeală!

acea st5

Când îmi iau locul, mă gândesc la ^ (arga după-amiază, zâmbesc, cercetez cu ochii i" ^))B pericolului în timp ce fac ultimele pregătiri, aşa -c fost antrenat să fac: netezeşte-ţi costumul, P^^- ^j.sc camere, asigură-te că notiţele sunt în ordine. Mă gao ne când îmi

mă înae ma.devrem^P ia după a
•mi «^^na crava«. la "eagul la rever.

S^ft a^Vub tirul &l°antel °.e3 ,ou tea fi ultima

¡Ea* P«^l .ândindu-mă^că aceea P ^ ^ ^ ma
toWŞI

» să mor „ ,rpd oe Merlin, în ciuda absurdr- Embl> va mun _ ^ renunţ la toate căte
Poate pentru ca sun * ,
prosperitatea pe

3 "re am încercat 'să' l^o^i s truiescş 1 pe care

trebu.e

^e inmânez persoanelor care-mi vor urma. Trebu.e sa am încredere că-mi vor continua munca dupa ce nu voi mai fi, că vor continua lupta mea, că lumea va fi şi va rămâne un loc mai bun pentru că se află în mâna lor.

Pentru un Dominator, dar mai ales pentru un rege, lucrul cel mai greu de făcut este să renunţe la control, prin urmare este şi cel mai necesar.

Mă gândesc la visele care m-au bântuit în ultima vreme, la locul acela dincolo de ape. Lacul calm şi ceaţa plutind. La "început am crezut că este vorba de lacul lui 'vienne Moore, dar acum, când noi amintiri au ieşit la npratată, cred că este vorba de alt lac. Unul dincolo de ' re am mai călătorit o dată, dar nu în această viaţă, ap v '" Că nU reuşesc să-mi amintesc şi locul dincolo de • Lhiar şi acum amintirea continuă să rămână ascunsă.

\ ine prima întrebare, începe dezbaterea şi... *e foarte* ?°r. Nu ca ultima dată, când n-am fost în stare să-mi Kasesc cuvintele, nu ca data dinainte de ultima, când mima mi-era încercată de dorul de Embry după doi ani de
despărţire.

E ca şi cum aceasta ar fi adevărata confruntare; mintea mi-e limpede, simt cum lumina mă *acoperă.*

Sunt liber.Harrison face o reninv* -
trece cu eleganţă. ,ni-e J Peste,
>n favoarea mea, mi-e u^rî^^'S^S
claritate în timp ce cu ochii con n! expr" » cu i nt><
Pregătit.

scenei sau în spate. din^detS *SÎ&
tatonlor. Merlin nu ştia ce *
ca sunt atent la orice. Vreo pers0anâ T' CU nu
treptele pe care stă publicul sau vreun ST* «*îî
comportă ciudat. Orice îmi dă sentiment,7*aman ««* în
regulă. «nrnnentul că ceva nu
Dar nu găsesc nimic.
Toate se petrec aşa cum ar trebui.

Dezbaterea continuă, politici externe, apărarea naţională, cheltuielile militare, toate lucruri la care puteam răspunde şi în somn. La fel şi Embry, deşi nu şlefuit marginile aspre ale discursului său, care, îmi dau seama ascultându-l vorbind, nu mai exprimă opinia sa personală, ci reprezintă, mai de grabă, răspunsuri deja exersate pe care nu avusese timp să le ajusteze după ce moartea lui Abilene îl făcuse să se răzgândească în anumite privinţe.

Mi-arunc un ochi la ceas, în timp ce Harrison Fasse răspunde la următoarea întrebare. Dezbaterea a început deja de patruzeci de minute şi nu s-a întâmplat absolut nimic, nici măcar un strănut nelalocul său. încep să m relaxez atât de tare încât senzaţia aproape mă **copleşeşte.**

Merlin s-a înşelat.
Merlin s-a înşelat.

Normal că s-a înşelat! Normal, se înşelase, iar ww fusese o iluzie în care crezusem din slăbiciune. Ce P[1H]^ să cred că un om poate vedea viitorul, ce prostie să cf . totul! Nu există altceva decât prezentul, acum şi « [1C1.5]ft mă simt atât de uşurat încât trec peste stânjeneala de a "—'.ut posibil aşa ceva.,.teîn ^"tspună adioto
tfS^SSmbesc Î^Tmângâia părul
«■*»fericite, .ncat o să- P[ot] j [naiba] cu «[câştiga]
.....frorS
ÎiS-^cu 2[cu] regina mea.

Nimic, nu <-a- . [Nim]ic.

■-^¡TES-* simt **cum toată udarea,**
^^aîmiump^u-ele.^
. sper că am fost un £ [ochl fiec]are
ţară, spun. luându-m. timp pentru • pnvi £rJnă din public. *Cred* ca am fost Am, dârort târi energia mea şi inima mea toată, mai mtai ca so ^ ca liderul vostru. Atât domnul Moore. cat **ŞI** domnul Fasse iubesc această ţară la fel de mult ca mine **ŞI** ma simt mândru să mă aflu aici, alături de ei. Sunt mândru, de asemenea, de ce am reuşit să realizez. Tot ce am făcut, l-am făcut de dragul păcii, ceea ce, din gura unui soldat, poate suna bizar, dar este adevărat. Când veţi merge la urne, săptămâna viitoare, când vă veţi folosi **vocea** pentru al trage la răspundere pe cel pe care l-aţi ales, faceţi - întotdeauna în numele păcii. Sper că veţi alege să daniip. nu să luaţi. Sper că veţi dori să împărtăşiţi, nu să pn \ totul pentru voi, sper că veţi alege **speranţa,** şi **nu** e^ mai sper să continuăm să alegem **împreună . >•< ^ ^** (lucruri nu doar o dată, **ci zi** după a, **chwr$> ^ p|in, de** e greu, chiar şi atunci când ne simţim [unuJ]
temeri. Să ne alegem **unul pe celălalt, sa** celălalt, aşa cum **eu cred în voi.**
Apoi adaug simplu:
-Vă mulţumesc că mi-ati i preşedinte. A fost cea mai înalts [sans]a do aspira. [Ina1]« on„[arc] ,a [Car]^ ^ Vj [fj]
Nut
Peste sală cade liniştea, o linişte [cadp]
un discurs prea scurt pentru a închid T°"*«* vag mei măcar nu le-am cerut să m[a] ^^ S undeva, în culise, Kay şi Uri strâng din dinţid [Stiu] <5 pentru că nu am urmat discursul pregătit ""'f».
răsunătoare îmi permit, mândru.
Şi tot atunci se întâmplă.

Un cameraman care încearcă să mute camera către mulţimea care aplauda îşi dă seama că î s-a blocat dolia într-un cablu fixat cu bandă adezivă şi scoate un cutter pentru a o tăia. într-o clipită, aplauzele se transformi în haos în timp ce trei agenţi se năpustesc asupra lui de nicăieri, trântindu-l la pământ şi răsturnând camera cu un zgomot infernal.

Fac un pas înainte, simţind cum mă inundă adrenalina; şi poate că este reacţia chimică, sau limpezimea de mai devreme, sau poate pur şi simplu aşa trebuia sase întâmple: văd o sclipire şi o mişcare în culise, pe pa [1] unde se află Embry.

Este asistentul producătorului.

Toţi agenţii se năpustiseră asupra cameralului, iar Embry stătea cu spatele la asistent, exac cai pregătit să se miște în direcţia acţiunii, soldatul din incapabil să stea departe de ceea ce se întâmpla- ^

Sunt atât de aproape de el. Exact aşa cum destinat să fiu.

.

Toate se întâmplă mai rapid decât o bătaie de m«^ tWare piesă a poveştii se aranjează la locul ei, n

'•Ī-SSSK - ^ - cu ,umea

So »*««• . „ma„ strălucirea alba a unui cu|it

face loc între atacator şi Embry. ceram« arcuieşte în aer în direcţia coastelor sale. un,a c„nt acolo exact la timp şi reuşesc s-o hJTindepărtând-o cu umărul şi cu latul braţului. Simt durere ascuţită în triceps, mă simt împins cu putere şi mă impiedic. dând înapoi; ne încleştăm unul de celălalt fiecare încercând să apuce cuţitul.

Toate se întâmplă într-o fracţiune de secundă, simt cum F.mbry, şocat, se întoarce spre mine, simt cum agenţii de la Serviciile Secrete se grăbesc spre noi şi reuşesc să-i trag un genunchi în vintre atacatorului, exact când acesta încearcă să-mi pună piedică. Ajungem la pământ, eu deasupra lui, cu picioarele împleticite.

îi înfig antebraţul în gât şi cu mâna încerc să-i 'au cuţitul blocându-i încheietura, mârâind în timp ce genunchiul său, sau cotul, sau ce-o fi mi se înfige în stomac.

- S-a terminat, îi spun.

„ „ . Rezistenţa din munţi, gâfâie de sub mine în ucraineană. Rezistenţă până la moarte.

Mottoul separatiştilor carpatieni. tine ~ Avem rezistenţă şi pe-aici, îi spun. **S-a terminat** cu

în sfârşit, îi prind mâna care **ţinea cuţitul.** <" *timp* ce tmbry mi se alătură, **ajutându-mă să-l bloch«** pe **asasin.** ªP0i agenţii de la **Serviciile Secrete fac cerc** *hi ju rul ncsav,* strigând ordine, **şi-l imobilizează pe atacator în m.p** ^ sunt mutat **să mi ridic în genunchi** pământ, **observ eu extremi clarii..«- un do»»»**Atacatorul numai are cuţitul tn$_{mânăp}$.

- As/i, spune Embry pălind. ⁿᵛᵗ>m

Priveşte spre stomacul meu. $I_n$iti$_3$, durerea, ci şuvoiul fierbinte de sânge. "" ""«ib^

Undeva se aude cineva ţipând.

Apoi ameţesc, nu mai pot respira ni clar, mă simt greoi, mă sprijin pe Emb™ s^fî^' ᶠᵗᵗⁱ micului meu prinţ şi este atât de solid şi de'cald Arᵘᴾᵁʲ¹ l-am îmbrăţişat...! Şi ar fi trebuit să-i cer să mă {mbT*³ⁿ' şi el pe mine. Este atât de puternic. Şi de bun. ' ^

- Ambulanţa e afară, pregătită, sosesc acum si paramedicii, spune cineva în apropiere.

Belvedere.

Apoi mă simt ca într-un nor moale.

- Rămâi cu mine, Ash, spune Greer cu înverşunare, strângându-şi mâinile în jurul meu, cu buzele aproape de urechea mea. Nu mă poţi părăsi, nu ne poţi părăsi, Ash, te rog!

Plânge şi simt cum pieptul lui Embry, de care stau sprijinit, se îngreunează, mâinile sale sunt peste tot încercând să oprească sângerarea, îmi cuprinde chipul între mâini, mă forţez să deschid ochii şi-i văd pe amarulo^ O văd pe Morgan, palidă, oripilată, cu mâinile apăsate pe gură, şi pe Vivienne Moore lătrând ordine către onan ^ dispus să asculte şi, pentru un moment, cele trei ^ Greer, Morgan şi Vivienne îmi apar diferite, imbrâc ^ rochii de epocă, purtând coroane, şi mai este încă o e • a patra, pe care nu o mai văzusem niciodată mai" e. cine e. îi ştiu numele, lmogen.

Mama mea biologică.

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

în spatele ei, lacul străluceşte, nemişcat şi precum cristalul. Toate patru mă vor urma, dar Şti *¿¡nco* o' ^ esc şi sunt din nou în prezent, înapoi la ^disperate ale lui Greer, la sughiţurile lui Embry ^Cı"tte mâini mă ridică, simt o targă, cred, şi aud multe '"te ,i urlete, iar la final, înainte ca privirea să mi se inceţoşeze de tot, murmur ameţit către Greer şi Embry: - Trebuie să mă sărutaţi înainte să plec. Şi simt sărutări frenetice şi lacrimi şi mâini calde pline de sânge. Al meu.

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

Mă aşteaptă o barcă. Un loc mai bun, dincolo de ape.

însoți către locul
care mă așteaptă
Regele Americii

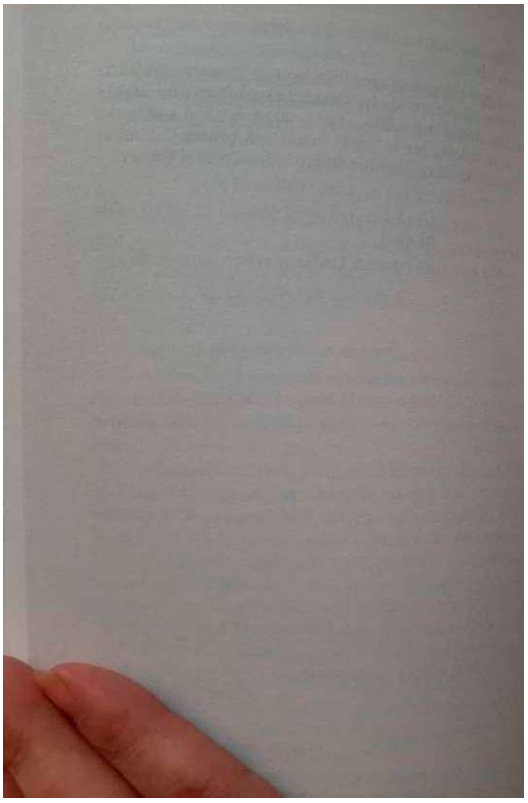

PARTEA A TREIA
LOCUL DE DINCOLO DE AP

însoți către locul
care mă așteaptă
Regele Americii

E

însoți către locul
care mă așteaptă
Regele Americii

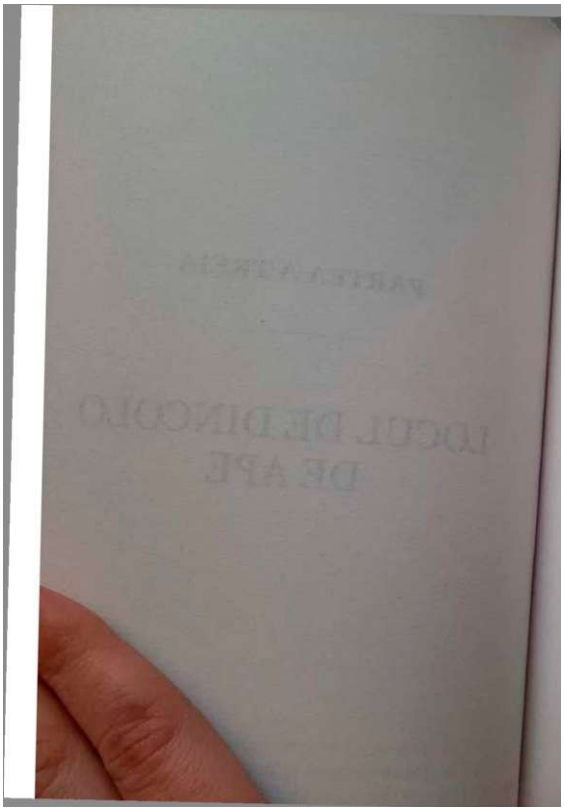

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

GREER

Trei.unin>aitârxiu
• - mnd solemn că **voi îndeplini**
.Eu.E^Moor^^ Statelol-Unite: şi că™
şuieră pe la urechi în **timp** ce **privesc** podiuS unde **Embry** stă alături **de Judecătorul Şef a cî** Supreme. **Este sobru,** dureros **de arătos cu paltonul** lung din lână şi mănuşile din piele, **cu o mână aşezata pe** Biblia atât de familiară

Este Biblia lui Ash.

Nu-mi dau seama că plâng **până când vântul nu-mi** îngheaţă lacrimile pe faţă. Ash **ţinea mereu Biblia aceea** pe noptieră; eram obişnuită să **mă urc în pat şi să-l găsesc** deja acolo, fără tricou, cu **pantalonii de pijama şi Biblia** P® genunchii îndoiţi, absorbit **de lectură. Nopţi la rând** adormisem auzind **fâşâitul paginilor extrem de subţiri** întoarse cu grijă **şi respiraţia sa calmă. Biblia strânsă** în mainii nigându-se **în legătură cu ceva ce abia citise.**

Regele meu credincios.

Merlin mă înconjoară cu braţul, întinzându-mi o batistă ca să încerc să şterg urmele de lacrimi îngheţate de pe chip. Mă sprijin de el, de corpul puternic şi suplu acoperit de haina de lână şi-mi amintesc ce speriată eram de el când eram mică. Acum, după ultimele trei luni dintre prietenii mei cei mai dragi. cs şi ix.' n™"5^ «mut soţie, care se atlă lângă mine. de partea^JZV0«» lui ea, Lyr, fiul său adoptat, pe care-l privesc cu lăr>W pentru că ori de câte ori il văd imi aminteşte ce a""3 ^^ Mi-arunc un ochi la el. Seamănă atât do ml"'"111" chiar dacă are doar şaptesprezece ani! Chipul său ^ părul negru, trăsăturile serioase şi ochii verzi în^T"®' întrevăd deja onoarea şi demnitatea. ^ M

Mă întorc din nou spre Merlin, încercând să i opresc din plâns.

Sus, pe podium, ceremonia ia sfârşit, Embry fluturi din mână către oameni, sărutându-l apoi pe creştet pc Gatahad,

care se află în braţele lui Vivienne. 0 undă de adoraţie traversează mulţimea.

Continui să plâng şi de data asta este Lyr cel care, trecându-şi mâna prin faţa lui Nimue, îmi intinde o batistă.

NU-MI AMINTESC prea mult din noaptea tn care soţul meu a murit. Nici nu cred că vreau să-mi aminte*. Mai ales că puţinul care mi-a rămas întipărit în memone este suficient, este oribil.

Fusesem îndepărtată de Ash după ce l-am sărutat de adio. .

Paramedicul care înjura *la dracu| se duce!* încerca" să-i pună o perfuzie.

Mirosul sărat şi metalic de sânge, cuţitul care-i din corp ca un os expus.

Agenţii de la Servicii Secrete care m-au indep ' cu forţa în timp ce eu urlam şi care au trebuit să se "I cu Embry pentru a-l îndepărta de Ash; l-am văzul cu

să-l ia de-acolo... I SJ „Inn

Până

Cano Asn ■>

w. DoarMeri'^ ^ ft^ prezent când -'Sf tlafe. când el sedusese. ^TS^nd Protocolul fusese îndeplinit si Servic.de Secrete ne declaraseră în siguranţă. Ash -unse deja, .ar său era transportat la pompele funebre. Naţiunea era în şoc. Un preşedinte fusese ucis la televiziune, în direct. Şi nu orice preşedinte, ci Maxen Colchester, eroul, fmmosul rege care-şi câştigase încrederea întregii naţiuni prin onestitate, bunătate şi curaj. Murise pentru a salva iia(a propriului opozant, care era şi prietenul său cel mai bun, ceea ce a dat o lecţie de modestie tuturor celor care asistaseră la eveniment. Ţara întreagă se cutremura până-n măduva oaselor. Nu fusese doar un om care spunea lucruri '"semnate şi curajoase, ci care le urma şi le aplica şi care, Pn« gestul său, dăduse o nouă definiţie noţiunii de curaj, unui cuţit alb şi al sângelui roşu pe care-l vărsase. *Ar fi trebuit să-l ascult,* repeta Embry întruna. *Ar fi trebuit să-l ascult.* E vina mea.

Sentimentul de vină îl copleşea. Cat despre mine... nu mai eram. O umbră. Pustiită, urerată. A"[1] asistat, ca o fantomă, la ceremonia prin care cenuşa lui Ash fusese îngropată Merlin mă întrebase 'Iacă doream să păstrez urna cu cenuşa sau dacă doream ^ă o împrăştiem, dar soacra mea îşi dorise ca *tiul ei* sil fie înmormântat în cimitirul din

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

Kansas Cirv. ca sfl-i poara vizita, şi nimeni nu a avut puterea dc a o refuza

.Oricum, inima mea meu.

"rl»Ml

Kav depusese jurământul în „ muri?», devenind candidata principalA MPtcn candidată la luncţiu de vicepreşe acoperită de umbra morţii lui Ash, (]e (V/'„rsa«râiı."■' urmase. Oare oamenii aveau să voteze <lin shT"*'8 sora lui? Sau pentru prietenul cel mai bun "PiU,c t"-mr„ arme?

§ ^^ fc

Câştigase Embry, dar la mustaţă. Când a „r telefonul, mă aflam cu el în camera sa dc hotel, în pido"1" Petrecerea în aşteptarea rezultatului se ţinea jos În snla t bal.

- **Trebuie să cobor să ţin discursul, spuse,** înghiţind **cu greu.**

Mâinile îi tremurau.

- **Vrei să mă însoţeşti?**

<f
,r^ a
arnoH«, ,

M p

ii

?n*\am tn **spune? Se V*** pe mar$n^es' **parca m-at u şi banda ade săptămâna a acolo până c fvmcţ\e.?eri**
jumătate gc
test xtvv ^vis»setn\i ^obî

Voiam. Pe undeva prin forma goală care devenisem, se mai afla o urmă a fetei educate şi pregătite exact pentru momente ca acestea, şi fata aceea era conştientă de importanţa continuităţii. Oricine ar ii fost câştigătorul prezenţa văduvei lui Ash alături ar ii transmis ţării mesajul că totul e bine, că tranziţia puterii era ceva bun şi necesai şi că totul va ti marcat de binecuvântarea post-mortem a preşedintelui asasinat. Aş fi făcut acelaşi lucru şi dacă ar » câştigat Kay.

Embry ţiuu un discurs emoţionant, vorbind mai mu despre Ash, despre liderul care fusese. Despre intenţia s» fermă de a onora dorinţa de pace a lui Ash. Şi, pentru Pnliul dală, declară lumii întregi că-l iubise pe Ash nu doar ca un camarad de arme, ci ca pe bărbat

însoți către locul
care mă așteaptă
Regele Americii

Tot ce-şi dorise mai mult Ash fusese să-l decta* pubhc pe Emb^ ca fiind al său, iar acum lunbry îi o acest lucru, în sfarşu, deşi Ash era sub pământ.**

«egelc Amerieil

—.....ttfflîs^K

meu că

«ir: Si umb« ele regret râmasâ

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

v* "'-' ^ iti,, .sale, iar faptul
0 energie
dl < art"i despre nopţi le toride petrecute f»e cu Îaupovestrtprese.despre^ P
or ,uti Qvreme
SS* cu ' atlDârtându-se apoi uşor la orizont, rtrea un şi primi adevărul într-un Lumea era ^ fi fost mândru de asta, pentru ca
m0d relativ **^ g m;u bun în oamenl şi, iată,**
^^Sovadă de înţelegere în legătura cu partea mai personală a vieţii sale. , « Xiuaîdupă rezultatul alegerilor care-l declaraseră LJto p**e Bnbiy, cu gerul lui noiembrie adunandu-se**
I SSSri^ pe *»ferestre•am aflat că eram insarcmata_
J i-ani trimis un mesaj. Cui altcuiva i-aş fi putut **spune?** Se prezentă imediat la Casa Albă. Mă găsi stând pe marginea căzii, holbându-mă la un test de sarcină de parcă m-ar fi putut muşca, înconjurată de cutii de carton şi bandă adezivă, ca într-o cazemată. Trebuia să mă mut săptămâna aceea, să-i fac loc lui Kay, care avea să locuiască acolo până când se va muta Embry, după instaurarea sa în funcţie. Periuţa de dinţi a lui Ash şi o sticlă de apă de gură pe jumătate goală. Pieptenele său, un singur fir

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

încă prins între dinţi... Singurul fir de păr al său care mai exista pe pământ reliJSL^{d}i$_{a}$r^{ard}îă era înC^{o}njurat de toate ^este ca sfântul Graal la care

*ână obiectul a e ' simnÎ ^{aSte}P^{tasem} ţin în ^{lar}acum îl privesc c u t r p m ^ $^{d\,o\,Uă\ Hniu}$<^{e} lastre, Emb ^{cutT}emurandu-mă de frică

~ ^ ştiu al cui "?' ?$^{Jale\ sau\ de}$ amândouă. ^{al} cui e, daca este al tău sau al lu
İ«-"ciid simone

-lardacă este aj lui Ash Nu reuşi să continue dir $_{n}$ ştiam la ce se gândea. ' ' $^{nu\ eri}$> nev$_{oic}$ ^

Hacă era al lui Ash. **atunci er.**

"
care ne rămă.sese $^{\circ\ era\ Sl}$ngura pa$_{ni}$.

LATRKI LUNI după instaurarea lui Embryin f$_{u}$„„ n e a m căsătorit pnntr-o ceremonie intimă Z! fifr Vivienne. E sfârşit de aprilie, briza suflă uşor la lacului şi, m timp ce pronunţăm jurămintele, Kmbiţ mi tine de o mână, iar cealaltă se află pe abdomenul rotunjit care umflă rochia simplă, albă, pe care o port. Bebeluşul loveşte când spun *da* şi rădem amândoi. Ne punem inelele, aceleaşi pe care le aveam deja, aşa încât eu să port verigheta de la Ash, iar el inelul pe care Ash i-l dăduse în noaptea dt dinainte de a muri.

Iubirea mea pentru voi dai există în miezul iubirii care vă leagă. Când uă iubiţi unul pe celălalt, mă iubiţi pe mine.

Trebuie să crcd că aşa este. Trebuie să cred că asta şi-a dorit Ash şi, oricum, nu exista altă cale, pentru cidoliuine uniac şi mai profund pe mine şi pe limbry. Cine $^{3l\cdot1\ ,nt}{}_{(u(}$ ar fi **putut înţelege ce pierdusem? Cine** altcineva **ar** li p» **simţi lipsa a** tot **ceea ce fusese Ash, nu** doar lide™ ^ **prietenul, ci amantul nemilos, pretenţios, catolicul a şi soldatul obo«it care suferea de insomnii?**

.

însoţi către locul
care mă aşteaptă
Regele Americii

împreună, durerea părea suportabilă p« nini ^ *o* **puteam tmpfirtăşi,** o **puteam hräni, menţină" ^ amintirea lui** Ash. **Prima dată când m-am** iubit, **în °'** r
| ^ indiferent[ces]
^t^ ijLtarfifost imposibilă. Dar împreună.

pcricirea wr»

^ puteam reuşi. in mine am sperat

[os] [d]T **în nou** feridtă. deşi aveam îndoieli că asta 'întâmpla vreodată, insa pentru Embry şi pentru SSHHSdoream toată fericirea din lume.

¡n mod bizar, cel mai mare susţinător al relaţiei noastrea fost Merlin. Merlin. care ne admonestase să ţinem aranjamentul nostru secret, care făcuse presiuni asupra lui Embry să ţină secretă relaţia sa cu Ash. Era ca şi cum moartea lui Ash adusese eliberarea lui Merlin, de parcă scăpase de o mare greutate de pe umeri şi, pentru prima oară, am simţit toată capacitatea sa de a oferi compasiune şi propria prietenie.

- Publicul n-are decât să facă ochii mari, spuse cu un «est de dezinteres, când i-am spus despre copil. îndrăznesc [cred].[că] ¡ntr-un final vor considera foarte romantic faptul [v'ra]t' Kåsit alinare unul în celălalt. Iar dacă vor aduce ' în nou în discuţie filmarea lui Melwas, cui îi pasă?.' Aveţi "estul capital de cheltuit pe relaţii publice.

Iar azi, la nunta noastră, Merlin se află aşezat chiar pe primul rând. Fusese prezent şi la ceremonia religioasă care avusese loc în acea dimineaţă, singurul, acolo, pe băncile
bisericii, în timp ce eu şi Embry ne pronunţam jurămintele "> faţa lui Dumnezeu. Iar aici, la ceremonia pe care o pnem cu prietenii şi familia, m-a condus spre altar. fiind el «J care m-a încredinţat lui Embry- Ne private toi1lun ***puie**** ne schimbăm jurămintele pentru a doua oarâaa^I^ ^ o clipă mă gândesc cât de< ...dată >-ar'<> P [doamM] asta cu ani în urmă. În »patele **meu** se **află** Morg

amea de onoare, iar **în** fa$_{ta\ m}$ **ceremonia, iar în spatele lui** $_{\epsilon}$**S** c_{ar} **drept „ atitudine bărbătească^' ? afla Cl semăna atât de mult lui AshÎnc^f ¡S**** m **acelaşi timp să-,** am **aproapet « Sj**
lar intre nune ş, Embry se află Galabad ^ ^ său într-un smoching în miniatură C$_{ă}$ brâcall>&, timpurii şi este foarte ocupat să le tinăT"istc »2 mici, suflând pământul la picioarele noast?"^{5},'"^{1} ^ **său fericit îi regăsesc şi** jx> Embry, **şi** $_{pe}$ Abik n^ /™ **^ de greşelile ei, Galahad i-a moştenit părţile cele m spontaneitatea, curajul, determinarea, iar acum Kt' T' meu şi îl iubesc exact cum îmi iubesc pruncul nens£ cand el sau ea va veni pe lume. Am decis împreună cu Embr>' să aşteptăm până la naştere să-i aflăm** sexul

Pe cele câteva scaune aşezate pe malul lacului stau toţi oamenii mei dragi, care binecuvântează uniunea dintre mine şi Embry din toată inima, fără să judece: Vivienne, Kay şi Althea Colchester, Trieste, Belvedere, Uri, Gawayne, Percival Wu şi Emily Gareth şi Lynette, asistenta mea.

Sub privirea lor şi pentru a doua oară în viaţa mea tehnic a doua oară pe ziua de azi, mă căsătoresc cu preşedintele Statelor Unite. ^ După
ceremonie, petrecerea se ţine pe pajişte a ■ înconjurată de munţi, cu apa care licăreşte printre l ^ După tăierea tortului şi primul dans, Merita se apr 1
minew . us rred ci

- Vii să ne plimbăm puţin? mă intreaDa. apusul se vede foarte frumos pe lac. . . ^te

îl sărut pe F.mbrv înainte să plec. 'al el l^$_{inco}$tto smochingul şi $_{m}$i-l pune peste umeri când u spu $_{b}$ ^ '"drept. Apoi Merlin şi eu pornim pe aleea care
petrei"
» de tn.molsf¹^' ** SpUne Merlin' A foSt o " '
„ $_{Mu}$lţuinesc. Mi-^fi ^{do}nt- $_{t}$ ^ $_{nu\ mă\ mă}$rit a
dacă am fi avu' parte ^ ^ $_{fi\ putut\ opri>\ nu\ SU}$nt
Chicago «nd prac • $_{im\ ceva\ de}$ durată sau real
^ a JLdd am fi tânjit după bărbatul pe «ue n.l pentru că aman $_{probabi}$il în detnmentul sen
timentelor ^ca^le simţean^unul pentru celălalt. Numai
Unimbra **morţi'** sale. în căutarea urmei sale amre^.tsă „e oferim complet şi necondiţionat unul celuilalt. Pentru că noi suntem tot ce ne-a rămas, tot ce ne-a rămas din Ash. Iubirea dintre noi a crescut, din lăstarul care fusese în umbra inimii atotcuprinzătoare a lui Ash, în ceva puternic, etern şi de sine stătător.

Prin urmare, nu-mi pot dori aceleaşi lucruri, dar nici nu mi le pot dori altfel. Fără Ash, inima mea va rămâne pentru totdeauna doar o jumătate de

inimă, iar să împart ce a rămas din ea cu Embry este, de asemenea, de nepreţuit, cu atât mai mult cu cât odată cu ea împărtăşesc şi durerea, pin

fericire, Merlin pare să ştie ce povară duc. încuviinţează în timp ce-mi ia mâna în a sa, condu- candu-mă spre o stâncă de pe ţărm şi, din nou, îmi dau seama ce puternic este. cât de tânăr este încă. Se apropie de cincizeci de ani. dar părul şi ochii săi sunt la fel de negri şi de basm ca întotdeauna. Dintr-odată. căldura mâinii care wfişH«,[a me]îmi dă SenZaţia că în sPatclc aspectului său auroane s»n" ' P ' de mister' 56 află ° Mă adâncă, aproape supranaturală. Nimue este o femeie norocoasă
întâi vreausMisniin[6 PCntm Hne' SpUne' dar mai] foarte,'î^ru,"t$°S^,S^eŞ,"amaŞtePtatSăţi'OSPUn -Da?

- Cred că prima parte o cunoşti deja Tor publici o carte despre ea.

" ma' o sj
îmi ridic privirea, surprinsă.
Mediul[3 ^ dCSPne reEasl,ate Şi PUtere

- Exact.

Mă ajută să trec peste un buştean, ceea ce nu ar fi fost necesar acum o lună, dar bebeluşul din mine a crescut suficient cat să-mi deplaseze centrul de greutate* în plus, port rochia de mireasă şi ne aflăm exact pe mal. Apa clipoceşte limpede şi calmă pe pietrişul multicolor, iar muzica şi veselia recepţiei se aud slab, din spatele nostru. E ca şi cum ne-am afla într-o lume diferită acum, dincolo de timp, de desfăşurarea obişnuită a evenimentelor şi a istoriei.

- Bănuiesc că nu ai observat niciodată, pe durata cercetărilor tale, câte asemănări există între poveştile despre Regele Arthur şi viaţa ta.

Râd încet.

- E cam greu să nu observ, mai ales stând de vorbă cu cineva pe nume Merlin.

O spun în glumă, provocator, dar el nu răspunde pe acelaşi ton. . ^

- Greer, gândeşte-te. Nu la numele pe care îl porţV[1] la tot restul. Relaţia ta cu cel mai bun prieten al lui
fiul pe care el l-a conceput cu sora sa, totul. Nu ţi s-a P niciodată bizar? ^

Fac un pas înapoi şi mă opresc, privindu-l să v dacă vorbeşte serios.

- Nu mi s-a părut niciodată bizar, pentru că toţi şf"' că Regele Arthur nu a existat. Este doar o figură [iston]. ' sursa legendei, dar tot restul - fiul născut din incest, regi necredincioasă, sunt toate poveşti. Nu s-au întâmpla' [c] adevărat.Merlin calm-Şi ^
l 8 a S -[aU]S|ff
reflectă ch'P"' , .
mmicdm sine- **[intâm]plat diferit. Iar legende e**
'Unele '"TieNumlîeau **fost schimbate, rolunle**
[aucre]atmuhâconfuz.e.Numelea ^ ^ odată ca
-•2ÎS5Îlen carau iubit aceeaşi femeie la fel de r^iri ea pe amândoi. Iar tot ce a urmat a condus, inevitabil, la o tragedie.

- Nu te poţi aştepta să cred aşa ceva, protestez, dar protestul meu sună gol, chiar şi în urechile mele.

Iacul, ochii săi spun ceva în clipa asta. Ceaţa care alunecă dinspre marginea pădurii, ca o amintire dintr-o altă lume Mă chinui să identific toate motivele care fac imposibil ceea ce Merlin susţine.

- M ai mai speriat cu o poveste ca asta când eram oar o fetită. îţi aminteşti? *Nu da nimănui sărutările tale.*
[mă aude] «Punând asta. mă cuprinde de bărbie
«igurându-secă-l privesc în ochi.
încât l^T' [ti]~[am spus exact ce] trebuia să auzi astfel [UCrunle să] se întâmple aşa cum trebuia.

- Nu te cred.

audă Jw [tl<>ar] ^ [l a m] [spUS] 'ui Embry ce trebuia să
[d lm] Maxen. asemenea.

-Nu.

nu H [M]-I[Un continuă] ^ mă privească în felul acela care oL^r,?™ [0]- [Mi rORl] nimic, în adâncul
Pnvim sale văd ceva care mă linişteşte, dar nu sunt sigurii oespre ce e vorba.
Bunăvoinţă? Sinceritate?
[*Ham] hli F.mbry, acum mulp ani, că
l , [¡n]âmpl3t. [spunC]
trebuia aă-ş, sacntice relaţia cu Maxen pentru ca Maxcn
să ducă la îndeplinire lucruri *
lui Maxen că nu există „S^- Că[nd] ,
realiza tot ceea ce dorea
nu am spus aceste lucruri pentn. că^'T' «¿2? Le-am spus pentru că era ceea ce treh.l [*dean]>. W ţie ţi-am spus lucrurile pe care trebui ,"[Udă]'S, v-am spus, fiecare avertisment, solicitai t ^ [Tu]> u menite să ne aducă la acest moment. La asta '[era]»

- La ce?

Merlin priveşte spre cer o vreme, iar asfinţii i • colorează ochii de onix în culori vii. [p 1]"

- La pace.
- Eu...

Nu ştiu cum să-i răspund. Sunt confuză, şocată, puţin furioasă şi încă nu-l cred. Şi, în timp ce răsucesc pc toate părţile ceea ce simt, Merlin mă conduce spre un butuc şi mă invită să mă aşez.

- Trebuia să se întâmple aşa, spune cu blândeţe, uitându-se la mine. Totul. Relaţia cu Embry în timpul războiului, iubirea pentru tine, suferinţa prin care a trecut din cauza voastră. Jenny. Nunta urmată de răpireatt- Fiecare

întâmplare l-a transformat pe Ash în ceva ma. num decât un conducător. A devenit rege, **legendă,** iar iap sale vor înfluenţa tot secolul următor. Sacrificiul« ^

Regele Amen«-..

în aşa fel încât amintirea morţii sale eroice sa pro j ceea ce a construit. Dar nimic din toate acestea^ .mp,a nici prosperitatea sau progresul, nu s-ar n P" ^ ^ fără ca voi trei să vă iubiţi şi să vă răniţi unul pe ce cum aţi făcut-o. ală ^ „u

Tot nu-mi găsesc cuvintele. Mintea mi-e B spuoj simt nimic. E ca şi cum cineva a venit la mine menilor. că soarele e negru şi că cerul stă sub picioarele oa ^

- Toate acestea au fost necesare, Greer. Fieca^ Şi mă bucur să spun că de data aceasta am reuşit
- Să ce? murmur, ridicând privirea spre el.

,*a lângă mine, privindu-mi ^ea-^feSJmTngâia protector, mana ^ÎÎflat m px ar îrfsemna ceva.
â se ^^VaTrfel memoria lui Ash, tadepftr.

.^h în pântec. altceva decât şoc. Inima

. ,,bÎrepeSn piept "potrivindu-şi pasul cu bătata im>
din burta mea.

- Este copilul lui Ash.-*
• Da.
- Da.

Mi ard pleoapele şi privesc în altă parte. Decisesem, impreună cu Embry, să nu facem testul de paternitate pentru că oricum nu conta pe viitor; poate într-o altă viată, una mai bună, aş fi purtat în pântec copiii oricăruia dintre ei doi fără să existe vreo diferenţă. Dar mă întrebasem. îmi dorisem această ultimă părticică din el.

Merlin încă zâmbeşte, cu ochii spre lac.

- Vă aşteaptă atât de multe lucruri.

Soarele coboară în cele din urmă în spatele munţilor, taeand totul, verdele şi ceaţa să se îmbrace în auriu. Decid «H cred. Să îndepărtez gândul că ar fi imposibil, absolut ' ' Î'să accept pur şi simplu ceea ce apa liniştită şi ***ochii*** ne gn ai lui Merlin păreau a şti.

- încă opt ani la Casa Albă? întreb, privind la rândul n.eu spre lac. Alţi copii?
- Alţii copii mai mult ca sigur. Aş spune cJuar prea ""Îţi, râse el. Dar nu alţi opt ani la Casa Albă. K«.brv,ar putea câştiga cu uşurinţă dacă ar decide să **candide«?** *ai* nou, dar nu şi-o va **dori. Următoarea confrunta«■** w intre Morgan şi Kay, **dar** oricare **dintre ete «** duce mai departe moşten.rea lu. *lui* care ar face-o Embry Vul«n.l va h .n ">■«'"" Maxen

- Embry nu-şi va dori un al doile-, m , confuză. Chiar dacă este evident că ar lmH
- Va don altceva şi mai mult. Ceea ce im că am cadoul tău de nuntă chiar aici. amnteşte

Bagă mâna în buzunar şi, cu degetele sale l elegante, scoate un plic micuţ. [un]» ţi

- Să-l deschid acum?

- De ce nu, spune el, ridicându-se şi netezindu., haina. Este pentru tine, dar şi pentru Embry, bineînţeles Aşa sunt cadourile de nuntă.

Deschid plicul din care cade o cheie. 0 cheie simpli argintie, de dimensiuni normale, cu forma cheilor de acasă Străluceşte portocalie în lumina care se stinge.

înăuntru se află un bilet cuo adresă pe care nu o recunosc şi un şir de numere dedesubt.

- Detaliile călătoriei au fost deja aranjate, spune Merlin cu voie bună. Iar programul lui Embry a fost deja eliberat pentru următoarea săptămână şi jumătate.

Clipesc, neînţelegând. Embry şi cu mine nu plănuiserăm să plecăm în luna de miere, în parte pentm că ultima lună de miere se sfârşise cu răpirea mea, dar şi pentru că nu eram împăcaţi cu ideea de a ne celebra căsătoria fără Ash.

- Ne-ai plănuit o lună de miere?

Merlin zâmbeşte, dar nu răspunde, întorcându-se şi pornind înapoi spre casa lui Vivienne.

- Dar de *ce* ne-ai dat o cheie? strig după el.

Se opreşte şi priveşte înapoi spre mine.

Eu am spus doar că e un cadou. Nu am spus că e la mine.GREER
• **Parcă** ar fi o altă lume.
<'0ar0M^ina^^ecăpe o alee ca o
$_{n}$dnd$_{1}$^ndu-semun$_{t}$i-mal$_{t}$i.Amluatunzborded.m»nea$_{i}$ă
şi apoi am mers cu maşina până la adresa indicată pe plic, urmaţi de obişnuitul convoi de maşini negre care şerpuia pe lângă poalele înverzite de primăvară. Abia aşteptam să fim puţin liberi după ce ajungem; Merlin dăduse din bagheta sa magică modernă şi, din câte spusese, locaţia era sigură şi dotată cu tot ce avea nevoie Embry pentru a lucra în timp ce ne bucuram de luna de miere. Adică intimitate ca la Camp David, unde agenţii asigură perimetrul în ^{tim}P ce noi suntem liberi şi aproape singuri în interiorul
acestuia.

Mulţumesc lui Dumnezeu.

Ajungem la o poartă mare, înaltă, simplă, solidă. Şirul $_{de}$ numere de pe biletul de la Merlin deschide poarta silenţios, spre interior. întoarcem pe o alee îngustă, 'ncadrată de şi mai mulţi copaci şi garduri joase de păşune, urcând încet prin tunelul format de ramuri. - Cai. spune Embry pe un ton ciudat. Privesc pe fereastră. Avea dreptate, pe cel puţin două dintre păşunile pe lângă care trecem se văd cai păscând liniştiţi sau nechezând şi bătând din copite. Sunt animale
superbi, mând
^{insă} observă Un ^ ^ ^î -Ce frumos! $^{?1\ Ins}$P'^ adâ$_{nc\ exrl}$
- ,^{Pare} «coasă dintr-o ^
încadrate de cerul ¿ "T" ^{de} ^ ,
negre, acoperişul inalt. SSS^T case, reuşesc să disting
s c l i p h S ^ ? ' $^{n\ spalel}$ piatră cu aspect nou. """
trecut numele casei: Noul Camelot ^{centrnjal}«'.«te

Oh, Merlin.

Ieşim din maşină cum se opreşte, dar când ajungem în faţa uşii principale, ne dăm seama că este încuiată Folosim cheia de argint pentru a o deschide; incuictoarea este nouă, şi cheia este nouă aşa că alunecă înăuntru cu uşurinţă şi uşa se deschide imediat, iar noi păşim înăuntru.

Deşi ştiam că Merlin pregătise proprietatea din timp, mă simt surprinsă cât de proaspăt este aerul şi cal de
şi stăm la ferestrele_____, __ . _„_
pantă, care se termină la râu. Aproape de malul râului, îngrijitor taie lemne şi mă gândesc cât de frumos ar ti foc în serile răcoroase de munte.
«- uc mume.

- Ce frumos e locul ăsta! murmură F.mbry. ^{ristv}cindu-se pe drumul de întoarcere la uşa din faţă pe^{etru} ajuta agenţii cu bagajele noas.tr»
primitoare este casa. Intrăm în foaierul mare, marca de o minunată scară curbată, iar draperiile de lângă noi fluturâ; ne lăsaseră ferestrele deschise. Pe mese; şi pj stative, flori proaspete umplu spaţiul cu un miros delics de primăvară. Ne plimbăm prin foaierpână în spatele case —»♦—înalte, cu vedere

spre o pajişte ver i ină la râu. Aproape de malul râului, ^

sg&S&'Sfti»[51] -- II

de parcă peisaj^

află un scaun, de P cum

«*» '-jffmUueb cine s ă fi * a încb**inază** imi p'ace

f ; Merlin? **Sau un** loC P* t senatori **sau**

^n[3] dltuci opiomane. Poale a ^

braţele lui Kmbry, desigur Mă î n t o r c S ^ ^

spun. dar observ- masa mica de lângă scaun, re

o Biblie.

O Biblie pe care o cunosc foarte bine. Inima îmi bubuie revăzând-o şi mă simt cuprinsă de jale când ating coperta de piele consumată şi colţurile îndoite. Scrisul auriu ştanţat în partea de jos. ***Maxen*** Ashley ***Colchester.***

Este Biblia lui Ash, aceeaşi pe care Embry o folosise când depusese jurământul. După instaurarea sa în funcţie, Merlin ne spusese că i-o va trimite mamei lui Ash. Althea Colchester, şi cu toţii am crezut că este un gest frumos, mai "»« că ea îi dăruise acea Biblie lui Ash când sărbătorise Prima comuniune.

Dar Biblia **nu este la Althea Colchester.** în **Kansas** Este aici, în **Virginia.**

Intr-o casă unde ne-a trimis Merlin.- uunoric

r

Ating coperta cu vârful j moale ş, răcoroasă, exact cum degetel'or. t,„ din mine se agită, ca *un*
său atât de pios şi simt cum ane" ^ ^S întorc pnvirea spre priveliştea de '^'
UmP>» pnvesc once, dar nu Biblia aceea 3Străi'

De ce trebuia să fie aici? De ,ip nimeni? De ce nu m-a pregătit nimeni"^
âVe**i spus că inima mi se va frânge iar, la incelt,,"'''™'- de miere? '«-eputui lunii mei,.

Pentru că acum îl văd şi-l simt pe Ash ^, în munţii puternici, în copacii înalţi, in c^ff .ot' maiestuoasă, mobilată, curată şi modestă exwt dormitorul său la Casa Albă, până şi-n muşchii în»" jitorului cu păr negru care taie lemne pe malul râului şi care acum a înfipt toporul în pământ pentru a se opri *si* privească râul. Chiar şi de aici pot vedea că-şi trece degetul mare pe frunte.

Îşi trece degetul mare pe frunte. ***Nu am spus că e de la mine.*** Cuvintele lui Merlin îmi răsună în minte pe când împing uşa din spate care duce spre o terasa spaţioa* Şi, înainte să-mi dau seama, mă împiedic piatră care duc spre peluză. îmi protejez abdomenul pe jumătate împiedicându-mă, pe jumătate aierc ^ colina acoperită de iarbă grasă. Ştiu că e o nec> - absurd, e stupid, şi o parte din mintea mea preg ^ scuzele pe care i le voi cere bietului îngrijitor c ^ ftcu, el. O să-i spun că m-a înnebunit priveliştea, c să plâng, aproape orbindu-mă.

^

Dar celeilalte părţi din mine nu-i Pasa'1 ' ilica mJ' pentru că, dacă Merlin poate crede că suni ^ ^ rea unei regine bretone, atunci de ce n-aş Pu ^^ ca la rândul meu, pentru câteva momente, că un părul negru poate fi Ash?!
Regele*1"1"
r,Atâtdeg^reş1' aerul ar
ă espir E ca >'Clftăiată din
s ie no ^.tfS» lun^a ^ j1 £nlbry
^fse* Ja tele **pasă. Şi,**

« J <* "iria auzul num^ nemiloS
sif-2^ rnimneze'116' * ,; ,u înţeleg ce
la m,"e;Şhărbatul are umerii lui Asn, rVide magie, da ba ba ^ , negru
tf^Sî^tul P^ra. a l l u i ^ h
i S! r1 Se minele parca --ar cunoaşte.
Bărbatul se îndreaptă spre mW ^ g ^
»'«fZSSS aud respiraţia grea, şi apoi ^rî^ mea braţele sale mă incercuiesc, Ei^e sunt mari şi posesive şi pe peste tot, la fel de posesive ca gura sa, care ia, şi ia, şt ta şi nu se mai opreşte.
Până nu de îndepărtăm, gâfâind. Cu fiecare respiraţie, simt mirosul său de fum şi piele, simt gustul de mentă pe limbă, iar când ochii ni se întâlnesc şi recunosc verdele ochilor domnului meu, genunchii mi se înmoaie şi mă prăbuşesc.

■ . ~ lIşure1¹ uşurel, îmi şopteşte prinzându-mă şi ridi- andu-mă m braţe. Te ţin eu, iubita mea. Te ţin eu.

~ Tu, tu eşti...

- Ştiu, spune, cu ochii scânteind a zâmbet.

~ Dar... cum?!

mine tin UP r nd Chipul în palme- obligându-l să se uite la lâc ,U¹¹1 blocat ca să l P"> privi, şi mă las cuprinsă coaste 3 el> de el tot> inima îmi bubuie tare între aici r P€ nlru că asist la un miracol şi domnul meu este regele meu este aici, soţul meu este aici. Ash trăieşte.

- Merlin, imi răspunde el. Şi câteva idei de-ale mele. Am crezut că voi muri. dar. şi ,e rog să mă ierţi pentru asta, am vrut să pl ănui Păcat, or eu p ref er păc ^,Ştsă '«iese. Dis0[>

î> p-pâi fiecare tr aă t ură ^ am crezut că n-o voi mai t d ^ ' C i ultima dată când o văzusem mcioda'â. f^'" o targă. Fiecare PărddS Tuiti^ Doamne, cum am putut suprâ^îff'S*' pline ş, mo,?! Fără genele acestea «SS**"* despicătura mică din bărbie? Cum e nosihii Firi în braţele sale acum?! Cuibărită la pieptul musculos? Cu copilaşul său intre noi... oh rw ***copilul său,*** nu ştie...

- L-am rugat pe Merlin, continuă Ash, privinduml cu aceeaşi foame cu care-l privesc eu, să caute un loc undt să mă ascundă, în cazul în care supravieţuiam, astfel încât toată lumea să creadă că am murit. Şi am reuşit si supravieţuiesc, deşi am fost la un pas mic de moarte. ij Merlin a pus magia sa la lucru şi a făcut în aşa fel încât lumea să mă creadă mort.

Bucuria şi uimirea pe care le simt sunt atâtde reak. simt că vibrez, dar. pentru prima dată, s.mt nd.can du-se în mine şi un val de chinuitoare durere.

- De ce? susur. Am crezut.... Ash, cran, convm^ ai murit. Embry s-a învinovăţit lun, la rand. t îngropat, am... a mM

- Şşşş, spune încet, apăsându-şi fruntea ^ Ştiu. Şi imi pare îngrozitor de rău, îmi pare râu

dar... nu regret. Am tăcut toate astea cu un mo • ^

- Ce motiv ai fi putut avea?! Plâng. Ce just' L
- Tu, spune Ash simplu. Şi Embry.

-Nu este o explicaţie suficientă, i> dll.Şi întatâ, ceea ce-l face din nou să zâmbească, arăta« încât:

ndurile fine din jurul ochilor.Lpjrată i'e ' d dinainte-
închide0Eb tui Cât de mult vă
iubeam Pe amândoi—
^WOunpoti gândi aşa ceva?

°T!vut privilegiul de a vă întâlni pe tine şi pe Embry în momente diferite şi

Rés*»"'*"

de a vă avea pe amando mine; m-am îndrăgostit de fiecare dintre vo separat. Rar dragostea dintre tine si Embry a tost întotdeauna umbrită de existenţa mea. Am fost acolo, în ea, încă de la "început.

Îmi zâmbeşte trist.

- Voi doi nu aţi avut niciodată şansa de a vă iubi ¡ară ca eu să mă aflu la mijloc.

Vreau să-l **contrazic, să-i spun că greşeşte,** dar mă gândesc la legătura **nouă, profundă, care s-a** creat între mlne şi Embry, **modelată şi forjată** cu gândul că **Ash** era **m,jrt** şi la cât **este de diferit de** ce avusesem înainte. Ce avem acum **este o dragoste matură.** Croită pe măsura fiecăruia **dintre noi.**

- Dacă supravieţuiam, îmi doream să trăim **împreună** pentru totdeauna, noi trei. Dar tu şi cu mine **am avut** timpul nostru ca soţ şi soţie, eu şi Embry am avut **timpul** nostru împreună, oricare ar fi fost forma relaţiei noastre, aşa că aveaţi nevoie şi tu cu Embry de timpul vostru. Prin urmare, am vrut să vă fac acest cadou. Mi-am

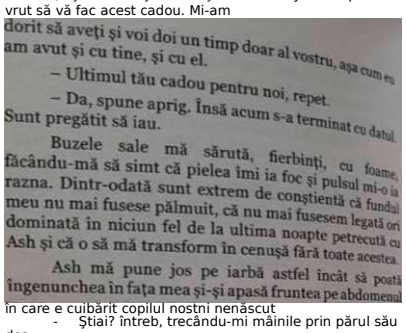
dorit să aveţi şi voi doi un timp doar al vostru, aşa cum eu
am avut şi cu tine, şi cu el.

– Ultimul tău cadou pentru noi, repet.

– Da, spune aprig. Însă acum s-a terminat cu datul.
Sunt pregătit să iau.

Buzele sale mă sărută, fierbinţi, cu foame,
făcându-mă să simt că pielea îmi ia foc şi pulsul mi-o ia
razna. Dintr-odată sunt extrem de conştientă că fundul
meu nu mai fusese pălmuit, că nu mai fusesem legată ori
dominată în niciun fel de la ultima noapte petrecută cu
Ash şi că o să mă transform în cenuşă fără toate acestea.

Ash mă pune jos pe iarbă astfel încât să poată
îngenunchea în faţa mea şi-şi apasă fruntea pe abdomenul

în care e cuibărit copilul nostni nenăscut

- Ştiai? întreb, trecându-mi mâinile prin părul său des.
- Mi-a spus Merlin. Şi a fost un chin să stau departe ştiind. Dar voiam să vă căsătoriţi voi doi înainte. Era foarte important pentru mine. în plus, sunt un fel de prizonier aici, spune, privind în sus cu un zâmbet. Pentru că lumea întreagă mă crede mort şi aşa trebuie să rămana. de dragul a ceea ce am construit. Trebuie să continue sa creadă în sacrificiul meu. însă n-am mai putut aştep nicio secundă în plus să te văd. Să văd copilaşul ăsta.
- Este al tău, îi spun cu blândeţe.

Soarele îi face lacrimile de pe obraji să sclipea* . iar eu le prind una câte una. înainte să cadă.

- **Nu ştiu dacă o să te pot ierta pentru că ai dispJ^ spun cu voce sugrumată. Că m-ai părăsit. Pentru au**

pe care am simţit-o.

Se uită la mine printre genele lungi şi perf[ed]'' sclipind de lacrimi.

-Tu promite-mi că-ţi vei petrece restul viet" încercând.

primă noapte... Oh...

Se întrerupe brusc, iar când mă întorc îl văd pe F.mbry stand la doar câţiva metri de noi, cu braţele abandonate pe lângă corp, cu chipul acoperit de o mască

de şoc.

- Ahile, spune F.mbry năucit.

Ash se ridică din genunchi şi, pentru prima dată, realizez că e îmbrăcat cu blugi ponosiţi şi un tricou moale, aderent, dar chiar şi aşa, când se ridică, arată regal cu "«are centimetru al corpului său.

- Patrocle.

Stau **acolo, uitându-se unul la celălalt timp de un [minu]>. [a]Poi Ash străbate distanţa până la Embry din •aţiva** paşi **niari şi lungi. Timp de o secundă, amândoi Par a respira greu, muşchii mişcându-se în tandem, apoi gurile li se strivesc una de cealaltă, Ash ţinând chipul lui F.mbry între palme, şi mâinile lui Embry strângând violent în pumni tricoul lui Ash.**

- **Cum? murmură Embry' pe buzele lui Ash. Cum?**

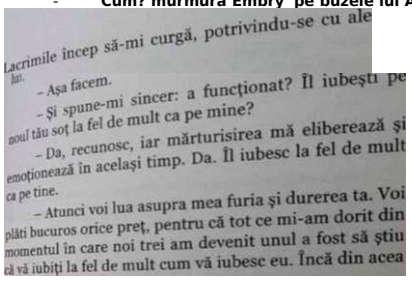
Lacrimile încep să-mi curgă, potrivindu-se cu ale lui.

– Aşa facem.

– Şi spune-mi sincer: a funcţionat? Îl iubeşti pe noul tău soţ la fel de mult ca pe mine?

– Da, recunosc, iar mărturisirea mă eliberează şi emoţionează în acelaşi timp. Da. Îl iubesc la fel de mult ca pe tine.

– Atunci voi lua asupra mea furia şi durerea ta. Voi plăti bucuros orice preţ, pentru că tot ce mi-am dorit din momentul în care noi trei am devenit unul a fost să ştiu că vă iubiţi la fel de mult cum vă iubesc eu. Încă din acea

O si-mi petrec restul vieţii povestindu-ţi cum, "ne Ash. Vrei? O să mi laşi?Embry
încuviinţează dând re™ . sărută, apoi ne sărutăm toţi trei, c u b S * " « , singur
sărut, acelaşi sărut le Un‹te i‹ni, ‹11
năucitor ud
identic viu.

Apoi cădem împreună la pământ, şi nu mai e h să mergem în casă, nu mai e timp să ne pese de cine „^ putea vedea, e doar timpul să împărtăşim ceea ce ne-â lipsit atâta amar de vreme, tot jindul adunat în corpurile noastre, şi se întâmplă chiar acolo, pe iarba moale, în lumina călduţă a soarelui. Inimile noastre bat la unison din nou, împărţim fiecare respiraţie, fiecare sărut, fiecare picătură din iubirea care ne copleşeşte. în aceeaşi măsură Vii. Trei.

CÂND AVEAM DOUĂZECI ŞI NOUĂ de ani, am văzut un rege revenind la viaţă. bătrâneţi

Şi de atunci am trăit fericiţi până la adanci a

Pa.ru ani mai târziu

s micul meu prinţ, spun, înuu.p

Bun venit acasăm.cuim j **pen‹tru** a da jos

«i peLh, de d».

mia, pline de zăpadă, fac la fel. , dir

-Tatiiiiii! strigă Galahad alergând de la uşa, a spatele lui Embry, aruncându-se în braţele meie. Imogen, care are aproape patru ani, e urmata de Arrnu care încă nu a împlinit doi şi are suzeta încă lipita **de** gurița. Curând mă aflu la podea cu cei trei copii ai mei calârin- du-mă, telefonul din buzunar cald încă după convorbirea săptămânală cu Lyr, care tocmai se stabilea în apartamentul din Manhattan din afara campusului.

- O să te acopere de zăpadă, mă avertizează Embry, punând haina în cuier.

Se vede **cu ochiul liber că,** probabil, copiii au bătut drumul de la **maşină până la** intrare rostogolindu-se prin '•âpadă, **în loc să** meargă. **Au** trecut doar trei zile de când nu i-am **văzut, dar de** fiecare dată când sunt plecaţi îmi lipsesc **de parcă** pielea ar ti jupuită de pe mine. La fel şi **Embry,** şi **Oreer.**

Dar nu va mai fi aşa.

Cum a mers? întreb, ajutându-mi fiul vitreg să-şi dea haina şi cizmuliţele jos, înainte de a trece la fata mea.

Sunt sigurcăaivăz,,,. se deschide lat ‹tteleVi.^ acoperită în valuri „L f ⁰ intri , zăpadă i-au râmaspÎnriÎ ⁱ·ᵐⁱ * %

sângele mi se încălzeşte ima -' ** 8 " " " a ' ' ' fulgii de zăpadă de peZZ'sT*^ cum **ar fi «'>** copiii la culcare, o Vă adun » ! Searı_ d »Pă ost ,i Embry ne-am p*Ì ut p^o^ * ^ Ì pielea ei cu senzaţia de rece. S' »u-n^

Apoi Greer îşi deschide haina şi vSd o , agitandu-se vie, cuibărită la pieptul ei. ioms

Un pui de pisică.

- Aia ce mai e? întreb amuzat.
- E de la Kay, spune Greer curăţându-şi zăpada de pe tocuri. A spus că le trebuie copiilor ceva care să le aducă aminte de Casa Albă, aşa că le-a luat o pisică albă. Imogen i-a ales deja numele, ca să ştii. E Jana.

Imogen încuviinţează solemn, îndreptându-sc spre maică-sa să ia pisicuţa cu grija şi să şi-o lipească de piept. Arthur se duce după ea, dar nu reuşeşte să ajungă la paira Aşa că rămâne privind gânditor, cu ochi. săi » sugându-şi suzeta. Deşi este cel **«nai** nuc. el proiectiv, îi urmăreşte constant pe **Galahad** ş. **Imogen** cu expresie preocupată pe chip.

-Kay a fost magnifică, bineînţeles, spune tmw desfăcându-şi fularul şi scoţându-şi mânuşi» mi-au îngheţat ouăle.

- Sper că nu. Am planuri cu ele. ^ ^ ^

Deşi au trecut deja douăzeci de ani, tonul meu^ ^ să roşească, ceea ce aprinde sclipiri de interes Greer. Ceea ce aprinde ceva în mine.

Dar, mai întâi de toate, nani. .j

Toţi trei îmbăiem copiii, îi spălam pe dinP înfofolim în pijamale moi. sta? întreabă rinea P^S« noi nu e n si

Ai vorbita cu Ka> •

Mama a stat aici noaptea trecută. **înainte să** plece la D.C. că sunt în viaţă, la fel şi ce Greer şi Embrv m-au regăsit; mama. ma. ales a tost supărată pe mine, dar când i-am explicat de ce am tăcut-o, ci nu am făcut-o doar pentru soţia mea şi Embry, ci pentru că era incert dacă voi supravieţui sau nu şi mi s-a părut cel mai bun mod de a-mi salva moştenirea, atunci a început să înţeleagă. Chiar şi acum, după patru ani, încă mai ţine supărare, dar nu mă deranjează atât timp cât eu o pot iubi Pe ea în continuare.

Camera, de obicei ordonată, e plină de cutii: fuseseră Muse de oameni de la Casa Albă. motiv pentru care a c uit sa fac o lungă plimbare prin munţii înzăpeziţi.

!*■ care trebuie să-l plătesc pentru că mi-am «*nat moartea este să rămân mort pentru toţi ceilalţi.

a ku SVCS Prea des din casă' dar K'»ţie magiei moderne **lui Merbn şi** a unui **set** de documente de origine dubioasă **P.'°babil, ilegală,** am mai reuşit să mai plec din când corn,«' CU CO»dit,a să mi ,as barbă * să port lentile de Dar m^ Veidcle ««stinctiv al ochilor.

, "Pm', nu prea simi nevoi« Plec. Mori în a ale* acest toc pentru ca era aproape de capitală, ceca cef

însemna că măcar de două sau t™ Embry, Greer şi copiii puteau veni la m™ *

Pentru ci toţi. Noul Camelot reprozen, casă a lor, iar eu eram Tati.

P ezen,a ceal0/M

Iar acum a devenit *adevărata* lor cas** r$_{wc}$ Embry a refuzat un al doilea mandat, Kay de-acum nu mai avem nimic altceva de făcut decTei trăim împreună restul vieţii. ne

- Cred că au adormit, spun în şoaptă. Mergem jos?

Greer şi Embry dau din cap că da. Ne ridicăm cu toţii, o dau jos pe Jana de pe mine, care protestează cu un mieunat, dar apoi se cuibăreşte lângâ Imogen. Ne tupilăm afară din cameră şi mergem jos. înainte s5 ies, iau şi monitorul pentru camera copiilor.

- Nu-mi vine să cred că s-a terminat, în sfârşii, murmură Embry în timp ce coborâm scările către etajul inferior.

- Mie da, spune Greer. Mi se pare că aştept de o eternitate.

Sunt de acord cu ei dar nu o spun, însă scot o cheie argintie simplă din buzunar, asemănătoare cu cea pe care le-am dăruit-o acum patru ani. Soţul meu şi sopa mea se schimbă în timp ce deschid uşa de la demisol. DevwUcup. mai excitaţi. Simplul zgomot al cheii în broască le sângele să curgă mai repede prin vene.

Le fac semn s-o ia înainte ca să pot încuiai uî» » urma noastră. Apoi mişc clanţa să mă asigur că n deschide. Copiii par să fi acceptat faptul că au treipa ^ ca şi cum ar fi un lucru normal, dar consider că trea perversiunile le-o voi explica inai târziu. Când fac trei de ani. Sau poate niciodată.

Celălalt motiv pentru care le-am cerut s-o ia 1...1'n]J era să mă bucur de priveliştea pe care mi-o ofereau: i af ^ lui Embry lângă cel al lui Greer, mâna sa puternică >

; „ei ghidând^

„p.e, pentru tot res "

* r uriaşe a vedea mariajul lor consolidându-se cânŁ, erau

«mine. bucuria **de ave** un rece>

SÎr^^erÎ.goale.l.o.uase^ S mă ierte, dar nu aveam niciun regret acum, când în trei suntem mai puternici pentru că au avut ocazia sa-şi petreacă ultimii patru ani împreună. Fiecare latură a triunghiului nostru este acum temperată de timp, încredere şi înţclepciune, iar fiecare punct în care ele se întâlnesc ca sudate etanş.

Sunt un bărbat plin de răbdare. Ştiam că voi avea **M** timpul **din lume să** cer înapoi fiecare sărut, atingere, a lunecare **unul în celălalt** pe care le pierdusem. Şi plănuiesc

^ începe chiar de acum.

d Cand ajungem la capătul scărilor, pocnesc din «e toa ! Simt o căldură familiară în sânge când C.reer semierJi" K+'.nunchi- ^âzând-o aşa, penisul meu, deja situaţia r . um8eŞte şi se îngroaşă. Embry înrăutăţeşte "lateri 1 l eândU ?i buzc,e dupa ce aruncă o privire către ■nul fin de lână care-mi dezvăluie forma erecţiei - Eşti gata să îngenunchezi, micul meu prin(? ;„, Niciodată, spune el pe un ton care vrea *si* însemne "ifo *tdeaunu.*

Trecem dincolo de o alia uşă, în camera noastră Privată de joacă, Greer în patru labe în faţa mea. Enjbiy câţiva paşi în spatele ci. admirând priveliştea.

DezbrăcaU-vâ. le ordon, iar ei se grăbesc *si se* supună în timp ce eu îmi privesc braţele

încrucişate *şi* modul În airc penisul Sini împung?

pantalonii.fi¿^«Zl^i

Pudrează âml??[e]

ani, iar eurfp Î®[lui] [lu'] «ree[r]

[z'ua] de aÎ spÎn^^L[0]^ [rec]« «M

se lasă din nou în genuncR

- Tu nu crezi asta, pisicuţo? Confirmă, dând din cap. ■ Sus pe bancă.

Embry geme în timp ce soţia noastră se întinde cât e banca de lungă, cu braţele întinse, pregătite să fie legale şi cu picioarele desfăcute pentru a fi folosită. Păsărică ei strălucește roz în lumina blândă a camerei noastre de joacă.

- Pot să mă masturbez? întreabă Embry pe un ton plin de nevoie pe când eu mă întind după câteva benzi mătase agăţate de un cârlig. Te rog.

- Nu, n-ai voie, răspund, începând să-i leg [incfie]"" turile lui Greer.

Geme nesatîsfăcut şi-şi întinde braţele larg. [ce]*j[u]u nu face decât să mă amuze şi să-mi întărească şi nu» penisul. îmi place să-i spun nu, mai ales când [feme']^, care şi-o dorește este deja udă şi se arcuieşte sub leg[3] ^ ^ mele. Cu uşurinţa căpătată în ani de antrenament, " ; pe Greer cu sfori trecute pe sub sâni, apoi în jurul [13] 'J legăturile permit să-i blocliey. gleznele şi incbeieti"[1] [Dle], expus spre:«■»«*<*

ÎrV cu voce sugrumată.

5>*[ne] spune Embry cu ^ nh Doamne- sy

-Oh.

1 ră Te **rog** lasă-mă să **o** regulez.

, mă imploră- l e r u g

HTe rog. **ma "»f**

, Vre, să regulez, p a s ă n ^ a s u ^ _ ^ [? Dar e] **a mea.** [muşchii]

¿S ai putea bate

cuie cu el.

-0 să te las să o regulezi, spun, trecându-mi un deget printre pliurile ude ale lui Greer şi apoi în gura e,, să

mi-l cureţe. Dacă îmi dai ceva. -Orice,jură Embry.

- Hmm, orice. îmi place cum sună. Bine, fie. Urcă-te mtre picioarele ei şi spune-mi cum e păsărică aceea.

Embry se supune cu nerăbdarea unui puşti; urcă [5 atât de iute că se] l°'[ve]Şte cu glezna de margine, r nu-i pasă, are prea multă nevoie şi scoate un mormăit [c-]['''tlc] Pentru că nu reuşeşte să intre atât de repede pe '' [ar dori] Dar când, în sfârşit, se împinge în căldura geme din rărunchi prăvălindu-se peste soţia noastră, „,[mplet] neajutorată legată aşa cum este, îşi lasă toată f [eu.a]ea peste ea, adâncindu-i faţa în gât şi pompând cu "»"c în păsărică deschisă.

Mă mut lângă bancă pentru a o pălrnui pe Greer în

timp ce este folosită.

- Îţi place ce-ţi face Embry? întreb.

- Da, răspunde ea. cu obrajii înroşiţi şi dinţii înfipţi în buza în' -¡oară.

mine? ° facă Purica ; **. . Sucește încet** în •• dru[m(])

[s]tL[meuşiso.,ameapnnNme_i^_

Arata-, cat de bine îşi dă drumul păsărică t.

?' " rr[-] [SărUtându•i tâm]p'« - tun ce [p]riv£ spre locul unde corpurile lor se întâlnesc. Arată-i cum se uda.

Cu un strigăt de durere, se supune, zvârcolindu-se în legături în timp ce Embry se împinge tare şi repede în ea, mârâind de fiecare dată când vaginul ei se contracta în jurul lui. Continui să-i masez clitorisul în timp ce ea se mişcă, apoi o pun să-mi lingă degetele, privind-o cum o face.

Doamne, buzele ei sunt atât de roz şi de frumoase închise în jurul degetului meu, iar limba ei este a udă şi de pricepută... şi ochii aceia de argint care[s] cu aceeaşi curiozitate pe care o descoperisem adolescentă submisivă acum multă, multă vreme, p^ ruga un soldat sub luna plină a Londrei să o frâng. ^

Când termină. îi dau la o parte părul să nu o ga pe faţă şi mă aplec să o sărut tandru.

- Bun venit acasă, îi şoptesc pe buze. foarte,

Au gust de ea, un pic sărat, un pic acrişor şi foarte dulce.

- **Acum sunt pregătit pentru totdeauna.**

Şi eu sunt pregătită pentru totdeauna, susuri <•'Copiii dorm în siguranţă, **aşa că mă** întorc spre soţul meu. care încă se mişcă **în păsărică soţiei** noastre şi ca re-nu arunca priviri înfometate. **Iar când** îmi întind mâna şi l-0 pun pe ceafă, desfăcându-mi pantalonii cu cealaltă, are gura deja deschisă ca un **prinţ** ascultător ce este.

În clipa în care glandul meu atinge limba sa de satin, Ţ si mă mişc încet. Intru cu toată lungimea adânc, în gatului său, admirând golurile dio obrajii săi şi " m tare genele sale se aşază, lungi şi dese pe pomeţi, .K)1 le s, ca să poată respira. excită! Mmnun' face CJreer din spatele nostru. Ce mă prive-t M_'Ca mea reSină perversă, ii spun. îţi place să ™ă mişc în gura lui? îţi place să mă priveşti

'nghite înainte de a-mi răspunde şi observ că se apropie de un alt orgasm.

- Da. Mult.
- Cum vrei să continui?

i să-

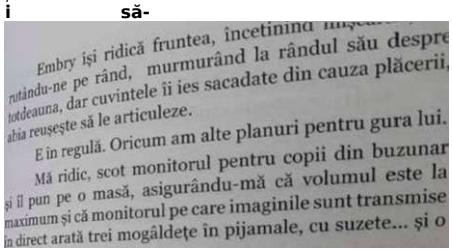
Embry își ridică fruntea, încetinind
rutându-ne pe rând, murmurând la rândul său despre
totdeauna, dar cuvintele îi ies sacadate din cauza plăcerii,
abia reușește să le articuleze.
E în regulă. Oricum am alte planuri pentru gura lui.
Mă ridic, scot monitorul pentru copii din buzunar
și îl pun pe o masă, asigurându-mă că volumul este la
maximum și că monitorul pe care imaginile sunt transmise
în direct arată trei mogâldețe în pijamale, cu suzete... și o

pisicuţă albă.

la-l pe lu spate, spune, iar vocea ei este plină de toate nuan\e.le de perversiune şi lascivitate.

le-s din »uru lui Etnbry şi-i dau o palmă jucăuşă peste obraz.

ducăn i °tandu-mi^ C|°dată UUcându-mă ap0i ? P"lov e^ ª ^finţeie,

~ Stai, Ash. Aşteaptă ■

f ^dejadouTn ^mispun«

- Ce **se**-ntâmpJă, Embiy? **să stau** aminte ^ ş ^ savurez momentul. Vreau să nii

că ZZ i am SUnţit prima dată când iubit peami ca suntem din nou ai tăi.

- Oh. Cuvintele sale îmi umplu piepiul de fericire.
- Ne-a plăcut să avem timp doar pentru noi doi, adaugă Greer, privind în sus la mine cu ochii aceia a reflexul Lunii pe mare. Dar locul nostru e aici. în grija La picioarele tale.
- Da, răspund.

Şi mă face să mă simt, la rândul meu, de pa"' • avea din nou douăzeci şi doi de ani. nerăbdător ***si I*** nas obrăznicia, regulându-l până nu mai *poate.*

tsttSî»'.

im fi » ª ʷ orice.
-Da, geme el. Da. uī
. Eu ac mai bine totul.
Totul. . **liniște. Fiecare**
Apo, ne iubim aS* Greer,
mişcare a mea U împinge pe Embry ™ celălalt,
fiecare geamăt al nostru reverberează **Qe** ia **un** umplând camera. .
-Termină în prinţesa noastră, Embry. Arată-i cat de mult îi poţi da.

îmi subliniez cuvintele cu o unduire nemernică a şoldurilor, facându-l pe Embry să se înfioreze şi să gafaie după aer, cu muşchii anusului strânşi în jurul meu în timp se goleşte în Greer. Apoi termin şi eu cu un mârâit profund, simţind contracţii agonizant de plăcute în vintre, ejaculând adânc, adânc în locul lui cel mai secret.

Rămânem nemişcaţi timp îndelungat, gâfâind, scu- lurându-ne de rămăşiţele de plăcere, apoi, în acelaşi timp, ne "Uoarcem privirea spre monitorul pentru copii, neve- nindu-ne să credem cât suntem de norocoşi.

Ghemotoacele dorm profund, ghemuite şi cuibărite unul în celălalt.

- **Continuăm? îmi întreb soţia şi soţul.**

—Continuăm, spun ei.

CI dezleg pe Greer, ne facem un duş rapid, iar apoi ne petrecem toata noaptea sărbătorind restul de *pentru* **lotdi-uunu. O iubim pe Greer punând-o între noi, o facem**
á â **să se târască** arw **transformăm ¡n,r** ₀ ᵣ**cnJ ? ʷ**
S> penisuri, şi este n, rf ? ăă,Ură de mâini si n

·....-p-S^lSs^^asa

ZSpada continuă să nima**-O singuri viaţ^**

fc^K!!!

- Ah, spune Greer deodată, palidă. Nu mă simt bine. Apoi se întoarce şi fuge înapoi în baie. O secundă mai târziu auzim icnituri inconfiindabile. Vomită. Embry şi cu mine ne uităm unul la celălalt. Apoi alergăm amândoi spre baie.

- Erau teste pe-aici pe undeva, bâlbâie.

prin sertarele din baie. Ar trebui să începem >•> ' cumpărăm en-gros, serios.

. ^

Zâmbesc şi mă las în genunchi lângă Greer pot strânge părul pe ceafă în timp ce vomită.

- Ţi-a întârziat ciclul, prinţesă? . . b

- **Doar vreo două zile, se plânge. Poate ca c fructele de mare sau vreun alt aliment.**

Aud cum intră un mesaj pe un telefon din do ^ Embry tropăie înapoi să-l ia oMw de bănuiesc, când n-ai voie să nu răspunzi la un ape nu răspunzi la un mesaj. Apoi îl aud râzând.

- Cine **trimite mesaje la ora asta. se va,« Greer.**

- ,,-elasi moment şi tine

2 I

Feliciliri' nici eu pufnesc în ras. Ş.

Î.Mnlrâal doilea mesaj.

spate.

- Gemeni?
- Gemeni?! se jeleşte Greer şi vomită iar.
- De ce nu? spun cu inima atât de plină de fericire şi de căldură, încât cred că ar putea lumina întunericul de afară. Avem tot restul de pentru *totdeauna* să ne descurcăm, nu?
- Aşa este, promite Embry. lăsându-se la rândul său ia genunchi să o aline pe Greer. Se bagă în mine şi sfârşesc amândoi în braţele mele, între picioarele mele, în vreme ce eu mă reazem de peretele băii. Ii mângâi pe spate şi pe «afâ, simţind cum se iau în braţe la rândul lor. şi eu pe ei.

Nu pot să simt altceva **decât că totul se potriveşte şi** es aici începe întotdeauna **pentru mine. Nu pe dealul acela** cm vârful teşit din Somerset, **nu pe malul lacului care mă** cheamă către o altă lume. **bântuită de ceaţă. Nu victorios** P< un câmp de bătălie sau **la** Casa **Albă.**

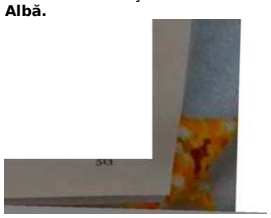

Nu, întotdeauna ineepe chiar aici, cu cei doi oameni Pe care ¡-am iubit în fiecare viaţa şi pe care .. voi iubi în fiecare viaţa «are ar putea veni după aceasta Aici. pe podeaua băii. cu promisiunea unei vieţi noi strânsă între braţele noastre, cu noua noastră viată împreună care aşteaptă, moţ&ind. pe aici. pe-aproape. pe undeva, cu trupurile noastre relaxau- şi plinr de dureri

care ne amintesc căi de mult ne iubim.Aici începe *penfru totdeauna* Cu cu soţia mea. Prinţul meu şi regina mea T °-[Ul] si singură inimă care bate la unison şi care v^ ^^><> bată la fel în orice altă viaţă ne aşteaptă. [3 Continu]a g

Sfârşi

t4 *Coost* este nn cartier rezidenţial de lux situat În mare porte pe malul Lacului Michlgan si definit de case Impunătoare şi blocuri turn (n. tr.)